

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

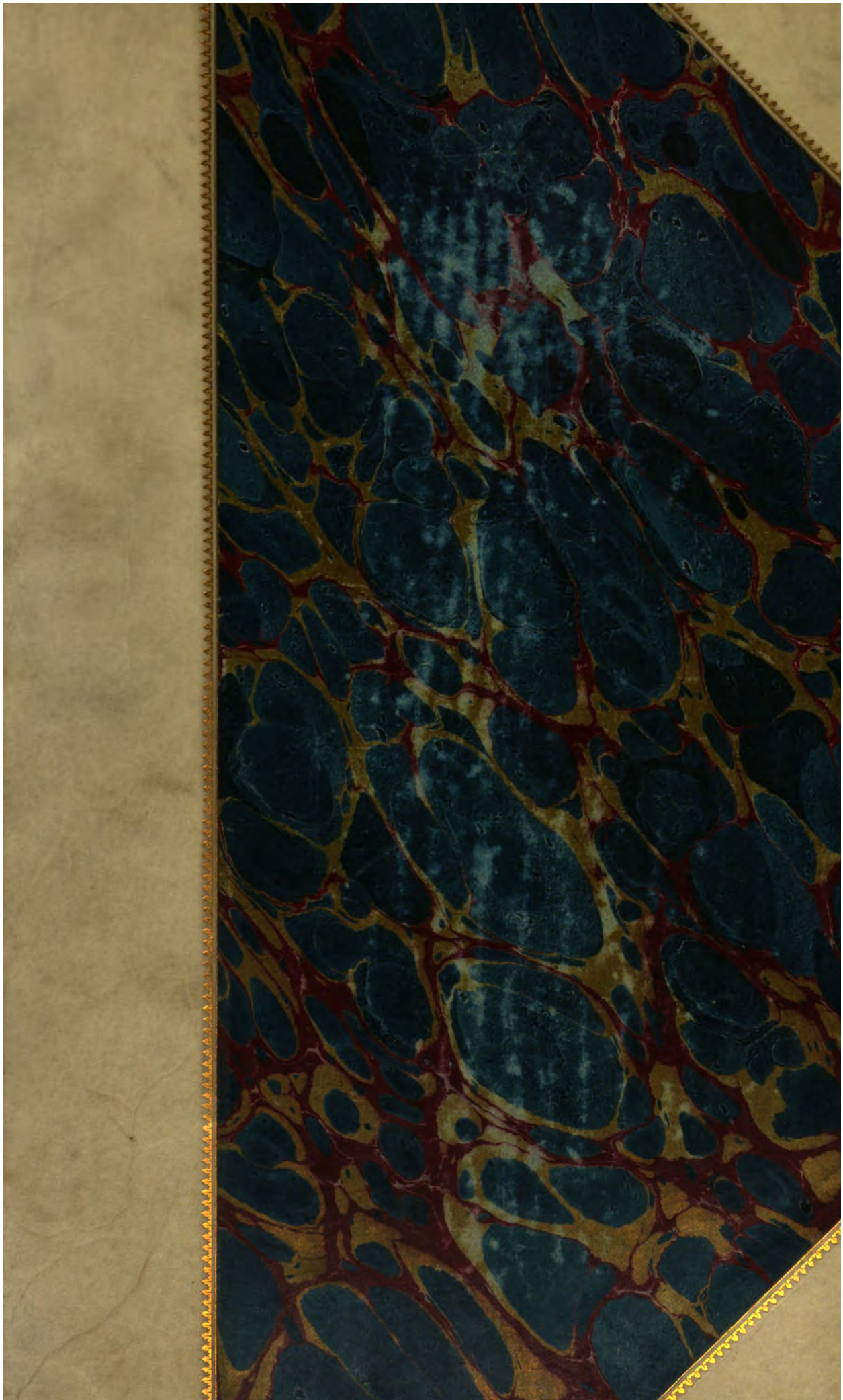
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

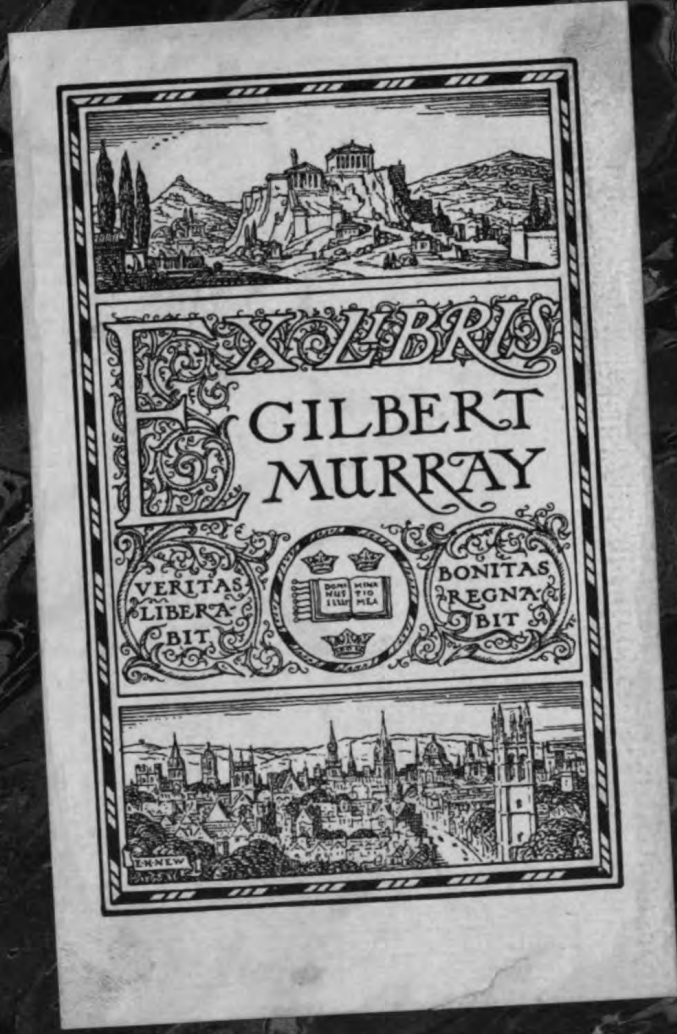

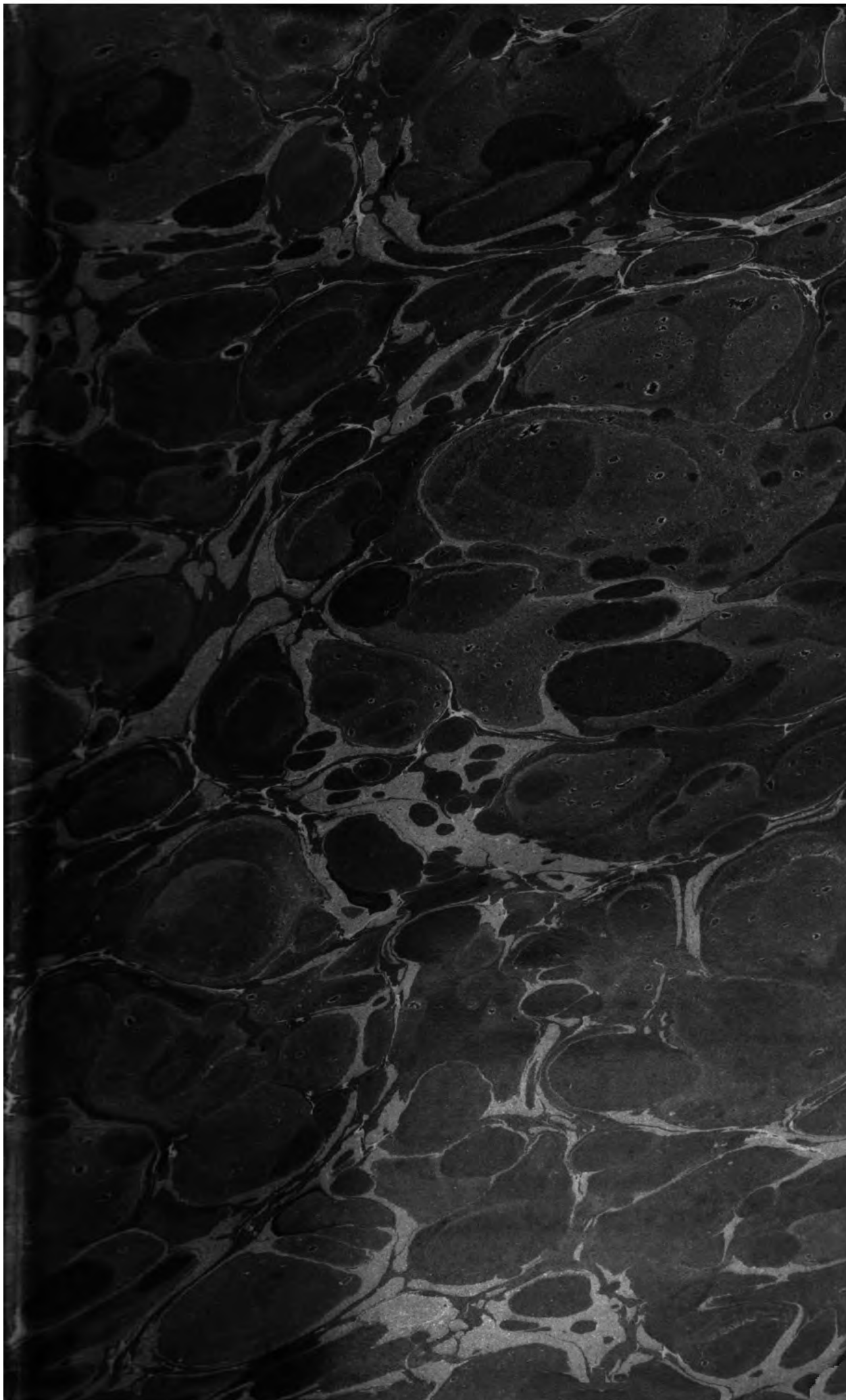
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

NRBS
b
596

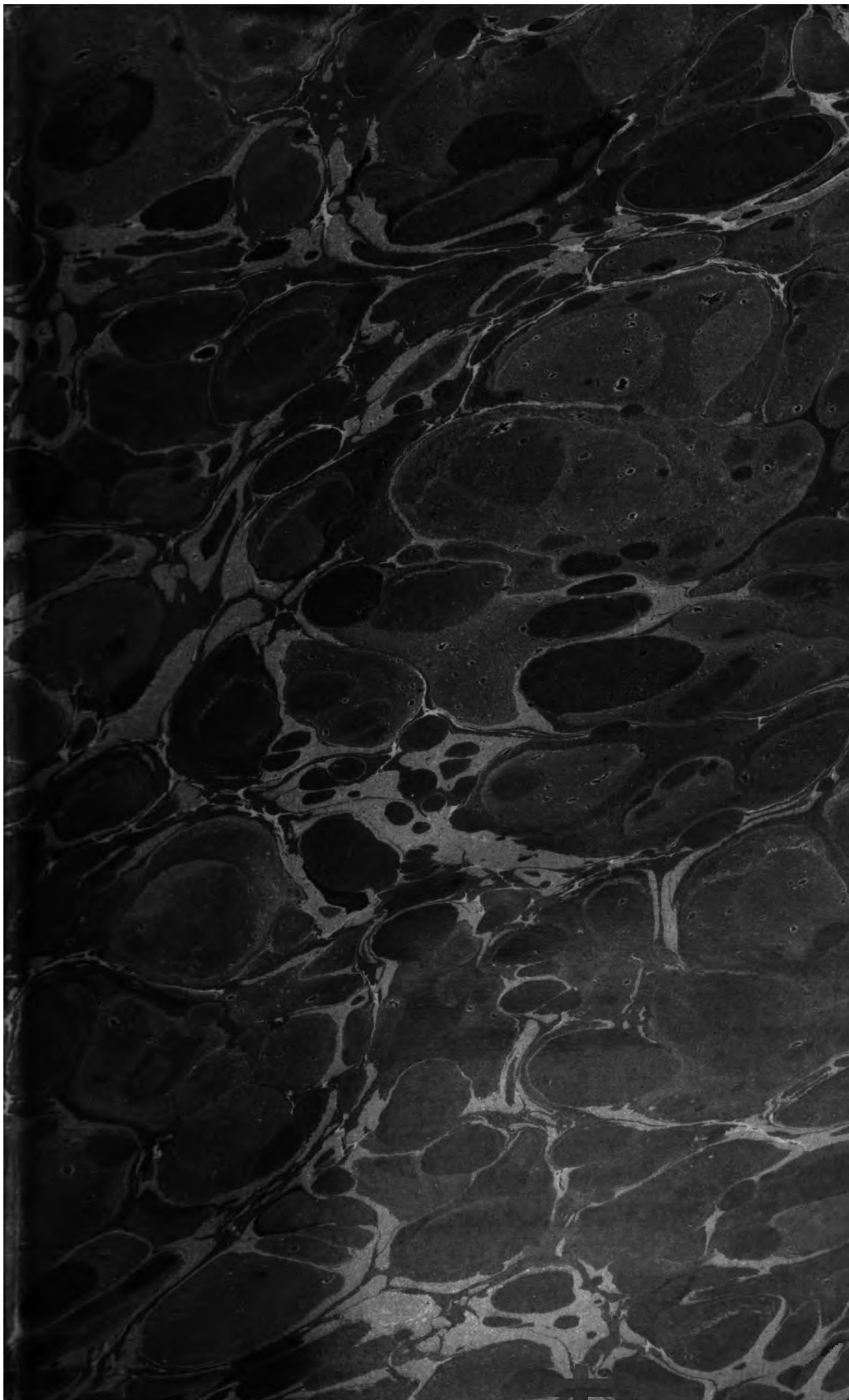

NRBS
1
596
b

EX LIBRIS
E GILBERT
MURRAY

VERITAS
LIBERABIT

BONITAS
REGNABIT

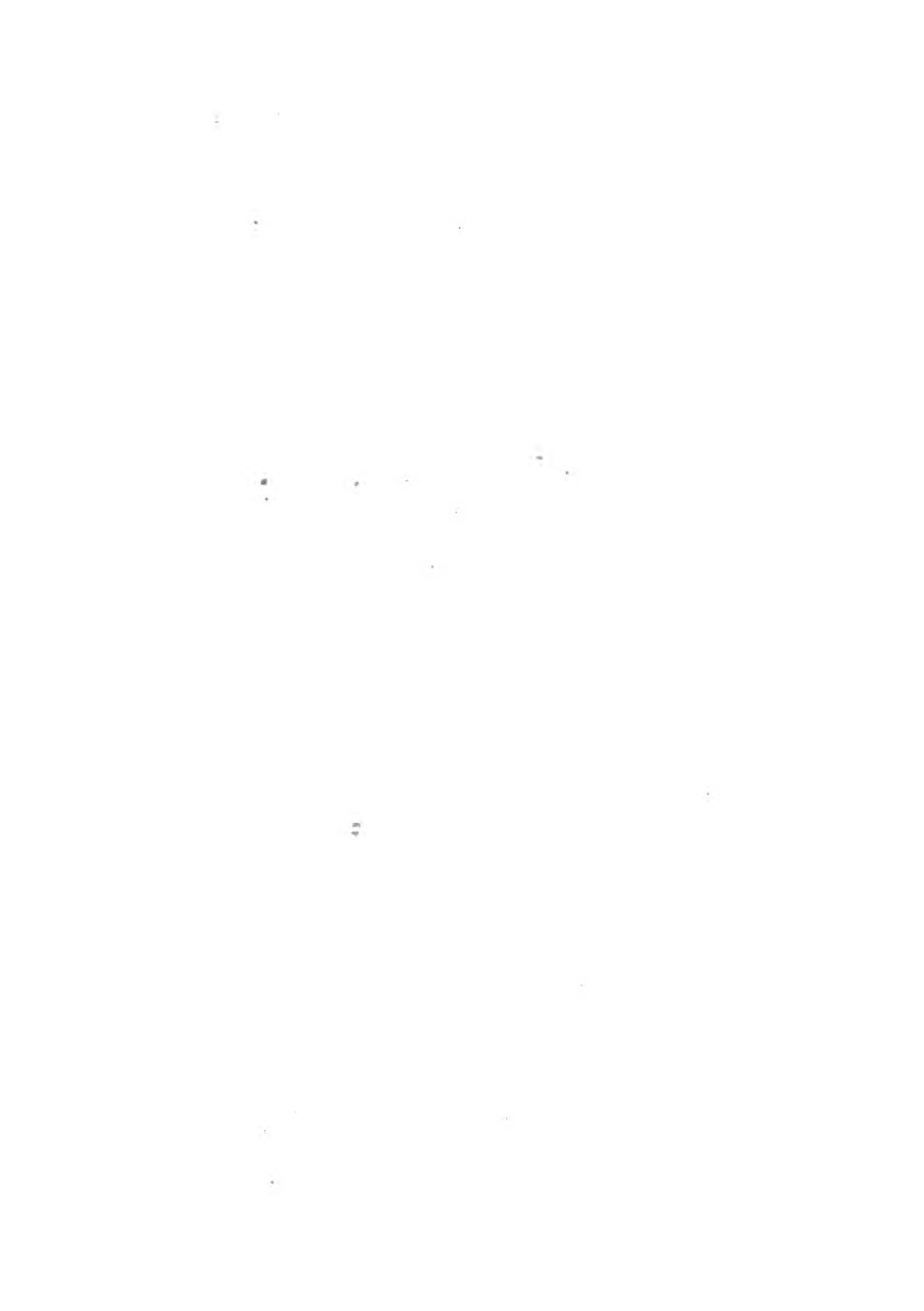
Gilbert Murray

**CONFINED
TO THE
LIBRARY**

303537386

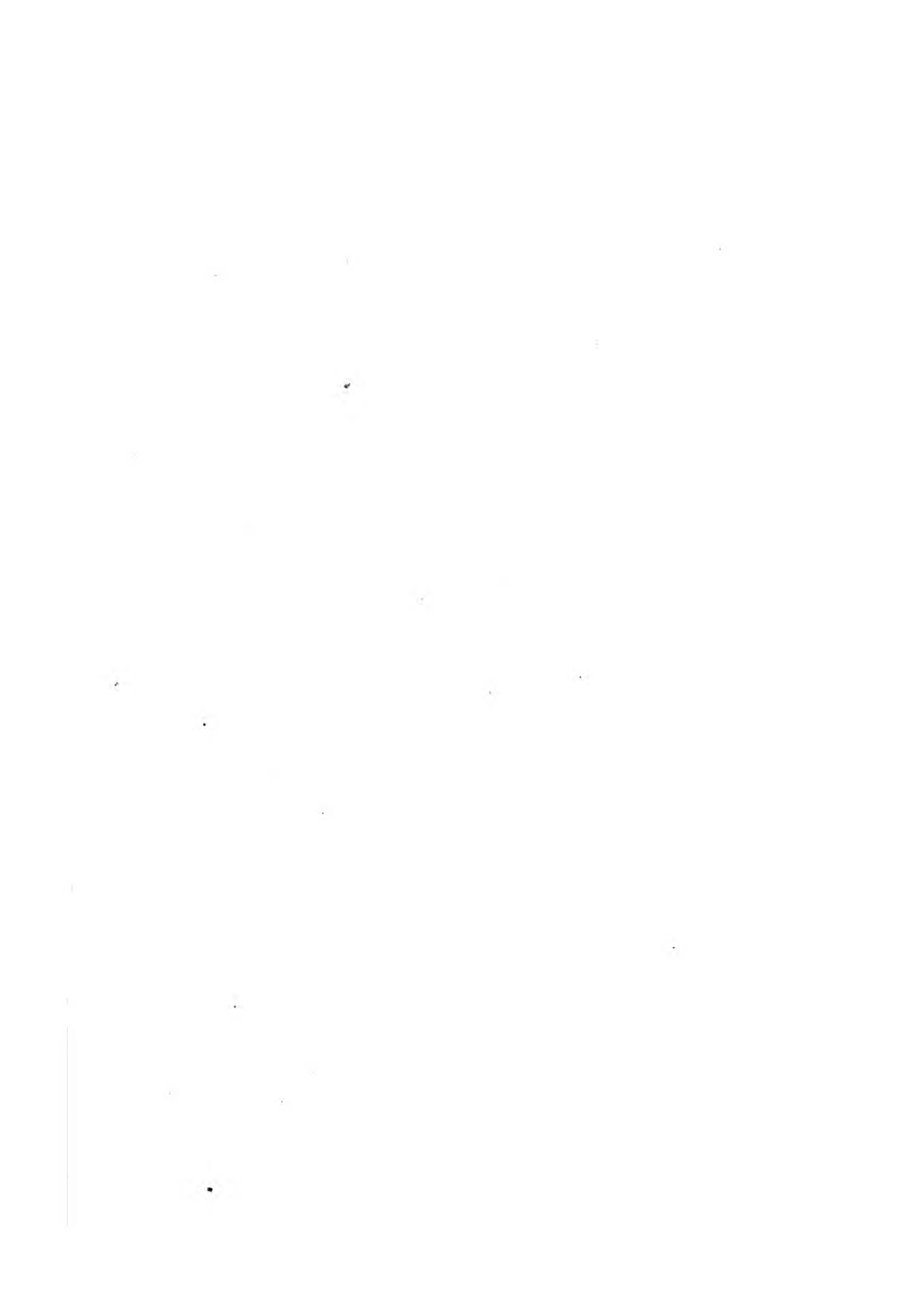

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΟΝ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ.

JOANNIS STOBÆI
FLORILEGIUM.

AD MANUSCRIPTORUM FIDEM EMENDAVIT ET SUPPLEVIT

THOMAS GAISFORD, A.M.

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS.

VOL. I.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXXII.

PRÆFATIO.

NOTITIAM Stobæani Florilegii non historicam modo, quæ solis fere Photii et Suidæ testimoniis continetur, sed et multa de utilitate ac præstantia operis in dedicationibus et præfationibus suis, post hanc meam recudendis, dederunt Gesnerus et Grotius. His adjungantur J. A. Fabricii observata ex Bibl. Gr. Lib. V. c. 25. excerpta, non sine fructu lectoribus meis proponenda, priusquam quæ in hac editione novata sint enarrare aggrediar.

Inter utilissima veterum monumenta, et quæ temporum injuriam bona fortuna evasisse aliquis gaudeat, referri merito debet Ἀνθολόγιον, sive *Florilegium* ἐκλογῶν, ἀποφθεγμάτων, ὑποθηκῶν, *electorum*, *apophthegmatum*, *præceptorum*, quod ex omni scriptorum, quingentorum circiter, poetarum et prosaicorum genere, studio incredibili, in usus filii sui, ^aEpimii sive Septimii, per locos communes omnis philosophiæ, moralis maxime ac naturalis, libris quatuor digessit ^bIOANNES STOBÆUS, quem viri docti malunt Latine dicere ^cSTOBENSEM, a Stobis, Macedoniæ secundæ civi-

^a Ἐπίμιον habent Suidæ codices in Ἰωάννης. Sed Photii cod. CLXVII. Σεπτίμιον, unde Σεπτίμιον malunt Hoeschelius et A. Schottus: Koenigius *Heptimium*. FABRIC.

^b Nicolaum Stobæum dixit Erasmus in Adag. quod codicum Stobæi et Photii Suidæque constantibus testimoniis refellitur. FABRIC. Erasmi errorem, celato tamen ejus nomine, stric-

tim jam notaverat Gesnerus in Epistola Nuncupatoria. Vide p. ix. Nicolaum Στοβῶν Episcopum Concilio Chalcedonensi interfuisse patet ex Concil. ed. Harduin. T. II. p. 371 B. cujus nomen fortasse Erasmi animo obversatum hunc errorem peperit.

^c *Stobensem* vocant H. Vallesius ad Malchi Excerpta Legation. Lucas Holstenius ad

tate, quam patriam illi fuisse existimant. Ipse, quis fuerit, vel quando vixerit, neque usquam prodidit, neque alium qui id adnotaret et nos doceret, habuit. Facile tamen universi ejus operis ratio et textura, et quod nusquam sacris vel Christianis scriptoribus utitur, etiam in illis argumentis, quæ sunt ab ipsis pulcherrime exposita, demonstrat ipsum fuisse a Christi nomine alienum. Non longissime quoque duxerim eum abfuisse a temporibus Themistii, philosophi; hic enim omnium, qui a Stobæo laudantur, ætate ultimus fuisse cognoscitur. Neque est quod ingerat aliquis, in vulgato per Gesnerum florilegio citari non modo juniorem longe Simplicium sed et Christianos scriptores, Gregorium Theologum, Paulum Silentiarium, Agathiam, et qui ad Justinianum imperatorem scripsit, Agapetum diaconum. Nam ex Photio, qui auctorum, e quibus Stobæus sua selegit, contexuit nomina, exploratum est, nullum horum ab Stobæo testem citatum esse, verum loca illa ab alia manu, ut Agapeti ab editore Gesnero, accessisse^d.

Idem de Ioannis Stobæi editionibus hæc habet :

Editio Græca Florilegii, sive lib. III. et IV. secundum Photium.

Græce primum lucem vidit Stobæi Florilegium edente Victore Trincavello, ex codice minus integro parumque emendato *Venet.* 1536. 4to. typis Bartholomæi Zanetti.

Stephanum Byz. in *Στρόβος*, Menagius in *Hist. Mulierum Philos.* Hemsterhusius ad Pollucem etc. FABRIC. Hic notandum mss. optimos Suidæ *Στοβέως* non *Στοβαῖος* exhibere.

^dRectissime Tyrwhittus præf. ad *Λιθικά* Pseudo-Orphei p. v. "Re accuratius paulo investigata, non dubito loca omnia "Nostri, quæ in edd. Stobæi "post primam leguntur, a Conrado Gesnero interpolata fuisse. Simile quid observavit "Fabricius de locis Simplicii,

"Gregorii Theologi, Pauli Silentiarii, Agathiæ, et Agapeti. Equidem loca illa omnia, non solum Agapeti, a Gesnero inserta credo: ut et Hymnos Procli duo p. 389. 390. et ex Orphicis, qui vocantur, quinque ibid. et p. 100. tum etiam plures versus ex barbaro illo scriptore, qui nomen Phocylidis mentitus est. Ex vero scilicet Phocylide duo tantum fragmenta, opinor, conservavit Stobæus p. 434. 496.

Editiones Græco-latina.

Ex Trincavelli editione primum vertit et utraque lingua edidit Conradus Gesnerus *Tiguri* 1543. fol. nullo usus codice ms. nisi fragmento aliquot sermonum, quos ab Oporino acceperat. Innumera tamen loca restituit, collatis scriptoribus qui a Stobæo laudantur, versusque melius digessit.

Secunda editio Græco-latina *Basil.* apud Io. Oporin. 1549. fol. multis modis priori præstat, quoniam in hac ex ms. Diegi Hurtadi Mendozæ non modo longe plura emendavit, sed etiam sententias plurimas et capita integra I. *de Virtute* et VI. *de Intemperantia*, quæ in priore deerant, supplevit, nomina etiam scriptorum, e quibus sua collectanea Stobæus instruxit, longe diligentius adnotavit. Dubito tamen, an omnibus probabitur viri præstantissimi meritissimi-que de bonis litteris studium, quod aliena etiam nonnulla adtexuit. (v. præfationem Gesneri infr. p. xxii. antep.)

Tertia Græco-latina *Tiguri* 1559. fol. nihil habet peculiare, nisi indicem auctorum, qui a Stobæo citantur.

Quarta Wecheliana *Francofurti* 1581. fol. typorum nitore superiores facile vincit: sed molesta confusione Stobæanis excerptis integra S. Maximi et Antonii Melissæ collectanea admixta exhibet, unde alius capitum numerus, aliusque ordo. Bene tamen est, quod capita Stobæi distincta reliquit, neque, ita ut Maximi et Antonii, inter se confudit.

Quinta *Lugduni* 1608. fol. rectius Stobæum separatim exhibet, cui Maximum itidem et Antonium Melissam separatim adjungere *Genevenses* 1609. fol.

Partes quædam e Stobæi Florilegio separatim vulgatæ.

Gesnerus, cum notasset Volaterranum haud pauca ex Stobæo, tunc adhuc inedito, in Commentarios suos Urbanos transtulisse, addit a *Varino Phavorino*, Camerte, quasdam breviores sententias, sparsim ex Stobæi collectaneis decerptas, et in peculiarem libellum quatuor vel quinque foliorum redactas, Latina, sed parum felici interpretatione. Prodiit Leoni X. dicatus *Romæ* 1517. 4°. 1519. 8°. *Cracoviæ* 1522. 8°.

Gnomologia Græco-latina h. e. insigniores et vetustiores sententiæ ex magno anthologiæ Io. Stobæi excerptæ a Mich. Neandro *Basil.* 1557. 8°.

Conradi Lycosthenis sententiarum et apophthegmatum e Stobæo et aliis compendium *Basil.* 1557. 8°. *Lugd.* 1571. 8°. ac deinde sæpius alibi.

Fragmenta quædam poetarum a Stobæo laudata eodem carminis genere vertit Latine et cum tribus tragœdiis Euripidis edidit G. Ratallerus *Antwerp.* 1581. 12°.

Stobæi locorum communium epitome *Colon.* 1603. 12°.

Fragmenta Pythagoreorum quorundam e Stobæo desumpta Gr. Lat. Gul. Canterus *Basil.* 1566. in 4. atque H. Stephanus inde Laertio suo plus simplici vice edito subjecit. Th. Galeus quoque adjunxit *Opusculis Mythologicis Ethicis Physicis.* Subjuncta itidem exstant cum G. Canteri versione Ethicis Aristotelis Nicomacheis, utraque lingua editis cum vers. D. Lambini &c. *Basil.* 1582. fol. Sed in Thesaurο philosophiæ moralis *Lugd.* apud Tornæsium 1589. 12°. et *Genev.* 1613. 12°. una cum Epicteto, Cebete et Theophrasti Characteribus. Denique fragmenta Pythagoreorum politici argumenti collecta e Stobæo cum Io. Spondani versione subjunguntur Politicis Aristotelis a Zwingero et Victorio illustratis *Basil.* 1589. fol.

Dicta Poetarum, quæ in Eclogis tum in Florilegio Stobæus adfert, recensuit ad MSS. codd. vir summus H. Grotiûs, et elegantissimis versibus Latinis reddita edidit *Paris.* 1623. 4°.

Hactenus Fabricius. Nunc de subsidiis quibus usus sim, necnon de consilio et ratione operæ meæ in emendandis hisce collectaneis positæ summam agendum. Codices igitur manuscriptos partim ipse partim aliorum auxilio excussi Parisienses tres (A. B. N.), Leidensem unum (Voss.), Florentinum unum (Damasc.), Moscuensem unum (Arsen.), Oxonienses duos (Can. Nov. Coll.), quorum uniuscujusque habitum atque indolem deinceps enarrando persequar.

A. Codex ms. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis nunc quidem n. 1984. olim primo signatus 84. deinde 1420. postea 2656. bombycinus, sæc. XIII. teste catalogi auctore, mea autem sententia non ante sæc.

XIV. exaratus. Hic codex (qui cum reliqua Nicolai Rodulphi Cardinalis libraria suppellectile in possessionem Catharinæ Mediceæ devenerat, propterea *Reginensis* aliquando nuncupatus, veluti Sigismundo Gelenio apud Gatakerum A. M. P. XIV. p. 555. F. Thuani demum auspiciis exeunte sæc. XVI. thesauris Regiis additus est) omnium quotquot usurpare mihi contigit optimus est et absolutissimus, atque ipsis adeo membranis Vindobonensibus, quarum laudes tantopere celebrat Schowius, lectionum præstantia suppar. Principio et fine male habitus est, ita ut sæpe legi non possit nisi summa cum difficultate: interciderunt folia aliquot, unum saltim initio, alterum in fine, plura alias suo loco notata: nonnulla item alienis sedibus collocavit bibliopegi incuria; cujus rei notitiam peculiari schedula, excerptorum item seriem ab editis sæpius dissidentem ostendente, sub exitum quarti voluminis fusius exponendam judicavi, eo scilicet consilio, ut quis codicem hunc olim denuo tractaturus isti operi se accingat minore cum molestia, quam qua ego in collatione instituenda conflictare necesse habui. Scripsit nescio quis in principio: Πίναξ. Στοβαίου Ἠθικὰ, ἤτοι γνωμῶν συναγωγή ἐν κ', διειλημμένα ἐνέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν καὶ δέκα ὧν τὸ ἕσχατον ἄδηλον. καὶ πλέον οὐδέν. Hic ^e capitum numerus nec

^e In Bibliotheca S. Marci Venetiis servatur codex chartaceus n. 452. continens Macarii Chrysocephali Ῥοδωνῶν, sive *Florilegium ex variis scriptoribus*, Villoisono primum Anecd. T. II. p. 4. postea Morellio Biblioth. MS. Gr. Lat. p. 318. descriptus. Stobæana habet a p. 114.

usque ad 142. teste Villoisono p. 68. Plura Morellius p. 319.

“ Quoad Stobæum Sententiarum delectus inest, inscriptus

“ Ἐκλογή ἐκ τῆς συλλογῆς Ἰωάννου

“ τοῦ Στοβαίου τῶν ἑκατὸν καὶ εἰ-

“ κοσι κεφαλαίων: ex sermonibus

“ tamen seu capitibus duobus

“ ac viginti supra centum sen-

vulgato editionum respondet, nec Photiano: expediet fortasse aliquis cui opportunitas dabitur codicem iterum excutiendi, nam quæ capita coaluerint, ego, nisi semel forte, imprudens enotare neglexi. Quot locos ex hoc ms. supplerim, quot rectius constituerim atque emendarim, curiosius persequi superse-
deo. Vel una Teletis dissertatio *Περὶ ἀνταρκείας* integritati tantum non restituta V. 67. quantum hic codex cæteris hactenus cognitis præstet, per se satis monstrabit. Non dissimulandum tamen complures egregias sententias hinc exulare, quibus fortasse om-

“ tentiæ revera sumptæ sunt. “ nici sententia in edit. αὐτῶν
 “ Sermonum ordo ut in editio- “ τὸν τόκον etc. in ms. ἀντὶ τῶν
 “ nibus integris se habet: sen- “ τόκων etc. Sermone eodem
 “ tentiæ quoque iis ut plurimum “ quæ Lycurgo tribuunt edd.
 “ respondent, primo tamen *περὶ* “ nonnullæ, ac recentissima
 “ ἀρετῆς præsertim excepto, qui “ quoque Schowii, Φεῦ, ὡς πονη-
 “ loca etiam ex aliis atque aliis “ ρὸν etc. veluti Φιλήμονος Ἀγύρτου
 “ excerpta continet. Nonnihil “ codex objicit, ὃ πῶς πονηρὸν
 “ etiam idem habet, quod in “ etc. quemadmodum Grotius
 “ Stobæo non video, ut hoc Te- “ ex codice Parisiensi ediderat.
 “ letis *περὶ ἀνταρκείας* dictum ab “ Sermone eodem in Philemo-
 “ argumento proposito alienum: “ nis versu juxta edit. est ἀπαξ-
 “ Δεῖ μὴ τὰ πράγματα πειρᾶσθαι “ ἀπασιν ὕψεται τρόπον θ' ἓνα: in
 “ μετατιθέναι, ἀλλ' αὐτὸν παρα- “ ms. ἀπαξ ἀπασῶν ὕψεται τρόπον
 “ σκευάζειν πρὸς ταῦτα πῶς ἔχοντα “ θ' ἓνα. Non tamen diffiten-
 “ ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ναυτικοί· οὐ γὰρ “ dum lectionibus vitiosis tex-
 “ τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν “ tum haud parum esse inqui-
 “ πειρῶνται μετατιθέναι, ἀλλὰ πα- “ natum, dictaque auctoribus
 “ ρασκευάζουσιν αὐτοὺς δυναμένους “ non suis esse interdum tri-
 “ πρὸς ἐκεῖνα στρέφεισθαι. Lecti- “ buta.” Hactenus Morellius.
 “ ones etiam variæ, quarum ra- “ Vide Teletis Dissert. V. 67. p.
 “ tio habenda sit, minime de- “ 158. Biantis dictum III. 30.
 “ sunt. Sermone ipso primo “ Axinicum II. 2. Philemon. II.
 “ Biantis dictum in edit. habet. “ 26. 27. Futurum Stobæi edito-
 “ Βραδέως ἐγχείρει etc. in ms. “ rem hic codex proculdubio valde
 “ Βραδέως μὲν ἐγχείρει etc. Ser- “ adjuvabit.
 “ mone secundo *περὶ κακίας* Axi-

nino careremus, si ea manuscriptorum classis, quam exprimit editio Trincavelli, casu quocunque periisset.

B. Codex ejusdem Bibliothecæ n. 1985. chartaceus, recentissimus, scilicet sæculo XVI. medio fere, ut conjicio, exaratus. Hunc librum quisquis descripsit, ob oculos habuisse videtur non modo alterutram ex antiquioribus editionibus, aut mstum ei similem ex quo editio Trincavelliana profluxit, sed et cod. Parisiensem 1984. vel alium huic in plurimis consentientem. Non alium quam A. librarium secutum esse dicerem, nisi pauca quædam non apud istum mstum obvia e cod. B. enotata reperissem, veluti 12, 2. 20, 32. unde suspicio oborta est vel Mendozæ cod. Gesnero usurpatum vel Vindobonensem ei præ manibus fuisse. Id vero certissimum est, non paucas ex iis lectionibus, quæ aliunde haud innotescunt, exscriptoris ingenio deberi non raro se criticum profitentis: neque minus certum in excerptis ex Xenophontis Hierone 49, 30—46. multa additamenta non ex Stobæano sed Xenophonteo exemplo accessisse. Cæterum hunc codicem (Brunckii manu olim versatum, cui noster A. ignotus fuisse videtur) meos in usus cum editione Trincavelli commisit Theodorus Sypsomus, natione Græcus, munere hoc satis diligenter functus.

N. Codex Bibliothecæ Regiæ n. 2092. chartaceus, recentissimus, cursim tantum a me inspectus. Convenit in plerisque cum editione Trincavelli. Iis in locis cum Genevensi editione contulerat Grotius, qui in A. desiderantur. Ubicunque hunc codicem ad partes voco, id facio secutus collationem Grotia-

nam, quum mihi Parisiis agenti tempus non suppeteret aliam de novo conficere.

Voss. Codex ms. olim Is. Vossii, nunc vero Bibliothecæ Academiæ Leidensis, satis accurate delineatus Valckenærio Diatrib. Euripid. p. 198. a me collatus a. 1816.

DAMASC. Codex ms. Parallelorum sacrorum Ioannis Damasceni, servatus Florentiæ in Bibliotheca Laurentiana VIII. 22. cuius notitiam prodidit Bandinius Catal. T. I. p. 369. In hoc codice legitur appendix ex integriore Stobæanorum collectaneorum exemplo deprompta quam quo hodie utimur. Apographum ejus sibi fieri curaverat Ruhnkenius, nunc Leidæ custoditum: id ego nunquam vidi: excerpta tantum Wyttenbachii teneo, qui ea mihi tractanda peramice obtulit, simul affirmans se ex Ruhnkeniano libro omnia fideliter descripsisse quæ apud Stobæum hodie non comparent, reliquis vero in locis variantes lectiones sedulo enotasse. Ut autem de indole codicis melius et rectius judicare possem, (quando Wyttenbachius, inedita tantum sectatus, seriem fragmentorum, uti in codice exstant, indicare supersederat) Ruhnkenianum exemplum rogatu meo evolvit, singulaque inde lemmata una cum sententiarum initiis excerpsit Janus Bakius, vir exquisitæ doctrinæ laude florens, multisque nominibus mihi carissimus. Impetravi item ab Elmsleio, Florentiæ commoranti, ut locis nonnullis Damasceni codicem inspiceret, cuius opera sæpius mihi profuit, ac præcipue in Archytæ fragmento p. 46. Supplementa, quæ magnam partem ad Eclogas phy-

sicas et ethicas spectant, seorsum sub finem voluminis quarti imprimenda curavi una cum initiis sententiarum eo ordine collocatis quo in scripto libro leguntur. Nam ipsas quidem sententias apud Stobæum obvias repetere inutile putavi, præsertim quam varietatem lectionis reliquorum codicum testimoniis immiscuerim. Musonii disputationibus subjunxi commentarium Wytttenbachii editum in *Philomath. Lib. I. II.* Cæterum lector statim per se intelliget librarium vitioso exemplo usum esse, vel menda de suo intulisse, quæ in multis satis certa conjectura sanare non potui. Pleraque igitur, ut inveni, sic reliqui.

ARSEN. Arsenii Monembasiæ Archiepiscopi Violetum, quod e Bibliotheca S. Synodi Moscuæ cum Ruhnkenio communicaverat Christ. Frid. Matthæi, Ruhnkenius conferendum permiserat Wytttenbachio, qui excerpta sua mihi describenda commodavit. Idem ne sit an diversum opus cujus meminit Bandinius *Catal. Bibl. Laurent. T. I. p. 549.* equidem nescio. Mediceum codicem eadem habere atque editio Arsenii Fabricio laudata *Bibl. Gr. T. I. p. 744. ed. Harles. ibidem negat Bandinius.*

CAN. NOV. COLL. Uterque codex valde recens, ejusdem ac N. classis, ille chartaceus, ex Bibliotheca Matthæi Aloysii Canonici nuper in Bodleianam in-
vectus, hic membranaceus manu Zachariæ Calliergi Romæ exaratus a. 1523. inter msstos Collegii Novi custoditus. Hos codices cum ed. Trincavelli in plurimis consentientes non nisi in locis suspectis consului. Ex **NOV. COLL.** peti videntur variæ lectiones in ora exemplaris Wassiani in Bibliotheca

Collegii Ænei Nasi adservati, quarum apographum nactus est Schowius, neque ego neglexi.

Suppeditavit Leidensis Bibliotheca exemplar Stobæi Genevense 1609. ab Hugone Grotio cum duobus Parisiensibus (nobis ut Grotio A. N.) collatum. Grotianam collationem a me exscriptam ad Cod. A. ipse exegi, quo pacto non modo plurima viri magni omissa supplere, sed et errata quædam corrigere potui. Usurpavi quoque ex eodem gazophylacio commodatum editionis Grotianæ exemplum ab ipso editore passim refictum, unde et prolegomena, et versio latina, et notæ auctiores simul et emendatiores prodeunt. Et plura fortasse ejusmodi daturus eram, si nodos Grotianæ scripturæ, quæ sæpenumero intricatissima est, facilius exsolvere potuissem.

Minorem fructum percepi ex Gatakeriano editionis Grotianæ exemplo ibidem conservato, cujus margo parallelis locis scriptorum utriusque linguæ undecunque allatis, nunc magna ex parte occupatis, stipatur, emendationes vero corruptorum aut interpretationes difficilium locorum fere nullas præbet.

Ex adversariis Valckenærii omnia ad Stobæum pertinentia mecum humanissime communicavit L. C. Luzacius. Nec multa sunt ea, neque valde ab iis diversa, quæ in animadversionibus ad Euripideas fabulas et alibi protulerat vir summus: at sunt pauca tamen nova, nec Valckenærio indigna. Reliquerat autem Valckenærius exemplum Stobæi sua manu passim notatum, quod cum cæteris ejus libris auctione Luzaciana a. 1811. distractum quo devenit prorsus ignoro.

Exempla Salmasii et Tyrwhitti in Museo Britan-

nico Londini custodita vicariis amicorum oculis illustravi. E Tyrwhittianis ea dedi, quæ ab aliis non videram præcepta: Salmasiana, neque multa ea neque magni momenti, mihi cognita sunt non nisi postquam omnes titulos absolverat typographus.

Wakefieldianum exemplum editionis Tigurinæ a. 1559. ipse possideo, cujus margo per totum opus conjecturis oppletur, nonnunquam bonis, sæpius autem ne speciosis quidem. Percurrerat Stobæum suo more festinanter Wakefieldius, omniaque sibi inter legendum animo obversata scripto consignaverat, tum ipsius propria, tum aliorum, nulla distinctionis interposita nota qua sua ab alienis segregaret. Hinc fit ut nonnunquam Wakefieldio aliena tribuerim veluti 1, 65.

Habui præterea omnes editiones quarum mentionem fecit ^fFabricius: una, Schowio teste, impressa Dilingæ 1556. carui, non sine suspitione tamen ficti tituli, quum apud bibliographos nec volam nec vestigium istius editionis reperirem. Harum editionum duæ tantum usum criticum præbent, nimirum Trincavelliana, et Gesneriana altera Basileæ excusa. Utrum Trincavellus codicem Venetum accurate et seposita omni correctione secutus sit, sciemus si-

^f Stobæi editionibus accenseri debet Frobeniana sententiarum collectio quæ prodiit una cum Callimacho *Basil.* 1532. 4to. sub hoc titulo: Γνώμαι ἐκ διαφόρων ποιητῶν φιλοσόφων τε καὶ ῥητόρων συλλεγεῖσθαι κατὰ στοιχείον συντεταγμένα. Quantum ex col-

lationibus meis judicare possum, hæc collectio in multis persimilis est Vossiano Stobæi msto et Arseniano Moscuensi. Seriem titulorum et fragmentorum in peculiarem indicem sub finem vol. 4ti. retuli. Vide Gesneri præfat. infra p. xiv.

quando codex iste a viro aliquo docto tractabitur: interim hoc monebo, codd. Oxonienses in mutilationibus et mendis Trincavello mire congruentes, interdum diversos abire, melioresque lectiones aut meliorum vestigia suppeditare: v. g. 1, 64. uterque habet *ὀπίλων* cum A. pro *ὀμμάτων*.

Gesnerus, qui in Tigurina editione a. 1543. locos satis multos, præsertim Platonis Xenophontis et Plutarchi, secundum vulgatos libros eorum scriptorum postposita Trincavelli auctoritate exhibuerat, nactus postea ex Mendozæ bibliotheca codicem multo auctiorem, Basileæ 1549. novam recensionem dare instituit. Et profecto si bonis oblatis recte uti scivisset, nobis sane nihil reliquisset nisi forte perexiguam omissarum lectionum spicilegium. Non enim dubito Mendozæ codicem (qui teste Iriartio Catal. Bibl. Matrit. p. 277. regis Hispaniæ bibliothecæ postea accessit) plane similem ei fuisse, quem A. voco, ita quidem ut alter ex altero fuerit descriptus. Sed ut hoc, negari nequit Gesnerum non modo vitia prioris editionis non sustulisse, sed novis etiam cumulasse, quando plurima absque ulla auctoritate interpolavit, neglectis interim permultis codicis sui egregiis lectionibus, et sæpenumero resectis, quas ibidem repererat, integris sententiis.

Schowii editio cujus primum volumen prodiit Lipsiæ 1797. imperfecta semper manebit, subsidiis editoris funesto incendio absumptis. Quot ei ad manus fuerint codices manuscripti, docebunt ipsius monita, quæ ex addendis ad Chartam Papyraceam Musei Borgiani Romæ publicatam a. 1788. necnon

ex Epistola ad Heynium Romæ data 1790. iteranda curavi.

Atque hæc hactenus. Superest ut consilium meum, et rationes quas sequendas statuerim, breviter exponam. In primis igitur efficere volebam, ut liber talis prodiret, qualem eum Stobæus reliquerat. Proinde interpolationes Gesneri abigendæ erant, et scriptura excerptorum non ad ipsorum auctorum hodiernas editiones conformanda, sed ubique ad Stobæanorum exemplarium fidem instauranda. Quod si pauca quædam ex Gesneriana recensione remanserint, ea utique sunt uncinulis plerumque circumdata: si vera scriptura, h. e. scriptura codicum, in contextum non sit recepta, eam reperiet lector in subjecta annotatione fideliter repositam. Vellem sane ne levissimum quidem ejusmodi futuro editori reliquisse corrigendum: sed volentem omnia me ad eandem normam dirigere plura represserunt, nemini facile explicanda cui talium rerum desit experientia.

Secundo, officii mei esse putabam viam ad fontes unde Stobæus sua hauserit aperire indicando numeros paginarum versuum vel capitum secundum divisiones optimarum editionum enotatos: hos non solum in annotationibus contextui subjectis memoravi, sed et in indicem lemmatum retuli. Numeri singulis fragmentis præpositi lectoribus erunt valde utiles: neque minus ii in summo et ad latus dextrum uniuscujusque paginæ appicti, paginas et versus editionis Gesnerianæ 1609. criticis plerumque citatæ monstrantes. Indicum, quos confeci, utilitatem non est quod multis commendem.

Quod reliquum est, si mihi olim dabitur occasio edendi alterum Stobæi volumen, Eclogas Physicas et Ethicas vulgo vocant, addenda subjiciam quibus errata in his libris emendare, et omissa supplere conabor.

CORRIGENDA.

- T. I. p. 19. n. κέαρσθαι] l. ἀρκέεσθαι.
 20, 1. Κύπριος] l. Κίπριοι.
 26. n. ^f. Adde, Vulgo φ—ἀγοπῆ.
 30. n. col. 1. l. 4. ab im. pro V. 53. l. V. 45. Mox n. ^b. pro Wakefieldus lege Canterus.
 35. n. ^q. Pro Galeus lege Canterus. Et sic sæpius in seqq.
 92. n. col. 1. post 249. adde, Vide p. 743. Pott.
 99. n. ^b. adde νομίζειν δεῖ Damasc. Maximus p. 209.
 n. ^f. τις ἄν ε. Damasc.
 100, 17. τὴν ἡγεμονοῦσαν] l. τὴν ἡγεμόν' οὔσαν.
 146. 17. n. ^a. pro CXIII. l. CXII.
 153, 17. Κύπριος] l. Κίπριοι.
 157, 13. μάχη] l. μάχη.
 158. pen. τρέφεσθαι] l. στρέφεσθαι.
 168. 84. n. ^a. pro 112. l. 117.
 188. n. ^d. In τάλαν latet forte εἰ δ' ἄν.
 215. n. ^a. Adde, Plutarch. ibid.
 236. 23. Deleantur uncini, et annotatio sic reformetur: Æschyli versum habet A. post 3, 1. et Trincavellus post 5, 11.
 263. n. pro 68, 69. l. 62, 63.
 268. n. pro 70. l. 64.
 296, 6. ὁ Γύγων] Salmasius corrigit ὁ τυχῶν vel περιτυχῶν.
 299, 6. πολίτροπον pro πολίπονον mavult Heusdius Spec. Crit. Platon. p. 17. Sed vv. καὶ πολίπονον cum A. omittit Jamblichus V. P. 205.
 337, 18. ἔχομεν—ζητοῦμεν] μὲν ἔχομεν, τοῖσδε—ζητοῦμεν Porsonus Tracts p. 255.
 338. n. 5. pro CXIV. l. CXIII.
 341, 11. χαλεπὸν] Salmasius, οὐ χαλεπὸν δὲ μὴ—
 366. 28. n. ^b. A. deleatur.
 367. 36. n. ^b. αὐταῖς Damasc.
- T. II. p. 9, 9. ται] σοι A.
 32, 17. n. ^a. pro III. l. VII.
 62, 29. n. ^b. Nescio an leg. καὶ πάντα τὰ λυμαινόμεν' ὅσ' ἔστ', ἔστ' ἔνδοθεν.
 104. 25. Menandro tribuit Clericus 180. secutus Apostolium XIII. 77. Pro ἐγχωρίοις Bentleius ἐπιχωρίοις.
 160. pen. 123. τοῦ αὐτῷ] Lege, 123. Ἐν ταυτῷ.
 204. 22. Cum numerus 22 bis ponatur, præfigenda est stellula sic, *22.
 230. 41. leg. *41.
 481. 23. leg. *23.
 502. n. h. Adde, Jacobsius ἀνηβῆσαι, appositis Theognidis verbis.

CORRIGENDA.

- T. III. p. 29, 2. ἄρχει] ἀρχή Salmasius.
37. 4. n. c. l. οὐ βῆδαι.
56. 28. Pro Μελέαγρος l. Οἰδίπους.
117, 16. μανίη] Salmasius ἐν μανίη.
134. 6. l. Διογένους.
151. 10. Ἀρκεσιλάου huic sententiæ præfigit A.
195. 4. n. b. φρονήσεθ' Damasc. qui mox φρενῶν pro βροτῶν.
214, 11. l. Ἀλκμαίωνι.
219. 3. πλοῦτ'] l. πλοῦθ'.
263. 16. n. c. ζεύγλαν ἀσχάλλει item Salmasius, qui citat ex
Æschylo μελανόζυγ' ἄταν (Suppl. 538.)
385. 61. n. b. l. ὄσοι A. B.
454. 31. Ἐρμάρχου Froben.

DOCTISSIMO PETRO BEMBO

VICTOR TRINCAVELLUS. S.

CUM his diebus, Bembe, eruditionis decus et splendor, Joannis Stobæi *ἐκλογὰς ἀποφθεγμάτων*, quæ jampridem latuere, ad studiosorum commodum et utilitatem in publicum essem editurus, (opus, mea quidem sententia, ut probatissimum, et nobile, ita ad humanam vitam erudiendam, et formandam etiam, aptissimum et utilissimum, utpote in quo præclarus ille vir illustriores Græcorum authorum sententias, quasi pretiosiores gemmas, et margaritas, ex amplis et antiquis Græciæ thesauris depromptas miro quodam ordine in unum supra centum et viginti libros tanquam in totidem nobilissima monilia digessit) sperabam equidem illas doctis viris, vel semel degustatas, gratas ac jucundas fore. Illud vero perspectum habebam longe gratiores et jucundiores futuras, si tuis auspiciis tuoque statim in fronte nomine prodirent insignitæ. Cum, ut eximias tuas virtutes, singularemque humanitatem, ob quam boni te omnes amant (absit assentatio) colunt, et venerantur, silentio nunc præteream, nemo in præsentia sit quamvis doctissimus, qui te bonarum literarum alumnum, ac etiam parentem optimum, et studiosorum omnium fautorem eximium non agnoscat, et prædicet. Te enim authore et fautore, tres illæ, quæ nunc in primis florent linguæ, Græca, et utraque Latina, prisca illa et nostra hæc vernacula, pristinum decorem, gratiam, et elegantiam, contra temporum injuriam et indoctorum inscitiam, jam recuperarunt. Ad te igitur Stobæum mitto, cum ut ex ædibus tuis primum prodiens in doctorum hominum manus gratiosior perveniat; tum ut illi hoc etiam, sicuti aliis fere innumeris argumentis, cognoscant, quam tu benigne hos, qui rem literariam quoquo modo amplificare student, amplexeris et foveas. Ego enim (ut ingenue fatear) hujusmodi provinciam authorum celebrium monumenta ad interitum vergentia in lucem revocandi ea potissimum causa sum aggressus, quod te huic honesto meo desiderio nunquam defuturum speravi, ut quotiescunque occasio postu-

laret, ab insigni bibliotheca, quæ tuæ, tanquam optimarum literarum assertoris præcipui, a Veneto Senatu custodiæ ac tutelæ tradita est, quicquid ad rem literariam illustrandam et augendam faceret, id omne per humanitatem tuam accepturum me semper credideram. Interim autem Stobæi patrociniûm suscipias, meque inter tibi deditissimos ascribas velim, qui tunc mecum præstantissime agi putavero, cum a te hujusmodi labores mei fuerint probati. Quod quidem si factum fuerit, alia præterea multa, nisi majora, non minora saltem, quæ jamdiu parturio, Deo primum optimo maximo, teque deinde, ac viris optimis juvantibus, quam libentissime pariam. Vale.

Venetiis pridie cal. februarias.

PRÆCLARIS ET NOBILIBUS VIRIS

D. JOANNI JACOBO A WATTENWILL, ET
D. JOANNI FRANCISCO NÆGELIN,

MAGNIFICÆ HELVETIORUM REIPUB. BERNENSIS CONSULIBUS
DIGNISSIMIS, TOTIQUE SENATUS ORDINI AMPLISSIMO,
DOMINIS SUIS COLENDISSIMIS,

CONRADUS GESNERUS TIGURINUS,

SALUTEM ET PACEM IN DOMINO NOSTRO JESU CHRISTO.

NON possum equidem illos probare, Clarissimi viri, qui morem antiquitus receptum, ut quisque ingenii et lucubrationum suarum opera, quæ in publicum exire velit, aliis nuncupet quos amat aut reveretur, ceu parum liberalem criminantur. Cum enim cæteris hominibus aliquod doctrinæ opus dedicare humanitatis et amicitiae signum est illustre, tum illis præcipue, qui magistratum gerunt, hujusmodi libros offerri par est, partim quoniam ita nos eis plurimum debere testamur, partim ad philosophandum hoc modo allicimus. Atqui Plato tum demum rempub. optime habituram pronunciavit, cum aut principes circa philosophiam, aut philosophi circa imperium versarentur. Cæterum ut hoc opus Io. Stobæi, nunc primum opera mea Latinitati donatum, Excellentiae vestrae inscriberem, multæ quidem sunt causæ, quæ me impulerunt id ut facerem, præcipue autem duæ: altera, quoniam Lausannæ stipendio vestro liberaliter conductus, Græcas literas illic per triennium pro virili mea docui, ubi forsitan etiamnum agerem, nisi certæ rationes in patriam me revocassent: altera, quod amplissimus ordo vester permultos habet viros, qui vel in clarissima urbe, vel pulcherrima ditione vestra rempub. moderantur, in humanioribus disciplinis aut eximie, aut saltem mediocriter eruditos: et illi etiam, qui peculiare ob causas et occupationes literas non didicerunt, quod non mirum est in tanto senatorum democratico numero, sedulo tamen interim melioribus studiis, et bonis doctisque hominibus patrocinantur, ac Mecænates fidissimos

agunt, una cum bonis literis et earum cultoribus religionis quoque sinceritatem promoventes: non secus ac elephantum, qui cum natare nesciant, juxta ripas fluviorum obambulare gaudent. Adducerem hujus rei testimonia, et contexerem catalogum doctorum hominum, qui in regione vestra, aut Evangelium pure docent, aut linguas, et bonas scientias profitentur, quibus et stipendia liberaliter largimini, et bibliothecas instruitis, nisi plures illi essent, quam in praesentia enumerari conveniat; et res ipsa luculentior, quam ut a me praedicari sit opus. Itaque ut beneficiis vestris olim in me collatis non ingratus essem, ac vos maxime dignos literato munere declararem, hosce Stobaei communes locos Excellentiae vestrae nuncupare volui. Non poterit autem opinor id vobis ingratum esse, quo ego meam erga vos gratitudinem summa diligentia probare conatus sum.

Quinetiam argumentum hujus libri omnino politicum est, et magistratui aptissimum. Habet enim plurimos sermones *morales*, *aeconomicos*, et *politicos*, quorum numerus est supra centum viginti: perpauca enim sunt qui ad tres istos generales non pertineant. *Morales* de studio virtutum, ac vitiorum fuga egregie docent. Debet autem magistratus praeter omnibus aliis disciplinae morum et affectuum moderationi operam dare. Nam in sublimi exempla eorum sita sunt, ab omnibus suspiciuntur, ad imitationem proponuntur. Hinc fit ut populus fere talis ultro fiat, qualis est magistratus. Cum igitur illi, qui rempublicam administrant, suis virtutibus ac exemplis prodesse possint quam plurimis, secus autem plurimos offendere, multo magis quam privatis hominibus disciplina morum ipsis excolenda fuerit. Quamvis enim unusquisque nostrum non sibi tantum, sed patriae et reipublicae natus est, in primis tamen magistratus omnium communi saluti prospicere debet, ac divinam vivendi puritatem, inque caeteros homines benignitatem imitari, ne frustra Dei vocabulo in sacris literis appelletur. Huc accedit, quod singulos rationem, qua sibimet imperent, callere prius oporteat, quam aliis imperare velint: continetur autem haec ratio in locis moralibus, qui ante caeteros apud Stobaeum habentur.

Alii sunt *aeconomici*, qui ad familiae disciplinam faciunt, cujus proxima cura post seipsum unicuique habenda est. Haec ut in omnibus, etiam privatis, diligens accurataque, ita praecipue in magistratu diligentissima requiritur. Nam in hoc ipsius boni ac

virtutis maxima, pulcherrima, et peculiaris omnino sita vis est, ut nunquam desinat, quam fieri potest plurimos, sibi quam simillimos reddere. Itaque vir bonus ab initio curabit, ut ipsemet virtutis studiosus, et sibi semper undique similis constansque sit, mox omnibus modis, ut familiam quoque talem reddat, enitetur, nec unquam a bona institutione ipsius feriabitur. Bonum enim cessare non potest, præsente materia nunquam otiaur, agit perpetuo. Bonus igitur vir ubi bonam familiam effecerit, subinde etiam extra eam per proxima quæque ad remotiora pergens (infinita enim boni ratio est) omnia sibi conatur assimilare, et vero virtutis studio imbuere. Quippe bonitas sive virtus, ignis quidam cœlestis est, quantumcunque potest sibi vendicans, et in se convertens. Ignem appello, quoniam non cessat, quamdiu materia suppetit, priusquam in se verterit totam. At quoniam terrenus noster ignis id quidem facit, sed interim corrumpit et absumit res in quas agit, virtutem vocare libet cœlicum ignem, qui non lædit, non consumit, sed benigno calore suo fovet ac reficit. Quandoquidem et virtus sic omnia sibi usurpat, et in suam naturam convertit, ut convertenda nihil interim patiantur, sed meliora seipsis, et absolutiora plane fiant. Quisquis igitur familiam suam non bene instituit, docet, emendat, idque perpetuo, summa fide ac diligentia, boni viri nomine non satis dignus fuerit. Melius autem nemo instituet, quam qui naturali aut potius divinæ bonitati suæ œconomicam disciplinam adjunxerit, quæ quidem ex hisce Stobæi locis non obscure percipitur. Jam quod dixi, nullum bene gubernatum rempub. qui non antea seipsum regere didicerit, idem de administratione familiæ intelligendum est. Qui enim domui suæ non recte præfuerit, quomodo rempublicam reget? Quippe familia ceu parva quædam politia est: et quemadmodum patrem erga familiam affectum esse convenit, ita principem erga illos, qui fidei curæque ejus commissi sunt. Proinde Romani pleno humanitatis nomine senatores suos *Patres* vocitabant. Hactenus de disciplina morum et vitæ, tum in singulis hominibus, tum in familiis observanda, quæ instar fundamenti est ad sequentem administrationem reipub. ac sine qua sic non esse potest politia, ut totum absque partibus haud existit, satis dictum sit.

Cæterum *politici* loci permulti a Stobæo docte copioseque proponuntur, quibus præcepta et consilia uberrima eademque

saluberrima continentur, de republica, legibus et consuetudinibus, viris potentibus in civitate, magistratu, et qualem esse oporteat illum qui gerit magistratum, de monarchia, regno, tyrannide. Non autem domestica solum et pacis, sed etiam militaria bellique consilia ab eo collecta sunt.

Hactenus fere complexus sum hujus libri summariam divisionem. Verum quia triplex bonum est, ut inter plerosque sapientium convenit, animi inquam, corporis, et fortunæ; ex his primo, quod verum perpetuumque est, loci morales eique plurimi, utpote præstantissimo, destinati sunt: reliquis pauciores. Nempe loci aliquot de medicis, sanitate, morbo, et pulchritudine inserti sunt, qui ad bona vel mala corporis referuntur. De fortuna etiam et infortunio, divitiis, paupertate, ac ejusdem generis locos aliquot postremo locavit, donec tandem ad senectutem, mortem, luctum, sepulturam, et consolationem perveniens librum claudit. Quod si boni rationem aliter distribuere placet, videlicet ab ipsa rerum natura, in honestum, jucundum, et utile: sic etiam apparebit, omnem boni circumscriptionem et latitudinem in hisce Stobæi nostri, aut jam potius vestri, copiosissimis locis comprehensam esse. Siquidem honesta, eadem quæ animi bona sunt: dulcia vero et jucunda, quibus corporei sensus fruuntur ac demulcentur: utilia denique fortuna suppeditat.

Habetis, Clarissimi viri, quænam res ab hoc autore proponantur, quo ordine, quaque ordinis ratione; reliquum est, ut, quomodo ipsas tractaverit, paucis aperiam. Non igitur ipse autor eruditione sua fretus hoc volumen exaravit, nec uni et alteri philosopho innixus, nec uni tantum addictus sectæ: sed ex omnibus Græciæ totius sapientissimis ac primariæ notæ scriptoribus, non ex malis et promiscuis meliora, veluti quod dici solet de stercore gemmas, sed ex optimis optima quæque delegit, atque ex acervo gemmarum pretiosiores duntaxat in suum thesaurum retulit. Quippe gravissimas et illustrissimas Græcorum sententias, interdum et historias elegantiores, et exempla memorabilia, quicquid ipse nimirum per omnem ætatem observare legendo potuit, ex amplissimis ac vetustissimis librorum thesauris depromptum, in centum et viginti sermones, tanquam in totidem pretiosissima monilia connexuit: ex multis fragrantissimis rosis ac floribus diversis totidem servias, aut coronas, ordine miro composuit: et instar apiculæ, ex vario ge-

nere florum, quicquid inerat succi suavioris exhauriens, in unum opus vere mellitum, et instar elegantissimi favi in multas veluti cellulas distinctum, plurima et floridissima autorum prata pervolitans undique congegit: officinam suam ceu apothecam diverso genere nobilium aromatum, instar divitis pharmacopolæ, singula suis capsulis discernens, implevit. Et uti bonus œconomus præstantiores arborum fructus, et qui ætatem ferre possunt, diligenter in suum penu recondit: ita Stobæus gnomas elegantiores, quæ dignæ videbantur ut diutissime hominibus superstites essent, in hunc librum conscripsit: quicquid ubique pulchrum erat, utile, admirandum, collegit, veluti locupletissimus aliquis mercator ex variis ac remotissimis gentibus omnia undique egregia, rara, pretiosa, conducibilia, coemit et in domum convehit. Sicut Indici Grypes aurum effodiunt discissis rostro petris, quæ guttis aureis conspersæ sunt minutissimis, idque magno studio reservant: ita noster Gnomographus sententias plane aureas, et, ut ita loquar, gemmasas, plurimis et prolixis autorum operibus dispersas, laboris assiduitate in magnum cumulum contulit.

Sed hujusmodi apophthegmata, præcepta, consilia, chriæ, gnomæ, vel quomodocunque appellentur, tantum auro gemmisque præstant, quantum externa corporeis cedunt, et hæc rursus animæ bonis inferiora sunt. Corpora gemmata et ornata auro, nihilo seipsis meliora fiunt, tum inter homines, tum inter cætera sive animata sive inanimata corpora (nam et equus utcunque phaleris et frenis insigniatur, non fit seipso melior) fortassis autem deteriora sic evadunt, præsertim hominum, tumore superbiæ inflata. Anima vero sapientiæ præceptis imbuta, supra omne brutum et mortale genus ad cælos attollitur. Item cum una gemma non possit nisi corpus unum ornare, et, quamdiu propria alicujus est, nihil juvat alios: sapientis viri doctrina volentes omnes instituere, meliores reddere, ac omnibus ex æquo prodesse potest: imo quo pluribus communicatur, et longiori tempore usurpatur, hoc efficacior semper fieri videtur. Non enim ullo tempore vel utentium numero circumscribitur. Corporis autem et fortunæ bonis plane contrarium accidit: imminuuntur enim, senescunt et absumuntur, cum vel diu vel a multis usurpantur. Postremo hoc interest (dicam enim etsi forte non magnum videri possit) inter fortunæ *κειμήλια*, et bona præcepta literis ac

libris mandata, quod illa non idonea sunt, ut ex uno plura fiant, hæc vero per infinita exemplaria transscribi licet, artis typographicæ beneficio. Aristoteles multa scripserat ad solum Alexandrum Magnum, quibus omnes hodie passim modica pecunia redemptis ob fœcundam exemplarium copiam frui libere possunt. Et ego vestræ solum Excellentiæ conversum a me in Latinam linguam Stobæi volumen nuncupavi, sed eo per vos fruuntur, quotcunque volent, studiosi. Non tamen eo vilius reputandum est donum, quia pluribus communicetur. Liberalitas enim est quam plurimos bonorum suorum participes fieri velle, qualem vobis omnino voluntatem inesse re ipsa indies approbatis. Sed hæc forte prolixius apud scientes disserui: verum quæ pulchra et honesta sunt ter et quater, ut est in proverbio, repetiisse juvat. Porro autores, quorum verba passim Stobæus recitat, numero sunt supra ducentos et 40. ut apparet in catalogo toti operi præfixo; at si quis numeret accuratius, circiter trecentos inveniet, ex quibus equidem quadraginta solum reperio, qui hodie partim excusi typis, partim in bibliothecis quibusdam extant: reliqui omnes nobis interierunt. Sed eodem numero inter ducentos et 40. aut potius trecentos scriptores, illos etiam comprehendo, qui tamen pauciores sunt, quorum opera nulla extant, sententiæ autem ipsorum ab aliis in commentarios redactæ sunt, ut Socratis a Platone et Xenophonte. Tot nobis autores ab interitu vindicavit diligentissimus Stobæus, qui forte jam magna ex parte ne vixisse quidem cognoscerentur, nedum omnia ipsorum scripta dictave temporis injuria periissent, situ, blattis, incendiis, et similibus incommodis absumpti. Optime factum igitur, quod servati nobis sint, et non sine divina opinor providentia ab illa panolethria bonis libris jam jam imminente, et casum nutando minante, tanquam ex conflagratione quadam divitis domus, non toti quidem, sed quod optimum in eis erat, extracti. Statim enim post ipsius ætatem exitium plerisque bonis libris contigisse reor, barbaris omnia populantibus, et una cum Romanorum imperio literis quoque declinantibus. Gratulemur igitur nobis quod isti saltem autores opera Stobæi supersint, et veluti in concilio quodam principum et sapientium virorum, qui ex diversis partibus orbis convenerunt, prudentissima consilia conferant, suam singuli sententiam tanquam in Areopago gravissime pronuncian-

tes. Adjungite vobis igitur, Clarissimi viri, consultores hujusmodi, principes, legislatores, imperatores, philosophos, poetas, oratores, qui per mille annos, et supra, omnium consensu pro sapientissimis inter omnes ethnicos approbati sunt, videlicet a tempore septem Græciæ sapientium, quod annos circiter septingentos et quadraginta Christi nativitatem præcessit, usque ad Probi Imperatoris sæculum, qui ducentis et septuaginta novem annis a Christi nativitate exactis imperavit. Ad ejus enim ætatem usque vixit Porphyrius, cujus verba aliquoties a Stobæo citantur: quanquam et Jamblichi, qui Porphyrio posterior fuit. Reliqui vero omnes, ni fallor, ætate superiores fuerunt. Illorum autem, qui ante sæculum septem sapientium claruerunt, ut Homeri, Hesiodi, Orphei, quoniam pauci sunt, annos, quibus superant aliorum ætatem, non addidi mille annorum numero, alioqui multo longioris temporis et plurium sæculorum sapientes in hoc libro convenisse prædicarem. De ipso Jo. Stobæo, quo tempore vixerit, certi nihil invenio, nisi quod ex jam dictis patet eum post Imperatoris Probi tempus floruisse, et Christianum fuisse ex ipso nomine colligo, nec enim ethnicorum aliquem Joannis nomine reperias, quanquam aliqui Nicolaum pro Joanne legant. Cum igitur ex optimis duntaxat summorum et clarissimorum hominum scriptis ac sententiis hic liber conflatus sit, non solum ad institutionem vitæ, ac morum disciplinam conferet, sed etiam ad disserendi copiam utilis erit, sive testimonia et autoritates nominatim allegare libuerit, sive argumenta solum scribendæ dicendæve orationi inde conquirere.

Non est autem contemnenda sapientia humana; quamvis enim sine dono fidei inutilis sit ad beatitudinem æternæ vitæ, neque possit suo ingenio suisve operibus cælo potiri (ut aliqui philosophorum existimarunt) utilissima tamen, imo necessaria est, ad res humanas et negotia civilia contemplandum et administrandum. Quod si etiam cum pietate divina jungatur, jam optimum et pulcherrimum temperamentum fiet. Non enim inter se pugnant, ut imperiti quidam statuunt, civilis, œconomica, moralis, naturalis, logica, et divina sapientia. Sed humana quoque Dei donum est, ut in Salomone patet: cui Deus sapientiam largitus est, qua populum suum regeret, id est politicam: de animalium et stirpium naturis disserteret, id est naturalem: liti-

gantium controversias solveret, quod sine dialectica, id est veri falsique censura, fieri non potest. Et licet omnium animis hujusmodi sapientiæ semina innata sint, in hoc tamen virtus et laus eorum est posita, si excolantur ita, ut præ cæteris plurimum excellant, quod in Salomone contigit, non cultu quidem aut exercitio, ut in aliis sapientibus, sed munere divino. Quamobrem et regina Sabe ad ipsum venit, sapientiæ famam sequuta, humanæ potius quam divinæ, utpote mulier ethnica. Quamvis enim omnis sapientia mortalibus a Deo communicetur, alteram tamen humanam vocamus, alteram divinam, nimirum a rebus circa quas versantur, hæc nempe divinas et æternas, illa vero humanas et caducas. Aut certe propter dignitatem et præstantiam, quod commune nomen erat, si spectes autorem qui confert utramque, alteri ceu proprium attribuitur. Demonstratum est igitur non adversari terrestrem philosophiam cœlesti: quod si hic locus et tempus admitterent, conarer etiam ostendere, quod non parum ei conferret. Quid obsecro tam Christiane (de vita et actionibus, non de fide loquor) dici potest, quam illa in Platonicis dialogis sæpe repetita, *Melius esse injuriam pati quam inferre, Miserum esse qui peccatorum pœnas non luit, Non faciendum alteri, quod tibi fieri nolis?* Et alia hujusmodi, quæ ceu fundamentum sunt morum et operum Christianorum, vitæque optime in re-pub. instituendæ. Socrates, Pythagoras, et alii similes eis pure philosophi, si viverent hodie, etiam inter illos qui se Christianos profitentur, quis eos ex vivendi disciplina non sanctos diceret? Siquidem omne studium ad animi tranquillitatem, corporis frugalitatem, innocentiam vitæ, denique meditationem ac laudes unius Dei converterunt. Certe philosophia omnis aut in contemplatione naturæ sita est, motus corporum cœlestium simul et terrenorum considerat, et alia quædam, quæ vel ipsis corporibus vel ipsorum motibus annexa sunt, et tandem in primo motore, id est unico omnipotente Deo, quiescit: quomodo igitur sacris literis contraria fuerit, quæ creatorem æternum ex rebus creatis, invisibilem Dei majestatem ex rebus sub visum cadentibus æstimare jubet, paulatim a sensibus opacis ad meram et puram mentem, ab elementis corporum ad simplicem divinam essentiam, a terra ad cœlum et divinitatis usque thronum, propeque Deum cernendum ceu per gra-

dus quosdam animis subvectis? Altera philosophiæ pars dicendi methodum, verum a falso discernendi, et necessarium a probabili rationem docet: cujus scientiæ in omni quæstione proposita communis est non solum commoditas, sed etiam necessitas. Proponuntur autem sæpe quæstiones in sacra scriptura, et in dubium vocantur. Quomodo igitur huic scientiæ cum sacris non conveniet, cum Apostolus dicendi facultatem, et adversarios redarguendi tenere nos jubeat? Tertia pars morum, familiæ ac reipub. disciplinam præscribit, vitia cavenda, virtutes modis omnibus amplexandas commonefacit. Sed non immorabor hic prolixius: non enim dubito, quin vos ipsi pro vestra prudentia sat intelligatis, veterum licet ethnicorum, in rebus humanis sapientiam Christianæ professioni non tantum non adversari, sed eam potius juvare: non quidem ad beatitudinis finem, sed ad illustrationem, clarioremque ejus traditionem, et contra impios cavillatores defensionem in disputando sitam. Omnes igitur partes, quibus philosophia tota perficitur, saluberrimæ optimæque sunt, præsertim si doctrina Christiana colophonem eis imponat, atque omnia ista, contemplationem inquam naturæ, eloquentiam et judicium orationis, denique totam de moribus institutionem, in honorem et gloriam Dei, ac utilitatem proximi convertat: quod licet etiam ethnicorum non pauci doceant, obscure tamen id faciunt, nec adeo clare, constanter, ac frequenter, ut sacræ literæ. Porro, si qui ex veteribus philosophia sunt abusi (permultæ enim sectæ fuerunt) ideone statim philosophiam ipsam abjiciemus et in totum damnabimus? Haudquaquam. Eadem enim ratione cum alia plurima maximaque bona, tum sacrosanctas quoque literas damnaremus, quibus magna pars hominum (si modo illi homines dicendi sunt) abutitur, et male interpretatur. Reliqua igitur omnia quæ terrenam et humanam felicitatem spectant, cujus non modica cura magistratui esse debet, ex sincera ethnicorum philosophia abunde sumuntur: beatitudinis autem æternæ causa, id est fides, quæ constanter credit quod Jesus Christus filius Dei vivi homo factus sine omni labe ad peccata fidelium tollenda mortem obierit, resurrexerit, inque cælos ad patris dexteram redierit, quo nos quoque primum anima, ac demum etiam corpore migraturi simus, immortalesque apud eum victuri: hæc inquam fides ex sacris literis tantum, et di-

xii EPISTOLA NUNCUPATORIA C. GESNERI.

vinitus per gratiam et misericordiam Dei acquiri potest. Atqui hæc spiritualis sapientia sola nobis satisfaceret, nisi carnem haberemus, multis rebus externis indigeremus, inter creaturas versaremur, denique cum hominibus partim imperitis et stolidis, partim natura malis, commercium haberemus. Sed ne longius extra oleas, ut aiunt, abeam, epistolæ finem hic imponam.

Requirebat quidem hic locus tum vestras, tum civitatis Bernensis celeberrimas laudes prædicari, religionis sinceritatem renatam, prudentissimam reipublicæ moderationem, in bonas literas earumque studiosos benevolentiam, amorem, ac liberalitatem, gentis fortitudinem, situm, amplitudinem, et fertilitatem regionis, denique multa hujusmodi dignis laudibus celebrari: sed cum dotes virtutesque omnes et vestras et reipub. totius oratione mea sic, ut merentur, complecti non possim, et si vel partem aliquam enumerare velim, liber mihi conscribendus foret, non epistola, pauca vero dicere de magnificentia vestra indignum esset, statui in præsentia tacere, et istam provinciam aliis doctioribus et eloquentioribus ingeniis relinquere. Quod superest, humanitatem vestram oro et obsecro, amplissimi viri ac domini benignissimi, ut hoc quaecunque monumentum, pignus, ac testimonium gratitudinis et reverentiæ erga vos meæ æqui bonique consulatis, eodemque animo, quo vobis a me offertur, grato videlicet et candido, accipiatis, denique inter clientes vestros perpetuo me Excellentiae vestræ commendatum habeatis. Valete, et vivite felices per Dominum nostrum Jesum Christum, qui vobis Christianæ religionis affectum semper augeat, et rempub. vestram cum omnibus bonis et doctis viris incolumem diutissime conservet.

Tiguri xiii. die Junii MDXLIII.

AD CANDIDUM LECTOREM

CONRADI GESNERI

IN

JOANNIS STOBÆI COLLECTANEA, EORUMQUE CONVERSIONEM

PRÆFATIO.

HAUD scio quonam fato in hanc Stobæi Communium Locorum conversionem, optime Lector, me dederim, unico fretus exemplari, librorum omnium, qui hactenus unquam excusi sunt usquam, longe corruptissimo, sive id accidit culpa typographorum, sive archetypi vitio, sive, quod magis crediderim, utrorumque. Sunt enim aliquot librarii, qui sumptus facere nolunt ut exemplaria edant correctæ, neque prævidenda doctis hominibus exhibent, neque curant ut eruditos habeant castigatores, quos præficient suis prelis: nec exemplaria diversa (licet ea modicæ pecuniæ jactura acquiri possent) conferri satagunt, sed undecunque bonum esse lucri odorem persuasi, hoc unum student, ut quovis modo ditescant, ac sibi tantum vivant, non studiosis et candidatis literarum: quibus ego propter inscitiam et avaritiam adeo nocentem (si res staret penes me) ne quem unquam librum posthac ederent, gravis pœnæ edicto imperarem. Sed multi ipsorum socordiæ avaritiæque suæ non multo post pœnam luunt, dum libri non ita distrahuntur, ut ipsi sperabant; quod magis magisque futurum spero, videlicet ne tam facile ac temere libri coemantur a studiosis. Quantumvis enim boni autores, si non qua decet fide ac diligentia fuerint excusi, gratiam et utilitatem genuinam amittunt. Laus igitur maxima debetur illis, qui ex malis et corruptis exemplaribus bona et integra studiosis communicare student: at qui non hoc solum negligunt, sed bona quoque suis prelis deteriora faciunt, reprehendendi sunt ab omnibus summopere. Hæc per digressionem admonere visum est, ut literarum studiosi sumptibus in exemplaria corrupta impendendis parcerent, et observarent quinam typographi accurate bonaque fide libros excu-

dere solerent: qualis inter paucos alios noster Christophorus Froschoverus est, fidelis ac diligens homo in arte typographica, quod vel tacente me ipsi libri, quotquot ab ejus officina prodeunt, loquuntur. Eorum nuper catalogum publicari curavimus; et paramus librorum omnium, aut saltem meliorum, quos extare novimus, aut ipsi vidimus, enumerationem duplicem, tum juxta literarum seriem collocatis autorum nominibus, tum secundum artes, scientias, et varios communes locos singulis eorum operibus dispositis: adjecimus autem in priori catalogo plerumque ubi locorum liber, qua forma, quoto anno a Christi nativitate, et a quibus typographis excusus sit, quod postremum eo spectat, ut liceat studiosis ea sibi exemplaria coëmere, vel aliunde, præsertim ex nundinis, afferri jubere, quæ apud præstantiores typographos nata fuerint. Alia quoque multa de catalogi nostri, intra paucos menses, Deo favente, prelo subjiciendi, variis et magnis usibus afferrem, nisi alio me vocaret præsens institutum. Redeo igitur ad hanc Communium Locorum Jo. Stobæi editionem, quæ si cum priori ante aliquot annos Venetiis evulgata conferatur, statim et facile apparebit quantum æra distent lupinis; ita ut si quis superiorem viderit, omnino sit exclamaturus, O quantum est mutatus ab illo. Quantumcunque enim vel ingenii viribus, vel assiduo labore præstare potui, id omne in hujus scriptoris emendationem collatum est, ut hoc velut Augiæ stabulum expurgaretur. Verum ut candidus Lector facilius mihi fidem adhibeat, paucis aliquot laboris mei partes enumerabo.

Primum igitur, autorum omnium, quotquot hactenus typis excusos habere potui, locos a Stobæo citatos diligentissime perquisivi, contuli, et ad ipsa archetypha correxi, quod cum in aliis a me factum est, quorum hic recensere nomina nihil attinet, tum in Platonis ac Xenophontis sermonibus præcipue: istorum enim permulta sæpe, et forte nimis prolixa, ut alicui videri possent, testimonia proferuntur. Plerumque autem quo loco librove apud singulos autores, verba quæ potui reperire, scripta essent, si in Græco exemplari id non indicatum fuerat, marginibus Latinæ conversionis ascripsi, ut inquisitum a me locum esse lectori probarem. Deinde omnes illas sententias Græce nuper editas Basileæ, una cum hymnis quibusdam Callimachi, cum exemplari nostro contuli. Nihil enim est in sententiis illis, quod non ex Stobæo

desumptum sit ab aliquo studioso, prolixioribus fere locis, ac si qui alii non admodum ei placerent, omissis. Ad hæc a doctissimo viro D. Joanne Oporino, typographo Basiliense diligentissimo, deque bonis literis optime merito, fragmentum Stobæi nactus, quod aliquot sermones priores continebat, id quoque adhibui. Et multas alias, ut meliorem librum efficerem, occasiones excogitavi, quas nunc prætereo, ne quid nimis de meipso dicere videar. In libro Venetiis impresso ne semel quidem ulla lectionis varietas notata reperitur, ob hominum incuriam: hic vero passim varias lectiones invenias, in iis locis quos contulimus, diligentiae nostræ argumentum. Quod si quæ nobis corrupta videbantur, nihil mutavimus, nisi mendum esset tam evidens, ut vel a puero vix paucos dies in Græcorum regulis grammaticis versato deprehendi posset, præsertim in orthographia, et sensuum distinctione: si quæ vero dubitationem ullam, utro modo rectius legerentur, paritura videbantur, in iis omnino religiose exemplaris veterem lectionem retinuimus, et conjecturam nostram in margine Græco, Latinove, aut utrobique ascripsimus. Porro quod translationem attinet, ac ipsum dicendi genus, Lectorem admonitum volo me partim ad verbum, quantum ejus sine Latini sermonis damno fieri potuit, partim liberius vertisse, ita ut mediocritatem quandam servasse mihi videar. Nec admodum peto veniam mihi dari, quod non elegantius et majori eloquentia conversionem istam expoliverim. Nam etsi facundiam et decus in verbis admirer ac laudem, magis tamen illos laudaverim, qui in excolenda oratione mediocriter, in ipsis autem rebus pervestigandis diligentissime diutissimeque morantur. Sic vertagum, qui leporem aliamve bestiam assecutus ceperit, longe prætulerim alteri quamvis inauratum melium gestanti. Interim vero prorsus a barbarophonis hominibus abhorreo. Suam utrique studio curam debemus, sed brevioris orationi, longioris rebus. Quantum enim umbra corpore vilior, quantum signa et picturæ rebus ipsis concedunt; tantum orationis cultui cognitio rerum, scientiarum, et veræ philosophiæ studium præstat. Miseri Penelopes proci, cum dominæ amplexibus potiri non possent, ancillis commiscebantur: ita plerique, domina philosophia neglecta, circa ejus organa et rudimenta immorantur. Sed hæc *παρέργως*. Cæterum volui ut interpretatio Latina Græco responderet e

regione, tum ut statim conferre liceret volentibus, tum ut vel hoc modo meum candorem studiosis declararem. Licuisset mihi Latina seorsim edere, dissimulandi gratia hoc modo, si quid a Græco sermone discederem: uti fertur de pictore quodam, qui cum in tabula pictum gallinaceum proposuisset, puero mandavit ut vivos gallinaceos procul arceret, ne forsitan ex vivi et picti galli comparatione, ipsius imperitia deprehenderetur. Quod mihi faciendum minime putavi. Itaque Græca Latinis conjungere volui, locos, sive exemplaris vitio, seu mihi tantum obscuros, ingenue notavi: in cæteris sat fore judicans, si sensus intelligeretur, quo simpliciter et clare cognito, liberum deinde esset unicuique aut Græcis verbis uti, aut nostra pro suo arbitrio immutare, et accuratius eloqui. Certe cum omnis lingua nativam sibi gratiam, et peculiarem vim habeat, quæ in alienam non facile transfunditur: tum in primis Græca nescio quid scitum et reconditum includit, quod in Latinum sermonem commode duci et ad vivum exprimi non potest. Quamobrem nihil affectavi, sed aperto simplicique stilo, non impuro tamen, ut spero, Græca vestigia sequutus sum. Indoctiores igitur e regione collocata minori negotio conferent: doctiores vero mea interpretatione, si libuerit, omissa, Græca solum legent, aut in obscurioribus saltem locis eam inspicient. Πολλάκι καὶ κηρωρὸς ἀνὴρ μάλα καίριον εἶπε. Nonnunquam enim quæ in Græco mutila videbantur, in Latino supplevi, quod sæpius in margine monui, aut textum aliquibus signis notavi, quandoque parenthesi: non ubique tamen id factum est, aut propter angustiam chartæ, aut aliam ob causam. Certe mediocres hujusmodi translationes, quæ neque fastidium sui dictione parum Latina movent, neque longius a verbis autoris discedunt, in difficilioribus præcipue locis observandas judico: sic enim præter alias ista quoque commoditas accedet, ut lector inde intelligat, quam lectionem interpret sequutus sit; quod utilissimum fuerit, cum in plerisque autoribus hodie permultæ lectionum varietates habeantur. Interpretem autem verisimile videbitur meliorem lectionem delegisse. Hunc fructum nuper in Theodori Gazæ super aliquot Aristotelis libros interpretationibus animadverti; in quibus si conferas cum Græco, plurimæ diversitates invenientur, ita ut ex Latino Græcum emendare possis. Atqui etiam ipse Theodorus, licet natione Græcus, et

cum suæ linguæ, tum rerum cognitionis peritissimus, non paucis in locis lapsus est, quod propediem in illis saltem libris, qui de Historia animalium disserunt, ostendere conabor. Sic enim natura comparatum est, ut multo facilius sit aliorum opera castigare quam sua; et foris acutius cernere, domi cæcutire. Hæc ideo a me dicuntur, ut mihi quoque æquiores sint viri docti, si morbo communi omnibus, et naturali quodammodo, interdum laborare videar: *quandoque bonus*, ut ille ait, *dormitat Homerus*.

Hoc porro non est silentio prætereundum, plerosque locos, præsertim prolixiores, a Stobæo citatos, ex illis autorum operibus, quæ jam antea docti viri Latinitate donaverunt, ad verbum fere mihi transcriptos esse, idque præcipue in Platonis et Xenophontis libris, non tam ut compendium laboris facerem, quam quia sperabam illos fideliter convertisse, ac melius forte quam ego facturus essem, ut qui integro autore evoluto, tum phrasin, tum sequentia simul et antecedentia perpendissent: a nonnullis vero commentarios quoque adhibitos non dubitabam, quibus ego potiri non facile potuissem, ut a Marsilio Ficino in Platonis dialogos. Non tamen omnino temere transcripsi, sed omnia prius cum Græco sermone contuli, et si quid mutandum videbatur, id candide feci.

Res est profecto difficillima, quod ab alio quam id experto credi non potest, tum ex aliis Græcis Latina facere, tum illis maxime, quorum nulli a veteribus commentarii sunt relictis. Nam ope scholiorum et commentariorum adjuti, quantumvis intricatos libros fidenter aggredimur: contra, sine illis multi etiam faciles et clari existimati, non mediocre negotium faciunt. Accedunt aliæ difficultates in hoc opere transferendo: primum, totidem prope characteres dicendi, quot autores allegantur: deinde, varietas dialectorum, Communis, Atticæ, Ionicæ, Doricæ. Omnes enim hic reperias frequenter. Adde quod oratio alias prosa sit, alias numerosa. Nam apud Latinos poetica dictio non admodum differt a stylo reliquis autoribus familiari: apud Græcos vero qui ex historico vel oratore ad poetam, ut ex Thucydide ad Homerum, ex Demosthene ad Pindarum transiverit, in aliam terræ partem, et linguam omnino diversam migrasse videbitur. Præterea versus plurimi in superiori editione corrupti, et vel omnino non aut perperam distincti legebantur, quod peculiarem in castigando laborem mihi peperit.

Cæterum carmina Græca Latinis non reddidi, tum ut aliquid laboris lucrifacerem, tum quia inutile futurum videbatur, eisdem causis commotus, quibus ad totum librum plano simplici que sermone convertendum inductus sum. Nam et reliquæ sententiæ Græcæ aliquid gravius elegantiusque sua lingua sonant, et versus multo magis quam prosa gratiam in alieno sermone amitterent. Quamvis enim concedam, posse quædam Latine dici eadem, aut majori etiam elegantia, quam Græce dicantur, in argutioribus tamen sententiis aut carminibus idem fieri posse negaverim: aut si alicubi fiat, non tamen ubique, sed multo infrequentius. Atqui cum omnia in loco suo nativo, ubi concepta, nata, educata, exultaque sunt, multo libentius ac feliciter agant, ut late patet in animantium et stirpium generibus: nemini mirum videri debet, si etiam oratio, et quæ in oratione continentur, in lingua primitiva et genuina non parum plus energiæ habeant, quam aliena. Hoc igitur concesso, non est quod veniam impetrare coner, quod vel in soluto sermone minus affectaverim nitidam Latinorum eloquentiam, aut versus iisdem numeris non reddiderim. Nam si illis Latine non utendum est, sed Græce, sat fuerit sensum simpliciter intelligi. Adde quod simplicior sermo clarior ac dilucidior est, quod in paraphraste requiritur. Præterea si Græcum carmen in Latinos numeros vertas, fieri vix potest ut sensus idem undequaque redeat, sed aliqua dissimulari necessum est, etiam ubi nihil obscurum in sensu, propter carminis legem: et potuissem hoc modo difficiliore locos dissimulanter effugere, quasi idem faciens, quod in clarioribus locis sæpius fecissem, nisi lectoris utilitatem spectare, et omnia candide agere maluissem. Huc accedit, quod Græci versus ex abrupto citati, pauci ex multis, sine principio interdum et fine sententiæ, si Latini fiant servata lege carminis, ut plurimum inepti, inconcinni, et nimis affectati redduntur, nisi quis multum libertatis usurpet, ac longius ab autore discedat, ut est videre in Erasmi Roterdami, hominis alioquin ad miraculum usque docti, et aliorum lucubrationibus. Cæterum non me latet, si carmen solvatur in prosam, permultum amitti gratiæ, atque omnem interdum exui leporem: quod æstimare debent legentes, et mihi æquiores esse, si Latina seorsim lecta interdum nihil egregium præ se ferant, nec ex Latinis Græca metiri, cum hæc et propter

linguam suam, et propter carminis harmoniam multo meliora jucundioraque lectu sint: illa vero tum ob alienum sermonem, eumque simplicem, tum propter numerorum et rythmi dissolutionem prorsus humili supinoque sensu legantur, cum nihil supersit quod aures suavi concentu feriat, delectet, admirationem pariat, quod ita contingere Aristoteles in Rhetoricis alicubi testatur. Præterea, quamvis convertere liberius aliquando libuisset, non licuit tamen, cum Latinis non amplius spatii quam Græcis concederetur, atque tantundem omnino in Latina pagina comprehendi oporteret, quantum Græca continebat. Ita mihi transferenti, certum papyri spatium, veluti temporis ad clepsydram oranti, præfinitum fuit: quæ quidem res et mihi non parum molestiæ exhibuit, et librarii diversis aliquando in eadem Latina pagina characteribus uti coacti sunt, partim majoribus, partim minoribus, ut chartam ex æquo implerent. Et hæc hactenus de translatione, nimium fortassis prolixè, dicta.

Porro de operis autore Jo. Stobæo, quam celebris ac insignis gnomographus, imo omnium hujus generis scriptorum princeps optimo jure existimandus sit, nemini obscurum esse arbitror, qui doctorum ætatis nostræ hominum monumenta legerit: plerique enim sententias ab eo collectas citare solent, alii nominatim, alii dissimulantes unde acceperint, cum thesauri loco reconditam apud se hanc gnomologiam haberent. Phavorinus Camers, cujus Græcum Lexicon habemus, aliquot sententias breviores sparsim ex hisce collectaneis decerptas, et in peculiarem libellum, qui quatuor aut quinque foliis papyri absolvitur, redactas, Latine reddidit, non satis tamen feliciter. Contulimus enim, et aliquot inde etiam nostri codicis locos emendavimus. Multa Volaterranus hinc in suos libros transtulit. Ex veteribus autem neminem invenio qui Stobæi mentionem fecerit, nisi quod in Suidæ Lexico hæc verba leguntur: *Ἰωάννης ὁ ἐπονομαζόμενος Στοβαῖος, ἀνθολόγιον περιέχον τὰς παρὰ πᾶσι πολλῶν δόξας ἐν βιβλίοις ὁ. ἐνάρετα πάνυ καὶ γέμοντα πάσης παιδείσεως. Γράφει δὲ ταῦτα πρὸς Ἐπίμιον υἱὸν αὐτοῦ.* Id est: *Joannes cognomine Stobæus Florilegium concinnavit, quo multorum opiniones, quæ apud omnes scriptores literis mandata sunt, continentur libris quatuor. Scribit autem eos ad filium suum Epimium, perquam egregios et omni eruditione plenos.* Hæc ille. Non est autem quod quisquam moveatur, quod hoc exemplar Epimio non

De eodem
et hujus
operis argu-
mento supra
dictum est
in epistola
nuncupa-
toria.

inscriptum sit: facile enim vitiantur et abolentur principia librorum veterum, ut quæ pluribus injuriis ob situm loci obnoxia sint. In quatuor autem libros ab ipso autore divisum opus liquido apparet, sic ut primus liber relatus sit ad morum disciplinam, secundus ad institutionem reipub., tertius ad rei familiaris administrationem, quartus ad fortunam præcipue et alios quosdam sermones mixtos. Quin et fragmentum illud, de quo supra dixi, ab initio βιβλίον α. adscriptum habebat. Porro de ipsius operis utilitate non est quod multis agam, cum omnes, qui vel a limine bonas literas salutarunt, quam late pateat communium locorum usus, intelligant. Nam ex ipso nomine protinus res manifesta fit: hinc enim communes dicuntur, quoniam ad multas et varias causas idonei sunt. Quis obsecro studiosorum est, qui non ipse sibi aut colligat, aut colligere cupiat, quæcunque virtutum, vitiorum, et reliqua hujusmodi communia exempla, dicta, consilia, quotidiana lectione apud autores observaverit? Nam propter hoc etiam legimus libros ac evolvimus, ut istum fructum ceu nucleum excerpamus. Merito igitur comparandus, legendus, et in summo pretio habendus fuerit Stobæus, qui maximam ejus rei partem nobis jam antea confecerit. Quod si quis nostrum talem haberet thesaurum suis vigiliis, et assidua lectione congestum, quanti putas illum faceret, aut pro quanta pecunia eo carere nollet? Stobæum igitur magni facere debemus, præsertim cum tam bonus liber tam parva pecunia comparari possit: quamvis plerique tam sunt amentes, ut eo minoris res alioquin optimas æstiment, quanto viliori pretio venduntur. Et cæca quædam philautia facit, ut plus faveamus nostris quam alienis operibus. Ergo si hoc genus collectaneorum approbandum est, Stobæum amplectamur, qui solus in hoc genere, quod equidem sciam, nobis extat, in quo et omnium aliorum copiosissime, et ordine optimo versatus est. Circumfertur quidem Ἀνθολόγιον epigrammatum Græcorum a Maximo Planude congestum, in quo aliquot loci communes tractari videntur, sed omnino paucæ sunt communes sententiæ, cum omnes fere de certis personis et circumstantiis scriptæ videantur. Habentur et senarii monostichi, qui singulis versibus sensum absolvunt, ex Menandri fabulis præcipue collecti, elegantes quidem illi et satis bene dispositi, sed admodum pauci. Ad hæc illustrium virorum Sententiæ

philosophicæ Joannis Frobenii typis quondam excusæ circumferuntur, sed illæ etiam non multæ, et non dispositæ pro ratione sensus, sed singulæ autoribus suis juxta alphabeti ordinem adscriptæ. Tale quid nuper etiam Apostolius Byzantius promissit, *Ioniam* appellans id opus a se congerendum, quod an extet haud scio. Audio et alios autores Græcos in Bibliothecis quibusdam, præsertim apud Italos, reperiri, quorum lucubrationes aut sententias ex professo continent, aut alioqui huic argumento finitimæ sunt, quarum nomina, ne quid celem, candido lectori hic adscribam.

Magni Logothetæ Theodori Metochitæ *γνωμικαὶ σημειώσεις*, id est, *sententiosæ observationes*.

Sententiæ notabiles in vitia et virtutes ex autoribus sacris et gentilibus, autoris innominati.

Sententiæ ex variis poetis.

Sententiæ Democratis.

Menandri sententiæ. Fortassis eadem sint monostichis supra memoratis.

Amphilochii episcopi Iconii de vitiiis et virtutibus sermones.

Gemisti de virtutibus.

Collectio proverbiorum autoris incerti.

Commentaria in epigrammata Græca.

Hieroclis philosophi interpretatio in aurea carmina Pythagoræ.

Maximi Planudis in Theophrasti characteres expositio.

Cæterum hoc etiam admonitum volo Lectorem, videri mihi Stobæum opus suum non undequaque absolvisse. Interdum enim sententiæ non suo loco citantur: ut in sermone de Prudentia multa scribuntur, quæ magis ad Temperantiam, aut ipsam in genere Virtutem, pertinent. Sed hoc a principio maxime erratum est: in cæteris fere satis conveniunt singulæ gnomæ ad argumentum, quod sermonis inscriptio pollicetur. Alioqui, si plures adeo confusi fuissent, ordinem immutassem: quod facere nolui, cum rarius hac parte delictum esse observarem. Multa sunt, quæ diversis locis accommodari possint, semel duntaxat a Stobæo commemorata: verum Index, qui satis copiosus adjectus est, hæc omnia supplebit. Jam inceperam ex Græcis scriptoribus corollarium in singulos Stobæi locos concinnare, et insuper addere novos: sed quia me-

tuebam ne liber nimis crassus evaderet, aliis quoque occupationibus necessario vacans, laborem istum in præsentia quamvis aliquousque productum distuli, seorsim editurus alio tempore, si vixero, favente Christo, modo studiosi præsentem operam sibi non ingratham fuisse significant. Nam ex Latinis autoribus loci separatim, meo quidem consilio, in commentarium redigi debent, ne unum volumen nimis prolixum et incommodum ex utriusque linguæ scriptis congeratur. Vale, optime Lector, et labores nostros boni consule.

DE ALTERA ET TERTIA EDITIONE.

ANTE annos aliquot Venetias animi gratia profectus, in amicitiam illic perveni Arnoldi Arlenii Peraxyli, viri doctissimi: qui de bonis literis in utraque lingua et hactenus, si quisquam alius, meritus est optime, et etiamnum meretur, dum præclaros et reconditos aliquot libros Florentiæ sub illustrissimo Duce Cosmo Medice in publicum subinde typis excusos profert, una cum optimo viro Laurentio Torrentino. Is præter alia non exigua in me beneficia, hoc etiam effecit, ut ex Bibliotheca generosi viri Diegi Hurtadi a Mendoza, Cæsarei tum temporis apud Venetos oratoris, vetustissimum et manuscriptum Stobæi volumen acciperem. Hoc ego mox, in patriam reversus, cum prima editione nostra diligentissime contuli: et quanquam per multa haberentur in nostro Stobæo Venetiis prius excuso, deinde apud nos cum translatione mea, quæ in manuscripto non legebantur; rursus tamen in illo quoque plurima reperi (cum alia, tum veterum scripta, quorum libri non amplius extant) quæ nusquam in nostro erant. Ea transcripsi omnia, ita ut non modo Sententiis aliquot passim, sed Sermonibus etiam integris hæc Editio nunc prodeat auctior: et libris autorum nominatis, unde Sententiæ singulæ depromptæ sunt, sine comparatione instructor. Multa insuper ejusdem codicis beneficio vel mutila explevi, vel emendavi corrupta. Loci de Virtute et Vitio, et de Intemperantia, hic omnino novi sunt. Aristotelis libellum de Virtutibus et Vitiis jam, non ut prius, uno in loco posuimus integrum, sed pro argumento in diversos locos divisi-

mus: qui integrum volet, cum reliquis Aristotelis operibus inveniet. Præterea adjunxi etiam passim Corollaria quædam ex Græcis libris collecta, tum carmine, tum prosa: non multa tamen, non proluxa, nec absque delectu. Theophrasti de Notis libellum, in brevia aliquot et elegantissima capita divisum, sed parum feliciter ab anonymo quodam olim interprete in Latinam linguam derivatum, qua potui diligentia, emendavi, et pro argumenti ratione passim inserui. Authorum nomina in Græcis omissa sunt, et translationi tantum adjecta, ut Græca Latinis commodius in duabus e regione unius paginæ columnis jungerentur. Hoc postremo videtur admonendus Lector, Theologicos Sermones ab Antonio et Maximo monachis, ex sacris profanisque authoribus Græcis collectos, et Græce Latineque a nobis editos, cum hoc volumine conjungi debere, si modo per magnitudinem in unum volumen coire possint: sin minus, argumenti tamen ususque ratione a studiosis tanquam unius authoris duo Tomi jungentur. Verba factururus autem aliquis de quacunque re, quæ in communem sermonem venire solet, ut mox, ubi eadem in nostris vel aliorum locis tractentur, inveniat, Indicem nostrum Universalem, sive secundum Bibliothecæ Tomum consulat, ubi inter cæteros passim etiam Stobæi et Antonii Maximique locos citamus. Si vero nimis laboriosa inquisitio ista videbitur, sat fuerit inspexisse Indices cum Stobæi et Monachorum libris excusos. Iterum vale.

Cæterum jam tertia hæc editio, alteri quidem eadem, sed multo emendatior est.

VIRO ILLUSTRISSIMO
NICOLAO BRULARTO SILLERIACO,
GALLIÆ CANCELLARIO,

HUGO GROTIUS S.

DUBITAVI, Vir Illustrissime, et ex cujus meritis summæ, quam obtines, dignitati summa dignitas accessit, auderemne huic literario operi tuum cunctis gentibus celeberrimum nomen inscribere. Nam si me respicerem, non ignorabam quantum tibi deberem, in quo et innocentia mea præsidium reperisset, et calamitas solatium. Ad te vero si me verterem, nescire non poteram, quantum hæc nostra infra celsum illud fastigium, in quo te Deus et Reges et sapientia tua locarunt, subsiderent. Malui tamen inopiam testatam facere, quam debiti professionem defugere. Nam et apud Orientis populos, ubi Reges sine donis adire nefas erat, minimo defungi licebat, et quibus magnarum victimarum non suppetebat copia, mola salsa litare credebantur. Movit me et hoc quod ab aspectu tuo relegandæ non sunt literæ istæ, quas tam feliciter imbibisti, ut hac laude censi possis, nisi hanc aliarum magnitudo obrueret. Feci autem eo libentius, ut qui non privatis tantum sed publicis quoque nominibus tibi obstrictus sum, non privatim hoc modo sed publice quoque significarem. Nam cum in Gallia et securitatem et tranquillum otium Regio beneficio, te commendante, nactus sim, par est ut aliena a me non sentiam bona, quæ per te Galliæ contigerunt. Nam quod gravis illa belli civilis tempestas externa etiam arma facile huc tractura desæviit, quod relocato ubique Regis imperio non pax tantum regno, sed et pacis mansuræ fiducia obtigit, tuæ præcipue filiique tui prudentiæ atque industriæ accepto ferendum, omnes boni agnoscunt, et mali negare non audent. Accedit alterum, pro quo non minus vobis debeo, quod insistentes HENRICI Magni consiliis, patriæ meæ salutem cordi vobis esse ostenditis: neque tantum apud vos potest paucorum improbissimorum hominum ingratus ac malignus animus in Regem de suo benignum, alieni nec indigum

nec cupientem, ut propterea deserendam censeatis rempublicam, in qua plurimi res mutatas, prostratas leges, amicitiam Galliæ fœde habitam tacite gemunt, quæ libertas ultima exiit. Faxit Deus ut aliquando Regis auctoritate, consiliis tuis, non Galliam modo videre liceat, intus firmam ac stabilem, extra amicitiiis fidelibus suffultam, inimicis formidabilem, sed patriam quoque meam in eum restitutam statum, in quo ab anno CIO IO LXXXIX ad annum CIO IOC XVIII Europa mirante floruit. Cui si hoc insuper addatur, ut quæ nunc toto ferme orbe Christiano exarserunt bella aut bellorum semina, ea, Gallia arbitrante, tolli æquis legibus possint, is vero ad laudes tuas maximus accedet cumulus, perpetuoque exstabit utilissimum humano generi munus, nec humanis tantum gratiis laudibusque pensandum, sed ejus inprimis bonitate, qui pacis auctoribus utriusque vitæ præmia liberaliter promisit: cujus tutelæ Regem optimum, ac regnum, teque ac tuos, Vir Illustrissime, quantum possum commendo. Postridie Kalendas Maii CIO IOC XXIII. Lutetiæ.

HUGONIS GROTII

PROLEGOMENA.

SOLEBANT Græci ad librorum quos legebant marginem, ut quid memoria dignum occurreret, aut stellam appingere, aut χ literam, quæ significaret *χρηστὸν*, id est, *utile* esse, quod eo in loco dicebatur. Deinde eorum, quæ sic observaverant, plerique sibi collectionem faciebant aliquam, quam vocabant *χρηστομάθειαν*, eamque digerebant in libros ac titulos, tanquam in promptuaria unde, ubi opus esset, peterentur. Excellens in hoc genere fuit Joannis Stobæi labor, quem ad manus nostras venisse eo majoris putandum est, quod ad facienda collectanea usus est scriptoribus multis quos nobis ætas invidit: ita ut ipse nunc eorum vicem apud nos suppleat. Vixit autem is Joannes Stobæus quo tempore incertum, at certe postquam Imperatores Christianismum erant professi: nam Jamblichi inter cæteros auctoritate utitur, qui ad Juliani tempora provixit. (Quæ vero serioris ævi in quibusdam libris comparent, non ab ipso sunt Stobæo, sed aliorum collectione addita, ut solent hoc genus opera multorum additamentis crescere.)

In disponendis collectaneorum titulis pro ingenio ac captu sibi quisque ordinem eligit: quem vero secutus sit Stobæus operæ pretium est noscere. Anno CIO IO XLIII. librum Stobæi Gesnerus edidit ac Latine vertit inscriptum hoc modo: *Κέρας Ἀμαλθείας. Ἰωάννου τοῦ Στοβαίου ἐκλογαὶ ἀποφθεγμάτων καὶ ὑποθηκῶν*. Is liber sine ulla partitione alia in titulos excurrit CXXVII. Nam quod CXXV. in editionibus tantum apparent, exscriptoris est vitium, qui numeros XXXVII et XXXVIII. bis posuit. Postea anno CIO IO LXXV. ex Joannis Sambuci bibliotheca Guilielmus Canterus edidit ac Latinitate donavit aliam Stobæi partem hoc titulo: *Joannis Stobæi Eclogarum libri duo, quorum prior Physicas, posterior Ethicas complectitur*. Sed ex Photii bibliotheca, quod res est, discimus, in Stobæi opere primum obtinuisse locum libros duos quos Canterus edidit: secuta deinde quæ ediderat Gesnerus, non uno ut nunc libro, sed

duobus, quorum posterior, operis totius quartus, initium faciebat a titulo de Republica. Quibus cognitis, non difficile est assequi, quam in ordinandis titulis rationem secutus sit Stobæus. Nam Sapientiae studium, quod philosophiam dicimus, cum Epicuro atque aliis divisit in partem naturalem et in moralem: non sine causa. Nam rationalis ars, ut et oratoria, magis totius vitae instrumentum est, quam studii illius pars aliqua. Nomen autem naturalis scientiae sumsit haud paulo laxius quam vulgo sumi solet, sub naturae vocabulo non corporalia tantum, sed et incorporalia comprehendens, etiam aeternam et omnis naturae opificem naturam, quam Deum dicimus. Itaque et tractatio de Deo et providentia, et de numeris ac figuris, totaque sideralis scientia hoc ambitu includitur. Moralium liber primus generalem continebat doctrinam de virtute, et iis quae ad virtutem ducunt: facto initio ab ea parte quam Laetius vocat *περὶ τῆς πρώτης ἀξίας*, (M. Antoninus: ἔσω βλέπε. μηδενὸς πράγματος μήτε ἡ ἴδια ποιότης, μήτε ἡ ἀξία παρατρεχέτω σε. *Æstimationem* Cicero,) Seneca *inspectionem suam cuique distribuentem, et aestimantem quanto quidque dignum sit*. Primus igitur titulus erat, de Dei et rerum divinarum cognitione, quem scilicet illa ad mores usum habeat. Hunc excipiebat secundus, de rationali arte et oratoria, deque oratione et literis, tum vero etiam de poetica, et dicendi forma qui *character* dicitur. Tertius erat de ipsa morali parte sapientiae. Quartus de vero ejus fundamento, hoc est, humanae voluntatis libertate. In Canteri editione secundus titulus cum primo coaluit. Tertius autem in quinque titulos est distributus. Qui vero post illum de libertate voluntatis humanae titulum sequebantur ad numerum usque XLVI. perierunt, solaque eorum lemmata apud Photium restant, ex quo discimus tractatum inibi qualem esse philosophum oporteat, tum de religione, ut quae ad mores recte formandos maxime est necessaria, tum multa quae ad hominum inter se conversationem praecipue pertinent, et quae momentum aliquod in vita habere putantur, ut fama ac gloria, tum de virtute generalia quaedam: pars vero libri ultima de amicitia erat, deque beneficiis et gratia: quam partem cum alii postremam moralium faciant, Stobæus ideo, puto, priore loco posuit, quod amicitiae ad discendam colendamque virtutem usum maxime consideraret, (quo sensu jam inter *ποιητικά*, id est, *efficientia* ho-

nestarum actionum ponunt Stoici.) Absoluta hac generali tractatione, sequebatur libro tertio, quæ pars prior est Gesnerianæ editionis, specialis virtutum vitiorumque enumeratio. Liber vero ultimus, qui ejusdem editionis pars est posterior, primum continet civilem scientiam, ad quam refertur et militaris. Sequitur ab eo, qui nunc est titulus LVI., ars rei familiaris, usque ad titulum XCVIII. Pars postrema ad libri usque finem continet præcepta, quæ variis humanæ vitæ casibus respondent, neque commode satis ad antecedentes titulos referri potuerunt.

Ego cum alia, quæ apud Stobæum extant, fragmenta veneratus sum semper, tum pro meo in artem poeticam affectu singulariter dilexi, quas ipsius beneficio servatas habemus, poetarum reliquias. Videbam enim sæpissime in illis usu venire id, quod de Homero dixit Horatius :

Qui quid sit pulchrum, quid turpe, quid utile, quid non,

Plenius et melius Chrysippo et Crantore dicit.

Peculiariter de Euripide memineram a Cicerone dictum, *singulos ejus versus singula esse testimonia*. Quem et Quintilianus ait *in his quæ a sapientibus sunt tradita, pæne ipsis esse parem* (Athenæus vero *scenicum philosophum* appellat.) Menandrum vero, qui eodem Quintiliano iudice *omnem vitæ imaginem expressit*, quomodo non suspicerem, cum ejus sententiam quandam Apostolorum eximius in divinis suis paginis consecrarit? Cujus exemplum secuti Clemens Alexandrinus aliique scriptores antiqui Christianæ disciplinæ, passim de Græcorum poetarum libris emblemata sumunt, quibus opera sua exornent. Perstiti in eodem affectu, ex quo ad rempublicam sum vocatus. Occurrebat enim animo quod de Cæsare Augusto Suetonius scripserat, *in evolvendis utriusque linguæ auctoribus nihil æque eum esse sectatum, quam præcepta, et exempla publice vel privatim salubria : ita ut ea ad verbum excepta, aut ad domesticos, aut ad exercituum provinciarumque rectores, aut ad urbis magistratus plerumque mitteret, prout quisque monitionis indigeret*. Has ob causas sæpe me impetus cepit sequendi Ciceronis exemplum, qui optima quæque ex Græcis tragædiis atque comædiis loca Latinis versibus reddebat, ut in promptu ea haberet, usui futura ad orationes aut scripta Philosophica. Quod in versibus a Stobæo conservatis eo majore cum fructu facturus mihi videbar, quod Gesnerus

nullos versus versibus reddiderat, contentus soluta oratione sensum exprimere, magno cum gratiæ detrimento: quos autem verterat Canterus Græce Latineque doctissimus, ita verterat, ut appareret in carminibus faciendis eum minus fuisse exercitatum. Captam pridem hanc cogitationem quominus exsequerem, negotiorum moles atque æstus obstitit, donec, ita volentibus reipublicæ fati, in carcerem Hagæ coniectus, quamdiu scribendi instrumenta relicta mihi sunt, ex hoc exercitamento, juxta Deum et bonam conscientiam amati semper a me status præsentis reipublicæ et concordiæ procuratæ, optimum mihi solatium paravi. Perveneram ad titulum XLIX., cum scribendi quoque copia mihi est ademta, relicto mihi ex memoria eorum, quæ legeram scripseramque, tam vastæ solitudinis levamento. Lupistenum traductus postea resumsi intermissum opus, et ad exitum perduxi. Verti autem carmina Græca simili versuum genere, nisi quod pro Lyricis lege solutis Lyricos vinctis numeris, ut Latinis usitatiores, substitui. In Comicoꝝ versibus interpretandis usus sum libertate numerorum Comica, non tanta tamen, quantam Plautus et Terentius usurpant, sed ferme qualis est in apologis Phædri. Verti autem^a non nimium serviliter, adductius tamen quam Aratum Cicero, Germanicus, Avienus, Dionysium Priscianus, et idem Avienus, ita ut plerumque versuum quoque numerum æquaverim. Hujus operis voluptas ad aliud me simile produxit, ut ex Sophocle et Euripide, quicquid ad mores faciens Stobæus intactum reliquerat, verterem: atque itidem sententias quas ex aliorum tragædiis et e comædia recentiore habemus reliquas: quæ collectio Stobæi opus exæquat, aut superat. Scripsi in eodem carcere Lupisteni juris Hollandici institutiones patrio sermone. Scripsi sermone eodem, sed versibus, libros sex in usum popularium, peregrinantium maxime, ut qui impiorum, Paganorum, Judæorum, Mahumetistarum consuetudinem declinare non possunt, haberent quo aut se tuerentur, aut etiam alios convincerent. In eo opere, quod nuper factum est publici juris, sicut me aliorum ante me laboribus adjutum profiteor, ita et ordinem, et alia quæ proprie a me sunt, non displicitura æquis judiciis confido. In his dum occupor, scripsit ad me

^a Vide Hieronymum ad Pammachium de optimo genere interpretandi.

vir demerendæ posteritati natus, Thomas Erpennius, Orientalium linguarum instaurator, parari a se editionem librorum Novi Fœderis Græcam, Syriacam, Arabicam, Æthiopicam, cum variis interpretationibus Latinis: ad eam notis ornandam implorari a se operam amicorum, quos inter et me, magis pro affectu suo quam pro merito meo, ponebat. Ego quamvis scirem quam parum spicilegii post doctissimorum virorum Erasmi, Bezæ, Maldonati, Jansenii messes restaret, tamen ut viro tanto obsequerem, conjeci in chartam quæ ad veræ lectionis indagationem, interpretationem verborum ac locutionum, collationem locorum idem argumentum tractantium, rituum morumque illustrationem, pertinere mihi videbantur. Jamque ad Lucæ finem perveneram, cum admirabili beneficio Dei e vinculis exemptus sum. Unde in Galliam cum venissem, exceptus sum a Rege Christianissimo ea benignitate, qua supplices, non sua culpa sed publica calamitate miseri, a Regibus bonis ac justis excipi solent. Atque heic otii nactus copiam, primum officii mei credidi, veritatem eorum, quæ a nobis et in nos erant acta, humano generi cognitam facere: quod strictim et optima fide feci in Apologetico, facturum uberius in Annalibus, quos maxima parte confectos habeo, qui, si quid de mendaci opinione apud aliquos hæsit, abunde abstergent. Ab hac cura secundam duxi de edendis, qui apud Stobæum exstant, versibus Græcæ ac Latine. Græca dedi innumeris locis emendatiora tum quod sensum, tum quod carminum leges attinet, partim ex conjectura mea et amicorum qui in Notis nominabuntur, partim ex libris, quos ex regia Bibliotheca comitate viri clarissimi et eruditissimi Nicolai Rigaltii nactus sum. Nam in ipsum contextum emendationes recepi, quo minore cum offensa legeretur: ejus autem, quæ ante apparebat, lectionis in Notis feci mentionem. Sed et manuscriptorum ope auctior facta est hæc editio versibus aliquammultis, qui in vulgatis codicibus desiderabantur.

Utilitatem hujus operis non est quod multis commendem. Constat enim, cum omnes sententiæ et scite dicta usum habeant maximum, tum ea, quæ versibus continentur, et jucundius influere animo, et in memoria firmiter hære. Hinc est, quod antiquissimis sæculis sapientiæ præcepta non nisi carminibus dabantur: quo et Homeri illud pertinet, quod narrat, Clytæmnestram ad vitium non prius flexisse, quam cantorem amiserat.

Tantum monendi sunt juvenes, non omnibus dictis adhibendum esse assensum, sed dilectu opus. Nam quia poetarum ars in movendis affectibus maxime illucescit, ideo fit, ut dicta illorum non semper cum regulis congruant sapientiæ, quæ affectuum est moderatrix: quod in libris de republica allatis ex Homero exemplis probat Plato. Accedit, quod poetæ, ut pictores, tam curva quam recta imitantur, et cuique personæ pro ingenio ac moribus verba affingunt: quæ habenda sunt ut lineamenta animi ejus, qui loquens inducitur, non ut poetæ approbantis judicium. His periculis sapientissime occurrit Plutarchus libello quem ad juvenes scripsit De poetarum lectione, quem ea de causa huic operi præfigendum curavimus. Optime enim docet poetarum dicta exigenda ad ea, quæ severiores professores, philosophi scilicet, dictant. Sed ne sic quidem vitatur periculum: nam et in his ipsis, quæ rationis ductu cognosci aliquatenus possunt, falli videmus philosophos, unde tanta inter ipsos placitorum discrepantia; et sunt quædam res ejus generis, ut earum veritatem sola humana ratio per se indagare non possit. In quibus rebus cum alii philosophi sæpe ab eo, quod res est, aberrant, tum ipse etiam in eo, quem dixi, libro Plutarchus, ut cum de providentia agit, et de his quæ post hanc vitam sunt exspectanda. Multum ergo Deo Optimo Maximo debuerunt Hebræi veteres, plus eidem Christiani debemus, quibus omnia, quæ ad vitam recte instituendam momentum aliquod habent, ea certitudine sunt patefacta, ut apud probos animos nullus dubitandi relinquatur locus. Nam a Deo profecta esse ea, quæ Prophetæ et Apostoli nobis prodiderunt, constat, quo unico modo constare id^b potest et quantum potest, editis prodigiis, et ipsorum testimonio, cui fidem adstruit vitæ innocentia, nullum ex mendacio lucrum, et multa mala, interdum mors quoque, ob id testimonium tolerata. Quæ autem a Deo dicuntur vera esse, inter enuntiata est primitivæ lucis, quæ lucem aliunde non fœnerantur. Nam in ipso Dei nomine, ut omnis boni, ita et veracitatis inclusa est significatio. Sicut ergo a poetis ad philosophos, ita et a poetis et a philosophis ad tribunal tertium^c, hoc est ad Prophetas et Apostolos, nobis provocandum

^b Et tabernaculum Mosis et templum Solomonis et Zerobalis multa habuit ab Ægyptiis, Syris, Arabibus, Persis.

^c Tert. de Anima.

est : atque ea demum dicta rata habenda, quæ in hoc auditorio stare possunt. Qua de re cum et pie et facunde, ut solet, dissertaverit Basilius non immerito Magni adeptus nomen, ejus quoque orationem ad hoc argumentum pertinentem in limine operis ponendam censuimus ; ut quo modo adversus poetarum fascinum ex Plutarcho, ita adversus Plutarchi et aliorum, extra Dei oracula philosophantium, contagia remedium juventuti paratum sit ex Basilio.

Quod autem suadet Basilius, idem ego quam possum maxime suadeo adolescentibus, ut quam diligentissime eas sententias, quæ in sacro codice exstant, cum Græcorum sententiis comparent. Magnam enim inde non utilitatem tantum sed et voluptatem capturos spondeo. Jam olim valde in sententioso dicendi genere excelluerunt Orientis populi : quod inter cætera ostendunt libri Arabum gnomologici, quos, ut multa alia, primus Europæ donavit is, quem modo nominabam, Erpennius : unde discimus Pythagoricum illud, ignem gladio non fodiendum, ut multa alia ejus scholæ, ab Oriente venisse. Antiquitatem hujus studii testatur illud priore Samuelis libro, qui Latinis Regum primus, capite xxiv. commate 14. כֹּאשֶׁר יֹאמַר מִשַׁל הַקְּדָמְנִי מַרְשָׁעִים יֵצֵא רָשָׁע : id est : *Ut ait sententia veteris illius, a malis procedit malum* : quæ sententia Græco adagio respondet, κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν, *malum corvus malus edidit ovum*. Vox quæ *sententiam* eo loco denotat, proprie *comparationem* significat, unde παραβολὴν tum eo loco, tum alibi, verterunt Hellenistæ, qui ad Hebræum sermonem quam proxime accedere malunt, quam Græci sermonis elegantiam sequi. Causa istius nominis hæc est, quod vetustissimi auctores de moribus et republica præcepta tradere solebant per comparationes sive plenas, quas proprie παραβολὰς Rhetores vocant, sive decurtatas, easque aut sumtas a rebus plane fabulosis, qualis est illa de arboribus, oliva, vite, carduo, Judicum viii. 8. et de paliuro ac cedro II. Paralipomenon xxv. 18. de accipitre et lusciniâ apud Hesiodum, Demosthenis de lupis, canibus, et ovibus, Menenii de membris humani corporis : aut a rebus verisimilibus, qualis illa Nathanis ad Davidem, et Christi pleræque. Has comparationes decurtatas αἴνους antiqui vocabant, postea *apologi* dici cœperunt. Et quia contracta fabella fit παροιμία, ideo per abusionem, quas alii Evangelii scriptores παραβολὰς vocant, Joannes

vocavit *παροιμίας* x. 6. xvi. 25. xvi. 29. Contra apud Matthæum xv. 16. vocatur *παραβολή* quæ re vera est *παροιμία*. Ab hoc frequente comparationum et fabellarum usu omnis sermo a vulgari recedens apud Hebræos *משל* dici cœpit, ut videre est Ezech. xx. 49. Neque vero figurata tantum oratio, sed et simplex, quæ modo præceptum aliquod utile contineret. Hinc Hebræis *משלי*, Græcis *παραβολαί* (et *παροιμιαί*) inscribitur liber ille qui primum Solomonis dicta, ut ab ipso sine ullo ordine effusa sunt, continet, deinde collectanea ex aliis ejusdem et aliorum libris, itidem sine ordine, *ἀφοριστικῶς*, quomodo apud Græcos scripserunt Theognis, et vetus verusque Phocylides. Nam qui nunc ejus nomine exstat, liber est hominis Christiani, quomodo et sub Sibyllarum et Hermetis Trismegisti nomine homines Christiani libros ediderunt, sicut et Pythagorici nomina Orphei ac Lini imposuerunt libris suis. (Simili quoque modo scriptos habemus ab Isocrate libros duos, alterum de vita privata ad Demonicum, alterum de regia ad Nicoclem.) Ad exemplum illud Solomonis et eorum qui ipsum secuti sunt, sententias partim suas partim aliunde collectas in corpus unum, sed nullo itidem ordine, redigere cœperat Jesus Sirachi pater, absolverat autem Jesus alter ejusdem Sirachi filius; quem librum, ut et alterum similem Ecclesiastici titulo, qui Philonem quendam, non illum Caianorum temporum, sed antiquiorem habere auctorem creditur, Alexandrinæ synagogæ debemus. Horum igitur librorum sententias cum Græcis, quæ apud Stobæum et alibi exstant, si quis diligenter contulerit, eum, ut dixi, grande pretium operæ facturum puto.

Sed et in Christi dictis plurima sunt ex medio vulgi sermone aut ex sapientum præceptis desumta, sed quæ ipse plerunque a rebus humanis ad divinas transtulit. Hæc quoque dicta cum dictis Græcorum et Romanorum contendere, non insuave erit. Exempli causa quod apud Matthæum est capite v. *Deus solem suum oriri facit super bonos et malos*: Seneca sic extulit: *et sceleratis sol oritur*. Quod apud eundem Matthæum vii. est, *Quærite et invenietis*, idem est cum illo Sophocleo:

πᾶν ζητούμενον ἀλατόν.
quicquid quæritur

Reperire spes est.

(Nil tam difficile est quin quærendo investigari possiet. Te-

rentius Heautontimorumeno.) Illud vero ibidem: *Quid autem vides festucam in oculis fratris tui, et trabem in oculo tuo non vides?* sensum habet eundem quem^d Menandri illud:

ἅπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νοθετεῖν σοφοί,

αὐτοὶ δ' ἀμαρτάνοντες οὐ γινώσκομεν.

Nempe omnes aliis recte consilium damus:

At ipsi nostra errata non advertimus.

Et illud ejusdem:

οὐθεὶς ἐπ' αὐτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ, Πάμφιλε,

σαφῶς· ἐτέρου δ' ἀσχημονοῦντος ὄψεται.

Quicunque fœdum admittit aliquid, Pamphile,

Non videt hoc ipse: at alius, si faxit, videt.

Eodem pertinet Latinum illud vetus:

Sed non videmus manticæ quod in tergo est.

Et illud Ciceronis: *Stultitiæ proprium est aliorum vitia cernere, oblivisci suorum.* Propius etiam accedit illud ignoti auctoris:

τὸ μὲν ἀλλότριον, ἀνθρώπε βασκανώτατε,

κακὸν ὄξυδερχεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεις.

Alienum vitium, quæ tua est malignitas,

Acute cernis, at tuum prætervides.

Unde illud suum sumsit Horatius:

Cum tuæ prævideas oculis mala lippus inunctis,

Cur in amicorum vitiiis tam cernis acutum

Quam aut aquila, aut serpens Epidaurius?

Quod autem est capite x. *Nihil enim est opertum quod non revelabitur, et occultum quod non scietur;* convenit cum illo Sophocleo:

ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναριθμητὸς χρόνος

φύει τ' ἄδηλα.

Humana longis cuncta curriculis dies

Occulta pandit.

Et illo Menandri:

ἄγει τε πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.

In lucem tempus veritatem protrahit.

Quod est capite xii. *Omne regnum divisum contra se desolabitur; et omnis civitas vel domus divisa contra se, non stabit:* convenit cum illo Sophoclis:

^d Senecæ dictum: *Papulas observatis alienas, ipsi obsiti plurimis ulceribus.*

ἀναρχίας γὰρ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν·
αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσιν, ἢδ' ἀναστάτους
οἴκους τίθησιν.

Non ulla major pestis imparentia est :

Hæc et domos evertit, et claras diu

Prosternit urbes.

Cui similis ille Ciceronis locus: *Quæ domus tam stabilis, quæ tam firma civitas est, quæ non odiis atque dissidiis funditus possit everti?* In eodem Matthæi capite alia est sententia: *Ex abundantia cordis os loquitur;* idem valens cum illo Menandri:

ἀνδρὸς χαρακτήρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Humani ingenii indicium facit oratio.

Et isto Aristidis: οἶος ὁ τρόπος, τοιοῦτος καὶ ὁ λόγος. *Quale ingenium talis et oratio.* Sic illud quod duobus locis occurrit: *Multi vocati, pauci electi;* Theodoretus explicat isto Græcorum, quanquam ex vana religione veniente, proverbio:

πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ τε Βάκχοι.

Multi thyrsigeri, pauci quos Evius afflat.

Et illud quod item non uno loco legitur: *Habenti dabitur,* ex populari sermone desumptum est: cui respondet illud apud Martialem,

Dantur opes nullis nunc nisi divitibus.

Innumera id genus reperient, qui cum cura sacros et profanos scriptores legere volent. Ante omnia vero in lectione Græcorum ac Latinorum observare juvenes diligenter debent quicquid occurrit non ad vitæ communis regulas, sed ad veram pietatem pertinens: cujus sicut lux plena in sacris tantum codicibus apparet, ita scintillas passim apud alios conspiciere est tam multas atque varias, ut ferme dicere audeam, sicut nemo omnia vidit, ita nihil esse quod non aliquis viderit: ut partim miserari liceat gentes in densissimis tenebris palpando viam quærentes, partim mirari Dei bonitatem, qui veritatem sub iniustitia detentam non plane sivit obrui. Quod ut exemplis aliquot illustremus, et viam monstremus adolescentibus, quam insistentes simul et in literis et in pietate proficere possint, initium faciemus ab eo quod monent sacra oracula, Sapiendum sobrie in rebus divinis, Arcana Dei Deo relinquenda, Scrutatorem majestatis obrui a gloria, et quæ alia sunt in eum modum. Nam his pulchre congruit Philemonis illud:

θεὸν νομίζου καὶ σέβου, ζήτει δὲ μὴ
 πλείον γὰρ οὐδὲν ἄλλο τοῦ ζητεῖν ἔχεις.
Credi Deum colique, non quaeri, decet :
Nam praeter ipsum quaerere, acquires nihil.

Et hoc Anaxandridæ :

ἅπαντες ἐσμὲν πρὸς τὰ θεῖ ἀβέλτεροι,
 οὐκ ἴσμεν οὐδέν.
Ad divinas blenni nos homines sumus,
Nec scimus hilum.

Nec abit illud Aristarchi :

καὶ τ' αὖ ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μὴ,
 ἴσον δ' ἐρευνᾶν, ἐξ ἴσου δὲ μὴ εἰδέναι.
 πλείον γὰρ οὐδὲν οἱ σοφοὶ τῶν μὴ σοφῶν^c
 εἰς ταῦτα γιγνώσκουσιν· εἰ δ' ἄλλου λέγει
 ἄμεινον ἄλλος, τοῦ λέγειν ὑπερφέρει.
De rebus istis par loqui, vel non loqui ;
Par jus et ignorantis et quaerentis est.
Nec qui putantur sapere, plus horum vident
Inerte vulgo : si quis autem rectius
Loqui videtur, plus habet solum loqui.

Quibus accedat illud Xenophontis: ὅτι μὲν γὰρ τὰ θεῖα ὑπὲρ ἡμᾶς παντὶ δῆλον· ἀπόχρη δὲ τὸ κρεῖττον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ σέβειν. οἱ δ' εἰσιν οὐθ' εὐρεῖν ῥάδιον, οὔτε ζητεῖν θεμιτόν. οὐδὲ γὰρ δεσποτῶν φύσιν ἢ πράξιν δούλους δεῖ εἰδέναι, οἷς οὐδὲν πλέον ὑπηρεσίας προσήκει. *Res divinas super nos esse manifestum est. Debetur autem naturæ excellentiori ac potentiori veneratio : at quales sunt Dii (dicemus nos quæ sit Dei natura) tam difficile est repertu quam scrutatu nefas. Nam neque dominorum naturam aut actus famulis esse cognitos oportet, quibus obsequii gloria relicta est.* Ad quem locum videtur respexisse Nazianzenus^f cum agens de Christo dixit, Servorum non esse disputare de natalibus domini. Generales tamen Dei proprietates, ex quibus in sacris

^c Plato Timæo: τὸν μὲν οὖν ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦ παντός ἐμὲν τὸ ἔργον, καὶ εὐρόντα εἰς πάντας ἀδύνατον λίγην. Citat Theodoretus de Græc. aff. cur. lib. 11.

^f Idem sensus apud Hilar. lib. 1. de Trin. apud Ambros. lib. V. . . . Chrysostom. lib. 1. de Trin. Adde Iren.

lib. 11. c. 48. Bas. 1. Homilia *In principio erat verbum.* Cyr. libro 1. The-sauri c. 5.

Chrys. iv. 21.

πολλῶ μᾶλλον τὴν τοῦ διαπίτου γέννησιν πολυπραγμανοῦντες, ἐς ὑβρίζοντες τὰ ἱσ-χῆατα πεισόμενοι. [In hac nota quedam propterea omisi, quod legere non potui.]

libris inconspicuis, immensus, æternus, optimus dicitur, Græci non omnes ignorarunt, ut ex his versibus apparet qui ex tragœdia vetere citantur :

Χώριζε θητῶν τὸν Θεὸν, καὶ μὴ δόκει
ὅμοιον αὐτῷ σάρκινον καθεστάναι·
οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν. ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται
ἄπλαστον ὄρμη· ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ δὲ γνόφος.
καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερῆς,
ἀνέμω, νέφει τε, κάστραπῆ, βροντῆ, βροχῆ·
ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα, καὶ πέτραι,
καὶ πᾶσα πηγῆ, καὶ ὕδατος συστήματα·
τρέμει δ' ὄρη, καὶ γαῖα, καὶ πελώριος
βυθὸς θαλάσσης, κώρειαν ὕψος μέγα,
ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου.
*Sejunge ab omni sorde mortali Deum,
Nec carne amictum, nec tui similem puta :*
*Ignotus ille est : nunc ut implacabilis
Apparet ignis, nunc tenebris, nunc aquæ
Par ille cerni. Simulat interdum feram,
Tonitrua, ventos, fulmen, ignes, nubila.
Inservit illi pontus et saxa horrida,
Liquidique fontes, amnium et cursus vagi.
Illum ipsa tellus horret, et juga montium,
Lateque fusa stagna cærulei maris,
Si forte torvo dominus ore aspexerit.*

Cui accedat Antiphanis Socratici illud : Θεὸς οὐδενὶ ἔοικε· διόπερ αὐτὸν οὐδεὶς ἐκμαθεῖν ἐξ εἰκότος δύναται. *Deus rei nulli est similis : unde nemo eum ex effigie queat noscere.* Et Xenophontis : ὁ γοῦν πάντα σείων καὶ ἀτρεμίζων, ὡς μὲν μέγας τις καὶ δυνατὸς φανερός· ὁποῖος δ' ἐστὶν μορφὴν ἀφανῆς. *Ille igitur qui cuncta contutit terretque, certe quod liquet magnus potensque est : at inconspicuis ut, qua sit forma, sciri nequeat.* Et Thaletis : qui interrogatus quid esset Deus, respondit, τὸ μήτε ἀρχὴν μήτε τέλος ἔχον· *id quod principio ac fine caret.* Iterumque ab alio rogatus an Deum latere posset homo agens quippiam ; *Imo, inquit, ne cogitans quidem.* (Antipater Tarsensis : [ap. Plutarch. II. p. 1051. E.] θεὸν τοίνυν νοοῦμεν ζῶον μακάριον καὶ ἀφθαρτον καὶ εὐποιητικὸν ἀνθρώπων. *Deum credimus vivens beatum, interitus expers, in homines beneficum.*) Accedat heic illud Philemonis :

Θεὸν δὲ ποῖον εἰπέ μοι νοητέον ;

τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον.

Dic, quæso, qualem fas putas credi Deum ?

Qui cuncta spectet ipse non spectabilis.

Et illud quod alii Menandro, Diphilo alii asscribunt :

Τὸν ὄντα πάντων κύριον γενικώτατον

καὶ πατέρα, τοῦτον διατέλει τιμᾶν μόνον

ἀγαθῶν τοιούτων εὐρέτην καὶ κτιστοῖα.

Rerum universarum imperatorem et patrem

Solum perpetuo colere suppliciter decet,

Artificem tantæ et largitorem copiæ.

Tum vero Melanippidæ carmen :

Κλυθὶ μοι, ὦ πάτερ, μέγα θαῦμα βροτῶν,

τὰς ἀειζώου ψυχᾶς μεδέων.

Me, pater, audi, quem gens hominum

Mirata colit : cui morte carens

Anima est cordi.

Et Euripideum hoc :

Σὲ τὸν αὐτοφυῆ, τὸν ἐν αἰθερίῳ

εἰρόμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ' ·

ὃν περὶ μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία

νύξ αἰολόχρως, ἀκριτός τ' ἀστρῶν

ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει.

Te voco, te non aliunde satum,

Qui naturam turbine versas

Totam ætherio, quem lux circum,

Noxque atricolor semper, et ingens

Circumsultat chorus astrorum.

Quibus consonat illud Tullii : *Nec vero Deus, qui intelligitur a nobis, alio modo intelligi potest, quam mens soluta quædam et libera, segregata ab omni concretione mortali, omnia sentiens et movens.* Huc referendum quod Hebræorum Deum, quem *incertum*, id est ἀγνωστον, Lucanus vocat, Dion Cassius ἀρρήτῳ καὶ ἀειδῆ, ineffabilem atque inconspicuum, Tacitus ita describit : *summum illud et æternum neque mutabile neque interitum ;* (Plutarchus ἀφθαρτον, ἀγέννητον, εὐποιητικὸν, incorruptibilem, ingenitum, beneficum ;) quasi vim explicantes ipsius Hebræi nomi-

ε ἰρόμβῳ Eus. Schol. Eurip. in Oreste, et Schol. Apollonii Rhodii. GROTIUS in

MSS. Olim εἰμβρον, et in versione, qui naturam rerum textu clepis æth.

nis $\Gamma\eta\eta$, quod Græce $\text{IA}\Omega$ extulerunt Philo Byblius, Diodorus Siculus, Porphyrius et alii. De hypostasium quoque distinctione, quanquam eo per se pertingere non potest humana ratio, aliquid ex traditione veteri hausisse putatur Plato^h, et, ut quidam existimant, etiam Aristoteles. Certe περὶ τοῦ λόγου Heraclitus quædam scripserat cum Christianorum sensu congruentia, ut ex hoc Amelii Platonici loco apparet: $\text{καὶ οὗτος ἄρα ἦν ὁ λόγος καθ' ὃν αἰεὶ ὄντα τὰ γινόμενα, ὡς ἂν καὶ ὁ Ἡράκλειτος ἀξιόσειε, καὶ νῆ Δι' ὃν ὁ Βάρβαρος ἀξιοῖ ἐν τῇ τῆς ἀρχῆς τάξει τε καὶ ἀταξία καθεστηκότα πρὸς Θεὸν εἶναι, δι' οὗ πάνθ' ἀπλῶς γεγενῆσθαι.}$ *Hæc est illa ratio per quam semper ea sunt quæ fiunt, ut et Heraclitus censet, atque adeo quam barbarus ille (ita vocat Joannem Apostolum) in primo rerum conditu inconditoque statu Deo astitisse, per quem simpliciter omnia facta esse ait.* Christiani veteres eodem trahunt illud Epicharmi,

Ἔστιν ἀνθρώπων λογισμὸς, ἔστι καὶ θεῖος λόγος.

deinde :

ὁ δὲ γε τ' ἀνθρώπου λόγος πέφυκ' ἀπὸ τοῦ θεοῦ λόγου.

Sicut est humana ratio, ratio sic est et Dei :

Et Dei a ratione ratio nascitur mortalium.

Mundum a Deo factum, quod Moses nos docet, ignorarunt philosophorum aliqui : at agnoverunt alii, et quidem ita clare, ut dixerit Plotinus, Si quis attendat, ex ipso mundo hanc quasi vocem auditurum, Deus me fecit. Citantur in hanc sententiam ex tragœdia Sophoclis, ut putatur, hi versus :

Εἰς ταῖς ἀληθείαισιν, εἷς ἐστὶν Θεὸς,

ὃς οὐρανὸν τ' ἔτευξε καὶ γαίαν μακρὰν,

πόντου τε χαροπὸν οἶδμα, κἀνέμων βίαν.

Unus profecto est, unus est tantum Deus

Cœli solique machinam qui condidit,

Vadumque ponti cœrulum, et vim spiritus.

Omnipotentia quoque Dei Græcis non fuit incognita. Nam sicut sacræ literæ nos docent nihil esse Deo *ἀδύνατον*, ita Linus dixerat,

ῥάδια πάντα Θεῷ τελέσαι καὶ ἀνήνυτον οὐδέν.

Nihil quod non facile efficiat divina potestas.

Et Callimachus : *Εἰ Θεὸν οἶσθα,*

ἴσθ' ὅτι καὶ ῥέξαι δαίμονι πᾶν δυνατόν.

^h Vide Porphyrii loca apud Cyrillum libro 1. c. Jul., et Proclum Timæo.

Si Deus est tibi notus,

Hoc etiam noris, omnia posse Deum.

Et Epicharmus :

Οὐδὲν ἐκφεύγει τὸ θεῖον· τοῦτο γινώσκειν σε δεῖ·
αὐτός ἐσθ' ἀμῶν ἐπόπτης· ἀδυνατεῖ δ' οὐδὲν Θεῶν.

Res nulla est Deum quæ lateat, scire quod te convenit :

Ipse est noster introspector, tum Deus nŕl non potest.

Providentiam Dei ad res humanas extendi negarunt aliqui : at idem cum sacris literis affirmarunt plurimi, inter quos ordinem merito mihi ducet is, cujus testimonio ipsum Paulum Apostolum uti non puduit, Aratus :

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα· τὸν οὐδέποτε ἄνδρες ἐῶμεν
ἄρρητον· μεστὰι δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυαί,
πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί, μεστή δὲ θάλασσα
καὶ λιμένες· πάντη δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες.
τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

*Ab Jove Musarum primordia : semper in ore
Plurimus ille hominum est, qui compita numine magno,
Conciliumque virum complet, pelagusque profundum,
Et pelagi portus. Fruimur Jove et utimur omnes :
Nos genus illius.*

Homerus dixerat :

Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρῶσιν ὀφείλει τε μινύθει τε
ἕπῳς κεν ἐθέλῃσιν. ὁ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
*Juppiter, ut visum, vires mortalibus addit
Et minuit : cunctis namque ipse potentior unus.*

Idem :

Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἐσθλοῖς δ' ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἐκάστω.
*Omnipotens tribuit Deus ipse bonisque malisque
Divitias, quantas suadet dare cuique voluntas.*

Pindarus vero :

Θεῶν δυνατὸν ἐκ μελαίνης
νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος·
κελαινεφεῖ δὲ σκότει καλύψαι
καθαρὸν ἀμέρας σέλας.

*Ex atra rutilum nocte potest Deus
Nunc excire jubar, nunc nebulae globo
Fulgorem medio demere de die.*

Notat Salvianus a Platone moderatorem rerum omnium dici Deum, a Stoicis eum dici gubernatori esse similem. Idem hoc Tullii utitur testimonio: *Nihil præstantius Deo. Ab eo igitur mundum regi necesse est.* Tertullianus vero ostendit ex hoc communi sensu originem cepisse proverbialia etiam non Christianis familiaria: *Deus videt: Deus reddet: si Deus voluerit: quod Deus dederit: Deus benefacit: Deus videt omnia: Deo commendo: Deus reddet: Deus inter nos judicabit: Quibus adjungi possunt quæ Operum initio exstant apud Hesiodum, et plurima quæ Stobæus collegit physicorum titulo iv., quæ frustra heic repetam. Sed omittere non possum quin apponam heic Aristonis Iambos, ita ut eos emendandos et supplendos censeo: nam valde corrupti et confusi exstant apud Theophilum.*

A. Θάρσει· βοηθεῖν πᾶσι τοῖσιν ἀξίοις
εἰώθεν ὁ Θεός, τοῖς δὲ τοιούτοις σφόδρα·
εἰ μὴ παρέσται προεδρία τις κειμένη
τοῖς ζῶσιν ὡς δεῖ, τί πλέον ἐστὶν εὐσεβεῖν;

B. Εἴη γὰρ οὕτως· ἀλλὰ καὶ λίαν ὀρῶ
τοὺς εὐσεβῶς μὲν ἐλομένους διεξάγειν
πράττοντας ἀτόπως· τοὺς δὲ μηδὲν ἕτερον ἂν
σκοποῦντας ἢ τὸ λυσιτελεῖς αὐτοῖς μόνον,
ἐντιμότεραν ἔχοντας ἡμῶν διάθεσιν.

A. Ἐπὶ τοῦ παρόντος· ἀλλὰ δεῖ πόρρω βλέπειν
καὶ τῶν ἀπάντων ἀναμένειν καταστροφὴν.
οὐχ ὄν τρόπον γὰρ παρ' ἐνίοις ἰσχυρὴ τις
δόξα κακοήθης, τῷ βίῳ προσγίνεται
ὡς ἔτυχεν πάντα· ταῦτα γὰρ κρίνουσ' ἔχειν
ἐφόδια πρὸς τὸν ἴδιον οἱ φαῦλοι τρόπον·
ἀλλ' ἐστὶ καὶ τοῖς ζῶσιν ὁσίως προεδρία,
καὶ τοῖς πονηροῖς, ὡς προσῆκ', ἐπιτιμία.
χωρὶς προνοίας γίνεται γὰρ οὐδεὲν.

A. *Animæquus esto. Nam solet dignos Deus
Juvare, tales, qualis es tu, maxime:
Quod decet agentes, nisi quid eximium ferent,
Oro, quid ultra colere pietatem attinet?*

B. *Utinam quidem id sit. Sæpe sed video nimis,
Ad sanctitatis regulam qui se exigunt
Premi miseris. At quibus cordi est nihil*

*Privata nisi quod res et utilitas jubent,
 Florere nobis melius. A. In præsens ita
 Fit nempe, sed prospicere nos longum decet,
 Et opperiri, dum orbis in sese redit.
 Haud namque vera est quæ tenet sententia
 Plerosque prava, fortuitis lapsibus
 Hanc fluere vitam : quod sibi viaticum
 Corrupta turba sumit ad mores malos :
 Sed et piorum facta mercedem ferent,
 Et impiorum scelera supplicium manet.
 Fit absque nutu quippe cœlesti nihil.*

Ad præmia ac pœnas quæ hanc vitam sequentur, quarum promissis ac comminationibus plena sunt sacra oracula, potest forte ea, quam jam recitavi, sententia referri. Certe hæc quæ jam sequetur, sive Philemonis est sive Diphili, ita clara est, ut ab homine Christiano vix quicquam dici potuerit clarius :

Οἶεἰ συ τοὺς θανόντας, ὦ Νικήρατε,
 τρυφῆς ἀπάσης μεταλαβόντας ἐν βίῳ
 πεφευγέναι τὸ θεῖον ὡς λεληθότας ;
 ἔστιν δίκης ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὀρᾷ·
 καὶ γὰρ καθ' ἄδην δύο τρίβους νομίζομεν,
 μίαν δικαίων, χἀτέραν ἀσεβῶν ὁδόν.
 εἰ γὰρ δίκαιος κάσεβῆς ἔξουσιν ἐν,
 ἢ γῆ δὲ καλύψει τοὺς δύο τῶ παντὶ χρόνῳ,
 ἄρπαξ ἀπελθὼν, κλέπτ', ἀποστέρει, κύκα·
 μηδὲν πλανηθῆς· ἔστι καὶ ἄδου κρίσις,
 ἣν περ ποιήσει Θεὸς ὁ πάντων δεσπότης,
 οὐ τ' ὄνομα φοβερὸν οἶδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ·
 ὃς τοῖς ἀμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίον
 δίδωσι.

*Tunc arbitraris mortuos, Nicerate,
 Quæcis omnis vita satura delitiis fuit,
 Effugere posse tanquam non memorem Deum ?
 Justitiæ vigil est oculus, qui nîl non videt.
 Ideo silentum credimus calles duos,
 Quorum ille iniquos teneat, iste autem pios.
 Nam si tantundem referent malus atque innocens,
 Et utrosque tellus pondere æterno premet,
 I, rape, furare, defrauda, misce omnia.*

*Sed ne te falle. Sua et in Orco notio est,
Quam Deus instituet rerum dominus omnium,
Cujus tremendum nomen, nec fandum mihi :
Qui spatia profert quamlibet peccantibus
Mortalis ævi.*

Ad hanc providentiæ partem si non solam, præcipue certe referenda videntur et referri solent Euripidis illa, quæ vulgo cum antecedentibus comicis versibus male connectuntur ·

Εἴ τις δὲ θνητῶν οἶεται τὰ φ' ἡμέραν
κακὸν τι πράσσωσιν τοὺς θεοὺς λεληθέναι,
δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἀλίσκεται.
ἢ ὅτ' ἂν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνει δίκη,
τιμωρίαν ἔτισεν ἂν ἤρξεν κακῶς·
ὄραθ', ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι Θεὸν,
δις ἑξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως·
ἔστιν γὰρ, ἔστιν· εἰ δέ τις πράσσει κακῶς
κακὸς πεφυκῶς, τὸν χρόνον κερδαινέτω·
χρόνον γὰρ οὗτος ὑστέρω δώσει δίκην.
*Mortalium nunc si quis admittens scelus
Latere posse credit ultores Deos,
Sperat profana, speque captatur sua,
Ubi cœperit vacare divina ultio
Supplicia pendens justa factorum male.
Advertite esse qui Deum non creditis,
Pravaque mente duplicatis crimina :
Est, est, profecto. Qui mala admittit malus,
Hic temporis sibi ducat usuram lucro :
Nam postfutura ætate supplicium dabit.*

Ejusdem est :

Ὁ δ' εὐσεβῆς ἂν, τοῖσι δυσσεβεστάτοις
εἰ ταῦτ' ἔπραττεν, πῶς τὰ δ' ἂν καλῶς ἔχοι,
εἰ Ζεὺς ὁ λῶστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ ;
*Si jus sequentem cum profano atque impio
Sors æqua sequitur, quomodo bene res eant
Si nulla juris optimo cura est Jovi ?*

(Æschyli est illud dictum de vindice Deo :

ὃς οὐδ' ἐν ᾧδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
Qui nec apud Orcum mortuum absolvit reum.)

^h ὅτι δ' et v. seq. κακῶν correxit Grotius in marg.

Heraclitus dixerat : μένει τοὺς ἀνθρώπους ἀποθνήσκοντας, ὅσα οὐκ ἔλπονται, οὐδὲ δοκέουσιν. *Manent homines post mortem qualia neque expectant, neque cogitant.* Pindarus autem :

Ὅς ἂν ὀσίως καὶ δικαίως τὸν βίον
 διαγάγη, γλυκεῖα οἱ καρδίαν
 ἀτιτάλλουσα γηροτρόφος ξυναορεῖ
 ἰ ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνητῶν
 πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.
*Integros vitæ scelerisque pueros
 Spes alunt dulces animumque mulcent,
 Et vagæ mentis, stadium ad senectæ,
 Fræna gubernant.*

^k In aureo carmine est :

^l Ἦν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθης,
 ἔσσει ἀθάνατος Θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός.
*Ibis ad ætherias sedes, ubi corpore liber
 Immortalis eris Deus, atque homo non eris ultra.*

Apud Epicharmum :

Εὐσεβῆς τὸν νοῦν πεφυκὼς οὐ πάθης γ' οὐδὲν κακὸν
 κατθανῶν. ἄνω τὸ πνεῦμα διαμένει κατ' οὐρανόν.
*Si tibi mens sancta fuerit, nil ferēs moriens mali :
 Semper in cælo beatus permanebit spiritus.*

^m Ad resurrectionem mortuorum refert Tertullianus proverbium vetus : *Abiit, et reverti debet.* Neque desunt philosophi qui eam docuerint. Sicut et de futura mundi conflagratione consentanea sacris oraculis scripsisse legimus Sibyllam et Hystaspem : unde sumta videntur illa, quæ ex tragœdia citantur :

Ἔσται γὰρ, ἔσται κείνος αἰῶνων χρόνος
 ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ
 χρυσαπὸς αἰθήρ· ἢ δὲ βοσκηθεῖσα φλόξ
 ἅπαντα τάπιγεια καὶ μετάρσια

^l Chrysostomus de Statuis XVI. ὁ πλουτῶν ἐν κατορθώμασι καὶ πρὸ τῆς βασιλείας χαρᾶς μεγίστης ἀπολαύσεται, χρεῖσταις ἐντριφόμενος ἰλπίσι.

^k Unde non longe discedit illud Antiphontis : ἀσιβῶν δὲ καὶ παραβαίνων τὰ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ αὐτῆς ἂν τῆς ἰλπίδος (ὅστις ἴσται μίγιστον ἀθρώποις τοῦ βίου ἀγαθόν) αὐτὸς αὐτὸν ἀποστρεφίη. *Qui impius est*

et in divina peccat, etiam spe (quod maximum humanæ vitæ bonum est) ipse se spoliat.

^l Chalcidius : *Corpore deposito cum liber ad æthera perges, Evades hominem factus deus ætheris almi.*

^m Antisthenes dicere solebat τοὺς βαλομένους ἀθανάτους εἶναι, διὸν ζῆν εὐσιβῶς καὶ δικαίως.

φλέξει μανείσ'· ἐπὰν δ' ἄρ' ἐκλίπη τὸ πᾶν,
 φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθός,
 γῆ δ' ἐδράνων ἔρημος, οὐδ' ἀήρ ἔτι
 πτερωτὰ φύλα βαστάσει πυρούμενος·
 κάπειτα σώσει πάνθ', ἃ πρόσθ' ἀπώλεσε.
*Nam veniet ille, veniet haud dubie dies,
 Laxabit ignis cum redundantes opes
 Auratus æther : lege tum spreta furens
 Terras, et illis quicquid est sublimius,
 Depascet ardor. Inde cum defecerit
 Hoc omne, nulla jam ferent undas vada,
 Neque ulla ramos eriget tellus, neque
 Exustus aer pascet aligerum genus :
 Mox reddet idem cuncta, qui exitio dedit.*

Hinc et Ovidius videri potest sumsisse illud suum ;
*Esse quoque in fati reminiscitur, affore tempus
 Quo mare, quo tellus, correptaque regia cæli
 Ardeat, et mundi moles operosa laboret.*

(Post quem Lucanus:

*Communis mundo superest rogas, ossibus astra
 Mixturus.)*

Pronos esse ad peccandum homines docet sacra auctoritas.
 Cui convenit dictum Sopatri : σύμφυτον τὸ ἀμαρτάνειν ἀνθρώποις.
 (Et quod apud Thucydidem legimus : πεφύκασί τε ἅπαντες καὶ
 ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀμαρτάνειν : ita omnes nati sunt, ut et privatim et
 publice multa peccent. Et Sophocles :

ἀνθρώποισι γὰρ
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τ' ἔξαμαρτάνειν :
Errare cunctis insitum mortalibus.)

Et Senecæ hoc : *Peccavimus omnes : alii gravia, alii levia,
 alii ex destinato, alii forte impulsivi, aut aliena nequitia ab-
 lati : alii bonis consiliis parum fortiter stetimus, et innocen-
 tiam inviti ac renitentes perdidimus. Nec delinquimus tan-
 tum, sed usque ad extremum ævi delinquemus. Eiusdem est :
 Inter cætera mortalitatis incommoda et hæc est caligo mentium,
 nec tantum necessitas errandi, sed errorum amor. Et hoc : Idem
 semper de nobis pronuntiare debemus, malos esse nos, malos
 fuisse. (Eiusdem est, Nemo invenitur, qui se possit absolvere.
 Themistius philosophus eundem sensum sic extulit : τὸ μὴδὲν*

ἀμαρτάνειν ἔξω τῆς φύσεως κείται τῆς ἀνθρωπίνης : *nihil peccare extra humanæ naturæ conditionem positum est.* Aristides de Concordia ad Rhodios : τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀναμαρτητοῦς φῦναι, θεῶν· καὶ τῶν ἐπὶ γῆς οὐδ' εἰς ἓνα ἡμῶν ἀφικνούμενον. *Perpetuo a peccato vacare deorum est, nec ad nostrum, qui terram incolimus, quemquam pervenit.*) Plotinus etiam initium quod sit hujus mali vidit : ὀλίγη κατ' ἀρχὰς τροπὴ προϊούσα αὐτῆ πλέον καὶ μεῖζον τὸ ἀμαρτανόμενον ἀεὶ ποιεῖ, καὶ σῶμα δὲ συνέστη καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐπιθυμία. *Exigua in principio inclinatio procedens graviora facit ac plura quæ peccantur. Cum autem corpus in nobis existat, necessario existit etiam cupiditas.* Cui addi potest Aristotelis illud : ἡ γὰρ ἀρχὴ τοιαύτην ἔχει τὴν δύναμιν, πολλὰ παρασκευάζειν οἷά περ αὐτῆ. τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀρχῆς ἔργον, ποιῆσαι, οἷον αὐτῆ, ἕτερα πολλά. *Nam principium eam vim habet, ut multa efficiat quale est ipsum. Nam id principii proprium est, cætera sibi similia reddere.* Huic consequens est, ut sine cœlesti auxilio ad veram pietatem eniti homines aut in ea consistere nequeant : quod sicut aperte produnt sacræ literæ, ita vidit Plato, apud quem hæc legimus : πῶς οὖν ἂν Σώκρατες σοὶ δοκοῦσι γίγνεσθαι, εἰ μήτε φύσει, μήτε μαθήσει γίγονται, τίν' ἄλλον τρόπον γίγονται ἂν οἱ ἀγαθοί ; οἶμαι μὲν οὐκ ἂν βραδίως αὐτὸ δηλωθῆναι. τοπάξω μὲν τοι θεῖόν τι μάλιστα εἶναι τὸ κτῆμα, καὶ γίγνεσθαι τοὺς ἀγαθοὺς, ὥσπερ οἱ θεῖοι τῶν μάντεων καὶ χρησμολόγοι. οὗτοι γὰρ οὔτε φύσει τοιοῦτοι γίγονται, οὔτε τέχνη, ἀλλ' ἐπιπνοία ἐκ τῶν θεῶν γιγνόμενοι τοιοῦτοι εἰσί. *Si ergo neque natura neque disciplina viri boni fiunt, Socrates, quomodo eos fieri dicemus ? Arbitror non facile hoc explicari. Verum ita conjicio, divinam imprimis hanc rem esse, bonosque fieri, sicut vates et præsagi fiunt. Nam hi quoque neque natura sunt tales, neque disciplina, sed divinitus inspirati tales evadunt.* (Quem locum respiciens Dion Prusæensis Borysthenica : φωνὴ τις ἀφίκετο βραχεῖα, καὶ ποῦ τις ἐπίπνοια θεία φύσεως τε καὶ ἀληθείας, καθάπερ αὐγὴ πυρὸς ἐξ ἀφανοῦς λάμψαντος. *Brevis vox aliqua ad homines pervenit, et afflatus quidam divinæ naturæ ac veritatis, tanquam splendor ignis ex occulto lucens.*) Simonides :

Οὔτις ἀνευθε Θεῶν ἀρετὴν λάβε.

Virtutem absque Deo nemo capit.

Sunt et similes alii apud Platonem loci, et insignis de hoc argumento diatriba Maximi Tyrii numero XXII. (Ecphantas : ἐπὶ δὲ γὰς ἀνθρώποι ἀπωκισμένον χρῆμα, καὶ πολὺ τᾶς καθαρωτέρας φύσιος

ἐλαττούμενον, καὶ πολλὰ τᾶ γὰ βαρυνόμενον, ὡς ἀπὸ τᾶς ματρὸς αὐτῶν
 μόγις ἐπάρθαι, αἱ μὴ θεομοιρῆ τις ἐμπνοήσις ἐλέω ζῶω συνάψεν αὐτὸ τῷ
 κρείσσονι μέρει, δεικνῦσα τὰν ἱερὰν τῷ γεννάτορος πότοψιν. *Homo
 hic res peregrina et multum remota a puriore natura, et a terra
 pressum vix se quasi a matre potest avellere, nisi divinus quidam
 afflatus miserum animantem contingens, ipsum meliori naturæ
 donet, et faustum patris vultum ei ostendat.* Polybius Cynæ-
 thensibus meliorem mentem optans, addit ἴν' ἂν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς
 ἐνδῶ, *Siquando id ipsis Deus indiderit.* Cicero de N. D. II.
Nemo vir magnus sine aliquo afflatu divino unquam fuit.) Se-
 neca: *Bonus vir sine Deo nemo est. An potest aliquis supra for-
 tunam, nisi ab illo adjutus, exsurgere? In unoquoque virorum bo-
 norum habitat Deus.* Mox: *Non potest res tanta sine admi-
 niculo numinis stare.* Alibi: *Deus ad homines venit, imo, quod
 propius est, in homines venit. Nulla sine Deo mens bona est.* Fide
 opus esse ad ea comprehendenda quæ sub sensus non cadunt,
 docet sacra auctoritas. (Hæc est Plutarcho ἔδρα τις καὶ βάσις
 ὑπεστώσα πρὸς εὐσέβειαν, *subjectum pietati fundamentum.*) Plato
 dixit: ἄθρει γὰρ περισκοπῶν μὴ τις τῶν ἀμυήτων ἐπακούσῃ· εἰσὶ δὲ
 οὔτοι, οἱ μὴδὲν ἄλλο ἠγούμενοι εἶναι ἢ ὁ ἐὰν ἀπρίξ ταις χερσὶ λαβέσθαι
 δύναιντο. *Circumspice ac vide ne quis forte profanus audiat. Pro-
 fani autem sunt, qui nihil esse existimant, nisi quod plane mani-
 bus possint comprehendere.* Heracliti hoc est subtile: ἐὰν μὴ
 ἐλπίζησθε ἀνέλπιστον, οὐχ εὐρήσετε ἀνεξερεῦνητον ἐὸν καὶ ἄπορονⁿ.
*Nisi speretis quod supra spem est, non invenietis id quod inveniri
 nequit.* Ac Euripidis:

τὰφανές

τεκμηρίοισιν εἰοκώτως ἀλίσχεται.

Inaspicuum quod est

Per signa credibilia venari datur.

Et Xenophanis Colophonii:

Λεύσσει ὅμως ἀπέοντα νόω παρέοντα βεβαίως.

Spectat et hæc quæ absunt firmæ præsentia menti.

(Et apud Xenophontem Cyri Pæd. exstat: οἱ θεοὶ οὐ φιλοῦσι τοὺς
 ἀπιστοῦντας: *non amant dii incredulos.*) Qui Dei cultores sunt,
 eos a Deo exaudiri docemur tum alibi, tum Joan. ix. Idem
 dixit incertus poeta:

ⁿ Theophilus ex Platone citat μὴ δύνασθαι τὸ ἀκριβὲς μαθεῖν, ἐὰν μὴ ὁ θεὸς διδάξῃ
 διὰ τοῦ νόμου.

Εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος Θεός.

Preces piorum facilis exaudit Deus.

Non multis verbis orandum esse dixit Christus, quia Deus pater novit quibus rebus nobis sit opus. Idem late prosequitur Plato Alcibiade posteriore et Juvenalis Satyra X. Eodem pertinent versus antiqui :

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλά καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις

ἄμμι δίδου· τὰ δὲ δεινὰ καὶ εὐχομένοις ἀπαλέξειν.

Summe parens nobis, sileamus sive precemur,

Da bona : quæ mala sunt quamvis orantibus arce.

Et alterius illud :

μή μοι γένοιθ' ἂ βούλομ', ἀλλ' ἂ συμφέρει.

Ne sit mihi quod cupio, sed quod expedit.

Unde laudatur Lacedæmoniorum formula : τὰ καλὰ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς Θεὸν δίδόναι. *Ut det Deus honesta cum utilibus.* Sanctimoniam interiorem magis Deo gratam esse quam ritus exteriores, passim clamant prophetæ et Christus in multis adversum Pharisæos disputationibus. Huc spectat Epicharmi illud :

καθαρὸν ἂν τὸν νοῦν ἔχῃς ἅπαν τὸ σῶμα καθαρὸς εἶ.

Pura si mens fuerit omne corpus est purum tibi.

Quod quantillum distat ab eo quod legimus Matth. xxiii. 26. et Luca xi. 11. quo et Pythagoricæ illius responsum referri potest, quæ interrogata quoto die a concubitu viri pura esset fœmina, respondit, *A sui statim, ab alieni nunquam* : et quod Diogenes dixit auditis versibus Sophoclis, qui omnibus initiatis post hanc vitam beata omnia, aliis mala plurima instare affirmabant°, mirari sese si post hanc vitam melius esset futurum Patæcioni, noto furi, quam viro optimo Epaminondæ, quod ille initiatus esset, hic non esset. Huc et illud pertinet sive Menandri, sive Philemonis ;

Εἴ τις δὲ θυσίαν προσφέρων, ὦ Πάμφιλε,

ταύρων τε πλήθος, ἢ ἐρίφων, ἢ νῆ Δία

ἐτέρων τοιούτων, ἢ κατασκευάσματα

χρυσᾶς ποιήσας χλαμύδας ἤτοι πορφυρᾶς,

ἢ δι' ἐλέφαντος ἢ σμαράγδου ζώδια,

° Julianus ad Heraclium sic : Γιλοῖον, εἴπιν (Diogenes) ὦ νιανίσκι, εἰ τοὺς μὲν τιλάνας οἱ ταύτης ἕνεκα τῆς τιλιτῆς κοι-

νώσειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐν Ἄδου καλῶν, Ἀγησίλαον δὲ καὶ Ἐπαμεινώνιδαν ἐν τῷ βαρβάρῳ κίσθαι.

ἐλαττούμενον, καὶ πολλὰ τᾶ γὰ βαρυνόμενον, ὡς ἀπὸ τᾶς μητρὸς αὐτῶν μόγις ἐκάρθαι, αἱ μὴ θεομοιρῆ τις ἐμπνοίῃσις ἐλέω ζῶα συνάψεν αὐτὸ τῶ κρείσσονι μέρει, δεικνῦσα τὰν ἱερὰν τῶ γεννάτορος πότοψιν. *Homo hic res peregrina et multum remota a puriore natura, et a terra pressum vix se quasi a matre potest avellere, nisi divinus quidam afflatus miserum animantem contingens, ipsum meliori naturæ donet, et faustum patris vultum ei ostendat.* Polybius Cynæthensibus meliorem mentem optans, addit ἴν' ἂν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνδῶ, *Si quando id ipsis Deus indiderit.* Cicero de N. D. II. *Nemo vir magnus sine aliquo afflatu divino unquam fuit.*) Seneca: *Bonus vir sine Deo nemo est. An potest aliquis supra fortunam, nisi ab illo adjutus, exsurgere? In unoquoque virorum bonorum habitat Deus.* Mox: *Non potest res tanta sine adminiculo numinis stare.* Alibi: *Deus ad homines venit, imo, quod propius est, in homines venit. Nulla sine Deo mens bona est.* Fide opus esse ad ea comprehendenda quæ sub sensus non cadunt, docet sacra auctoritas. (Hæc est Plutarcho ἔδρα τις καὶ βᾶσις ὑφιστῶσα πρὸς εὐσεβείαν, *subjectum pietati fundamentum.*) Plato dixit: ἄθρει γὰρ περισκοπῶν μὴ τις τῶν ἀμυήτων ἐπακούσῃ· εἰσὶ δὲ οὔτοι, οἱ μὴδὲν ἄλλο ἠγούμενοι εἶναι ἢ ὁ ἐὰν ἀπρίξ ταις χερσὶ λαβέσθαι δύναιντο. *Circumspice ac vide ne quis forte profanus audiat. Profani autem sunt, qui nihil esse existimant, nisi quod plane manibus possint comprehendere.* Heracliti hoc est subtile: ἐὰν μὴ ἐλπίζησθε ἀνέλπιστον, οὐχ εὐρήσετε ἀνεξερεύνητον ἐὸν καὶ ἄπορονⁿ. *Nisi speretis quod supra spem est, non invenietis id quod inveniri nequit.* Ac Euripidis:

τὰφανές

τεκμηρίοισιν εὐοικότως ἀλίσχεται.

Inaspicuum quod est

Per signa credibilia venari datur.

Et Xenophanis Colophonii:

Λεύσσει ὄμως ἀπέοντα νόω παρέοντα βεβαίως.

Spectat et hæc quæ absunt firmæ presentia menti.

(Et apud Xenophontem Cyri Pæd. exstat: οἱ θεοὶ οὐ φιλοῦσι το ἀπιστοῦντας: *non amant dii incredulos.*) Qui Dei cultores sunt eos a Deo exaudiri docemur tum alibi, tum Joan. ix. Ideo dixit incertus poeta:

ⁿ Theophilus ex Platone citat μὴ δύνασθαι τὸ ἀκριβὲς μαθεῖν, ἰὰν μὴ ὁ θεὸς διδοῖ διὰ τοῦ νόμου.

HUGONIS GROTII

Εὐχῆς βασιλῆος οὐκ ἀνήκοος Θεός.

Preces piorum facilis exaudit Deus.

Non multis verbis orandum esse dixit Chrysostomus quod dicitur
pater nostri quibus rebus nobis sit opus. Licet enim non
omni Plinio de oratore posteriore et Juvenalis Satyr. a. 1. p. 1.
non pertinet verum ad idem:

Ὁ Θεὸς οὐκ ἀνέχοιτο πολλὰ καὶ ἐπιθυμητοῖς καὶ ἀποκρίσται.

Ὁ Θεὸς οὐκ ἀνέχοιτο πολλὰ καὶ ἐπιθυμητοῖς ἀπαλήθην.

Ὁ Θεὸς οὐκ ἀνέχοιτο πολλὰ καὶ ἐπιθυμητοῖς ἐν τῇ προσηύχῃ.

Ὁ Θεὸς οὐκ ἀνέχοιτο πολλὰ καὶ ἐπιθυμητοῖς ὀρατοῦσιν ἀρετῇ.

[The following text is extremely faint and illegible, appearing as a series of horizontal lines.]

εὖνον νομίζει τὸν Θεὸν καθιστάται,
 πλανᾷτ' ἐκεῖνος, καὶ φρένας κουφὰς ἔχει.
 δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρα χρήσιμον πεφυκέναι,
 μὴ παρθένους φθείροντα καὶ μοιχώμενον,
 κλέπτοντα καὶ σφάττοντα χρημάτων χάριν.
 μηδὲ βελόνης ἔναμμ' ἐπιθυμῆς, Πάμφιλε·
 ὁ γὰρ Θεὸς βλέπει σε πλησίον παρών.
Adducat si quis victimas, o Pamphile,
Sive ex caprigeno pecore, sive ex buccero,
Sive adeo pecudes alias, aut dono ferat
Paludamentum ex auro sive ex purpura,
Aut ex ebore, aut smaragdo sigillaria,
Atque his propitium speret adipisci Deum,
Decipitur vanitate mentis credulae.
Sed oportet ipsum hominem esse puris moribus,
Non felem virginalem, non adulterum,
Non furem, non qui occidit quæsti gratia.
Nec acuis filium, Pamphile, concupiveris,
Quando ipse præsens Deus inspectat omnia.

¶ Et illud non dissimile quod cum priore male confundi solet :

Μηδὲ βελόνης,
 ὦ φίλτατ', ἐπιθύμησον ἀλλοτρίας ποτέ.
 ὁ γὰρ Θεός γ' ἔργοις δικαίοις ἡδεταί.
 πονοῦντα δ' ἔξ τὸν ἴδιον ὑψῶσαι βίον,
 τὴν γῆν ἀροῦντα νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν·
 Θεῶ δὲ θῦε διὰ τέλους δίκαιος ὦν·
 μὴ λαμπρὸς ὦν ταῖς χλαμύσιν, ὡς τῇ καρδίᾳ.
 βροντῆς ἀκούσας μηδαμῶς πόβρω φύγης,
 μηδὲν συνειδῶς αὐτὸς αὐτῶ, δέσποτα.

Ne tu vel ad aciculam

Unquam alienam animum adjexis, mi carissime :
Nam justis factis gaudet omnipotens Deus :
Eoque augere rem sinit laboribus,
Occando, sarriendo noctes ac dies :

¶ Josephus de Samuele lib. vi. (7.)
 Antiq. ὁ προφῆτης οὐχὶ θυσίαις ἔλεγεν ἡδεταί
 τὸ εἶπεν, ἀλλὰ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις· οὐ-
 τοι δὲ εἰσὶν οἱ τῇ βουλήσει καὶ ταῖς ἐντολαῖς

αὐτοῦ κατακολουθοῦντες καὶ μηδὲν ἄλλο
 παραχθῆσθαι καλῶς ὑφ' ἑαυτῶν νομίζοντες
 ἢ ὅτι ἂν ποιήσωσι τοῦ θεοῦ κικιλιευκότες.

*Deo sacrificia semper ingenio probo,
 Neu tu albam vestem magis quam mores induas :
 Neu si de cælo tonerit, fugias protinam,
 Here, quippe nullæ conscius culpræ tibi.*

(In anteloquio legum Charondæ erat, ἔχειν τὴν ψυχὴν καθαρὰν πάσης κακίας· ὡς τῶν θεῶν οὐ χαιρόντων τῶν πονηρῶν θυσίαις τε καὶ δαπάναις, ἀλλὰ ταῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν δικαίαις τε καὶ καθαραῖς ἐπιτηδεύσεσι : *omnis malitiæ puram mentem habento : neque enim gaudent dii pravorum hominum sacrificiis et impendiis, sed justis et honestis bonorum actionibus.* Dion Prusæensis oratione tertia a bono rege deum ait coli honestis factis et actionibus justis : — ita eum existimare quicquid vitiose fit, idem et impium esse, pium quod recte. Cicero de N. D. II. *Cultus autem deorum est optimus idemque castissimus atque sanctissimus plenissimusque pietatis, ut eos semper pura integra incorrupta et mente et voce veneremur.* Idem de legibus II. *Caste jubet lex adire ad deos : animo videlicet, in quo sunt omnia.*) Est et illud Menandri :

Πᾶς ἀγνός ἐστιν ὁ μηδεὲν ἑαυτῷ κακὸν
 συνιδῶν.

*Is demum est purus, qui nihil conscit mali
 Sibi ipse.*

Ejusdem est :

Πάντ' ἐστι τῷ καλῷ λόγῳ
 ἰερόν· ὁ νοῦς γάρ ἐστιν ὁ λαλήσων Θεῷ.

Ad bona verba omnis locus

Pro templo est : mens est quippe quæ loquitur Deo.

Nec spernendum illud Thucydidis : ἐορτὴ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ τὰ δέοντα πράττειν. *Nihil aliud est dies festus, quam facere quod oportet.* (Et Diogenis : ἀνὴρ ἀγαθὸς οὐ πᾶσαν ἡμέραν ἐορτὴν ἡγεῖται, *vir bonus nomine omnem diem festum habet*?) Præcipuum caritatis præceptum, quod ubique Christus inculcat, Severus Imperator eisdem prope verbis extulit : *Quod tibi non vis, alteri ne feceris.* Ultionis privatæ studium probare videntur Aristoteles et Cicero. Contrarium præcipit Christi disciplina, cui pulchre convenit Platonis illud. Οὐδαμῶς ἄρα δεῖ ἀδικεῖν. Οὐ δῆτα. Οὐδ' ἀδικούμενον ἄρα ἀνταδικεῖν, ὡς πολλοὶ οἴονται, ἐπειδὴ γε οὐδαμῶς δεῖ ἀδικεῖν; Οὐ φαίνεται. Τί δὲ δὴ, κακουργεῖν δεῖ, ὡς Κρίτων, ἢ οὐ; Οὐ δεῖ δῆπου, ὡς Σώκρατες. Τί δέ; ἀντικακουργεῖν κακὸν πάσχοντα ὡς οἱ

πολλοὶ φασί, δίκαιον ἢ οὐ δίκαιον; Οὐδαμῶς. Τὸ γὰρ που κακῶς ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν διαφέρει. Ἀληθῆ λέγεις. *Injuriam facere ergo non licet. Neutiquam. Ergo ne si affectus quidem sis injuria, referre, quod multi putant, injuriam licet, quando injuriam facere nefas est? Non videtur. Quid vero dolo malo agere, o Criton, licetne? Minime vero Socrates. Quid ergo si quis dolo malo læsus sit, ei dolum malum reponere fas ne est an non est? Non est. Nam male quovis modo cuiquam facere ab injuria nōl distat. Recta dicis. Idem docet multis aliis in locis Plato, et Maximus Tyrius dissertatione secunda. Et Lacedæmonii precibus a Deo postulabant ἀδικεῖσθαι δύνασθαι, injuriam pati posse. Menandri est hoc:*

Οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνὴρ, ὦ Γοργία,
 ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίσταται βροτῶν.
*O Gorgia, ille vir virorum est optimus,
 Qui melius aliis callet ferre injurias.*

Seneca egregie: *Inhumanum verbum est, et quidem pro justo receptum, ultio, et a contumelia non differt nisi ordine. Qui dolorem regerit, tantum excusatus peccat.* (Ariston Spartanus dicenti cuiusdam regium esse amicos bene, inimicos male, facere: Immo, inquit, amicis bene facere, inimicos amicos reddere. Dion in admirabili illa oratione Siciliae liberator apud Plutarchum philosophi studii veram demonstrationem in eo ait, non ut quis in amicos benignus sit, ἀλλ' εἴτις ἀδικούμενος εὐπαραίτητος εἴη καὶ πρῶος τοῖς ἀμαρτάνουσι. *Sed si quis injuria affectus sit exorabilis et clemens in eos qui peccarunt.*) Notus est qui ad rem eandem pertinet Juvenalis locus. At Musonius philosophus non tantum injuriam manu referendam negabat, sed nec actionem injuriarum, ad vindictam scilicet, instituendam censebat. (Et apud Lysiam legimus ἀνελεύθερον καὶ λίαν φιλόδικον κακῆγορίας δικάζεσθαι. *Minus dignum ingenio est et hominis litigiosi ob maledicta in judicium venire.*) Male docet comœdia haud esse flagitium scortari adolescentulum, et fallax Catonis auctoritas: *Huc juvenes æquum est descendere.* At cum Christi disciplina, quæ scortatores regno cœlesti arcet, consentit illud Epicteti⁹: *περὶ ἀφροδίσια πρὸ γάμου καθαρευτέον. A concubitu ante nuptias abstinendum. Musonii*

⁹ Pythagoræ factum qui Crotoniatas γυναῖκας ὁμιλίας: *avocavit ab omni consuetudine cum mulieribus innuptis.*
 ἀπὸ ἀλλὰξει — τῆς πρὸς τὰς ἀνεγγύους

quoque hoc: ὅσαι συμπλοκαί, μοιχείας ἐκτὸς οὔσαι, ἐστερημένοι τοῦ γίνεσθαι κατὰ νόμον, καὶ αὗται πᾶσαι αἰσχραί. πράττονται γὰρ δι' ἀκολασίαν. *Quicumque præter adulterium concubitus extra legem fiunt et ipsi turpes sunt. Solam enim libidinem habent propositam.* (Charondas in legibus scripserat, Γυναῖκα δὲ τὴν κατὰ νόμους ἕκαστος στεργέτω, καὶ ἐκ ταύτης τεκνοποιείσθω· εἰς ἄλλο δὲ μηδὲν προιέσθω τέκνων τῶν αὐτοῦ σποράν· μηδὲ τὸ φύσει καὶ νόμῳ τίμιον ἀνόμως ἀναλισκέτω καὶ ὑβριζέτω. ἡ γὰρ φύσις τεκνοποιίας ἔνεκεν, οὐκ ἀκολασίας ἐποίησε τὴν σποράν. *Uxorem quisque legitimam amet, et ex ea liberos quærat, nec quod proli gignendæ destinatum est alio projiciat, ne id, quod et natura et legibus pretiosum est per petulantiam perdat: non enim libidinis, sed sobolis causa natura genituram dedit.* Exstat apud Dionem Prusæensem oratione VII. locus illustris, ubi in eas, quæ suo tempore pro concessis haberi solebant, libidines severe invehitur, ostenditque non modo graviora flagitia tali permissu non impediri, sed potius inde ad illa gradum fieri.) Ad divortia connivebant olim multorum populorum leges: non item recta ratio legi divinæ congruens, unde illud est Anaxandridæ:

Ὁ γὰρ διάυλός ἐστιν αἰσχύνῃν ἔχων.

Reciprocum iter hoc nunquam vacat infamia.

Et hoc Martialis:

Toties quæ nubit, adultera lege est:

Offendor mæcha simpliciore minus.

(Seneca: *Numquid jam ulla repudio erubescit, postquam illustres quædam ac nobiles fæminæ non consulum numero, sed maritorum annos suos computant, et exeunt matrimonii caussa, nubunt repudiū? Tam diu istud timebatur, quam diu rarum erat. Quia vero nulla sine divortio acta sunt, quod sæpe audiebant, facere didicerunt.*) Sic et uxores una plures habere multis populis usitatum. Sed quid optimum sit bene vidit Euripides:

Οὐδὲν γὰρ καλὸν

δυσὶν γυναικοῖν ἄνδρ' ἔν' ἡγίας ἔχειν,
ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλη.

Non etenim decet

Unum imperare fæminis binis virum.

Contentus uno conjugis vivat toro

Quicumque cupiet rite curatam domum.

πολλοὶ φασί, δίκαιον ἢ οὐ δίκαιον; Οὐδαμῶς. Τὸ γὰρ που κακῶς ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν διαφέρει. Ἀληθῆ λέγεις. *Injuriam facere ergo non licet. Neutiquam. Ergo ne si affectus quidem sis injuria, referre, quod multi putant, injuriam licet, quando injuriam facere nefas est? Non videtur. Quid vero dolo malo agere, o Criton, licetne? Minime vero Socrates. Quid ergo si quis dolo malo laesus sit, ei dolum malum reponere fas ne est an non est? Non est. Nam male quovis modo cuiquam facere ab injuria nūl distat. Recta dicis. Idem docet multis aliis in locis Plato, et Maximus Tyrius dissertatione secunda. Et Lacedaemonii precibus a Deo postulabant ἀδικεῖσθαι δύνασθαι, injuriam pati posse. Menandri est hoc:*

Οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνὴρ, ὃ Γοργία,
ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίσταται βροτῶν.
O Gorgia, ille vir virorum est optimus,
Qui melius aliis callet ferre injurias.

Seneca egregie: *Inhumanum verbum est, et quidem pro justo receptum, ultio, et a contumelia non differt nisi ordine. Qui dolorem regerit, tantum excusatius peccat.* (Ariston Spartanus dicenti cuiuspiam regium esse amicos bene, inimicos male, facere: Immo, inquit, amicis bene facere, inimicos amicos reddere. Dion in admirabili illa oratione Siciliae liberator apud Plutarchum philosophi studii veram demonstrationem in eo ait, non ut quis in amicos benignus sit, ἀλλ' εἴτις ἀδικούμενος εὐπαραίτητος εἶη καὶ πρῶος τοῖς ἀμαρτάνουσι. Sed si quis injuria affectus sit exorabilis et clemens in eos qui peccarunt.) Notus est qui ad rem eandem pertinet Juvenalis locus. At Musonius philosophus non tantum injuriam manu referendam negabat, sed nec actionem injuriarum, ad vindictam scilicet, instituendam censebat. (Et apud Lysiam legimus ἀνελεύθερον καὶ λίαν φιλόδικον κατηγορίας δικάζεσθαι. *Minus dignum ingenuo est et hominis litigiosi ob maledicta in judicium venire.*) Male docet comœdia haud esse flagitium scortari adolescentulum, et fallax Catonis auctoritas: *Huc juvenes æquum est descendere.* At cum Christi disciplina, quæ scortatores regno cœlesti arcet, consentit illud Epicteti⁹: *περὶ ἀφροδίσια πρὸ γάμου καθαρυντέον. A concubitu ante nuptias abstinendum.* Musonii

⁹ Pythagore factum qui Crotoniatas ἀπέλαξε — τῆς πρὸς τὰς ἀνιγύους

γυναικας ὁμιλίας: *avocavit ab omni consuetudine cum mulieribus innuptis.*

quoque hoc: ὅσαι συμπλοκαὶ, μαχεῖαις ἐκτὸς νόμου, ἐπισημασθεὶς ταῖς γίνεσθαι κατὰ νόμον, καὶ αὐταὶ πᾶσαι αἰσχραί. πράττειται γὰρ ἡ ἀκαλασία. *Quicumque præter adulterium concubitus extra legem fiunt et ipsi turpes sunt. Solam enim libidinem habent prærogatam.* (Charondas in legibus scripserat, Γυναῖκα ἢ τὴν κατὰ νόμου ἑαυτοῦ στεργέτω, καὶ ἐκ ταύτης τεκνοποιεῖσθαι εἰς ἄλλα ἢ κατὰ τὴν φύσιν τέκνων τῶν αὐτοῦ σκορᾶν· μηδὲ τὸ φύσει καὶ νόμῳ τίμωτο ἀνάγκης ἀπαλλοκίετω καὶ ὑβριζέτω. ἢ γὰρ φύσις τεκνοποιῶσας ἕνεκα, οὐκ ἀκαλασίαις ἐποίησε τὴν σκορᾶν. *Uxorem quisque legitimam amet, et ex ea liberos quærat, nec quod proli gignendæ destinatum est cæco præcipiat, ne id, quod et natura et legibus pretiosum est per petulantiam perdat: non enim libidinis, sed sobolis causa natura genitricem dedit.* Exstat apud Dionem Pruseensem oratione VII. locus illustris, ubi in eas, quæ suo tempore pro concessis haberi solebant, libidines severe invehitur, ostenditque non modo graviora flagitia tali permissu non impediri, sed potius inde ad illa gradum fieri.) Ad divortia connivebant olim multorum populorum leges: non item recta ratio legi divinæ congruens, unde illud est Anaxandridæ:

Ὁ γὰρ διαυλὸς ἐστὶν αἰσχίον ἔχειν.

Reciprocum iter hoc nunquam vacat infamia.

Et hoc Martialis:

Toties quæ nubit, adultera lege est:

Offendor mæcha simpliciore minus.

(Seneca: *Numquid jam ulla repudio erubescit, postquam illustres quædam ac nobiles feminae non consulum numero, sed maritorum annos suos computant, et exeunt matrimonii causa, nubunt repudii? Tam diu istud timebatur, quam diu rarum erat. Quia vero nulla sine divortio acta sunt, quod sæpe audiebant, facere didicerunt.*) Sic et uxores una plures habere multis populis usitatum. Sed quid optimum sit bene vidit Euripides:

Οὐδὲν γὰρ καλὸν

δοῦν γυναικοῖν ἄνδρ' ἐν' ἡρίας ἔχειν,
ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλη.

Non etenim decet

*Unum imperare fœminis binis virum.
Contentus uno conjugis vivat toro
Quicumque cupiet rite curatam domum.*

(Et alibi: *ὁυδέποτε ἄν εἶδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν. Nunquam duplices laudabo toros. Item: κακόν γ' ἔλεξας ἐν ἄνδρα δίσο' ἔχειν λέχη. Narras malam rem, duplicem lectum viri. Apud eos qui plures uxores habent C. Sallustii hoc est de Numidis dictum. Levis ista ducitur necessitudo, quod animus multitudine distinctus nullam pro socia obtinet, pariter omnes viles sunt.*) Difficiliter ad salutem pervenire divites, Christi sententia est: unde non abit Platonis illud: *ἀγαθὸν ὄντα διαφερόντως καὶ πλούσιον εἶναι διαφερόντως ἀδύνατον. Fieri non potest ut qui eximie sit bonus, idem eximie sit dives. Qui peccant, eos primum privatim monendos, deinde coram pluribus Christi præceptum est. Similiter Seneca: Tu adhuc in prima parte versaris errorum, nec graviter laboris, sed frequenter: objurgatio te primum secreta, deinde publica emendabit. Similes nos Deo esse debere multis locis sacri scriptores tradunt: et Plato dixit, τέλος τῶν ἀγαθῶν τὸ ὁμοιωθῆναι Θεῷ. Bonorum finem esse Deo similem fieri. Benefacta corrumpi si gloriæ studio præcipue fiant, Christus docet. Huic consonat laus viri boni apud Æschylum:*

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει.

Namque optimus vir esse, non credi cupit.

Et illud Cleanthis:

Ἀνελεύθερος πᾶς ὅστις εἰς δόξαν βλέπει.

Illiberalis est studet qui gloriæ.

Quod Hebræorum multi non crediderunt, ut ex Josepho et recentioribus eorum magistris apparet, etiam peccati reum esse qui male facere voluit, non desunt qui viderint: ut Seneca: *Omnia scelera etiam ante effectum operis, quantum culpæ satis est perfecta sunt. Alibi: Latro est etiam antequam manus inquinet, qui ad occidendum jam armatus est, et habet spoliandi atque interficiendi voluntatem. Exercetur atque aperitur opere nequitia, non incipit.* (Alio loco: *non immerito in numerum peccantium refertur, quæ pudicitiam timori præstitit, et non sibi. Pater in declamationibus: Incesta est etiam sine stupro quæ cupit stuprum.*) Quo et Ovidii illud referri potest:

Quæ, quia non licuit, non facit, illa facit.

Ut jam servaris bene corpus, adultera mens est:

† Cicero: *in libidine esse peccatum est, etiam sine effectu.* Ælianus: *οὐ μόνον ὁ ἀδικήσας κακός, ἀλλὰ καὶ ὁ ἰνοήσας ἀδικῆσαι παρά γι' ἑμὲ κριτῆ.* Non is modo est improbus qui injuriam fecit, sed et qui facere voluit me quidem iudice.

Omnibus exclusis intus adulter erit.

(Ipse Aristophanes, δύναται γὰρ ἴσον τῷ θεῶν τὸ νοεῖν. *Nam par facere et voluisse valet.* Dion Prusæensis oratione LXVIII. καί τοι οὐχ ἤττον ὁ φόβος τοῦ κλέπτειν ἀπέχεσθαι δοκῶν, ἀλλὰ μὴ μισῶν τὸ πρᾶγμα καὶ καταγινώσκων, κλέπτῃς τῶν ὑφαιρουμένων ἐστὶ. *Non minus fur est, qui præ metu furto abstinet, non quod rem oderit aut damnet, quam qui aliena subtrahit.*) Quo sensu et Tryphoninus Jurisconsultus, adulterum ait dici posse ex animi propositione sola, etiam eum qui nunquam alienam matrem familias corruperit: si modo ejus mentis sit ut occasione data id commissurus sit. (Et Aristides justitiam definiebat, τὸ μὴ ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν, *aliena ne concupiscere quidem.*) Pœnitentia quantas laudes ac promissiones habeat in sacris literis nemo nostrum ignorat. Et Plutarcho μεταμέλεια, σῴτειρα δαίμων. *Pœnitentia salutaris Dea.* Et alibi: τὰς μὲν ἄλλας ἀναιρεῖ λύπας ὁ λόγος, τὴν δὲ μετάνοιαν αὐτὸς ἐργάζεται. *Alios dolores aufert ratio. Pœnitentiam ipsa creat.* (Apud Arrianum legimus, μόνη ἴασις ἀμαρτίας, ὁμολογεῖν τε ἀμαρτάνοντα, καὶ δῆλον εἶναι ἐπ' αὐτῇ μεταγινώσκοντα. *Unica peccati medicina fateri se peccasse et signum edere animi pœnitentis.* Pindaro dictum: ἀκεσταὶ τὰ ἀγαθῶν φρένες: *sanabiles bonorum mentes.*) Quod si jam referre pergam quas partes historiæ veteris aut novi fœderis scriptores Græci Latiniq̄ue testimonio suo approbaverint, quid illorum ritus simile habuerint aut novis aut recentibus sacramentis, longius ab instituto abeat et nimium excrescat præfatio: quam paulo longius produximus, ut juvenum, qui hoc Stobæi libro et similibus aliis utuntur, et cautionem ad spernenda, si qua sunt, mala, et ad recta observanda diligentiam excitaremus. Quod si versio nostra non ubique tam vegeta est ac florida, quam accurata judicia desiderant, dabit veniam lector, si quid habet humanitatis, gravissimis calamitatibus inter quas natus est hic fœtus. Quarum si post partem maximam exhaustam nunc quoque pars restat aliqua, mendacia et calumniæ in nos et potentum minæ, feremus cum bono Deo, et Homericum illud sæpe repetemus animo:

Τλῆθι φίλη κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης.

Dura anime et perfer; namque et graviora tulisti.

HUGONIS GROTII

POSTSCRIPTUM.

HOC quoque lectorem monitum volumus, ex pluribus lectionibus, quæ in vulgatis codicibus exstabant, receptam a nobis quæ melior videretur: usos quoque nos emendationibus, quæ editorum librorum margini erant adscriptæ, quoties eas rectas putavimus. Nomina autem auctorum et locorum adscripsimus ex auctoritate MS. A. sæpe a vulgatis codicibus plurimum discrepantis: nisi sicubi certo constaret aliunde esse depromptam sententiam, puta quia is liber exstaret, aut sententia alibi expresso auctoris nomine laudaretur. Sed et in nominibus affinis id secuti sumus, quod versuum ratio postulabat. Ita cum sæpe mutata inter se sint Philisci, Philemonis, et Philetæ nomina, tragicos versus^s Philisco, comicos Philemoni, elegiacos Philetæ assignavimus. Sed ne hoc quidem mirari debes, si quando sententia aliqua ascriptum habeat nomen Tragicæ, eamque sententiam nunc in ejus nominis Tragicæ frustra quæras. Nam sæpe eidem poetæ ejusdem argumenti plures tragicæ temporibus diversis fecere, aut etiam parte relicta partem immutarunt, ita ut duplex editio earum ad posteros pervenerit: quod multis exemplis probari posset.

^s Philiscus Ægineta Tragicæ scripsit auctore Diogene.

EX ADDENDIS NICOLAI SCHOWII

AD CHARTAM PAPYRACEAM

MUSEI BORGIANI VELITRIS ROMÆ 1788.

EDITIONES *Sermonum Stobæi*, ut eruditis notum est, ad duas classes referri possunt, *prima* nempe Stobæi sermones breviores, *altera* pleniores exhibet: in *prima classe* collocandæ sunt ed. Veneta per Jo. Fr. Trincavellum, MDXXXV. *prima Basileensis*, MDXLIII. Ad *secundam classem* pertinent altera Basil. MDXLIX. Gesneriana Dilingæ, MDLVI. Wecheliana Francofurti, MDLXXXI. repetita Aureliæ Allobrogum, MDCIX. Hæc editionum diversitas eandem quoque in MSS. differentiam arguit: dolendum autem est, majorem esse eorum codicum numerum, ex quibus primæ editiones provenerunt, quam eorum, ex quibus recentiores adauctæ sunt et locupletatæ. Sic omnes *Sermonum Stobæi* codices, qui Romæ adsunt, quosque omnes consului, ex eodem omnino archetypo descripti sunt, cui textus primarum edd. *Trincavelli* nempe et *primæ Basil.* originem suam debent. In *bibl. Vaticana* duos tantum codices, qui *Stob. sermones* continent, inveni (sub nn. 954. et 955.) unum in 4. alterum in fol. chartaceos, sæc. xv. quorum prior negligenter scriptus est, posterior emendatius: textum primarum edd. exacte sequuntur, nisi quod in fine sententiarum *Theoctisti* post verba, ἀπερ αὐτὸ κατὰ τὸ ἐναντίον χωρῆσαι — nonnulla adduntur, quæ in edd. desunt, quæque ita incipiunt: Ἰππόμαχος τις ἦν τῶν πάλαι γεγονότων ἀνὴρ γυμναστῆς, καὶ ποτε ἔτυχε συγκαθεζόμενος ἄλλοις ἰδιώταις τῆς τέχνης &c. Finiuntur in sententiis *Marci*. In fine cod. Vat. n. 954. adscripta sunt: Μιχαῆλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς αὐτοῦ πατρίδος, πενία συζῶν, καὶ τὸδε τὸ θεῖον βιβλίον μισθῶ ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψεν. Scriptus est igitur in Creta post expugnatam a Turcis Constantinopolin. Cum hisce omnino consentit is, qui in *bibl. Angelica* adservatur, ex eodem fonte deductus et ejusdem fere ætatis, satis quoque negligenter scriptus: interea hosce codices etiam cum utilitate in locis difficilioribus consului. Ad alteram codicum MSS. classem pertinet egregius ille cod. Cæs. Vindobonensis, quo Vindobonæ usus sum, cujusque ope permulta textus vulgati loca partim emen-

davi, partim supplevi, scriptus, ut videtur, circa finem sæculi decimi: codices hujus generis admodum rari sunt, nec similem adhuc inveni; etsi reg. Parisiensis, quem tantum ex cl. Brunckii *poetis gnomicis* cognosco, Cæs. Vindobonensi bonitate ac præstantia vix cedere videatur. Eorum omnium, quæ textui *Sermonum Stobæi* emendando ex bibliothecis Anglicanis inservire possunt, doctissimus Chandlerus, quem hic Romæ cognoscere mihi contigit, spem fecit; hinc, ut spero, subsidiorum criticorum nulla aderit penuria. Consultis codicibus, opus typis paratum erit; totum enim textum descriptum jam ac emendatum in scriniis meis adservo. Institutum autem hoc erit: omittam nempe in prosaicis, si viris doctis ita placuerit, fragmenta *Platonis, Xenophontis, Isocratis, Theophrasti, aliorumque auctorum editorum*, hæc enim novæ editionis onera sunt, nullumque verum criticum usum habent; iis tamen servatis, in quibus inter textum Stobæi eumque, qui alibi vulgatus est, magnum aliquod discrimen intercedere deprehenditur, inter quæ inprimis Epicteti fragmenta refero. Nullam quoque versionem Latinam addam; hæc enim editionem minus parabilem reddit, nullamque veram utilitatem præstat, nec viri solide eruditi, qui in historiam antiquæ poeseos aut philosophiæ Græcorum inquirunt, quibusque solis Jo. Stobæi chrestomathia utilis esse potest, ea indigere videntur; cui tamen defectui commodiori forsitan ratione medebor. Solum igitur textum Græcum, cujus fundus est editio MDCIX., exhibebo, criticis rationibus emendati textus unicuique paginæ subjectis. Calcem textus Græci breves notæ in fragmenta difficiliora sequentur. Addentur denique in fine operis indices auctorum et rerum: in indice auctorum Fabricii bibl. Græca suppletur et corrigitur. In præfatione de auctore ejusque fontibus agitur, editionum quoque et codicum historia critica enarratur. Interea Sermonem CIV. (Περὶ τῶν παρ' ἄξιαν εὐτυχούντων) hic speciminis loco subjungam:

Εὐριπίδου Βελλεροφόντης ^a.

A. Τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μᾶλλον φροεῖν.

B. Θνήσκειμ' ἄν' οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος

κακοῦς ὀρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους.

^a Sunt omnes fabularum tituli ex cod. Cæs. quem omnium hac in re adcuratissimum deprehendi. Videtur in h. fr. ipse Bellerophon arrogantiam sibi exprobranti respondere. Tzetzes ad Lycophr. v. 17.

Δίκτυος^a

Πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν,
 ὅστις κακοῖσιν, ἐσθλὸς ᾧν, ὅμοιος ἦ,
 λόγων ματαίων εἰς ἄμιλλαν ἐξιών^b
 τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετὸν,
 σιγαῖν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακίωνων.

Οἰεῖ^b

ἽΟταν κακοὶ πράξωσιν, ᾧ ξένοι, καλῶς,
 ἄγαν κρατοῦντες, κοῦ νομίζοντες δίκην
 δώσειν, ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἠδονῆ.

Ἰκετίδων^c

ἼΗ δὴ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
 ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχη,
 γλώσση κατασχῶν δῆμον, οὐδὲν ᾧν τὸ πρίν.

Ἐν ταύτῃ^d

Φεῦ, φεῦ, κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῶ
 καλῶς, ὑβρίζουσ' ὡς αἰεὶ πράξοντες εὔ.

Τημενίσσι^e

Πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ', ὅπως
 δεῖξωσιν αὐτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσία.

Μενάνδρου Θεοφορουμένη^c

Εἴ τις προσελθὼν μοι θεῶν λέγοι = Κράτων,
 ἐπὰν ἀποθάνης, αὐτίς ἐξ ἀρχῆς ἔση^f
 ἔση δ', ὅ τι ἂν βούλη· κύων, πρόβατον, τράγος,
 ἀνθρώπος, ἵππος· δις βιῶναι γὰρ σε δεῖ,
 εἰμαρμένον τοῦτ' ἐστίν· ὅ τι βούλει δ', ἐλοῦ. =
 ἽΑπαντα μᾶλλον (εὐθύς εἰπεῖν ἂν δοκῶ)
 ποίει με, πλὴν ἀνθρώπον· ἀδίκως εὐτυχεῖ

^b Diomedes, ni fallor, ad Calydonios de Agrii filiis, qui avum Oeneum regno spoliaverant. Apollod. bibl. lib. i. pag. 37.

^c V. 423. Ad Theseum nuncius Creontis, qui democratiam damnat. τὸ νοσῶδες, quod animi aegritudinem facit. Soph. Oed. T. v. 1079. Iocaste ad Oedipum: Μὴ πρὸς θεῶν, εἴπαιε τι τοῦ σαυτοῦ βίου κτῆθ, ματιύσης τοῦθ—ἄλις νοσοῦσ' ἰγῶ. Veram lectionem, νοσοῦσ' ἰγῶ, quam cl. Brunckius bene in textum recepit, con-

firmit cod. Chigianus, summæ in emendando Sophocle auctoritatis: in omnibus codd. Vindobb. librarii, Atticismo adsueti, νοσοῦσ' ἰγῶ scripserunt.

^d Ibid. v. 463. verba chori.

^e Titulus fabulæ jam primum ex cod. Cæs. additur. Cognita sunt et alia ejusdem fabulæ fragmenta, in quibus et ridendi moresque sæculi perstringendi mulierculæ circumforaneæ, quæ numine quodam adflatas se credebant, materiam præbent.

κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῶον μόνον.
 Ὁ κράτιστος ἵππος ἐπιμελεστέραν ἔχει
 ἐτέρου θεραπείαν· ἀγαθὸς ἂν γένη κύων,
 ἐντιμότερος εἰ τοῦ κακοῦ κυνὸς πολὺ·
 ἀλεκτρυῶν γενναῖος ἐν ἐτέρᾳ τροφῇ
 ἐστίν, ὁ δ' ἀγεννῆς καὶ δέδιε τὸν κρεῖττονα.
 Ἄνθρωπος, ἐὰν ᾗ χρηστός, εὐγενῆς, σφόδρα
 γενναῖος, οὐδὲν ὄφελος ἐν τῷ νῦν γένει·
 πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων, δεύτερα
 ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τὰ τρίτ' ἔχει^f.
 Ὄνον γενέσθαι κρεῖττον, ἢ τοὺς χείρονας
 ὄρᾳν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον.

Θεόγνιδος ε'

Καὶ σώφρων ἤμαρτε, καὶ ἄφροني πολλάκι δόξα
 ἔσπετο· καὶ τιμὴν τὶς κακὸς ἂν ἔλαχεν.

Ἐν ταύτῳ ἠ·

Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
 ἐσθλὸν, ὃς οὐθ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐὼν
 οὔτε φίλοις. Ἄρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
 αἰχμητῆς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστου σάοι.

Σοφοκλέους Ἀλεΐτης ἰ·

Δεινὸν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν ἀπο
 βλαστόντας, εἶτα τούσδε μὲν πράσσειν καλῶς·
 τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς, ἔκ τε γενναίων ἅμα
 γεγῶτας, εἶτα δυστυχεῖς πεφυκέναι.
 Οὐ χρῆν τὰδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι
 πράσσειν· ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν
 ἔχειν τὶ κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα,
 τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τῶνδε τὴν ἐναντίαν

^f Textum ex cod. Vat. et Cas. restitui, quem Grotius in Florilegio eodem fere modo emendaverat: antea legebatur: τὰ τρίτα λίγαι. contra metrum.

* V. 673. ed. Brunckii. Etiam ex cod. Cas. et edd. Theognidis ἴσπιστο pro vitioso ἄπιστο scripsi, quemadmodum et τιμὴν pro τιμῆς. Soph. Aj. M. v. 841. Ajax ad Jovem supplex:

Αἰτήσομαι δὲ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχύϊν.
 (Ita scribo ex codd. Vindobb., Chigiano, et Casanatensi).

^h V. 845. οὐθ' αὐτῷ ex edd. Theognidis et codd. reposui: particulae οὐθὲ et οὔτε frequenter a librariis permutantur.

ⁱ In omnibus hujus fabulae fragmentis lemma Ἀλεΐτης cod. Cas. ubique exhibet, cujus argumentum procul dubio in Hygini fab. cxxxii. enarratur, ita ut in h. fr. ad Aleten, Ægisti et Clytemnestrae filium, respiciatur, qui, dum Orestes in Taurica Dianae immolatus ferebatur, regnum Mycenis occupaverat.

δίκην, κακῶν τιμωρὸν, ἐμφανῆ τίνειν·
κούδεις ἂν οὕτως εὐτυχῆ κακὸς γεγώς.

Δημοσθένους Ὀλυνθιακὸς α'. κ.

Τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς
ἀνοήτοις γίνεται.

Ὀλυνθιακὸς β'. λ.

Αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιᾶσαι τὰς ἀμαρτίας
τῶν ἀνθρώπων εἰσίν· εἰ δέ τις πταίσει, τότε ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται
ταῦτα πάντα.

Ἐκ τῶν Ἀριστωναύμου·

Ἔοικεν ὁ βίος θεάτρῳ, διὸ πολλάκις χεῖριστοι τὸν κάλλιστον ἐν
αὐτῷ κατέχουσι τόπον.

^k Ed. Basil. 1572. tom. I. pag. 4. lin.
8. ubi Philippum innuit.

σιν, τότε ἀκριβῶς αὐτοῦ πάντ' ἰξετασθήσεται. Quod hic de solo Philippo dicitur, Stobæus generatim extulit: ex quo magna lectionis varietas oritur.

^l Ibid. pag. 7. lin. 34. ita scribitur:
Αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ
συσκιᾶσαι τὰ ταῦτα ἰνιδῆ· εἰ δέ τις πταί-

EXCERPTUM EX NICOLAI SCHOWII

EPISTOLA AD C. G. HEYNIUM

ROMÆ 1790.

VELLEM jam, Vir Amplissime, ut redux in Germaniam, ubi post tot annorum itinera, labores, animique curas, requiem aliquam quæro, honestum invenirem bibliopolam, cui animus esset necessarios in novam *Stobæi Sermonum* editionem sumptus erogandi; quod tamen Tua auctoritate Tuisque consiliis facile me impetraturum esse spero. Consilium enim, quod ante duos annos publice manifestavi, nec Tibi nec aliis displicuit, novaque editio, ut equidem audio, ubique desideratur; nec, cum *Eclogas* eruditione atque industria Heerenii Tui auctiores ac emendatiores in lucem prodire brevi exspectemus, æquum esset, ut *Sermones*, in quibus tot tantaque poeseos, ac philosophiæ antiquæ nobis servata sunt monumenta, minoris haberentur pretii, aut indigni, quibus eadem adhiberetur medela.

Omnia jam, ut ultimis literis Tibi nunciavi, in promptu ha-

beo, novaque etiam iis, quæ in *Specimine* memoravi, subsidia deinde accessere; quæ enim cel. Chandler Romæ mihi promiserat, anno superiori ex Anglia ad me pervenerunt, variisque in locis restituendis novam mihi prætulerunt facem. *Consistunt hæc in variis lectionibus descriptis ex exemplari interfoliato Stobæi ed. Aurel. Allobr. 1609. quod Oxonii in bibliotheca collegii Ænei Nasi adservatur. Fuit olim hoc exemplar viri eruditissimi Josephi Wasse, cui quicquid fere esset scriptorum Gr. et Lat. in eadem bibliotheca, alio donante, repositum est; et vix unus atque alter auctor est, qui non plurimas ferat annotationes MSS. Wassianas. Quonam vero ex codice aut codicibus MSS. istæ in Stobæum lectiones desumptæ fuerint, non liquet; nec ubivis facile dignoscas, quænam sint (plurimæ certe) librorum MSS. variantes, quænam Wassii conjecturæ, quippe cum literæ "MS." sæpissime absint.* En verba, quibus eruditissimus R. Churton, ejusdem collegii socius, de lectionum auctoritate me certiore fecit; quæ vero in fine literarum adjunguntur, minus grata fuerunt: *Istas autem literas "MS." qui jam exscripsit adolescens semper fere omisit brevitati studens. Omissiones etiam nonnullas prætermisit, quæ plerumque sic "[ ]" et in ipso tantum textu notantur; in reliquis se fidelem præstitit.* Major enim in his diligentia maximo mihi usui fuisset: ceteroquin pro ipsis lectionibus nitide ac diligenter enotatis doctissimis viris R. Chandler et R. Churton me summopere obstrictum esse fateor, debitasque publice hic offero gratias.

Insigne deinde adjumentum Romæ apud eruditissimum Abb. Caiet. Marini præter spem ac opinionem inveni; inter codices enim Græcos, quos vir amicissimus inspiciendos et examinandos ultro mihi obtulit, præter insigne Lexici Cyrilli MS. aliaque, parvulus etiam codex, *Ματθαίου τοῦ Δεβαρῆ κανόνες συνθέσεως κοινὸι πάντων τῶν τοῦ λόγου μέτρων* inscriptus, obvenit, in cujus fine priores xxxviii. *Stobæi Sermones* chrestomathiæ loco annexi sunt: textus horum Sermonum, ex præstantissimo codice descriptus, non modo præstantiores MS. Cæsarei lectiones confirmavit, sed et novas easque præclaras subministravit.

Magno etiam textui *Sermonum* emolumento fuit insignis ille codex parcæmiarum et apophthegmatum MS. Gr. qui Romæ in bibliotheca Angelica exstat, num. xvii. insignitus, et in catalogo, *Selecta ex variis philosophis Gr.* inscriptus, chartaceus,

ac sæc. xv. Proverbia et apophthegmata ordine alph. digesta sunt, fini uniuscujusque literæ fabulis ex mythologia Græca adjunctis. Titulus codicis deest, suspicor autem ipsum *Ioniam Mich. Apostoli* continere, vid. Montfauc. *Palæogr. Gr.* lib. I. p. 82. Incipit: Ἀγαλλίας ὁ Κερκυραῖος, Ἀριστοφάνει γνῶριμος, εἶπεν δύο πόλεις εἶναι Ἀθήνας καὶ Ἐλευσίνα rel. Ex hoc codice edita fuisse videntur primum Μιχαήλου Ἀποστόλου Παροιμῖαι, ac deinde ab Arsenio Michaelis filio ord. alph. Ἀποφθέγματα φιλοσόφων καὶ στρατηγῶν, ῥητόρων καὶ ποιητῶν. At MS. editis plenius est, nec fabulas seorsim editas inveni, exstant autem partim in Homeri, partim etiam in Pindari et Apollonii Rhodii scholiis, Apollodoro, aliisque mythographis.

Dum porro anno superiori Roma Venetias per Florentiam proficiscebar, summo desiderio codicem Stobæi Laurentianum inspiciendi cel. Bandini benevole ac humaniter indulxit; verum delusa fuit exspectatio, hunc enim codicem una cum codice d. Marci, quo Venetiis usus sum, quique nuper in monasterio d. Joannis et Pauli delituit, cum codicibus Romanis bibl. Vaticanæ et Angelicæ prorsus consentaneum esse, textumque ed. Trincavellianæ exhibere mox deprehendi.

Ipse Romæ bibliothecam Vallicellianam neglexi; at Georgius Zoëga, conterraneus meus amicissimus, me Venetiis morantem per literas admonuit, existere ibi codicem MS. per octo folia *Sententias morales ex libris sacris et profanis excerptas* continentem; alium porro, in quo per viginti folia Orphei et aliorum poëtarum sententiæ exhibentur^a.

Bononiæ in bibliotheca S. Salvatoris exstat codex MS. num. CLXXII. chart. 8vo. sæc. XVI. qui syllogen sententiarum ab Accida protopapa Messanensi collectarum continet. Ipsa sylloge ita inscribitur: Βιβλίον, ἐν ᾧ περιέχονται ποικίλαι ἐκλογαὶ ἐκ διαφόρων γνῶμων οὐκ ὀλίγων θεολόγων καὶ φιλοσόφων, κομισθὲν ἐν τῇ περιωνύμῳ Ἰταλίᾳ ἐξ ἐφάσ παρὰ τοῦ κύρου Φραγκίσκου Ἀκκίδα πρωτοπαπᾶ Μεσσήνης, υἱοῦ τοῦ εὐσεβοῦς ἐν ἱερέσι Ἐμμανουὴλ χοροεπισκόπου (sic) νήσου Σικελίας, ἐνὸς τῶν εὐγενῶν τῆς Κολασσαέων νήσου καὶ πόλεως, ὅπερ τῇ σῇ ἐκλαμπρότητι δουλικῶς προσάγει. Quisnam autem ille

^a Ipse postea Venetiis Romam redux in hæc MSS. inquisivi, sed parum utilitatis ac luminis mihi attulerunt. Ibidem quoque existit *Sententiarum moralium* codex MS., qui chrestomathia Christiana

est, ejusdemque indolis ac Barberinus, multique alii, in quibus sub certis articulis moralibus dicta sacrorum librorum ac Patrum in unum collecta conspiciuntur.

fuerit, cui Accidas librum dicaverit, ex sequenti subscriptione fini codicis manu recentiori adjecta videre est: 'Ο κύρ Φραγκίσκος Ἀκκίδας — ἐκ πολλῆς εἰς τὴν ἀποστολικὴν καθέδραν προθυμίας τοῦτο τὸ βιβλίον πολλῶν πόνων καὶ δαπάνῃ συνάξας ἐκ τῶν ἀνατολικῶν προσέφερε τῶ μακαριωτάτῳ παπᾷ Σίξτῳ πέμπτῳ, ἀρχιερεῖ μεγίστῳ, ἐν τῇ Βατικάνῃ βιβλιοθήκῃ φυλαττόμενον, ἔτει α' φ' π' ε'. Præcipui auctores, e quibus sententias excerpit Accidas, sunt *Basilius, Gregorius theologus, Libanius, Marcus asceta, Maximus, Chrysostomus, Isidorus Pelusiota*, Ἐκ τοῦ Εὐεργετηνοῦ (sic), *Severianus, Theodorus Prodromus, Pselus, Phile*. Alios auctores ab Accida allatos prætereo, pauca enim ex illis profert. Hic codex exspectatione mea inferior fuit, atque *Stobæi Sermonibus* parum profuit.

His accedit editio *Stobæi* Tigurina an. 1543. notis frequentibus iisque satis eruditis postillata, quæ olim Apostoli Zeno fuit, hodieque Venetiis in bibliotheca Zeniana adservatur: notæ marginales loca solum parallela tam Græca quam Latina indicant, nihilque, quod ad augendum aut corrigendum textum faceret, continent.

Consului etiam *Apophthegmata ex variis auctoribus per Jo. Stobæum collecta Varino Favorino Camerte interprete Lat. Romæ impressum per Jac. Mazochium die xxvii. Nov. MDXVII. 8vo*. librum rarissimum, cujus usum doctiss. Abb. Caietanus Marini pro solita sua humanitate ultro mihi concessit; sententiæ vero ad sensum nec ad verba redditæ sunt, multumque abbreviatæ, quamplurimi etiam articuli omissi sunt, rerumque ordo multis in locis mutatus est.

Emendationes in Stobæum auctore Friderico Jacobs Gotha 1790. 8vo. ad me directas, quas etiam ante dimidium anni ad me mittendas curasti, nondum videre mihi obtigit, nec forte videbo, antequam Germaniæ fines attigerim; ipsas vero magno mihi usui fore, non modo ex literis Tuis, sed et ex *Specimine emendationum in auctores veteres cum Gr. tum Lat. Gothæ 1786*. augurari debeo^b.

^b Hæc jam Bononiæ scripseram, cum his diebus ipsum librum cura virorum amicissimorum Amadei Swaier et Jacobi Morelli intra breve tempus Venetiis Romam ad me transmissum nuper accepe-

rim. Nec spes delusa fuit, inter legendum enim ingenium viri eruditissimi magis an doctrinam admirer, nescio, nec paucas emendationes codicum MSS. auctoritate firmatis esse deprehendi.

EX PHOTII BIBLIOTHECA

COD. CLXVII.

ΑΝΕΓΝΩΣΘΗ Ἰωάννου Στοβαίου ἐκλογῶν ἀποφθεγμάτων ὑποθηκῶν βιβλία τέσσαρα ἐν τεύχεσι δυσί· προσφωνεῖ δὲ ταῦτα, δι' ὃν καὶ τὴν συνάθροισιν φιλοπονῆσαι λέγει, ^a Σεπτίμιφ ἰδίφ υἱῷ. Ἡ δὲ συναγωγή αὐτῷ ἐκ τε ποιητῶν καὶ ῥητόρων καὶ τῶν κατὰ τὰς πολιτείας λαμπρῶς βεβιωκότων ἐγένετο ὧν, ὡς καὶ αὐτὸς φησι, τῶν μὲν τὰς ἐκλογὰς, τῶν δὲ τὰ ἀποφθέγματα, καὶ τινων ὑποθήκας συλλεξάμενος, ἐπὶ τῷ ῥυθμίσει καὶ βελτιῶσαι τῷ παιδί τὴν φύσιν, ἀμαυρότερον ἔχουσαν, πρὸς τὴν τῶν ἀναγνωσμάτων στήλην στείλειεν.

Ἔστι δὲ αὐτῷ τὸ μὲν πρῶτον βιβλίον, Φυσικόν· τοῦ δὲ δευτέρου μὲν ^b τι κατ' ἀρχὰς Λογικόν, τὸ δὲ λοιπὸν καὶ ^c πλεῖστον, Ἠθικόν· καὶ τὸ τρίτον δὲ καὶ τὸ τέταρτον, πλὴν ὀλιγίστων, Ἠθικὰ καὶ Πολιτικά. Καὶ γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ἔχει μὲν κεφαλαῖα ^d ξ', οἷς καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἀρμόζει χρήσεις καὶ χρείας· ταῦτα δὲ ἔστι μετὰ τὸ

Περὶ θεοῦ διαλαβεῖν, ὅτι δημιουργὸς τῶν ὄντων, καὶ διέπει ^e τὸ ὅλον τῷ τῆς προνοίας λόγῳ. (iii)

^a Σεπτίμιφ] Σεπτίμιφ marg. Suidas Ἐπίμιον vocat : puto legendum utrobique Ἐπίμιον : qui et ipse quatuor Stobæi libros numerat, quorum vix tres hodie integri circumferuntur. SCHOTT.

^b Sex prima capita quæ intercederunt. SCHOTT.

^c πολιτικὸν] πλεῖστον marg.

^d Habet ea omnia aut pene omnia Græce et Latine a Gul. Cantero pridem edita, sed aliter

VOL. I.

alicubi distincta, et nonnusquam perturbata, aut varie sine titulis dispersa, præterquam quod multis in locis corrupta sint aut mutila. SCHOTT.

^e Quod hic intercedit in Canteri editione de numeris caput, e prolegomenis huc male trajectum docet Photius infra, et nostra fragmenta ἀνέκδοτα. Constat idem ex Cod. ms. Bibliothecæ Augustanæ. SCHOTT.

* f

- δεύτερον, Περὶ τῶν νομιζόντων μὴ εἶναι πρόνοιαν, καὶ ἐπομένας
ταύτη θείας ἐπὶ τῇ τοῦ παντός διοικήσει δυνάμεις.
- εἶτα, Περὶ δίκης παρὰ τοῦ θεοῦ τεταγμένης ἐποπτεύειν τὰ γινόμενα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, τιμωρὸν οὔσαν τῶν ἀμαρτανόντων. (iv)
- καὶ, Περὶ ἀνάγκης θείας, καθ' ἣν ἀπαραιτήτως τὰ κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ γίνεται βούλησιν. (v)
- Περὶ τε εἰμαρμένης, καὶ τῆς τῶν γινομένων εὐταξίας. (vi)
- Περὶ τύχης ἢ ταυτομάτου. (vii)
- καὶ, Ὅτι ἀλόγιστος ἡ φορὰ τῆς τύχης. (viii)
- Περὶ τε χρόνου οὐσίας καὶ μερῶν, καὶ πόσων εἶη αἴτιος. (ix)
- καὶ, Περὶ Ἀφροδίτης οὐρανίας καὶ ἔρωτος θείου. (x)
- δεκατὸν, Περὶ ἀρχῶν, καὶ στοιχείων, καὶ τοῦ παντός. (xi)
- εἶτα, Περὶ ὕλης. (xii)
- Περὶ ἰδέας. (xiii)
- Περὶ αἰτιῶν. (xiv)
- Περὶ σωμάτων καὶ περὶ τῆς τούτων τομῆς, καὶ περὶ ἐλαχίστου. (xv)
- Περὶ σχημάτων. (xvi)
- Περὶ χρωμάτων. (xvii)
- Περὶ μίξεως καὶ κράσεως. (xviii)
- Περὶ κενοῦ καὶ τόπου καὶ χώρας. (xix)
- Περὶ κινήσεως. (xx)
- εἰκοστὸν δὲ, Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. (xxi)
- Περὶ κόσμου, καὶ εἰ ἔμψυχος καὶ προνοία διοικούμενος, καὶ ποῦ ἔχει τὸ ἡγεμονικόν, καὶ πόθεν τρέφεται. (xxii)
- Περὶ τάξεως τοῦ κόσμου· εἰ ἐν τῷ πᾶν. (xxiii)
- Περὶ τῆς οὐρανοῦ οὐσίας καὶ διαιρέσεως. (xxiv)
- Περὶ οὐσίας ἄστρον καὶ σχημάτων, κινήσεώς τε καὶ ἐπισήμασι. (xxv)
- Περὶ οὐσίας ἡλίου καὶ μεγέθους, σχήματός τε καὶ τροπῶν, καὶ ἐκλείψεως καὶ σημείων, καὶ κινήσεως. (xxvi)
- Περὶ σελήνης οὐσίας, μεγέθους, καὶ σχήματος, φωτισμῶν τε, καὶ περὶ ἐκλείψεως, καὶ περὶ ἀποστημάτων καὶ σημείων. (xxvii)

^f Addit Cant. liber faciem : de qua Plutarchi in opusculis libellus. SCHOTT.

Περὶ γαλακτός. (xxviii)

Περὶ κομητῶν καὶ διαπτόντων καὶ τῶν τοιούτων. (xxix)

Περὶ βροντῶν, ἀστραπῶν, κεραυνῶν, ^ε πρηστήρων, τυφῶνων.
(xxx)

τριακοστὸν δὲ, Περὶ ἱρίδος, περὶ ἄλω, καὶ παρηλίου, καὶ ῥάβδων,
καὶ δὴ καὶ περὶ νεφῶν, ὀμίχλης, ὑετῶν, δρόσου, χιόνος, πά-
χυης, χαλάζης. (xxxī. xxxīi.)

Περὶ ἀνέμων. (xxxiii)

Περὶ γῆς, εἰ μία καὶ πεπερασμένη, καὶ περὶ ^η πόσου μεγέ-
θους, καὶ περὶ θέσεως αὐτῆς, καὶ περὶ σχήματος αὐτῆς
τῆς γῆς, καὶ πότερα μένει ἢ γῆ ἢ κινεῖται· περὶ τε
^ι σεισμῶν γῆς, καὶ περὶ θαλάσσης, πῶς ἄμπωτις καὶ
πλημμύραι γίνονται. (^κxxxiv.—xli.)

Περὶ ὑδάτων. (xlii)

Περὶ τοῦ πάντος. (xliii)

Περὶ φύσεως καὶ τῶν συμβαινόντων ἐξ αὐτῆς αἰτιῶν. (xliv)

Περὶ τῆς τῶν ζώων γενέσεως καὶ τὰ ἐξῆς. (xlv.)

Πόσα γένη ζώων, καὶ εἰ πάντα λογικὰ καὶ αἰσθητά. (xlvi)

Περὶ ὕπνου καὶ θανάτου. (xlvii*¹)

Περὶ φυτῶν. (xlviii)

Περὶ τροφῆς καὶ ὀρέξεως τῶν ζώων. (xlix*)

Περὶ φύσεως ἀνθρώπων. (l)

Περὶ νοῦ. (li)

Περὶ ψυχῆς. (lii)

Περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν καὶ εἰ ἀληθεῖς αἰ αἰσθήσεις.
(liii)

Πόσαι εἰσιν αἰ αἰσθήσεις, καὶ ποίας οὐσίας καὶ ἐνεργείας
ἐκάστη. (liv)

Περὶ ὀράσεως καὶ κατοπτρικῶν ἐμφάσεων. (lv)

Περὶ ἀκοῆς. (lvi)

Περὶ ὀσφρήσεως. (lvii)

^ε Vide Pl. lib. 2. c. 48. seqq.

SCHOTT.

^η ποιῶ] ἴσ. πόσου marg.

^ι σεισμῶν] σεισμῶν marg.

^κ Multa ex his perierunt.

¹ Perit hic titulus, et reliqui
stellulis notati.

Περὶ γεύσεως. (lvi)

Περὶ ἀφῆς. (lvi)

Περὶ φωνῆς, καὶ εἰ ἀσώματος ἢ φωνῆ, καὶ τὶ αὐτῆς τὸ ἡγεμονικόν. (lvii)

Περὶ φαντασίας, καὶ κριτηρίου. (lviii)

καὶ νθ. Περὶ δόξης. (lix)

καὶ ξ. Περὶ ἀναπνοῆς καὶ παθῶν. (lx.)

Καὶ τὰ μὲν τοῦ πρώτου βιβλίου κεφάλαια τοσαῦτα, καὶ περὶ τούτων καὶ δηλονότι φυσικὰ, πλὴν ἐνίων τῶν ἐν ἀρχῇ, ἃ μᾶλλον ἂν τις εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικὰ ἀνάξιοι τούτοις δὲ, ὡς ἔφημεν, τὰς τῶν παλαιῶν δόξας, εἴτε συμφώνους οὖσας εἴτε καὶ διαφώνους, παρατίθωσιν. Ἐν μέντοι τούτῳ τῷ βιβλίῳ, πρὸ τοῦ τοῖς εἰρημένοισ κεφαλαίοις ^m ἐπιβαλεῖν, περὶ δύο κεφαλαίων διαλαμβάνει ὧν τὸ μὲν ἔπαινός ἐστι φιλοσοφίας, καὶ οὗτος ἐκ διαφόρων αὐτῷ συνηρανισμένος, τὸ δὲ περὶ τῶν ⁿ κατὰ ταύτην συνεστηκυῶν αἰρέσεων, ἐν ^φ καὶ περὶ γεωμετρίας, καὶ μουσικῆς, καὶ ἀριθμητικῆς, δόξας παλαιὰς συναναγράφει.

Τὸ δὲ δεύτερον βιβλίον συμπληροῦται μὲν κεφαλαίοις ^ο 5' καὶ ^μ. Διαλαμβάνει δὲ πρῶτον μὲν

Περὶ τῶν τὰ θεῖα ἐρμηνευόντων, καὶ ὡς εἴη ἀνθρώποις ἀκατάληπτος ἢ τῶν νοητῶν κατὰ τὴν οὐσίαν ἀλήθεια. (i)

εἶτα Περὶ διαλεκτικῆς. (ii)

καὶ Περὶ ῥητορικῆς. (iii)

καὶ Περὶ λόγου καὶ ὕγραμμάτων. (iv*)

Περὶ ποιητικῆς. (v)

Περὶ χαρακτῆρος. (vi)

Περὶ τοῦ ἠθικοῦ εἶδους ^q τῆς φιλοσοφίας. (vii)

^m ἐπιβαλεῖν] ἐπιλαβεῖν marg.

ⁿ κατὰ αὐτὴν marg.

^o De quibus vix tria hæc, primum, septimum, et octavum, utcunque integra posteriore Eclogarum libro a Cant. edito legas : quinque inter hæc mediis capitibus partim turbatis, partim alio rejectis. Reliqua porro xxxiix

hujus libri alterius capita, magno sane damno publico periisse, vel solæ inscriptiones hæc testantur. SCHOTT.

^p Huc plane pertinent quæ serm. 80. 81. et 82. in Conradi [Gesneri] edit. hodieque leguntur. SCHOTT.

^q Cui rursus capita quinque

- Περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν. (viii)
 Ὅτι οὐδεὶς ἐκὼν πονηρός. (ix)
 Ὅποιον χρὴ εἶναι τὸν φιλόσοφον. (x*)
 Ὅτι χρὴ σέβειν τὸ θεῖον. (xi*)
 Ὅτι τοῖς εὐσεβέσι καὶ δικαίοις βοηθεῖ τὸ κρεῖττον. (xii*)
 Περὶ μαντικῆς. (xiii*)
 Ὅτι χρὴ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὰς τῶν σοφῶν συνουσίας,
 ἐκκλίνειν δὲ τοὺς φαύλους καὶ ἀπαιδεύτους. (xiv*)
 Περὶ τοῦ δοκεῖν καὶ τοῦ εἶναι· καὶ ὅτι οὐ τῷ λόγῳ χρὴ κρίνειν
 τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ. (xv*)
 Ὅτι οἱ ἄλλοις ἐπιβουλεύοντες ἑαυτοὺς λανθάνουσι κατα-
 βλέποντες. (xvi*)
 Περὶ εὐδοξίας. (xvii*)
 Περὶ φήμης. (xviii*)
 Ὅτι μέτρον ἄριστον. (xix*)
 Ὅτι δυσκατόρθωτον ἡ ἀρετὴ, εὐμεταχείριστον δὲ ἡ κακία.
 (xx*)
 Ὅτι οὐ χρὴ λόγον ποιεῖσθαι περὶ τῆς τῶν ἀσυνέτων δοκιμα-
 σίας. (xxi*)
 Ὅτι τὴν ὑπόκρισιν, τοῖς κεχρημένοις ἐπιβλαβῆ οὔσαν καὶ
 πρὸς οὐς γίνεται, τῆς ψυχῆς ἐκβλητέον. (xxii*)
 Ὅτι οὐ χρὴ πολυπραγμονεῖν, φθόνου γὰρ καὶ διαβολῆς αἴ-
 τιον γίνεται τὸ τοιοῦτον. (xxiii*)
 Ὅτι ἐν οἷς πλημμελεῖ τις τὸ μεταμελεῖσθαι κάλλιστον.
 (xxiv*)
 Περὶ λαιδορίας, ὡς οὐκ ἀγαθόν. (xxv*)
 Ὅτι ἐν τῷ λαιδορεῖσθαι χρὴ σκοπεῖν, μὴ τοῖς αὐτοῖς περι-
 πετώκαμεν ἐλαττώμασι. (xxvi*)
 Περὶ ἀνάγκης τῆς κατὰ τὸν βίον. (xxvii*)
 Ὅτι εὐκαίρως δεῖ πράττειν. (xxviii*)
 Περὶ τοῦ βούλεσθαι, ὅτι οὐ δεῖ ὡς ἔτυχεν ἀναβάλλεσθαι.
 (xxix*)

subject Canteri codex : quo- quod octavum hic locum obtinet.
 rum tamen ultimum illud est, Schott.

- "Οτι τὸ δυστυχεῖσθαι πολλάκις ἐπωφελὲς γίνεται, καὶ μάλιστα τοῖς ἄφροσι. (xxx*)
 Περὶ ἀγωγῆς καὶ παιδείας. (xxxι*)
 "Οτι κάλλιστον ἡ φιλία τῶν ἀγαθῶν. (xxxii*)
 "Οτι ἡ ὁμοιότης τῶν τρόπων φιλίαν ἀπεργάζεται. (xxxiii*)
 "Οτι χρὴ ἐν ταῖς δυστυχίαις καὶ τοῖς κινδύνοις μὴ περιορᾶν τοὺς φίλους. (xxxiv*)
 "Οτι οὐ χρὴ συναδικεῖν τοῖς φίλοις. (xxxv*)
 Περὶ γνησίων καὶ ἀβεβαίων φίλων. (xxxvi*)
 "Οτι χρὴ ταχεῖας ποιεῖσθαι τὰς πρὸς τοὺς φίλους διαλλαγὰς, τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν ῥᾶον φέροντας μετὰ τῆς ἀμνηστείας. (xxxvii*)
 "Οτι ἐν ταῖς ἀτυχίαις τοὺς γνησίους τῶν φίλων διαγιγνώσκωμεν. (xxxviii*)
 Φιλικὰ παραγγέλματα. (xxxix*)
 Περὶ ἔχθρας, καὶ τοῦ ὁποῖόν τινα εἶναι χρὴ πρὸς τοὺς ἔχθρους. (xl*)
 Περὶ τοῦ πῶς ἐστὶν ἀπ' ἐχθρῶν ὠφεληθῆναι. (xli*)
 Περὶ τοῦ εὐεργετεῖν. (xlii*)
 "Οτι μείζων ἡ χάρις ἐν καιρῷ δοθεῖσα. (xliii*)
 Περὶ τοῦ ἀντεεργετεῖν. (xliv*)
 "Οτι τοὺς πονηροὺς οὐ χρὴ εὖ ποιεῖν, οὐδὲ παρ' αὐτῶν εὐεργετεῖσθαι. (xlv*)
 Καὶ τὸ τελευταῖον, Περὶ εὐχαριστίας, (xlvi*)
 ἐν οἷς καὶ τὰ τοῦ δευτέρου κεφάλαια.

Ἐν δὲ τῷ γ' περιέχεται κεφάλαια μβ'.

πρῶτον, Περὶ ἀρετῆς. 1	Περὶ ἀνδρίας. 7
εἶτα Περὶ κακίας. 2	Περὶ δειλίας. 8
Περὶ φρονήσεως. 3	Περὶ δικαιοσύνης. 9
Περὶ ἀφροσύνης. 4	Περὶ πλεονεξίας καὶ ἀδικίας. 10
Περὶ σωφροσύνης. 5	Περὶ ἀληθείας. 11
Περὶ ἀκολασίας. 6	

Περὶ ψευδους. 12	Περὶ ἐπιτορκίας. 28
Περὶ παρρησίας. 13	Περὶ φιλοπονίας. 29
Περὶ κολακείας. 14	Περὶ ἀργίας. 30
Περὶ ἀσωτίας. 15	Περὶ αἰδοῦς. 31
Περὶ φειδωλίας. 16	Περὶ ἀναιδείας. 32
Περὶ ἐγκρατείας. 17	Περὶ σιγῆς. 33
Περὶ ἀκρασίας. 18	Περὶ τοῦ εὐκαίρως λέ- γειν. 34
Περὶ ἀνεξικακίας. 19	Περὶ βραχυλογίας. 35
Περὶ ὀργῆς. 20	Περὶ ἀδολεσχίας. 36
Περὶ τοῦ γνῶθι σαυτόν. 21	Περὶ χρηστότητος. 37
Περὶ ὑπεροφίας. 22	Περὶ φθόνου. 38
Περὶ φιλαυτίας. 23	Περὶ πατρίδος. 39
Περὶ τοῦ συνειδότος. 24	Περὶ ξένης. 40
Περὶ μνήμης. 25	Περὶ ἀπορρήτων. 41
Περὶ λήθης. 26	καὶ μβ Περὶ διαβολῆς. 42
Περὶ ὄρκου. 27	

Τὰ δὲ τοῦ τετάρτου βιβλίου ἐστὶ ταῦτα·

πρῶτον Περὶ πολιτείας. 43
β Περὶ νόμων καὶ ἐθῶν. 44
ς Περὶ δήμου.
Περὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι δυναστῶν. 45
Περὶ ἀρχῆς, καὶ περὶ τοῦ ὁποῖον χρῆ εἶναι τὸν ἄρχοντα. 46
῞Οτι κάλλιστον ἢ μοναρχία. 47
῞Υποθήκαι περὶ βασιλείας. 48
Ψόγος τυραννίδος. 49
Περὶ πολέμου. 50
Περὶ τόλμης. 51
Περὶ νεότητος. 52

ς Qui sermo in libris editis non exstat. SCHOTT.

- Περὶ στρατηγῶν καὶ περὶ τῶν κατὰ πόλεμον χρειῶν ὑπο-
θῆκαι. 54
- Περὶ εἰρήνης. 55
- Περὶ γεωργίας. 56 57
- Περὶ ἡσυχίας. 58
- Περὶ ναυτιλίας. 59
- Περὶ τεχνῶν. 60, 61
- Περὶ δεσποτῶν καὶ δούλων. 62
- Περὶ Ἀφροδίτης πανδήμου. Περὶ ἔρωτος τῶν κατὰ τὸ
σῶμα ἡδονῶν. 63, 64
- Περὶ κάλλους. 65, 66
- Περὶ γάμου κ. τ. έ. τ. κ. τ. 67—73
- Γαμικὰ παραγγέλματα. 74
- Περὶ παίδων κ. τ. έ. τ. κ. τ. 75—78
- Ἔστι χρῆ τὸς γονεῖς τῆς καθηκούσης τιμῆς καταξιῶσθαι
παρὰ τῶν τέκνων. 79
- Ἔστι οὐσίους χρῆ εἶναι τὸς πατέρας περὶ τὰ τέκνα. 83
- Ἔστι κάλλιστον ἢ φιλαδελφία καὶ ἢ περὶ τὸς συγγενεῖς
διάθεσις. 84
- Οἰκονομικός. 85
- Περὶ εὐγενείας κ. τ. έ. τ. κ. τ. 86—89
- Περὶ δυσγενείας. 90
- Περὶ πλούτου κ. τ. έ. 91—94
- Περὶ πενίας. 95
- Σύγκρισις πενίας καὶ πλούτου. 96, 97
- Ἔστι ὁ βίος βραχύς, καὶ φροντίδων ἀνάμεστος. 98
- Περὶ λύπης ὅτι λίαν μοχθηρά. 99
- Περὶ νόσου καὶ ἰάσεων. 100
- Περὶ ὑγιείας καὶ διαμονῆς αὐτῆς. 101
- Περὶ ἰατρῶν. 102
- Περὶ εὐδαιμονίας. 103
- Περὶ κακοδαιμονίας. 104
- Ἔστι ἀβέβαιος ἢ τῶν ἀνθρώπων εὐπραξία. 105
- Περὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐτυχούντων. 106

- Περὶ τῶν παρ' ἀξίαν δυστυχοῦντων. 107
 Ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα. 108
 Ὅτι δεῖ τὰς εὐτυχίας προφαίνειν τὰς δὲ ἀτυχίας κρύπτειν. 109
 Περὶ ἐλπίδος. 110
 Περὶ τῶν παρ' ἐλπίδα. 111
 Ὅτι οὐ χρὴ ἐπιχαίρειν τοῖς ἀτυχοῦσιν. 112
 Ὅτι οἱ ἀτυχοῦντες χρῆζουσι τῶν συμπασχόντων. 113
 Περὶ γήρωσ κ. τ. έ. τ. κ. τ. 115—117
 Περὶ θανάτου. 118
 Περὶ ζωῆς. 119
 Σύγκρισις ζωῆς καὶ θανάτου. 121
 Περὶ πένθους. 122
 Περὶ ταφῆς. 123
 Παρηγορικά. 124
 Ὅτι οὐ χρὴ παροινεῖν εἰς τοὺς τετελευτηκότας. 125
 Ὅτι τῶν πλείστων μετὰ θάνατον ἡ μνήμη διαρρεῖ ταχέως ὁμοῦ. 126

Τὰ κεφάλαια τοῦ τετάρτου νή. Τῶν δὲ τεσσάρων βιβλίων ἡ σή. οἷς παρατίθησιν, ὡς ἔφημεν, Ἰωάννης ἐκ τε τῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ τῶν ὑποθηκῶν δόξας τε καὶ χρήσεις καὶ χρείας. Ἀγείρει δὲ ταύτας ἀπὸ μὲν

ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ἀπό τε	Ἄριστίππου	Ἀναξαγόρου
Αἰσχίνου τοῦ Σω-	Ἄριστωνος καὶ	Ἀρχαιέτου
κρατικοῦ καὶ	Ἀριστοξένου καὶ	Ἀρκεσιλάου
Ἀναξάρχου καὶ	Ἀρχύτου	Ἀρειανοῦ
Ἀναχάρσιδος	Ἀριστοτέλους	Ἀντιπάτρου Ἰστι-
Ἀριστωνύμου καὶ	Ἀναξιμάνδρου	αίου
Ἀπολλωνίου	Ἀναξιμένους	Ἀρχεδήμου Ἐκα-
Ἀντισθένης καὶ	Ἀρχελάου	ταίου

Atqui sex tantum supra du- objecta. Ceterum ex his xliix
 centa singulorum librorum cal- secundi libri, quæ interciderunt,
 culi collecti conficiunt. Erroris capita desideramus. SCHOTT.
 ansa fortassis ex numerorum notis

'Απολλοφάνους ^x Αί- γυμναίου	Διδύμου Δίου	'Ηροφίλου Θεμιστίου
'Απολλοδώρου	Εὐκλείδου	Θεοβούλου
'Αριστάρχου	Εὐφράτου	Θεαγένους
'Ασκληπιάδου	'Επιχάρμου	Θεάγου
'Αρισταίου	'Επανδρίδου	Θεοφράστου
'Αττικοῦ	'Ερασιστράτου	Θεοδώρου
'Αμελίου	'Εκπώλου	Θάλητος
'Αλβίνου	'Επικούρου Γαρ- γηττίου	Θεοκρίτου
'Αριστάνδρου	'Επικτήτου	Θρασύλλου
'Αρποκρατίωνος	'Ερμοῦ	'Ιερωνύμου
'Απελλοῦς	'Εμπεδοκλέους	'Ιππίου
'Αρισταγόρου	^z 'Επικούρου 'Αθη- ναίου	'Ιαμβλίχου
'Αριστομβρότου		'Ιεροκλέους
'Αρχιμήδους	Εὐσεβίου	'Ιππάλου
Βοηθοῦ	'Ερύσου	'Ιωνος
Βίαντος	'Ερατοσθένης	'Ιππώνου
Βηρόσσου	Εὐρυστράτου	'Ιέρακος
Βερονίκης	'Εκφάντου	'Ιπποδάμου
Βροτίνου	'Επιδίκου	'Ιππάσου
Βίωνος	Εὐδόξου	'Ιούγκου
^y Γλαύττωνος	'Επιγένους	Κρίτωνος
Δημώνακτος	'Ενηνίου	Κλεοβούλου
Δημητρίου	Εὐρυφάμου	Κέβητος
Δαμίππου	Ζαλεύκου	Κορίσκου
Διογένους	Ζήνωνος	Κλειτομάχου
Διοδώρου	Ζωροάστρου	Κριτολάου
Διοτίμου	'Ηρακλείδου	Κλεινίου
Διοκλέους	'Ηρακλείτου	Καρνεάδου
Δαμαρμένους		Κλεάνθους

^x Αίγυμμου marg.^y Leg. Γλαύκωνος.^z Nimis sane liberaliter Pho-
tius duos nobis offert Epicuros,cum unus idemque ab urbe *Athe-
niensis* dicatur, qui a pago *Gar-
getius* est, ut docet Laërtius lib.
x. init. SCHOTT.

Καλλιμάχου	Ὀνήτορος	Σφαίρου
Κριτίου	Πανακαίου	Σελεύκου
Κράντορος	Πιττακοῦ	Σευήρου
Καλλικρατίδου	Περιάνδρου	Σερήνου
Λευκίππου	Πυθαγόρου	Τίμωνος
Λουκίου	Πλουτάρχου	Τιμαίου
Λύσιδος	Πεμπέλου	Ταύρου
Λύκου	Πλάτωνος	Τιμαγόρου
Λύγκωνος	Παναιτίου	Τέλητος
Λεωφάνους	Ποσειδωνίου	Ύψαιίου
Λογγίνου	Περικτιόνης	Φιλοξένου
Μενέχμου	Πορφυρίου	Φιλολάου
Μητροκλέους	Παρμενίδου	Φερεκῦδου
Μετώπου	Πολέμωνος	Φαβωρίνου
Μενεδήμου	Πυθέου	Φίντιος
Μουσωνίου	Πώρου	Χίονος
Μνησάρχου	Πολυβίου	Χρυσίππου
Μελίσσου	Πλωτίνου	Χαράνδου
Μητροδώρου	Πρωταγόρου	Χίλωνος
Μήλωνος	Πυθιάδου	καὶ ΚΤΗΝΙΚΩΝ δὲ
Μοδεράτου	Πύρρωνος	Ἀντισθένης
Μαξίμου	Ῥούφου	Διογένους
Νικολάου	Ῥηγίνου	Κράτητος
Νουμηρίου	Σόλωνος	Ἠγησιάνακτος
Ναυμαχίου	Σωτίωνος	Ὀνησικρίτου
Ναυκράτους	Σωσιάδου	Μενάνδρου
Νίκτου	Σερήνου	Μονίμου
Νικοστράτου	Σωκράτους	Πολυζήλου
Ξενοκράτους	^a Στίλπωνος	Ξανθίππου
Ξενοφάνους	Σπευσίππου	Θεομνήστου
Ὀνάτου	Στράτωνος	
Ὀκέλλου	Σκυθίνου	

^a Στίλπωνος marg.

^a Καὶ τῶν μὲν φιλοσόφων τὴν συλλογὴν ἐποίησατο, οὗτοι.

ΠΟΙΗΤΑΙ δὲ	Βάβων	Ἴπποθῶν
Αθηνόδωρος	Δίφιλος	Ἰούλιος
Ἀναξίλλης	Διονύσιος	Ἴων
Ἀρχιππος	Δημήτριος	Κλεάνθης
Ἀπολλωνίδης	Δικαιογένης	Κλεαίνετος
Ἀλκιδάμας	Διόδωρος	Καλλίμαχος
Ἀρισταῖος	Δικτὺς	Κλειτίας
Ἀντίμαχος	Εὐθύδαμος	Κλεόβουλος
Ἀντιφάνης	Εὐπολις	Κρατῖνος
Ἀρίσταρχος	Εὐφρων	Καρκίνος
Ἀρχίλοχος	Ἐρατοσθένης	Κερκίδας
Ἀχαιῶς	Ἐπίχαρμος	Καλλίνικος
Αἰσχύλος	Εὐῆνος	Κλεινίας
Ἀγάθων	Εὐφορίων	Κράντων
Ἀλεξίς	Ἐρμόλοχος	Κλειτόμαχος
Ἀριστοκράτης	Εὐριπίδης	Λῖνος
Ἀμφίς	Ζήνων	Λικύμνιος
Ἀλκαῖος	Ζηνοδοτος	Λυκόφρων
Ἄρατος	Ζώπυρος	Λεωνίδης
Ἀστυδάμας	Ἡσίοδος	Λάων
Ἀνδρόνικος	Ἡρώδης	Μένανδρος
Ἀναξανδρίδης	Ἡνίοχος	Μοσχίων
Ἀριστοφάνης	Ἡλιόδωρος	Μύρων
Ἀράλοχος	Θεόδοτος	Μένιππος
Ἀπολλοδώρος	Θέσπις	Μόσχος
Ἀλέξανδρος	Θέογνις	Μίμνερμος
Ἀνακρέων	Θεόκριτος	Μελινῶ
Ἀξίνικος	^b Θελέρεφος	Μητράδωρος
Ἀριστοφῶν	Ἰοφῶν	Μηνόφιλος
Βακχυλίδης	Ἴπποθῶς	Νικόστρατος
Βίων	Ἴππῶναξ	Νικόλαος
Βίोटος	Ἰσίδωρος	Νικόμαχος

^a Ἄν καὶ οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐξ ᾧν ?

^b Vide 100, 3. Supra Θεόδοτος marg. pro Θεόδοτος.

Νεόφρων	Σοφοκλῆς	^d Ὑποβολιμαῖος
Ναυμάχιος	Σωτάδης	Ἵψαῖος
Νεοπτόλεμος	Σιμωνίδης	Φιλήτας
Ξενοφάνης	Σωσιφάνης	Φιλόξενος
Ξέναρχος	Σίμυλος	Φιλιππίδης
^α Ὀμηρος	Σωσίθεος	Φρύνιχος
Ὀρφεὺς	Σκληριὸς	Φιλωνίδης
Ὀλυμπιάς	Σαπφῶ	Φιλήμων
Πίνδαρος	Σαραπίων	Φωκυλίδης
Παρμενίδης	Σωσικράτης	Φίλιππος
Ποσειδίππος	Στασίνος	Φοινικίδης
Παυσανίας	Σώπατρος	Φίλισκος
^β Πολυειδῆς	Σθενίδης	Φερεκράτης
Πατροκλῆς	Σουσαρίων	Φανοκλῆς
Πεῖσανδρος	Στησίχορος	Φίντυς
Πανύσις	Τιμόστρατος	^ε Φιλαῖος
Πειρίθους	Τιμοκλῆς	Χαιρήμων
Πομπήσιος	Τυρταῖος	Χοίριλος
Ῥιανὸς	Τελέσιλλα	Χάρης

^γ Ἀλλὰ καὶ ποιηταί, ὧν ῥήσεις παρέθηκε τοῖς κεφαλαίοις, οὗτοι.

ῬΗΤΟΡΕΣ δὲ καὶ ἹΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ τε καὶ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ, καὶ γὰρ ἐκ τούτων μαρτυρίας συνήθροισεν, οἷδε·

^α Ἀριστείδης	Δημοσθένης	Θεόδωρος
^β Ἀριστοκλῆς	Δημάδης	Θράσυλλος
Αἴλιανὸς	Δημάρατος	Θεόπομπος
Αἰσχίνης	^α Ἐφορος	Ἴσοκράτης
^γ Ἀγάθων	Ζώπυρος	Ἰσαῖος
^δ Ἀντιφῶν	Ἡγησιάδης	Κορνηλιανὸς
^ε Ἀρχέλαος	Ἡγήσιος	Καλλισθένης
Γαῖος	Θουκυδίδης	Κλειτοφῶν
Γοργίας	Θησεὺς	Κτησίας

^α Vide 95, 7.

^β Vide 73, 56.

^γ Vide 124, 11.

Λυσίας	Λάμαχος	Διοκλῆς ἰατρὸς
Νικίας	Μαλλίας	Εὐξίθεος
Ξενοφῶν	Περικλῆς	Ἐρμαρχος
Ὅμβριμος	Πύρρος	Ἐρμιππος
Πολύαινος	Πτολεμαῖος	Ἐρυξίμαχος
Πρωταγόρας	Σεμίραμις	Εὐφρανίας
Σώστρατος	Σκηπίων	Ἐρασίστρατος ἰ- ατρὸς
Τιμαγόρας	Σκιλοῦρος	Εὐρύφρων ἰατρὸς
Τρόφιμος	Τιμόθεος	Ἐρατοσθένης
Ἵπερίδης	Φίλιππος	Εὐβουλος
Φιλόστρατος	Φωκίων	Θεόπομπος
Χρῦσερμος	Φάλαρις	Θεόκριτος
Ἀλέξανδρος	Χάριλλος	Θομαρίδης
Ἀγησίλαος	Χαρίας	Θύνων
Ἀγαθοκλῆς	Χάρης	Ἴπποκράτης ἰατρὸς
Ἀντίγονος	Ἀριστοφάνης	Κάτων
Ἄγης	Αἰσωπος	Κηφισόδωρος
Ἀγριππῖνος	Ἀντιγενίδας	Κλεόστρατος
Ἀναξίλαος	Ἀριστοτέλης	Κλειτόμαχος
Ἀρχίδαμος	Ἀριστείδης ὁ δί- καιος	Λικύμμιος
Διονύσιος	Ἀλκμαίων ἰατρὸς	Μύσων
Δαρεῖος	Ἄντυλλος ἰατρὸς	Μητρόδωρος
Ἐπαμεινώνδας	Ἀρίμνηστος	Μητροκλῆς
Εὐδαμίδας	Ἀπελλῆς	Νικόστρατος
Θεμιστοκλῆς	Βρύσων	Πραυσίων
Ἴφικράτης	Γλαύκων	Σιμωνίδης
Ἴππαρχος	Γαληνὸς ἰατρὸς	Σερίφιος
Κότυς	Δικαίαρχος	Σωτίων
Κλείταρχος	Δίων	Σώστρατος
Λυκοῦργος	Διονύσιος	Σπεύσιππος
Λεωνίδης		

Ἄλλὰ τὰ μὲν κεφάλαια, οἷς τὰς τῶν παλαιότερων ῥήσεις ἤρμοσεν Ἰωάννης ὁ Στοβαῖος, καὶ ἐξ ὧν ἀνδρῶν φιλοσόφων τε καὶ ποιητῶν,

ρήτόρων τε καὶ βασιλέων καὶ στρατηγῶν, ταύτας συνήθροισε, τοσαῦ-
τα καὶ ἐκ τοσούτων.

Χρήσιμον δὲ τὸ βιβλίον τοῖς μὲν [†]ἀναγινώσκουσιν αὐτὰ τὰ
συγγραμματα τῶν ἀνδρῶν καὶ συντάγματα πρὸς ἀνάμνησιν·
τοῖς δ' οὐκ εἰληφόσι πείραν ἐκείνων, ὅτι διὰ συνεχοῦς αὐτῶν
μελέτης οὐκ ἐν πολλῷ χρόνῳ πολλῶν καὶ καλῶν καὶ ποικίλων
νοημάτων εἰς κεφαλαιώδη μνήμην καρπώσονται· κοινὸν δ' ἀμ-
φότεροις ἢ τῶν ζητουμένων, ὡς εἰκὸς, ἀταλαίπωρος καὶ σύντομος
εὔρεσις, ἐπειδάν τις ἀπὸ τῶν κεφαλαίων εἰς αὐτὰ τὰ πλάτη ἀνα-
δραμεῖν ἐθελήσει· καὶ πρὸς ἄλλα δὲ τοῖς ῥητορεύειν καὶ γράφειν
σπουδάξουσιν οὐκ ἄχρηστον τὸ βιβλίον.

[†] ἀνεγνωκόσι marg.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ.

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ. Α.

---

1 ^a Σοφοκλέους Ἐριφύλης.
Ἄρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόλαι.

2 Εὐριπίδου ^a Ἀνδρομάχης.
Οὐ τοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν
ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἀ δ' ἀρετὰ
καὶ θανοῦσι λάμπει.

3 Εὐριπίδου ^a Οἰδίποδος.
^b Οὐ τοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον,
καὶ χρυσὸς ἐστίν, ἀλλὰ χήρετῇ βροτοῖς
νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ἢ χρῆσθαι χρεῶν.

4 Εὐριπίδου ^a Τημενίδων.
Ἄρετῇ δὲ, κὰν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται,
ζῆ δ' οὐκ ἔτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
ἅπαντα φροῦδα συνθανόντ' ὑπὸ χθονός.

10

^a Fr. 1. Deest MSS. et Trinc.
Primum legitur in ed. Gesner. sec.

484=574.

^b οὐ τὸ] οὐ τοι Scaliger apud
Grotium. οὐκουν Clemens.

2. ^a Vers. 775. Deest MSS. et
Trinc.

^a Fragm. 1. Deest MSS. et
Trinc. Legitur apud Sextum Em-
piricum adv. Gramm. §. 271. sine
nomine fabulæ.

3. ^a Fragm. 5. Sophocli tribuit
Clemens Alexandr. Strom. iv. p.

5 Εὐριπίδου ^aἸκετίδων.

Αἰσχύνεται δὲ ^bτὰ γὰθ' ἀσκήσας ἀνὴρ
κακὸς κεκλῆσθαι πᾶς τις· ἢ δ' εὐανδρία
διδασκτὸν, εἶπερ καὶ βρέφος διδάσκεται
λέγειν, ἀκούειν θ', ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει.
ἀ δ' ἂν ^cμάθη τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.

6 ^a

Οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον.
οὐ γὰρ πέφυκε δούλον, οὔτε χρημάτων,
οὔτ' ἀσφαλείας, οὔτε θαπείας ὄχλου. —
Ἄρετὴ δ', ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς,
τοσῶδε μᾶλλον ^bαὔξεται λειουμένη.

20

7 ^aΕὐριπίδου.

Ἄρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν.

8 Εὐριπίδου ^aἈντιόπη.

Τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, ^bτὰς δὲ χρὴ σ' ἀσκεῖν, τέκνον·

^a Vers. 911. Deest MSS. Trinc.

^b τοι ἀγαθὰ] τὰ γὰθ' Salmasius apud Grotium.

^c μάθη τις] Frustra sollicitatur hæc lectio. Παῖς facile subintelligitur ex præcedentibus, vel ex sequentibus.

6. ^a Deest MSS. Trinc.

^b αὔξεται τελειομένη] Sophocli hos senarios tribuit Valckenær. in Diatr. Euripid. p. 163. B. In posteriori senario antea αὔξεται τελειομένη contra metrum. Grotius emendabat τελειομένη. Valckenær. dubitanter, ἡγλαῖσμένη. Tanto magis crescit virtus, quanto

magis splendet usu. Restitui, λειομένη. Levigata, polita. Origo vitii αὔξεσθαι λειομένη SCHOW. λειομένη emendatio est Musgravii Fr. Inc. Euripid. 4. qui præterea corrigit αἴθεται. Λειομένη item Valckenærius in annotationibus MSS. Rittershusius τελουμένη.

7. ^a Fragn. inc. 5. Deest MSS. Trinc.

8. ^a Fr. 4. Hoc lemma dedimus ex edit. Trincavell. p. 10. Εὐριπίδου Ἡρακλείδαις A.

^b Τὰς δὲ χρὴ σ' ἀσκεῖν τέκνον.] Vulgo est, ἅς χρὴ σ' ἀσκεῖν ὧ τέκνον.

θεούς τε τιμᾶν, τοὺς τε θρέψαντας γονεῖς,
νόμους τε κοινούς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν,
κάλλιστον ἔξεις στέφανον εὐκλείας αἰεί.

30

9 ^a Βακχυλίδου.

Εἷς ὄρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται διατελεῖν βίον.

10 [^a Ἰαμβοί.

Ἀνάπαυσις ἐστὶ τῶν κακῶν ἀπραξία.
ἀ μὴ προσήκει, μήτ' ἄκουε, μήθ' ὄρα.
βέλτιόν ἐστι σῶμά γ' ἢ ψυχὴν νοσεῖν.
εὐτακτον εἶναι τὰλλότρια δειπνοῦντα δεῖ.
^b ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς τάληθῆ λέγειν.
ἐλεύθερον φύλασσε τὸν σαυτοῦ τρόπον.
σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον.
ταμείον ἀρετῆς ἐστὶ σωφροσύνη μόνη.
ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ, καθὰ δύνη.
καλὸν φύουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι.
καρπὸς ^c δ' ἀγαθός ἐστὶν εὐτακτος βίος.

40

Sed in MS. A. erat τὰς χρήσ' ἀσ-
κεῖν τ. unde porro versum resti-
tuimus. Grotius. δ om. Trinc.
Frob.

9. ^a Deest MSS. Trinc. Ple-
nius legitur infra cVIII. 25. p.
569.

10. ^a Desunt hi iambi MSS. et
Trinc. Ex gnomologia quadam ad-
didisse videtur Gesnerus. Exstant
certe omnes in edit. Gnomologiæ
primaria Florentiæ literis majus-
culis excusa cum Musæo circa an.

1496. eodem ordine quo hic legun-
tur, nisi quod vv. 7, 8, 9. ponuntur
post v. ult. Similiter etiam MS.
Barocc. 68. fol. 145 b. Confe-
ratur Brunckius Gnostic. Poet.
p. 300. ed. Schæfer.

^b Hunc versum repetit Gesne-
rus sine codd. auctoritate infra
xi. post n. 3. Mendam in quarto
pede eluere conatur Brunckius
reponendo ἀλήθειαν pro τάληθῆ.
Melius Wakefieldus ἐστὶ pro ἀν-
δρός.

^c καρπὸς δ' ἀγαστός.] Ita repo-

λάβε πρόνοιαν τοῦ προσήκοντος βίου.
μακάριος, ὅστις μακαρίοις ὑπηρετεῖ.
ὄπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ῥετὴ βροτοῖς.

11 ^a Ἰαμβοί. Εἰς ἄνδρας ἀγαθοῦς.

Ἄνῆρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.
γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίνεταί.
ἐσθλῶ γὰρ ἀνδρὶ ^b ἐσθλὰ καὶ δίδωι Θεός.
ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα, καὶ τὸν σώφρονα.
ἤθους δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος.]

12 ^a Ἀριστοτέλους Ἕμνος εἰς Ἀρετήν.

Ἄρετὰ πολύμοχθε γένει βροτεῖω,
θήραμα κάλλιστον ^b βίω.
Σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς,
καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ^c ἐν Ἑλλάδι πότμος,
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροῦς ^d καὶ ἀκάμαντας.
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
^e καρπὸν ἐς ἀθάνατον,

suimus ob versum. Vulgo ἀγαθός.
GROTIUS. Ἔστιν δὲ καρπὸς ἀγαθός
Brunckius. Καρπὸς δ' ἀρετῆς Schnei-
derus post Æsopi Fab. p. 151.
unde Schæferus, καρπὸς γὰρ ἀρετῆς.
Wakefieldus ἀγαθὸς δὲ καρπός.

11. ^a Hi quoque versus non e
Stobæi cod. MS. sed e Gnomo-
logia desumpti sunt.

^b ἐσθλὰ] τὰσθλὰ Wakefield.

12. ^a Non exstat hoc carmen
in MSS. vel ed. Trinc. Sumsit,
opinor, Gesnerus vel ex Diogene
Laërtio Vit. Aristot. V. 7. vel ex
Athenæo XV. p. 696. sed potius
ex Diogene.

^b βίω] Sylburgius in notis ad
Aristotelis vitam e Diogene La-
ertio legendum monet βίω, dorice
pro βίου. Et sic Athenæi MS.
Ven. ubi βιώσας τε περι. In qua
scriptura nihil latere arbitror;
duæ tantum literæ male repetitæ
sunt.

^c ἐν Ἑλλάδι.] Sic Laertius et
Athenæi Epit. MS. Deest præpo-
sitis MS. Ven. notante Schweig-
hæusero.

^d ἀκάμαντας.] Athenæi MSS.
habent ἀκαμάτους. Copulam καὶ
non agnoscunt Athenæus et La-
ertius.

^e καρπὸν ἐς ἀθ.] Athenæus καρπὸν
τ' ἀθ.

1

10

χρυσῷ τε ^f κρείσσονα, καὶ γονέων,
^ε μαλακαυγητοῖο θ' ὕπνου.
 Σοῦ δ' ἔνεκ' ^h ἐκ Διὸς Ἡρακλῆς,
 Λήδας τε κοῦροι πόλλ' ἀνέτλασαν,
 ἔργοις ⁱ ἀναγορεύοντες δύναμιν.
^k Σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς,
 Αἴας τ' Ἀίδαο δόμους ἦλθον.
 Σᾶς δ' ^l ἔνεκεν φιλίου μορφᾶς
 Ἀταρνέως ^m ἔντροφος
 αἰλίου χήρωσεν αὐγᾶς.
 Τοὶ ⁿ γὰρ αἰοίδιμος ἔργοις,
^o ἀθάνατοί τε μιν αὐξήσουσι
 Μῦσαι, Μναμοσύνας ^p θυγατρεις,
 Διὸς ξενίου σέβας αὖξουσαι.

13 ^a Φιλιππίδου Ἀνανέωσις.
 Ὅτ' ἂν ἀμαρτάνῃς τι, χαῖρ' ἠττώμενος

^f κρείσσω Athenæi MS. κρεῖσσον Laert.

^ε μαλακαυγητοῖο.] Divisis vocibus μαλακαυγῆ τοῖο Athenæus. μάλα καυγῆ τοῖο MS. Laertii Cantabrig. μαλακαυγῆς Rittershusius.

^h ἐκ Διὸς.] Athenæus ὁ διὸς: sed quum in cod. Epit. ἔνεκ' ὁ διὸς scribatur, collata hac scriptura cum illa ἔνεκ' ἐκ διὸς quæ est apud Laertium et Stobæum, emergebat vetus ista et unice vera, ἔνεκ' οὐκ Διὸς, quæ Brunckii debetur ingenio. SCHWEIGHÆUSER.

ⁱ ἀναγορεύοντες.] Scripturam Athenæi σὰν ἀγρεύοντες defendit Schweighæuserus post Menagium ad Laertium.

^k σοῖς δὲ.] Laertius σοῖς τε.

^l ἔνεκεν.] Sic Athenæi MS. Ven.

ἔνεκε Athenæi edd. ἔνεκα Epit.

^m ἔντροφος.] Sic Athenæus. Vulgo in Stobæo et Laertio ἔντροφον. Καὶ ante Ἀταρνέως ponit Athenæus.

ⁿ Ἀταρνέως ἔντροφος.] Ita sensus postulat, non ut vulgo ἔντροφον. Decepit exscriptores quod χήρωσεν putarunt h. l. esse μεταβατικόν, cum sit ἀμετάβατον. GROTIUS. αὐγᾶς accusativo Athenæus.

^o τοὶ γὰρ.] Sic Athen. In Stobæo et Laertio vulgo ποῖ γὰρ.

^p ἀθάνατοι.] Athenæus ἀθάνατον.

^p θυγατέρες Athenæus. In fine addunt Athenæus et Laertius, φιλίας τε γέρας (γαρας MS. Ven.) βεβαίου (βεβαίως Athen.)

13. ^a Deest hoc Fragmentum MSS. Trinc. Gesnerus ita in-

μάλιστα γὰρ οὕτω σώζεται τὸ συμφέρον.

20

14 ^a Ἐπιχάρμου.

Οὐ μετανοεῖν, ἀλλὰ προνοεῖν χρὴ τὸν ἄνδρα τὸν σοφόν.

15 ^a Πυθαγόρου.

Κρατεῖν δὲ ἐπιζέο τῶνδε,

γαστρὸς μὲν πρῶτιστα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
καὶ θυμοῦ· πρήξεις δ' αἰσχρὸν ποτε μήτε μετ' ἄλλου,
μήτ' αὐτός· πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.

εἶτα δικαιοσύνην ἄσκει, ἔργω τε, λόγῳ τε.

μήτ' ἀλογίστως σαυτόν ἔχειν περὶ μηδὲν ἐπιζέ·

ἀλλὰ γινῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασιν·

χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.

30

16 ^a Θεόγνιδος.

Πολλοὶ μὲν πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται.

ἀλλ' ἡμεῖς ^b τούτοις οὐ διαμεμφόμεθα

τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,

χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

17 ^a Ησίοδου.

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα Θεοὶ προπάροισεν ἔθηκαν

scripsit: *Philippid. in Ananeusa.*
Cujus Latina Græce sic reddidisse
videtur Schowius, *Φιλίππιδης ἐν*
Ἄνανεούσῃ. Gesnerus in suo cod.
MS. reperit, ut puto, *φιλίππιδου*
ἀνανεούσῃ. Sic certe A. infra LXVIII.
6. unde verum dramatis titulum
in proclivi erat ex Athenæo resti-
tuere.

14. ^a Deest MSS. Trinc.

15. ^a Deest MSS. Trinc.

16. ^a V. 315. seqq. Deest MSS.
Trinc. Soloni tribuit Grotius. ^a
^b τούτοις.] Vulgo in Stobæo le-
gitur *ταύτων. αὐτοῖς* citat Plutar-
chus. Vide Wyttenbachium ad II.
p. 78. C.

17. ^a Deest MSS. Trinc. Est
Opp. 287. Paulli Silentiarii epi-

ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν,
καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται, 40
ρήϊδίη δ' ἤπειτα πέλει, χαλεπή περ εὐσοῦσα.

18 ^a Ἀριστοτέλους περὶ Ἀρετῆς.

Ἐπαινετὰ ^a μὲν ἐστὶ τὰ καλὰ, ψεκτὰ δὲ τὰ ^b αἰσχροῦ· ^c 50
καὶ τῶν μὲν καλῶν ἡγούνται αἱ ἀρεταί, ^d τῶν δὲ αἰσχροῦ
αἱ κακίαι. Ἐπαινετὰ δὲ ἐστὶ καὶ τὰ αἷτια τῶν ἀρετῶν, καὶ
τὰ παρεπόμενα ταῖς ἀρεταῖς, καὶ τὰ γινόμενα ^e ἀπ' αὐτῶν,
καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, ψεκτὰ δὲ τὰ ἐναντία. Τριμεροῦς δὲ τῆς
ψυχῆς λαμβανομένης κατὰ Πλάτωνα, τοῦ μὲν λογιστικοῦ
ἀρετὴ ἐστὶ, ^f φρόνησις· τοῦ δὲ θυμοειδοῦς, ἢ τε πραότης καὶ ἡ^g
ἀνδρεία· τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ, ἢ τε σωφροσύνη καὶ ἡ ἐγκρά-
τεια· ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς, ἢ τε δικαιοσύνη, καὶ ἡ ἐλευθερί-
της, καὶ μεγαλοψυχία. ^h Κακία δὲ τοῦ μὲν λογιστικοῦ, ἢ
ἀφροσύνη· τοῦ δὲ θυμοειδοῦς, ἢ τε ὀργιλότης, καὶ ⁱ ἡ δειλία·
τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ, ἢ τε ἀκολασία καὶ ἡ ^k ἀκρασία· ὅλης
δὲ τῆς ψυχῆς, ἢ τε ἀδικία, καὶ ἡ ἀνελευθερία καὶ ἡ μικρο-
ψυχία.

gramma a Gesnero ex Anthologia I. 8. descriptum, omisi.

18. ^a Ita A. et B. m. s. Simpliciter Ἀριστοτέλης Trinc. Ἀλκιβιάδης B. m. p. Alcibiadem quendam esse auctorem ex Arsenii collectaneis observavit A. Schottus vit. Aristot. p. 165. Fabricio citatus Bibl. Gr. Vol. II. p. 157 = III. p. 270. qui omnino consulendus. Totus hic locus legitur in Cod. MS. Bibliothecæ Bodleianæ Barocc. 131. cujus varietatem excerpimus et apposuimus.

^a Ἐπαινετὰ μὲν] μὲν om. A. Ba-

rocc. Trinc.

^b κακά] εἰσχροῦ A. αἰσχροῦ Gesn. marg. Barocc.

^c καὶ om. A.

^d τῶν δὲ κ. αἱ om. A.

^e ἐπ' αὐτῶν] ἀπ' αὐτῶν A. Barocc. καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν om. B.

^f ἢ φρόνησις Barocc.

^g ἀνδρεία] ἀνδρία A. deest artic. Barocc. et ante ἐγκράτεια et ἐλευθεριότης. Sed habet ἢ μεγαλοψυχία.

^h κακία δὲ ἐστὶ Barocc.

ⁱ ἢ ante δειλία om. Barocc.

^k ἀκρασία] ἀναισθησία Barocc. et mox ἀδικία δὲ καὶ ἀνελευθεριότης μικροψυχία ἐστὶ.

Ἔστι δὲ φρόνησις μὲν ἀρετὴ ¹ τοῦ λογιστικοῦ, παρασκευαστικὴ τῶν ^m πρὸς εὐδαιμονίαν ⁿ τεινόντων.

Πραύτης δ' ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν ^o ὑπὸ ὀργῆς γίνονται δυσκίνητοι.

Ἀνδρεία δὲ ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν ^q δυσέκπληκτοὶ εἰσιν ὑπὸ φόβων τῶν περὶ θάνατον.

Σωφροσύνη δὲ ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ' ἣν ἀνόρεκτοι γίνονται τῶν περὶ τὰς ἀπολαύσεις ^r φαύλων ἡδονῶν.

Ἐγκράτεια δὲ ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ' ἣν κατέχουσι ^s τῶν λογισμῶν τὰς ἐπιθυμίας ὀρμώσας ἐπὶ τὰς φαύλας ἡδονάς.

Δικαιοσύνη δὲ ἐστὶν ἀρετὴ ψυχῆς, διανεμητικὴ τῶν κατ' ἀξίαν.

Ἐλευθεριότης δὲ ἐστὶν ἀρετὴ ^t τῆς ψυχῆς εὐδάπανος εἰς τὰ καλά.

Μεγαλοψυχία ^u δὲ ἐστὶν ἀρετὴ ψυχῆς, καθ' ἣν δύναται φέρειν ^w εὐτυχίαν, ἢ δυστυχίαν, καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν.

Ἀφροσύνη δὲ ἐστὶ κακία τοῦ ^x λογιστικοῦ, αἰτία τοῦ ζῆν κακῶς.

Ὀργιλότης δὲ ἐστὶ κακία ^y τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν εὐκίνητοι γίνονται ^z πρὸς ὀργήν.

¹ λογιστικοῦ] λογικοῦ Barocc.

^m παρ' εὐδαιμονίαν] πρὸς εὐδαιμονίαν A. B. m. s. Gesn. marg.

ⁿ τεινόντων] συντεινόντων Gesn. marg. τῶν εἰ εὐδαιμονίαν συντεινόντων Barocc.

^o ὑπὸ ὀργῆς] ἀπὸ ὅ. A. et sic infra.

^p ἀνδρεία] ἀνδρία A.

^q δυσέκπληκτοι] δύσπληκτοι Barocc.

^r φαύλων ἡδονῶν] ἡδονῶν τῶν φαύλων Barocc.

^s τῶν λογισμῶν τὰς ἐπιθυμίας ὀρμώ-

σας] τῶν λογισμῶν τὴν ἐπιθυμίαν ὀρμώσαν A. τῶν λογισμῶν Gesn. marg. τὴν ἐπιθυμίαν ὀρμώσαν Barocc.

^t τῆς ψυχῆς] deest τῆς A. et B. m. s. ἀδάπανος Trinc. ἀρετὴ — μεγαλοψ. δὲ ἐστὶν om. Barocc.

^u δὲ ἐστὶν] μὲν A.

^w εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν] εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν Barocc.

^x λογιστικοῦ] λογικοῦ Barocc. ubi mox om. ζῆν cum lacuna.

^y τοῦ θ.] τῆς θ. Barocc.

^z πρὸς ὀργήν] ὑπὸ ὀργῆς Barocc. et mox δ. δὲ ἐστὶ.

Δειλία δὲ κακία τοῦ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν ἐκπλήττονται ὑπὸ φόβων ^a τῶν περὶ θάνατον.

Ἀκολασία δὲ ἐστὶ κακία τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ' ἣν ^b ὀρεκτικοὶ γίνονται τῶν περὶ τὰς ἀπολαύσεις ^c φαύλων ἡδονῶν.

Ἀκρασία δὲ ἐστὶ κακία τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, καθ' ἣν αἰροῦνται τὰς φαύλας ἡδονὰς, ^d μὴ κωλύοντος τοῦ λόγου.

Ἀδικία δὲ ἐστὶ ^e κακία ψυχῆς, καθ' ἣν πλεονεκτικοὶ γίνονται παρὰ ^f τὴν ἀξίαν.

Ἀνελευθερία δὲ ἐστὶ κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ^g αἰρετικοὶ γίνονται κέρδους αἰσχροῦ.

Μικροψυχία δὲ ἐστὶ κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ^h ἀδύνατοί εἰσι φέρειν καὶ ⁱ εὐτυχίαν, καὶ ἀτυχίαν, καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν.

Ἔργα δὲ τῆς φρονήσεως ἐστὶ, τὸ εὖ ^k βουλευέσθαι, τὸ κρίναι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ αἰρετὰ καὶ ^l φευκτὰ, τὸ ^m χρῆσθαι καλῶς πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, τὸ ὀμιλῆσαι ὀρθῶς, τὸ συνιδεῖν τοὺς καιροὺς, τὸ ἀγχινόως χρῆσθαι καὶ ⁿ λόγῳ καὶ ἔργῳ, τὸ ^o ἐμπειρίαν ἔχειν τῶν χρησίμων πάντων. Μνήμη δὲ, καὶ ἐμπειρία, καὶ ἀγχινοία, ^p καὶ δεξιότης, καὶ εὐβουλία, ^q ἥτοι ἀπὸ φρονήσεως ^r

^a τῶν περὶ θάνατον] Al. additur καὶ μάλιστα. GESNER. Sic Barocc.

^b ὀρεκτικοὶ] ἑρεκτοὶ A. m. p. αἰρετικοὶ Barocc.

^c φαύλων om. Barocc. Mox ib. ἢ κακία τῇ ἐπιθ.

^d κωλύοντος τοῦ λογικοῦ sine μὴ Barocc.

^e κακία ψυχῆς — ἀνελευθερία δὲ ἐστὶ desunt Trinc. Αἰσχροκερδεία A. pro ἀνελευθερία, et sic B. m. s.

^f τὴν ἀξίαν] τὰς ἀξίας Barocc.

^g αἰρετικοὶ — αἰσχροῦ] καθ' ἣν ὀρέγονται τοῦ πανταχόθεν κέρδους Barocc.

^h ἀδύνατοί εἰσι φέρειν] Sic A. B. m. s. et Gesner. ἀδύνατον φέρειν Trinc.

ⁱ ἀτυχίαν καὶ εὐτυχίαν, et mox τῆς δὲ φρονήσεως sine ἔργα Barocc.

^k βουλευέσθαι] βουλευσασθαι Barocc.

^l φευκτὰ] ἐφευκτὰ et mox ὁμολογῆσαι pro ὀμιλῆσαι Barocc.

^m χρῆσθαι] χρῆσασθαι Barocc.

ⁿ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ.] Habent A. B. m. s. Gesner. Desunt Trinc.

^o ἐμπειρίαν] τὴν ἐμπ. A. B. et Barocc. ubi mox χρήσιμον ἔχειν π.

^p καὶ δεξιότης καὶ εὐβουλία om. Barocc.

^q ἥτοι ἀπὸ φρονήσεως] ἥτοι ἀπὸ om. Trinc.

^r ἑκάστη] ἕκαστον Trinc. Barocc. ubi τῆς φρον.

ἕκαστο αὐτῶν ἐστίν, ἢ παρέπεται τῇ φρονήσει. Καὶ ^ο τὰ μὲν αὐτῶν, οἷον συναίτια τῆς ^ε φρονήσεως· καθάπερ ἡ ἐμπειρία, καὶ ἡ μνήμη· τὰ δὲ, οἷον ^ν μέρη· οἷον εὐβουλία τε, καὶ ἀγχινοία.

Πραότης δὲ ἐστίν, τὸ ^υ φέρειν μετρίως ἐγκλήματα, καὶ ὀλιγωρίας ^ω μετρίας, καὶ τὸ μὴ ταχέως ὀρμᾶν ἐπὶ τὰς τιμωρίας, καὶ ^χ δυσκίνητον εἶναι πρὸς τὰς ὀργάς, ἄπικρον δὲ τῷ ἦθει καὶ ἀφιλόνεικον ἔχοντα τὸ ἡρεμαῖον ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ ^γ στάσιμον.

Ἀνδρείας ^ζ δὲ ἐστίν, τὸ δυσέκπληκτον εἶναι ὑπὸ φόβων τῶν ^α πρὸς τὸν θάνατον, καὶ τὸ εὐθαρσῆ ^β εἶναι, καὶ εὐτολμον πρὸς τοὺς κινδύνους, καὶ τὸ μᾶλλον αἰρεῖσθαι τεθνάναι καλῶς ἢ αἰσχροῶς ^ο διασωθῆναι, καὶ τὸ νίκης αἴτιον εἶναι. ^δ Ἔστι δὲ ^ε ἀνδρείας, καὶ τὸ πονεῖν, καὶ τὸ καρτερεῖν, καὶ ^ε αἰρεῖσθαι ἀνδραγαθίζεσθαι. Παρέπεται δὲ τῇ ἀνδρεία ^ς ἡ εὐτολμία, καὶ ἡ εὐψυχία, καὶ τὸ ^θ θάρσος, ἔτι τε ἡ μεγαλοψυχία, καὶ ἡ καρτερία.

Σωφροσύνης δὲ ἐστίν, τὸ μὴ θαυμάζειν τὰς ἀπολαύσεις τῶν σωματικῶν ἡδονῶν, ^ι τὸ εἶναι πάσης ^κ ἀπολαύσεως αἰσχροῶς

^ο καὶ τὰ μὲν] ἢ παντὶ μὲν — ὁ παραίτια τ. φ. ἐστίν κ. καὶ ἡ Barocc. παραίτια Trinc.

^ε φρονήσεως] φρονήσεως ἐστίν Α.

^ν μέρη] μέρη τῆς φρονήσεως — πραότης Barocc. πραότης Trinc.

^υ φέρειν] δύνασθαι φέρειν Α. δύνασθαι φέρειν μέτρον ἐγκλήματος Barocc.

^ω μετρίας] Al. non legitur. GESNER.

^χ δυσκίνητον] μὴ εὐκίνητον Α. τὸ μὴ εὐκίνητον — φιλόνεικον Barocc.

^γ στάσιμον] τὸ στάσιμον Α. εἶναι om. Barocc.

^ζ Ἀνδρεία] ἀνδρία Α.

^α τῶν πρὸς τὸν θάνατον] τῶν περὶ θάνατον Α. Barocc.

^β εἶναι] εἶναι ἐν τοῖς δεινοῖς Α. Gesn.

marg. Barocc. τὸ εὐτολμον Α. Barocc.

^ο διασωθῆναι] σωθῆναι Α. Barocc.

^δ ἔστι] ἔτι Barocc.

^ε ἀνδρείας] ἀνδρίας Α.

^ε αἰρεῖσθαι ἀνδραγαθίζεσθαι] προαιρεῖσθαι καὶ δύνασθαι. Barocc. καὶ δύνασθαι item Α.

^ς ἡ εὐτολμία] ἢ τε εὐτ. Α. Barocc.

^θ θάρσος] θάρσος καὶ τὸ θράσος, ἔτι δὲ ἦτε φιλοπονία καὶ ἡ καρτ. Barocc. Similiter fere Gesn. marg. φιλοπονία pro μεγαλοψυχία Α. Mox Σωφροσύνη ἐπιθυμιῶν pro ἡδονῶν Trinc.

^ι τὸ εἶναι] καὶ τὸ εἶναι Α. Barocc.

^κ ἀπολαύσεως αἰσχροῶς] ἀπολαυστικῆς καὶ αἰσχροῶς Barocc. ἀπολαυστικῆς Trinc.

ἡδονῆς ἀνόρεκτον, καὶ τὸ φοβεῖσθαι τὴν ἄταξίαν, καὶ τὸ τετάχθαι ^m παρὰ τὸν βίον ὁμοίως ⁿ ἐν μικροῖς καὶ μεγάλοις. Παρέπεται δὲ τῇ σωφροσύνῃ, εὐταξία, κοσμιότης, αἰδώς, εὐλάβεια.

Ἐγκρατείας δὲ ἐστὶ, τὸ δύνασθαι ^o κατασχεῖν τῷ λογισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν ὁρῶσαν ἐπὶ ^p φαύλας ἀπολαύσεις ἡδονῶν, καὶ τὸ καρτερεῖν, καὶ τὸ ^q ὑπομονητικὸν εἶναι τῆς κατὰ φύσιν ἐνδείας τε καὶ λύπης.

Δικαιοσύνης δὲ ἐστὶ, τὸ διανεμητικὸν εἶναι τοῦ κατ' ἀξίαν, τὸ σώζειν τὰ πάτρια ἔθνη, καὶ τὰ νόμιμα, τὸ σώζειν τοὺς γεγραμμένους νόμους, τὸ ἀληθεύειν ἐν τῷ διαφέροντι, τὸ διαφυλάττειν τὰς ^r ὁμολογίας. Ἔστι δὲ πρῶτα τῶν δικαίων, τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, εἶτα πρὸς δαίμονας, εἶτα πρὸς ^s πατρίδα καὶ γονεῖς, εἶτα πρὸς τοὺς κατοικομένους· ἐν οἷς ἐστὶ καὶ ^t εὐσέβεια, ἧτοι μέρος οὗσα τῆς δικαιοσύνης, ἢ παρακολουθούσα. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ ἡ ὀσιότης, καὶ ἡ ἀληθεια, καὶ ἡ πίστις, καὶ ἡ μισοπονηρία ^u.

Ἐλευθεριότητος δὲ ἐστὶ, τὸ ^w προετικὸν εἶναι χρημάτων εἰς τὰ ἐπαινετὰ, καὶ τὸ ^x ἐπιδαφιλεῖν ἐπὶ τῷ εἰς δέοντα ἀναλωθῆναι, καὶ τὸ ^y βοηθητικὸν εἶναι ἐν τῷ διαφόρῳ, ^z καὶ τὸ φιλόανθρωπον, καὶ τὸ μὴ ^a λαβεῖν ὅθεν μὴ δεῖ, καὶ ὅθεν δεῖ

ⁱ ἄταξίαν] ἀδοξίαν A. τὴν δικαίαν ἄδειαν Barocc. Gesn. marg.

^m παρὰ τὸν] περὶ τὸν A.

ⁿ ἐν μικροῖς] ἐν τε μ. Barocc. Mox ib. καὶ κοσμιότης.

^o κατασχεῖν τῷ λογισμῷ τ. ἐ.] κατασχεῖν τὴν ἐπιθυμίαν τῷ λογισμῷ A. τῶν λογισμῶν Barocc. Trinc.

^p φαύλας ἀπολαύσεις ἡδονῶν] φαύλας ἡδονὰς καὶ ἀπολαύσεις Barocc.

^q ὑπομονητικὸν] ὑπεμενετικὸν Barocc.

^r ὁμολογίας] ὁμιλίας Barocc. Idem seqq. sic habet: ἐστὶ δὲ πρώτη τῶν δικαιοσύνων πρὸς τοὺς θεοὺς, εἶτα πρὸς δαίμονας.

^s πατρίδα] πατρίδας A.

^t εὐσέβεια] ἢ εὐ. Barocc. et infra ἢ μισοπονηρία: sic et A.

^u ἐλευθεριότητος] ἐλευθεριότης Barocc.

^w προετικὸν] προαιρετικὸν superscripto ἢ προετικὸν A. προαιρετικὸν Barocc. Trinc. προσθετικὸν ed. Gesner.

^x ἐπιδαφιλεῖν] δαφιλεία Barocc. δέοντι Trinc.

^y βοηθητικὸν] καθίκον Trinc.

^z καὶ τὸ φιλόανθρωπον om. Barocc.

^a λαβεῖν] λαβῶν Barocc. et mox καὶ ὅθεν δεῖ λαβεῖν om.

λαβεῖν. Ἔστι δὲ ὁ ἐλευθέριος, καὶ περὶ ἐσθήτα καθάριος, καὶ περὶ οἴκησιν, κατασκευαστικός^b τε ὧν τῶν περιπτῶν^c καὶ καλῶν, καὶ διαγωγὴν^d ἔχόντων ἠδεῖαν ἄνευ τοῦ λυσιτελαῦντος· καὶ θρεπτικός τῶν^e ζώων, τῶν ἠδίων τι ἔχόντων, ἢ θαυμαστόν. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἐλευθεριότητι, ἢ τοῦ ἠθους ὑγρότης, καὶ εὐαγωγία, καὶ φιλανθρωπία, καὶ τὸ εἶναι^f ἐλεητικόν, καὶ φιλόφιλον, καὶ φιλόζενον, καὶ φιλόκαλον^g.

Μεγαλοψυχίας δὲ ἐστὶ, τὸ καλῶς ἐνεγκεῖν^h καὶ εὐψύχως, καὶ ἀτυχίαν, καὶ εὐτυχίαν, καὶ τιμὴν, καὶ ἀτιμίαν, καὶ τὸ μὴ θαυμάζειν, μήτε τρυφῆν, μήτε θεραπείαν, μήτε ἐξουσίαν, μήτε τὰς νίκας τὰς ἐναγωνίους, ἔχειν δὲ τι^k βάθος τῆς ψυχῆς καὶ μέγεθος. Ἔστι δὲ ὁ μεγαλόψυχος, οὐδὲ τὸ ζῆν περὶ πολλοῦ ποιούμενος, ἰοὐδὲ φιλόζωος, ἀπλοῦς δὲ τῷ ἦθει καὶ γενναῖος, καὶ ἀδικεῖσθαι δυνάμενος, καὶ οὐ τιμωρητικός. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ μεγαλοψυχία, ἀπλότης,^m καὶ γενναϊότης, καὶ ἀλήθεια.

ⁿ Ἀφροσύνης δὲ ἐστὶ, τὸ κρίναι κακῶς τὰ πράγματα, τὸ^o βουλευέσθαι κακῶς, τὸ ὁμιλῆσαι κακῶς, τὸ^p χρῆσθαι κακῶς τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς, τὸ ψευδῶς δοξάζειν περὶ τῶν εἰς τὸν βίον^q ἀγαθῶν καὶ καλῶν. Παρακολουθεῖ δὲ τῇ ἀφροσύνη, ἀπειρία, ἀμαθία, ἀκρασία, ἐπαριστερότης, ἠμνημοσύνη.

^b τε ὧν] τε om. Barocc.

^c καὶ καλῶν] καὶ τῶν καλῶν Barocc.

^d ἔχόντων] ἔχοντα Barocc.

^e ζώων τῶν ἠδίων] ζώων ἠδίων τι Barocc. ἠδίων A.

^f ἐλεητικόν] ἐνεργητικόν Trinc.

^g ἐλεητικόν A. et mox φιλόσοφον pro φιλόφιλον.

^h μεγαλοψυχία] μεγαλοψυχίας Barocc.

ⁱ καὶ εὐψύχως om. Barocc. Mox id. εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν.

^k ἔχειν] ἔχει Trinc.

^k βάθος] βάθει Barocc. Mox ib.

^l οὐδὲ ὁ φιλόζωος ἀπλοῦς Barocc.

^m καὶ γενναϊότης om. Barocc.

ⁿ ἀφροσύνης] ἀφροσύνη Barocc. Trinc.

^o βουλευέσθαι] βουλευέσασθαι Barocc.

^p χρῆσθαι] χρῆσασθαι Barocc. te mox om. δέ. post τοῖς cum Trinc.

^q καλῶν καὶ ἀγαθῶν Barocc.

^r ἀμνημοσύνη] ἀμνημοσύνη Barocc.

Ὁργιλότητος δέ ἐστιν εἶδη τρία· ἀκροχολία, πικρία, ^ββαρυθυμία. Ἔστι τοῦ ὀργίλου, τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν, μήτε τὰς μικρὰς ^δὀλιγωρίας, μήτε ^υτὰς ἐλαττώσεις, εἶναι δὲ κολαστικόν, καὶ ^ωἄγριον, καὶ εὐκίνητον πρὸς ὀργὴν, καὶ ὑπὸ λόγου καὶ ^ξἔργου τοῦ τυχόντος. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ὀργιλότητι τὸ ^γπάροξυ τοῦ ἤθους, καὶ εὐμετάβολον, καὶ ἡ ^ζπικρολογία, καὶ ἡ μεταμέλεια, καὶ ^ατὸ λυπεῖσθαι, ^βκαὶ ἡδεσθαι· καὶ ταῦτα πάσχειν ταχέως, καὶ παρὰ βραχὺν καιρόν.

Δειλίας δέ ἐστι, τὸ ^οὑπὸ τῶν τυχόντων φόβων εὐκίνητον εἶναι, καὶ μάλιστα τῶν περὶ θάνατον, καὶ τὰς σωματικὰς ^δπηρώσεις, καὶ τὸ ^εὑπολαβεῖν κρεῖττον εἶναι ὅπως οὖν σωθῆναι ἢ τελευτῆσαι καλῶς. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ δειλίᾳ, ^εμαλακία, ἀνανδρία, φιλοψυχία, ^ςκαὶ ἀπονία· ὑπεστί δέ τις καὶ εὐλάβεια, καὶ τὸ ^ηἀφιλόνεικον τοῦ ἤθους.

Ἀκολασίας δέ ἐστι, τὸ αἰρεῖσθαι τὰς ἀπολαύσεις τῶν ἡδονῶν, τῶν βλαβερῶν καὶ ^ιαἰσχυρῶν, καὶ ὑπολαμβάνειν εὐδαιμονεῖν μάλιστα τοὺς ἐν ταῖς τοιαύταις ^κἡδοναῖς ζῶντας, καὶ ^λφιλόγελων εἶναι, καὶ ^μφιλόσκωπτον, καὶ ^νφιλευτράπελον, καὶ ^οῤαδιουργὸν εἶναι ἐν τοῖς λόγοις, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις. Ἀκο-

^β βαρυθυμία] βαθυμία Barocc. Gesn. marg. Ἔστι δὲ τοῦ Α. Barocc.

^δ ὀλιγωρίας] ὀλιγορήσεις Barocc.

^υ τὰς om. Barocc.

^ω ἄγριον] τιμωρητικὸν cum ἄγριον in marg. Α. τιμωρητικὸν Barocc. Gesn. marg.

^ξ ἔργου] ὑπὸ ἔργου Barocc.

^γ πάροξυ] παροξυντικὸν Barocc.

^ζ πικρολογία] μικρολογία Barocc. Gesn. marg.

^α τὸ λυπεῖσθαι] τὸ ἐπὶ μικροῖς λυπ. Barocc. Α. Gesn. marg.

^β καὶ ἡδεσθαι — καιρόν om. Barocc.

^ο ἐκ τῶν] ὑπὸ τῶν Α. Barocc.

^δ πηρώσεις] πύρώσεις Barocc.

^ε ὑπολαβεῖν] ὑπολαμβάνειν Barocc.

λαβεῖν Trinc.

^ε μαλακία om. Trinc. ἀνανδρία Barocc.

^ς καὶ ἀπονία om. Barocc. ἀπόνοια Trinc.

^η ἀφιλόνεικον] φιλόνεικον Barocc.

^ι αἰσχυρῶν — ὑπολαμβάνειν] τῶν αἰ. — τὸ ὑπολ. Barocc.

^κ ἡδοναῖς] συμφοραῖς Α. cum ἡδοναῖς in marg.

^λ φιλόγελων] φιλογέλοισιν Barocc.

^μ φιλόσκωπτον] φιλοσκόπτην Barocc. Nescio an Α. φιλοσκόπτικὸν m. s.

^ν φιλευτράπελον] φιλοτράπελον Α. φιλοτράπελον Trinc.

^ο ῤαδιουργὸν] τὸ ῤαδ. Barocc. et mox καὶ τοῖς ἐν λόγοις — καὶ τοῖς ἔργοις. Α.

λουθεῖ^p δὲ τῇ ἀκολασίᾳ, ἀταξία, ἀναίδεια, ἀκοσμία, τρυφή, ῥαθυμία, ἀμέλεια, ὀλιγωρία, ἔκλυσις.

Ἀκρασίας δὲ ἐστὶ, τὸ καλύοντος τοῦ λογισμοῦ τὰς ἀπολαύσεις τῶν^q ἡδονῶν, καὶ ὑπολαμβάνοντα κρεῖττον εἶναι μὴ μετασχεῖν αὐτῶν, μετέχειν δὲ μηδὲν ἧττον, καὶ τὸ οἶσθαι μὲν δεῖν πράττειν καὶ τὰ καλὰ, καὶ τὰ συμφέροντα, ἄφιστασθαι δὲ αὐτῶν διὰ τὰς ἡδονάς. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀκρασίᾳ, μαλακία, μεταμέλεια, καὶ τὰ πλεῖστα τὰ αὐτὰ, ἀ καὶ τῇ ἀκολασίᾳ.

Ἀδικίας δὲ ἐστὶν εἶδη τρία, ἀσέβεια, πλεονεξία, ὕβρις. Ἀσέβεια μὲν, ἡ^s περὶ θεοῦ πλημμέλεια, καὶ περὶ δαίμονας, καὶ τοὺς κατοικομένους, καὶ^t περὶ γονεῖς, καὶ πατρίδα. Πλεονεξία δὲ, ἡ περὶ τὰ^u συμβόλαια παρὰ τὴν ἀξίαν αἰρουμένη τὸ διάφορον. Ὑβρις δὲ, καθ' ἣν τὰς ἡδονὰς αὐτοῖς παρασκευάζουσιν, εἰς ὄνειδος ἄγοντες ἑτέρους. ὅθεν καὶ Εὐηνος περὶ αὐτῆς λέγει,

ἦτις κερδαίνουσ' ὠ οὐδὲν, ὅμως ἀδικεῖ.

Ἔστι δὲ ἀδικίας, τὸ παραβαίνειν τὰ^x πάτρια ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα, τὸ ἀπειθεῖν τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσι, τὸ ψεύδεται, τὸ ἐπιορκεῖν, τὸ παραβαίνειν τὰς^y ὁμολογίας, καὶ τὰς πίστεις. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀδικίᾳ, συκοφαντία, ἀλαζονεία^z, ἀφιλανθρωπία, προσποιήσις, κακοήθεια, πανουργία.

Ἀνελευθερίας δὲ ἐστὶν εἶδη τρία· αἰσχροκέρδεια, φειδωλία, ^aκιμβικία. Ἔστι δὲ αἰσχροκέρδεια μὲν, καθ' ἣν κερδαίνειν ζη-

^p δὲ τῇ] δὲ αὐτῇ Trinc.

^q ἡδονῶν καὶ ὑπολαμβάνοντα] ἡδονῶν αἰρεῖσθαι καὶ ὑπ. Α. ἡδονῶν αἰρεῖσθαι καὶ τῷ ὑπολαμβάνοντι. Barocc.

^r ἀφίστασθαι] ἀφίσταται Trinc.

^s περὶ θεοῦ] πρὸς θεοῦ Barocc. et mox παρὰ δαίμονας ἢ καὶ τοὺς κ.

^t περὶ] παρὰ Barocc. παρὰ Α. ^{σπερὶ}

^u συμβόλαια] σύμβολα Barocc.

^w οὐδὲν] οὐθέν Barocc.

^x πάτρια ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα] πάτρια καὶ τὰ γόνιμα Barocc. Mox νομίμοις Trinc.

^y ὁμιλίας] ὁμολογίας Barocc.

^z ἀφιλανθρωπία προσποιήσις] φιλανθρωπία προσποιητός Barocc. Gesn. marg. ἀφιλανθρωπία ἀπροσποίητος Α. sed corrector α in principio bis delet.

^a κιμβικία] λιμβεία Α. marg. λιμβία Barocc. et infra.

τοῦσι πανταχόθεν, καὶ τὸ κέρδος ^b αἰσχύνῃς περὶ πλείονος ποιοῦνται. Φειδωλία δὲ, καθ' ἣν ^c ἀδάπανοι γίνονται τῶν χρημάτων εἰς τὸ δέον. Κιμβικία δὲ ἐστὶ, καθ' ἣν δαπανῶσι μὲν, κατὰ μικρὸν δὲ, καὶ κακῶς, καὶ πλείω βλάπτονται, τῷ μὴ κατὰ καιρὸν ποιεῖσθαι τὸ διάφορον. Ἔστι δὲ τῆς ^d ἀνελευθερίας, τὸ περὶ ^e πλείστου ποιεῖσθαι χρήματα, καὶ τὸ μηδὲν ὄνειδος ἠγεῖσθαι τῶν ποιούντων κέρδος, καὶ βίος θητικὸς, καὶ δουλοπρεπῆς, καὶ ῥυπαρὸς, καὶ φιλοτιμίας καὶ ἐλευθερίας ἀλλότριος. Ἀκολουθεῖ δὲ ^f τῇ ἀνελευθερίᾳ, μικρολογία, βαρυθυμία, μικροψυχία, ταπεινότης, ἀμετρία ^g, ἀγένεια, μισανθρωπία.

Μικροψυχίας δὲ ἐστὶ, τὸ μήτε τιμῆν, μήτε ἀτιμίαν, μήτε εὐτυχίαν, μήτε ἀτυχίαν δύνασθαι φέρειν, ἀλλὰ τιμώμενον μὲν ἀναχαυνῶσθαι, καὶ μικρὰ εὐτυχήσαντα ^h ὑπεξαίρεσθαι, ἀτιμίαν δὲ μηδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐνεγκεῖν δύνασθαι, ⁱ ἀπότευγμα δὲ ὅτι οὖν ἀτυχίαν κρίνειν μεγάλην, ὀδύρεσθαι δὲ ^k ἐπὶ πᾶσι, καὶ δυσφορεῖν. Ἔτι δὲ καὶ τοιοῦτός ἐστὶν ὁ μικροψυχος, οἷος πάντα τὰ ὀλιγωρήματα ^l καλεῖν ὕβριν καὶ ἀτιμίαν, καὶ τὰ δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ^m ἢ ἄνοιαν γινόμενα. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ μικροψυχίᾳ, ⁿ μικρολογία, μεμφιμοιρία, δυσελπιστία, ταπεινότης.

Καθόλου δὲ τῆς μὲν ἀρετῆς ἐστὶ, τὸ ποιεῖν σπουδαίαν τὴν

^b αἰσχύνῃς] τῆς αἰσχύνῃς A. Barocc.

^c ἀδάπανοι] ἀδάπανον Trinc. ib. mox om. δὲ post μικρόν.

^d ἀνελευθερίας] ἐλευθερίας Barocc.

^e πλείστου] πλείστον A. m. p.

^f τῇ ἀνελευθερίᾳ] τῇ μὲν ἐλευθερίᾳ Barocc.

^g ἀγένεια] ἀγένεια A.

^h ὑπεξαίρεσθαι] ἐξαίρεσθαι Barocc. ἐξορχεῖσθαι A. ἐξέρχεσθαι Trinc.

ⁱ ἀπότευγμα δὲ ὅτι οὖν] ἀπότευγμα δε οσα οὖν A. textu. ἀπὸ τοῦ μηδοτιοῦν idem in marg. ἀπότευγμα δὲ ἐστὶν οὐκ ἀτυχ. Barocc. ἄτην καὶ ἀτυχίαν ad v. τιοῦν posuit Gesnerus in marg.

^k ἐπὶ πᾶσι om. Trinc. et paullo post καὶ ἀτιμίαν.

^l καλεῖ] καλεῖν Barocc.

^m ἢ ἄνοιαν om. Barocc. Gesn. marg.

ⁿ μικρολογία] μάκρολογία A. μεγαλολογία Trinc.

διάθεσιν περὶ τὴν ψυχὴν ^ο εὐθείαις καὶ τεταγμέναις κινήσεσι
 χρωμένην, καὶ ^ρ συμφωνοῦσαν κατὰ πάντα ^ι μέρη· διὸ καὶ
 δοκεῖ ^τ παράδειγμα πολιτείας ἀγαθῆς εἶναι, σπουδαίας ψυ-
 χῆς διάθεσις. ^υ Ἔστι δὲ τῆς ἀρετῆς, τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀξίους,
 καὶ ^β τὸ φιλεῖν τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ τὸ μισεῖν τοὺς κακοὺς,
 καὶ τὸ μῆτε κολαστικὸν εἶναι, μῆτε τιμωρητικὸν, ἀλλὰ ^ε
 προσηγῆ, καὶ εὐμενικὸν, καὶ εὐγνωμονικόν. Ἀκολουθεῖ δὲ τῇ
 ἀρετῇ χρηστότης, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ^ϛ ἐλπίς ἀγαθῆ, ἔτι
 δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα· ^Ϟ φιλοίκειον εἶναι καὶ φιλόφιλον, ^ϙ καὶ
 φιλεταῖρον, καὶ φιλοξένιον, καὶ φιλόφιλον, καὶ φιλόκα-
 λον, ἀ δὲ πάντα τῶν ἐπαινουμένων ἐστὶ τῆς δὲ κακίας ^ζ
 ἐστὶ τὰ ἐναντία, καὶ παρακολουθεῖ τὰ ἐναντία αὐτῇ. Πάντα
 δὲ τὰ τῆς κακίας, καὶ τὰ ^η ἀκολουθῶντα αὐτῇ, τῶν ^θ εἰρη-
 μένων εἰσὶ.

19 ^α Πυθαγόρου.

^υ Ἀγρυπνος ἔσο κατὰ νοῦν· συγγενὴς γὰρ τοῦ ἀληθινοῦ θανά-
 του ὁ ^β περὶ τοῦτον ὕπνος.

20^α Ἀ μὴ δεῖ ποιεῖν, μὴδὲ ὑπονοῦ ποιεῖν.

^ο εὐθείαις] ἡρεμαίαις A. B. m. s.
 ἡρεμαίαις Gesn. marg. ἡρεμαίας
 Barocc. παρὰ ταῖς Trinc. pro περὶ
 τὴν ψυχὴν.

^ρ συμφωνοῦσαν] συμφρονοῦσαν A.
 altera lect. suprasc.

^ι μέρη] τὰ μέρη Barocc. A. B.

^τ παράδειγμα om. Barocc. καὶ τὸ
 εὐαργ. ibid. A.

^β τὸ φιλεῖν om. Trinc. Mox φαύ-
 λους pro κακοὺς Barocc.

^ε προσηγῆ] ἐλεητικὸν A. ἔλεω Ba-
 rocc. Gesn. marg. συγγνωμονικὸν
 Barocc. Gesn. marg. καὶ εὐγν.
 om. B.

^ϛ ἐλπίς ἀγαθῆ] μνήμη ἀγαθῆ ad-
 dunt A. Barocc. B.

^Ϟ φιλοίκειον] οἷον φίλοικον Barocc.

^ϙ καὶ φιλεταῖρον om. Trinc. Mox
 φιλόξενον Barocc. B.

^ζ εἰσὶν ὑπεναντία] ἐστὶ τὰ ἐναντία
 A. ἐστὶ τὰ ἐναντία ταύτῃ — ἅπαντα
 δὲ Barocc.

^η ἀκολουθῶντα] παρακολουθῶντα
 Barocc.

^θ εἰρημένων] λεγομένων Barocc.
 ψεγομένων A. B.

19. ^α Sic A. Deest lemma
 Trinc.

^β ὁ περὶ τοῦτον ὕπνος.] Sic A. et
 Gesnerus pro varia lectione. Οὗτος
 ὁ ὕπνος Trinc. et edd. seqq. in textu.

- 21 Ζητεῖν δεῖ καὶ ἄνδρα καὶ τέκνα καὶ φίλους, τοὺς ^b κατὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ βίου παραμένοντας.
- 22 ^a Πυθαγόρου.
^b Ἴσχυὸν τῆ ψυχῆ αἰροῦ μᾶλλον, ἢ τῷ σώματι.
- 23 Πέπεισο μὴ εἶναι σὸν κτῆμα, ὅ περ μὴ ἐντὸς διανοίας ἔχεις.
- 24 Πράττε μεγάλα, μὴ ὑπισχνούμενος μεγάλα.
- 25 Τέκνα μάθε τίς κτειν, οὐ τὰ γηροβοσκῆσοντα τὸ σῶμα, ^b τὰ δὲ τὴν ψυχὴν θρέφοντα τῆ αἰδίῳ τροφῇ.
- 26 Τὰ ἐπίπικονα τῶν ἡδέων μᾶλλον ἡγοῦ συντελεῖν εἰς ἀρετὴν.
- 27 Χαλεπὸν πολλὰς ὁδοὺς ἅμα τοῦ βίου βαδίζειν. 40
- 28 Ψυχῆς πᾶν πάθος εἰς σωτηρίαν αὐτῆς πολεμιώτατον.
- 29 ^a Πυθαγόρου
Πυθαγόρας ἔφη, ὅτι ^b χρὴ βίον αἰρεῖσθαι τὸν ἄριστον, ἡδὺν γὰρ αὐτὸν ἢ συνήθεια ποιήσει. Πλοῦτος ἀσθενὴς ἄγκυρα, δόξα ἔτι ἀσθενεστέρα· τὸ σῶμα ὁμοίως, αἱ ἀρχαὶ, αἱ τιμαὶ, πάντα ταῦτα ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατα. Τίνες οὖν ἄγκυραι δυναταί; φρόνησις, μεγαλοψυχία, ἀνδρεία· ταύτας οὐδεὶς χειμῶν σαλεύει. Οὗτος Θεοῦ νόμος, ἀρετὴν εἶναι τὸ ^c ἰσχυ- 50 ρὸν καὶ βέβαιον μόνον· τὰ δ' ἄλλα, ^d λῆρον.
- 30 ^a Ἀντισθένης.
Οὔτε συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίας, οὔτε πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς ἡδονὴν ἔχει.
- 31 ^a Φωκίωνος.
Οὔτε ἐξ ἱεροῦ βωμὸν, οὔτε ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀφαιρετέον τὸν ἔλεον.

21.
^b κατὰ τὴν] Gesneri margo, καὶ μετὰ τήν.

22.
^a Sic A.
^b ἰσχυὸν] ἰσχύειν Gesneri margo, et duo mss. apud Schowium.

25.
^a τὰ δὲ τὴν ψ.] Sic A. Vulgo τὴν δὲ ψ.

29.
^a Sic B. Φωκίωνος Trinc. typo-

thetæ opinor errore.

^b Videatur Wytttenbachius ad Plutarch. II. p. 123. C.

^c ἰσχυρὸν κ. β. μ.] Sic A. Vulgo, τὸ ἰσχύον μόνον.

^d λῆρον.] B. a m. sec. λῆρος.

30.

^a Sic A. Trinc.

31.

^a Sic A. et voluisse videtur Trinc.

- 32 ^a Διογένης.
 Πυνθανομένου τινός, Πῶς ἂν τις ἑαυτοῦ ^b διδάσκαλος γένοιτο; Εἰ ὑπὲρ ὧν ἐπιτιμᾷ τοῖς ἄλλοις, ἔφη, καὶ ἑαυτῷ ἐπιτιμῶν μάλιστα.
- 33 ^a Σωκράτους.
 Τοῦ βίου, καθάπερ ἀγάλματος, πάντα τὰ μέρη καλὰ εἶναι δεῖ.
- 34 Ἄνδριάς μὲν ἐπὶ βάσεως, σπουδαῖος δὲ ἀνὴρ ἐπὶ καλῆς προαιρέσεως ἐστῶς, ἀμετακίνητος ὀφείλει εἶναι.
- 35 Τὸν ^a λιβανωτὸν τοῖς Θεοῖς, τὸν δὲ ἔπαινον τοῖς ἀγαθοῖς ἀπονέμειν δεῖ.
- 36 Ἀπολογεῖσθαι μὲν γὰρ χρή ὑπὲρ τῶν ἀδίκως περὶ τὸ ἀδικεῖν αἰτίαν ἔχόντων· ἐπαινεῖν δὲ τοὺς ἐπ' ἀγαθῷ τινι διαφέροντας.
- 37 ^a Σωκράτους.
 Οὔτε ἵππος εὐγενῆς κρίνοιτ' ἂν ὁ πολυτελεῖ σκευὴν ἔχων, ἀλλ' ὁ τῇ φύσει λαμπρός· οὔτε ἀνὴρ σπουδαῖος ὁ πολῦτιμον οὐσίαν κεκτημένος, ἀλλ' ὁ τὴν ψυχὴν γενναῖος.
- 38 Τοῦ σοφοῦ στόματος ἀνοιχθέντος, καθάπερ ἱεροῦ, τὰ τῆς ψυχῆς ^a καταβλέπεται, ὥσπερ ἀγάλματα.
- 39 ^a Δημοκρίτου.
 Ἀνθρώποις ἀρμόδιον, ψυχῆς μᾶλλον ἢ σώματος ποιεῖσθαι λόγον. Ψυχὴ μὲν γὰρ τελεωτάτη σκῆνεος μοχθηρίαν ὀρθοῖ· ²⁰ σκῆνεος δὲ ἰσχύς ἄνευ λογισμοῦ ψυχὴν οὐδὲν τι ἀμείνω τίθησι.

32.
^a Sic Trinc. Sine lemmate A.
^b διδάσκαλος ex Trinc. deest Gesner. Infra ἑαυτοῦ B. ubi mox deest μάλιστα.

33.
^a Sine lemmate A. Trinc.

35.
^a τὸν λιβ.] Sic A. B. et edd. pleaque. τὸ λιβ. Trinc. §. seq. ὑπὲρ

om. Trinc.

37.
^a Sic Trinc. A.

38.
^a καταβλέπεται] A. βλέπεται, cui εἶδωλα suprascr. a m. sec. Margo Gesneri καλὰ βλέπεται.

39.
^a Sic Trinc.

40 ^a Δημοκρίτου.

Ἀνθρώποισι γὰρ εὐθυμῖα γίνεται μετριότητι τέρψιος, καὶ βίου συμμετρίῃ· τὰ δὲ λείποντα καὶ ὑπερβάλλοντα μεταπίπτειν τε φιλεῖ, καὶ μεγάλας κινήσιας ^b ἐμποιέειν τῇ ψυχῇ. Αἱ δ' ἐκ μεγάλων διαστημάτων κινούμεναι τῶν ψυχῶν, οὔτε εὐσταθές εἰσιν, οὔτε εὐθυμοί. Ἐπὶ τοῖς δυνατοῖς οὖν δεῖ ἔχειν τὴν γνώμην, καὶ τοῖς παρεῶσιν ^c ἀρκέσθαι· τῶν μὲν ζηλουμένων καὶ θαυμάζομένων ὀλίγην μνή-³⁰ μνη ἔχοντα, καὶ τῇ διανοίᾳ μὴ προσεδρεύοντα· τῶν δὲ τάλαιπωρέοντων τοὺς βίους θεωρεῖν, ἐννοούμενον ἂν πάσχουσι ^d κάρτα, ὅπως ἂν τὰ παρεόντα σοι καὶ ὑπάρχοντα μεγάλα καὶ ζηλωτὰ φαίνηται, καὶ μηκέτι πλείονων ἐπιθυμέοντι ^e συμβαίνει κακοπαθεῖν τῇ ψυχῇ. Ὁ γὰρ θαυμάζων τοὺς ἔχοντας καὶ μακαρίζομένους ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ τῇ μνήμῃ πᾶσαν ὥραν προσεδρεύων, αἰεὶ ἐπικαινουργεῖν ἀναγκάζεται, καὶ ἐπιβάλλεσθαι δὲ ἐπιθυμίῃν τοῦ τι πρήσσειν ⁴⁰ ἀνήκεστον ^f ὁ νόμοι κωλύουσιν. Διόπερ τὰ μὲν μὴ δί- ζεσθαι χρεῶν, ^g ἐπὶ δὲ τοῖς εὐθυμέεσθαι χρεῶν παραβά- λοντα τὸν ἑαυτοῦ βίον πρὸς ^h τὸν τῶν φαυλότερον πρησσόντων, καὶ μακαρίζειν ⁱ ἑαυτὸν, ἐνθυμεύμενον ἂν πάσχουσιν, ὅπως αὐτέων βέλτιον πρήσση τε καὶ διάγη. Ταύτης γὰρ ἐχόμενος τῆς γνώμης, εὐθυμότερόν τε διάξεις, καὶ οὐκ ὀλίγας κῆρας ^k ἐν τῷ βίῳ διώσσει, φθόνον, καὶ ζῆλον, καὶ δυσμενίην.

40.

^a Sic A.

^b ἐμποιέειν] ἐμποιεῖν A. et mox ψυχῶν.

^c ἀρκέσεσθαι] Scribendumne totidem literis ἀρέσκεσθαι, an, una detrita, ἀρκέεσθαι, optio erit difficilis: utrumque recepit usus. VALCKEN. ad Herodot. VII. 160.

^d κάρτα] κακὰ Jacobsius, impro- bante Schowio.

^e συμβαίνει] συμβαίνει A.

^f ὁ νόμοι] ὧν νόμοι A.

^g ἐπὶ δὲ τοῖς] ἐπὶ τοῖς δὲ Schowius, ἐπὶ δὲ τοῖς παρεῶσι εὐθ. vel εἰ ποθέεις εὐθ. Jacobsius.

^h τὸν τῶν φ.] Deest τῶν A.

ⁱ ἑαυτὸν ἐνθυμεύμενον] ἑωτὸν ἐν- θυμούμενος A.

^k ἐν τῷ βίῳ] ἐκ τῷ βίῳ Schowius cum Jacobsio et W. Democritus Ionice, non Dorice scripsit. Vul-

41 ^a Ἴσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπρις.

Μὴ τὴν κακίαν οἴεσθε μᾶλλον τῆς ἀρετῆς ὠφελεῖν, τὸ δ' ὄνομα ἀτυχέστερον ἔχειν· ἀλλ' οἷον περ ὀνομάτων ^b ἕκαστα ⁵⁰ τῶν πραγμάτων τετύχηκε, τοιαύτας ἠγείσθε καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἶναι.

42 [^a Ἴσοκράτους πρὸς Δημόνικον.

Τῆς ἀρετῆς οὐδὲν κτῆμα σεμνότερον, οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστι.

43 Ἐν ταυτῶ.

Ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις, οἷς ἀν ἀκιβδήλως ταῖς διανοίαις συναυξηθῆ, μόνη μὲν συγγηράσκει· πλούτου δὲ κρείττων, χρησιμωτέρα δ' εὐγενείας ἐστίν· τὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀδύνατα, δυνατὰ καθιστῶσα· τὰ δὲ τῷ πλήθει φοβερά, θαρσαλέως ὑπομένουσα· καὶ τὸν μὲν ὄκνον, ψόγον, τὸν δὲ πόνον, ἔπαινον ἠγουμένη.

44 ^a Ἴσοκράτους Παναθηναϊκοῦ.

Τίνας οὖν καλῶ πεπαιδευμένους; ἐπεὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς δυνάμεις ἀποδοκιμάζω. Πρῶτον μὲν τοὺς καλῶς χρωμένους τοῖς πράγμασι τοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην προσπίπτουσι, καὶ τὴν δόξαν ἐπιτυχῆ τῶν καιρῶν ἔχοντας, καὶ δυναμένην ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ στοχάζεσθαι τοῦ συμφέροντος· ἔπειτα τοὺς πρεπόντως καὶ δικαίως ὀμιλοῦντας τοῖς ἀεὶ πλησιάζουσι· καὶ τὰς μὲν τῶν ἄλλων ἀηδίας καὶ βαρύτητας εὐκόλως καὶ ῥαδίως φέροντας, σφᾶς

gata lectio proba est, et recte verit Gesnerus notas vitæ. Plato Legg. xi. p. 937. D. Πολλῶν ὄντων καὶ καλῶν ἐν τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ, τοῖς πλείστοις αὐτῶν οἷον κῆρες ἐπιπεφύκασιν, αἱ καταμαίνουσι τε καὶ καταρρυπαίνουσιν αὐτά.

41.

^a p. 39. B. Lemma ex A.

Trinc.

^b ἕκαστα] ἕκαστον B.

42.

^a Deest MSS. Trinc. Ex ipso fortasse Isocrate descripsit Gesnerus. Idem de nn. 43, 44. dicendum.

44.

^a p. 239.

δὲ αὐτοὺς ὡς δυνατὸν ἐλαφροτάτους καὶ μετριωτάτους τοῖς
 συνοῦσι παρέχοντας· ἔτι τοὺς μὲν τῶν ἡδονῶν αἰεὶ κρατοῦντας,
 τῶν δὲ συμφορῶν μὴ λίαν ἠττωμένους, ἀλλ' ἀνδρωδῶς ἐν αὐ-
 ταῖς διακειμένους, καὶ τῆς φύσεως ἀξίους ἢς μετέχοντες
 τυγχάνομεν· τέταρτον, ὅπερ μέγιστον, μὴ διαφθειρομένους
 ὑπὸ τῶν εὐπραγιῶν, μηδ' ἐξισταμένους αὐτῶν, μηδὲ ὑπερη- 20
 φάνους γιγνομένους, ἀλλ' ἐμμένοντας τῇ τάξει τῶν εὖ φρο-
 νούντων· καὶ μὴ μᾶλλον χαίροντας τοῖς διὰ τύχην ὑπάρ-
 ξασιν ἀγαθοῖς, ἢ τοῖς διὰ τὴν αὐτῶν φύσιν καὶ φρόνησιν ἐξ
 ἀρχῆς γιγνομένοις. Τοὺς δὲ μὴ μόνον πρὸς ἐν τούτων, ἀλλὰ
 πρὸς ἅπαντα ταῦτα, τὴν ἔξιν τῆς ψυχῆς εὐάρμοστον ἔχοντας,
 τούτους φημὶ φρονίμους εἶναι, καὶ τελείους ἀνδρας, καὶ πά-
 σας ἔχειν τὰς ἀρετάς.]

45 ^a Ἰσοκράτους.

Ἰσοκράτης εἶπεν, ὅτι τὸν χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα δεῖ τῶν 30
 μὲν προγεγενημένων μεμνήσθαι, τὰ δὲ ἐνεστῶτα πράττειν,
 περὶ δὲ τῶν μελλόντων φυλάττεσθαι.

46 ^a Ἐπικτήτου.

Ὁ τύχη βίος συμπεπλεγμένος ἔοικε χειμάρρῳ πο-
 ταμῶ· καὶ γὰρ ταραχώδης, καὶ ἰλύος ἀνάμεστος, καὶ
 δυσέμβατος, καὶ τυραννικὸς, καὶ πολύηχος, καὶ ὀλιγο-
 χρόνιος.

47 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ψυχὴ ὁμιλοῦσα ἀρετῇ ἔοικεν ἀεννάῳ πηγῇ· καὶ γὰρ κα-
 θαρὸν, καὶ ἀτάραχον, καὶ πότιμον, καὶ νόστιμον, καὶ κοινω-
 νικὸν, καὶ πλούσιον, καὶ ἀβλαβὲς, καὶ ἀνώλεθρον. 40

48 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ βούλει ἀγαθὸς εἶναι, πρῶτον πιστεύσον ὅτι κακὸς εἶ.

^a Sic Trinc. 45.

^a Sic A. Trinc. Fragm. 1. 46.

^a Sic A. Trinc. Fragm. 2. 47.

^a Sic A. Fragm. 3. 48.

49 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Βέλτιον, ^b ὀλιγάκις πλημμελεῖν ὁμολογοῦντα, σωφρονεῖν πλεονάκις· ἢ ὀλιγάκις ἀμαρτεῖν λέγοντα, πλημμελεῖν πολλάκις.

50 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῆ.

51^a Μὴ ^b οὕτω τὸ τῆς δόξης αἰσχύνου, ὡς τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας ἀπόφευγε.

52^a Εἰ βούλει καλῶς ἀκούειν, μάθε καλῶς λέγειν. Μαθὼν δὲ ⁵⁰ καλῶς λέγειν, πειρῶ καλῶς ^b πράττειν· καὶ οὕτω καρπώσῃ τὸ καλῶς ἀκούειν.

53 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἐγχειριδίου.

Ἔστι ἄν τις κακῶς τι ποιῆ, ἢ κακῶς τι λέγῃ, μέμνησο ὅτι καθήκειν αὐτῷ οἰόμενος ποιεῖ. ^b Τί οὖν, ἀκολουθήσει τῷ σοι φαινομένῳ, ἢ τῷ αὐτῷ; ἀλλὰ κακῶς αὐτῷ φαίνεται. Τίς οὖν ἐξηπάτηται; ἐκεῖνος. Τίς οὖν βέβλαπται; ὁ ^b ἐξηπατημένος. Καὶ γὰρ τὸ ἀληθὲς συμπεπλεγμένον εἰάν τις ὑπολάβῃ ψευδός, οὐ τὸ συμπεπλεγμένον βλάπτεται, ἀλλ' ὁ ὑπολαβὼν.

54^a Ἐλευθερία καὶ δουλεία, τὸ μὲν ἀρετῆς ὄνομα, τὸ δὲ κακίας· ^b ἄμφω δὲ προαιρέσεως ἔργα. Οἷς δὲ προαίρεσις οὐ κοινωνεῖ,

49.

^a Sic A. Fragm. 4.

^b Mutavi distinctionem vulgarem cum Gatakero A. M. P. p. 565. Pro ἀμαρτεῖν A. habet ἀμαρτάνειν, et B. a m. sec.

50.

^a Sic A. Fragm. 5.

51.

^a Fragm. 6.

^b Dedi h. l. secundum A. et B. a m. sec. Vulgo, τὸ ἐκ τῆς δόξης ἀ. ὡς τὸ τῆς.

52.

^a Fragm. 7.

^b ποιεῖν.] πράττειν A. et margo Gesneri. In princ. θέλεις A. pro βούλει.

53.

^a Sic A. Vide Enchir. c. 42.

^b τί οὖν ἀκολουθήσει, τὸ σοι φαινόμενον, ἢ τὸ αὐτῷ; Rittershusius.

^c ἐξηπατημένος.] ἡπατημένος A. Mox αὐτῷ συμπεπλεγμένον — ὑπολαβὼν A.

54

^a Fragm. 8.

^b ἄμφω δὲ πρ. usque ad finem desunt Trinc. Leguntur in B. a m. sec.

τούτων ψαύει μὲν οὐδέτερον· ψυχὴ δὲ δεσπόζειν εἴωθε σώματος, καὶ ὅσα τῶν ἀμφὶ σῶμα προαιρέσεως ἀκοινώνητα. Οὐδείς γὰρ δούλος, τὴν προαίρεσιν ὑπάρχων ἐλεύθερος.

- 55^a Κακὸς δεσμὸς, σώματος μὲν τύχη, ψυχῆς δὲ κακία. Ὁ μὲν γὰρ τὸ σῶμα λελυμένος, τὴν δὲ ψυχὴν δεδεμένος, ¹⁰ δούλος· ὁ δ' αὖ τὸ σῶμα δεδεμένος, τὴν δὲ ψυχὴν λελυμένος, ἐλεύθερος.
- 56^a Τὸν μὲν ^b τοῦ σώματος δεσμὸν λύει καὶ φύσις διὰ θανάτου, ^c καὶ κακία διὰ χρημάτων· τὸν δὲ τῆς ψυχῆς, ἀρετὴ διὰ μαθήσεως, καὶ ἐμπειρίας, καὶ ἀσκήσεως.
- 57^a Εἰ βούλει ἀταράχως καὶ εὐαρέστως ζῆν, πειρῶ τοὺς συνοικοῦντάς σοι ^b σύμπαντας ἀγαθοὺς ἔχειν. Ἐξείεις δὲ ἀγαθοὺς, εἰ τοὺς μὲν ἐκόντας παιδεύεις, τοὺς δὲ ἄκοντας ἀπολύεις. Συμφεύξεται γὰρ τοῖς φυγοῦσιν ἢ μοχθηρία ἅμα, καὶ ²⁰ ἢ κακία· συναπολειφθήσεται δὲ τοῖς συμμένουσί σοι ἢ χρηστότης, καὶ ἢ ἐλευθερία.
- 58 ^a Ἐκ τῶν Ἰαμβλίου.
- Ψυχῇ ζῶντας ἡμᾶς, τῇ ταύτης ἀρετῇ ῥητέον εὖ ζῆν· ὡς ὀφθαλμοῖς ὀρῶντας, τῇ τούτων ἀρετῇ καλῶς ὀρᾶν.
- 59 ^a Τοῦ αὐτοῦ Προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν λόγων.
- Καθάπερ εἰς ἄσυλον τέμενος τὴν ἀρετὴν ὀρμητέον, ὅπως εἰς μηδεμίαν ἀγεννῆ τύχης ὑβριν ὤμεν ^b ἔκδοτοι.

^a Fragm. 9. 55.

^b 56.

^a Fragm. 10.

^b τοῦ σώματος] Deest τοῦ B. a m. pr.

^c ἢ κακία] Deest articulus A. Mox ἐμπειρίας margo Gesneri, A. et B. m. s. pro μεγαλοψυχίας. Wyttenbachius ad Plutarch. p. 2. A. conjicit μεγαλοφύτας.

57.

^a Fragm. 11.

^b πάντας pro σύμπαντας A. et mox παιδεύεις — τοὺς δὲ ἄκοντας ἔπειτα κεχειρωμένους ἀπολύεις fere cum Gesneri margine et Trinc. συναπολειφθήσεται Gesn.

58.

^a Ita Trinc.

59.

^a Ita fuisse videtur in A. ubi

60 ^a Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Σωκράτην περὶ Ἀρετῆς.

Ψυχῆς μὲν οὖν ἂν εἴη ἀρετὴ, τελεότης, καὶ εὐμετρία τῆς ζωῆς, λόγου τε καὶ νοῦ καὶ διανοήσεως ἢ ἀκροτάτη καὶ καθαρωτάτη ἐνέργεια. Τὰ δὲ ἔργα τῆς ἀρετῆς, ἀγαθοειδῆ, κάλλιστα, νοερά, σπουδαῖα, πλήρη μεσότητος, εὐκαιρίας μετέχοντα, προηγούμενα, τέλους ἀρίστου στοχαζόμενα, χαρίεντα, ὅτι μάλιστα θεωρεῖσθω.

61 [^a Ἀγαπητοῦ πρὸς Ἰουστινιανόν.

Σπουδαῖε διαπαντός, καὶ ὥσπερ οἱ τὰς κλίμακας ἀναβαίνειν ἀρχόμενοι, οὐ πρότερον ἴστανται τῆς ἐπὶ τὰ ἄνω φορᾶς, πρὶν ἂν τῆς ἀκρας ἐφίκωνται βαθμίδος· οὕτω καὶ αὐτὸς ἔχου τῆς τῶν καλῶν ἀναβάσεως.] 40

62 ^a Περικτυόνης Πυθαγορείας Περί Σοφίας.

Γέγονε δὲ καὶ συνέστα ὁ ἄνθρωπος ποττὸ θεωρῆσαι τὸν λόγον τᾶς τῶν ὅλων φύσιος καὶ τᾶς σοφίας· ἔργον ἔστιν αὐτῷ τούτῳ κτήσασθαι καὶ θεωρῆσαι τὰν τῶν ἑόντων φρονασιν.

63 ^a Ἐν ταυτῷ.

Γαμετρία μὲν ᾧν, καὶ ἀριθμητικὰ, καὶ ἄλλα τὰ θεωρητικὰ, καὶ ἐπιστήμαι, καὶ περὶ τινα τῶν ἑόντων κατασχολέονται· ἂ δὲ σοφία περὶ πάντα τὰ γένη τῶν ἑόντων. ^b Ὅπως

τοῦ αὐτοῦ vel Ἰαμβλίχου in principio olim lecta, nunc evanuerunt.

^b ἔκδοτοι.] ἔκδηλον B.

60.

^a Sic Schow. Simpliciter Ἰαμβλίχου Trinc. *Ad Socratem de Virtute* Gesner.

61.

^a Deest hic locus mss. Trinc. nec in suo exemplari habuit Photius. Idem dicendum de reliquis Agapeti dictis, quæ in recentioribus Stobæi editionibus leguntur. Ea omnia de suo addidit Gesnerus. Vide Bandurii

Imperium Orientale Par. II. p. 170. ed. Paris. = *Corp. Byzant. Hist.* T. xxiv. p. 138. ed. Venet. Simpliciter Ἀγαπητοῦ Schow.

62.

^a Sic A. Περικτυόνη περὶ σοφίας Schow.

^b τὰν τῶν ἑ.] πάντων ἑ. A.

63.

^a Sic A.

^b οὕτως γὰρ] Sic A. Vulgo οὐ γάρ. Pro οὐ Gesnerus frustra coniecit καί. Paulo supra ex uno ms. dedit Schow. ἐπισταμονικὰ περὶ τινα τῶν ἑ. κατασχολέοντι. Jacobsius:

γὰρ ἔχει σοφία περὶ πάντα τὰ ἔοντα, ὡς ὄψις περὶ πάντα τὰ ὀρατὰ, καὶ ἀκοή περὶ πάντα τὰ ἀκουστά. Τὰ δὲ συμβε-⁵⁰ βηκότα τοῖς ἑοῦσιν, ἃ μὲν καθόλω πᾶσι συμβέβακεν, ἃ δὲ^d πλείστοις αὐτῶν, ἃ δὲ παρ' ἐνὶ ἑκάστῳ. Τὰ μὲν ὧν καθόλω πᾶσιν συμβεβακότα συνιδὲν καὶ θεωρῆσαι, τὰς σοφίας οἰκῆον· τὰ δὲ τοῖς πλείστοις, τὰς περὶ φύσιν ἐπιστήμας· τὰ δ' ἴδια καθ' ἕκαστον, τὰς περὶ τι ἀφωρισμένον ἐπιστάμας. Καὶ διὰ τοῦτο σοφία μὲν τὰς τῶν ἔοντων ἀπάντων ἀρχὰς ἀνευρίσκει· φυσικὰ δὲ, τὰς τῶν φύσει γιγνομένων· γαμετρία δὲ καὶ¹ ἀριθμητικὰ καὶ μουσικὰ, τὰς περὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ ἐμμελές. Ὅστις ὧν ἀναλῦσαι οἶός ἐστι πάντα γένη ὑπὸ μίαν καὶ τὰν αὐτὰν ἀρχάν, καὶ πάλιν ἐκ ταύτας συνθεῖναι καὶ^e ἀριθμάσασθαι, οὗτος δοκεῖ καὶ σοφώτατος εἶναι, καὶ ἀληθέστατος, ἔτι δὲ καὶ καλὰν σκοπιὰν ἀνευρηκέαι, ἑὰφ' ἧς δυνατὸς ἐσσεῖται τὸν τε θεὸν κατόψεσθαι, καὶ πάντα^e τε τὰ ἐν τᾷ συστοιχίᾳ τε καὶ τάξει, τὰ ἐκείνου κατακεχωρισμένα.

64 ^a Μετάπου Πυθαγορείου Μεταποντίνου ἐκ τοῦ Περι' Ἀρετῆς.

Ἀρετὰ ἐντὶ ἀνθρώπῳ τελειότας φύσιος ἀνθρώπῳ. Ἐκασ-¹⁰ τον γὰρ τῶν ἔοντων τέλειον καὶ ἄκρον γίνεται^b καττὰν οἰκείαν τὰς ἀρετᾶς φύσιν. Ἴππῳ τε γὰρ ἀρετὰ ἐντὶ, ἃ ἐς τὸ ἄκρον ἄγοισα τὰν τῷ ἵππῳ φύσιν· καὶ ἐπὶ τῶν μερέων δὲ τῶν καθ' ἕκαστον, ὁ αὐτὸς λόγος. ^c Ὀπτίλων τε γὰρ ἀρετὰ,

ἐπιστήμαι καὶ περὶ ἕνια τ. ε. κατασχολέοντι. Quorum τινὰ vel ἕνια recipiendum videtur, vulgatum κατασχολέονται omnino retinendum.

^c ἐοῦσιν] Sic A. Vulgo ἐοῖσιν.

^d πλείστοις] Sic Gesneri margo, et A, quomodo scriptum fuisse ostendunt sequentia. Vulgo ἑκάστοις.

^e ἀριθμάσασθαι] εὐρυθμίσασθαι dedit Schowius, e ms. quodam, ut videtur: Schæferus Melet. Crit. p. 129. corrigendum censet,

εὐ ρυθμίσασθαι, vel potius ρυθμίσαι. Idem Jacobsii emendationem, ἀριθμάσασθαι, Græcam esse negat.

^f ἑὰφ' ἧς] Sic A. Vulgo ἐφ' ἧς.

^g πάντα τε τὰ ἐν τᾷ σ.] Sic A. Vulgo desunt τε et τᾷ.

64.

^a Sic A. Μετάπου Πυθαγορείου μεταποντίου Trinc.

^b καττὰν] Sic A. Vulgo κατὰ τήν. Mox pro μερέων, μορίων B. μερῶν A.

^c ὀπτίλων] Sic A. Vulgo ὀμμάτων.

ὄξυδορκία· αὐτὰ δ' ἀκρότας ἐντὶ τᾶς ὀφθαλμῶν φύσιος. Καὶ οὐάτων ἀρετὰ, ὄξυακοία· αὐτὰ δ' ἀκρότας ἐντὶ τᾶς οὐάτων φύσιος. Καὶ ποδῶν ἀρετὰ, ποδωκεία· καὶ αὐτὰ δὲ^d ἀρετὰ ἐντὶ τῆς ποδῶν φύσεως. Ἀνάγκη δ' ἀρετὰν πᾶσαν²⁰ τρία ταῦτ' ἔχεν, λόγον καὶ δύναμιν καὶ προαίρεσιν· λόγον μὲν, ᾧ κρίνει καὶ θεωρεῖ· δύναμιν δὲ, ἧ ἄντέχει καὶ κρατεῖ· προαίρεσιν δὲ, ἧ στέργει καὶ ἀγαπῇ. Τὸ μὲν ὦν κρίνεν καὶ θεωρεῖν, ἐντὶ τῷ διανοητικῷ μέρει τᾶς ψυχᾶς· τὸ δ' ἀντέχεν καὶ κρατεῖν, ἴδιον τῷ ἀλόγῳ μέρει τᾶς ψυχᾶς. Συνέστακε γὰρ προαίρεσις ἐκ διανοίας καὶ ὀρεξίος· ἡ μὲν ὦν διάνοια, ἀπὸ τῷ λογικῷ μέρει ἐντὶ τῆς ψυχᾶς· ἡ δὲ ὀρεξις ἀπὸ τῷ ἀλόγῳ. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἀρετῶν ἀπασῶν ἐκ τῶν μερῶν τᾶς ψυχᾶς κατίδοιτο κά τις, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰν³⁰ γένεσιν, καὶ τὰν σύστασιν τᾶς ἀρετᾶς. Ἐπὶ γὰρ τῶν μερῶν τᾶς ψυχᾶς δύο τὰ πρῶτα, τὸ μὲν λογιστικὸν, τὸ δ' ἄλογον. Καὶ λογιστικὸν μὲν, ᾧ κρίνομεν καὶ^b θεωρούμεν· ἄλογον δὲ, ᾧ ὀρμῶμεν καὶ ὀρεγόμεθα. Ταῦτα δὲ ἀλλάλοις ἢ συμφωνοῦντι, ἢ διαφωνοῦντι· ἡ δὲ μάχα καὶ διαφωνία γίνεται αὐτοῖς δι' ὑπερβολὰν καὶ ἔλλειψιν. Φανερόν ὦν, ὅκκα μὲν τὸ λογιστικὸν μέρος τᾶς ψυχᾶς ἐγκρατῆ τῷ ἀλόγῳ, γίνεται καρτερία καὶ ἐγκράτεια· ὅκκα δὲ τὸ ἄλογον μέρος ψυχᾶς, ἀκρασία καὶ μαλακία· ὅκκα δὲ τὸ μὲν^k ἀγῆται, τὸ δ'⁴⁰ ἔπηται, καὶ ἀμφοτέρα συμφωνῇ ἀλλάλοις, τὸ τῆνικαῦτα ἀρετά. Ἄ μὲν ὦν καρτερία καὶ ἐγκράτεια^l γίνεται μετὰ λύπας· ἀλλ' ἡ μὲν καρτερία, ἐν τῷ ἀντέχεν πόνω· ἡ δ'

^d ἀρετὰ] Forsan ἀκρότας. Gesnerus in marg.

^e ἔχεν] Sic A. Vulgo ἔχειν.

^f ᾧ] ᾧ A. ubi mox ᾧ στ. καὶ ἀγαπῇ.

^g ὦν] Sic A. pro ὄν.

^h θεωρούμεν] Sic A. Vulgo θεωροῦμεν. Mox ex A. ἀλλάλοις pro ἀλλή-

λοις.

ⁱ ὅκκα — μαλακία.] Nunc primum vulgatur ex A.

^k ἀγῆται.] Sic edd. Gesnerus in marg. ἡγῆται, Schowius edidit ἀγῆται. Mox Gesner. συμφωνεῖ.

^l γίνεται μ. λ.] γίνεται deest A.

ἐγκράτεια ἐν τῷ ἀντέχεν ^m ἀδονᾶ. Ἄ δ' ἀκρατία καὶ μαλακία, ἐν τῷ μὴ ἀντέχεν, μηδὲ κρατέν. Καὶ διὰ τοῦτο συμβαίνει φεύγεν τὰγαθὰ τὼς ἀνθρώπως διὰ λύπαν, ἀποβαλὲν δ' αὐτὰ διὰ ⁿ ἀδονάν. Καὶ τοὶ ἔπαινοι δὲ καὶ ψόγοι, καὶ τὰ καλὰ πάντα τὰ περὶ τὸν ἄνθρωπον, γίνεται ἐν τούτοις ⁵⁰ τοῖς μέρεσι τῆς ψυχᾶς. Καὶ καθόλω μὲν ἅ τῆς ἀρετᾶς σύστασις γίνεται τοῦτον τὸν τρόπον· τὰ δὲ εἶδεα αὐτᾶς, καὶ τὰ μέρεα οὕτως ^o κά τις ἀβρησάτω. Ἐπεὶ γὰρ τῆς ψυχᾶς δύο μέρεα, τὸ μὲν λογιστικόν, τὸ δὲ ἄλογον· ^p τῷ δὲ ἀλόγῳ τὸ μὲν θυμοειδὲς, τὸ δ' ἐπιθυματικόν· καὶ τὸ μὲν λογιστικόν ἐντι, ὃ κρίνομεν καὶ θεωροῦμεν· τὸ δ' ἄλογον, ὃ ὀρμῶμεν καὶ ὀρεγόμεθα· καὶ τούτου τὸ μὲν, οἷον ἀμυντικόν, καὶ ὑπερμαχατικόν ποττοὺς πλασίον, θυμοειδὲς ὀνυμάζεται· τὸ ¹ δ', οἷον ὀρεκτικόν καὶ πθητικόν τῆς οἰκειᾶς τῷ σώματος συστάσις, ἐπιθυματικόν· φανερόν ὡς κατὰ λόγον τοῖς μέρεσι τούτοις τῆς ψυχᾶς, καὶ τὸ πλᾶθος τῶν ἀρετῶν ἀκολουθακεν, καὶ ταὶ διαφοραὶ καὶ ^q ἰδιότατες αὐτῶν. Τῷ μὲν γὰρ ⁴⁴ ^r λογιστικῷ μέρει τῆς ψυχᾶς ἀρετὰ ἅ φρόνασις, κριτικὰ γὰρ ἐντι καὶ θεωρητικὰ ἔξις· τῷ δὲ θυμοειδέος, ἀνδρία· ἔξις γὰρ ἐντι ^s ἀντερειστικά, καὶ ὑποστατικά τῶν δεινῶν· τῷ δ' ἐπιθυμητικῷ, ἅ σωφροσύνα· μετριότης γὰρ ἐντι καὶ ^t κατοχὰ τις ἀδονᾶν τῶν διὰ σώματος· ὅλας δὲ τῆς ψυχᾶς ἅ ⁵⁰ δικαιοσύνα. Φαῦλοι μὲν γὰρ τοὶ ἄνθρωποι γίνονται, ἢ διὰ

^m ἡδονᾶ.] ἀδονᾶς A. et mox ἀκρασία.

ⁿ ἀδονάν pro ἡδονῆν A.

^o κά τις] In A. καὶ τις. Vulgo κᾶν τις.

^p τῷ δὲ ἀλόγῳ inseruimus ex A.

^q ἰδιότατες αὐτῶν.] His verbis terminatur Metopi dissertatio in edd. Quæsequuntur, subjunximus ex fide ms. A. In edd. leguntur tanquam Theagis post §. 70.

^r γὰρ λογιστικῷ μέρει.] Sic A. et

margo Gesneri. Vulgo λογιστικῷ μέρει.

^s ἀντερειστικά καὶ ὑποτακτικά B. ἀντερειστικά A.

^t κατοχὰ τις ἡδονῶν ἡδονῶν] In B. ἡδονῶν cum asterisco; et in ora item asteriscus, subjecta habens hæc: f. ἡδ' ἀνιῶν, ἢ λυπῶν vel potius ἢ πόνων, quia πόνους τοῖς ἡδέσιν ὀρρονit. Idem Theag. apud Stob. Gesn. p. 8, 43, et 47. ἀδονᾶν τῶν A.

κακίαν, ἢ δι' ^u ἀκρατίαν, ἢ διὰ θηριότητα· ἀδικοῦντι δ' ἀλλήλους, ἢ διὰ κέρδος, ἢ δι' ἀδονάν, ἢ διὰ φιλοτιμίαν. Ἄ μὲν οὖν κακία ^w τῷ λογιστικῷ μέρει τῆς ψυχᾶς ἐντὶν οικιοτέρα· προσέοικε γὰρ ἂ μὲν φρόνασις τῶν τέχνη, ἂ δὲ κακία ^x τῶν κακοτεχνιῶν· ἔξιν μαχανάσιος γὰρ ποθεν εὐρίσκει τὸ ἀδικόν· ἂ δ' ἀκρασία μᾶλλον τῷ ἐπιθυμητικῷ· ἐν γὰρ τῷ ἵκρατέν ἀδονᾶς, ἂ ἐγκράτεια· καὶ ἐν τῷ μὴ κρατέν, ἂ ἀκρατία. Ἄ δὲ θηριότηας, τῷ θυμοειδέος· ^z ὅκκα γὰρ τῶν ἐπιθυμιῶν τῶ κακῶς ποιῆσαι ^a χαρίζεται τις, οὐχ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ὡς θηρίον, τὸ τοιόνδε ὀνομάζεται θηριῶδες. Ἀκόλουθα δὲ καὶ τὰ ἀποτελέσματα ^b τῶν διαθέσεων τούτων, ἂν περ ἕνεκα πράσσοντι. Ἄ μὲν γὰρ πλεονεξία, ἀπὸ κακίας· ἂ δὲ κακία, ἀπὸ τῷ λογιστικῷ μέρει τῆς ψυχᾶς. Καὶ ἂ μὲν φιλοτιμία, ἀπὸ τοῦ θυμοειδέος· αὐτὰ δ' ἐν ὑπερβολῇ γενομένα, ^d γεννῆ τὴν θηριότητα. Πάλιν δὲ ἂ μὲν ἀδονὰ ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ, σφοδρότερον δὲ μαστευομένα, γεννᾷ τὴν ^e ἀκρατίαν. Ὡστ' ^f ἐπεὶ τὸ ἀδικεῖν γίνεται δι' αἰτίας τούτων, φανερόν ὅτι τὸ δικαιοπραγεῖν γίνεται διὰ τὰς ἴσας. Φύσει γὰρ ἂ μὲν ἀρετὰ ἀγαθοποιὸς καὶ ὠφελητικά· ἂ δὲ

^u ἀκρατίαν] ἀκράτειαν B.

^w τῷ λογιστικῷ] Doricam formam dedi cum A. Et mox ἐντιν pro ἐντι. Vide Wolfium v ἐφελκυστικὸν h. v. subjungi negantem in Analect. ii. p. 438.

^x τῶν κακοτεχνιῶν ἔξιν. μαχανάσιος γὰρ] Sic edd. τῶν κακοτεχνιῶν. ἔξιν μαχανάσιος γ. A. Unde leviter correxi ἔξιν. Gesnerus in margine ad v. ἔξιν: ἐξείη, forte ἔοικε. Et ad μαχανάσιος: forte μαχανάσιος γὰρ ποθεν εὐρίσκει. Schowius: Reposui ἂ δὲ κακία τῶν κακοτεχνιῶν ἔοικε. Antea, ἂ δὲ κ. τῶν κακοτεχνιῶν ἔξιν. Corruptela ex compendio. Itidem, μαχανάσιος γὰρ ποθεν εὐρίσκειν τ. subauditō ἐντι.

^y κρατέν bis A. sine ἀδονᾶς. κρα-

τεῦν τοῦν B. Sed τοῦν expunctum a m. sec. et in ora scriptum, f. τὸν νοῦν. Mox ἀκράτεια· κρατοῦντι δὲ ἀδονᾶς ἂ δὲ θηριότηας τὸ θυμοειδέος A.

^z ὅκκα γ. τῶν ἐ. τῶ] Sic A. Vulgo ὅκα γ. τῆ ἐ. τὸ.

^a χαρίζεται] B. στοχάζεται.

^b τῶν διαθέσεων τούτων τούτων B. ubi τούτων expunctum a m. sec. et in ora scriptum f. δούλων. ταύτων pro τούτων A.

^c ἄνπερ ε. πράσσοντι.] Sic A. nisi quod habet ἂν περ. Vulgo ἄν περ — πράσσονται. Gesnerus in marg. πράσσοντι.

^d γεννᾷ] γεννῆ A.

^e ἀκρητίαν.] ἀκρατίαν B.

^f

^f ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν A.

κακία κακοποιός και βλαπτικά. Ἐπεὶ δὲ τῶν τᾶς ψυχᾶς μερέων τὸ μὲν ἐντὶ ἀγεόμενον, τὸ δ' ἐπόμενον· αἱ δ' ἀρεταὶ ²⁰ και αἱ κακίαι περὶ ταῦτα και ἐν τούτοις· φανερόν ὅτι και τῶν ἀρετῶν ταὶ μὲν ἐντὶ ἠγεμονικαὶ, ταὶ δ' ἐπηθικαὶ, ταὶ δὲ σύνθετοι ἐκ τούτων. Ἀγεμονικαὶ μὲν, οἷον ἡ φρόνησις· ἐπηθικαὶ δὲ, οἷον ἡ ἀνδρεία και σωφροσύνα· σύνθετοι δ' ἐκ τούτων, οἷον ἡ δικαιοσύνη. Τὰ δὲ πάθηα, τᾶς ἀρετᾶς ὑλά· περὶ ταῦτα γὰρ και ἐν τούτοις ἡ ἀρετά. Τῶν δὲ παθῶν τὸ μὲν ἐκούσιον, τὸ δ' ἀκούσιον· και ἐκούσιον μὲν, ἀδονά· ἀκούσιον δὲ, λύπα. ³⁰ Ταῦτα δὲ ταῦτα και ἐπιτείνοντι και ἀνίεντι τοὶ πολιτικοὶ, ^β συναρμόζομεν τὰ ἄλογα μέρεια τᾶς ψυχᾶς ποτὶ τὸ λόγον ἔχον. ^γ Ταύτας δὲ συναρμολογᾶς ὅρος, ^δ τὸ μήτε διὰ τῶν ἐνδείων, μήτε διὰ τῶν ὑπερβολῶν ἀπειργεσθαι τὸν νόον τὸ ἴδιον ἔργον ^ε ἐπιτελεῖν. Συντέτακται γὰρ τὸ χέρηρον ἔνεκα τῶ βελτίονος, ὡς ἐν μὲν τῶ κόσμῳ τὸ αἰεπαθῆς πᾶν μέρος ἔνεκα τῶ ἀεικινάτω, ἐν δὲ τῇ συζυγίᾳ τῶν ζῶων, τὸ θῆλυ ἔνεκα τοῦ ἄρρενος· τὸ μὲν γὰρ σπείρει τὴν ψυχᾶν γεννῶν, τὸ δὲ μόνον τὴν ὑλὴν παρέχεται τῷ γεννω- ⁴⁰ μένω· ἐν δὲ γε τῇ ψυχῇ τὸ ἄλογον τῷ λογικῷ. Συντέτακται γὰρ και ὁ θυμὸς, και ἡ ἐπιθυμία, ποτὶ τὸ πρᾶτον μέρος τᾶς ψυχᾶς· τὸ μὲν ὡσπερ δορυφόρος τις και σωματοφύλαξ, τὸ δ' ὡς οἰκονόμος και οἰκουρὸς τῶν ἀναγκαίων· ὁ δὲ νόος ἐπ' ἄκρας ^ζ τᾶς κορυφᾶς τοῦ σώματος ἰδρυμένος, και ἔχων ^η περιαιυγέα και διαυγέα τὴν ἔποψιν, μαστεύεται τὴν τῶν

^h ἠγεμονικαὶ] ἀγεμονικαὶ Α.

ⁱ ἀνδρεία Α. Mox vulgo σύνθετος.

^k δικαιοσύνης pro δικαιοσύνα Α. et margo Gesneri.

^l αἱ ἀρεταὶ] ἡ ἀρετὰ Α.

^m ταῦτα δὲ ταῦτα και ἐπιτ.] Edidit Schowius ταῦτα δὲ και ἐπιτείνοντι.

ⁿ συναρμόζομεν] συναρμολογῶμεν Α. Dedit Schowius e Gesneri margine, ubi forte συναρμολογῶντες.

^o τὰ ἄλλα μέρεια] τὰ ἄλογα μέρεια Α. ubi mox τὰ λ. ἔχοντα pro τὸ λόγον ἔχον.

^p ταύτας δὲ] τᾶς δὲ Α.

^q τὸ μήτε] τὸ μήδε Α.

^r ἐπιτελεῖν Α.

^s ὡς μὲν] μὲν om. Α.

^t τᾶς κορυφᾶς Α. pro τῆς κορυφῆς.

^u τὴν περιαιυγέα Α. και διαύγεια om. Β.

εόντων φρόνασιν^w καὶ τοῦτ' ἔργον ἐντὶ αὐτῶ κατὰ φύσιν, τὸ μαστευσάμενον, καὶ^x κτησάμενον, ἀκολουθῆσαι τοῖς βελτίοσιν αὐτοῦ, καὶ τιμιωτάτοις. Ἄρχα γὰρ καὶ αἰτία καὶ⁵⁰ κανὼν ἐντὶ τὰς ἀνθρωπίνας^y εὐδαιμοσύνας, ἀ τῶν θείων καὶ τιμιωτάτων ἐπίγνωσις.

65 ^a Κλεινίου Πυθαγορείου Ταραντίνου.

Πᾶσα μὲν οὖν ἀρετὰ τελεῖται, καθάπερ ἐν ἀρχῇ διώρισταί, ἐκ λόγου, καὶ προαιρέσεως, καὶ δυνάμεως. Τοῦτο δὲ καθ' ἑαυτὸ ἕκαστον, οὐκ ἀρετᾶς μέρος ἐντὶ, ἀλλ' αἴτιον ἀρετᾶς. Ὅσοι μὲν οὖν ἔχοντι τὸ νοστικὸν καὶ γνωστικὸν¹⁰ μέρος αὐτᾶς, δεινοί τε καὶ συνετοὶ^b ὀνυμαίνονται. ὅσοι δὲ τὸ ἠθικὸν τε καὶ προαιρετικὸν, χρήσιμοί τε καὶ ἐπιεικέες.

66 ^a Κλεινίου Πυθαγορείου Ταραντίνου ἐκ τῶν Περί Ὀσιότητος καὶ Εὐσεβείας.

^b Ὅποσας δεῖ τὰς αἰτίας ἀναιρεῖν, δι' ἃς ἀδικεῖν πέφυκεν ἄνθρωπος; Αὗται δὲ τρεῖς τυγχάνοντι: φιλαδονία μὲν ἐν ταῖς ἀπολαύσεσι ταῖς διὰ σώματος· πλεονεξία δὲ, ἐν τῷ κερδαίνειν· φιλοδοξία δὲ, ἐν τῷ^c καθυπερέχειν τε τῶν ἴσων τε καὶ ὁμοίων. Δεῖ τοιγαροῦν γνωρίζειν, ὅτι τοῦτοις ἀντιτιθέμενοι οἷόν τέ ἐστίν, ἀ μὲν φόβον^d ἐμπαρασκευάζοντι τοῖς ἀνθρώποις, ἀ δὲ αἰσχύναν, ἀ δὲ καὶ ἐπι-²⁰

^w τοῦτ'] ταῦτ' B.

^x κτησάμενον] κτισάμενον A. καὶ κτησάμενον om. B.

^y εὐδαιμοσύνας] εὐδαιμονίας B.

65.

^a Sic B. m. sec. Deest Κλεινίου B. m. p. et Trinc. Gesnerus: *Cliniae Pythagorei: Al. Aristonymi. Quod non placet. Scilicet præcesserat et in Trinc. et Gesneriana prima Aristonymi fragmentum, quod nunc exhibitur infra V. 53. cujus lemma ad hanc sectionem itidem pertinere censebat Gesnerus. Perperam.*

^b οὐ μαίνονται] ὀνυμαίνονται Wake-

fieldus. Vide notata ad Gregorium ed. Schæfer. p. 389. Plura in fine deesse notat Gesnerus.

66.

^a Sic A. ubi nescio an ἐκ τῆς περὶ Ὀ.

^b Sic A. Vulgo ὁπόταν δὲ ἐκ τοῦ τὰς αἰτίας ἀναρριπισθείσας εἶναι, ἀδικεῖν. Schowius dedit ex MS. quodam, cui in extremis consentit Gesneri margo, ὁπόταν δ' ἐκ τῶ τὰς αἰτίας ἀναρρὸν δι' ἃς ἀδ.

^c ὑπερέχειν καὶ ἴσων τε A.

^d Vulgo παρασκευάζοντι. A. et margo Gesneri ἐμπαρασκευάζοντα.

θυμίαν· ^ε φόβον μὲν δὴ τῶν νόμων, αἰσχύναν δὲ τῶν Θεῶν, ἐπιθυμίαν δὲ τῶν λόγων. Διδάσκειν ^ε ὧν δεῖ τοὺς νέους ἐξ ἀρχᾶς τὰν τε τῶν Θεῶν τιμὰν, καὶ τὰν τῶν νόμων· ἐκ τῶν δὲ γὰρ φανερόν ἂν εἴη, ὅτι πᾶν ἔργον ἀνθρώπινον, καὶ βίος, ὀσιότατός τε καὶ εὐσεβείας μεθεῖται, ^ε καὶ ὀρθοπλοιεῖ.

67 ^α Θεαγοῦς Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί Ἀρετῆς.

Ἀρχαὶ τὰς συμπάσας ἀρετᾶς, τρεῖς· γνῶσις, καὶ δύναμις, καὶ προαίρεσις. Καὶ ἔστιν ἅ μὲν γνῶσις, ^β οἷον ὄψις, ^γ θεωροῦμεν καὶ κρίνομεν τὰ πράγματα· ἅ δὲ δύναμις, ³⁰ οἷον ἀλκά τις τοῦ σκάνεος, ^δ ὑφιστάμεθα, καὶ ἐμμένομεν τοῖς πράγμασιν· ἅ δὲ προαίρεσις, οἷον χεῖρες ψυχᾶς τινες, αἷς ὀρμῶμεν καὶ ἀντιλαζύμεθα τῶν πραγμάτων. Ἐχει δὲ καὶ ὁ τὰς ψυχᾶς διάκοσμος οὕτως. Τὸ μὲν γὰρ τι αὐτᾶς ἔστι λογισμὸς, τὸ δὲ θύμωσις, τὸ δ' ἐπιθυμία. Λογισμὸς μὲν ^ε οὖν ὁ κρατέων τὰς γνῶσιος· θυμὸς δὲ, ὁ κρατέων τῷ μένεος· ἐπιθυμία δὲ, ἡ κρατοῦσα τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἀδεῶς. ^δ Ὅκκαν οὖν ἐς τὸ ἐν τὰ τρία ταῦτα μολῆ, ⁴⁰ μίαν ἐπιδεξάμενα συναρμογάν, τόκα δὲ γίνεται ἀρετὰ καὶ ὁμολογία ἐν τῇ ψυχᾷ· ὅκκαν δὲ στασιάζοντα καὶ ^ε ἀπ' ἀλλήλων ἀπέσπασται, τόκκα δὲ γίνεται κακία καὶ ἀναρμοστία ἐν τῇ ψυχᾷ. Καὶ ὅκκαν μὲν ὁ λογισμὸς

^ε Φόβον μὲν διὰ τὸν νόμον, αἰσχ. διὰ τὸν θεόν ε. δ. διὰ τὸν λόγον Α. et margo Gesneri. διὰ τὰς νόμους—διὰ τὴν θεῶν—διὰ τὴν λόγους MS. apud Schowium.

^ε ὧν pro οὖν ex A. ubi mox γὰρ deest.

^ε καὶ ὀρθοπλοιεῖ.] Sic A. Vulgo ἄμ' ὀρθοπλοιεῖ. B. ὀρθοπλοιεῖ. Gesneri margo: αἰκ' ὀρθοπλοιεῖ, forte αἰκ' ὀρθ. Schowius: αἰκ' ὀρθοπλοιεῖ. imagine vitæ humanæ a navigatione petita. Antea, ἄμ' ὀρθοπλοιεῖ, quod ex vitio ὀρθοπλοιεῖ et correctione ὀρθο-

πλοεῖ compositum est. Inclusum καὶ βίος ex margine suspicor.

67.

^α Sic A. Θεαγοῦς ἐκ τοῦ Περί Ἀρετῶν Trinc. ἐν τοῖς περὶ ἀρετῶν Schowius.

^β οἷον ὄψις] Hæ voces accedunt ex A.

^ε οὖν om. A. Mox γνῶσιος B. γνῶσεος edd. quædam.

^δ ὅκκαν] Sic A. hic et infr. Vulgo ὅκα.

^ε ἀλλήλων ἀπέσπασται A. Mox ib. τόκκα pro τόκα.

ἐπικρατέῃ τῶν ἀλόγων μερῶν τὰς ψυχᾶς, τόκκα δὲ γίνε-
ται καρτερία καὶ ἐγκράτεια· καρτερία μὲν, ἐν τῇ κα-
τοχῇ τῶν πόνων· ἐγκράτεια δὲ, ἐν τῇ κατοχῇ τῶν ἀδέων.
Ὅκκαν δὲ τὰ ἄλογα μέρη τῆς ψυχᾶς ἐπικρατέῃ τῷ
λογισμῷ, τόκκα δὲ γίνεται μαλακία καὶ ἀκρατία· μαλα-
κία μὲν ἐν τῷ φεύγειν ἢ τῶς πόνως, ἀκρατία δὲ ἐν τῷ⁵⁰
νικᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἀδέων. Ὅκκαν δὲ τὸ μὲν κρείσσον ἀρχῇ
μέρος τῆς ψυχᾶς, τὸ δὲ ἰ χέρηρον ἀρχῆται, καὶ τὸ μὲν
^κ ἀγῆται, τὸ δ' ἔπηται, ἀμφότερα δὲ συνευδοκῆται καὶ
συνομολογῆται ἀλλάλοις, τόκκα δὲ γίνεται ἀρετὰ καὶ
παναγαθία περὶ ὅλην τὴν ψυχάν. Καὶ ὅκκαν μὲν τὸ
ἐπιθυματικὸν ἔπηται μέρος τῆς ψυχᾶς τῷ λογιστικῷ,
γίνεται σωφροσύνη· ὅκκαν δὲ τὸ θυμοειδὲς, ἀνδρείότης·
ὅκκαν δὲ τὰ μέρη πάντα, δικαιοσύνη. Αὐτὰ γὰρ ἐστὶν ἡ
διείργουσα τὰς τε κακίας πάσας τῆς ψυχῆς, καὶ τὰς
ἀρετὰς ἀπ' ἀλλάλων. Καὶ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη, σύνταγμα
τι τῆς ἀρμογᾶς τῶν μερῶν τῆς ψυχᾶς, καὶ ἀρετὰ τελεία
καὶ πανυπερτάτα· πάντα γὰρ ἑν ταῦτα. Τὰ δ' ἄλλ'
ἀγαθὰ τῆς ψυχᾶς, οὐκ ἄτερθε ταύτας· διόπερ καὶ ἐν
Θεοῖς, μέγα κράτος ἔχει ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἐν ἀνθρώποις·
τῷ γὰρ ὅλῳ καὶ τῷ παντὸς ἀδ' ἀρετὰ συνέχει τὴν κοινω-
νίαν, καὶ τὴν ἐν Θεοῖς καὶ τὴν ἐν ἀνθρώποις. ^μ Θέμις γε ¹⁰
οὖν φημίζεται παρὰ τοῖς οὐρανίοις Θεοῖς· δίκαια δὲ, παρὰ
τοῖς χθονίοις· νόμος δὲ, παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ταῦτα δ'
ἐντὶ σαμεία καὶ σύμβολα τοῦ τὴν δικαιοσύνην πανυπερ-

^ε ἐπικρατέῃ] Sic Schowius. Vulgo ἐπικρατεῖ.

^η τῶς πόνως A. Vulgo τοὺς πόνους. Paulo supra τόκκα τὰ δὲ A.

^ι χέρηρον] χαίρειν A.

^κ ἀγῆται A. ibid. mox ἀλλάλοις ἐπιθυματικόν—τῆς ψυχᾶς pro formis communibus. Et in seqq.

ubicunque Dorismum restitui, feci id ex auctoritate MSti.

¹ ἐν ταῦτα.] ἐνταῦθα B.

^μ Θέμις usque ad παρὰ τοῖς ἀνθρώποις habet A. in marg. ubi φαίνεται pro φημίζεται, et sic B. et Gesnerus in margine.

τάταν ἀρετὰν ἢ ὑπάρχειν. Καὶ ἄλλως δὲ πιστοῦται ὁ λόγος ἐξ αὐτῶν ὅκκα μὲν γὰρ ὁ νόος τᾶς ψυχᾶς ἀμβλακίσκη, ὀνομάζεται ἢ τοιαύδε διάθεσις ἀφροσύνα· ὅκκα δὲ ὁ θυμὸς, θρασύτας ἢ δειλία· ὅκκα δὲ ἐπιθυμία, ἀκρασία· καὶ ὅκκα μὲν ἐπὶ τὸ μῆον ἀμβλακίσκη ὁ νόος, ἀφροσύνα, ὅκκα δ' ἐπὶ τὸ μείζον, πανουργία· καὶ ὅκκα μὲν ἐπὶ τὸ μῆον ἀμβλακίσκη ὁ θυμὸς, δειλία, ὅκκα δ' ἐπὶ τὸ μείζον, θράσος· καὶ ὅκκα μὲν ἐπὶ τὸ μείον ἀμβλακίσκη ἢ ἐπιθυμία, μισαδονία· ὅκκα δ' ἐπὶ τὸ μείζον, ἀκολασία· ὅλως δὲ ἢ μὴ κατ' ὀρθὸν λόγον συναρμογὰ, κακία· αὐτὰ δὲ, ἂν μηθένος ἕκατι γένηται, καλέεται ἀβελτηρία· ὅκκα δὲ φόβω, δειλία, ὅκκα δὲ ἀδονᾶς, ἀκολασία, ὅκκα δὲ κέρδεος, ἀδικία. Ἄ δὲ κατ' ὀρθὸν λόγον αὐτὰς σύνταξις, ὅκκα μὲν ἐν τῷ θεωρεῖν καὶ κρίνειν γένηται, ἢ ἀρετὰ καλέεται φρόνασις· ὅκκα δὲ ἐν τῷ ὑφίστασθαι τὰ ἀδεᾶ, σαοφροσύνη· ὅκκα δ' ἐν τῷ κέρδεος ἀποσχέσθαι καὶ βλάβας τᾶς εἰς τὸν πλατίον, δικαιοσύνη. Ἄ δὲ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον αὐτὰς σύνταξις, καὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον παράβασις, τῷ δέοντός ἐντι²⁰ στοχασμὸς, καὶ τῷ μὴ δέοντος ἐπίπτωσις. Ἔστι δὲ τὸ μὲν δέον, ὃ δεῖ ἤμεν· τοῦτο δὲ οὐκ ἀφαιρέσιος οὔτε ὁ προσθέσιος δέεται· αὐτὸ γὰρ ἐστίν, ὃ δεῖ ἤμεν. Τῷ δὲ μὴ δέοντος ῥεῖδее δύο· τὸ μὲν ὑπερβολὰ, τὸ δὲ ἔλλειψις. Καὶ ἢ μὲν ὑπερβολὰ τὸ πλεόν τοῦ δέοντός ἐντι· ἢ δ' ἔλλειψις, τὸ ἔλαττον. Ἄ δ' ἀρετὰ ἕξις τίς ἐντι τοῦ δέοντος· δίοπερ καὶ ἀκρότας, καὶ μεσότας εὐθέως ἐντι· ἢ ἀκρότας μὲν, διότι τοῦ δέοντος ἔχεται· μεσότας δὲ, ὅτι μεταξύ τᾶς ὑπερβολᾶς καὶ τᾶς ἐλλείψιός ἐντιν. Οὕτως γὰρ καὶ μεσότατες τυγχά-

²⁰ ὑπάρχειν deest A. Multa hic supplevi ex A. Scilicet et aliter de ad σύνταξις. Leviter correxi μὴ κατ' ὀρθὸν λ. pro μὲν κ. ο. λ. et δειλία pro δεινᾶ. Mox vulgo οὖν post ἐν. Delevi cum A. Paullo infra ἢ ἀρε-

τὰ om. A.

²⁰ προσθέσιος] προστάσιος A.

²¹ ῥεῖδее] Forte leg. ἰδέαι. Vide infra 69.

²² ἀκρότας μὲν usque ad ἐλλείψιος ἐντιν supplevi ex A.

νοντι καὶ ἀκρότατες· μεσότατες μὲν, ὅτι ἐκτὸς τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐλλείψιος πίπτοντι· ἀκρότατες δὲ, ὅτι³⁰ οὔτε προσθέσιος οὔτ' ἀφαιρέσιος δέονται· αὐτὰ γὰρ ἐντὶ ταῦτα, ἀ δεῖ αὐτὰ ἤμεν.

68 ^a Ἐν ταυτῶ.

^b Ἐπεὶ δὲ ἃ τοῦ ἄθεος ἀρετὰ περὶ πάθεα, τῶν δὲ παθέων ἀδονὰ καὶ λύπα ὑπέρτατα, φανερόν ὅτι οὐκ ἐν τῷ ὑπεξελεῖσθαι τὰ πάθεα τῆς ψυχῆς, ἀδονὰν καὶ λύπαν, ἃ ἀρετὰ πέπτωκεν, ἀλλ' ἐν τῷ ^c ταῦτα συναρμόζεσθαι. Οὐδὲ γὰρ ὑγίεια, εὐκрасία τις ^d εἶσα τῶν τῷ σώματος δυνάμεων, ἐν τῷ ὑπεξελεῖσθαι τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ θερμὸν, καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ ξηρὸν, πέπτωκεν, ἀλλ' ἐν τῷ ταῦτα ^e συγκερασθῆ-⁴⁰μεν· ἐντὶ γὰρ ^f οἷον συμμετρία τις τούτων· οὐδ' ἐν τῷ μωσικῶ, ἐν τῷ ^g ὑπεξελεῖσθαι τὸ ὄξύ καὶ τὸ βαρὺ, τὸ σύμφωνον πέπτωκεν, ἀλλ' ἐν τῷ ταῦτά πως συναρμόζεσθαι. ^h Συναρμοσμένων τῷ ὀξέος καὶ τῷ βαρέος, τὸ μὲν σύμφωνον ἐναπολαμβάνεται, τὸ δὲ διάφανον ἐκκρούεται· συναρμοσμένων δὲ καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ, καὶ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ, ἃ μὲν ⁱ ὑγίεια γίνεται, ἃ δὲ νόσος ἀπόλλυται· συναρμοσμένων δὲ καὶ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἐπιθυμίας, αἱ μὲν κακίαι καὶ τὰ πάθεα ἐξαιρέονται, ^k ταὶ δ' ἀρεταὶ καὶ τὰ ἤθεα ἐγγίγνονται. Ἰδιαίτατον δὲ τῆς τοῦ⁵⁰ ἄθεος ἀρετῆς ἃ προαίρεσις ἃ ἐν τοῖς καλοῖς. Λόγῳ γὰρ καὶ δυνάμει συγχρέεσθαι δύναται, καὶ ἄνευ ἀρετῆς, ^l προ-

68.

^a Sic A. ταυτῶ Trinc. Utro-
bique præcedit locus Theagis.

^b ἐπεὶ δὲ] Sic A. Vulgo ἐπειδὴ.

^c ταῦτα] ταύτας A.

^d εἶσα] εἶσα A. i. e. εἶσα.
Trinc. εἶσαι.

^e συγκερασθῆμεν.] Sic A. Vulgo
συγκερασθῆναι.

^f ἢ pro οἷον A.

^g ὑπεξελεῖσθαι] ἐξελεῖσθαι A.

^h συναρμοσμένῳ A. pro vulg. συ-
ναρμογῶν τῶ.

ⁱ ὑγίεια A. Vulgo ὑγεία.

^k αἱ pro ταὶ A.

^l Hunc locum reformavi ex A.
et Gesneri margine. Vulgo: καὶ
ἄνευ ἀρετῆς ἃ προαίρεσις ἃ ἐν τοῖς
καλοῖς· τὸ γὰρ ἀξίωμα τοῦ ἄθεος ἃ
προαίρεσις, ἃ ἐν τοῖς καλοῖς σημαίνει.
Schowius: “C. δύναται καὶ ἄνευ
“ἀρετῆς, προαίρεσις δὲ οὐ δυνατόν, τ.

αιρέσει δὲ οὐ δυνατόν· τὸ γὰρ ἀξίωμα τοῦ ἤθεος ἀ προαί-
 ρεσις σαμαίνει. Διὸ καὶ μετὰ βίας μὲν ἐπικρατέων ὁ
 λογισμὸς θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας ἐγκράτειαν καὶ καρτε-
 ρίαν ἐμποιεῖ· μετὰ βίας δὲ πάλιν ἐκβιασθεῖς αὐτὸς ὑπὸ
 τῶν ἀλόγων, ἀκρασίαν καὶ μαλακίαν. ^m Ταὶ δὲ τοιαῦται
 διαθέσεις τῆς ψυχᾶς, ἡμιτελεές μὲν ἀρεταί, ἡμιτελεές δὲ
 κακίαι τυγχάνοντι. Ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς ὑγιαίνει, τὰ δ'
 ἄλογα μέρη τῆς ψυχᾶς νοσεῖ. Καὶ καθὸ μὲν ἄρχεται
 καὶ ἄγεται ὁ θυμὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία, ὑπὸ τοῦ λόγον ἔχον-
 τος μέρους τῆς ψυχᾶς, ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ καρτερία, ἀρε-
 ταὶ τυγχάνοντι· καθὸ δὲ μετὰ βίας, ἀλλ' οὐχ ἐκουσίως
 τοῦτο πράσسونτι, κακίαι τυγχάνοντι. Δεῖ γὰρ τὰν ἀρετὰν ¹⁰
 μὴ μετὰ λύπας, ἀλλὰ μεθ' ἁδονᾶς τὰ δέοντα πράσσειν.
ⁿ Πάλιν δὲ, καθὸ μὲν ἐπικρατεῖ ὁ θυμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία
 τῷ λογισμῷ, μαλακίαν καὶ ἀκρασίαν ἐπιφέροντα, κακίαι
 τινὲς τυγχάνοντι· καθὸ δὲ μετὰ λύπης ^o χαρίζονται τοῖς
 πάθεσιν, εἰδότες ὅτι ἀμπλακίσκονται, τῷ ^p ὑγιᾶς ἤμεν τὸ
 ὄμμα τῆς ψυχᾶς, ταῦτα δὲ οὐ κακίαι. ^q Πάλιν ὦν αὐτό γε
 τοῦτο φανερόν, ὅτι ἐκουσίως δεῖ τὰν ἀρετὰν τὰ δέοντα πράσ-
 σειν. Τὸ μὲν ἀκούσιον οὐκ ἄνευ λύπας καὶ φόβου· τὸ δὲ
 ἐκούσιον, οὐκ ἄνευ ἁδονᾶς καὶ φιλοφροσύνας. ^r Ἄμα δὲ καὶ ²⁰

^m Subauditur τις. Antea: δύναται
ⁿ καὶ ἄνευ ἀρετᾶς ἀ προαίρεσις ἀ ἐν
^o τοῖς καλοῖς, τ."

^m ταὶ δὲ τ. συνθέσις A. pro αὶ δὲ
 τ. διαθέσις.

ⁿ πάλιν δὲ] δὲ deest A.

^o χαρίζονται A.

^p ὑγιᾶς ἤμεν Gesneri margo et
 duo MSS. apud Schowium. Vul-
 go, ὑγιᾶς εἰ μὲν. ἀμπλακίσκονται τοῦ
 ἰ. A. ἀμπλακίοντι dedit Schowius.
 Magna est lacuna in Trinc. ubi
 desunt τοῦτο πράσσοντι—καὶ φόβου·
 τὸ δὲ ἐκούσιον.

^q ταῦται δὲ οὐ κακίαι πλάνον.] Ita

edidit Gesnerus, qui in margine
 scripsit, πλάνον omitti potest, quod
 ad sensum. Galeus ad Fr. Pytha-
 gor. p. 692. Gesnerus πλάνον otio-
 sum, ego corruptum existimo, et
 sic lego, πλάν οὐκ αὐτό γε τοῦτο.
 Schowius dedit, e conjectura, ut
 suspicor, ταῦται δὲ οὐ κακίαι, ἀλλὰ
 πλάναι. Vulgata scriptura procul-
 dubio corrupta est, nescio an sic
 emendanda, ταῦτα δὲ οὐ κακίαι.
 Πάλιν ὦν—Hac ratione autem non
 sunt vitia. Rursus, &c.

^r Dedit Schowius ex uno MS.
 αἶκα δὲ—διαίρεσις συμπέσοι pro ἄμα

ὁ λόγος ὁ τᾶς διαιρέσιος ἐμπέσοι, καὶ παρείτω ταῦθ' οὕτως ἔχεν. Ἄ μὲν γὰρ γνῶσις καὶ ἁ⁵ ὄρασις τῶν πραγμάτων τοῦ λόγον ἔχοντος μέρος ἐντὶ τᾶς ψυχᾶς· ἁ δὲ δύναμις, τῷ ἀλόγῳ. Τὸ γὰρ ἀντέχειν μὴ δύνασθαι¹ τοῖς πόνοις, ἐπικρατεῖν δὲ τᾶν ἁδονᾶν, οἰκεῖον ἐντὶ τῷ ἀλόγῳ μέρος τᾶς ψυχᾶς. Ἄ δὲ προαίρεσις ἐν ἀμφοτέροις αὐτοῖς γίνεται, καὶ τῷ λόγον ἔχοντι μέρος τᾶς ψυχᾶς καὶ τῷ ἀλόγῳ· σύγκειται γὰρ ἐκ διανοίας καὶ ὀρέξιος· ὧν ἁ μὲν διάνοια τοῦ λόγον ἔχοντος ἐντὶ, ἁ δ' ὀρέξις τῷ ἀλόγῳ. Διὸ³⁰ καὶ ἀρετὰ πᾶσα ἐν συναρμογᾷ γίνεται τῶν μερῶν τᾶς ψυχᾶς, καὶ ἐκούσιον δὲ καὶ τὸ προαιρετὸν πάντως ἐν τᾷ ἀρετᾷ.

69 ^a Ἐν ταυτῷ.

^b Καθόλω μὲν ὧν ἀρετὰ συναρμογὰ τις ἐντὶ τῶν ἀλόγων μερῶν τᾶς ψυχᾶς ποτὶ τὸ λόγον ἔχον. Γίνεται δὲ αὐτὰ ^c τῷ κατὰ τὰν ἡδονᾶν καὶ τὰν λύπαν ὅρον ἐπιδέξασθαι τὸν τῷ δέοντος. Οὐδὲν γὰρ ἄτερον ἀληθινὴ ἀρετὰ, εἰ μὴ ἔξις τῷ δέοντος· αὐτὸ δὲ τὸ δέον ἐντὶ, ^d ὅπερ δεῖ ἤμεν, τὸ δὲ μὴ δέον, ὅπερ οὐ δεῖ ἤμεν. Τοῦ δὲ μὴ δέοντος ^e ἰδέαι δύο· τὸ μὲν ὑπερβολὰ, τὸ δ' ἔλλειψις. Καὶ ὑπερβολὰ μὲν ἐντὶ, τὸ πλεον τῷ δέοντος· ἔλλειψις δὲ, τὸ ἔλαττον τῷ δέοντος. Τὸ δὲ δέον αὐτὸ εἶναι, ὅπερ δεῖ ἤμεν, καὶ ἄκρον ἂν ὑπάρχοι καὶ μέσον· ἄκρον μὲν, ὅτι οὐτ' ἀφαιρέσιος, οὔτε προσθέσιος δέεται· μέσον δὲ, ὅτι μεταξὺ ἐντὶ τᾶς

δὲ—διαιρέσιος ἐμπέσοι. In A. legitur, ὁ τᾶς διαιρέσιος συμπέσοι. In B. ut vulgo, nisi quod habet ἐμπέσει, et mox παρῆ τῆ a m. sec.

⁵ ὄρασις τῶν πραγμάτων A.

¹ τοῖς πόνοις A. et margo Gesneri. Vulgo τῶν πόνων, et mox τὰν ἡδονῆν.

69.

^a Sic A. ubi præcedit locus Theagis.

^b Καθόλω] Sic A. ubi om. ὧν. Vulgo καθόλου.

^c τῆ κατὰ τὰν] Sic Gesneri margo. τὸ κατὰ τὰν A. τὸν κατὰ τὰν edd. τῆ καὶ τὰν Galeus.

^d ὅπερ—ἔπερ] Sic A. et margo Gesneri. Vulgo ὅπως.

^e ἰδέαι] Sic A. B. Vulgo εἰδέαι, in qua scriptura latet εἶδεε, quod nescio an reponendum.

ὑπερβολᾶς καὶ τᾶς ἐλλείψιος. Ἔχει δὲ τὸ δέον καὶ μὴ δέον[†] πρὸς ἄλληλα οὕτως, ὥσπερ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἀνίσον,¹⁰ καὶ τὸ τεταγμένον καὶ τὸ ἄτακτον (ταῦτα δ' ἠ' ἐντὶν ἀμφοτέρα, τὸ πεπερασμένον καὶ τὸ ἀπείρον) καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀνίσω τὰ μέρεα λέγεται ποτὶ τὸ μέσον, ἀλλ' οὐ ποτ' ἀλλάλα. Ἀμβλεῖά τε γὰρ ὀνομάζεται γωνία, ἡ μῆζων ὀρθᾶς· ὀξεία δὲ, ἡ ἰμείων ὀρθᾶς· καὶ μῆζων μὲν εὐθεῖα, ἡ ὑπερέχουσα τὰν ἐκ τῷ κέντρῳ· καὶ μακροτέρα μὲν ἀμέρα ἰσημερινᾶς. Καὶ τε νόσοι τε γίνονται τῷ σώματος,^κ διὰ τὸ θερμότερον ἢ κρυμωδέστερον γίνεσθαι τὸ σῶμα. Τὸ μὲν γὰρ θερμότερόν ἐντι, τὸ πλέον τῷ μετρίῳ· τὸ δὲ κρυμωδέστερον,²⁰ ἔλασσον τούτῳ. Ἔχει δὲ γε καὶ ἡ ψυχὰ, καὶ τὰ περὶ αὐτὰν,¹ τὰν διάθεσιν καὶ τὰν ἀναλογίαν ταύταν. Ἄ μὲν^μ γὰρ θρασύτας ἐντὶ ὑπερβολᾶ τῷ δέοντος ἐν ὑποστάσει δεινῶν· ἡ δὲ δειλότας, ἔλλειψις τῷ αὐτῷ. Καὶ ἡ μὲν ἀσωτία, ὑπερβολᾶ τῷ δέοντος ἐν δαπάνῃ χρημάτων· ἡ δ' ἀνελευθερία, ἔλλειψις τῷ αὐτῷ. Καὶ ἡ μὲν ὄργα ἐντὶ ὑπερβολᾶ τῷ δέοντος ἐν ὀρμᾷ θυμῷ· ἡ δ' ἀναλγησία, ἔλλειψις τούτῳ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διαθέσεων τῶν ἀντικειμένων. Δεῖ δ' ἔξιν τῷ δέοντος ὑπάρχοισαν τὰν ἀρε-³⁰ τὰν, καὶ^ν μεσότατα τῶν παθέων, μὴτ' ἀπαθεία, μὴτ' ὀμπαθεία ἦμεν. Ἄ μὲν γὰρ ἀπάθεια ἀπαρόρματον καὶ ἀνενηουσίαστον παρέχεται τὰν ψυχὰν ποτὶ τὸ καλόν· ἡ δ' ἐμπάθεια, ρ συντεταραγμένον καὶ ἀνεπιλόγιστον. Δεῖ

[†] πρὸς] Sic A. Vulgo εἰς.

⁸ καὶ τὸ ἴ. τὸ ἄ. A. ibid. mox τὸ ἄτακτον. Vulgo deest articulus.

^h ἐντὶν sic A.

ⁱ μείων pro μείων A. Mox καὶ τὰ νόσοι τε Galeus.

^κ διὰ τὸ θερμ.] Adscivi διὰ τὸ ex Gesneri margine.

¹ τὰν δ. καὶ τ. ἀναλογίαν.] περὶ

αὐτὰν διάθεσις τὴν ἀλογίαν. A. ἀλογίαν Trinc. et B. a p. m. Recentior supra scripsit ἀναλογίαν.

^μ οἶν] γὰρ A. ubi seq. θρασύτητος.

^ν μεσότητα] μεσωτάτ A. Mox γὰρ om.

^ο ἐκπαθεία] ἐμπαθεία B. et sic mox ex emend. ubi ἐκπαθεία A.

^ρ συντεταραγμένον] συντεταραγμέ-

ὧν τὸ πάθος οὕτω παρεμφαίνεσθαι ἐν τῇ ἀρετῇ, ὥσπερ καὶ τὰν σκίαν καὶ τὰν γραμμὴν ἐπὶ τῆς γραφῆς· τὸ ἄγαθόν ἔμφυχον, καὶ τὸ ἀπαλόν, καὶ τὸ μεμιμαμένον τὰν ἀλάθειαν σὺν τῇ χρηστότητι τῶν ἡμετέρων χρωμάτων, μάλιστα γίνεται διὰ τούτων. Ἐμφυχα δὲ ἐκ παρορμάσιος καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀρετῆς τῆς κατὰ φύσιν τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. Γίνεται γὰρ ἐκ τῶν παθῶν ἡ ἀρετὴ καὶ γενναθεῖσα, πάλιν συναύξεται τούτοις, ὥσπερ καὶ τὸ καλῶς ἡρμοσμένον ἐκ τῶ ὀξέος καὶ βαρέος, καὶ τὸ εὐκρατον ἐκ τῶ θερμῶ καὶ ψυχρῶ, καὶ τὸ ἰσόρροπον ἐκ τῶ βαρέος καὶ κούφου. Οὐκ ἀφελεῖν ὧν δεῖ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, οὔτε γὰρ ὠφέλιμον· ἀλλὰ συναρμόσασθαι ποτὶ τὸ λόγον ἔχον τῷ δέοντος⁵⁰ καὶ τῷ μετρίῳ.

70^a Ἀρχύτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί Παιδείσεως ἠθικῆς.

Φαμί τὰν ἀρετὰν ἤμεν ποττὸ μὴ κακοδαιμονεῖν ἱκανάν, τὰν δὲ κακίαν ποττὸ μὴ εὐδαιμονεῖν, αἴκα τὰς ἕξιαις αὐτὰς κρίνωμεν. Αἰεὶ μὲν γὰρ κακοδαιμονεῖν ἀνάγκη τὸν κακόν, αἴτε ἔχη ὕψος, κακῶς τε γὰρ αὐτῷ χρέεται, αἴτε σπανίζῃ ὡς καὶ τὸν τυφλόν, αἴτε φῶς ἔχη, καὶ λαμπρότητα ὀρατῶν, αἴτε ἐν σκότει διατελῇ· οὐκ αἰεὶ δὲ εὐδαιμονεῖν τὸν ἀγαθόν. Ὁὐ γὰρ ἡ κτήσις τῆς ἀρετῆς εὐδαιμονία ἦς, ἀλλὰ χρεῖσις. Καὶ γὰρ ὁ ἔχων τὴν ὄψιν οὐχ ὀρεῖ αἰεὶ· αἰ γὰρ μὴ ἔχη φῶς, οὐκ ὄψεται. Δύο δ' ὁδοὶ τέμνονται ἐν βίῳ· ἡ μὲν σκυθρωποτέρα, ἡ δὲ τλάμων

νον B. ubi καὶ deest.

^a Valckenærius ad Euripid. Ph. p. 46. reponit, τὸ γὰρ ἔμφυχον καὶ τὸ ἀπαλόν κ.

¹ χρωμάτων] χημάτων B.

³ συναύξεται τούτοις.] Sic A. et margo Gesneri. Vulgo σὺν αὐτοῖς συνίσταται.

¹ ὡς καὶ τὸ ἡρμοσμένον A. omissis περ ἐτ καλῶς.

^u οὔτε γὰρ ὠφέλιμον, οὔτ' ἀνωφέλιμον A. Mox τὸ om. A.

70.

^a Sic A. ubi ἱκανάν δὲ τὴν κ.

^b ἕξιαις—κρίνωμεν.] ἁξίαις—κρίνομεν A. Mox vulgo σπανίζοι.

^c ἔχη—διατελῇ.] Sic A. Vulgo ἔχει—διατελεῖ.

^d οὐ deest A. Mox idem ἦς pro ἦ.

^c ἔχη A. Vulgo ἔχοι.

ἐβάδιζεν Ὀδυσσεύς· ἃ δὲ εὐδαινοτέρα, τὰν ἐπορεύετο Νεστωρ. Τὰν ὦν ἀρετάν φαμι ^f δῆλεσθαι μὲν ταύταν, δύνασθαι δὲ καὶ τήναν. Ἄλλὰ τὰν εὐδαιμονίαν ^g καρύσσει ἃ φύσις βίον εὐκταῖον, καὶ εὐσταθέα, διὰ τὸ γνώμας ^h τελεσθῆμεν· ὥστε ἃ μὴ δηλήται τις ⁱ παρίοντα, οὐκ εὐδαίμων ^{io} μὲν, οὐ μὰν ^k πάντα κακοδαίμων.

71 ^a Ἐν ταυτῷ.

Μὴ ὦν ἄνοσον καὶ ἀνάληγον ^b τολμῶντι τὸν ἀγαθὸν εἰπεῖν, μηδὲ ἄλυπον θρασυνέσθωσαν λέγειν· ὡς γὰρ σώματι ἀλγεινά τινα ἀπολείπομεν, οὕτω καὶ ψυχαῖς ἐπάδυνα. Ἄλλὰ ταὶ μὲν ἀφρόνων λύπαι ἀλόγιστοι πέλονται· ταὶ δὲ φρονίμων ἐς ὅσον ^c κα λόγος ἐπιτρέποι ^d ὀρίδδων τὰ πράγματα. Ἄλλὰ μὰν καὶ τὸ καύχαμα αὐτῶν τᾶς ἀπαθείας ^e ἐκλύει τᾶς ἀρετᾶς τὸ γενναῖον, αἴκα ἐν διαφόροις καὶ ^f μὴ ²⁰ κακοῖς θανάτῳ τε καὶ ἀλγηδόνι καὶ πενία ἀντιβεβᾶκη. Εὐκαταγώνιστα γὰρ τὰ μὴ κακά. Ἀσκητέον ὦν ποττὰν ^g μετριοπαθίαν ἴμεν, ὡς τό τε ἀνάληγον εἰς ἴσον τῷ ^h ἐμπαθεῖ φεύγωμες, μηδὲ ⁱ μέζον φύσιος τᾶς ἀμετέρας φθεγγώμεθα.

^f δῆλεσθαι] Sic dedit Schowius, e Jacobsii emendatione. Vulgo δηλῆσθαι. δηλήσασθαι A. Gesnerus in marg. Forte, δύνασθαι. καὶ ante τήναν om. A.

^g καρυσεια edd. Vett. Voces male coagmentatas sejunxit ante Schowium Galeus. καρύσσει ἢ A. ^h τελεσθῆμεν] Emendavit Valckenærius ad Theocrit. II. 46. Vulgo τελεσθῆναι.

ⁱ παρίοντα] Sic A. Vulgo παρίοντας. Galeus dedit παρίοντος. Schowius totum locum ita descripsit: εὐσταθέα . . . διὰ τὸ γνώμα τελεσθῆναι, ὡς μὴ ἄτᾳ δαλέηται τις π. Schowium videtur decepsisse editio Genevensis, quæ mendosam lectionem edit. Turic. 1559. repetiit, ὡς με ἃ τῇ δηλήται.

^k πάντα] Sic A. Vulgo πάντως.

71.

^a Sic A. Vulgo conjungitur h. l. cum superioribus.

^b τολμῶντι] Galeus τολμώντων.

^c κα λόγος ἐπιτρέποι.] Sic A. Vulgo ἀλόγως ἐπιτρέπει. Gesnerus ὁ λόγος.

^d ὀρίδδων] Ita Schowius pro vulg. ὀριάδων. Galeus jam dederat ὀρίσδων. Gesnerus, ἀρμόζων.

^e ἐκλύειν A.

^f μὴ κακοῖς] Gesnerus correxit μεγάλοις κ.—μικρὰ κακά. Galeus mavult ἀδιαφόροις, reliquis retentis. ἀνταβεβᾶκη A.

^g μετριοπαθείαν A.

^h ἐμπαθεῖ] ἐμπαθεῖ A.

ⁱ μέζον] A. μέτρον, et mox φθεγγώμεθα.

72 ^a Τοῦ αὐτοῦ Περί ἀνδρῶς ἀγαθοῦ καὶ εὐδαίμονος.

Πρῶτον μὲν ὧν χρῆ τοῦτο γινώσκειν, ὅτι ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ οὐκ εὐθέως εὐδαίμων ἐξ ἀνάγκας ἐστίν· ὁ δὲ εὐδαίμων καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐστίν. Ὁ ^b μὲν γὰρ εὐδαίμων ἐξ ἐπαινετῶ καὶ μακαριστῶ γίνεται· ὁ δὲ ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐξ ἐπαινετῶ μόνον. Γίνεται δὲ ὁ μὲν ἐπαινος ἐπ' ἀρετᾶ, ὁ δὲ μακα-³⁰ρισμὸς ἐπ' εὐτυχία. Καὶ ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐπὶ τοῖς ^c παρὰ ταύτης ἀγαθοῖς γίνεται τοιοῦτος· ὁ δ' εὐδαίμων καὶ ἐπὶ τοῖς διὰ τύχαν· καὶ ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ ἀναφαίρετον ἔχει τὰν ἀρετὰν, ὁ δ' εὐδαίμων ἐστίν ὅκ ἀφαιρέεται τὰν εὐδαιμοσύναν. Τᾶς μὲν γὰρ ἀρετᾶς ἀνυπεύθυνος ἡ δύναμις· τᾶς δ' εὐδαιμοσύνας εὐθυνομένα. Νόσοι τε γὰρ μακρὰὶ σώματος καὶ πηρώσιες αἰσθαταρίων ἀπομαραίνοντι τὰν εὐθάλειαν τᾶς εὐδαιμοσύνας.

73 ^a Ἐν ταυτῶ.

Διαφέρει δὲ Θεὸς ἀνθρώπῳ ἀγαθῶ, ὅτι Θεὸς μὲν οὐ μόνον ⁴⁰ εἰλικρινῆ καὶ διυλισμέναν ἔχει τὰν ἀρετὰν ἀπὸ παντὸς τῶ θνατῶ πάθεος, ἀλλὰ καὶ τὰν δύναμιν αὐτᾶς ^b ἄτρυτον πέπαται καὶ ἀνυπεύθυνον, ὡς πρὸς αἰωνίων ἔργων σεμνότητά τε καὶ μεγαλοπρέπειαν· ἀνθρώπος δ' οὐ μόνον τῶ ^c θνατῶ τῆς φύσεως καταστάματι μείονα ταύταν πέπαται, ἐστὶ δ' ὅκκα καὶ ^d δι' ἀγαθῶν ἀμετρίαν, καὶ διὰ συνήθειαν ἰσχυρὰν, καὶ διὰ φύσιν μοχθηρὰν, καὶ δι' ἄλλας αἰτίας πολλὰς, ἀδυνατεῖ ^e κατ' ἄκρας γενναθῆμεν παναλαθέως ἀγαθός. ⁵⁰

72.

^a Sic A.

^b ὁ μὲν εὐδαίμων sine γὰρ A. et mox ἐπαινετῶ sine ἐξ.

^c παρὰ αὐτὸν] παρὰ ταύτης A. Ex eodem MS. supplēvi mox καὶ ἐπὶ τοῖς—ὁ δ' εὐδαίμων. ὅτε καὶ pro ὅκ A.

73.

^a Sic A. ubi præcedit locus Archytæ.

^b ἄτρυτον] ἄτρωτον A.

^c θνατῶ] θανάτω A.

^d οὐ μετρίαν] ἀμετρίαν A. ut Gesnerus in margine conjecit. Heringa Obs. Crit. p. 152. reponit καὶ διὰ παθῶν ἀμετρίαν. Valckenærius ad Theocrit. Adon. p. 213. διὰ παθῶν ἀσυμμετρίαν.

^e κατ' ἄκρας—ἀγαθοῦ.] κατ' ἄκρας—ἀγαθός A.

74 ^a Ἐν ταυτῷ.

Φαμί δὴ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα τοῦτον εἶμεν, τὸν πράγμασι
μεγάλοις καὶ καιροῖς καλῶς χρεόμενον. Οὗτος δὲ κε εἴη ὁ
εὐτυχίαν τε δυνάμενος καλῶς φέρειν, καὶ πάλιν ἀτυχίαν
καὶ ὃ ἐν τε τοῖς καλοῖς καὶ τιμίοις ἄξιος γένομενος τῶν
ὑποκειμένων, καὶ μεταβαλοίσας τὰς τύχας εὔ τὸ παρὸν
ἐκδεχόμενος. Εἰ δὲ συντόμως τε καὶ κεφαλαιωδῶς δεῖ
φράσαι, ὁ ἐν πάντεσσι τοῖς καιροῖς καλῶς ἀγωνιζόμενος ἐκ
τῶν ἐνδεχομένων, καὶ μὴ μόνον αὐταυτὸν οὕτως διατιθεῖς, ἀλ-
λὰ καὶ τοὺς ἐμπιστεύσαντας αὐτῷ, καὶ συναγωνισαμένους.

75 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἐπεὶ ὧν τῶν ἀγαθῶν ^b ἃ μὲν αὐτὰ ἐντι δι' αὐταυτὰ αἰρετὰ,
οὐ μὰν δι' ἕτερον· ἃ δὲ δι' ἕτερον, οὐ μὰν δι' αὐταυτὰ· εἴη ὧν καὶ
τρίτον τι εἶδος ἄτερον ἀγαθῶν, ὃ καὶ δι' αὐταυτὸν αἰρετόν ἐντι,
καὶ δι' ἕτερον. Τίνων οὖν ἐντι τὰ τοιαῦτα τῶν ἀγαθῶν, ἅπερ
αὐτὰ δι' αὐταυτὰ αἰρετὰ πέφυκεν ἡμεν, οὐ μὰν διὰ ἕτερον; ¹⁰
Φανερόν ὅτι ἡ εὐδαιμοσύνα. Ταύτας γὰρ ἕνεκα τὰ ἄλλα
αἰρεόμεθα, αὐτὰν δὲ ταύταν οὐδενὸς ἀτέρω. Τίνα δὲ πάλιν
ἐντι, ἃ ^d δι' ἄτερον μὲν αἰρεόμεθα οὐ μὰν ^e δι' αὐταυτὰ
γε; Δᾶλον ὅτι τὰ ὠφέλιμα, καὶ τὰ προαιρετικὰ τῶν ἀγα-
θῶν, ἅπερ αἴτια γίνεται τῶν ^f αἰρετῶν· οἷον πόνοι μὲν σώμα-
τος καὶ γυμνάσια καὶ τρίψιες, ^g εὐεκτίας· ἀναγνώσιες δὲ

74.

^a Sic A.

^b αὐτὰν] ἀντ' αὐτῶν sic A.
sine acc. Vertit Gesnerus, qui non
seipsum modo sic composuerit.
Legendum αὐταυτὸν. Vide an-
notata ad Gregor. de Dial. Dor.
CLXXII. Sæpe restitui sect. seq.

75.

^a Sic A.

^b ἃ μὲν αὐτὰ ἐντι διὰ ταυτὰ αἰ-
ρετὰ, οὐ μὰν δι' ἕτερον· ἃ δὲ δι' ἕτε-
ρον, οὐ μὰν διὰ ταυτὰ. ἦν ὧν — ἀγα-
θῶν — διὰ ταυτὸν] ἃ μὲν ἐστὶν αὐτὰ
δι' αὐτὰ, ἃ δὲ δι' ἕτερον οὐ μὰν δι' αὐτὰ

εἴη· ὧν — ἀγαθὸν — ὃ καὶ καὶ (sic)
δι' αὐτὰ ταυτὸν A. et mox δι' αὐτὰ
ταῦτα pro διὰ ταῦτα.

^c ἄλλα deest A.

^d διάτερον μὲν] δι' ἕτερον Gesnerus
in marg. δι' ἕτερον μέντοι A. Se-
quentia sic vulgo leguntur; αἰρεό-
μεθα, αὐτὰν δὲ ταύταν αἰρεόμεθα οὐ
μὰν διὰ ταυτὰ γε, δᾶλον. Exrunxi
αὐτὰν δὲ ταύταν αἰρεόμεθα, secutus
Gesnerum in margine.

^e διὰ ταῦτα] δι' αὐτὰ ταῦτα A.^f αἰρετῶν] ἑταίρων A.

^g εὐεκτίας] εὐεξίας A. altera le-
ctione suprascripta. Mox vulgo

καὶ μελέται καὶ ἐπιτηδεύσεις, καλῶν καὶ ἀρετῶν. Τίνα δὲ καὶ δι' αὐταυτὰ αἰρετὰ, καὶ τὰ δι' ἕτερον; οἷον αἱ τε ἀρεταὶ καὶ 20 αἱ ἕξεις αὐτῶν, καὶ αἱ προαιρέσεις, καὶ αἱ πράξεις, καὶ πᾶν τὸ ἐχόμενον τῶν καλῶν οὐσίας. Τὸ μὲν ὧν ἰδιῶς αὐταυτὸ αἰρετὸν, οὐ μὲν δι' ἕτερον, μονῆρες ἀγαθὸν ἐντι καὶ ἐν τὸ δὲ καὶ δι' αὐτὸ καὶ δι' ἄτερον, τριχᾶ δέδασται. Τὸ μὲν γάρ^κ τι αὐτῶν περὶ ψυχᾶν ἐστίν, τὸ δὲ περὶ σῶμα, τὸ δὲ τι ἐκτὸς περὶ ψυχᾶν μὲν, αἱ τῶν ψυχῶν ἀρεταί· περὶ σῶμα δὲ, αἱ τῶν σώματος· ἐκτὸς δὲ, φίλοι, δόξα, τιμὰ, πλοῦτος. Παραπλησίως δὲ, καὶ τὸ δι' ἄτερον αἰρετὸν· τὸ μὲν γάρ τι αὐτῶν, τὰ ποιητικὰ τῶν τῶν ψυχῶν ἀγαθῶν· περὶ 30 σῶμα δὲ, τὰ τῶν σώματος· ἐκτὸς δὲ, τὰ αἰτία πλούτου καὶ δόξας καὶ τιμῶν καὶ φιλίας. Ὅτι δὲ τὰν ἀρετῶν ἤμεν συμβέβακεν αὐτῶν ἰδιῶς αὐταυτὰν αἰρετῶν, δᾶλον καὶ ἐκ τῶν δὲ. Εἰ γὰρ τὰ καταδεέστερα τῶν φύσει, λέγω δὴ τὰ σώματος ἀγαθὰ, αὐτὰ ἰδιῶς αὐταυτὰ αἰρεόμεθα, κρέσσων δὲ ψυχᾶ σῶματος, φανερόν ὅτι καὶ τὰ τῶν ψυχῶν ἀγαθὰ αὐτὰ δι' αὐταυτὰ ἀγαπέομες, ἀλλ' οὐ διὰ τὰ ἀποβαίοντα ἀπ' αὐτῶν.

76 ^α Ἐν ταυτῶν.

Τῶν δ' ἀνθρωπίνῳ βίῳ καιροὶ τρεῖς· ὁ μὲν ἐν εὐτυχίᾳ, ὁ 40 δὲ ἐν ἀτυχίᾳ, ὁ δὲ μεταξὺ τούτων. Ἐπεὶ ὧν ἀγαθὸς ἀνὴρ ὁ ἔχων ἀρετῶν, καὶ ὁ χρεόμενος ἀρετῶν, χρεᾶται δὲ αὐτῶν κατὰ τῶν τρεῖς καιρῶν· ἢ γὰρ ἐν ἀτυχίᾳ, ἢ ἐν εὐτυχίᾳ, ἢ ἐν τοῖς μεταξὺ τούτων· καὶ ἐν ἀτυχίᾳ ἢ μὲν ἐντι κακοδαίμων, ^ε ἐν

διὰ ταυτὰ. Α. δι' αὐτὰ ταυτὰ. Post καὶ del. τὰ.

^h τῶν καλῶν] τῶν καλῶν Α.

ⁱ διὰ ταυτὸ] δι' αὐτὸ ταυτὸ Α. et mox διὰ ἕτερον.

^k τι] τοῖ Α. αὐτῶν reposui ex conjectura Gesneri pro αὐτῶν. Paullo infra ubi vulgo legitur τὸ μὲν τι αὐτῶν, Α. habet αὐτῶν.

^l ψυχᾶν] ψυχῶν Α.

^m τιμῶν] ἤμεν reposuit Galeus.

ⁿ διὰ ταυτῶν α. δ.] δι' αὐτῶν ταυτῶν ἀρετῶν ἄλλον Α.

^o διαταυτὰ] δι' αὐτὰ ταυτὰ et sic paullo post Α.

76.

^a Sic Α.

^b μὲν ἐντι] μὲν ἐνεστι τι κ. Α.

^c ἐν δ' εὐτυχίᾳ] Particula accessit ex Α.

δ' εὐτυχία εὐδαιμόνων, ἐν δὲ τῷ μέσῳ καταστάσει οὐκ εὐδαιμόνων· φανερόν οὖν ὅτι οὐδὲν ἄτερόν ἐστιν εὐδαιμοσύνα, ^d ἀλλὰ χράσις ἀρετῆς ἐν εὐτυχίᾳ. Λέγομες δὲ νῦν εὐδαιμοσύναν, τὰν τῷ ἀνθρώπῳ. Ὁ δ' ἀνθρώπος οὐχ ἁ ψυχᾷ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα· τὸ γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων ζῶον, καὶ τὸ ἐκ ⁵⁰ τοιούτων ἀνθρώπος. Καὶ γὰρ εἰ τῆς ψυχᾶς ὄργανον τὸ σῶμα πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ μέρος καὶ τοῦτο καὶ ἁ ψυχᾷ. Διὸ καὶ τῶν ἀγαθῶν, ἃ μὲν ἐντὶ ^e τῷ ἀνθρώπῳ, ἃ δὲ τῶν μερέων. Καὶ ἀνθρώπῳ μὲν ἀγαθὸν εὐδαιμοσύνα· τῶν δὲ μερέων τῷ ἀνθρώπῳ, ψυχᾶς μὲν φρόνασις, ἀνδρεία, δικαιοσύνα, σωφροσύνα· σώματος δὲ, κάλλος, ὑγίεια, εὐεκτία, εὐαισθησία. Τὰ δὲ ἐκτὸς, πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ ⁱ τιμὰ, καὶ ^f εὐγένεια, πέφυκεν ἐπιγένημα ἤμεν τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἀκόλουθα φύσει προϋφιστακόσιν ἀγαθοῖς, ^g δορυφορεῖται τὰ μῆονα τῶν ἀγαθῶν τὰ μέζονα· φιλία μὲν καὶ δόξα καὶ πλοῦτος, σῶμα καὶ ψυχᾷ· ὑγίεια δὲ καὶ ἰσχύς καὶ εὐαισθησία, ψυχᾷ· φρόνασις δὲ καὶ ἀνδρία καὶ σωφροσύνα καὶ ἁ δικαιοσύνα, τὸν νόον τῆς ψυχᾶς· ὁ δὲ νόος τὸν Θεόν· οὗτος γὰρ ὁ κράτιστός ἐστι καὶ ὁ ἀγεμονεύων. ¹⁰ Καὶ τούτων ἕνεκα καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἀγαθῶν ^h δεῖ παρῆμεν. ⁱ Στρατεύματος μὲν γὰρ ἀγεῖται στραταγός, πλωτήρων δὲ κυβερνάτης, τῷ δὲ κόσμῳ Θεός, τῆς ψυχᾶς δὲ νόος· τῆς δὲ περὶ τὸν βίον εὐδαιμοσύνας, φρόνασις· οὐδὲν γὰρ ἄτερόν ἐστι φρόνασις, εἰ μὴ ἐπιστάμα τῆς περὶ τὸν βίον εὐδαιμοσύνας, ἢ ἐπιστάμα τῶν κατὰ φύσιν ἀνθρώπῳ ἀγαθῶν.

77 ^a Ἐν ταυτῷ.

Καὶ Θεῷ μὲν εὐδαιμοσύνα καὶ βίος ἄριστος· τῷ δ' ἀν-

^d ἀλλὰ χράσις] ἀλλ' ἢ χρ. Α.

^e ἀνθρώπῳ] τῷ ἀνθρώπῳ Α. et mox εὐδαιμονία pro εὐδαιμοσύνα.

^f εὐγένεια] εὐγένειαν. Α.

^g δορυφορεῖται] δωρηφορεῖται Α.

^h ἀεὶ παρῆμεν] Galeus conjicit

δεῖ παρῆμεν.

ⁱ στρατεύματος μὲν] μὲν deest Α. et mox καὶ ante κυβερνάτης. Gesn. 3. ὁ κυβ.

θράπτω ἐξ ἐπιστάμας καὶ ἀρετᾶς καὶ τρίτῳ εὐτυχίας σω-²⁰
 ματούμενα παραγίνεται. Λέγω δὲ ^b σοφίαν μὲν, ἐπιστά-
 μαν τῶν θεῶν καὶ δαιμόνων, φρέναςιν δὲ τῶν ἀνθρωπίνων
 καὶ τῶν περὶ τὸν βίον· τὰς γὰρ λόγοις καὶ ἀποδείξεσιν
 ποτιχρωμέναις ἀρετᾶς, δεόν ἐπιστάμας ποταγορεύειν· ἀρε-
 τὰν δὲ, τὴν ἠθικὴν καὶ βελτίστην ἔξιν τῷ ἀλόγῳ μέρει
 τῆς ψυχᾶς, καθ' ἃν καὶ ποιοὶ τινες ἡμεν λεγόμεθα κατὰ
 τὸ ἦθος, οἷον ἐλευθέριοι, δίκαιοι, καὶ σώφρονες· εὐτυχίαν δὲ,³⁰
 τὴν παρὰ τὸν λόγον τῶν ἀγαθῶν παρουσίαν, καὶ μὴ δι' αὐ-
 τὸν γινομένην. Ἐπεὶ ὧν ἃ μὲν ἀρετὰ καὶ ἐπιστάμα ἐφ'
 ἀμῖν, ἃ δ' εὐτυχία οὐκ ἐφ' ἀμῖν· ἐν δὲ θεωρίαις καὶ πράξεσι
 τῶν καλῶν τὸ εὐδαιμονᾶν· αἱ δὲ θεωρίαι καὶ αἱ πράξεις
 ποτάντεις μὲν οὔσαι λειτουργίαν καὶ ἀνάγκαν ἐπιφέροντι,
 εὐδοῦσαι δὲ διαγωγὰν καὶ εὐδαιμοσύναν· γίνεται δὲ ταῦτα
 ἐν εὐτυχίᾳ· φανερόν ὅτι οὐδὲν ἄτερόν ἐστιν εὐδαιμοσύνα, εἰ
 μὴ χρᾶσις ἀρετᾶς ἐν εὐτυχίᾳ.

40

78 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἵτι ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ οὕτω διάκειται ποτ' εὐτυχίαν, ὥσ-
 περ καὶ ὁ τῷ σώματι καλῶς ἔχων καὶ ῥωμαλέως. Καὶ
 γὰρ ἐκεῖνος οἷός τε καὶ θάλπος καὶ ψύχος ὑπομένει, καὶ
 βάρος ^b ἄραι μέγα, καὶ πολλὰς ἀτέρας εὐχερῶς ὑπομένει
 κακοπαθείας.

79 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἐπεὶ ὧν εὐδαιμοσύνα χρᾶσις ἀρετᾶς ἐν εὐτυχίᾳ, περὶ
 ἀρετᾶς καὶ εὐτυχίας ^b λέγωμες, καὶ πρῶτον περὶ εὐτυχίας.
 Τῶν γὰρ ἀγαθῶν ἃ μὲν οὐκ ἐπιδέχεται ὑπερβολὰν, οἷον⁵⁰
 ἀρετὰ· οὐ γὰρ ἐστιν ὑπερβάλλοισά τις ἀρετὰ, καὶ ὑπερ-

^b ἐπιστάμαν σοφίαν μὲν — ἀνθρώ-
 πων] Gesneri margo, σοφίαν μὲν
 ἐπιστάμαν — ἀνθρωπίνων. In A.
 deest τῶν ante περί. Pro δαιμόνων
 Galeus δαιμονίων.

^a Sic A. 78.

^b ἄραι] ἄραι A.

^a Sic A. 79.

^b λέγωμες] λέγομεν A.

βαλλόντως τις ἀγαθός· ἂ γὰρ ἀρετὰ στάθμαν ἔχει τὸ δέον, καὶ ἔστι τῷ δέοντος ἕξις ἐν τοῖς πρακτοῖς· ἂ δ' εὐτυχία καὶ τὰν ὑπερβολὰν ἐπιδέχεται, καὶ τὰν μῆωσιν. Ὑπερβάλλουσα δὲ γεννᾷ τινὰς κακίας, καὶ ἕξιστησι τὸν ἄνθρωπον ἐκ τᾶς κατὰ φύσιν ἕξις, ὥστε πολλάκις ἀντιβαίνειν καὶ τᾷ συστάσει τᾶς ἀρετᾶς. Καὶ οὐ μόνον ἂ εὐτυχία, ἀλλὰ καὶ ἄτεραι αἰτίαι πλείονες. Οὐδέποκα γὰρ δεῖ^α θαυμάινειν, περὶ μὲν αὐλητικὰν ἤμην τινὰς ἀλαζύνας, ^δοὐ τὰ ποτ' ἀλάθειαν ἔασαντες, φαντασία τινὶ ^εψευδεῖ τῶς ἀμώσως αἰρέοντι· περὶ δὲ τὰν ἀρετὰν μὴ ἤμεν τὸ ^ι τοιοῦτον γένος· ἀλλ' ὅσω περ σεμνότερόν ἐστι, τοσούτω καὶ τὸ ποτιποιούμενον περὶ αὐτὰν πλεον ἤμεν γένος. Πολλὰ γὰρ ἐστὶ τὰ διαστρέφοντα τὰς ^βπερὶ τὰν ἀρετὰν ἐπιφανείας, ὧν ἐν μὲν ἐστὶ τὸ τῶν ἐπιβουλευόντων καὶ ποτιποιουμένων γένος· ^ιο ἄτερα δὲ φυσικὰ πάθεα παρακολουθεόντα ἐνιόκα ποιέοντι ἐναντίαν ἐπιπρέπειαν τᾶς ἀληθινᾶς διαθέσιος· τινὰ δὲ καὶ δι' ἔθος συνεκτεθραμμένα ἐκ παλαιῶν χρόνων· οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ δι' ἀλικίας ^βἀβατικᾶς τε καὶ γεροντικᾶς, καὶ δι' εὐτυχίας ἢ καὶ ἀτυχίας, καὶ δι' ἀτέρως παμπληθείας τρόπως. Ὡστε οὐδέποκα δεῖ θαυμάινειν, εἰ πάντ' ἀντεστραμμένως ἐνιόκα κρίνεται, τᾶς ἀληθινᾶς διαθέσιος μεταπιπτού- ²⁰σας. Ὡσπερ καὶ τέκτονα τὸν ἄριστον ἤμεν δοκέοντα πολλὰ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις ἔργοις ὀρέομεν ἀμαρτάνοντα, καὶ στρατηγὸν, καὶ κυβερνάταν, καὶ γραφέα, καὶ πάντας ἀπλῶς, καὶ ὅμως οὐκ ἀποστεροῦμεν τᾶς ὑπαρχούσας ἕξις· ^ι οὕτως

^α θαυμάινειν] θαυμένειν A. Mox

περὶ pro παρὰ Schowius.

^δ οὐ τὰ ποτ' A.

^ε ψευδεῖ τῶς ἀμώσως αἰεί ρέοντι.] Gesnerus in margine, *Lego ψευδεῖ πῶς ἀμώσως. Dedi αἰρέοντι ex facillima Valckenærii emendatione ad*

Euripid. Hipp. 17.

^ι τοιοῦτο] τοιοῦτον A.

^β περὶ] ἐπὶ A.

^β ἀβ. τε καὶ] ἡβατικᾶς δὴ καὶ A.

^ι οὗτοι δὲ] οὗτοι οὐδὲ A. οὕτω Gesnerus pro conjectura in margine.

οὐδὲ τὸν ἀκολασταίνοντα ἐν τισι καιροῖς, οὐδὲ τὸν ἀδικήσαντα, οὐδὲ τὸν ἀποδειλιάσαντα, εἰς τὰς κακῶς τακτέων ἀνδρας, οὐδὲ μὲν τὰς τούτων τι κατορθώσαντας εἰς τὰς ἀγαθῶς· ἀλλὰ τοῖς τε φαύλοις τὸ^κ τυχὲν ποτὲ δοτέον, τοῖς τε ἀγαθοῖς τὸ διαμαρτάνειν· τὰν δὲ ἀλαθινὰν κρίσιν οὐ ποθ³⁰ ἓνα καιρὸν ἐπιβλέποντας, οὐδ' ἐπὶ χρόνου τι πλάθος, ἀλλ' ἐπὶ πάντα τὸν βίον. ^m Ὡσπερ δὲ τὸ σῶμα βλάπτει μὲν καὶ τὸ τᾶς ἐνδείας καὶ τὸ τᾶς ὑπερβολᾶς εἶδος, οὐ μὲν ἀλλὰ ⁿ νόσως ἔτι μέζονας ἐμποιεῖν πέφυκεν ἂ ὑπερβολὰ, καὶ τὰ καλεόμενα περισσώματα· οὕτω καὶ ψυχὰν βλάπτει μὲν καὶ τὸ τᾶς εὐτυχίας ἢ ἀτυχίας εἶδος, ἀκαιρῶς παραγενόμενον· οὐ μὲν ἀλλὰ νόσως τε ^o καὶ μέζονας ποθὲν πέφυκεν ⁴⁰ ἂ λεγομένα παρὰ πάντεσσιν εὐτυχία, ὥσπερ οἶνος καταμεθύσκουσα τοῖς ἀγαθοῖς τὰν διάνοιαν.

80 ^a Ἀρχύτα Πυθαγορείου Περὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ εὐδαίμονος.

Ὅθεν οὐκ ἀτυχίαν ^b ἐνεγκὲν ἐμμελῶς χαλεπώτερόν ἐστιν, ἀλλ' εὐτυχίαν. Πάντες μὲν γὰρ ἐν ἀτυχίᾳ ^c μένοντες, ὡς ἐπὶ πολὺ μέτριοι καὶ κόσμιοι τὸ ἦθος ἡμεν φαίνονται· ἐν δ' εὐπραγίαις ἀνδρεῖοι, μεγαλόφρονες, μεγαλόψυχοι. Δεινὰ γὰρ ^d ἀτυχία συναγαγὲν καὶ καταρτίσαι τὰν ψυχάν· ἂ δ' εὐπραγία τούναντίον ἐπᾶραι καὶ ^e κενῶσαι. Διὸ ποθεκτι- ⁵⁰ κοὶ μὲν ἅπαντες καὶ συνετοὶ τὸν τρόπον, ἀτυχεόντες· ἐπιθετικοὶ δὲ καὶ θαρσαλέοι τὸν τρόπον, εὐτυχεόντες.

ⁱ τούτων] τοῦτον A.

^k τυχὸν ποτιδοτέον] τυχὲν ποτε δοτέον A.

^l ἀποβλέποντας] ἐπιβλέποντας A.

^m ὥσπερ δὲ] ὥσπερ καὶ A.

ⁿ νόσως τε] νόσως ἔτι A.

^o καὶ μέζονας] καὶ om. A.

^a Sic A.

80.

^b ἐνεγκὲν] ἀνεγκὲν A. et mox εἶμεν.

^c μένοντες] μὲν ὄντες, Schowius. βαίνοντες Jacobsius.

^d ἀτυχία] ἀτυχίας A. Mox idem καταρτίσαι pro καταρτῆσαι, quomodo coniecit Gesnerus.

^e κενῶσαι] καινῶσαι A.

81 ^a Ἐν ταυτῶ.

Ἦρος δὲ ἐστὶν εὐτυχίας, ἂν προέλοιτο ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ
συνεργὸν αὐτῶ γενομένην ^b ποττὰς ἰδίας πράξις· ὥσπερ
καὶ μέγεθος ^c ναῶ, καὶ μέγεθος παδαλίω, ᾧ καθικνεῖσθαι
δύναται ὁ ἀγαθὸς κυβερνάτας μεγάλη πελάγα διαπεραιού-
μενος, καὶ μεγάλην ναυκλαρίαν στελλόμενος. Ἄ δ' ὑπερ-
βολὰ τᾶς εὐτυχίας τοῖς ἀγαθοῖς οὐ κρατεῖσθαι πέφυκεν
ὑπὸ τᾶς ψυχᾶς, ἀλλὰ κρατὲν αὐτᾶς. Ὡσπερ γὰρ τὸ
λαμπρὸν φάος μαρτυρίαν περιτίθησι τοῖς ὀφθαλμοῖς· οὕτω
καὶ ἡ ^d ὑπερβάλλουσα εὐτυχία τῶ νόῳ τᾶς ψυχᾶς. Καὶ
περὶ μὲν οὖν εὐτυχίας ἄλλις εἰρήσθω.

82 [^a Ὅτι ἀντακολουθοῦσιν αἱ ἀρεταί.

Ἦτος ἀντακολουθοῦσιν αἱ ἠθικαὶ ἀρεταί, δεικτέον καὶ ἀπὸ ¹⁰
τῆς προαιρέσεως. Εἰ γὰρ ἡ ἀρετὴ μάλιστα τῇ προαιρέσει
κρίνεται, ἡ δὲ ὀρθὴ προαίρεσις ἐκ φρονήσεως ἔπεται. Τὸ γὰρ
βουλευέσθαι τῆς φρονήσεως καὶ ἠθικῆς ἀρετῆς, εἴγε δεῖ μὲν
τῶ καλῶς βουλευομένῳ τὸν σκοπὸν ὀρθὸν κείσθαι, εἰς ὃν
περὶ τῶν συντελούντων εἰς αὐτὴν βουλευέται. Ὅριζται δὲ ὁ
σκοπὸς ὑπὸ τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς· οὐ γὰρ ἐφείμεθα, περὶ
τούτου βουλευόμεθα· ἡ δὲ τῶν προσηκόντων ἔφεσις ἀπὸ τῆς ²⁰
ἠθικῆς ἀρετῆς, ὥσπερ εἶπεν Ἀριστοτέλης, οὐκ ἐστὶν ἡ
προαίρεσις ὀρθὴ ἄνευ φρονήσεως, οὐδὲ ἄνευ ἀρετῆς· ἡ μὲν
γὰρ τὸ τέλος, ἡ δὲ τὰ πρὸς τὸ τέλος ποιεῖ πράττειν. Ἔτι
εἰ ἀνάγκη μὲν ἠντινοῦν ἀρετὴν ἠθικὴν ἔχοντα φρόνησιν ἔχειν·
εἴγε ἐστὶν ἠθικὴ ἀρετὴ πρακτικὴ τῶν ὠρισμένων φρονήσει τε
καὶ τῶ ὀρθῶ λογῶ· ἀνάγκη δὲ καὶ τὸν φρόνησιν ἔχοντα
ἔχειν ἠθικὴν ἀρετὴν· εἴγε οἰκεῖον τῇ φρονήσει τὸ ζητεῖν πῶς

81.

^a Sic A.

^b ποττὰς] ποτὶ τὰς A.

^c ναῶ] ναῶς Gesnerus in mar-
gine, et sic edidit Schowius. πα-
δαλίω pro παδαλίω A.

^d ἡ ὑπερβάλλουσα] Deest ἡ A.

82.

^a Retinui hunc locum, etsi nul-
lus dubito Gesnerum de suo ad-
didisse. Qui in margine hæc:
Alexandri Aphrodisei libro 4. c.
22. Quæstionum. Hoc idem Alex-
ander copiose tractat in quæstioni-

οἷόν τε τυχεῖν τοῦ δέοντος σκοποῦ, ὃν τῆς ἠθικῆς ὀρίσαι· αὐτὴ γὰρ τῆς ὀρεκτικῆς δυνάμεως ἀρετὴ. Ταύτη γὰρ φρόνη-³⁰ σίς τε καὶ δεινότης διαφέρουσιν· ἢ ἡ μὲν φρόνησις τῶν πρὸς τὸν ὀρθὸν σκοπὸν φερόντων ἐστὶν εὐρετικὴ τε καὶ ζητητικὴ· ἢ δὲ δεινότης τῶν πρὸς τὸν τυχόντα.]

83 ^a Μουσωνίου.

Οὐκ ἐστὶ τὴν ἐνεστηκυῖαν ἡμέραν καλῶς βιώσασθαι, μὴ προ-
θέμενον αὐτὴν ὡς ἐσχάτην βιώσασθαι.

84 ^a Μουσωνίου ἐκ τοῦ Περί Σκέπης.

Ταῦτα ^b μὲν περὶ τροφῆς εἶπεν. Ἠξίου δὲ καὶ σκέπην τὸν σώφρονα τῷ σώματι ζητεῖν, οὐ τὴν πολυτελῆ καὶ περι-
τήν· εὐθύς γὰρ ἐσθῆτι καὶ ὑποδέσει τὸν αὐτὸν τρόπον ἔφη εἶναι χρηστέον, ὄνπερ πανοπλία, φυλακῆς ἕνεκεν τοῦ σώ-⁴⁰ματος, ἀλλ' οὐκ ἐπιδείξω. Ὡσπερ οὖν ὅπλα κάλλιστα τὰ ἰσχυρότατα, καὶ σώζειν μάλιστα δυνάμενα τὸν χρώμε-
νον, οὐ τὰ περίβλεπτα καὶ λαμπρά· οὕτως ἀμπεχόνη καὶ ὑπόδεσις ἢ χρησιμωτάτη, τῷ σώματι κρατίστη, καὶ οὐχ ἢ δυναμένη τὰς τῶν ἀνοήτων ὄψεις ἐπιστρέφειν. Δεῖ γὰρ ^c τῆς σκέπης αὐτῆς κρείττον ἀποφαίνειν τὸ σκεπόμενον καὶ ἰσχυρότερον, ἀλλ' οὐκ ἀσθενέστερον τε καὶ ^d χειρόν. Οἱ μὲν ⁵⁰ οὖν λειότητά τε καὶ ἀπαλότητα σαρκὸς διὰ τῶν σκεπα-
σμάτων μηχανώμενοι, χεῖρω τὰ σώματα ποιοῦσιν· εἶγε τὸ τεθρυμμένον σῶμα καὶ μαλακὸν, πολὺ κάκιον τοῦ σκληροῦ τε καὶ διαπεπονημένου ἐστίν· οἱ δὲ ῥωννύντες, καὶ κρατύ-
νοντες τῇ σκέπῃ, οὗτοι τὰ σκεπόμενα ^e μόνοι ὠφελοῦσιν. Διὰ τοῦτο οὐδαμῶς καλὸν οὔτε ^f ἐσθῆσιςι πολλαῖς κατα-

bus quæ secundo ejus de Anima potius.
lib. Græco adherent.

83.

^a Sic Trinc. Auctoris nomen
in A. evanuit.

84.

^a Sic A. Gesnerus: *Ejusdem
ex libro de Vestimento. Pertin-*
ent autem hæc ad temperantiam

^b ταῦτα μὲν] μὲν om. A.

^c τῆς σκέπης] τὴν σκέπην A.

^d χειρόν] χείρονα A.

^e μόνοι] μόνα A.

^f ἐσθῆσιςι] ἐσθῆσι A. Musonius
respexit Platonem Legg. xii. p.
942. D. docente Valckenærio ad
Herodot. iii. 11.

σκέπειν τὸ σῶμα, οὔτε ταινίαις κατειλεῖν, οὔτε χεῖράς τε καὶ πόδας περιδέσει πύλων ἢ ὑφασμάτων τινῶν μαλακύνειν, τοὺς γε μὴ νοσοῦντας· οὐδ' ὅλως εἶναι ἀγεύστους¹ καλὸν ψυχούς τε καὶ θάλπους, ἀλλὰ ῥιγοῦν χρὴ τὰ μέτρια χειμῶνος, καὶ² ἡλιοῦσθαι θέρους, καὶ σκιατροφεῖσθαι ἥκιστα. Καὶ τὸ³ ἢ μὲν ἐνὶ χρῆσθαι χιτῶνι, τοῦ δεῖσθαι δυοῖν προτιμητέον, τοῦ δ' ἐνὶ χρῆσθαι χιτῶνι τὸ μηδεμί, ἀλλὰ⁴ ἱματίῳ μόνον. Καὶ⁵ τοῦ γε ὑποδεδέσθαι τὸ ἀνυποδετεῖν τῷ δυναμένῳ κρείττον· κινδυνεύει γὰρ τὸ μὲν ὑποδεδέσθαι τῷ δεδέσθαι ἐγγυὺς εἶναι· ἢ δ' ἀνυποδησία πολ-¹⁰ λην¹ εὐλυσίαν τινὰ καὶ εὐκολίαν παρέχει τοῖς ποσίν, ὅτ' ἂν ἡσκημένοι ᾧσιν. Ὅθεν καὶ τοὺς ἡμεροδρόμους ὄραν ἔστιν οὐ χρωμένους ὑποδήμασιν ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ τῶν ἀθλούντων τοὺς δρομεῖς, οὐκ ἂν δυναμένους σάξιν τὸ τάχος, εἰ δεοὶ τρέχειν αὐτοὺς ἐν ὑποδήμασιν.

Ἐπεὶ δὲ σκέπης ἕνεκα καὶ τὰς οἰκίας ποιούμεθα, φημί καὶ ταύτας δεῖν ποιεῖσθαι πρὸς τὸ τῆς χρείας ἀναγκαῖον, ὡς ἀπερύκειν μὲν κρύος, ἀπερύκειν δὲ² θάλπους τὸ σφο-²⁰ δρὸν, εἶναι δὲ ἡλίου καὶ ἀνέμων ἐπικουρήματα τοῖς δεομένοις. Καθόλου δὲ ὅπερ ἂν παρέχοι σπήλαιον αὐτοφυές, ἔχον μετρίαν ὑπόδυσιν ἀνθρώπῳ, ταῦτο χρὴ παρέχειν ἡμῖν τὴν οἰκίαν, τοσοῦτον εἶπερ ἄρα περιττεύουσα, ὅσον καὶ ἀπόθεσιν τροφῆς ἀνθρωπίνης ἐπιτηδείαν ἔχειν. Τί δ' αἰ περιστυλοὶ αὐλαί; τί δὲ αἰ³ ποικίλαι χρήσεις; τί δ' αἰ

² ἡλιοῦσθαι] ἡλιοῦσθαι A.

³ μὲν ἐνὶ] μὲν ἐν ἐνὶ A.

⁴ ἱματίῳ μόνον.] Vide Salmasium ad Tertullian. de Pallio p. 410.

⁵ τοῦ γε ὑποδεδέσθαι] Salmasius ibid. p. 393. notat hoc dictum mutuatum esse Clement. Alexandr. Pædag. ii. 11. Miratur Ruhnkenius ad Timæum p. 231. talia Clementis furta nemini dum

deprehensa esse.

¹ ἀλυσίαν] εὐλυσίαν A. Diogenes Laert. vi. 70. Διττὴν δὲ ἔλεγεν εἶναι τὴν ἄσκησιν· τὴν μὲν ψυχικὴν, τὴν δὲ σωματικὴν· ταύτην καθ' ἣν ἐν γυμνασίᾳ συνεχεῖς γινόμεναι φαντασίαι, εὐλυσίαν πρὸς τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα παρέχονται.

² θάλπος] θάλπους A.

³ ποικίλαι χρήσεις] Schowius ex

ο χρυσόροφοι στέγαι; τί δ' αἱ πολυτέλειαι τῶν λίθων, τῶν μὲν χαμαὶ συνηρμοσμένων, τῶν δ' εἰς τοίχους ἐγκειμένων,³⁰ ἐνίων καὶ πάνυ πόρρωθεν ἠγμένων λίθων, καὶ δι' ἀναλωμάτων πλείστων; οὐ ταῦτα πάντα περιττὰ, καὶ οὐκ ἀναγκαῖα, ὧν τε χωρὶς^ρ καὶ ζῆν καὶ ὑγιαίνειν ἐστὶ, πραγματείαν δ' ἔχει πλείστην, καὶ διὰ χρημάτων γίνεται πολλῶν, ἀφ' ὧν ἂν τις ἐδυνήθη καὶ δημοσία καὶ ἴδια πολλοὺς ἀνθρώπους εὐεργετῆσαι; Καὶ τοι πόσῳ μὲν εὐκλεέστερον τοῦ πολυτελεῶς οἰκεῖν τὸ πολλοὺς εὐεργετεῖν; πόσῳ δὲ καλοκαγαθικώτερον τοῦ ἀναλίσκειν εἰς ξύλα καὶ λίθους, τὸ εἰς⁴⁰ ἀνθρώπους ἀναλίσκειν; πόσῳ δὲ ὠφελιμώτερον τοῦ περιβεβλησθαι μεγάλην οἰκίαν, τὸ κεκτῆσθαι φίλους πολλοὺς; ἧ ὅπερ γίνεται τῷ προθύμῳ εὐεργετοῦντι. Τί δ' ἂν ὄναιτό τις τηλικούτον ἀπ' οἰκίας μεγέθους τε καὶ κάλλους, ἢ λίκον ἀπὸ τοῦ χαρίζεσθαι πόλει καὶ πολίταις ἐκ τῶν ἑαυτοῦ;

85 ^a Ευσεβίου.

^b Ἐχθρὸς γενοίμην μηδενός, φίλος δὲ τοῦ αἰεὶ καὶ παραμενέοντος· καὶ μήποτε μὲν διενεχθεῖην πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους· διενεχθεῖς δὲ, διαλλαχθεῖην ὡς τάχιστα. Μηδενὶ ἐπιβουλεύσαιμι· ἐπιβουλεύομενος δὲ, ἄνευ ἀνάγκης τοῦ τι ἂν δράσαι ἀνήκεστον, ἀπαθῆς διαφύγοιμι. Ὀργῆς κρατοίην. Ἐρώην καὶ ἐπιθυμέοιμι καὶ τυγχάνοιμι μούνων τῶν¹⁰ καλῶν· τῶν δὲ ἀπ' ἐναντίας τῆς ἐπιθυμίας, μηδὲ ἀμαρτῶν κοτε ὥστε εὐξασθαι, ^c τύχοιμι. Βουλοίμην πάντας εὐτυ-

uno MS. dedit ποικίλων χρήσεις, Poecilarum usus. Jacobsius, τί δὲ αἱ ποικίλαι χρήσεις, quorsum tandem inaurata illa porticus. Pro χρήσεις Gesnerus conjecit χρήσεις, Wakefieldus χρήσεις. Gesnerum secutus sum, dubitans tamen.

^ο χρυσόροφοι A.

^ρ καὶ ὑγιαίνειν καὶ ζῆν A.

^η ὅπερ περιγίνεται] ὅπερ γίνεται A.

Mox ἄνετο A.

85.

^a Sic A. Incerti Authoris Gesner.

^b Ἐχθρὸς usque ad παραμενέοντος nunc primum vulgantur ex A. Mox in τοῦ τι ἂν nescio an lateat ὄτιον.

^c τύχοιμι ἐπιθυμίας μόγου.] Voces ἐπιθυμίας μόγου, quas abundare censuit Gesnerus, expunxi cum

χέειν, φθονήσασθαι ^d μηδενὶ τῶν εὐτυχεόντων. Μήκοτέ τις ἐμὲ τῶν ^e νομιζομένων παραλόγως εὖ πρήσσειν ἐκπλήξειε, μηδὲ ἀνίσειε· τί γὰρ δεῖ τοῖς παρὰ τῆς τύχης ^f δεδομένοις φθονέειν; φίλοι δὲ με, καὶ οἱ κατ' ἀξίην εὐτυχεόντες, εὐφραίνοιεν. Μήκοτε τῶ ἀπὸ οἰκείης γνώμης ἔχθρην κατ' ἐμοῦ ἐπανελομένῳ δυστυχῆσαντι ἐψηθεῖν. Μήκοτε συγ- ²⁰ γνοίην ^g ἐμωτῶ κακοῦ τευ τινὶ αἰτίην παρασχόντι. Λαθῶν κοτε ἐμωτὸν ὡς παρὰ μέλος ἦτοι τί εἶπας, ἢ πράξας, μὴ περιμείναιμι τοὺς μωμησομένους καὶ ἐπιπλήζοντας· αὐτὸς δὲ ἐμωτὸν μωμησαίμην, ^h μέχρι τοῦ ἀκέσασθαι. Εἰδείην γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα· ⁱ καὶ τὰ μέτρια ἐκδεχοίμην, ὥσπερ αὐτῶν ἔχει ἡ φύσις· τοῖς δὲ ὑπερβάλλουσι μὴ καὶ τὸ παρ' ^k ἐμωτοῦ προστιθείην. Εὐτυχίην εἰδείην φέρειν ³⁰ σωφρόνως, μήκοτε ὑπὸ εὐπρηγίης ἐς ὑπερηφανίην ἄλογον ἀερθεῖην. Πλοῦτον νομίζοιμι τὸν ἀρκέοντα βίῳ τῶ σώφρονι. Ἄπαιστον καὶ ἀκόρεστον ἐπιθυμίην χρημάτων μὲν μήκοτε ἔχοίην, ^l μούνων δὲ τῶν ὠφελεόντων τὴν ψυχὴν μαθημάτων ἐθέλοιμι ἀ δεῖ ἔσεσθαι. Νικῶν νίκην τὴν καὶ ἐμοὶ καὶ τῶ προσδιαλεγομένῳ ἀβλαβέα. Φιλοτιμέεσθαι παρὰ καιρὸν πρὸς φίλους καὶ ἐν ταῖς ζητήσεσι φυλασσοίμην. Μήκοτε καὶ παρὰ τὸ ἐμοὶ δοκεῖν ἐν ταῖς ζητήσεσι ^m τοῦ ⁴⁰ νικᾶν ἕνεκα ἔριν ἀσπασαίμην. Μήκοτε ἐπὶ βλάβῃ τοῦ

Schowio.

^d δὲ οὐδενὶ] Sic vulgo. Dedi μηδενὶ ex A.

^e νομιζομένων] λογιζομένων A.

^f δεδομένοις] διδομένοις A.

^g ἐμωτῶ] ἐμωτοῦ A. Sed legendum ἐμωτῶ. Mox αἰτίην pro αἰτίαν ex A. Ibid. παρασχόντα.

^h μέχρι] ἄχρι A.

ⁱ καὶ τὰ μέτρια] καὶ μετὰ μέτρια A.

^k ἐμὲ αὐτὸν] ἐμὲ ἐουτοῦ A. Reposui ἐμωτοῦ.

^l μούνων θ' αὐτῶν ὠφ.] μούνων θ' ἂ τῶν ὠφ. A. δ' ἐκ τῶν pro θ' ἂ τῶν conjecit Gesnerus, δὲ δι' αὐτῶν Schowius, et mox ἀλὶς ἔσεσθαι pro ἂ δεῖ ἔσεσθαι. δ' ἐκ τῶν—ἀδρῆσασθαι, imbuī et nutrirī velim, vel ἄρδεσθαι animum utilissimarum tantum rerum cognitione irrigari velim, Jacobsius. In prioribus Valckenærii ratio videtur simplicissima, quam proinde secutus sum. Sed in extremis hæreo.

^m τῆς νίκης] τοῦ νικᾶν A.

ἀληθές, καὶ ὥστε ^α παρ' ἃ αὐτὸς οἶδα παραλογίσασθαι τὸν προσδιαλεγόμενον, ^ο ἐρίσαι ἐπαρθείην. Τοῖς τὸ ἀληθές λόγοις ξυριστᾶσιν ἀεὶ ξυμμαχοίμην. Ἀκολάστου ^ρ ἐπιθυμίας τι μήκοτε μηδὲ ἐνοηθείην. Ξυνεῖην ἀεὶ τοῖς σώφροσιν· εἴη τέ μοι ἀεὶ προσδιαλέγεσθαι, παρ' ὧν ἐστὶ τι ^ι πάντως ἀπελθεῖν χρηστὸν προσλαβόντι. Μήκοτε ἐπαρθείην κέρδεος ἔνεκα πλημμελήσαι. Φίλους διαφορομένους ^ι κα-⁵⁰ταρτίζοιμι. Φίλοις δυνάμενος καὶ τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέοιμι. Φίλους ἐν κινδύνοις καταστάντας δυνάμενος ὠφελείην, μήκοτε ^ε ἐγκαταλείποιμι. Φίλων ξυμφορᾶς, ἀφ' ὧν οἷόν τε, ἐπανορθοῦσθαι προθυμοίμην. Λυπεομένοισι παρῶν, ἐλαφρύνοιμι ἡπίω καὶ ἀκεσίμω λόγω τὰς ἀνίας. Εἰδείην ἐμωτὸν αἰδέεσθαι. Τῶν καλῶν φιλομαθεῖην ἀσκέοιμι. Ζητοῖην μὴ τὰ περισσὰ, ἀλλὰ περὶ ὧν ἄριστον, καὶ ^ι ἃ μαθὼν ὠφελησοίμην. Θεοὺς τιμῶν καὶ νόμω πόλιος, καὶ ^ι σπουδῇ οἰκείῃ, νόμῳ εὐσεβεῖ. Ἀεὶ τὸν ^ι ἐν ἐμοὶ θυμούμενον ἡμεροῖην. Ἐθίζοιμι ἐμωτὸν ἴλεω εἶναι, καὶ μὴ πρὸς τὰ πρήγματα ἔχειν δυσκόλως. Τίς πονηρὸς, καὶ τίνοι τούτων τί ποτε πέπρηκται, μὴ μέλοιμι· εἰδείην δὲ τοὺς ἀγαθούς, καὶ τούτους μεταδιώκοιμι. Ὀφείλοιμι μηδενὶ μηδέν· εἰ δέ κοτε ὑπ' ἀνάγκης μεγάλης ἐς τοῦτο κατασταίην, γένοιτό μοι τάχιστα ἐλευθέρω γενέσθαι δυνηθῆναι. Αἰνέοιμι ^ι τοὺς ἀγαθοὺς ἀφθόνως· φιλόφρονον δὲ γλῶσσαν παντὸς ^κ ἀποστιγυοῖην. Εἰδείην σιγαῖν, περὶ ὧν ἄμεινον.

^α παρὰ] παρ' ἃ Α. παρ' ὃ Gesneri margo.

^ο ἢ ἐρίσαι] αἰρήσαι Α.

^ρ ἐπιθυμίας περί μ. τι] ἐπιθυμίας τι μήκοτε Α.

^ι πάντως deest Α.

^ι καταρτίζοιμι.] καταρτίοιμι Α.

^ε ἐγκαταλείποιμι Α.

^ι σπουδῇ οἰκείῃ.] σπ. οἰκείῃ Α. et sic em. Valckenærius. οἰκείῃ καὶ Jacobsius Animadv. Athen. p. 20.

^ι ἐμοὶ] ἐν ἐμοὶ Α. Mox Α. ἡμεροῖμ.

^κ ἀποστιγυοῖην] ἀποστιγυέων Α.

86 ^a Σωκράτους.

Ούτε ναῦν ἐξ ἐνὸς ἀγκυρίου, οὔτε βίον ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ὀρμιστέον.

87 ^a Θεμιστίου ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς ἢ Φιλοτέκνου.

Οὕτω δὲ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐγκεχερῶσθαί ἐστιν ἀναγκαῖον ἡδονὴν, καὶ λύπην, καὶ ζύμπαντα τὰ ἄλλα παθήματα, πλείω δὲ καὶ ἐμμενωτέραν τὴν λύπην. Καὶ τοῦτο αὖ πάλιν Αἴσωπος λέγει· τὸν γὰρ πηλὸν αὐτῶ ὁ Προμηθεὺς, ἀφ' οὗ τὸν ἀνθρώπον διεπλάσατο, οὐκ ἐφύρασεν ὕδατι, ἀλλὰ ²⁰ δακρυόις. ^b Οὐχὶ οὖν ἐκκόπτειν αὐτὰ πειρᾶσθαι χρεῶν, ἀμύχανον γάρ. Ἄλλ' εἶπερ ἄρα εἴη ^c ἐπικόπτειν τε καὶ πραύνειν, κοιμίζειν τε ἐφ' ὅσον δυνατὸν, καὶ νουθετεῖν· ταύτην γὰρ εὐμενῶς προσίεται τὴν ἐπιμέλειαν. Καὶ οὕτως σοι αὐτὰ παιδαγωγοῦντι, ἀναφανήσεται χρήσιμά τε καὶ ὠφέλιμα, ἀντὶ ἀχρήστων καὶ βλαβερῶν. Οὐ γὰρ ὁ Θεὸς αὐτὰ ^d ἐνεκράσατο τῷ ἀνθρώπῳ, ὅπως λώβην τε αὐτῶ καὶ αἴσχος προσθείη, ἀλλὰ καὶ ταῦτα πρὸς διαμονὴν καὶ σωτηρίαν τοῦ γένους προσύφηνέ τε καὶ προσωκοδόμησε τῆ ³⁰ ψυχῇ· θυμὸν μὲν, ὅπως ἂν τὰ βλάπτοντα ἀμυνώμεθα· ἐπιθυμίαν δὲ ἐδωδῆς καὶ ποτῶν, ^e πρὸς τὴν ζύμφυτον καὶ ἀναγκαίαν ἀπορροήν· καὶ οὕτω δὴ ἄλλο πρὸς ἄλλην ^f τινὰ τεταγμένον τοῦ σώματος κῆρα. Μένειν δὲ ἕκαστον χρῆ ἐν τῷ μέτρῳ· καὶ ^g τὸ μέτρον τοῦτο ἕκαστου γίνεται ἀρετή· τοῦ μὲν θυμοειδοῦς, ἀνδρία· τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ, σωφροσύνη· τοῦ δ' αὖ φιλοχρημάτου καὶ φιλοκερδοῦς, ἐλευθεριότης τε καὶ μεγαλοπρέπεια· ὅσον δὲ ἐπτόηται περὶ τιμὰς καὶ ⁴⁰

86.

^a Sic A. Vide infr. cxi, 22. p. 581. Epictet. fr. 89.

87.

^a Sic A. nisi quod habet φιλοξένου et a correctore φιλοξέκνου. Vide ed. Harduin. p. 359. C.

^b οὔκου] οὐχὶ οὖν A. cum ed.

Themistii.

^c ἐπικόπτειν] κόπτειν A.

^d ἐνεκράσατο A.

^e πρὸς] καὶ πρὸς A.

^f τινὰ deest A. Mox pro κῆρα Gesnerus legendum censet χρεῖαν.

^g τῷ μέτρῳ A.

δυνάμεις καὶ ^bπροεδρίας, τούτου ἐστὶ τὸ μέτρον μεγαλοψυχία. Εἰ δὲ ἀκόσμητα ἐαθεῖη καὶ ἀθεράπευτα ὑπὸ τοῦ λόγου, καθάπερ φυτὰ ἡμερα καὶ χρηστὰ, ἐξαμελήσαντος γεωργοῦ, ἀπαγριοῦται εὐθύς καὶ ἐξυβρίζει, καὶ παραβλαστάνει τὰς κακίας, καθάπερ ἀκάνθας χαλεπὰς καὶ φαρμακώδεις τοῖς τε ἄλλοις, καὶ μάλιστα τῷ κεκτημένῳ. Ἔστι δ' ἐφ' ὧν ἔμπαλιν καταφθίνει καὶ ἀπομαραίνεται εἰς τὴν τῆς ἀκμῆς· καὶ δέονται οὗτοι τοῦ λόγου ⁱοὐ κολούοντος καὶ θλίβοντος καὶ πιέζοντος, ^kἀλλὰ τοῦ ἐπάρδοντός τε καὶ ἐπα-
νάγοντος καὶ ἐρεθίζοντος πρὸς τὴν αὔξην τὴν εἰκνῆσαν. Καὶ διὰ τοῦτο ἄρα ἐκάστην ἀρετὴν περικάθηται ἔνθεν καὶ ἔνθεν δύο κακίαι· ἡ μὲν τὸ ἐνδῆες τοῦ παθήματος ἀγαπῶσα, ἡ δὲ τὸ πλεονάζον ἀσπαζομένη. Δεῖ δ' οὐ πρὸς τὰ φαῦλα καὶ διεστραμμένα ὀρώντας ἅπαντα ὁμοίως ὑποπτεύειν καὶ ἐξελαύνειν, ἀλλὰ τὸ βούλημα ἐξετάζειν τῆς φύσεως, καὶ πρὸς ὅτι ἕκαστον τῶν παθημάτων ἐνεφύτευεν καὶ ἐνεσημήνατο τῇ ψυχῇ.

^a Πορφυρίου ἐκ τοῦ Περὶ τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν.

88 Ἄλλαι ^bἀρεταὶ αἱ τοῦ πολιτικοῦ, καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ πρὸς θεωρίαν ἀνιόντος, καὶ διὰ τοῦτο λεγομένου θεωρητικοῦ· καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ ἤδη τελείου θεωρητικοῦ, καὶ ^cἤδη θεατοῦ· καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ νοῦ, καθὼ νοῦς, καὶ ἀπὸ ψυχῆς καθαροῦ. Αἱ μὲν τοῦ πολιτικοῦ ἐν μετριοπαθείᾳ ^dτοῦ ἀλόγου κείμεναι, τῷ ἔπεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τῷ λογισμῷ τοῦ καθήκοντος κατὰ τὰς πράξεις. Διὸ πρὸς κοινωνίαν βλέπουσαι τὴν ἀβλαβῆ τῶν πλησίον, ἐκ τοῦ συναγελασμοῦ, καὶ τῆς

^bπροσεδρίας A. Mox vulgo μέτριον.

ⁱοὐ κολούοντος] Vulgo deest οὐ.

Dedi ex A.

^kἀλλὰ τοῦ—ἐρεθίζοντος.] Supplevi ex Themistio. εἰκνῆσαν pro οἰκείαν ex A.

88.

^a Sic A. Gesnerus: Porphyg. ex lib. de occasionibus ad intelligibilia. Holstenius de Scriptis

Porphyrii c. ix. Sententiarum quæ ad intelligibilia perducunt. Πορφυρίου περὶ ἀρετῶν. Schow. Pauca quæ uncinulis interjacent, ex Holsteniana editione addidi Romæ 1630.

^b ἄλλαι αἱ ἀρεταὶ τοῦ A.

^c ἤδη θεατοῦ] ἐνδιαθέτου A.

^d τοῦ ἀλόγου κ.] τοῦ λόγου κ. A.

κοινωνίας πολιτικαὶ λέγονται. Καὶ ἔστι φρόνησις μὲν¹⁰
περὶ τὸ λογιζόμενον· ἀνδρία δὲ, περὶ τὸ θυμούμενον· σωφρο-
σύνη δ' [ἐν ὁμολογίᾳ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικῷ πρὸς λο-
γισμὸν· δικαιοσύνη δὲ] ἢ^c ἐκάστου τούτων ὁμοῦ οἰκειοπρα-
γία, ἀρχῆς περὶ καὶ τοῦ ἀρχεσθαι. Αἱ δὲ τοῦ πρὸς θεωρίαν
προκόπτοντος θεωρητικῷ ἐν ἀποστάσει κεῖνται τῶν ἔντεῦθεν·
διὸ καὶ καθάρσεις αὗται λέγονται ἐν ἀποχῇ θεωρούμεναι τῶν
τοῦ σώματος πράξεων, καὶ συμπαθειῶν τῶν πρὸς^b αὐτό. Αὗ-
ται μὲν γὰρ τῆς ψυχῆς ἀφισταμένης πρὸς τὸ ὄντως ὄν· αἱ δὲ²⁰
πολιτικαὶ τὸν θνητὸν ἄνθρωπον κατακοσμοῦσι. Καὶ πρό-
δρομοὶ δὲ πολιτικαὶ τῶν καθάρσεων· δεῖ γὰρ κοσμηθέντα
κατ' αὐτὰς ἀποστῆναι τοῦ σὺν σώματι πράττειν τι προη-
γουμένως. Διὸ ἐν ταῖς καθάρσεσιν τὸ μὲν μὴ συνδοξάζειν
τῷ σώματι, ἀλλὰ^h μόνον ἐνεργεῖν, ὑφίστησι τὸ φρονεῖν, ὃ
διὰ τοῦ καθαρῶς νοεῖν τελειοῦται· τὸ δὲ γε μὴ ὁμοπαθεῖν,
συνίστησι τὸ σωφρονεῖν· τὸ δὲⁱ μὴ φοβεῖσθαι, ἀφιστα-
μένην τοῦ σώματος ὡς εἰς κενόν τι, καὶ μὴ ὄν, τὴν ἀνδρίαν.³⁰
Ἦγουμένου δὲ λόγου, καὶ νοῦ, καὶ μηδενὸς ἀντιτείνοντος,
δικαιοσύνη τὸ τοιοῦτον. Ἡ μὲν οὖν κατὰ τὰς πολιτικὰς
ἀρετὰς διάθεσις, ἐν μετριοπαθείᾳ θεωρεῖται, τέλος ἔχουσα
τὸ ζῆν, ὡς ἄνθρωπον κατὰ φύσιν· ἢ δὲ κατὰ τὰς θεωρητι-
κὰς, ἐν ἀπαθείᾳ· ἧς τέλος ἢ πρὸς Θεὸν ὁμοίωσις. Ἐπεὶ
δὲ καθάρσις, ἢ μὲν τις ἦν καθαίρουσα, ἢ δὲ κεκαθαρμένων·
αἱ καθαρτικαὶ ἀρεταὶ κατ' ἄμφω θεωροῦνται τὰ σημαίνο-
μενα τῆς καθάρσεως· καθαίρουσί τε γὰρ τὴν ψυχὴν, καὶ⁴⁰
καθαρθείσης σύνεισι· τέλος γὰρ^k τὸ κεκαθάρθαι τοῦ καθαί-
ρειν. Ἄλλ' ἐπεὶ^l τὸ καθαίρειν καὶ κεκαθάρθαι ἀφαίρεσις

^c ἐκάστου τούτων ὁμοῦ] ἐκάστου
τοῦ νόμου Α.

[ἐντεῦθεν.] Forte ἐνταῦθα. GES-
NER.

^b αὐτό] ἐαυτὸ Α.

^h μόνον] μόνον Α.

ⁱ μὴ φοβεῖσθαι] μὴ om. Α. ubi

μοx καινὸν pro κενόν.

^k τοῦ κεκαθάρθαι] τὸ κεκαθάρθαι
Arsen. et margo Gesneri. Paullo
ante f. καθαρθείση.

^l τοῦ καθ. καὶ κεκ.—τοῦ παντός]
τὸ καθ. καὶ τὸ κεκ.—παντός Arsen.

ἦν παντὸς τοῦ ἀλλοτρίου, τὸ ἀγαθὸν ἕτερον ἂν εἴη τοῦ ^mκαθαίροντος· ὥστε γε πρὸς τῆς ἀκαθαρσίας ἀρκεῖ· ἀλλ' ἀρκέσει μὲν ἢ κάθαρσις, τὸ δὲ καταλειπόμενον ἔσται τὸ ἀγαθὸν, καὶ οὐχ ἢ κάθαρσις. Ἀλλὰ ἢ ψυχῆς φύσις οὐκ ἦν ἀγαθὸν, ἀλλ' ἀγαθοῦ μετέχειν δυνάμενον, καὶ ἀγαθοειδές· ⁵⁰ οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο ἐν κακῷ. Τὸ ⁿοὖν ἀγαθὸν αὐτῆ, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ γενήσαντι· κακία δὲ, τὸ τοῖς ὑστέροις. Καὶ διπλῆ γε κακία, τό τε τούτοις συνεῖναι, καὶ μετὰ παθῶν ὑπερβολῆς· διόπερ αἱ πολιτικαὶ ἀρεταὶ μιᾶς γοῦν ^oαὐτὴν κακίας ἀπαλλάττουσαι, ἀρεταὶ ἐκρίθησαν, καὶ τίμια· αἱ δὲ καθαρτικά, τιμιώτεραι, καὶ τῆς ὡς ^pψυχικῆς κακίας ἀπαλλάττουσαι. Δεῖ τοίνυν καθηραμένην αὐτὴν συνεῖναι ^qτῷ γενήσαντι. Καὶ ἀρετὴ ἄρα αὐτῆς μετὰ τὴν ἐπιστροφήν· αὐτῆ, ἥπερ ἐστὶν ἐν γνώσει καὶ εἰδήσει τοῦ ὄντος· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχει παρ' αὐτῆ ταύτην, ἀλλ' ὅτι ἀνευ ^rτοῦ πρὸ αὐτῆς, οὐχ ὁρᾷ τὰ αὐτῆς. ^vἌλλο οὖν γένος τρίτον ἀρετῶν μετὰ τὰς καθαρτικὰς καὶ τὰς πολιτικὰς, νοερῶς τῆς ψυχῆς ἐνεργούσης· σοφία μὲν καὶ φρόνησις ἐν θεωρίᾳ ^tῶν νοῦς ἔχει, δικαιοσύνη δὲ ἐν οἰκαιοπραγίᾳ μὲν ἐν ^uτῇ πρὸς τὸν νοῦν ἀκολουθία καὶ τῷ πρὸς νοῦν ἐνεργεῖν. Σώφροσύνη δὲ ἢ εἰσω ¹⁰πρὸς νοῦν ^wστροφή· ἢ δὲ ἀνδρία ἀπάθεια, καθ' ὁμοίωσιν τοῦ πρὸς ὃ βλέπει ἀπαθὲς ὄν τὴν φύσιν. Καὶ ἀντακολουθοῦσί γε αὗται ἀλλήλαις ὥσπερ καὶ ἄλλαι. Τέταρτον εἶδος ἀρετῶν τὸ τῶν παραδειγματικῶν, αἵπερ ἦσαν ἐν τῷ

^m καθαίροντος] καθάραντος A.
Mox πρὸ pro πρὸς Arsen. ἀπὸ MS.
apud Schowium. ὥστ' εἶγε πρὸ τῆς
ἀκαθαρσίας ἀγαθὸν ἦν τὸ καθαιρούμε-
νον, ἢ κάθαρσις ἤρκει. ed. Holsten.

ⁿ οὖν] γοῦν A.

^o αὐτὴν κακίας] κακίας αὐτήν.
A.

^p ψυχικῆς] ψυχῆς A.

^q τῷ γενήσαντι] γενήσαντι A.

^r τοῦ πρὸ] τὰ πρὸ A.

^s ἀλλ' οὖν] ἄλλο Arsen.

^t ὧν νοῦς] ὧν νοῦς A. Gesne-
rus in margine: Lego τοῦ ὄντος
νοῦν. Schowius dedit ἦν, secutus
H.

^u τῇ πρὸς] τῇ καὶ πρὸς A. et mox
πρὸς τὸν νοῦν.

^w στροφή] συστροφή Arsen. quo-
modo edidit Schowius.

νοῦ κρείττους οὔσαι τῶν ψυχικῶν, καὶ ^x τούτων ὡςπερ παραδείγματα· ^y ἐπιστήμη μὲν ἢ νόσις, σοφία δὲ γιγνώσκων ὁ νοῦς· τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν ἢ σωφροσύνη, τὸ δὲ οἰκεῖον ἔργον ἢ ^z οἰκειοπραγία, ἢ δὲ ἀνδρία, ἢ ταυτότης, καὶ τὸ ἐφ' ἑαυτοῦ ²⁰ μένειν καθαρὸν διὰ δυνάμεως περιουσίαν. Τέτταρα τοίνυν ἀρετῶν γένη πέφηεν· [ᾧν] αἱ μὲν ἦσαν αἱ τοῦ νοῦ αἱ παραδειγματικαί, καὶ σύνδρομοι αὐτοῦ τῆ οὐσία· αἱ δὲ ^a ψυχῆς πρὸς νοῦν ἐνοράσης ἤδη καὶ πληρουμένης ἀπ' αὐτοῦ· αἱ δὲ ψυχῆς ἀνθρώπου καθαιρομένης τε καὶ καθαρθείσης ἀπὸ σώματος, καὶ τῶν ἀλόγων παθῶν· αἱ δὲ ψυχῆς ἀνθρώπου κατακοσμούσης τὸν ἄνθρωπον, διὰ τοῦ τὰ μέτρα τῆ ἀλογία ἀφορίζειν, καὶ μετριοπάθειαν ἐνεργάζεσθαι. Καὶ ὁ μὲν ³⁰ ἔχων τὰς μείζους, ἐξ ἀνάγκης ἔχει καὶ τὰς ἐλάττους· οὐ μὲν καὶ ἔμπαλιν. Οὐκ ἔτι μὲν τοι ^b ὁ ἔχων τὰς μείζους, ἐνεργήσει καὶ κατὰ τὰς ἐλάττους προηγουμένως, ἀλλὰ μόνον κατὰ περίστασιν τῆς γενέσεως. Ἄλλοι γὰρ οἱ σκοποὶ, ὡςπερ εἴρηται, καὶ κατὰ γένος διάφοροι. Τῶν μὲν γὰρ πολιτικῶν μέτρον ἐπιθεῖναι τοῖς πάθεσι πρὸς τὰς ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἐνεργείας· τῶν δὲ καθαρτικῶν, τελέως τῶν παθῶν ἀποστῆσαι, τὸ τέως μέτρον ^c λαμβάνον· τῶν δὲ πρὸς ⁴⁰ νοῦν ἐνεργῆσαι, μηδὲ τοῦ ἀποστῆσαι ἐκ τῶν παθῶν εἰς ἔννοιαν ἐρχομένους· τῶν δὲ ^d μηδὲ πρὸς νοῦν ἐχουσῶν τὴν ἐνεργεῖαν, ἀλλὰ τῆ αὐτοῦ οὐσία εἰς συνδρομὴν ἀφιγμένων.

^x τούτων] τούτων παραδείγματα A. τούτων παραδείγματα, ὧν καὶ τῆς ψυχῆς ἦσαν ὁμοιώματα· νοῦς μὲν ἐν φῶματι, ὡςπερ παραδείγματα. Holsten.

^y ἐπιστήμη μὲν] ἐπιστήμη δὲ A. Holst. et φρόνησις pro νοήσις. Mox vulgo σοφίαν.

^z ἢ οἰκειοπραγία.] Gesnerus in margine: δικαιοσύνη addendum videtur.

^a ψυχῆς πρὸς.] ψυχῆς ἤδη πρὸς A.

^b ὁ ἔχων τὰς μείζους.] εἰ ἔχει τὰς ἐλάττους ὁ μὴ ἔχων τὰς μείζους Arsen. καὶ τὸ ἔχειν καὶ τὰς ἐλάττους A. Edidit Schowins: ὁ μὲν τοι (καὶ εἰ ἔχει τὰς ἐλάττους) ὁ μὴ ἔ.

^c λαμβάνον.] λαμβάνων A. Pro ἀποστῆσαι — ἀφιγμένων Holsten. habet: εἰς ἔννοιαν ἀφικνουμένους. τῶν δὲ λοιπῶν ἀναλόγως τοῖς εἰρημένους.

^d μηδὲν] μηδὲ Arsen. μηδὲν post νοῦν inserit A.

° Διὸ καὶ ὁ κατὰ μὲν τὰς πρακτικὰς ἐνεργῶν, σπουδαῖος ἦν ἄνθρωπος· ὁ δὲ κατὰ τὰς καθαρτικὰς δαιμόνιος ἦν ἄνθρωπος, ἢ καὶ δαίμων ἀγάθος· ἴ' ὁ δὲ κατὰ μόνας τὰς πρὸς τὸν νοῦν Θεός· ὁ δὲ κατὰ τὰς παραδειγματικὰς, Θεῶν πατήρ. 50
 Ἐπιμελητέον οὖν μάλιστα τῶν καθαρτικῶν ἡμῖν, σκεψάμενοις, ὅτι τούτων μὲν ἡ τεῦξις ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, διὰ τούτων δὲ καὶ ἡ εἰς τὰς τιμιωτέρας ἀνοδος. Διὸ θεωρητέον ἄχρι τίνος καὶ πόσον οἷά τε παραλαμβάνεσθαι ἢ κάθαρσις.
 Ἔστι μὲν γὰρ ἐν ἀποστάσει σώματος, καὶ τῆς ἀλόγου παθητικῆς κινήσεως. Πῶς δ' ἂν γένοιτο, καὶ ἄχρι τίνος, ῥητέον. Πρῶτον μὲν οἷον θεμέλιος καὶ ὑποβάθρα τῆς καθάρσεως, τὸ γνῶναι ἑαυτὸν ψυχὴν ὄντα, ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ ἕ πράγματι, καὶ ἑτερουσίῳ συνδεδεμένον· δεύτερον δὲ, τὸ ἀπὸ τούτου ὀρμώμενον ταῦ πείσματος, συναγαγεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σώματος (καὶ τοῖς μὲν τόποις) πάντως γε μὴν ἀπαθῶς πρὸς ἠ' αὐτὸ διατιθέμενον. Ἐνεργῶν μὲν γὰρ τις συνεχῶς κατ' αἰσθησιν, ἰ εἰ καὶ μὴ μετὰ προσπαθείας, καὶ τῆς τοῦ ἠδεσθαι ἀπολαύσεως, τούτο ποιεῖ· ἀλλ' οὖν ἐσκέδασται 10
 περὶ τὸ σῶμα, συναφῆς αὐτῷ κατὰ ταύτην γινόμενος, κ' προσπάσχων δὲ ταῖς τῶν αἰσθημάτων ἠδοναῖς ἢ λύπαις, σὺν ἠ' προθυμίᾳ καὶ ἐπινεύσει συμπαθεῖ· ἀφ' ἧς δὴ μάλιστα διαθέσεως αὐτὸν προσήκει καθαίρειν. Τούτο δ' ἂν γένοιτο, εἰ καὶ τὰς ἠ' ἀναγκαίας τῶν ἠδονῶν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ἰατρείας ἕνεκα μόνον τις παραλαμβάνοι, ἢ ἀπαλλαγῆς πόνων, ἵνα μὴ ἠ' ἐμποδίζοιτο. Ἀφαιρετέον δὲ καὶ τὰς

° Διὸ ὁ μὲν κατὰ] διὸ καὶ ὁ κατὰ μὲν A.

ἴ' ὁ δὲ κατὰ μόνας τὰς παραδειγματικὰς] ὁ δὲ κατὰ μόνας τὰς πρὸς τὸν νοῦν θεός· ὁ δὲ κατὰ τὰς παραδειγματικὰς A. Arsen.

ἕ πράγματι] σώματι Arsen. et A. in textu, qui tamen πράγματι superscriptum habet a p. m.

ἠ' αὐτὸ] αὐτὸν A. ubi mox συνε-

χῶς τις.

ἰ καὶ μὴ] εἰ καὶ μὴ Arsen. Gesnerus in marg.: Forsan kân. et sic Holsten.

κ' προσπάσχων] προσπάσχων A.

ἠ' προθυμίᾳ] προθεσίμῃ Arsen. Mox ἰκανῆ inseruit Schowius post ἐπινεύσει.

ἠ' ἀναγκαίας] ἀνάγκας Arsen.

ἠ' ἐμποδίζοιτο] ἐμποδιάζοιτο A.

ἀλγηθόνας· °εἰ δὲ μὴ οἷόν τε εἶη, πρῶως οἰστέον ἐλάττους
τιθέντα τῷ μὴ συμπάσχειν. Τὸν δὲ θυμὸν ὡς οἷόν τε ἀφαι-
ρετέον, καὶ ^p μελετητέον πάντη· εἰ δὲ μὴ, αὐτῷ γοῦν ^q συνα-²⁰
ναμιγνύναι τὴν προαίρεσιν, ἀλλ' ἄλλου εἶναι τὸ ἀπροαίρετον·
τὸ δ' ἀπροαίρετον ἀσθενές καὶ ὀλίγον· τὸν δὲ φόβον πάντη, περὶ
οὐδενὸς γὰρ φοβήσεται· τὸ δ' ἀπροαίρετον καὶ ἐνταῦθα. ^r Χρη-
στέον δὴ ἄρα καὶ θυμῷ καὶ φόβῳ ἐν νοουθητέῃ· ἐπιθυμίαν δὲ
παντὸς φαύλου ἐξοριστέον· σίτων δὲ καὶ ποτῶν οὐκ αὐτὸς
ἔξει, ^s ἢ περ αὐτός· ἀφροδισίων τε τῶν φυσικῶν, ^t οὐδὲ τὸ ἀπρο-
αίρετον· εἰ δ' ἄρα, ὅσον μέχρι φαντασίας προπετοῦς τῆς
κατὰ τοὺς ὕπνους. ^u Ὅλως δ' αὐτὴ μὲν πάντων ἡ ψυχὴ νοερά ³⁰
τοῦ καθαιρομένου ^v τούτων ἔστω καθαρά. Βουλέσθω δὲ καὶ
τὸ κινούμενον πρὸς τὸ ^x ἄλογον τῶν σωματικῶν παθῶν ἀσυμ-
παθῶς κινεῖσθαι καὶ ἀπροσεκτῶς, ὥστε καὶ τὰς κινήσεις
εὐθύς τε λύεσθαι τῇ γειτνιασεί τοῦ λογιζομένου.

89 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος.

Τῷ ὄντι ἄρα, ἔφη, ὦ Σιμμία, οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες,
ἀποθνήσκειν μελετῶσι, καὶ τεθνάναι ἤκιστα αὐτοῖς ἀνθρώ-
πων φοβερόν.

90 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος.

Τούτοις δὴ τοῖς λόγοις παγκάλως λεγομένοις, ὡς διδακτὸν ⁴⁰
ἀρετῇ, καὶ πάντων ἑαυτοῦ δεῖ μάλιστα ἐπιμελεῖσθαι, σχεδὸν
οὐτ' ^b ἀντεῖπον πῶποτε, οὐτ' οἶμαι μὴ ποτε ^c ὕστερον ἀντεῖπω.

^o εἰ δὲ μὴ] εἰ δὲ τὸ μὴ Α. Μοχ
ἐλάττω Α. et τὸ μὴ σ. Arsen.

^p μελετητέον] Gesnerus in marg. :
Forte παραιτητέον.

^q συναναμιγνύναι τ. π. ἀλλ' ἄλ-
λου ἔ. τ. ἀ.] Gesnerus in marg. :
Forte μὴ συναναμιγνύναι τ. π. ἀλλ'
ἄλλως εἶναι καὶ ἀπρο.

^r χρηστέον δὴ] χρηστέον μὴ Α.

^s ἢ περ] ἢ σπερ Arsen.

^t οὐδὲ τὸ] Gesnerus in marg. :
Forsan addendum κατά.

^u τούτων] ἀτού Α.

^x ἄλογον] ἀνάλογον Α.

89.

^a Sic A. Simpliciter Πλάτωνος
Trinc. Vide p. 67. E. ed. H. Steph.
90.

^a Sic A. sc. p. 408. B. Simpli-
citer Πλάτωνος Trinc.

^b ἀντεῖπον] ἀπεῖπον Β.

^c ἔξειν ὑπὲρ ὧν] Sic Gesn. ἔξειν de-
est A. Trinc. et in Platone. Locus
tamen in A. mancus est injuria
temporis. Pro ὑπὲρ ὧν reposui ὑσ-
τερον ex Platone.

- 91 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου.
Ἄλλὰ πᾶν πλῆθος, καὶ πᾶς πλοῦτος, ἀρετῇ ὑπέικει.
- 92 ^a Πλάτωνος Πολιτείας ἔ.
^b Κάλλιστα γὰρ δὴ τοῦτο καὶ λέγεται, καὶ λελέχεται, ὅτι τὸ μὲν ὠφέλιμον καλὸν, τὸ δὲ βλαβερὸν αἰσχρὸν. Παντάπασι μὲν οὖν.
- 93 ^a Πλάτωνος ἐν Πολιτεία πέμπτη.
Ἵτι μάταιος, ὅς γελοῖον ἄλλο τι ἠγεῖται, ἢ τὸ κακόν⁵⁰ καὶ ὁ γελωτοποιεῖν ἐπιχειρῶν, εἰς ἄλλην τινὰ ὄψιν ἀποβλέπων, ὡς γελοίου, ἢ τὴν τοῦ ἀφρονός τε καὶ κακοῦ^b καλοῦ αὖ σπουδάζει, εἰς ἄλλον τινὰ σκοπὸν^c στησάμενος, ἢ τὸν τοῦ ἀγαθοῦ.
- 94 ^a Πλάτωνος Πολιτείας ἔ.
Ἐν γὰρ φρονίμοις τε καὶ φίλοις, περὶ τῶν μεγίστων τᾶληθῆ εἰδῶτα λέγειν, ἀσφαλές καὶ ^bθαρραλέον ἀπιστοῦντα δὲ, καὶ ζητοῦντα ἅμα τοὺς λόγους ποιεῖσθαι, ὃ δὴ ἐγὼ δρῶ,¹ φοβερὸν τε καὶ σφαλερὸν οὐ τι γέλωτα ὀφλεῖν.
- 95 ^a Πλάτωνος Νόμων ἔ.
Οὐδέ γε ὅπότ' ἂν χρήματά τις ἐραῖ κτᾶσθαι μὴ καλῶς, ἢ⁵³ μὴ δυσχερῶς φέρῃ κτώμενος, δώροις ἄρα τιμᾶ τότε τὴν^b ἑαυτοῦ ψυχὴν παντὸς μὲν οὖν λείπει· τὸ γὰρ αὐτῆς τίμιον ἅμα καὶ καλὸν ἀποδίδεται σμικροῦ χρυσοῦ· πᾶς γὰρ ὁ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσοὺς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος. — Τίμιον¹

91.

^a Sic A. Scil. p. 240. D. Simpliciter Πλάτωνος Trinc.

92.

^a Sic A. Scil. p. 457. τοῦ αὐτοῦ Trinc.^b κάλλιστον] κάλλιστα A.

93.

^a Sic Trinc. Scil. p. 452.^b καὶ καλοῦ ἂν σπουδάζει] Codex Platonis Regius agnoscit verba

καλοῦ αὖ, (sic, non ἂν ed. Trinc.) quæ vulgo in exemplaribus istius scriptoris desunt.

^c στησάμενος] στησάμενον B.

94.

^a Sic A. Scil. p. 450. D.^b θαρραλέον] θαρραλέον A.

95.

^a Sic A. Scil. p. 727. E^b ἑαυτοῦ] αὐτοῦ A.

εἶναι σῶμα οὐ τὸ καλὸν, οὐδὲ ἰσχυρὸν, °οὐδὲ τάχος ἔχον, οὐδὲ μέγα, οὐδέ γε τὸ ὑγιεινὸν, καὶ τοὶ πολλοῖς ἂν τοῦτο γε ^dδοκοῖ· καὶ μὴν οὐδὲ τὰ τούτων γε ἐναντία· τὰ δ' ἐν τῷ μέσῳ ἀπάσης ταύτης τῆς ἕξεως °ἐφαπτόμενα, σωφρονέστατα ἅμα τε καὶ ἀσφαλέστατα εἶναι μακρῶ. Τὰ μὲν γὰρ χαύνους τὰς ψυχὰς καὶ θρασείας ποιεῖ, τὰ δὲ ταπεινάς τε καὶ ἀνελευθέρους· ὡς δ' αὐτῶς ἢ τῶν χρημάτων καὶ κτημάτων κτῆσις ^fκαὶ τιμήσεων κατὰ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν ἔχει· ¹⁰ τὰ μὲν ὑπέρογκα γὰρ ἐκάστων τούτων ἔχθρας καὶ στάσεις ἀπεργάζεται ταῖς πόλεσι καὶ ἰδία, τὰ δ' ἐλλείποντα δουλείας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Μὴ δὴ τις φιλοχρηματεῖται παιδῶν γε ἕνεκα ὅτι πλουσιωτάτους καταλείψει· οὔτε γὰρ ἐκείνοις οὔτε αὐτῇ πόλει ἄμεινον· ἢ γὰρ τῶν νέων ἀκολάκευτος οὐσία, τῶν δὲ ἀναγκαίων μὴ ἐνδεῆς αὐτῇ μουσικωτάτη τε καὶ ἀρίστη· ζυμφωνοῦσα γὰρ ἡμῖν καὶ συναρμόττουσα εἰς ταῦτα, ἄλυπον τὸν βίον ἀπεργάζεται. Παισὶ δ' αἰδῶ χρὴ πολλήν, οὐ χρυσὸν καταλείπειν. Οἰόμεθα δ' ἐπιπλήττοντες τοῖς νέοις ἀναισχυνοῦσι τοῦτο καταλείψειν· τὸ δ' ἔστιν οὐκ ἐκ τοῦ νῦν ^b παρακελεύματος τοῖς νέοις γιγνόμενον, ὃ παρακελεύονται λέγοντες, ὡς δεῖ πάντα αἰσχύνεσθαι τὸν νέον. Ὁ δὲ ἔμφρων νομοθέτης τοῖς πρεσβυτέροις ἂν μᾶλλον παρακελεύοιτο αἰσχύνεσθαι τοὺς νέους, καὶ πάντων μάλιστα εὐλαβεῖσθαι, μὴ ποτέ τις αὐτὸν ἴδῃ τῶν νέων, ἢ καὶ ἐπακούσῃ δρῶντα ἢ λέγοντά τι τῶν αἰσχρῶν· ὡς ὅπου ἀναισχυνοῦσι ^h γέροντες, ἀνάγκη καὶ νέους ἐνταῦθα εἶναι ἀναιδεστάτους. Παιδεία γὰρ νέων διαφέρουσά ἐστιν ἅμα καὶ ⁱ αὐτῶν, οὐ τὸ νο-

^c οὐδὲ τάχος] οὐδὲ τὸ τάχος A. ubi mox om. γε.

^d δοκεῖ] δοκοῖ A. cum vulg. Platonis exempl.

^e ἐφαπτόμενα] ἐφεπτόμενα A.

^f καὶ τιμήσεων usque ad βίον ἀπεργάζεται dedi ex A.

^b παρακελεύματος τοῖς νέοις] παρακελεύματος τοὺς νέους A. ubi mox ὃ δὲ ἔμφρων — τοὺς νέους desunt.

^h γέροντες] οἱ γέροντες A.

ⁱ αὐτῶν] ἐαυτῶν A. et mox ἂν om.

θετεῖν, ἀλλ' ἄπερ ἂν ἄλλον νουθετῶν^κ εἴποι τις, φαίνεσθαι ταῦτα αὐτὸν δρῶντα διὰ βίου. —

Ἀλήθεια δὴ, πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἠγεῖται, πάντων δὲ ἀνθρώποις^η ἥς, ὁ γενήσεσθαι μέλλων μακάριός τε καὶ εὐδαιμόνων, ἐξ ἀρχῆς εὐθύς μέτοχος εἶη, ἵνα ὡς^ι ὅτι πλεῖστον χρόνον ἀληθῆς ὦν διαβιοῖ^ι πιστὸς γάρ. Ὁ δὲ ἄπιστος, ὧ³⁰ φίλον ψεῦδος ἐκούσιον^ι ὅτῳ δὲ^ι ἀκούσιον, ἄνους^ι ὦν οὐδέτερον ζηλωτόν. Ἄφιλος γὰρ δὴ πᾶς ὁ γε ἄπιστος καὶ ἀμαθής^ι χρόνου δὲ προϊόντος γνωσθεῖς, εἰς τὸ χαλεπὸν γῆρας ἐρημίαν αὐτῷ πᾶσαν κατεσκευάσατο ἐπὶ τέλει τοῦ βίου, ὥστε ζώντων καὶ μὴ ἐταίρων καὶ παιδῶν σχεδὸν ὁμοίως ὀρφανὸν αὐτῷ γενέσθαι τὸν βίον. Τίμιος μὲν δὴ καὶ ὁ μηδὲν ἀδικῶν^ι ὁ δὲ^ο μηδ' ἐπιτρέπων τοῖς ἀδικούσιν ἀδικεῖν, πλεονῆ διπλασίας τιμῆς ἄξιός ἐκείνου. Ὁ μὲν γὰρ ἐνός, ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξιός ἐτέρων, μηνύων τὴν τῶν ἄλλων τοῖς ἄρχουσιν ἀδικίαν^ι ὁ δὲ καὶ ζυγκολάζων εἰς δύναμιν τοῖς ἄρχουσιν, ὁ μέγας ἀνὴρ ἐν πόλει, καὶ τέλειος, οὗτος ἀναγορευέσθω νικη-⁴⁰φόρος ἀρετῆς. Τὸν αὐτὸν δὴ^ρ τοῦτον ἔπαινον καὶ περὶ σωφροσύνης χρῆ λέγειν, καὶ περὶ φρονήσεως, καὶ ὅσα ἄλλα τις ἀγαθὰ κέκτηται, δυνατὰ μὴ μόνον αὐτὸν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις μεταδιδόναι. Καὶ τὸν μὲν μεταδιδόντα, ὡς ἀκρότατον χρῆ τιμᾶν^ι τὸν δ' αὖ μὴ δυνάμενον, ἐθέλοντα δὲ, εἴαν δευτέρον^ι τὸν δὲ φθονοῦντα, καὶ ἐκόντα μηδενὶ κοινωνῶν διὰ φιλίας γιγνόμενον ἀγαθῶν τινῶν, αὐτὸν μὲν ψέγειν^ι τὸ δὲ κτῆμα μηδὲν μᾶλλον διὰ τὸν κεκτημένον ἀτιμάζειν, ἀλλὰ κτᾶσθαι⁵⁰ κατὰ δύναμιν. Φιλονεικείτω δὲ ἡμῖν πᾶς πρὸς ἀρετὴν ἀφθόως^ι ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτος τὰς πόλεις αὔξει, ἀμιλλώμενος⁵

^κ εἴποι] εἴπη A.

^ι ὡς πλεῖστον] ὡς ὅτι πλεῖστον A.

^ι ἀκούσιον] ἐκούσιον A.

^ι χρόνου — τὸν βίον accedunt ex A. ubi μητέρων pro μη ἐτ.

^ο μηδ' ἐπιτ.] μὴ ἐπιτ. A. et mox τῆς διπλασίας.

^ρ τοῦτων] τοῦτον A. Exeodem cod. in seqq. multa supplevimus et in melius mutavimus.

μὲν αὐτὸς, τοὺς ἄλλους δὲ οὐ[†] κωλύων διαβολαῖς· ὁ δὲ φθονερός, τῇ τῶν ἄλλων διαβολῇ δεῖν οἰόμενος ὑπερέχειν, αὐτός τε ἦττον[§] ζυγνείνει εἰς ἀρετὴν τὴν ἀληθῆ, τοὺς τε ἀναμιλλωμένους εἰς ἀθυμίαν καθίστησι τῷ ἀδίκως ψέγεσθαι·¹⁰ καὶ διὰ ταῦτα ἀγύμναστον τὴν πόλιν ὅλην εἰς ἀμιλλαν ἀρετῆς ποιῶν, ἴσμικροτέραν αὐτὴν πρὸς εὐδοξίαν τὸ ἑαυτοῦ μέρος ἀπεργάζεται. Θυμοειδῆ μὲν δὴ χρὴ πάντα ἄνδρα εἶναι, πρᾶον¹¹ δὲ ὡς ὅτι μάλιστα· τὰ γὰρ τῶν ἄλλων χαλεπὰ καὶ δυσίατα, ἢ καὶ τὸ παράπαν ἀνίατα ἀδικήματα, οὐκ ἔστιν ἄλλως ἐκφυγεῖν, ἢ μαχόμενον² καὶ ἀμυνόμενον νικῶντα, καὶ τῷ μηδὲν ἀνιέναι κολάζοντα· τοῦτο δὲ ἄνευ θυμοῦ γενναίου ψυχῇ πᾶσα ἀδύνατος δρᾶν. ^γΤὰ δ' αὐτῶν, ὅσοι²⁰ ἀδικοῦσι μὲν, ἰατὰ δὲ, γινώσκειν χρὴ, πρῶτον μὲν, ὅτι πᾶς ὁ ἀδικος, οὐχ ἑκὼν ἀδικος· τῶν γὰρ μεγίστων κακῶν οὐδεὶς οὐδαμῶς οὐδὲν ἑκὼν κέκτητο ἂν ποτε, πολὺ δὲ ἤκιστα ἐν τοῖς αὐτοῦ τιμωτάτοις· ψυχῇ δ', ὡς εἴπομεν, ἀληθεία γ' ἔστι πᾶσι τιμωτάτων· ἐν οὖν τῷ τιμωτάτῳ τὸ μέγιστον κακὸν οὐδεὶς ἑκὼν μὴ ποτε λάβῃ, καὶ ζῆ³ διὰ βίου κεκτημένος αὐτό· ἀλλὰ ἐλεεινὸς μὲν πάντως ὁ γε ἀδικος, καὶ ὁ κακὰ ἔχων· ἐλεεῖν δὲ τὸν μὲν ἰάσιμα ἔχοντα ἐγχαρῆι, καὶ³⁰ ἀνείργοντα τὸν θυμὸν πρᾶύνειν, καὶ μὴ ἀκροχολοῦντα² γυναικείως πικραϊνόμενον διατελεῖν· τῷ δὲ ἀκράτως καὶ ἀπαρμυθῆτως πλημμελεῖ καὶ κακῶ ἐφίεναι δεῖ τὴν ὀργήν. Διὸ δὴ θυμοειδῆ πρέπειν, καὶ πρᾶον ἐκάστοτε φαμὲν εἶναι

⁹ φθόνος] Gesnerus in marg. al. ἀφθόνως et sic B. a m. sec. Et sic Plato. Recte etiam Stobæus p. 26, 48. ed. Gesn.

[†] κωλύων] A. κολούων cum vulgatis Platonis exempl. — κωλύων habet codex Vatic. In eodem codice Rep. VII. p. 528. C. scriptum est κολυόμενα.

[§] ζυγνείνει] ζυγνείνει A. Trinc.

¹ σμικροτέραν] μικροτέραν Trinc. B. a m. p.

¹¹ δὲ ἔστι] δὲ ὡς ἔστι A. B. a m. sec. Mox Trinc. καὶ δυσίατα τοπαράπαν ἀδικ.

¹² ἢ καὶ om. B. a m. p.

² καὶ ἀμυνόμενον] ἢ ἀμ. B.

³ τὰ δ' αὐτῶν usque ad δεῖ τὴν ὀργὴν desunt A.

² γυναικείως] γυναικείαν B.

^a δεινὸν τὸν ἀγαθόν. Πάντων δὲ μέγιστον κακὸν ἀνθρώποις τοῖς πολλοῖς ἔμφυτον ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐστίν, οὗ πᾶς αὐτῷ συγγνώμην ἔχων, ἀποφυγὴν οὐδεμίαν μηχανᾶται. Τοῦτο δ' ἐστίν ὃ λέγουσιν, ὡς φίλος αὐτῷ πᾶς ἄνθρωπος ^b φύσει τέ⁴⁰ ἐστὶ, καὶ ὀρθῶς ἔχει τὸ δεινὸν εἶναι τοιοῦτον· τὸ δὲ ἀληθεία γε πάντων ἀμαρτημάτων, διὰ τὴν σφόδρα ἑαυτοῦ φιλίαν, αἴτιον ἐκάστῳ γίνεται ἐκάστοτε. Τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν, ὥστε τὰ δίκαια, καὶ τὰ ἀγαθὰ, ^c καὶ τὰ καλὰ κακῶς κρίνει, τὸ αὐτοῦ πρὸ τοῦ ἀληθοῦς αἰετιμῶν δεινὸν ἠγούμενος. Οὔτε γὰρ ἑαυτὸν, οὔτε τὰ ἑαυτοῦ χρητὸν γε μέγαν ἄνδρα ἐσόμενον, στέργει· ἀλλὰ τὰ δίκαια, εἴαν τε παρ' αὐτῷ, εἴαν τε παρ' ἄλλῳ μᾶλλον πραττόμενα ⁵⁰ ^d τυγχάνη. Ἐκ ταυτοῦ δ' ἀμαρτήματος τούτου καὶ τὸ τὴν ἀμαθίαν τὴν παρ' αὐτῷ δοκεῖν σοφίαν εἶναι γεγονέναι πᾶσιν· ὅθεν οὐκ εἰδότες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐδὲν, οἰόμεθα τὰ πάντα εἰδέναι· οὐκ ἐπιτρέποντες δὲ ἀλλήλοις ἀ μὴ ἐπιστάμεθα πράττειν, ἀναγκαζόμεθα ἀμαρτάνειν αὐτὸν πράττοντα. Διὸ πάντα ἄνθρωπον χρητὸν φεύγειν τὸ σφόδρα φιλεῖν αὐτὸν, τὸ δ' αὐτοῦ βέλτιον διώκειν αἰεὶ, μὴ δὲ μίαν αἰσχύνῃ ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ προσποιούμενον.

96 ^a Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ζ.

^b Ἔπνος γὰρ δὴ πολὺς, οὔτε τοῖς σώμασιν, οὔτε ταῖς ψυ-⁵⁶ χαῖς ἡμῶν, οὐτ' αὖ ταῖς πράξεσι ταῖς περὶ ταῦτα ^c πάντα ἀρμόττων ἐστὶ κατὰ φύσιν. Καθεύδων γὰρ οὐδεὶς οὐδενός ἄξιος, οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μὴ ζῶντος· ἀλλ' ὅστις τοῦ ζῆν ἡμῶν καὶ τοῦ φρονεῖν μάλιστα ἐστὶ κηδεμῶν, ἐγρήγορε χρό-

^a δειν] δεῖ B.

^b φύσει τε] φύσει δὲ A. et mox ἀληθείας pro ἀληθεία ut Trinc.

^c καὶ τὰ καλὰ] καὶ τὰ om. A

^d τυγχάνη] τυγχάνει A. Sequentia usque ad finem addidi ex A. In γεγονέναι πᾶσιν latet forte γέγονεν

ἅπασιν. Mox ex Platone l. ἄλλοις— αὐτοὶ πράττοντες.

96.

^a Sic fere A. ubi νομῶ, scil. p. 808.

^b ἔπνος γὰρ δὴ] ἔπνος δὲ A.

^c πάντα deest A.

νον ὡς πλεῖστον, τὸ πρὸς ὑγίειαν αὐτοῦ μόνον φυλάττων χρήσιμον. Ἔστι δ' οὐ πολὺ, καλῶς εἰς^d ἔθος ἰόν. Ἐγρηγορότες δὲ ἄρχοντες ἐν πόλεσι νύκτωρ, φοβεροὶ μὲν κακοῖς πολεμίοις τε ἅμα καὶ πολίταις· ἀγαστοὶ δὲ καὶ τίμιοι τοῖς δικαίοις τε καὶ σώφροσιν, ὠφέλιμοι δὲ αὐτοῖς τε καὶ συμπάσῃ τῇ¹⁰ πόλει.

97 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Περί Ἀρετῆς.

Πῶς οὖν ἂν, ὃ Σώκρατες, σοὶ δοκοῦσι γίγνεσθαι, εἰ μήτε φύσει, μήτε μαθήσει γίγνονται·^b τίς ἄλλον τρόπον γίγνεται ἂν οἱ ἀγαθοί; Οἶμαι μὲν οὐκ ἂν ῥαδίως αὐτὸ δηλωθῆναι· τοπάζω μέντοι^c θεῖόν τι μάλιστα εἶναι τὸ κτῆμα, καὶ γίγνεσθαι τοὺς ἀγαθοὺς, ὥσπερ οἱ θεῖοι τῶν μάντεων καὶ^d οἱ χρησμολόγοι. Οὗτοι γὰρ οὔτε φύσει τοιοῦτοι γίγνονται, οὔτε τέχνη, ἀλλ' ἐπίπνοι ἐκ τῶν Θεῶν γιγνόμενοι τοιοῦτοί εἰσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ λέγουσι²⁰ ταῖς πόλεσιν ἐκάστοτε τὰ ἀποβησόμενα καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι,^e ἐκ Θεοῦ ἐπιπνοίας, πολὺ μᾶλλον καὶ ἑναργέστερον, ἢ οἱ χρησμωδοί. Λέγουσι^h γάρ που καὶ αἱ γυναῖκες, ὅτι θεῖος ἀνὴρⁱ οὗτός ἐστι, καὶ Λακεδαιμόνιοι ὅτ' ἂν τινα μεγαλοπρεπῶς ἐπαινῶσι, θεῖον ἄνδρα φασὶν εἶναι· πολλαχοῦ δὲ καὶ Ὅμηρος τῷ αὐτῷ τούτῳ^k καταχρῆται, καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταί. Καὶ ὅτ' ἂν βούληται Θεὸς εὖ πράξαι πόλιν, ἄνδρας ἀγαθοὺς^l ἐνεποίησεν· ὅτ' ἂν δὲ μέλλῃ κακῶς πράξαι^m πόλιν,³⁰ ἐξείλε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ

^d ἔθος] ἦθος Α.

97.

^a Sic A. scil. p. 379. Gesnerus: *Ex libello, De Virtute an sit docibilis.*

^b τίς ἄλλον τρόπον γίγνεται om. A. et mox post οὐκ om. ἂν.

^c μάλιστα θεῖόν τι Α.

^d χρησμολόγοι] οἱ χρησμολόγοι Α.

^e ἐπιπνοία] ἐπίπν' Α.

^f ἐκ θεοῦ] ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ Α.

^g ἑναργέστερον] ἐνεργέστερον Α.

^h γάρ που] δέ που Α.

ⁱ οὗτος] αὐτός Α.

^k καταχρῆται] τάχα χρῆται Α.

^l ἐνεποίησεν] ἐποίησεν Α.

^m πόλις] πόλεις Α.

Θεός. Οὕτως ἔοικεν οὔτε διδακτὸν εἶναι, οὔτε φύσει ἀρετῇ, ἀλλὰ θεία μοῖρα παραγίνεται κτωμένοις.

98^a [Περὶ τῆς ἀρετῆς βουλευόμεθα καὶ διαποροῦμεν, εἰ διδακτὸν ἔστι τὸ φρονεῖν, τὸ δικαιοπραγεῖν, τὸ εὖ ζῆν, εἴτα θαυμάζομεν εἰ ρητόρων μὲν ἔργα καὶ κυβερνητῶν καὶ οἰκοδόμων καὶ γεωργῶν, μυρία γ' ἔστιν, ἀγαθοὶ δ' ἄνδρες ὀνομάζονται καὶ λέγονται μόνον, ὡς ἵπποκένταυροι, καὶ γίγαντες, καὶ 40 κύκλωπες· ἔργον δ' ἀμεμφές εἰς ἀρετὴν καὶ ἀκέραιον οὐκ ἔστιν εὐρεῖν, οὐδὲ πάθους ἀκέραιον ἦθος καὶ ἄθικτον. Ἄλλ' εἰ καὶ τι καλὸν ἢ φύσις αὐτομάτως ἐκφέρει, τοῦτο πολλῶ τῷ ἀλλοτρίῳ, καθάπερ ὕλη καρπὸς ἀγρία καὶ ἀκαθάρτῳ μιγνύμενος, ἐξάμαυροῦται. Ψάλλειν μανθάνουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὀρχεῖσθαι, καὶ ἀναγινώσκειν γράμματα, καὶ γεωργεῖν, καὶ ἱππεύειν· ὑποδεῖσθαι μανθάνουσι, περιβάλλεσθαι, οἰοχοεῖν διδάσκουσιν, ὀψοποιεῖν· ταῦτα ἄνευ τοῦ μαθεῖν οὐκ 50 ἔστι χρησίμως ποιεῖν.]

99^a Ξενοφῶντος ἐν β' Ἀπομνημονευμάτων.

^b Ὅσαι δὲ ἐν ἀνθρώποις ἀρεταὶ λέγονται, σκοπούμενος εὐρήσεις πάσας μαθήσει τε καὶ μελέτη αὐξανομένης.

100^a Ξενοφῶντος ἐν α' Ἀπομνημονευμάτων.

Ὁ δὲ Σωκράτης πρὸς ταῦτα εἶπεν· Ὡς ἂντιφῶν, παρ' ἡμῖν νομίζεται τὴν ὥραν καὶ τὴν σοφίαν ὁμοίως μὲν καλὸν, ὁμοίως δὲ αἰσχρὸν ^b διατιθέσθαι εἶναι. Τὴν τε γὰρ ὥραν εἴαν μὲν τις ἀργυρίου πωλῆ τῷ βουλομένῳ, πόρνον αὐτὸν ἀποκαλοῦσιν· εἴαν δὲ τις ὄν ἂν γνῶ καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν ἐραστὴν ὄντα, τοῦτον φίλον ἑαυτῷ ποιῆται, σῶφρονα νομίζομεν· καὶ τὴν σοφίαν ὡσαύτως, τοὺς μὲν ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας, σοφιστὰς, ὡς περ

98.

^a Deest hic locus A. Sumsit, optimo, Gesnerus ex Plutarcho II. p. 439. perperam in margine posito lemme, *ibidem*. In fine post ποιεῖν addidit, καὶ τὰ λοιπά. Βραχὺς δ' ὁ λόγος.

99.

^a Sic A. Scil. II. 6, 39.

^b ὅσαι δὲ] ὅσαι δὲ A.

100.

^a Sic A. Scil. I. 6, 13.

^b διατιθέσθαι] παρατίθεσθαι A. Mox vulgo ποιεῖται.

πόρους, ἀποκαλοῦσιν ὅστις δὲ ὄν ἂν γινῶ εὐφυῆ ὄντα, διδάσκων ὅ τι ἂν ἔχη ἀγαθόν, φίλον ποιεῖται, τοῦτον νομίζομεν, ἀ τῷ καλῷ ἀγαθῷ πολίτη προσήκει, ταῦτα ποιεῖν. ¹⁰ Ἐγὼ δ' οὖν καὶ αὐτὸς, ὡς Ἀντιφῶν, ὡς περ ἄλλος τις ἢ ἵππῳ ἀγαθῷ, ἢ κυνὶ, ἢ ὄρνιθι ἡδεταί, οὕτω καὶ ἐτι μᾶλλον ἡδομαι φίλοις ἀγαθοῖς· καὶ εἴαν τι ὁσχῶ ἀγαθόν, διδάσκω, καὶ ἄλλοις συνίστημι, παρ' ὧν ἂν ἡγάμαι ἀφελήσεσθαι τι αὐτοὺς εἰς ἀρετὴν. Καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν, οὓς ἐκείνοι κατέλιπον ἐν βιβλίοις γράψαντες, ἀνελίττων κοινῇ σὺν τοῖς φίλοις διέρχομαι· καὶ ἂν τι ὀρώμεν ἀγαθόν, ἐκλεγόμεθα· καὶ μέγα νομίζομεν κέρδος, εἴαν ἀλλήλοις φίλοι ^d γινώμεθα. Ἐμοὶ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούοντι, ²⁰ ἐδόκει αὐτὸς τε μακάριος εἶναι, καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπι καλοκαγαθίαν ἄγειν. Καὶ πάλιν ποτὲ τοῦ Ἀντιφῶντος ἐρομένου αὐτὸν, Πῶς ἄλλους μὲν ἡγοῖτο πολιτικούς ποιεῖν, αὐτὸς δὲ οὐ πράττει τὰ πολιτικά, εἴπερ ^e ἐπίστατο; Ποτέρως δ' ἂν, ἔφη, ὡς Ἀντιφῶν, μᾶλλον τὰ πολιτικά πράττοιμι, εἰ μόνος αὐτὰ πράττοιμι, ^h ἢ εἰ ἐπιμελοίμην τοῦ ὡς πλείστους ἱκανοὺς εἶναι πράττειν αὐτά;

101 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων.

¹⁰ Ἐπειτα ὁ μὲν ἐκουσίως τάλαιπωρῶν ἐπ' ἀγαθῇ ἐλπίδι ³⁰ πονῶν εὐφραίνεται, ὅϊον οἱ τὰ θηρία θηρῶντες ἐλπίδι τοῦ ^b λήψεσθαι ἡδέως μοχθοῦσι. Καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα ἄθλα τῶν πόνων μικροῦ τινος ἄξιά ἐστι· τοὺς δὲ πονοῦντας, ^c ἵνα φίλους ἀγαθοὺς κτήσωνται, ἢ ὅπως ἐχθροὺς χειρώσωνται, ἢ ἵνα δυνατοὶ γενόμενοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς, ^f καὶ

^c σχῶ] ἔχω A.

^d γινώμεθα] γενόμεθα A.

^e ἐμοὶ usque ad ἄγειν καὶ om. A.

^f ἡγοῖτο — πράττει] ἡγοῖτο — πράττει A.

^g ἐπίσταται] ἐπίστατο A.

^h ἢ εἰ ἐπιμελοίμην] εἴτ' ἐπιμελήμην A.

101.

^a Sic A. Scil. II. 1, 18.

^b φρονῶν] πονῶν A.

^c ὅϊον τὰ] ὅϊον οἱ τὰ A.

^d λήψεσθαι] λείψεσθαι A.

^e ἵνα] ἢ ἵνα A. et mox γινόμενοι.

^f καὶ τὸν ἑαυτῶν] τὸν ἑαυτὸν A.

τὸν ἑαυτῶν οἶκον καλῶς οἰκῶσι, καὶ τοὺς φίλους εὖ ποιῶσι, καὶ τὴν πατρίδα εὐεργετῶσι· πῶς οὐκ ^ε οἶσθαι χρὴ τούτους καὶ πονεῖν ἠδέως εἰς τὰ τοιαῦτα, καὶ ζῆν εὐφραينوμένους, ἀγασαμένους μὲν ἑαυτοὺς, ἐπαινουμένους δὲ καὶ ζηλου-⁴⁰ μένους ὑπὸ τῶν ἄλλων; Ἔτι δὲ αἱ μὲν βραδουργαί, καὶ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἠδοναί, οὔτε σῶματι εὐεξίαν ἰκαναί εἰσιν ^h ἐργάζεσθαι, ὡς φασιν οἱ γυμνασταί· οὔτε ⁱ ψυχῇ ἐπιστήμην ἀξιόλογον οὐδεμίαν ἐμποιοῦσιν· αἱ δὲ διὰ καρτερίας ἐπιμέλειαί τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἔργων ἐξικνεῖσθαι ποιοῦσιν, ὡς φασιν οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες. Λέγει δὲ πού και Ἡσίοδος,

Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι
ῥηϊδίως, λείη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα Θεοὶ προκάρποιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ^k ἐς αὐτήν,
καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
^l ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει χαλεπὴ περ εἴουσα.

50

Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἐπίχαρμος ἐν τῷδε·

Τῶν πόνων παλοῦσιν ἡμῖν πάντα τὰγάθ' οἱ Θεοί.

Καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ τόπῳ φησὶν,

^ω πονηρὲ μὴ ^m τὰ μαλακὰ μῶεο μὴ τὰ σκληρ' ἔχεις.

Καὶ Πρόδικος δ' ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ περὶ τοῦ Ἡρακλέους, ὅπερ δὴ καὶ ⁿ πλείστοις ἐπιδείκνυται, ὡσαύ-^ι τως περὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφαίνεται, ὡδὲ πως λέγων, ὅσα ἐγὼ μέμνημαι. Φησὶ γὰρ Ἡρακλέα ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἤβην ἠρμάτο (ἐν ἧ ^ο οἱ νέοι ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι, δηλοῦσιν εἴτε τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέφονται ἐπὶ τὸν βίον,

^ε οἶσθα ὡς χρὴ] οἶσθαι χρὴ A.
^h ἐργάζεσθαι] ἐργάσασθαι A.
ⁱ ψυχῇ — ἐμποιοῦσιν] ψυχῆς —
ποιοῦσιν A.
^k ἐπ' αὐτήν] ἐς αὐτήν A. et mox
ἵκηται pro ἵκηται.
^l ῥηϊδίη δ' ἤπειτα] ῥηϊδίη ἔπειτα A.

Mox τὰγαθὰ θεοὶ A. ut vulgo.
^m μὴ τι μαλακῶς ὁ μὴ τὰ σ. ἔχεις]
μὴ ποτὰ μαλακὰ μῶεο μὴ τὰ σ. ἔχεις
A. sed μῶεο ex emend.
ⁿ πλείστοις] πλείστοις A.
^ο οἱ νέοι ἤδη] ἤδη οἱ νέοι A. et mox
γιγνόμενοι.

εἴτε τὴν διὰ κακίας) ἐξελθόντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι, ἀποροῦντα ὁποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται· καὶ φανῆναι αὐτῶ δύο γυναῖκας ^p προσιέναι μεγάλας· ^q τὴν μὲν ἐτέραν εὐπρεπῆ ἰδεῖν καὶ ἐλευθερίαν φύσει, κεκοσμημένην τὸ μὲν ^r σῶμα καθαριότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα σωφροσύνη· τὴν δὲ ἐτέραν τετραμμένην εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἀπαλότητα, κεκαλλωπισμένην τὸ μὲν χρῶμα, ὥστε λευκοτέραν καὶ ἐρυθροτέραν τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι, τὸ δὲ σχῆμα, ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι, τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ἀναπεπτάμενα, ἐσθῆτα δὲ ἐξ ἧς μάλιστα ἡ ὥρα διαλάμποι· κατασκοπεῖσθαι δὲ θάμα ἑαυτὴν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾶται, πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν αὐτῆς σκίαν ἀποβλέπειν. Ὡς δὲ ἐγένοντο πλησιαίτερον τοῦ Ἡρακλέους, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν ἰέναι τὸν αὐτὸν τρόπον, τὴν δὲ ἐτέραν φθάσαι βουλομένην προσδραμεῖν τῷ Ἡρακλεῖ καὶ εἰπεῖν, Ὀρῶ σε, ὦ Ἡρακλεῖς, ἀποροῦντα ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τραπῆς· εἰ μὲν φίλην ποιησάμενος ἐπὶ θ' ἠδίστην καὶ ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε· καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ. Πρῶτον μὲν γὰρ οὐ πολέμων οὐδὲ πραγμάτων φροντιεῖς, ἀλλὰ σκοπούμενος διέσῃ τι ἂν κεχαρισμένον ἢ σῖτον ἢ ποτὸν εὐροῖς, ἢ τι ἂν ἰδῶν ἢ ἀκούσας τερφθῆσῃ, τινῶν ὀσφραϊνόμενος ἢ ἀπτόμενος, τί δὲ παιδικοῖς ὀμιλῶν μάλιστα εὐφρανθείης, καὶ πῶς ἂν μαλακάτατα καθεύδοις, καὶ πῶς ἂν ἀπονώτατα τούτων πάντων τυγχάνοις. Ἐὰν δὲ ποτε γένηταί τις ὑποψία σπανίως ἀφ' ὧν ἔσται ταῦτα, οὐ φόβος μὴ σε ἀγάγω ἐπὶ τὸν πονοῦντα καὶ ταλαιπωροῦντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ ταῦτα πορίζεσθαι· ἀλλ' οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργάζωνται, τούτοις

^p προϊέναι] προσιέναι A.

^q τὴν μὲν ἐτέραν—ἠρακλέους παιδευσιν.] Haec ommissa a Gesnero ad

fidem MS. A. exhibuimus.

^r Sic p. m. χρῶμα sec.

σὺ χρῆσι, οὐδενὸς ἀπεχόμενος ὅθεν ἂν δυνατὸν ἦ τι κερδάναι· πανταχόθεν γὰρ ἀφελεῖσθαι τοῖς ἐμοὶ συνῶσι ἐξουσίαν ἐγὼ παρέχω. Καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας ταῦτα, ἔφη, ὦ γύναι, ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; Ἡ δὲ, Οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι Κακίαν. Καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἑτέρα γυνὴ προσελθούσα εἶπεν, Καὶ ἐγὼ ἤκω πρὸς σε, ὦ Ἡράκλεις, εἰδύια τοὺς γεννήσαντάς σε, καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδείᾳ καταμαθοῦσα· ἐξ ἧν ἐλπίζω, εἰ τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν τράποιο, σφόδρα ἂν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἀγαθῶν ἐργάτην γενέσθαι, καὶ ἐμεῖ ἐτι πολὺ ἐντιμοτέραν καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεστέραν φανῆναι. Οὐκ ἀπατήσω δὲ σε προοιμίῳ ἡδονῆς, ἀλλ' ἡπερ οἱ θεοὶ διέθεσαν, τὰ ὄντα διηγήσομαι μετὰ ἀληθείας. Τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας οἱ θεοὶ διδασκίνοσιν ἀνθρώποις· ἀλλ' εἴτε τοὺς θεοὺς ἴλεω εἶναι σοὶ βούλει, θεραπευτέον τοὺς θεοὺς· εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον· εἴτε ὑπὸ τινος πόλεως ἐπιθυμῆις τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν ἀφελητέον· εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἄξιός ἐστι ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν· εἴτε γῆν βούλει σοὶ καρποὺς ἀφθόνους φέρειν, τὴν γῆν θεραπευτέον· εἴτε ἀπὸ βοσκημάτων οἶε δεῖν πλουτίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον· εἴτε διὰ πολέμου ὀρμᾶς αὐξέσθαι, καὶ βούλει δύνασθαι τοὺς τε φίλους ἐλευθεροῦν καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι, τὰς πολεμικὰς τεχνὰς τὰς τε παρὰ τῶν ἐπισταμένων μαθητέον, καὶ ὅπως δεῖ αὐταῖς χρῆσθαι ἀσκητέον· εἰ δὲ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα, καὶ γυμναστέον σὺν πόνοις καὶ ἰδρώτι. Καὶ ἡ Κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν, ὡς φησὶ Πρόδικος, Ἐννοεῖς, ὦ Ἡράκλεις, ὡς χαλεπὴν καὶ μακρὴν ὁδὸν ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας ἡ γυνὴ σοὶ διηγεῖται· ἐγὼ δὲ ῥαδίαν καὶ βρα-

χείαν ὄδον ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε. Καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν, ὦ τλῆμον, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις, ἢ τί ἡδύ; οἶσθα μὴδὲν τούτων ἕνεκα πράττειν ἐθέλουσα, ἢ τις οὐδὲ τὴν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμῆσαι πάντων ἐμπίπλασαι· πρὶν μὲν πεινῆν ἐσθίουσα, πρὶν δὲ διψῆν πίνουσα· ἵνα μὲν ἡδέως φάγῃς ὀψοποιούς μηχανωμένη, ἵνα δὲ ἡδέως πίῃς οἴνους τε πολυτελεῖς⁵ παρασκευάζει, καὶ τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς· ἵνα δὲ καθυπνώσῃς ἡδέως, οὐ μόνον τὰς στρωμνὰς μαλακὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλίνας καὶ τὰ ὑπόβαθρα ταῖς κλίναις παρασκευάζεις· οὐ γὰρ[†] διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴδὲν ἔχειν ὅτι ποιήσεις, ὕψνου ἐπιθυμεῖς· τὰ δὲ ἀφροδίσια πρὸ τοῦ δεῖσθαι ἀναγκάζεις πάντα μηχανωμένη, καὶ γυναιξὶ τοῖς ἀνδράσι χρωμένη· οὕτως γὰρ παιδεύεις τοὺς ἑαυτῆς φίλους· τῆς μὲν νυκτὸς ὑβρίζειουσα, τῆς δὲ ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοιμίζουσα· ἀθάνατος δὲ οὖσα ἐκ θεῶν μὲν ἀπέρριψαι, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀτιμάζει· τοῦ δὲ πάντων ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαίνου σαυτῆς, ἀνήκοος εἶ, καὶ τοῦ πάντων ἡδίστου θεάματος· οὐδέποτε γὰρ σεαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέασαι. Τίς δ' ἂν σοι λεγούσῃ πιστεύσεις; τίς δ' ἂν δεομένη τινὸς ἐπαρκέσειε; ἢ τίς ἂν εὖ φρονῶν τοῦ σοῦ θιάσου τολμήσειεν εἶναι; οἱ νέοι μὲν ὄντες τοῖς σώμασιν ἀδύνατοί εἰσι, πρεσβύτεροι δὲ γενόμενοι ταῖς ψυχαῖς ἀνόητοι· ἀπόνως μὲν λιπαροὶ διὰ νεότητος τρεφόμενοι, ἐπιπόνως δὲ αὐχμηροὶ διὰ γῆρας περῶντες· τοῖς μὲν πεπραγμένοις αἰσχυρόμενοι, τοῖς δὲ πραττομένοις παροινούμενοι, τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διαδραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι. Ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς· ἔργον δὲ καλὸν οὔτε θεῖον οὔτε ἀνθρώπινον χωρὶς ἐμοῦ γίγνεται· τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις οἷς προσήκει· ἀγαπητὴ μὲν γὰρ

⁵ Sic p. m. παρασκευάζη ex em. [†] διὰ] δὴ MS. et mox τοὺς μὲν νυκτός.

συνεργὸς τεχνίταις, πίστη δὲ φύλαξ οἰκῶν δεσπότηις, εὐμενὴς δὲ παραστάτης οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτετρα τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων. Ἔστι δὲ τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἡδεῖα μὲν καὶ ἀπράγμων σίτων καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις, ἀνέχονται γὰρ ἕως ἂν ἐπιθυμήσωσιν αὐτῶν, ὕπνος δὲ αὐτοῖς πάρεστιν ἡδίων ἢ τοῖς ἀμόχθοις, καὶ οὔτε ἀπολιπόντες αὐτὸν ἄχθονται, οὔτε διὰ τοῦτον μεθιάσι τὰ δεόντα πράττειν. Καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται· καὶ ἡδέως μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων μέμνηται, εὖ δὲ τὰς παρούσας ἡδοναίαις πράττοντες, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγαπητοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι δὲ πατρίσιν· ὅτ' ἂν δὲ ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, οὐ μετὰ λήθης ἄτιμοι κείνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν ἀεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι. Τοιαῦτά σοι, ὦ παῖ πατερῶν ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεστι διαπονησαμένῳ τὴν μακαρίαν εὐδαιμονίαν κτήσασθαι. Οὕτω πῶς διοικεῖ Πρόδικος τὴν ὑπ' ἀρετῆς Ἡρακλέους παιδείουσιν.

102 ^a Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων γ.

Ἐρομένου δὲ τίνος αὐτὸν, τί δοκοῖ αὐτῷ κράτιστον ἀνδρὶ ἐπιτήδευμα εἶναι, ἀπεκρίνατο, εὐπραξίαν. Ἐρομένου δὲ πάλιν, εἰ καὶ τὴν εὐτυχίαν ἐπιτήδευμα ^b νομίζοι εἶναι· ^c Πᾶν μὲν οὖν τούναντίον ἔγωγε, ἔφη, ^d τύχην καὶ πράξιν ^e ἠγοῦμαι· τὸ μὲν γὰρ μὴ ζητοῦντα ἐπιτυχεῖν τινὶ τῶν δεόντων, εὐτυχίαν ^f οἶομαι εἶναι· τὸ δὲ μαθόντα τί καὶ μελετήσαντα εὖ ποιεῖν, εὐπραξίαν νομίζω· καὶ οἱ τοῦτο ἐπιτηδεύοντες δοκοῦσί μοι εὖ πράττειν. Καὶ ἀρίστους δὲ καὶ θεοφιλεστάτους ἔφη εἶναι ἐν μὲν γεωργίᾳ τοὺς τὰ γεωργικὰ εὖ ^g

^t Sic A. pro v. l. πατράσιν pr. m. 102.

^a Sic A. Scil. III. 9, 13.

^b νομίζοι] νομίζει A.

^c πᾶν] πάν A. et mox φ ^η pro ἔφη.

^d πράξιν καὶ τύχην A.

^e ἠγοῦμαι] ἠγοῦμαι εἶναι A.

^f οἶομαι addidi ex A. et mox καὶ μελετήσαντα εὖ. Ibid. paullo post, εὐπραγεῖν καὶ εὖ πράττειν.

πράττοντας, ἐν δ' ἰατρείᾳ τοὺς τὰ ἰατρικὰ, ἐν δὲ πολιτείᾳ τοὺς τὰ πολιτικά· τὸν δὲ μηδὲν εὖ πράττοντα, οὔτε χρήσιμον οὐδὲν ἔφη εἶναι, οὔτε θεοφιλῆ.

103 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων.

Οὕτω δὲ Σωκράτης ἦν ἐν παντὶ πράγματι καὶ πάντα τρόπον ὠφέλιμος, ^b ὥστε τῷ σκοπούμενῳ τοῦτο καὶ εἰ μετρίως αἰσθανομένῳ φανερόν εἶναι, διότι οὐδὲν ὠφελιμώτερον ἦν τοῦ Σωκράτει συνεῖναι, καὶ μετ' ἐκείνου διατρίβειν ὅπου οὖν καὶ ἐν ὄτω οὖν πράγματι· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐκείνου μεμνησθαι μὴ παρόντος, οὐ μικρὰ ὠφέλει τοὺς εἰωθότας τε ³⁰ αὐτῷ συνεῖναι καὶ ἀποδεχομένους ἐκείνον. Καὶ γὰρ παίζων οὐδὲν ἤττον ἢ σπουδάζων ἐλυσιτέλει τοῖς ^c συνδιατρίβουσι. Πολλάκις γὰρ ἔφη μὲν ἂν τινος ἔρα^ν φανερός δ' ἦν, οὐ τῶν τὰ σώματα πρὸς ὥραν, ἀλλὰ τῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετὴν εὖ πεφυκότων ἐφιέμενος. Ἐτεκμαίρετο δὲ τὰς ἀγαθὰς φύσεις, ἐκ τοῦ ^d ταχύτερον μαθάνειν οἷς ^e προσέχοιεν, καὶ μνημονεύειν ἂν μάθοιεν, καὶ ἐπιθυμεῖν τῶν μαθημάτων πάντων, δι' ὧν ἐστὶν οἰκίαν τε καλῶς οἰκεῖν καὶ πόλιν, καὶ τὸ ὅλως ἀνθρώποις ^f τε καὶ τοῖς ἀνθρω- ⁴⁰ πίνοις πράγμασιν εὖ χρῆσθαι. Τοὺς γὰρ τοιούτους ἠγεῖτο παιδευθέντας, οὐκ ἂν μόνον αὐτούς τε εὐδαίμονας εἶναι, ^g καὶ τοὺς οἴκους καλῶς οἰκεῖν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἀνθρώπους καὶ πόλεις δύνασθαι εὐδαίμονας ποιεῖν. ^h Οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἐπὶ πάντας ⁱ ἦει, ἀλλὰ τοὺς μὲν οἰομένους φύσει ἀγαθοὺς εἶναι, μαθήσεως δὲ καταφρονοῦντας, ἐδί-

103.

^a Sic A. Soil. IV. 1, 1.

^b ὥστε σκοπούμενῳ τῷ καὶ μετρίως αἰσθανομένῳ φ. ε. τοῦ σωκράτους ἐν. ^α εἰν. καὶ γὰρ παίζων. Sic A. mediis omissis. Rasura est scil. inter ἐν et εἰν. Nihil aliud tamen significari puto quam συνεῖναι.

^c συνδιατρίβουσι.] διατρίβουσι A.

^d ταχύ τε] ταχύτερον A.

^e προσέχοιεν.] προσέχοιεν A. ibid. mox ἂν om.

^f καὶ] τε καὶ τοῖς A.

^g καὶ τοὺς οἴκους καλῶς οἰκεῖν addidi ex A.

^h οὐ τὸν αὐτὸν] Hæc et seqq. accedunt ex A.

ⁱ ἦει.] εἶη A.

δασκεν, ὅτι αἱ ἄριστα δοκοῦσαι φύσεις μάλιστα παιδείας
 δέονται· ἐπιδεικνύων τῶν τε ἵππων τοὺς εὐφυστάτους^κ θυ-
 μοειδεῖς καὶ σφοδροὺς ὄντας, εἰ μὲν ἐκ νέων δαμασθεῖεν,
 εὐχρηστοτάτους καὶ ἀρίστους γιγνομένους· εἰ δὲ ἀγύμνα-
 στοὶ γένοιτο, δυσκαθεκτοτάτους καὶ φαυλοτάτους· καὶ τῶν
 κυνῶν τῶν εὐφυστάτων φιλοπόνων τε οὐσῶν καὶ ἐπιθετικῶν
 τοῖς θηρίοις, τὰς μὲν καλῶς ἀχθείσας ἀρίστας γίνεσθαι πρὸς
 τὰς θήρας καὶ χρησιμωτάτας, ἀναγώγους δὲ γινομένους
 ματαίους τε καὶ μανιώδεις καὶ^ι δυσπειθεστάτας· ὁμοίως δὲ
 καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς εὐφυστάτους ἐρρωμενεστάτους τε
 ταῖς ψυχαῖς ὄντας καὶ ἐξεργαστικωτάτους ὧν ἂν ἐγχει-
 ρῶσι, παιδευθέντας μὲν καὶ μαθόντας ἂ δεῖ πράττειν,
 ἀρίστους τε καὶ ὠφελιμωτάτους γίνεσθαι· πλεῖστα γὰρ
 καὶ μέγιστα ἀγαθὰ ἐξεργάζεσθαι· ἀπαιδευτοὺς δὲ καὶ^{ιι}
 ἀμαθεῖς γενομένους, κακίστους τε καὶ βλαβερωτάτους γί-
 νεσθαι· κρίνειν γὰρ οὐκ ἐπισταμένους ἂ δεῖ πράττειν, πολ-
 λάκις πονηροῖς ἐπιχειρεῖν πράγμασιν, μεγαλείους δὲ καὶ
 σφοδροὺς ὄντας δυσκαθέκτους τε καὶ δυσπαποτρίπτους· διὸ
 πλεῖστά τε καὶ μέγιστα κακὰ ἐργάζεσθαι. Τοὺς δὲ ἐπὶ
 πλούτῳ μέγα φρονούντας καὶ νομίζοντας οὐδὲν προσδεῖσθαι
 παιδείας, ἐξαρκέσειν δὲ σφισι τὸν πλοῦτον οἰομένους πρὸς τὸ
 διαπράττεσθαι ὅτι ἂν βούλωνται, καὶ τιμᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων, ^{ιιι} ἐφρένου λέγων, ὅτι μωρὸς μὲν εἴη, εἴ τις οἶεται καὶ
 μὴ μαθῶν τὰ τε ὠφέλιμα καὶ τὰ βλαβερά τῶν πραγμά-
 των^{ιιι} διαγνώσεσθαι, μωρὸς δὲ εἴ τις μὴ διαγιγνώσκων μὲν
 ταῦτα, διὰ τε τὸν πλοῦτον ὅτι ἂν βούληται ποριζόμενος,
 οἶεται δυνήσεσθαι τὰ συμφέροντα πράττειν· ἡλίθιος δὲ, εἴ
 τις μὴ δυνάμενος τὰ συμφέροντα πράττειν, εὖ τε πράττειν
 οἶεται, καὶ τὰ πρὸς τὸν βίον αὐτῷ ἰκανῶς ἢ καλῶς παρ-

^κ θυμοειδής Α.^ι δυσπαθεστάτας Α.^{ιι} ἀμαθής γινόμενος Α. Paullo

infra σφόδρα Α.

^{ιιι} εὐφραίνου Α.

* διαγνώσεαι Α.

εσκευᾶσθαι ἡλίθιος δὲ καὶ εἴ τις οἶεται διὰ τὸν πλοῦτον,
μηδὲν ἐπιστάμενος, δοξᾷ τι ἀγαθὸς εἶναι, εἰ μηδὲν ἀγαθὸς
εἶναι δοκῶν εὐδοκίμησεν.

ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΑΣ,

Λόγος Β.

1 ^a Δημητρίου.

Σφόδρ' εὐάλωτόν ἐστίν ἡ πονηρία·
εἰς γὰρ τὸ κέρδος μόνον ^b ἀποβλέπουσ' αἰεὶ,
ἀφρόνως ^c ἅπαντα καὶ προπετῶς συμπεῖθεται.

50

2 ^a Ἀξινίου.

'Οτ' ἂν ^b δανείζῃ τις πονηρῶν χρήματα
ἀνὴρ, ^c δικαίως τὸν τόκον λύπας ἔχει.

3 ^a 'Οτ' ἂν εὐπορῶν τις αἰσχροῦ πράττη πράγματα,
τί τοῦτον ἀπαρήσαντα πράξειν προσδοκᾷ;

1

4 ^a Μενάνδρου Παλλακῆ.

Πολλοὺς λογισμοὺς ἡ πονηρία ^b κυκλοῖ.

1.

^a Sic A. *Democriti* Gesner.

^b ἀποβλέπουσ' αἰεὶ] Vocem postremam, quæ in vulgatis deerat, addidimus, conjectura ducti, quia mutilus erat versus. GROTIUS.

^c ἀπαντᾷ.] An leg. ἅπαντα?

VALCKENBER.

2.

^a Sic A. *Axinic.* Gesner.

^b δανείζει] δανείζῃ A. Versu sequenti δικαίως αὐτῶν τὸν τ. vulgo. Delevi αὐτῶν, ex sententia Grotii et Salmasii.

^c δικαίως αὐτῶν] Male vulgo ἀνὴρ προρονitur huic versui, quod in-

terpretamentum est ejus quod præcessit, τις. Et pro δικαίως legitur δικαίως. Et ἔχει quod extra versum supererat, ad versum retraximus. Sed nec male sic legitur, 'Οταν δανείζῃ τις πονηρῶν χρήματα Ἄνὴρ δικαίως, τὸν τόκον λύπας ἔχει. Quod malebat nominatus jam mihi, et nominandus sæpe Salmasius. GROTIUS. Grotius in marg. exemplaris sui correxit, ἀνὴρ, δικαίως.

3.

^a *Antiphanis* Gesner.

4.

^a Sic A. Cleric. p. 143.

^b κυκλεῖ] κυκλοῖ A.

- 5 ^a Μενάνδρου.
Μισῶ πονηρὸν, χρηστὸν ὅτ' ἂν εἶπῃ λόγον.
- 6 ^a Μενάνδρου.
Ἄσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία.
- 7 ^a ^b Θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
ὅτ' ἂν κακῶσαι δῶμα παμπήδη θέλη.
- 8 ^a Τοῦ μὲν δικαίου τὴν ^b δοκῆσιν ἄρνησο·
τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρώντος, ἔνθα κερδανεῖς.
- 9 ^a Σκληρίου.
Πολλοῖσι θνητῶν ἡ μὲν ὄψις εὐγενής,
ὁ νοῦς δ' ἐν αὐτῇ δυσγενής εὐρίσκεται. 10
- 10 ^a Φιλιππίδου.
Ὁ τραχύτατος δὲ συκοφάντης, μῦς δύο
λαβῶν, ἄπεισιν ἀρνίου μαλακώτερος.
- 11 ^a Ἡσιόδου Ἔργων.
Οὐδὲ τις εὐόρκου χάρις ἔσεται, οὐδὲ δικαίου,
οὐδ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς
οὐκ ἔσται· βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὀμείται.
ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν 20
δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὀμαρτήσῃ στυγερώπης.
5.
^a Sic A. Cleric. p. 203.
6.
^a Sic A. Cleric. ib.
7.
^a Sine nomine auctoris Trinc.
Est Æschyli, apud Platonem
Rep. II. p. 380. A.
^b In vulgatis codicibus Stobæi
hi versus Menandri nomen præ-
ferunt. At ex Euripide citant
alii. GROTIUS. Grotius in marg.
exemplaris sui scripsit Æschylus.
Θεὸς γὰρ pro θ. μὲν Gesneri margo.
8.
^a Trinc. sine nomine auctoris.
Est Euripidis in Ixione, teste
Plutarcho II. p. 18. D. E. Vid.
Valckenærii Diatrib. p. 166.
Fragm. 1. Musgravii.
^b δοκῆσιν ἄρνησιν ἄρνησο B.
9.
^a Sic A.
10.
^a Sic A.
11.
^a Sic A. Scil. v. 188.

12 ^a Ζηνοδότου.

^b Κηρύσσεται μὲν ἡ ῥετή· κακὸς δ' ἀνὴρ
σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον.

13 ^a Ἡσιόδου Ἔργων.

Νῦν δὴ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
εἶην, μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
ἔμμεναι, εἰ ^b μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.

14 ^a Ἐν ταυτῶ.

Πῆμα κακὸς γείτων, ^b ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς κ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.

30

15 ^a Ευριπίδου ἐκ Βελλεροφόντου.

Οὐδέ ποτ' εὐτυχίην κακοῦ ἀνδρὸς, ὑπέρφρονα ^b δ' ὄλβον
βέβαιον εἰκάσαι χρεῶν,
οὐδ' ἀδίκων γενέαν· ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφύς
χρόνος, δικάιους ἐπάγων κανόνας,
δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητος ἐμοί.

16 ^a Ευριπίδου Μηδείας.

Ἦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν, ὅς κίβδηλος ἦν,
τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,
ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρῆ τὸν κακὸν διειδέναί,
οὐδεὶς χαρακτήρ ἐμπέφυκε σώματι.

40

12.

^a Sic A.

^b κηρύσσεται ἀεὶ] Leg. κηρύσσεται
μὲν ἡ ῥετή. VALCKENBR.

14.

^a Sic A. Scil. v. 344.

^b ὅσσον τ' ἀγαθός] ὅσσον δὲ τὰγα-
θός A.

13.

^a Sic A. Scil. v. 268.

^b μείζω δ. ἀτιμώτερος A. Quod
reposit Gesnerus in margine,
ἀδικώτερος, puto eum ex Hesiodi
exemp. sumsise; ego in textum
intuli cum Grotio.

δ 15.

^a Ευριπι ἐκ Βελλεροφόν A. v.
Fragm. 6.

^b δ' ὄλβον] τε ὄλβον Gesneri
marg.

δ δ 16.

^a Ευριπι μη A. Scil. v. 516.

17 ^a Τοῦ αὐτοῦ Τενῦ.

^b Φεῦ· οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

18 ^a Σοφοκλέους.

Σκαιοῖσι πολλοῖς εἰς σοφὸς διόλλυται.

19 ^a Δίωνος ἐκ τοῦ Εὐβοϊκοῦ.

Ὡς οὔποτε φιλεῖ τὰ μοχθηρὰ μένειν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· ἀλλ' αἰεὶ κινεῖται, καὶ πρόεισιν ἐπὶ τὸ ἀσελγέστερον, μηδενὸς ἀναγκαίου μέτρου τυγχάνοντα.

20 ^a Φιλίππου.

Φίλιππος ἐρωτώμενος ὑπὸ Βυζαντίων, τί ἀδικηθεὶς πολιορκεῖ αὐτούς· Εὐθήεις ἔφησεν εἶναι, καὶ ὁμοίους τῷ εἶ τις ἔχων καλὴν γυναῖκα τοὺς ἐπικωμάζοντας ἐρωτῶ, διὰ τί⁵⁰ ἐπικωμάζουσιν.

21^a Θαλῆς ἐρωτηθεὶς, τί βλαβερώτερον; ^b ἔφη, Κακία· καὶ γὰρ τὰ χρηστὰ βλάπτει παραγενομένη.

22 ^a Δημοσθένους.

Δημοσθένης ἔλεγεν, ὡς πολλάκις ἐπιὸν αὐτῷ εὐχασθαι τοὺς πονηροὺς ἀπολέσθαι, ^b καὶ φοβοῖτο μὴ ἔρημον ἄρδην ἐκ τῆς εὐχῆς ποιήσῃ τὴν πόλιν.

17.

^a Reliqui hoc lemma ut in A. inveni, ubi in fine nominis fabulæ literula abscissa est. Gesnerus: *Ejusdem in Tenne*. Τημένφ reponit Valckenærius Diatr. Eurip. p. 15. qui suspicatur Euripidem Tragœdiam Tennem nunquam edidisse. Et ἐν Τημένφ dedit Schowius e duobus MSS. Tennem Euripidi asseruit Elmsleius annot. in vitam Euripidis a se e Cod. MS. Mediol. primum editam ad calcem Baccharum p. 195.

^b φεῦ οὐδὲν] Heic exclamandi vocula extra versum est, ut apud Græcos tragicos sæpe. GROTIUS.

Hunc v. et seq. temere conjunxit Grotius, tanquam ex eodem loco profectos. Sequentem Sophocli diserte tribuit cum A. Gesnerus. Vide Valcken. Diatr. Eurip. p. 15.

18.

^a Sic A. Fr. inc. 8.

19.

^a Sic A. Scil. p. 126. D. 127. A.

^a Sic A. 20.

21.

^a Deest lemma A.

^b ἔφη inserui ex A.

22.

^a Sic A.

^b φοβεῖτο] καὶ φοβοῖτο A. ubi mox om. ἄρδην.

- 23 ^a Πυθαγόρου.
 Νόμου θείου τὸ φαῦλον ἀνήκοον, διὸ καὶ παρανομεῖ.
- 24 ^a Λυσίου.
 Ὅστις τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι
 δίκην ἐπιμελεῖται, κακουργεῖ.
- 25 ^a Δημοσθένους Φιλιππικῶν.
 Ὅ γὰρ οἷς ἀν' ἐγὼ ληφθεῖν ταῦτα πράττων καὶ κατα-
 σκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, καὶ μὴ πω βάλλη,
 μηδὲ τοξέη.
- 26 ^a Φιλήμονος Ἀγύρτου.
^b Ὡ πῶς πονηρὸν ἐστὶν ἀνθρώπου φύσις
 τὸ σύνολον· οὐ γὰρ ἂν ποτ' ἐδεήθη νόμου.
 οἶει τι τῶν ἄλλων ^c διαφέρειν θηρίων
 ἄνθρωπον; ^d οὐδὲ μικρὸν, ἀλλὰ σχήματι·
 πλάγι ἐστὶ τᾶλλα, τοῦτο δ' ὀρθὸν θηρίον.
- 27 ^a Φιλήμονος.
^b Τί ποτὲ Προμηθεὺς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι
 καὶ τᾶλλα πάντα ζῶα, τοῖς μὲν θηρίοις
 ἔδωκ' ἐκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν;
 ἅπαντες οἱ λέοντες εἰσὶν ἄλκιμοι·
 δειλοὶ πάλιν ἐξῆς πάντες ^c εἰσὶν οἱ λαγοί·
 οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ, ἣ μὲν εἴρων τῇ φύσει,

10

23. syllaba ad versum necessaria.
^a Sic A. Supplevi ex MS. A. GROTIUS.

24. ^c διαφέρει οὐδὲ μικρὸν] Primam
^a Sic A. Fragm. incert. p. 36. Reisk. vocem addidimus versu deside-
 rante. Omissa vulgo fuerat quasi
 ex versu antecedente irrepsisset:
 at non ita est. GROTIUS.

25. ^a Sic A. Scil. p. 115, 9. Reisk. ^d οὐδὲ μικρὸν] Gesnerus in marg.:
 26. Addo ἄνθρωπον. Recte supplet
 Gesnerus, male Grotius. VALCK.
 27. ^a Sic A. Sc. p. 340. Cler.
^b τί ποτ' εἶ] τί ποτε A.
^c πάντες εἰσιν] Hoc εἰσὶν addidi-

ἢ δ' ^a αἰθέκαστος· ἀλλ' ἐὰν τρισμυρίας
ἀλώπεκάς τις συναγάγοι, μίαν φύσιν
ἀπαξάπασιν ὄφεται, τρόπον θ' ἓνα.

20

^d ἡμῶν δ' ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν
καθενὸς, τοσούτους ἐστὶ καὶ τρόπους ἰδεῖν.

28 ^a Σοφοκλέους Αἴαντος.

Ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρὸν εἰ πύθοιτό τις
λόγοις κολάζειν, ᾧ βιάζεσθαι παρῆ.

29 ^a Ὁ αὐτὸς ἐν Φαίδρα.

Ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τὰ μ' ἔπη
τολμᾶς ἐπαινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.

30 ^a Ἐπικτήτου.

Αἰσχρὸν τοῖς τῶν μελιττῶν δωρήμασι γλυκάζοντα τὴν
κατάποσιν, τὸ τῶν Θεῶν δῶρον τὸν λόγον πικράζειν τῇ
κακίᾳ.

31 ^a Λυκούργου.

Ὅσοι τοῖς ἀπὸ τῆς φύσεως ^b ἀγαθοῖς ἐπὶ τὰ χεῖρω ³⁰
χρῶνται, τούτοις πολέμια τὰ εὐτυχήματά ἐστίν. Ὡς εἴ
τις ἀνδρείος ᾶν, ληΐζεσθαι μᾶλλον, ἢ στρατεύεσθαι ^c προ-
αιρεῖται· καὶ ἰσχυρὸς ᾶν, ^d λαποδυτεῖν μᾶλλον, ἢ συμβου-

mus ea MS. A. Et sine eo man-
cus erat versus. GROTIUS. λαγωί
A.

^d αἰθέκαστος.] Philo: αὐστηρὸν
καὶ αἰθέκαστον καὶ ἀληθείας ἐταῖρον.
Plutarch. Pol. Præc. οὐ γὰρ αἰθα-
δῆς οὐδ' ἐπαχθῆς ὁ χρηστὸς, οὐδ' αἰθέ-
καστός ἐστιν ὁ σώφρων ἀνὴρ. Strabo
lib. iv. τὸ ἀπλοῦν καὶ αἰθέκαστον.
Aristot. ὁ δὲ αἰθέκαστός τις ᾶν ἀλη-
θεύει καὶ τῷ βίῳ καὶ τῷ λόγῳ. GRO-
TIUS annot. MS. Videatur Wyt-
tenbachius ad Plutarch. II. p. 11.
E.

^c ἡμῶν δ' ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἐστὶ
τὸν ἀριθμὸν] Ita recte MS. A. Vul-

go deest ἐστὶ. Malebat Salma-
sius, ὅσα καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐστὶ σώ-
ματα. GROTIUS.

28.

^a Sic A. Sc. v. 1159.

29.

^a Sic A. v. Electr. 1050.

30.

^a Scil. Fr. 12. Deest A.

31.

^a Sic A.^b ἀγαθοῖς ἐπὶ τὰ χεῖρω] Desunt
hæc verba A.^c προαιρεῖται] προήρηται A. Forte
προαιροῖτο. Mox ἢ pro καὶ ex A.^d λαποδύτης] λαποδυτεῖν A.

λεύειν· ἢ καλὸς ὢν, μοιχεύειν μᾶλλον, ἢ γαμεῖν· οὗτος τῶν ἀπὸ τῆς φύσεως ἀγαθῶν ὑπαρξάντων προδότης ἐστίν.

32 ^a Μουσωνίου.

Τί προβαλλόμεθα τοὺς τυράννους, μακρῶ χειρόνες αὐτῶν καθεστῶτες; τὰς γὰρ ὁμοίας αὐτοῖς ἔχομεν ὁρμὰς ἐν ταῖς οὐχ ὁμοίαις τύχαις.

33 ^a Θεοδώρου.

Θεόδωρος ὁ Κυρηναϊκὸς, Λυσιμάχου τοῦ βασιλέως ἀπει-⁴⁰ λήσαντος αὐτὸν ἀναιρήσειν, Ἐλελήθεις με, εἶπεν, οὐ βασιλέως, ἀλλὰ κωνείου δύναμιν ἔχων.

34 ^a Θεοκρίτου.

Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς, ποῖα τῶν θηρίων ἐστὶ τὰ ^b χαλεπώτατα; εἶπεν, Ἐν μὲν τοῖς ὄρεσιν, ἄρκτοι καὶ λέοντες· ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν, τελῶναι καὶ συκοφάνται.

35 ^a Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Περὶ Φιλίας.

^b Κακίας αὐτῶν πλάσσονται τινες ρημάτων ^c εὐπρεπεία, τὸ μὲν φιλοσώματον, ἀπλοῦν, τὸ δὲ φιλάργυρον, ^d προμη-⁵⁰ θές ἀποκαλούμενοι.

36 ^a Ἐν ταυτῶ.

Πολύβουλον εἶναι καὶ πολύτροπον, ἔνθα δεῖ καὶ τέχνης κατ' ἀλλοφύλων πολεμίων, χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον· ἐπίβουλον δ' ἦθος καὶ κακομηχανώτατον διὰ παντὸς ἔχειν ^b καὶ κατὰ πάντων, οὐ τῆ τῶν ἀγχινοῶν, ὡς τινες οἴονται, τῆ δὲ τοῦ πονηροτάτου μερίδι προστίθημι.

^a Sic A. 32.

^b κακίας] κακίας A.

^c εὐπρέπειαν] εὐπρεπεία A.

^a Sic A. 33.

^d προμηθεὺς] προμηθές A. Gesnerus in marg. *Lego προμήθειαν. Vide Lennepium ad Phalarid. Epist. p. 198.*

^a Sic A. 34.

^a Sic A.

^b χαλεπώτατα] τὰ χαλεπώτατα A.

35.

^a Sic A. Vide Plutarchi *Fragm. xviii. 1. ed. Wyttenbach.*

^a Sic A. Vide *ibid.*

^b καὶ κατὰ] καὶ om. A.

- 37 ^a Δημοκρίτου.
Ἔστι ράδιον μὲν ἐπαινεῖν, ἀ μὴ χρῆ, καὶ ψέγειν· ἐκά-
τερον δὲ πονηροῦ τινος ^b ἥθους.
- 38 ^a Διονυσίου Ἀλικαρνασέως.
Ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς διανοίας οἱ ἄνθρωποι ἀπογιγνώ-
σκουσί τε ἑαυτῶν, καὶ ἑτέροις ἀπιστοῦσιν.
- 39 ^a Δίωνος ἐν τῷ Περὶ Δουλείας.
Φησὶν ὁ ^b Δίων, Οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται, ἐλεύθεροι· οἱ δὲ πονη-
ροὶ ἐλεύθεροι, δούλοι πολλῶν ἐπιθυμιῶν.
- 40 ^a Ιαμβλίχου ἐκ τῶν Προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν λό-
γων.
Ὅμοίως ἐπισφαλὲς μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν, καὶ
^b πονηρῷ δύναμιν.
- 41 ^a Σωκρατικοῦ.
Σωκρατικὸς ὁ Κυνικὸς, ἀκούσας ποτὲ πονηροῦ τὸν τρόπον ¹⁰
κακῶς λέγοντος Πλάτωνα, Παῦσαι, ἔφη· οὔτε γὰρ κακῶς
λέγων ἐκείνον πιστευθήσῃ, οὔτε ἐκείνός σε ἐπαινῶν.
- 42 ^a Σιμωνίδου.
Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς εἰπόντος τινός, ὅτι πολλοὶ αὐτὸν
παρ' αὐτῷ κακῶς λέγουσιν· Οὐ παύσῃ, ἔφη, ποτὲ σὺ τοῖς
ὡσί με βλασφημῶν;
- 43 ^a Ἀνάχαρσις.
Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς ^b ὑπὸ τινος, Τί ἐστι πολέ-
μιον ἀνθρώποις; Αὐτοὶ, ἔφη, ἑαυτοῖς.

37. *adhortatoris oration. philosophiae.*
^a Sic A. ^b μοχθηρῶ] πονηρῶ A.

38. ^a Sic A. 41.

39. ^a Sic A. Gesner. : *Bion. in Lib. de Servit.* 42.

^b Βίων] Δίων A. ^a Sic A. 43.

40. ^b ὑπὸ τινος] παρὰ τινος A. ^a Sic A. Gesner. : *Jamblichi ex*

44 ^a Πλάτωνος Πολιτείας γ.

^b Τῆς δὲ κακῆς τε καὶ αἰσχροῦ παιδείας ἐν πόλει ἄρα ²⁰ μή τι μείζον ἔξεις λαβεῖν τεκμήριον, ἢ τὸ δεῖσθαι ἰατρῶν καὶ δικαστῶν ἄκρων μὴ μόνον τοὺς φαύλους τε καὶ χειροτέχνας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν ἐλευθέρῳ σχήματι προσποιουμένους τετράφθαι; ἢ οὐκ αἰσχρὸν δοκεῖ καὶ ἀπαιδευσίας μέγα τεκμήριον, τὸ ἐπακτῶ παρ' ἄλλων ὡς δεσποτῶν τε καὶ κριτῶν τῷ δικαίῳ ἀναγκάζεσθαι χρῆσθαι, καὶ ἀπορία οἰκείων; Πάντων μὲν οὖν, ἔφη, αἰσχιστον. Ἡ δοκεῖ σοι, ἦν δ' ἐγὼ, τούτου αἰσχιον εἶναι τούτο; ὅτ' ἂν τις μὴ μόνον τὸ πολὺ ³⁰ τοῦ βίου ἐν δικαστηρίοις φεύγων τε καὶ δῶκων κατατρίβηται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἀπειροκαλίας ἐπ' αὐτῶ δὴ τούτῳ ^d πείθηται καλλωπίζεσθαι, ὡς δεινὸς ὢν περὶ τὸ ἀδικεῖν, καὶ ἰκανὸς πάσας μὲν στροφὰς στρέφεσθαι, πάσας δὲ διεξόδους διεξελθὼν ἀποστραφῆναι ^e λογιζόμενος, ^f ὥστε μὴ παρασχεῖν ^g δίκας, καὶ ταῦτα σμικρῶν τε καὶ οὐδενὸς ἀξίων ἕνεκα, ἀγνοῶν ὅσῳ κάλλιον καὶ ἄμεινον τὸ παρασκευάζειν τὸν βίον αὐτῷ μηδὲν δεῖσθαι νυστάζοντος δικαστοῦ. Οὐκ, ἀλλὰ τοῦτ', ἔφη, ἐκείνου ἔτι αἰσχιον. ⁴⁰

45 Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Κύρου ^a Αναβάσεως.

Μένων δ' ὁ Θετταλὸς δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν ^b μὲν πλούτου ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ^c ὅπως πλείω λαμβάνοι· ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ^d ἵνα πλείω κερδαίνοι· φίλος τ' ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵνα ἀδικῶν μὴ διδοίη δίκην·

44.

^a Sic A. Scil. p. 405.
^b τῆς δὲ κακῆς — ἀπορία οἰκείων om. A.
^c ὅταν τις] ὅταν δὴ τις A.
^d πειθηται] πείσθη A.
^e λογιζόμενος] Sic A. ut vulgo.
^f ὥστε om. A.
^g δίκας] δίκην A.

45.

^a Παιδείας A. sed falso. Recte Gesnerus: Xenophontis lib. 2. de exped. Cyri min. Scil. II. 6, 21.
^b μὲν πλούτου] μὲν om. A.
^c ὅπως πλείω λαμβάνη] ὅπως ὡς πλείω λαμβάνοι A.
^d ἵνα πλείω κερδαίνοι φίλος τ'] ἵνα ἐπὶ πλείω κερδαίνοι· φίλος δ' A.

ἐπὶ δὲ ^ε τὸ κατεργάζεσθαι, ὧν ἐπιθυμοίη, συντομωτάτην ὁδὸν ᾤετο εἶναι, διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι, καὶ ἐξαπατᾶν τὸ δὲ ἀπλοῦν τε καὶ ^β ἀληθὲς ἐνόμιζε τὸ αὐτὸ τῷ ἡλιθίῳ εἶναι. Στέργων δὲ φανερός μὲν ἦν οὐδένα· ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ^η ἐνδηλὸς ἦν ἐπιβουλεύων. Καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα· τῶν δὲ συνόντων πάντων ^ι ὡς καταγελῶν αἰεὶ διελέγετο. Καὶ τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· ^κ χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν· τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἰδέναι, ὅτι ῥᾶστον ἀφύλακτα λαμβάνειν. Καὶ ὅσους μὲν ^ι αἰσθάνοιτο ἐπιόρκους καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὠπλισμένους ἐφοβεῖτο· ^ι τοῖς δὲ ὁσίοις καὶ ἀλήθειαν ἀσκούσιν, ὡς ἀνάνδροις ἐπειρεῖτο χρῆσθαι.

46 ^α Πλάτωνος Νόμων β.

Ἐγὼ μὲν γὰρ λέγω σαφῶς, τὰ μὲν κακὰ λεγόμενα, ἀγαθὰ τοῖς ἀδίκοις εἶναι, τοῖς δὲ δικαίοις κακὰ· τὰ δὲ ἀγαθὰ, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὄντως ἀγαθὰ, τοῖς δὲ κακοῖς, κακὰ.

47 ^α Σωκράτους.

Ταυτὸν ἐξ ἀσθενοῦς ἀγκυρίου σκάφος ὀρμίζειν, καὶ ἐκ φαύλης γνώμης ^β ἐλπίδας.

10

48 ^α Αἰσχίνου.

Καὶ γὰρ τοῦτ' ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἀλαζόνες ὅπότε ἂν τι ^β ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ

^ε τῷ] τῷ Α.

^ι ὁδὸν ᾤετο] ᾤετο ὁδὸν Α.

^β ἡλιθίον] ἀληθὲς Α. Ibid. mox αὐτῷ τῷ ἡλιθίῳ. Dedi ἐνόμιζε τὸ pro ἐνομίζετο.

^η ἐνδηλὸς] ἐνοπλῆ Α.

^ι ὡς] ὧν Α.

^κ χαλεπὸν γὰρ ᾤετο] ᾤετο γὰρ χαλεπὸν Α.

^ι ἡσθάνετο] αἰσθάνοιτο Α.

46.

^α Sic A. Scil. p. 661. C.

47.

^α Σωκρατῆ Α.

^β ἐλπίδας] ἐλπίδα Α.

48.

^α Dedi hunc locum ex A. Vide Æschinem Reiskii p. 490.

^β ψε . . . reliqua perierunt A.

ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον· Δημοσθένης δὲ ὅτ' ἂν ἀλαζονεύηται, πρῶτον μεθ' ὄρκου ψεύδεται ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῶ· δεύτερον ^c δὲ, ἃ εἶδεν ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν ^d ὡς ποτὲ ἔσται, καὶ ὧν τὰ σώματα οὐχ ἑώρακε, τούτων τὰ ὀνόματα λέγει κλέπτων τὴν ἀκρόασιν, καὶ μιμούμενος τοὺς τάληθ' ἔλεγοντας. ^e Ἡ καὶ σφόδρα ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὧν καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖα ^f διαφέρει.

ΠΕΡΙ ΦΡΟΝΗΣΕΩΣ. Γ.

21

1 ^a Αἰσχύλου.

Ἄ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῆς.

ὁ χρησίμ' εἰδῶς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδῶς, σοφός.

2 ^a Σοφοκλέους.Προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

30

3 ^a Πολλαῖσι μορφαῖς οἱ Θεοὶ σοφισμάτων
σφάλλουσιν ἡμᾶς, κρείττονες πεφυκότες.4 ^a Κὰν σφόδρα σαφῶς ^b εἰδῆς τι, τὸν κρύπτοντά σε^c δὲ ἃ εἶδεν οὐδέποτε ἐσόμενα edd. Æschinis.^d ἀριθμῶν εἰς ὅπ' ἔσται edd. Æschinis.^e διὸ καὶ μάλιστα edd. Æschinis.^f διαφθεῖρει edd. Æschinis.

1.

^a Sic Trinc. Deest prior versus A. qui alterum Æschylo disertè tribuit. Duo sunt fragmenta. Tanquam unum exhibet Stanleius Inc. 8.

2.

^a Ita Gesner. qui in marg. *Sophoclis*. Deest locus A. Trinc.

Est Electr. 1015.

3.

^a Sic Trinc. sine nomine auctoris. Menandro tribuit Gesner. et sic Apostolius Prov. II. 4. sed rectius Euripidi Plutarchus II. p. 20. F. 431 A. Ad priorem locum consulatur Wyttenbachius. Musgrav. Fragm. Euripid. Incert. cxv.

4.

^a Deest hic locus A. Trinc. Menandro tribuere videtur Gesnerus. Grotii margo *Incertus*.^b εἰδῆς τι] τι deest ed. Bas.

μηδέποτε ἐλέγχης· δύσκολον γὰρ ^c πρᾶγμα ἔφυ,
ἀ λανθάνειν τις βούλεται, ταῦτ' εἰδέναι.

5 ^a Σοφοκλῆς Αἴαντι.

Ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου·
εἰ τοὺς δίκη νικῶντας ἐξωθήσομεν,
καὶ τοὺς ὀπίσθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς,
οὐδ' εὐρύνωται φῶτες ἀσφαλέστατοι,
ἀλλ' οἱ φρονούντες εὔ, ^b κρατοῦσι πανταχοῦ.
μέγας δὲ ^c πλευρὰ βῶς, ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὄδον πορεύεται.

40

6 ^a Μενάνδρου Θεοφορουμένω.

^b Ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων

μάντις τ' ἄριστος ἐστὶ, σύμβουλος θ' ἅμα.

7 ^a Μενάνδρου.

Ἄρ' ἐστὶν ἀγαθῶν πανταπλείστων αἰτία
ἡ σύνεσις, ἂν ἢ πρὸς τὰ βελτίω σοφή.

8 ^a Σοφοκλῆς Ἀλήτη.

Ψυχὴ γὰρ εὐνοῦς, καὶ φρονοῦσα τούνδικον,

^c πρᾶγμα ἐστίν] Grotius dedit
πρᾶγμα ἔφυ, ex emend. Gesneri.
πρᾶγμα ἀεὶ conjicit Jacobsius in
Athen. p. 47.

5.

^a Sic A. Scil. v. 1246.

^b κρατοῦσι] φρονοῦσι A. Supra
Stobæi edd. ante Francof. εἰκτέων.

^c πλευρὰς] Edd. Stobæi ante
Francofurtensem πλευρά.

6.

^a Sic A. In feminino Athenæus.
Gesn. marg. Theophor. Cleric. p. 80.

^b ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων.] Vulgo
corrupta hæc et mutila legeban-
tur. Nos auctoritatem secuti MS.
A. ex una sententia duas fecimus,

suppletis quæ deerant: nisi quod
ille cum vulgatis habebat *παμ-
πλείστων*, pro quo *πανταπλείστων*
significatu eodem reponi lex ver-
sus imperabat. GROTIUS. Vulgo
scil. desunt ἄριστος — ἀγαθῶν. In-
serui τ' post μάντις cum Porsono
ad Aristoph. Av. 705.

7.

^a Sic A. Clericus Θεοφορουμένη
assignat, sine auctoritate.

8.

^a Sic A. nisi quod ex pervul-
gato librariorum errore η et ε
confundentium habet ἀλείτη, de
quo consulatur Brunckius. *Alete*
margo Gesneri et Grotii.

^b κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστὶν εὐρετής.

50

9 ^a Μενάνδρου Ἰμβρίοις.

Οὐκ ἐστὶν οὐδέν, πάτερ, ἐν ἀνθρώπου φύσει
μειζόν λογισμοῦ· ^b τῷ διαθέσθαι πράγματα
ἕκαστός ἐστιν, καὶ λογίσασθαι κατὰ τρόπον,
ἀρχῶν, στρατηγός, ἡγεμῶν δήμου, πάλιν
^c σύμβουλος· ὁ διαφέρων λογισμῶ, πάντ' ἔχει.

10 ^a Αἰσχύλου.

^b Ἀμαρτάνει ^c τοι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

11 ^a Μενάνδρου.

Ἄπαντα δούλα ^b τοῦ φρονεῖν καθίσταται.

12 ^a Εὐριπίδου Ἀντιόπη.

Τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θήλυ σώματος
κακῶς ^b ἐμέμφθης· ^c καὶ γὰρ εἰ φρονεῖν ἔχω,
κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

13 ^a Ὡς ὄψις ἐν ὀφθαλμῶ, ὁ νοῦς ἐν τῇ ψυχῇ.

^b κρείσσων — εὐρετής] κρεῖττον —
εὐρετής A.

9.

^a Sic A. et Gesner. Grotio de-
est fabulæ nomen. Habet Cleri-
cus p. 90.

^b τῷ διαθέσθαι] τὸ δ. A. Ibid. v.
seq. καὶ deest.

^c σύμβουλος] βουλῆς Bentleius.
Σύμβουλος· ὁ λογισμῶ διαφέρων Por-
sonus, *Tracts* p. 250.

10.

^a Secutus sum Grotium. A. τοῦ
αὐτοῦ, ubi præcedit vers. 2. n. 1.
ὁ χρησίμη. Deest lemma Gesnero.
Habet Stanleius Inc. 9.

^b ἀμαρτάνει τι] Ita malui, quam
ut vulgo τε; ut sensus sit qui in
illo Horatiano: *quandoque bonus
dormitat Homerus*. GROTIUS.

^c τε καὶ] τοι καὶ A.

11.

^a Sic A. Trinc. Clericus p. 204.

^b τῷ φρονεῖν] τοῦ φρονεῖν A. Voss.
12.

^a Εὐριπίδου ἀντιόπη A. Deest lemma
Trinc. Gesn. Vid. *Fragm. Musgr.*
5.

^b ἐμέμφθης] ἐμέμφθης A.

^c καὶ γὰρ εἰ φρονεῖν] εἰ γὰρ εὔφρο-
νεῖν A. Eandem lectionem præbet
Maximus, quæ, leviter mutata in
εἰ γὰρ εὔφρενῶν ἔχω, Valckenærio
perplaceret. Is tamen confitetur
hoc minime necessarium, *Diatrib.*
Eurip. p. 78. εἰ γὰρ φρονεῖν Trinc.

13.

^a Sophocli tribuunt Gesnerus
et Grotius. Deest lemma Trinc.
Fragmentum non habet A.

Ib. Sophocli tribuitur Philoso-
phi dictum. Male Grotius huic tri-
buit p. 17. quæ non potuerunt
ferri in Attica scena. VALC-
KENÆR. Idem in *Scholis ad E-
vang. Lucæ xi. 34*: “verba sunt,

14^a Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν.

15^a Ἄλλ' ἢ φρόνησις ἢ ἀγαθὴ, Θεὸς μέγας.

16^a Ἀγάθωνος.

Οὐ τῇ φρονήσει, τῇ τύχῃ δ' ἔσφάλμεθα.

17^a Χαιρήμονος.

Οὐχ ὡς νομίζεις τὸ φρονεῖν εἶπας κακῶς.

^b Τό τοι κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον.

ὁ γὰρ φρονῶν εὖ, πάντα συλλαβῶν ἔχει.

18^a Εὐριπίδου Ἐρεχθέως.

^b Ὄρθῶς μὲν ἐπήρου, βούλομαι δέ σοι, τέκνον,

(φρονεῖς γὰρ ἤδη, κάποσώσαις ἂν πατρός
γνώμας φράσαντος, ἂν θάνῃ) ^c παραινέσαι

κειμήλι ἐσθλὰ, καὶ νέοισι χρήσιμα.

βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐρῶ.

πρῶτον φρένας μὲν ἡπίους ἔχειν χρεῶν

τῷ πλουσίῳ ^d τε τῷ τε μὴ διδοῦς μέρος,

“ non utique poetica, Aristotelis
“ e Topicis L. 1. c. 14. quod, si
“ attendisset, optime omnium no-
“ verat Grotius, ipsa illa verba
“ excitans, ut Aristotelis, ad
“ Matth. vi. 22.” Vide etiam
Wyttenbachium Animadv. in
Plutarch. de S. N. V. II. p. 563. E.
Sententia Menandro tribuitur in
libello Parisiis edito 1553. apud
G. Morellium sign. B. 7.—*οὔς* et
ψυχῆ sine articulo Trinc.

14.

^a Sophocli tribuit Trinc. Brunc-
kius Inc. 9. Froben. p. 239. Deest A.

15.

^a Deest fragmentum A. So-
phocli tribuit Arsenius, cum
Trinc.

16.

^a Sic A. Sophocli tribuere vide-
tur Trinc.

^b ἐπητέον] ἐσφάλμεθα A. B. a m.
sec. et margo Gesneri.

17.

^a Sic Grotius. Mihi videntur
tria esse fragmenta. Nomen
Chæremonis secundo versui præ-
figit Trincavellus, tertio A. ubi
duo priores desunt.

^b Videntur mihi hic et qui se-
quitur versus cohæsisse cum præ-
cedente apud Chæremonem, ut
responsio sit ad verba alterius,
qui quasi prudentiæ obtrectaturus
laudaverit id, quod validissimum
est: hoc vero ipsum qui hic lo-
quitur in laudem prudentiæ trahit.
GROTIUS.

18.

^a Sic A. Fragm. Musgr. 2. Εὐ-
ριπίδου Ἐρεχθεΐδαι Voss. Conf. Apo-
stol. XIX. 98. Εὐριπίδου simpliciter
Trinc.

^b Desunt ab initio hujus fr. us-
que ad ἀτιμία βίου in A.

^c παραινέσαι] παραινέσας Voss. Trinc.

^d μὴ διδοῦς μείζον μέρος] τῷ τε μὴ

ἴσον σεαυτὸν ^ε εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου.
 δυοῖν παρόντων πραγμάτων, πρὸς θάτερον
 γνώμην ^ε προσάπτειν, τὴν ἐναντίαν μίσει.
 ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ', ἣν ^ε βούλη πολὺν
 χρόνον μελάθροις ἐμμένειν. ^h τὰ γὰρ ἀδίκως
 οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν.
 ἔχειν δὲ πειρῶ. τοῦτο γὰρ ⁱ τό τ' εὐγενές,
 (^k καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρῶτους ἔχειν.)
 ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἢ τ' ἀδοξία,
^l ἀνανδρία τε, ἢ τ' ἀτιμία βίου.
^m φίλων δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
 κέκτησο. τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ
 τῇ σῇ πονηροῦς, κλειῖθρον εἰργέτω στέγης.
ⁿ ὀμιλίας τε τὰς γεραιτέρους ^o θέλε.

30

διδούς μέρος Voss. πότε μὴ δ. μ. B.
 μὴ διδούς μέρος Trinc.

^ε εὐσεβεῖν] εὐσεβῆ B. a m. sec.

Ib. εὐσεβῆ] Ita Salmasius, pro quo vulgo εὐσεβεῖν nullo sensu. At Scaliger maluerat, ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου. GROTIUS.

^ε προσάπτων] προσάπτειν Voss. Trinc.

Ib. γνώμην προσάπτειν, μηδ' ἐς αὔριον μένειν] Προσάπτειν pro προσάπτων habebat MS. recentior. Quod sequitur ex conjectura est: quod enim legebatur hactenus etiam in recentiore MS. (nam in antiquiore hi versus aberant) τὴν ἐναντίαν μίσει, quem sensum habeat non video. Sed et lex versus repudiat. Salmasius legebat τὴν ἐναντίαν μέθεσ, ut sensus sit, Ex duabus sententiis alteram eligens, alteram fac missam. GROTIUS. Retinui μίσει, utcunque mendosum.

^ε βούλη] βούλει B. Mox εἰσελθόντ' Trinc.

^h τὰ γὰρ ἀδίκως] Ita posuimus pro eo quod vulgo τὰ δ' ἀδίκως

contra versum. GROTIUS. κακῶς infra XCIV. 5.

ⁱ τό τ'] τοῦτ' Gesneri margo.

^k καὶ τοὺς γάμους] Hunc versum, qui hic desiderabatur, addidimus ex eo quod infra citatur tit. XCI. GROTIUS.

^l ἀνανδρία τε] ἦτ' ἀνδρία B. a p. m. ἦτ' ἀνανδρία ἦτ' ἀτιμία Voss. ἦτ' ἀνδρία ἦτ' ἀτ. Trinc.

Ib. καὶ ἢ σόφος τις ἦτ' ἀτιμία β.] Et hoc ex eodem loco reposuimus. Nam hic erat ἀνανδρία τε, minus commode. GROTIUS.

^m φίλους] φίλων A. et margo Gesneri.

Ib. Hi tres versus inserti hic videntur ex Cresphonte. Nam Merope hæc verba tribuit Plutarchus libro De Util. ex inim. cap. et De Adulat. [p. 63. A.] GROTIUS annot. MS.

ⁿ ὀμιλίας] Ab h. l. usque ad finem fragmenti desunt A.

^o θέλε] φίλει infr. CXVI. 3. ubi seqq. leguntur rectius.

βραχεΐα τέρψις ἡδονῆς τίκτει λύπην.
 ῥ' ἐξουσίαν δὲ μὴ ποτ' εὐτυχῶν, τέκνον,
 αἰσχροῦς ἔρωτας δημοτῶν διακάθειν'
 ὃ καὶ σίδηρον, ἀγχόνας τ' ἐφέλεκται,
 χρηστῶν πενήτων ἂν τις αἰσχύνη τέκνα.
 καὶ τοὺς πονηροῦς μὴ ποτ' ἄυξάνειν πόλει'
 κακοὶ γὰρ, ῥ' ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος,
 ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχὴν τινα,
 σκιρτῶσιν ἄδίκως εὐτυχησάντων δόμων.
 ἀλλ', ὦ τέκνον, μοι δὸς χέρ', ὡς θίγη πατήρ,
 καὶ χαῖρ', ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι
 γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἄνδρὸς οὐ σοφοῦ.

19 ^a Θεόγνιδος.

Ῥφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὐατα καὶ νόος ἀνδρὸς
 ἐν μέσσω στηθέων εὐξύνετος φύεται.

20 Εὐριπίδου ^a Πολυεΐδου.

Ῥοστις νέμει κάλλιστα ^b τὴν αὐτοῦ φύσιν,
 οὗτος σοφὸς ^c πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον.

21 ^a Πυθαγόρου ἐκ τῶν Χρυσῶν Ἐπῶν.

^b Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι, δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ,
 προσπίπτουσ', ὧν μὴτ' ἐκπλήσσειο, μὴτ' ἄρ' εἰσῆς
 εἶργεσθαι σαυτόν. Ψεῦδος δ' ἦν σοι τι γένηται,

^ῥ ἐξουσίαν — εὐτυχῶν] ἐξουσία —
 εὐτυχῶν, Gesneri margo. v. XVII.

10. Mox αἰσχροῦς ἔρωτας Trinc.

^ῥ αἰξάνειν] αἰξίν ἐν Gesneri
 margo. ex infr. XLIV. 4. Mox
 κακοῖς Trinc.

^ῥ ἐμπλησθέντες] ἐμπλασθέντες B.

^ῥ ἀδίκως] ἀδόκητ' Gesn. marg. Infr.
 XLIV. 4. Plutarch. II. 337. F.

^ῥ ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ] οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ
 Voss.

19.

^a Sic A. E quo dedit Gro-

tius. v. 1165.

20.

^a Πολυεΐδους A. Grotius Polyide.
 vid. Fragm. Musgr. 7. Deest no-
 men fabulæ Trinc.

^b τοῖς αὐτοῦ φίλοις] τὴν αὐτοῦ φύ-
 σιν A. et Gesneri margo.

^c πέφυκεν εἰς] πέφυκε πρὸς A.

21.

^a Sic A. Simpliciter Πυθαγόρου.
 Trinc.

^b πολλοὶ δ'] πολλοὶ τ' B.

40

50

πράως εἶχ'· ὁ δέ τοι ἐρέω, ἐπὶ πᾶσι τελείσθω.
 μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπη, μήτε τι ἔργῳ,
^c πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν ὅ τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
 πρῆσσε δὲ ταῦτ', ^d ἄ σε μὴ βλάπτει· λόγισσαι δὲ πρὸ ἔργου.

22 Εὐριπίδου ^a Πελιάσι. 1

Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.

23 ^a Μενάνδρου:

'Ὅτ' ἂν ἕτερός σοι ^b μηδὲ ἐν πλεόν διδῶ,
 δεῖξαι τὸ μόνιον· τοῦ λαβεῖν γὰρ μηδὲ ἐν
 τὸ λαβεῖν ἔλαττον, πλεῖον ἔσται σοι πολύ.

24 ^a Πυθαγόρου.

Ἴσχυς καὶ τεῖχος καὶ ὄπλον σοφοῦ ἢ φρόνησις.

25 [^a ΓΝΩΜΑΙ ΜΟΝΟΣΤΙΧΟΙ,

Ἄγαθον μέγιστον ἢ φρόνησις ἐστ' αἰεὶ.
 ἀνδρὸς χαρακτήρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
 ἄριστόν ἐστι πάντ' ἐπίστασθαι καλά.
 ἂν εὖ φρονῆς, τὰ πάντα γ' εὐδαίμων ἔση.
 αἰεὶ κράτιστόν ἐστι τὰσφαλέστατον.
 ἔνιοι κακῶς φρονούσι πράσσοντες καλῶς.

10

^c πρῆξαι] πρῆσσε B. Mox τοι μὴ om. A.

^d ἄ σε μὴ] ἄ μὴ σε Trinc.

22.

^a Sic A. Scil. fr. 4. Simpliciter Εὐριπίδου Trinc.

23.

^a Sic A. Trinc. Fragm. Cleric. p. 204.

^b μηδενὸς πλεόν] Nostra est emendatio. Vulgo legebatur μηδὲ ἐν, male repetitum ex eo quod sequitur, sensu nullo, qui nunc optimus. *Plus nihilo*, i. e. *quantulumcunque*. GROTIUS.

πλέων] πλέω A. πλέον Trinc. Gro-

tii conjecturam rejicit Bentleius, et reponit μηδεὲν τέλεον διδῶ. Vulgatum credo sanum esse posse. Plena locutio est, μηδὲν διδῶ πλεόν ἢ τὸ μόνιον, δεῖξαι τοῦτο. Et sic fere Rittershusius.

24.

^a Sic A. Trinc.

25.

^a Desunt hæ Gnomæ A. Trinc. Addidisse videtur Gesnerus absque manuscripti auctoritate. Similis est ejus licentia in sequentibus. Deinceps nempe inseruit Theognidis vv. 625, 6. Hesiodi Opp. 291, 295. Anthol. Brunck.

ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.
 βλέπων πεπαίδευμ' εἰς τὰ τῶν ἄλλων κακά.
 ἡδύ γε πατήρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων.
 ἡδιστόν ἐστιν, εὐτυχοῦντα νοῦν ἔχειν.
 μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός.
 νοεῖν γὰρ ἐστὶ κρεῖττον, ^b ἢ σιγὴν ἔχειν.
 συνετὸς πεφυκῶς, φεῦγε τὴν κακουργίαν.
 ὁ παρ' ἡλικίαν νοῦς μῖσος ἐξεργάζεται. 20
 οὐδεὶς ὁ νοεῖς οἶδεν, ὁ δὲ ποιεῖς βλέπει.
^c οὐ πανταχῆ δ' ὁ φρόνιμος ἀρμόττειν δοκεῖ.
 τὸ μηδὲν εἰκῆ, πανταχοῦ ἐστὶ χρήσιμον.
 Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς.
 ὡς οὐδὲν ἢ μάθησις, ἢ μὴ νοῦς παρῆ.]

26 ^a Φωκυλίδου.

Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
 ὅπλον ἐκάστῳ νεῖμε Θεὸς, φύσιν ἡερόφοιτον 50
^b ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτῆτ', ἀλκὴν τε λέουσι,
 ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσιν, κέντρα μελίσσαις
 ἐμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε, λόγος δ' ^c ἔρυμ' ἀνθρώποισι.
 τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.
 βέλτερος ἀλκήμετος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
 ἀγροῦς καὶ πόλιας σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.

II. 316. Pythag. A. C. 27. 14.
 Phocylid. 47. Quæ omnia delevi.
^b ἢ σιγὴν ἔχειν] f. ἢ οὐσίαν. GROTIUS annot. MS.

^c οὐ πανταχῆ τὸ φρόνιμον ἀρμόττει παρὸν, Ἐνια δὲ δεῖ συμῆναι] Ita alibi citatur hæc sententia, significans non semper locum esse prudentiæ, sed quædam casibus licere. Vulgo mutile et sine sensu: Οὐ πανταχῆ δ' ὁ φρόνιμος ἀρμόττειν δοκεῖ. GROTIUS. Idem in marg. exemplaris sui scripserat, Clement. 249.

26.

^a Sic Trinc. ubi v. 1. deest. Post h. l. addidit Gesnerus quædam ex Pythagoræ Aureis Carminibus, et Orpheo de Lapid. sine MSS. auctoritate.

^b ὄρνισι μὲν πολλὴν] λαγωαῖς πολλὴν Voss. Trinc.

^c ἔρυμ' ἀνθρώποισι] ἔδωκεν λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος Ἀνθρώπων νεῖμεν βέλτερος δ' ἄ. Voss. Trinc. nisi quod hic habet ἔδωκε — ἀνθρώπων, et δ' om.

27 ^a Εὐριπίδου Ἀντιόπη.

Ἐγὼ μὲν οὖν ^b ἄδοιμι καὶ λέγοιμί τι σοφὸν, ταράσσω μὴδὲν ὧν πόλις νοσεῖ.—

20

^c Ἔνεστι δ' οἶκτος ἀμαθία μὲν οὐδαμοῦ, σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν. καὶ γὰρ οὐδ' ἀζήμιον γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφόν.

28 ^a Θεόγνιδος.

Μὴ ποτ' ἐπαινέσσης πρὶν ἂν ^b εἶδῃς ἀνδρὰ σαφηνέως ὀργήν, καὶ θυμὸν, καὶ τρόπον ὄντιν ἔχει.

πολλοὶ τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες,

^c κρύπτουσ' ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.

τούτων δ' ἐκφαίνει πάντων χρόνος ἦθος ἐκάστου· καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην.

30

29 ^a Νόει, καὶ τότε πράττε.

30 ^a Βίαντος.

Βραδέως ἐγχειρεῖ τοῖς πραττομένοις· ἐγχειρήσας δὲ, πράττε βεβαίως.

31 ^a Θεοβούλου.

Τὰ ἀφανῆ τοῖς φανεροῖς τεκμαίρου.

27.

^a Εὐριπίδου Ἀντιόπη A. τοῦ αὐτοῦ Trinc. ubi legitur post I. 8. Fragm. Eurip. Antiop. 6. Valck. Diatr. p. 80.

^b ἄδοιμι] εἶδοιμι B. οὖν deest A. ^c ἔνεστι] Hunc v. et seqq. ex Euripidis Electra 294 petitos monuit Valckenærius Diatr. p. 81. A prioribus sejunxit Trinc.

28.

^a Sic A. Trinc. Sc. v. 957.

^b εἶδῃς ἀνδρὰ σαφηνέως ὀργήν καὶ θυμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ἦ.] Scripsi ita ut in Theognide exstat: nam hic vulgo edebatur, πρὶν ἂν εἶδῃς ἀνδρὸς ἀφανέως ὀργήν καὶ θυμὸν καὶ τρό-

πον ὄντιν ἔχει. GROTIUS. ἀνδρὰ σαφηνέως B. ἀνδρὰς ἀφανέως Trinc. ὄντιν ἔχουσι A.

^c κρύπτουσ' ἐνθέμενοι] κρύπτουσιν θέμενοι B.

29.

^a Biantis Gesner. Deest locus A. Trinc.

30.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

31.

^a Sic fere Trinc. ubi Θεοβούλους. ^b τεκμαίρου] Confer Sophocl. Œd. Tyr. 916. Hæc sententia Soloni tribuitur infra p. 45, 32. ed. Gesn.

- 32^a Σωκράτης ^b παρήγει, ὡς ἥκιστα τοῖς δυνάσταις, ἢ ὡς ἥδιστα ὁμιλεῖν.
- 33^a Πράττε ἀμεταμέλητα.
- 34 ^a Δημοκρίτου.
Σοφίη ἄθαμβος ἀξίη πάντων, τιμιωτάτη οὔσα.
- 35 ^a Δημοκρίτου.
^b Ὅρος γὰρ συμφορέων καὶ ἀσυμφορέων, τέρψις καὶ ἀτερ- 40
πίη.
- 36^a [Ῥώμη δὲ μετὰ μὲν φρονήσεως, ὠφέλησεν ἄνευ δὲ ταύτης, πλεῖον τοὺς ἔχοντας ἐβλάψε.
- 37 Βουλευόμενος παραδείγματα ποιοῦ τὰ παρεληλυθότα τῶν μελλόντων.
- 38 Ὅπερ δὲ ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ μέλλεις τινὶ συμβουλευέσθαι, σκόπει πρῶτον πῶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ διώκησεν. Ὁ γὰρ κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων.]
- 39 ^a Σωτάδου.
Λύπη σε μακρὰν προφεύζεται ἀγαθὰ φρονούντα. 50
μιμοῦ τὸ καλόν, καὶ μενεῖς ἐν βροτοῖς ἄριστος.
νόμος ἐστὶ Θεὸς, τοῦτον αἰεὶ πάντοτε τίμα.
ξένος ὀφείλεις εἶναι τῶν οὐ καλῶς φρονούντων.
^b οὔ καλῶς βιοῖς, παράμενε, κεύτυχεῖς τὰ πάντα.
παρατήρει τὰ πάντων καλὰ, καὶ ταῦτα σὺ μιμοῦ.

32.
^a Πλάτωνος Trinc. Sed lemma ad locum ibi proxime sequentem pertinere videtur: sc. infr. p. 48, 52.

^b παρήγει] ἔλεγεν Trinc.

33.
^a Deest locus A. Trinc.

34.
^a Sic Trinc.

35.
^a Sic A. Trinc.

^b ὅρος γὰρ] γὰρ addidi ex A. Idem habet ἀτερπίη pro vulg. ἀτερψίη.

36.
^a Hic, et duo sequentes loci ex Isocrat. ad Demonic. desunt A. Trinc.

39.
^a Legitur hoc fragmentum Trinc. sine nomine auctoris, sed post aliud Sotadis.

^b οὔ] Vulgo ὅπου. Emendavit Brunckius. Gesneriana tertia mox

ῥῆσιν δ' ἀγαθὴν δεδομένην, φύλασσε σαυτῶ.
σοὶ τοῦτο γενέσθω^c φίλον, μηδὲν ἀτακτεῖν,
τὴν ἡσυχίαν κατὰ βίον ἵνα πάντοτε τηρῆς.
ὕγαιίνειν εὐχου τοῖς Θεοῖς, ἐφ' ὅσον ἔχεις ζῆν.

40^a Ἐκ τῶν Ἀριστωναύμου Τομαρίων.

Κυβερνήτου μὲν ἔργον ἀγαθοῦ, ^b εἰς τὰς τῶν πνευμάτων με-
ταβολὰς ἀρμόσασθαι· ἀνδρὸς δὲ σοφοῦ, πρὸς τὰς τῆς ^c τυχῆς.

41^a Σωκράτους.

Ἐν μὲν τῷ ^b καταπλεῖν, πείθεσθαι τῷ κυβερνήτῃ· ἐν δὲ
τῷ ζῆν, τῷ λογίζεσθαι δυναμένῳ βέλτιον.

42^a Ὅδον μὲν τὴν ^b λειοτάτην ἐκλέγεσθαι· βίον δὲ τὸν ἀλυ-
πότατον.

43^a Μόνῳ τῷ λόγῳ, καθάπερ ἐπιτρόπῳ σώφρονι, παρα-
καταθετέον τὸν βίον καὶ τὴν ^b νεότητα.

habet εὐτυχῆσεις. Paulo supra as-
sumsi οὐ ante καλῶς e Gesneri
margine et Trincavello.

^c φίλον μηδὲν ἀτακτεῖν] Herman-
nus Element. Doct. Metr. p. 445.
φ. τὸ σὲ μ. ἀ. Brunckius μηδαμῶς
ἀτ. An melius μηδὲν ποτ' ἀτα-
κτεῖν? Nisi forte primam v. φίλον
produxerit Sotades.

40.

^a Ita Gesnerus: *Ex Ariston-
ymī Tomariis*. Deest locus A.
Trinc.

^b τὰ εἰς τὰς] Forte leg. τὰ ἰστία
πρὸς τὰς Jacobs. in Anthol. T.
XII. p. 116.

^c ψυχῆς] Malim τύχης. GESNER.

41.

^a A. Trinc. s. n. auctoris. Sed
post alia Socratis. Similiter 42.
43.

^b πλεῖν] καταπλεῖν A. Mox δεῖ
vulgo post πείθεσθαι. Omissi cum
A.

42.

^b τελειοτάτην] λειοτάτην A. et

margo Gesneri. Mox omisi δεῖ
post ἐκλέγεσθαι cum A. et Trinc.

43.

^b Vulgo καὶ τὴν νεότητα καὶ ὑπο-
δήματα. Deinde tanquam alte-
rum fragmentum, βίος ἀρμόζων
ἀλυπότερος. Ad verba καὶ ὑποδήματα
scripsit Gesnerus in margine, *Lo-
cus corruptus videtur*. Equidem
secutus sum Trincavellum, qui
καὶ ante βίος præbet, puncto tamen
male post ὑποδήματα posito. Et sic
A. etsi hoc loco madore corrup-
tus, nec lectu facilis. In alia om-
nia abit Schowius, qui pro ὑποδή-
ματα ex uno MS. reponit ὑπολείμ-
ματα, et sic commentatur: "C.
" καὶ τὰ ὑπολείμματα, residuasque
" opes. Antea: καὶ ὑποδήματα.
" Jacobs hæc cum sequenti frag-
" mento ita jungit: ὡς ὑποδήματα,
" βίος ἀρμόζων ἀλυπότερος. Ut cal-
" ceamenta, quæ pedibus apta
" sunt, ita vitæ ratio, congrua at-
" que accommodata nobis, minus
" molestiarum affert." Recte me

44^a Καὶ ὑποδήματα, καὶ βίος ἀρμόζων ἀλυπότερος.

45^a Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τί φρόνησις; Εὐαρμοστία, εἶπε, ^b ψυχῆς. ^c Ο αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τίνες φρόνιμοι; Οἱ μὴ ῥαδίως, εἶπεν, ἐξαμαρτάνοντες.

46^a Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς, τί δὴ ποτε οὐχ οἱ πλούσιοι πρὸς τοὺς σοφοὺς ἀπίασιν, ἀλλ' ἀνάπαλιν; εἶπεν, Ὅτι οἱ σοφοὶ μὲν ἴσασιν, ὧν ἐστὶν αὐτοῖς χρεία πρὸς τὸν βίον· ²⁰ οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν· ἐπεὶ μᾶλλον σοφίας ἢ χρημάτων ἐπεμελοῦντο.

47^a Πλουτάρχου.

Ἔστι τοίνυν τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ἀπλῶς ἔχοντα, τὰ δὲ πῶς ἔχοντα πρὸς ἡμᾶς· ἀπλῶς μὲν οὖν ἔχοντα, γῆ, οὐρανός, θάλασσα· πῶς δὲ ἔχοντα πρὸς ἡμᾶς, ἀγαθόν, κακόν, ³⁰ αἰρετόν, φευκτόν, ἡδύ, ἀλγεινόν· ἀμφοῖν δὲ τοῦ λόγου θεωρητικῆς ὄντος, τὸ μὲν περὶ τὰ ἀπλῶς ἔχοντα μόνον, ἐπιστημονικόν καὶ θεωρητικόν ἐστὶ· τὸ δ' ἐν τοῖς πῶς ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς, βουλευτικόν, καὶ πρακτικόν· ἀρετὴ δὲ τούτου μὲν ἢ φρόνησις, ἐκείνου δὲ ἢ σοφία. Διαφέρει δὲ σοφίας φρόνησις, ἢ τοῦ θεωρητικῆς πρὸς τὸ πρακτικόν καὶ παθητικόν ἐπιστροφῆς καὶ σχέσεώς τινος γενομένης ὑφίσταται κατὰ λόγον ἢ φρόνησις. Διὸ φρόνησις μὲν τύχης δεῖται· σοφία δὲ οὐ δεῖται πρὸς τὸ οἰκείον τέλος, οὐδὲ βουλή· ⁴⁰ ἐστὶ γὰρ περὶ τὰ αἰεὶ καὶ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἔχοντα. Καὶ

edidisse monstrant *Demophili Similitudines* n. 20. cum nota editoris.

45.

^a Sic A. Trinc.

^b ψυχῆς] τῆς ψυχῆς B.

^c ὁ αὐτὸς] Σωκράτης A.

46.

^a Deest hic locus A. Trinc. Simile dictum Aristippo tribuit

Diogenes Laert. II. 69. ubi videantur Casaubonus et Menagius. Sequitur in Gesneri edit. sententia ex Gregorio magno, quam delere non dubitavi. Post μᾶλλον Rittershusius inserit ἄν.

47.

^a Deest hic locus A. Trinc. et fortasse debetur Gesneri curiositati. Vide Plutarch. II. p. 443 E.

καθάπερ ὁ γεωμέτρης οὐ βουλεύεται περὶ τοῦ τριγώνου, εἰ
 δυοῖν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς ἐντὸς γωνίας, ἀλλ' οἶδεν· (αἱ γὰρ
 βουλαὶ περὶ τῶν ἄλλοτε ἄλλως ἐχόντων, οὐ περὶ τῶν βε-
 βαίων καὶ ἀμεταπτώτων·) οὕτως ὁ θεωρητικὸς νοῦς περὶ τὰ
 πρῶτα, καὶ μόνιμα, καὶ μίαν αἰεὶ φύσιν ἔχοντα μὴ δεχο-
 μένην μεταβολὰς, ἐνεργῶν, ἀπήλλακται τοῦ βουλεύεσθαι.
 Τὴν δὲ φρόνησιν εἰς πράγματα πλάνης μεστὰ καὶ ταραχῆς
 καθιεῖσαν ἐπιμίγνυσθαι τοῖς τυχηροῖς πολλάκις ἀναγκαῖόν ἐστι,⁵⁰
 καὶ τῷ βουλευτικῷ χρῆσθαι περὶ τῶν ἀηλοτέρων· τῷ
 δὲ πρακτικῷ τὸ βουλευτικὸν ἐκδεχομένην ἐνεργεῖν ἤδη, καὶ
 τοῦ ἀλόγου συμπάροντος καὶ συνεφελκομένου ταῖς κρί-
 σεσιν.

48 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ γὰρ περὶ τὰγαθὸν ἡ φρόνησις πραγματεύεται τετρα-
 χῶς, ἡ κτωμένη τὰγαθὰ, ἡ φυλάττουσα, ἡ αὖξουσα, ἡ
 χρωμένη δεξιῶς. Οὗτοι τῆς φρονήσεως καὶ τῶν ἄλλων ἀρε-
 τῶν εἰσι κανόνες, οἷς πρὸς ἀμφοτέρα χρηστέον.

49 ^a Πλουτάρχου Εἰ ἡ τῶν μελλόντων πρόγνωσις ὠφέ-
 λιμος.

Ἄλλὰ μὴν ἡ φρόνησις, οὐ σωμάτων, ἀλλὰ πραγμάτων
 ὄψις ἐστὶ, πρὶν ἐν αὐτοῖς γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον, ὅπως
 ἄριστα ^b χρῆσται τοῖς ἀπαντῶσι καὶ προστυγχάνουσι,
^c παρέχουσα διασκοπεῖν τὸ μέλλον. Τὸ μὲν οὖν σῶμα
 πρόσω μόνον ὠμμάτῳ, τοῖς δ' ὀπίσθεν τυφλόν ἐστὶν
^d ἀτεχνῶς· ἡ δὲ διάνοια καὶ τὰ παρωχημένα βλέπειν τῇ
 μνήμῃ πέφυκεν. Ὁ γὰρ ἐγκαθήμενος αἰεὶ καὶ οἰκουρῶν

48.

^a Deest locus A. Trinc. Est e
 Consol. ad Apollon. p. 103 A.

49.

^a Sic A. Simpliciter Πλουτάρχου
 Trinc. Vide Fragmenta Plutarchi
 apud Wytttenbachium XV. t. V.

VOL. I.

p. 547. = 823.

^b χρῆσται] χρῆσται A.

^c παρέχουσα] παρέχουσι B. a p. m.
 Trinc.

^d ἀτεχνῶς om. A. Ibidem de-
 sunt ab ὁ γὰρ ἐγκαθήμενος usque ad
 finem fragmenti.

G

γραμματεὺς ἐν μίνῳ, ὡς φησιν ὁ Πλάτων, οὗτός ἐστι, καὶ 10
προγεγόνας ἐνταῦθα τῆς ψυχῆς, εἴτε μέρος, εἴτε ὄργανον, ὃ
τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεται φερομένων, καὶ φυλάττει,
καὶ ἴστησι, καὶ κύκλον ποιεῖ τὸ παρωχημένον ἐπιστρέ-
φουσα, καὶ συνάπτουσα τῷ παρόντι, καὶ παραρρεῖν εἰς τὸ
ἄπειρον οὐκ ἔωσα, καὶ ἀνύπαρκτον, καὶ ἄγνωστον.

50 ^a Θεοφράστου.

Χρὴ τοίνυν τὸν μέλλοντα θαυμασθήσασθαι, ^b περὶ τὸ θεῖον
φιλοθύτην εἶναι, μὴ τῷ πολλὰ θύειν, ἀλλὰ τῷ πυκνὰ τιμᾶν
τὸ θεῖον· τὸ μὲν γὰρ εὐπορίας, τὸ δ' ὀσιότητος σημεῖον.
Ἐπειτα γονεῖς γηροτροφεῖν καλῶς, ^c ταῖς τ' ἐκείνων βουλή- 20
σσει τὸν αὐτοῦ βίον εὐπειθῆ κατασκευάζειν. Ὁ γὰρ μὴ
τοιοῦτος, ἀλλὰ τῶν τε τῆς φύσεως τῶν τε τῆς πόλεως
νόμων ὀλιγωρῶν, ἀμφοτέρους τοὺς τῆς δικαιοσύνης τρόπους
παραβέβηκε. Καὶ μὴν καὶ γυναικὸς καὶ παίδων ἐπιμε-
λητέον καλῶς καὶ φιλανθρώπως· οἱ μὲν γὰρ εἰς τὸ γῆρας
ἀμείβονται ταῖς θεραπείαις, ἢ δ' ἐν ταῖς νόσοις καὶ ταῖς
καθ' ἡμέραν οἰκονομίαις ἀποδώσει τὴν εὐεργεσίαν. Ἐὰν
δέ τι συμβάλλειν ἀνάγκη ἦ, μετὰ τοῦ βεβαίου πειρῶ
ταῦτο πράττειν· φρονιμωτάτου γὰρ ἀνδρὸς δανείσαντα φρονί- 30
μως, ἀπολαβεῖν φιλικῶς, ^d ἢ συναλλάξαντα φιλανθρώπως,
κομίσασθαι φιλαπεχθημόως.

^c ἐν μίνῳ] Nimirum in margine scriptum ἐν μένωνι, qui dialogus est Platonis, in textum irrepsit. Al. legitur μένω. GESNER. Edidit Schowius : γραμματεὺς ἐν μνήμῃ (ὡς φησιν ὁ Πλάτων) ο. ε. καὶ προγεγονός—cum hac nota : “ C. γραμματεὺς ἐν μνήμῃ — προγεγονός ἐ. “ Antea : γ. ἐν μίνῳ — προγεγονός ἐ. “ Gesner : γ. ἐν Μέωνι. Adjectum “ ἐν Μέωνι ex margine credidit. “ Ad ἐπιστρέφουσα καὶ συνάπτουσα “ superius ἢ διάνοια revocandum. “ Jungenda : εἰς τὸ ἄπειρον καὶ ἀνύ-

“ παρκτον καὶ ἄ.” Wyttenbachius : Forte, καὶ ὡς φησιν Πλάτων ἐν Μέωνι, προγεγονός τῶν ἐνταῦθα, τῆς ψυχῆς εἴτε μέρος κ. τ. λ. i. e. quique, ut Plato ait in Menone, ante has, qua hic sunt, res fuit, (ante praesentem vitam fuit) animi sive instrumentum.

50.

^a Sic A. Trinc.

^b περὶ] καὶ περὶ B.

^c ταῖς τ' ἐκείνων] Copula deest A. Trinc.

^d οὐ συναλλάξαντα] ἢ συναλλά-

51¹ ^a Δημοκρίτου.

Φρονήσιος ἔργον μέλλουσαν ἀδικίην φυλάξασθαι· ἀναλ-
γησίης δὲ, ^b τὸ γενόμενον μὴ ἀμύνασθαι.

52^a Ἐκ μὲν τῆς προμαντικῆς, πρόνοιαν ἔφασαν δεῖν ἐπιζη-
τεῖν· ἐκ δὲ τῆς ἰατρικῆς, τῆς τε προνοίας, ἐπανόρθωσιν·
ταῦτα γὰρ εἶναι πέρατα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης· ἐκ δὲ τῆς
μουσικῆς αἴσθησιν ἀκριβῆ τε καὶ ἐπιστημονικὴν· ἐκ δὲ τῶν
μαθηματικῶν ὀνομαζομένων, συλλογισμόν τε καὶ ἀπόδειξιν ⁴⁰
τῶν δι' αὐτῶν νοημάτων.

53 ^a Ἀριστοτέλους.

Ἄριστοτέλης εἶπεν, ἐπειδὴ μὴ γίνεται τὰ πράγματα ὡς
βουλόμεθα, δεῖ βούλεσθαι ὡς γίνεται.

54 ^a Ἀριστοτέλους.

^b Νόμιζε τὴν εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τῷ πολλὰ κεκτηῖσθαι,
^c γίγνεσθαι, ^d ἀλλ' ἐν τῷ τῆ ψυχῆ εὖ διακεῖσθαι. Καὶ
γὰρ ^e οὐδὲ τὸ σῶμα αὐτὸ τὸ λαμπρᾶ ἐσθῆτι κεκοσμημένον
φαίη ^f τις εἶναι μακάριον, ἀλλὰ τὸ τὴν υἰεῖαν ἔχον, καὶ
σπουδαίως διακεῖμενον, καὶ μὴδὲν τῶν προειρημένων αὐτῷ
παρῆ· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ^g ψυχὴ ἐὰν ἦ πεπαιδευμένη,
τὴν τοιαύτην καὶ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον εὐδαίμονα προσαγο-
ρευτέον ἐστίν· οὐκ ἂν ^h τοῖς ἐκτὸς ἢ λαμπρῶς κεκοσμημένος, ¹⁰

ξανα A. Trinc. Supra δὲ post ἐὰν
om. Trinc.

51.

^a Sic A. Trinc.

^b τὸ γενόμενον] Schowius ex 2
MSS. τὴν γενομένην, et sic Gesneri
marg.

52.

^a Gesnerus: *Incerti auctoris*. De-
est locus A. In Trinc. legitur post
fr. Lini infra V. 22.

53.

^a Sic Trinc.

54.

^a Sic A. Trinc.

^b νομιζειν] νόμιζε A. νομιζει δὲ
Gesneri margo. νομιζειν δεῖ dedit
Schowius ex uno MS.

^c γίγνεσθαι deest B.

^d ἀλλ' ἐν τῷ τῆ ψυχῆ] μάλλον δὲ
ἐν τῷ τὴν ψυχὴν Gesneri margo et
A. ex em. Erat ibi τῆ ψυχῆ a p. m.

^e οὐδὲ τὸ σῶμα αὐτὸ] τὸ σῶμα οὐ
τὸ A.

^f τις εἶναι] τις εὖ εἶναι A. Sed εὖ
in ἂν mutavit recentior manus.

^g ψυχὴν] ψυχὴ A. ψυχὴν ἔνεστιν
ιδεῖν πεπαιδευμένην Trinc.

^h τις ἐκ τούτων ἢ] τοῖς ἐκτὸς ἢ A.
Gesn. marg.

αὐτὸς μηδὲν ἄξιον ὦν. Οὔτε γὰρ ἵππον, καὶ ψέλλια χρυσᾶ καὶ σκευὴν ἔχη πολυτελῆ, φαῦλος ὦν, τὸν τοιοῦτον ἄξιόν τινος νομίζομεν εἶναι· ἀλλ' ὅς ἂν διακείμενος ἢ σπουδαίως, τοῦτον μᾶλλον ἐπαινοῦμεν. Ὡσπερ γὰρ εἴ τις τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ χεῖρων εἴη, καταγέλαστος ἂν γένοιτο· τὸν αὐτὸν τρόπον οἷς πλείονος ἀξίαν τὴν κτῆσιν εἶναι συμβέβηκε τῆς ἰδίας φύσεως, ἀθλίους^k τούτους εἶναι δεῖ νομίζειν. Καὶ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχει· τίκτει γὰρ, ὡσπερ φησὶν ἡ παροιμία, κόρος μὲν ὕβριν, ἀπαιδευσία δὲ μετ' ἐξουσίας²⁰ ἄνοιαν. Τοῖς γὰρ διακειμένοις τὰ περὶ τὴν ψυχὴν κακῶς, οὔτε πλοῦτος, οὔτε ἰσχυρὸς, οὔτε κάλλος τῶν ἀγαθῶν ἐστίν· ἀλλ' ὅσῳ περ ἂν αὐταὶ μᾶλλον αἰ διαθέσεις καθ' ὑπερβολὴν ὑπάρξωσι,^l τοσούτῳ καὶ πλείω καὶ μείζω τὸν κεκτημένον βλάπτουσι, χωρὶς φρονήσεως παραγεγόμεναι.

55 ^a Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς πρὸς Ἀσφάλιον περὶ Φρονήσεως.

Τὴν ἡγεμονοῦσαν τῶν ἀρετῶν φρόνησιν, καὶ χρωμένην^b αὐταῖς ὕλαις, καθάπερ ὄμμα νοερὸν, τάξεις τε καὶ μέτρα αὐτῶν καὶ τὴν^c ἐγκαίροτάτην διάθεσιν εὖ διακοσμοῦσαν, ἐπιδείκνυσιν ὁ λόγος ὑπ' αὐγὰς ἐν τῷ παρόντι.^d Αὕτη τοίνυν προ-³⁰ ηγουμένη μὲν παραδέχεται τὴν ἀπογέννησιν ἀπὸ τοῦ καθαροῦ

ⁱ ἵππος] ἵππον A. qui deinde habet ἐὰν ψ. ἔχη χρ. καὶ σκ. π.

^k τούτους εἶναι] εἶναι τούτους A.

^l τοσούτῳ καὶ] καὶ deest A.

55.

^a Sic A. Gesner.: *Jamblichi ex epistola ad Aphaleum de prudentia*.

^b αὐταῖς ὕλαις] αὐταῖς ὕλαις A.

^c ἐγκαίροτάτην] ἐγκαίροτάτην A. et margo Gesneri. διάθεσιν addidi ex eodem et B. a m. sec. Gesnerus in marg.: *Fortē ἐγκαίροτάτα προ ἐγκαίροταν. ἐγκαίροτάτα e duobus*

MSS. dedit Schowius. Hemsterhusius in nota Ruhnkenii ad Timæi Lexic. p. 265. τάξεις τε καὶ μέτρα αὐτῶν καὶ τὴν ἐγκαίροτητα εὖ διακοσμοῦσαν ἐπιδεικνύειν δεῖ ἄγοντα ὑπ' αὐγὰς ἐν τῷ παρόντι. Recte quod ad ὑπ' αὐγὰς attinet: mirror tamen eum non arripuisse ὁ λόγος pro ὅλον e Gesneri margine, quod præbent etiam A. et B. a m. sec. In vulg. ἐπαιγές latere videtur ὑπ' αὐγαῖς.

^d αὕτη] οὕτω B. Mox ἀπογέννησιν Trinc.

καὶ τελείου νοῦ^c γενομένη δ' οὕτως, εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν ἀποβλέπει, καὶ^f τελειοῦται ὑπ' αὐτοῦ, μέτρον^g τε καὶ παράδειγμα αὐτὸν ἔχει κάλλιστον τῶν ἐν^h αὐτῇ πασῶν ἐνεργειῶν. Εἰ δέ τιςⁱ ἔστι καὶ πρὸς Θεοὺς ἡμῖν κοινωνία, διὰ ταύτης μάλιστα τῆς ἀρετῆς αὕτη συνίσταται, καὶ κατὰ ταύτην διαφερόντως πρὸς^k αὐτοὺς ἀφομοιούμεθα, ἀγαθῶν τε καὶ συμφερόντων καὶ καλῶν καὶ τῶν ἐναντίων διάγνω-⁴⁰ σις ἀπὸ ταύτης ἡμῖν πάρεστιν, ἔργων τε προσηκόντων κρίσις καὶ κατόρθωσις δι'^l αὐτὴν κατευθύνεται. Καὶ συλλήβδην φάναι, κυβερνητικὴ τις ἔστι τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῆς ὅλης^m ἐν αὐτοῖς διατάξεως ἀρχηγός, πόλεις τε καὶ οἴκους, καὶ τὸν ἴδιον ἐκάστου βίον εἰς παράδειγμα τὸ θεῖον ἀναφέρουσα, διαζωγραφεῖ κατὰ τὴν ἀρίστην ὁμοιότητα· τὸ μὲν ἐξαλείφουσα, τὸ δὲ ἐναπομορφυμένη, τὰ δὲ ἀμφότερα συμμέ-⁵⁰ τρως ἀπεικάζουσα. Εἰκότως ἄρα καὶ θεοειδεῖς ἀπεργά-
ζεται τοὺς ἔχοντας αὐτὴν ἢ φρόνησις.

56^a Περιάνδρου.

Περιάνδρος ἐρωτηθεὶς, τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ, εἶπε,

^b Φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου.

57^a Δημοκρίτου.

Αἰ μεγάλαί^b τέρφεις ἀπὸ τοῦ θεῶσθαι τὰ καλά τῶν ἔργων γίνονται.

58^a Πλάτωνος.

Φθονερόν δὴ ἀνάγκη εἶναι, καὶ πολλῶν μὲν ἄλλων συνου-

^c γενομένου] γενομένη B. m. sec. ἐν αὐτοῖς Trinc.

Francof.

^f τελειοῦται] τελειοῦται A. Trinc.

ἀπ' αὐτοῦ Trinc.

^g τε καὶ] τε deest A. Trinc.

^h αὐτῇ] ἐαυτῇ A. καὶ τῶν ἐν ἄ. Trinc.

ⁱ ἔστι] ἔτι Trinc. B. m. sec.

^k αὐτοῖς] αὐτὴν B. m. p. Trinc.

^l αὐτὴν] αὐτῆς Gesneri margo.

^m ἐν αὐτοῖς] ἐν αὐτῇ A. τοῖς ὅλοις

56.

^a Sic Trinc.

^b φρένες ἀγαθαὶ] ἀγαθαὶ φρένες A.

57.

^a Sic Trinc.

^b τέρφεις] θέρφεις Trinc.

58.

^a Sic Trinc. Gesner. : *Platonis in Phaedro*. Scil. p. 239 A. B.

σιῶν ἀπείργοντα καὶ ὠφελίμων, ὅθεν ἂν μάλιστα ἀνὴρ γένοιτο, μεγάλης αἰτίον εἶναι βλάβης· μεγίστης δὲ τῆς, ὅθεν ἂν φρονιμώτατός τις εἴη· τοῦτο δὲ ἡ θεία φιλοσοφία τυγχάνει ὄν, ἧς ἐραστὴν παιδικὰ ἀνάγκη πόρρωθεν εἶργειν, περίφοβον ὄντα τοῦ καταφρονηθῆναι.

59 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Πέφυκε ξυνιέναι εἰς τὸ αὐτὸ φρόνησίς τε καὶ δύναμις μεγάλη· καὶ ταῦτα ἄλληλα αἰεὶ διώκει, καὶ ζητεῖ, καὶ συγίνεται.

60 ^a Πυθαγόρου.

Ἵπομίμησκε σεαυτὸν, ὅτι πάντες ἄνθρωποι μέγιστον ἀγαθὸν τὴν φρόνησιν εἶναι λέγουσιν· ὀλίγοι δὲ εἰσιν, οἱ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν τοῦτο κτήσασθαι εὐτονήσαντες. 10

61 ^a Σωκράτους.

Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, πολλὰ τῶν φίλων αὐτῷ πεμπόντων, ^b ἐπειδὴ μηδὲν δεχόμενος ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς Ξανθίππης εὐθύνητο, ἔφη· Ἄν τὰ διδόμενα πάντα ἐτοίμως λαμβάνωμεν, οὐδ' αἰτοῦντες τοὺς δίδοντας ἔχομεν.

62 ^a Διογένης.

Ἔφη τις τὸν Διογένην ἀνόητον εἶναι· ὁ δὲ, Ἀνόητος μὲν οὐκ εἰμὶ, ἔφη, τὸν δὲ αὐτὸν ὑμῖν νοῦν οὐκ ἔχω.

63 ^a Διογένης.

Πωλούμενος ἐν Κορίνθῳ, ἐρομένου τοῦ κήρυκος, Τί ἐπίστασαι; Ἀνθρώπων, ^b ἔφη, ἄρχειν. Καὶ ὁ κήρυξ γελάσας, Μέγα ἐπιτήδευμα πωλῶ, εἴ τις θέλει πρίασθαι κύριον.

^a Sic Trinc. Πλάτωνος A.

^a Sic A. Trinc.

^a Sic A. Trinc.

^a Sic A. Trinc.

^a Sic A. Trinc.

^b ἐπειδὴ] ἐπεὶ A.

62.

^a Sic A. Trinc.

63.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἔφη deest A.

64 ^a Γαίου ὑπὲρ δεσποτῶν.

^b Σωφρονέστερον δὲ οἶμαι τοῦ μετὰ τὸ παθεῖν ἐγκαλεῖν, τὸ πρὶν παθεῖν φυλάσασθαι τὸ μὴ παθεῖν.

65 ^a Διονυσίου.

Ξένου τινὸς ^b ἰδίᾳ φράσειν φάσκοντος αὐτῷ, ὅπως ^c προειδήσει τοὺς ἐπιβουλεύοντας, ἐκέλευσεν εἰπεῖν. Ὁ δὲ προελθὼν, δὸς, ἔφη, μοι τάλαντον, ἵνα δόξης μεμαθηκέναι τὰ σημεῖα τῶν ἐπιβουλεύοντων. Ἐδωκεν οὖν θαυμάζων τὴν μεθοδὸν τοῦ ἀνθρώπου.

66 ^a Χρυσίππου.

Χρυσίππος ὁ Στωϊκὸς ^b ἔφη, τὴν διάνοιαν εἶναι λόγου πηγὴν.

67 ^a Σωκράτους.

Ὡς περ οἱ ἐν εὐδία πλέοντες καὶ τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα ἔχουσιν ἔτοιμα· ^b οὕτως οἱ ἐν εὐτυχίᾳ φρονῶντες, καὶ ^c τὰ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ^d ἠτοιμάκασι βοηθήματα.

68 ^a Ἡροδότου ἱστορίας ζ.

Ἴσον ἐκείνο, ᾧ βασιλεῦ, παρ' ἐμοὶ ^b κέκριται, φρονέειν τε εὔ, καὶ τῷ λέγοντι χρηστὰ ἐθέλειν πείθεσθαι. 40

69 ^a Ἡροδότου ἱστορίας γ.

Σὺ δὲ μαθὼν ὅσον φθονέεσθαι κρεῖσσόν ἐστιν, ἢ οἰκτείρε-

64.

^a Sic A. Γαίου simpliciter Trinc.

^b σωφρονέστατον B. m. p. Trinc.

65.

^a Sic A. Trinc. Vide Plutarch.

II. p. 175. F.

^b ἰδίᾳ φράσειν] ἰδίαν φράσιν Trinc.

^c προφοβήσει] προειδήσει Gesneri margo. προειδήθ' A. Mox in eodem proelθῶν post τάλαντον ponitur.

66.

^a Sic A. Trinc.

^b ἔφη] ἔφησε A.

67.

^a Sic A. Trinc.

^b οὕτως οἱ] οὕτως καὶ ἡ A.

^c τὰ πρὸς] τὰ ἐν εὐτυχίᾳ πρὸς A.

^d ἠτοιμάκασι] ἔτοιμάκασι Trinc.

68.

^a Sic A. Simpliciter Ἡροδότου Trinc. Scil. VII. 16.

^b κέκριται] κρίνεται B.

69.

^a Sic A. Scil. III. 52. Deest lemma Trinc.

σθαι, ἅμα τε ὀκοῖον ἐς τοὺς τοκέας καὶ ἐς τοὺς κρέσσονας
τεθυμῶσθαι, ἅπιθι εἰς τὰ οἰκεῖα.

70 ^a Πλάτωνος Νόμων ιβ.

Οἷον ^b ὅτε τέτταρα ἐφήσαμεν ἀρετῆς εἶδη γεγονέναι, δῆλον
ὡς ἐν ἑκαστον ἀνάγκη φάναι, τεττάρων ὄντων. Τί μὴν;
Καὶ μὴν ἐν γε αὖ ^c πάντα ταῦτα προσαγορεύομεν ^d ἀν-
δρείαν γὰρ φαμέν ἀρετὴν εἶναι, καὶ τὴν φρόνησιν ἀρετὴν, καὶ
τὰ δύο τᾶλλα, ὡς ὄντα οὐ πολλὰ, ἀλλ' ἐν τούτῳ μόνον ⁵⁰
ἀρετὴν. Πάνυ μὲν οὖν. Ἦι μὲν τοίνυν διαφέρετον αὐτοῖν
τούτῳ τὰ δύο, καὶ δύο ὀνόματα ἐλάβετην, καὶ τὰ ἄλλα,
οὐδὲν χαλεπὸν ^e εἰπεῖν· ἢ δὲ ἐν ἀμφοῖν ἐπωνομάσαμεν ἀρε-
τὴν, καὶ τοῖς ἄλλοις, οὐκ ^f εὐπετέες ἔτι. Πῶς λέγεις;
Οὐδὲν χαλεπὸν ὅ γε λέγω δηλῶσαι· διανεϊμώμεθα γὰρ ἀλ-
λήλοις τὴν ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. ^g Πῶς αὖ φράζεις;
Ἐρώτησόν με, τί ποτε ^h ἐν προσαγορεύοντες ἀρετὴν, ἀμφο-
τερα δύο πάλιν αὐτὰ ⁱ προσείπομεν, τὸ μὲν ἀνδρείαν, τὸ δὲ
φρόνησιν. Ἐρῶ γὰρ σοι τὴν αἰτίαν, ὅτι ^k τὸ μὲν ἐστὶ περὶ
φόβον, οὗ καὶ τὰ θηρία μετέχει τῆς ἀνδρείας, καὶ τὰ γε τῶν
παιδῶν ἦθη τῶν πάνυ νέων· ἀνευ γὰρ λόγου καὶ φύσει
γίγνεται ἀνδρεία ψυχῇ· ἀνευ δὲ αὖ λόγου ψυχῇ φρόνιμός
τε καὶ νοῦν ἔχουσα οὐτ' ἐγένετο πάποτε, οὐτ' ἔστιν,
οὐδ' αὖθις ποτε γενήσεται, ὡς ὄντος ἑτέρου. Ἀληθῆ
λέγεις.

71 ^a Πλάτωνος.

Πῶς γὰρ, ὦ φίλε, δύναίτο ἂν τις ἀρχόμενος ἀπὸ δόξης

70.

^a Sic A. Scil. p. 963. Simpli-
citer Πλάτωνος Trinc.

^b ὅτε] ὅταν B.

^c πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα A.

^d ἀνδρείαν] ἀνδρίαν A. et sic in-
fra.

^e εἰπεῖν] Sic Francof. Vetus-
tiores ἔπεν.

^f εὐπετέες ἔτι] εὐπετέες ἐστὶ Trinc.

^g πῶς αὖ φράζεις] πῶς οὖν φρ.
Trinc.

^h ἐν] ὅ ἐν B.

ⁱ προσείπομεν] προσείπαμεν A.

^k τὸ μὲν] ὁ μὲν Trinc. A.

71.

^a Eiusdem Gesner. Deest lemma
Trinc. locus A.

ψευδῶς ^b εἴη τῆς ἀληθείας καὶ μικρὸν μέρος ἀφικόμενος, ¹⁰
κτῆσασθαι σχεδὸν φρόνησιν; Οὐδαμῶς.

72 ^a Σωκράτους.

Ὡσπερ εἰς κενὸν σκάφος, ^b τὸ ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἔρμα
δεῖ προσεμβάλλειν.

73 ^a Ὁ φρόνιμος, ὥσπερ εἰς ὄδον, εἰς τὸν βίον οὐ τὰ πολλοῦ
ἄξια συντιθῆσιν ἐφόδια, ἀλλὰ τὰ ἀναγκαϊότερα.

74 ^a Κρίτωνος, ἦτοι Δαμῖππου Πυθαγορείου, ἐκ τοῦ Περὶ
Φρονήσεως καὶ Εὐτυχίας.

Φρόνασις καὶ εὐτυχία ὧδε ἔχοντι πότε ἄλλαλα. Φρόνα-
σις μὲν, τὸ ρητὸν καὶ λόγον ἔχον· τεταγμένον ^b γάρ τι καὶ
ῥιτισμένον ἐντί· εὐτυχία δὲ, τὸ ἄρητον καὶ τὸ ἄλογον· ²⁰
ἄτακτον γάρ τι καὶ ἀόριστόν ἐντι. Καὶ τὸ μὲν ἀρχᾶ καὶ
δυνάμει πρᾶτον, τὸ δὲ ἀρχᾶ καὶ δυνάμει ^c ὕστερον· τὸ μὲν
γὰρ κυβερνῆν καὶ ὀρίζειν πέφυκε, τὸ δὲ κυβερνῆσθαι καὶ
ὀρίζεσθαι. Λαμβάνοντι μάντοι γε συναρμογὰν ἀμφότερα,
φρονασίος καὶ εὐτυχίης εἰς ^d ταυτὸ συνδραμοίσας. Αἰεὶ
γὰρ δεῖ, τὰν μὲν ρητὰν καὶ ^e λόγον ἔχουσιν φύσιν, ἔχεν ὁ
περανεῖ τε καὶ συντάζει, τὰν δὲ ἄρητον καὶ ἄλογον, ἔχεν
ὑφ' ᾧ περασθήσεται τε καὶ συνταχθήσεται. Ἐχει γὰρ
οὕτως ὁ λόγος κατὰ πάντων, ὃ τε τὰς ἀπείρου φύσιος καὶ ³⁰
τὰς περαινοίσας. Τὰ μὲν γὰρ ἄπειρα φύσιν ἔχει περαι-
νεσθαι τε καὶ συντετάχθαι ὑπὸ τῶν λόγων ἐχόντων αἰεὶ καὶ

^b εἴη τῆς ἀληθείας καὶ μικρὸν] καὶ τῆς
ἀληθείας μηδὲ μικρὸν Gesneri margo.

72.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b τὰ ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἔργματα] τὸ
ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἔρμα A. et Ges-
neri margo.

73.

^a Deest lemma A. Trinc. Cri-
toni tribuit Gesnerus. Inserui εἰς
post ὄδον e Schowii mss.

74.

^a Sic A. plenius quam Trinc. ubi
Κρίτωνος ἦτοι Δαμῖππου εὐτυχία. De-
sunt autem A. omnia hujus sect. et
sequentis usque ad κοινὸν ἀμφοτέρων.

^b γάρ τι] γάρ τοι B. Ibid. de-
sunt εὐτυχία — ἀόριστον ἐντί.

^c ὕστερον] δεύτερον B. m. pr. ibid.
mox κυβερνεῖν.

^d ταυτὸ] ταυτὸν B.

^e λόγον] λόγων B. Mox ἔχον περ
ἀνεῖται καὶ Trinc.

φρόνασιν· ὕλας γὰρ καὶ οὐσίας ἔχοντι τάξιν· τὰ δὲ ^f περαινόντα, ἐξ αὐτέων συντετάχθαι τε καὶ ὠρίσθαι· τέχνας γὰρ καὶ αἰτίας ἐνεργατικῶς ἐπέχοντι τάξιν.

75 ^a Ἐν ταύτῳ.

Ἄ δὲ συναρμογὰ ταύταν τῶν φύσιων κατ' ἄλλα καὶ ἄλλα γινομένα, μεγάλαν καὶ ποικίλαν πεποίηκε τὴν διαφορὰν τῶν συναρμοσμένων. Ἐν τε γὰρ τῶν ὅλων ⁴⁰ περιοχῇ συναρμογὰ συναμφοτέρων τῶν φύσιων, τᾶς τε ἀεικινάτω φύσιος, καὶ τᾶς ἀειπαθέος, κόσμος ἐντί· ἄλλως γὰρ οὐκ ἐνεδέχεται σώζεσθαι τό τε ὅλον καὶ τὸ πᾶν, μὴ συναρμογὰν ἔχοντος τῷ γεννατῷ ποτὶ τὸ θεῖον, καὶ τῷ ἀειπαθέος ποτὶ τὸ ἀεικίνατον. Ἐν τε τῷ ἀνθρώπῳ ἄ συναρμογὰ τῷ ἀλόγῳ μέρει τᾶς ψυχᾶς ποτὶ τὸ λόγον ἔχον, ἀρετά. Οὔτε γὰρ ἐν τούτοις ἐνδέχεται, στάσιος εἴσας ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεισιν, ἀποτελεσθῆμεν ἀρετάν. Καὶ ἐν ⁵⁰ πόλει δὲ, τῶν μὲν ἀρχομένων ποτὶ τῶς ἀρχοντας ἀποτελεῖ κράτος καὶ ὁμόνοια· τὸ μὲν γὰρ ἀρχεῖν ἴδιον τῷ κρείσσονος, τὸ δ' ἀρχεσθαι ῥᾶον τῷ χείρονος, τὸ δὲ ^b κρατὲν καὶ ὁμονοεῖν κοινὸν ἀμφοτέρων. Ὁ δὲ αὐτὸς τρόπος τᾶς ἐφ' ὅλων καὶ τᾶς ἐπὶ τῷ οἴκῳ συναρμογᾶς συντίθεται τε καὶ ^c συντάσσεται ^d σπῳδᾶς καὶ παιδείας, ποτὶ λόγον ἐς τὸ αὐτὸ συνδραμοίσας· καὶ λύπας δὲ, καὶ ἀδονᾶς, καὶ εὐτυχίας, καὶ ^e ἀτυχίας. Χρῆζει γὰρ ὁ βίος τυγχάνειν καὶ ἀνέσιος καὶ ¹ ἐπιτάσιος, καὶ σκυθρωπότατος καὶ διαχύσιος, καὶ εὐτυχίας ^f δὲ καὶ ἀτυχίας. Ἄ μὲν γὰρ συνέχεν καὶ συνάγεν

^f περαινόντά τε Trinc.

75.

^a Sic Trinc. ubi mox συναρμογὰν συναμφοτέραν συναμφοτέρων τ. φ. et infra ποτὶ τὸ ἀκίνατον.

^b κρατὲν—ὁμονοεῖν] κρατῆν—ὁμονοεῖν B.

^c συντίθησιν] συντάσσεται A. et margo Gesneri. συντάσσει τε καὶ

συντίθησιν malit Jacobsius Anthol. T. XI. p. 173.

^d ἐπῳδᾶς] σπουδᾶς Valckenærius ad Herodot. VIII. 5. Propior ad literas est forma Dorica, quam recepi.

^e ἀτυχήματα] ἀτυχίας A. et margo Gesneri.

^f δὲ καὶ] δὲ om. A.

δύναται τὸν νόον ἐς τὰν εὐμαχανίαν, καὶ ἐς τὰν φρόνασιν·
 ἂ δ' Ἐ ἄμπαυσιν καὶ διάχυσιν παρεχόμενα, καινότερον καὶ
 εὐψυχον ἢ αὐτὸν αὖ παρασκευάζοντι ποτὶ τὰς πράξιαις.
 ἰ Εἰ δὲ καὶ τὸ ἐν τούτων ἰ ἐνδυναστεύει κατὰ τὸν βίον, ἕτερο-
 μερής τε καὶ ἕτεροκλινῆς γίνεται ὁ βίος, ἴ ὅκκα μὲν ἐπὶ τὸ
 σκυθραπὸν τε καὶ χαλεπὸν καταφερόμενος, ὅκκα δὲ ἐπὶ τὸ
 ἀνειμένον καὶ κοῦφον· ἂ δὲ συναρμογὰ τούτων ἀπάντων
 ὀφείλει γίγνεσθαι ποτὶ τὰν φρόνασιν· αὐτὰ γὰρ ἂ διενερ-
 γούσα ἐντὶ τό τε ἄπειρον καὶ τὸ περαῖνον ἐν ταῖς πράξεσι,
 διόπερ καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἢ αὐτ' ἂν ἀγεμῶν ἐντι καὶ
 μάτηρ. Πᾶσαι γὰρ ποτὶ τὸν λόγον καὶ νόμον τὸν ταύτας
 συναρμοσμένοι τε καὶ συντεταγμένοι ἢ τυγχάνοντι. Περαι-
 νεται ὁ δὴ ὁ λόγος ἤδη μοι κατ' εὐθείαν· τὸ γὰρ ἰ ἄλογον
 καὶ τὸ ῥητὸν ἐν πᾶσιν ἐνι· καὶ τὸ μὲν ὀρίζει καὶ περαίνει,

Ἐ ἄμπαυσιν] ἀνάπαυσιν A. αἰ —
 παρεχόμενα Trinc.

ἢ αὐτὸν] αὐτὸν αὖ παρασκευάζονται
 A. a p. m.

ἰ εἰ δὲ καὶ τὸ ἐν] Sic A. καὶ τὸ om.
 Trinc.

ἰ ἐνδυναστεύει] ἐνδυναστεύει B.

ἴ ὅκκα] ὅκκα B.

ἢ αὐτ' ἂν] Legendum forte αὐτα.

ἢ τυγχάνοντι] A.

ὁ δὴ] δὲ margo Gesneri.

ἰ ἄλογον] Corrigendum putem : π. γ. π.
 τ. λ. κ. τ. ν. τ. τ. σ. κ. συντεταγμέ-
 ναι, τυγχάνοντι περαίνεσθαι μὴ ἀλό-
 γως, ἀεὶ δὲ τοι κατ' εὐθείαν· καὶ τὸ
 ῥηθέντ' ἐν πᾶσιν ἐνι—συγκείμενον αὐτῷ
 τῷ ἄλφ καὶ τῷ παντὸς συναρμογῆ ἐντι.
 Inficete verterat Gesnerus περαι-
 νεται, Ceterum hæc ad instituti
 mei probationem satis dicta sunt :
 nam de virtutibus ipsis hæc di-
 cuntur. Αὐτῷ pro ἄτε vera est
 lectio, quam ex Cod. Par. A. no-
 tavit Grotius. Pro ῥητὸν, quod sine
 dubio vitiosum, legendum καὶ

τὸ ῥηθέντ' ἐν πᾶσιν ἐνι : Sc. due
 res, de quibus diximus, τὸ ἄλο-
 γον et λογικόν, in omnibus virtuti-
 bus insunt, quod autem ex utrius-
 que pulchra conjunctione oritur,
 id ipsius virtutis veluti totum es-
 sentiamque constituit. WYTTEN-
 BACH. ad Plutarch. de S. N. V. p.
 74. Idem in Philomath. p. iii.
 p. 94. Eldikius : “ Quod Olym-
 piodorus νοητῷ interpretatur in-
 “ telligente, eodem sensu, nisi
 “ fallor, scripsit Crito, sive Da-
 “ mippus, τὸ γὰρ ἄλογον καὶ τὸ
 “ NOHTON ἐν πᾶσιν ἐνι—τὸ δὲ ἐξ
 “ ἀμφοτέρων αὐτῶν συγκείμενον ΑΥΤΑ
 “ τῷ ἄλφ καὶ τ. π. σ. ε.” Equidem
 pro priori retineam vulgatum ῥη-
 τὸν, quod in principio hujus dis-
 putationis cum λόγον ἔχον jungi-
 tur, et λογικόν valet : at posterius
 præ vulg. ἄτε plane probandum.
 Hactenus Wyttenbachius. αὐτῷ
 habet A. pro ἄτε, sed ἄτε scrip-
 tum supra et in marg. a m. rec.

τὸ δ' ὀρίζεται καὶ περαίνεται· τὸ δ' ἔξ ἀμφοτέρων αὐτῶν 20
συγκείμενον, ἅ τε τῷ ὅλῳ καὶ τῷ παντὸς συναρμογὰ ἐντι.

76 ἂ Ἀρχύτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ
εὐδαίμονος.

^b Φρόνιμος δὲ ἀνὴρ οὕτως ἂν μάλιστα γένοιτο· φύσιος πρᾶ-
τον εὐστόχῳ τε καὶ μναμονικᾷς καὶ φιλοπόνῳ τυχῶν, ἐν
λογισμοῖς τε καὶ ^c μαθημάτεσσι καὶ ταῖς ποτ' ἀκρίβειαν
θεωρίαις εὐθύς ἐκ νέων γυμνάσαιο τὰν διάνοιαν, φιλοσοφίας
ἀπτόμενος ὀρθᾶς· μετὰ δὲ ταύτας, Θεῶν τε καὶ νόμων καὶ
^d βίων ἀνθρωπίνων ἐμπειρίαν λάβη. Δύο γὰρ ἐντι ἔξ ὧν τῷ 30
φρονίμῳ διάθεσις παραγίνεται, ὧν τὸ μὲν ἐντι ἔξιν μαθη-
ματικὰν τε καὶ γνωστικὰν λαβεῖν, τὸ δὲ θεωρήματα καὶ
πράγματα πολλὰ ^e ἐπελθόντα μὲν καὶ αὐτὸν ἰδόντα, τὰ δὲ
καὶ δι' ἑτέρῳ τινὸς τρόπῳ κατανοήσαντα. Οὔτε γὰρ ὁ ἐν
λογισμοῖς καὶ μαθημάτεσσι καὶ ταῖς ποτ' ἀκρίβειαν θεω-
ρίαις εὐθύς ἐκ νέων γυμνάσας τὰν διάνοιαν, ^f ἱκανός ἐντι
ποτὶ φρόνασιν· οὐθ' ὁ τούτων μὲν ἀπολειφθεὶς, ἐν ἀκροαμά-
τεσσι ^g δὲ πολλοῖς καὶ πραγμάτεσσι ἀναστρεφθεὶς. Ἄλλ'
ὁ μὲν ἐν τῷ καθ' ἕκαστα κρίνεν, τυφλὸς ἐγένετο τὰν διά- 40
νοιαν· ὁ δ' ἐν τῷ καθόλῳ θεωρὲν αἰεὶ. ^h Καθάπερ γὰρ ἐπὶ
τῶν λογισμῶν τὰ μέρεα ⁱ συντιθέντας τὸ ὅλον ἔξ αὐτῶν λογί-
ζεσθαι· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων δύναται ὁ μὲν λόγος
τὰν καθόλῳ θεωρίαν ὑπογράφεν, ἅ δ' ἐμπειρία, ^k καθ'
ἕκαστα κρίνεν.

76.

^a Sic A. Ἀρχύτου Πυθαγορείου
Trinc.

^b φρόνιμος δὲ A. Vulgo deest δέ.

^c μαθημάτεσσι] μαθημάτεσσι A.

^d βίων ἀνθρωπίνων] ἀνθρωπίνων βίων
A. λάβοι pro λάβη duo MSS. apud
Schowium. θεῶν τε νόμων Trinc.

^e ἐπελθόντα] ἐπελθόντα τὰ Arsen.

^f ἱκανός ἐντι ποτὶ φρόνασιν] ποτὶ

φρόνασιν ἱκανός ἐντι A.

^g δὲ πολλοῖς] δὲ om. A. Trinc.

^h καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν λογισμῶν]
καθάπερ ἐπὶ τὸν λογισμὸν A. γὰρ om.
Trinc. Post hæc v. inserit Scho-
wius δύναται ὁ λόγος.

ⁱ συντιθείς] συντιθέντας A. Arsen.
Trinc.

^k καθ' ἕκαστα] τὰ καθ' ἕκαστον
Arsen.

77 ^a Ἐπικτήτου.

Οὐδείς φιλοχρήματος, καὶ φιλήδονος, καὶ φιλόδοξος, φιλόανθρωπος, ἀλλὰ μόνος ὁ φιλόκαλος.

78 Ὡσπερ οὐκ ἂν ἐβούλου ἐν νῆϊ μεγάλη καὶ γλαφυρᾷ⁵⁰ καὶ πολυχρύσῳ πλέων βαπτίζεσθαι· οὕτω μηδὲ ἐν οἰκίᾳ αἰροῦ ὑπερμεγεθεῖ καὶ πολυτελεῖ ^b αὐλιζόμενος χειμάζεσθαι.

79 ^a Δημητρίου Φαληρέως τῶν ἐπτὰ σοφῶν ἀποφθέγματα.

Κλεόβουλος Εὐαγόρου

Λύνδιος ἔφη.

Μέτρον ἄριστον. Πατέρα δεῖ αἰδεῖσθαι. Εὖ τὸ σῶμα ἔχειν ^b καὶ τὴν ψυχὴν. ^c Φιλήκοον καὶ μὴ πολυήκοον. ^d Πολυμαθῆ, ἢ ἀμαθῆ. Γλῶσσαν εὐφημον κεκτῆσθαι. Ἄρετῆς οἰκεῖον, ^e καὶ κακίας ἀλλότριον, ἀδικίαν μισεῖν. Εὐσέβειαν φυλάσσειν. Πολίταις τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν. ^f Γλώττης κρατεῖν. Βία μηδὲν πράττειν. Τέκνα παιδεύειν. Τύχῃ εὐχεσθαι. ^g Ἐχθρας διαλύειν. Τὸν τοῦ δήμου ἐχθρὸν, πολέμιον νομίζειν. Γυναικὶ μὴ μάχεσθαι, μηδὲ ^h ἄγαν φρονεῖν, ἀλλοτρίων παρόντων· ⁱ τὸ μὲν γὰρ ἐστὶ χέρηον,¹⁰

77.

^a Habet A. post alia Epicteti. Idem de n. seq. dicendum. Fragm. 13. 14. καὶ deest A. ante φιλόανθρωπος.

78.

^b καθήμενος] αὐλιζόμενος A. Gesneri margo. μικρῶ pro μεγάλη κ. γ. Trinc.

79.

^a Sic A. Trinc. In hoc tamen lemma positum ante n. 78.

^b καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν A.

^c φιλήκοον καὶ μὴ πολυήκοον] A. φιλήκοον εἶναι μᾶλλον ἢ φιλόλαλον. Gesneri marg. φιλήκοον—πολύλαλον A. et B. m. s. πολύλαλον item habet Gesneri margo.

^d πολυμαθῆ ἢ ἀμαθῆ] Al. φιλομαθῆ μᾶλλον ἢ ἀμαθῆ Gesneri margo.

^e καὶ κακίας ἀλλότριον desunt A. Trinc.

^f γλώττης κρατεῖν] ἠδονῆς κρατεῖν A. B. m. sec. et Gesneri margo.

^g ἔχθρας] ἐχθροὺς Gesneri margo. τύχῃ εὐχ. om. Trinc.

^h ἄγαν φρονεῖν] Al. φιλοφρονεῖσθαι Gesneri margo. σωφρονίζειν A. et B. uterque ex em. Valckenærijus: F. leg. μηδὲ ἄγαν ἀγανοφρονεῖν, neque nimis esse blandiloquum.

ⁱ τὸ μὲν γὰρ ἐστὶ χέρηον] χέριον Trinc. τὸ μὲν γὰρ ἄνοια A. ἄνοϊαν Gesneri marg. et B. m. sec. Mox τὸ δὲ μανίαν σημαίνει Gesneri margo.

τὸ δὲ μανίαν δύναται παρέχειν. Οἰκέτας μεθύοντας μὴ κολλάζειν· εἰ δὲ μὴ, δόξεις^κ καὶ αὐτὸς μεθύειν. Γαμῆν ἐκ τῶν ὁμοίων· ἔαν γὰρ ἐκ τῶν κρειττόνων, δεσπότης, οὐ συγγενεῖς κτήσῃ. ¹ Μὴ ἐπιμαίνεσθαι τῷ σκώπτοντι· ἀπεχθῆς γὰρ ἔσῃ τοῖς σκωπτομένοις. Εὐποροῦντα μὴ ὑπερήφανον εἶναι, ἀποροῦντα μὴ ταπεινοῦσθαι.

β. Σόλων Ἐξηκεστίδου Ἀθηναῖος ἔφη.

Μηδὲν ἄγαν. ^m Κριτῆς μὴ κάθησο· εἰ δὲ μὴ, τῷ ⁿ λη-20 φθέντι ἐχθρὸς ἔσῃ. Ἡδονὴν φεῦγε· ὁ αὕτη γὰρ λύπην τίπτει. Φύλασσε τρόπου καλοκαγαθίαν ὄρκου πιστοτέραν. ^p Σφράγιζε τοὺς μὲν λόγους σιγῇ· τὴν δὲ σιγὴν καιρῷ. Μὴ ψεύδου, ἀλλ' ἀλήθευε. Τὰ σπουδαῖα μελέτα. Τῶν γονέων μὴ λέγε δικαιότερα. Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ, οὐς δ' ἂν κτήσῃ, μὴ ταχὺ ἀποδοκίμαζε. Ἄρχεσθαι μαθῶν, ἄρχειν ἐπιστήσῃ. ^q Εὐθύνας ἐτέρους ἀξίων δίδοναι, καὶ αὐτὸς ὑπεχε. Συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα τοῖς πολί-30 ταις. Μὴ θρασύνου. Μὴ κακοῖς ὀμίλει. Χρῶ τοῖς Θεοῖς. Φίλους ^r εὐσεβεῖ. [^s Γονεῖς αἰδοῦ. Νοῦν ἡγεμόνα ποιῶ.] Ὁ δ' ἂν ἴδῃς μὴ λέγε. ^t Εἰδῶς σίγα. Τοῖς ^u σεαυτοῦ πρῶτος ἴσθι. Τὰ ἀφανῆ τοῖς φανεροῖς τεκμαίρου.

^κ καὶ αὐτὸς μεθύειν] παροινεῖν A. B. m. s. et sic voluisse videtur Gesnerus, cujus margo hanc lectionem præbet alieno in loco.

¹ μὴ ἐπιμαίνεσθαι] Al. μὴ ἐπιγε-λᾶν τοῖς σκωπτομένοις. ἀπεχθήσεσθαι. Gesneri marg. ἐπιγέλα pro ἐπιμαίνεσθαι A. et B. m. sec.

^m κάθησο] κάθησο A. et sic emend. Valckenærius.

ⁿ ληφθέντι] λειφθέντι A.

^o αὕτη γὰρ] ἤτις A. B. m. s. et Gesneri margo.

^p σφράγιζε] σφραγίζου A. B. m. sec.

^q εὐθύνας ἐτέρους ἀξίων δ. κ. ἀ.

^ς ὑπεχε] εὐθύνας ἐτέροις ὅς ἀξίους δ. α. ἰπέχειν A. et B. m. sec. Desunt Trinc.

^r εὐσεβεῖ] ἐπαίνει A. B. m. sec. Valckenærius ad Euripid. Hippol. 996: "Mihi dixisse videtur (Solon) χρῶ τοῖς θεοῖς, ὡς φίλοις" "γονεῖς αἰδοῦ. Hæc erat sapienti "commendata pietas, Diis ut "amicis uti."

^s γονεῖς—ποιῶ desunt A.

^t εἰδῶς σίγα desunt A.

^u σεαυτοῦ] ἑαυτοῦ A. sed em. σεαυτοῦ.

γ. Χίλων υἱὸς ^w Δαμαγήτου Λακεδαιμόνιος ἔφη.

Γνώθι σαυτὸν. ^x Πίνων, μὴ πολλὰ λάλει· ^y ἁμαρτήσεις γάρ. Μὴ ἀπείλει τοῖς ἐλευθέροις· οὐ γὰρ ^z καλόν. Μὴ κα-⁴⁰ κολόγει τοὺς πλησίον· εἰ δὲ μὴ, ἀκούσῃ ^a ἐφ' οἷς λυπηθήσῃ. Ἐπὶ τὰ ^b δεῖπνα τῶν φίλων βραδέως πορεύου, ἐπὶ δὲ τὰς ἀτυχίας, ταχέως. Γάμους εὐτελεῖς ποιῶ. Τὸν τετελευτηκότα μακάριζε. Πρεσβύτερον σέβου. Τὸν τὰ ἀλλότρια περιεργαζόμενον μίσει. Ζημίαν αἰροῦ μάλλον, ἢ κέρδος ^c αἰσχρόν. Τῷ δυστυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα. ^d Τραχὺς ὦν, ἥσυχον σεαυτὸν πάρεχε, ὅπως σε αἰσχύνωνται μάλλον, ἢ φοβῶνται. Τῆς ἰδίας οἰκίας προστάτει. Ἡ γλῶσσά σου μὴ ^e προτρεχέτω τοῦ νοῦ. Θυμῷ κράτει. Μὴ ἐπιθύμει ⁵⁰ ἀδύνατα. Ἐν ὁδῷ μὴ σπεῦδε προάγειν, μηδὲ τὴν χεῖρα κινεῖν· ^f μανικὸν γάρ. Νόμοις ^g πείθου. ^h Ἀδικούμενος διαλάσσου· ὑβριζόμενος δὲ, τιμωροῦ.

δ. ⁱ Πιττακὸς Μυτιληναῖος.

Ἐγγύη, παρὰ δ' ἄτη. Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο. Μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἴσθι ^k καλός. Μὴ πλούτει κακῶς. Μὴ σε δια-¹ βαλλέτω λόγος ^l εἰς τοὺς πίστεως κεκοινωνηκότας. Κολακεύειν γονεῖς μὴ ἔκνει. Μὴ προσδέχου τὸ φαῦλον. Οἴους

^w πάγητος] Gesnerus in marg. *Luërtius habet Δαμαγήτου*. Sic A. et B. m. sec.

^x πίνων] πεινῶν A. p. m.

^y ἁμαρτήσεις] ἁμαρτήσεις A. B. m. sec.

^z καλόν] δίκαιον Gesneri margo. *Οὐ γὰρ καλόν desunt A.*

^a ἐφ' οἷς] τις A. a p. m.

^b δεῖπνα] δίκαια A. a p. m.

^c αἰσχρόν] αἰσχρόν ἡγοῦ· σὺ γὰρ ἀπαξ λυπήσῃ A.

^d τραχὺς] ἰσχυρὸς Gesneri margo.

^e προτρεχέτω] προσεχέτω A. a p. m.

^f μανικόν] μανικοῦ Gesneri margo.

^g πείθει] πείθου A. Trinc.

^h ἀδικούμενος] ἀδικούμενος Gesneri margo et B. m. sec. δὲ post ὑβριζόμενος deest A.

ⁱ Πιττακὸς Μυτιληναῖος] Gesneri edit. Bas. Π. Μυτιληναῖος. Trinc. et al. Π. Μυτιληναῖος. A. Θαλῆς ἐκ σάμου μιλῆσιος ἔφη cum Gesneri margine. ἄττα Trinc. pro ἄτη.

^k καλός] καλῶς A. Trinc. B. m. p.

^l εἰς ταῦς] πρὸς τοὺς A. Gesneri margo et B. m. sec.

ἀν ἐράνους ^m ἐνέγκης τοῖς γονεῦσι, τούτους ⁿ αὐτὸς ἐν τῷ
γῆραι παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου. Χαλεπὸν τὸ εὖ γινῶναι.
Ἠδιστὸν τὸ ἐπιθυμίας τυχεῖν. Ἄνιάρων ἀργία. ^o Κακὸν
ἀκρασία. Βαρὺ ἀπαιδευσία. Δίδασκει καὶ μάθανε τὸ
ἄμεινον. Ἄργος μὴ ἴσθι, μὴ δ' ἀν ^p πλουτῆς. ^q Τὴν εὐτυ-
χίαν κρύπτε. Φθόνου χάριν μὴ οἰκτεῖρου. ^r Μέτρῳ χρῶ. ¹⁰
Μὴ πᾶσι πίστευε. Ἄρχων κόσμει ^s σαυτὸν.

ε. ^t Θαλῆς ὁ Μιλήσιος.

Καιρὸν γινῶθι. Ὁ μέλλεις ποιεῖν, μὴ λέγε ἀποτυχῶν γὰρ,
καταγελασθήσῃ. ^u Τοῖς ἐπιτηδεύουσιν χρῶ. Ὅσα ^w νεμεσῆς τῷ
πλησίον, αὐτὸς μὴ ποίει. ^x Ἀπραγοῦντα μὴ οὐκ εἰδίζε· ἐπὶ
γὰρ τούτοις νέμεσις Θεῶν κἀθηται. Παρακαταθήκας ἀπόδος.
^y Ἀνέχου ὑπὸ τῶν πλησίον [μικρά. Ἀγάπα τὸν πλησίον,
μικρὰ ἐλαττούμενος. Τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε, μὴ δ' εὖ τὸν ^z
ἐχθρόν· ἀσυλλόγιστον ^z γὰρ τὸ τοιοῦτον. Δεινὸν τὸ συνιδεῖν τὸ
μέλλον. Ἀσφαλὲς τὸ γενόμενον, ἀσαφὲς τὸ μέλλον. Πιστὸν
γῆ, ἀπιστὸν θάλασσα, ἀπληστον κέρδος. Κτῆσαι ^a καλο-
καγαθίαν. Θεραπείαν ζῆτει. Φίλει τὴν παιδείαν, σωφροσύ-

^m ἐνέγκης] ἐνέγκους A.

ⁿ αὐτὸς] αὐτὸς A. B. m. sec.

^o κακὸν] βλαβερὸν A. et margo
Gesneri.

^p πλουτῆς] πλουτεῖς A.

^q τὴν εὐτυχίαν κρύπτε] Gesnerus
in marg. Al. κακὰ ἐν οἴκῳ κρύπτε.
Et sic A. et B. m. sec.

^r μέτρῳ χρῶ om. Trinc. habet
B. m. sec.

^s σαυτὸν] σεαυτὸν A. ἄρχων κ. σ.
desunt Trinc.

^t Θαλῆς ὁ Μιλήσιος] Πιττακὸς
Ἐρράδου Λέσβιος ἔφη Gesneri margo
et A.

^u τοῖς ἐπιτηδεύουσιν] τῷ ἐπιτηδεύοντι A.

^w νεμεσῆς] νεμεσεῖς B. m. p.
νεμεσεῖς m. sec. et Trinc. τὸν pro
τῷ A. a p. m. B. Trinc.

^x ἀπραγοῦντα] Gesnerus in marg.:
Lego κακοπραγοῦντα vel δυσπραγοῦν-
τα.

^y ἀνέχου.] In B. (ut Trinc.) ἀγάπα
τὸν πλησίον μικρὰ ἐλαττούμενος, linea
subducta, et in ora additum a m.
sec. ἀνέχου ὑπὸ τῶν πλησίον μικρὰ
ἐλαττούμενος. In A. desunt μικρὰ
ἀγάπα τὸν πλησίον. Valckenærius:
“Jungenda sunt ista, ἀγάπα τοῦ
πλησίον μικρὰ ἐλαττούμενος. Ne
“indigneris, si alio nonnihil in-
“ferior habeatis.”

^z γὰρ τὸ τοιοῦτον] πᾶν τοιοῦτον A.
μὴδ' εὖ — τοιοῦτον om. Trinc. Ibid.
mox absunt ἀσαφὲς τὸ μέλλον. ἀσ-
φαλὲς—μέλλον om. Trinc.

^a καλοκαγαθίαν] ἴδια A. et mox
εὐσέβειαν pro ζῆτει. φίλει τὴν.

νην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, πίστιν, ἐμπειρίαν, ἐπιδεξιότητα, ἐταιρείαν, ^b ἐπιμέλειαν, οἰκονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν.

ζ. Βίας ^c Τευταμίδης Πριηνεὺς ἔφη.

Οἱ πλεῖστοι ἄνθρωποι κακοί. ^d Ἐς τὸ ἔσοπτρον ἐμβλέ-³⁰
ψαντα δεῖ, εἰ μὲν καλὸς φαίνη, καλὰ ποιεῖν, εἰ δὲ αἰσχροὺς,
τὸ τῆς φύσεως ἑλλιπὲς διορθοῦσθαι τῇ καλοκαγαθία. Βρα-
δέως ἐγχείρει ὁ δ' ἂν ἄρξῃ, διαβεβαιού. Μίσει τὸ ταχὺ
λαλεῖν, ^e μὴ ἀμάρτης· μετάνοια γὰρ ἀκολουθεῖ. Μῆτε εὐήθης-
ῖσθι, μῆτε κακοήθης. Ἄφροσύνην μὴ προσδέχου. Φρόνησιν
ἀγάπα. ^f Πάντοτε λέγε, ὡς εἰσὶ Θεοί. Νόει τὸ πραττόμενον.
^g Ἄκουε πολλά. Λάλει ^h καίρια. Πένης ὦν, πλουσίοις μὴ ἐπι-⁴⁰
τίμα, ἢν μὴ μέγα ὠφελῆς. Ἀνάξιον ἄνδρα μὴ ἐπαίνει διὰ
πλοῦτον. Πείσας λάβε, μὴ ⁱ βιασάμενος. Ὅτ' ἂν ἀγαθὸν
πράσσης, Θεοὺς, ^j μὴ σεαυτὸν αἰτιῶ. Κτῆσαι ἐν μὲν νεότητι
εὐπραξίαν, ἐν δὲ τῷ γῆρα σοφίαν. Ἐξεις ἔργῳ μνήμην,
καιρῷ εὐλάβειαν, τρόπῳ γενναιότητα, ^k πόνῳ ἐγκράτειαν,
φόβῳ ^l εὐσέβειαν, πλούτῳ ^m φιλίαν, λόγῳ πειθῶ, σιγῇ κόσ-
μον, γνώμῃ ⁿ δικαιοσύνην, τόλμῃ ἀνδρείαν, πράξει δυναστείαν,
δόξῃ ἡγεμονίαν, ^o φύσει εὐγένειαν.

50

η. Περίανδρος Κυψέλου Κορίνθιος ἔφη.

Μελέτα τὸ πᾶν. Καλὸν ἡσυχία. Ἐπισφαλὲς προπέτεια.

^b ἐπιμέλειαν om. Trinc. Habet B. a m. sec. εὐσέβειαν mox om. A. B.

^c τευταμίδης] τευταμίδου A. Trinc. et Gesner. in marg.

^d Dedi cum Gesneri margine, A. et B. m. sec. et sic plures MSS. apud Schowium. Vulgo, χρῆ πρῶτον αὐτὸν ἐμβλέψαντα πράττειν· εἰ μὲν καλὸς φαίνη, καλὰ ποιεῖν· εἰ δὲ αἰσχροὺς, τὸ τῆς φύσεως ἑλλιπὲς διορθοῦσθαι· ἄσκει καλοκαγαθίαν.

^e μὴ ἀμάρτης — ἀκολουθεῖ om. Trinc.

^f πάντοτε] περὶ θεῶν A.

^g καίρια] ὀλίγα B. m. p.

^h βιαζόμενος A. πάσας pro πείσας Trinc.

ⁱ μὴ] μὴ δὲ B. m. p. Trinc.

^k πόνῳ — πειθῶ] Prius defuit A. sed annotatur ad marg.

^l εὐσέβειαν] εὐλάβειαν Gesner. in marg.

^m φιλίαν] δειλίαν Gesn. in marg.
ⁿ δικαιοσύνην τόλμῃ inter lineas scripta A.

^o φύσει εὐγένειαν om. A. Trinc.

Κέρδος αἰσχροῦν, φύσεως κατηγορία. Δημοκρατία κρεῖττον τυραννίδος. Αἱ μὲν ἡδοναὶ, θνηταὶ, αἱ δ' ἀρεταὶ, ἀθάνατοι. Εὐτυχῶν μὲν, μέτριος ἴσθι· ἀτυχῶν δὲ, φρόνιμος. Φειδόμενον κρεῖττον ἀποθανεῖν, ἢ ζῶντα ἐνδεῖσθαι. Σεαυτὸν ἄξιον παρασκευάζε τῶν γονέων. Ζῶν μὲν ἐπαινοῦ· ἀποθανῶν δὲ, μακαρίζου. Φίλοις εὐτυχοῦσι καὶ ἀτυχοῦσιν ὁ αὐτὸς ἴσθι. Ὅν ἂν ἐκῶν ^p ὁμολογήσης πονηρὸν, παράβαινε. Λόγων ἀπορρητῶν ἐκφορὰν μὴ ποιοῦ. ^q Λοιδόρει ὡς ταχὺ φίλος ἐσόμενος. Ταῖς μὲν νόμοις παλαιαῖς χρῶ, τοῖς δ' ὄψοις προσφάτοις. Μὴ μόνον τοὺς ἀμαρτάνοντας κόλαζε, ἀλλὰ καὶ τοὺς μέλλοντας κάλυε. Δυστυχῶν, κρύπτε· ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς εὐφρανῆς.

80 Σωσιάδου τῶν ἐπτὰ σοφῶν ὑποθήκαι.

Ἐπου Θεῶ. Νόμῳ πείθου. Θεοὺς σέβου. Γονεῖς αἰδοῦ. Ἦττῶ ἵπὲρ δικαίου. Γνωθὶ μαθῶν. Ἀκούσας νόει. Σαυτὸν ἴσθι. Γαμῆν μέλλων, καιρὸν γνωθὶ. Φρόνει θνητά. Ξένος ὦν ἴσθι. Ἐστίαν τίμα. Ἄρχε σεαυτοῦ. Φίλοις βοήθει. Θυμοῦ κράτει. Φρόνησιν ἄσκει. Πρόνοϊαν τίμα. Ὀρκῷ μὴ χρῶ. Φιλίαν ἀγάπα. Παιδείας ἀντέχου. Δόξαν δίκωκε. Σοφίαν ζήλου. Καλὸν εὐλέγε. ²⁰ Ψέγε μηδένα. Ἐπαίνει ἀρετήν. Πράττε δίκαια. Φίλοις εὐνόει. Ἐχθροὺς ἀμύνου. Εὐγένειαν ἄσκει. Κακίας ἀπέχου. Κοινὸς γίνου. Ἴδια φύλασσε. Ἀλλοτριῶν ἀπέχου. Εὐφημος ἴσθι. Ἄκουε πάντα. Φίλῳ χαρίζου. Μηδὲν ἄγαν. Χρόνου φείδου. Ὅρα τὸ μέλλον. Ἰβριν μίσει. ⁸ Ἰκέτας αἰδοῦ. (⁴ Πείνων ἄρμοζε) Τίους παίδευε. Ἐχῶν χαρίζου. Δόλον φοβοῦ. Εὐλόγει ^u πάντας.

^p ὁμολογήσεις] ὁμολογήσης A. Margo ed. Francof. ὅ δ' ἂν ἀκῶν ὁμ.

^q λοιδόρει] λοιδόρου A. B. m. sec.

^r ἵπὲρ δικαίου] ἵπὸ δικαίου A. B. m. sec. Gesn. marg. et quidam MSS. apud Schowium. Mox ξένος ὦ. ἱ. om. Trinc. et infra μηδὲν ἄγαν.

⁸ οἰκέτας] ἰκέτας A.

^t πείνων] πεινῶν A. Schowius ex uno codice MS. dedit πένης ὦν ἄ. Wyttenbachius ad Plutarch. p. 138. C. veram scripturam putat esse γάμον ἄρμοζε. Notat margo ed. Gesner. voces πείνων ἄρμοζε alias non legi. Desunt certe Trinc. ^u πάντας] πάντα margo Gesneri.

Φιλόσοφος γίνου. ^w Ὅσια κρίνε. Γνούς πράττε. Φόνου απέχου. ³⁰
 Εὔχου δυνατά. Σοφοῖς χρῶ. ἦθος δοκίμαζε. Λαβῶν ἀπόδος.
 Ἰφροῶ μηδένα. Τέχνη χρῶ. Ὁ μέλλεις, δός. ^x Εὐεργεσίας τί-
 μα. Φθόνει μηδενί. Φυλακῆ πρόσεχε. Ἐλπίδα αἶνει. Διαβολὴν
 μίσει. Δικαίως κτῶ. Ἀγαθούς τίμα. ^y Κριτὴν γνῶθι. Γάμους
 κράτει. Τύχην νόμιζε. Ἐγγύην φεῦγε. Πᾶσι διαλέγου. Ὀμοί-
 οῖς χρῶ. Δαπανῶν ἄρχου. ^z Κτώμενος ἤδου. Αἰσχύνῃ σέβου.
 Χάριν ἐκτέλει. ^a Εὐτυχίαν εὔχου. Τύχην στέργε. Ἀκούων ὄρα.
 Ἐργάζου κτητά. ^b Ἐριν μίσει. Ὀνειδος ἐχθαίρει. Γλῶσσαν
^c ἴσχε. Ἰβριν ἀμύνου. Κρίνε δίκαια. Χρῶ χρήμασιν. ^d Ἀδωρο-
⁴⁰ δόκητος δοκίμαζε. Αἰτιῶ παρόντα. Λέγε εἰδώς. Βίας μὴ ἔχου.
 Ἀλύπως βίου. Ὀμίλει πράως. Πέρασ ἐπιτέλει, μὴ ἀποδει-
 λιῶν. ^e Φιλοφρόνει πᾶσιν. Τίοῖς μὴ ^f καταθάρρει. ^g Γλώττης
 ἄρχε. Σεαυτὸν εὖ ποίει. Εὐπροσῆγορος γίνου. Ἀποκρίνου ἐν
 καιρῶ. Πόνει ^h μετὰ δικαίου. Πράττε ἀμετανοήτως. Ἀμαρτάν-
 ων μετανόει. Ὀφθαλμοῦ κράτει. Βουλεύου ⁱ χρήσιμα. ^k Ἐπι-
 τέλει συντόμως. Φιλίαν φύλασσε. Εὐγνώμων γίνου. Ὀμόνοϊαν
 δῖωκε. Ἄρρητον ^l μὴ λέγε. Τὸ ^m κρατοῦν φοβοῦ. Τὸ συμφέρον ⁵⁰
 θηρῶ. Καιρὸν προσδέχου. Ἐχθρας διάλυε. ⁿ Γῆρας προσδέχου.

^w Ὅσια κρίνε om. B.

^x εὐεργεσίας] εὐεργέτας B. m. sec.

^y κρίτην usque ad ἤδου desunt
 Trinc. Valckenærius: "Suspisor
 " leg. κοίτην γνῶθι, γάμου κράτει.
 " Sic v. 42. ὀφθαλμοῦ κράτει. Su-
 " pra p. 45, 10. γαμεῖν ἐκ τῶν
 " ὁμοίων est Cleobuli: nihil alias
 " esset in his de nuptiis."

^z κτώμενος — εὔχου desunt A.

^a εὐτυχίαν — κτητά om. Trinc.

^b ἔριν] ἔβριν A.

^c ἴσχε] ἴσχυε A. γλῶσσαν — ἀμύνου
 om. Trinc. et mox χρῶ χρήμασιν.

^d ἀδωροδόκητος δοκίμαζε] ἀδωροδό-
 κητα δικάζε A. et Gesneri margo.
 δικάζε B. m. sec. ἀλύπως βίου

om. Trinc.

^e φιλοφρόνει πᾶσιν om. Trinc.

^f καταθάρρει] καταρῶ A. B. m.
 sec. et Gesneri margo.

^g γλώττης] γυναικὸς A. B. m. sec.
 et Gesneri margo.

^h μετὰ δικαίου] μετ' εὐνοίας A. B.
 m. sec. et Gesneri margo.

ⁱ χρήσιμα] χρόνῳ B. m. sec.

^k ἐπιτέλει] πράττε A. B. m. sec.
 et Gesneri margo.

^l μὴ λέγε] κρύπτε A. et Gesneri
 margo.

^m κρατοῦν] ἀκρατοῦν A. et Ges-
 nerii marg.

ⁿ γῆρας — καυχῶ om. Trinc. ἐπὶ
 p. μ. κ. in B. a m. sec.

Ἐπὶ ῥώμῃ μὴ καυχῶ. Εὐφημίαν ἄσκει. Ἀπέχθειαν φεῦγε. Πλούτει δικαίως. Δόξαν μὴ^ο λείπε. Κακίαν μίσει. Μανθάνων μὴ κάμνε. Κινδύνευε φρονίμως. ^ρΦειδόμενος μὴ λείπε. Χρησμοὺς θαύμαζε. Οὐς τρέφεις, ἀγάπα. ^αἈπόντι μὴ μάχου. Πρεσβύτερον αἰδοῦ. Νεώτερον δίδασκε. Πλούτῳ ἀπίστει. Σεαυτὸν αἰδοῦ. ^γΜὴ ἄρχε ὑβρίζειν. Προγόνους στεφάνου. Θῆσκε ὑπὲρ πατρίδος. Τῷ βίῳ μὴ μάχου. Ἐπὶ νεκρῶ μὴ γέλα. ^σἈτυχοῦντι συνάχθου. Χαρίζου^ι ἀβλαβῶς. Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. Ἐξ εὐγενῶν γένηνα. Ἐπαγγέλλου μηδενί. Φθιμένους μὴ ἀδίκει. Εὐπάσχε ὡς θνητός. Τύχῃ μὴπίστευε. ^πΠαῖς ὢν κόσμιος ἴσθι, ἡβῶν ἐγκρατῆς, μέσος δίκαιος, ^ωπρεσβύτερος εὐλογος. Τελεύτα ἄλυπος.

81 ^α Ἡρακλείτου.

Ὀκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδεὶς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο, ὥστε

^β γινώσκειν ὅτι σοφόν ἐστὶ πάντων κεχωρισμένον. 10

82 Κρύπτειν ἀμαθίην κρέσσον, ἢ ἐς τὸ μέσον φέρειν.

83 Ἀνθρώποις γίνεσθαι ὀκόσα θέλουσιν, οὐκ ἄμεινον.

84 Νῦσος ^α ὑγιεῖν ἐποίησεν, ἡδὺ καὶ ἀγαθόν^ι λιμὸς, κόρον^ι

^ο λίπε] λείπε A. et sic voluit, opinor, Gesner. in marg. λείπε A. pro μίσει.

^ρ ἠδόμενος] φειδόμενος A. et mox λείπε. ἠδόμενος — θαύμαζε om. Trinc. χρησμοὺς θαύμαζε B. a m. sec.

^α ἀπόντι μ. μ. om. Trinc. Habet B. a m. sec.

^γ μὴ ἄρχε^ε A. μὴ ἄρχου B. m. sec. μ. α. ὕ. om. Trinc.

^σ ἀτυχοῦντι] ἀτυχοῦσι A.

^ι ἀβλαβῶς] εὐβλαβῶς B.

^π παῖς ὢν om. Trinc. Habet B. m. sec.

^ω πρεσβύτερος] πρεσβύτης margo Gesneri.

81.

^α Sic Trinc. qui eidem tres seqq. sententias tribuere videtur. Et

sic credo A. B.

^β γινώσκειν.] Sic Trinc. Edd. recentt. γινώσκει. Sequitur in Trinc. et al. hæc sententia, ἢ γὰρ θεὸς ἢ θηρίον, quæ ex margine irrepit. Gesnerus se eam in margine cod. cujusdam invenisse testatur. Et sic, ni fallor, A. B. Sic certe Can.

ibid. D. E. F. G. W. ὥστε γινώσκειν, ὅτι σοφόν ἐ. notatis in marg. ἢ γὰρ θεὸς ἢ θηρίον. Scripsi, ὥστε γινώσκειν θεὸν, ὅτι σοφόν ἐ. Antea, ὥστε γινώσκει, ἢ γὰρ θεὸς ἢ θηρίον, ὅτι σοφόν ἐ. Marginalia: ἢ γὰρ θεὸς ἢ θηρίον nata sunt ex γρ. θς et θ̄, vitiose postea descriptis et textui male insertis. Schow.

84.

^α ὑγείαν] ὑγιεῖν B. m. sec.

κάματος, ἀνάπαυσιν. ^b Σωφρονεῖν, ἀρετὴ μεγίστη· καὶ σοφίη, ^d ἀληθέα λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαίοντας. Ἐυνόν ἐστι πᾶσι τὸ φρονεῖν. Ἐὺν νόῳ λέγοντας, ἰσχυρίζεσθαι χρῆ τῷ ξυνῷ πάντων. Ὅκως περ νόμῳ πόλις, ^d καὶ πόλις ἰσχυροτέρως. Τρέφονται γὰρ πάντες οἱ ^e ἀνθρώπινοι νόμοι ὑπὸ ἐνὸς τοῦ θεοῦ· κρατεῖ γὰρ τοσαῦτον, ὁκόσον ἐθέλει, καὶ ἐξαρκεῖ πᾶσι, καὶ περιγίνεται.

85 ^a Σωκράτους.

Ψυχῆς ἐστὶ λόγος, ἑαυτὸν αὖξων. Ἐν τῷ βίῳ, καθάπερ ἐν δράματι, χρῆ τὰ πρῶτα λέγειν, οὐ τὸν πλουσιώτατον, ἀλλὰ τὸν φρονιμώτατον.

86 Σωκράτους.

Καλὸν ἐπὶ μὲν τῆς ἐστίας φαίνεσθαι τὸ πῦρ λαμπρόν· ἐπὶ δὲ τῆς εὐτυχίας, τὸν νοῦν.

87 ^a Δεῖ ὥσπερ εὐνομουμένης τῆς πόλεως φυγαδεύειν ^b στασιαστικὴν ἀνθρωπον, οὕτως ἐκ τῆς σωθησομένης ^c ψυχῆς τὸν πρὸς τὰ φαῦλα κεκλικότα νοῦν.

88 ^a Πλάτωνος.

Πολλὰ τέχναι ἐν ἀνθρώποις εἰσὶν ἐκ τῶν ἐμπειριῶν, ἐμπει-

^b σωφρονεῖν] σωφροσύνην B. et sic MSS. apud Schowium prædixo καί. Hinc usque ad φρονιμώτατον om. A.

^c ἀληθέα — ἐπαίοντας] Forte legendum ἀληθέα λέγειν καὶ ποιεῖν καλὰ, φύσιν ἐπαίοντας, *Natura convenienter viventes, quæ vita beata erat Sapientis Stoicorum.* VALCKENÆR.

^d καὶ πόλις ἰσχυροτέρως] καὶ πόλις ται ἰσχ. Codex unus apud Schowium.

Ib. Locus est obscurus, et, ut videtur, corruptus. GESNER. In hoc fr. quod attigit nuper admodum Schleyermacher *im Museum der Alterthumsw.* I. 3. p. 478.

legerim: Ἐὺν νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρῆ τῷ ξυνῷ πάντων, ὅκως περ νόμῳ πόλις καὶ πόλις ἔστ' ἰσχυροτέρως. (ἰσχυρίζεται scil.) JACOBS in *Athenæum* p. 106.

^e ἀνθρώπινοι] ἀνθρώπειοι B. ἀνθρώπιοι Trinc.

85.

^a Sic Trinc.

86.

^a Sic A. Trinc.

87.

^a Socrati tribuere videtur A.

^b στασιαστικὴν] στάσις τὸν A.

^c ψυχῆς τὸν] ψυχῆς πάντα τὸν A. 88.

^a Sic Trinc. in *Gorgia* addit Gesner. Sc. p. 448. C.

ρως εὐρημέναι. Ἐμπειρία μὲν γὰρ ποιεῖ τὸν αἰῶνα ἡμῶν πορεύεσθαι κατὰ τέχνην· ἀπειρία δὲ κατὰ τύχην. ^b Ἐκάστων δὲ τούτων ^c μεταλαμβάνουσιν ἄλλοι ἄλλων ἄλλως· τῶν δὲ ἀρίστων οἱ ἄριστοι.

89^a Σὺ δὲ ^b δὴ πρὸς Θεῶν, ὦ παῖ, δυνατὸν ἡγεῖ τούτο; τάχα ⁴⁰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ὄξύτερον οἱ νέοι πρὸς αὐτὸ βλέποιτε· ἡμεῖς δὲ ἀμβλύτερον. Τὸ ποῖον, καὶ πρὸς τί μάλιστα λέγεις; οὐ γὰρ πω κατανοῶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον. Εἰ πάντα ἐπίστασθαι τινα ἀνθρωπὸν ἐστὶ δυνατόν; Μακάριον ^d μὲντ' ἂν ἡμῶν, ὦ ξένε, ἦν τὸ γένος.

90^a Σωκράτους.

Οὔτε ἵππῳ χωρὶς χαλινῶ, οὔτε πλούτῳ χωρὶς λογισμοῦ δυνατόν ἀσφαλῶς χρῆσασθαι.

91^a Ὁ βίος, ὡς περ ὄργανον, ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει ἀρμοστώ- ⁵⁰ μενος, ἡδίων γίνεται.

92 Ἐπαινεῖν χρὴ τὸ κατὰ τέχνην γινόμενον.

93^a Πλάτωνος.

Μάλιστα ^b προμελεῖσθαι χρὴ, ὅπως ἕκαστος ἡμῶν τῶν ἄλλων μαθημάτων ἀμελήσας, τούτου τοῦ μαθήματος καὶ μιμητῆς καὶ μαθητῆς ἔσται, εἴαν ποθεν οἷός τ' ἦ μαθεῖν καὶ ἐξευρεῖν τίς αὐτὸν ποιήσει δυνατόν καὶ ἐπιστήμονα, βίον χρηστὸν καὶ πονηρὸν διαγιγνώσκοντα, τὰ βελτίω ἐκ τῶν δυνατῶν αἰεὶ πανταχοῦ αἰρεῖσθαι.

^b ἐκάστων] ἐκάστω B.

^c μεταλαμβάνουσιν] ταῦτα λαμβάνουσιν Trinc.

89.

^a Sine lemmate Trinc. *Ejusdem in Sophista* Gesner. Scil. p. 232.

^b δὴ om. Trinc. et mox leg. ἡγῆ.

^c ἡμεῖς] ἡμεῖς B. m. pr.

^d μὲν τ' ἂν—ξένε] πᾶν—συνέχων N. μὲν πᾶν ἡμῶν φ ξυνέχειν Trinc.

90.

^a Sic Trinc.

91.

^a Sine lemmate Trinc. post locum Socratis.

92.

^a Sine lemmate Trinc. post locum Socratis.

93.

^a Sine lemmate Trinc. post locum Platonis.

^b προμελεῖσθαι] ἐπιμελεῖσθαι Trinc. Mox οἷός τ' ἦν edd. ante Schow.

94 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν Κλειτοφῶντος.

Καὶ ὅτ' ἂν λέγῃς, ὡς ὅτῳ τις μὴ ἐπίσταται χρῆσθαι, ^ι κρεῖττον εἶναι τὴν τούτου χρῆσιν. ^b Εἰ δὲ τις μὴ ἐπίσταται ὀφθαλμοῖς χρῆσθαι, μηδὲ ὡσὶ, μηδὲ ζύμπαντι τῷ σώματι, τούτῳ μῆτε ἀκούειν, μῆθ' ὄραν, μῆτε ἄλλην χρείαν μηδεμίαν ^c χρῆσθαι τῷ σώματι κρεῖττον, ἢ ὀπησοῦν ^d χρῆσθαι. Καὶ δὴ καὶ περὶ τέχνην ὡσαύτως· ὅστις γὰρ ἂν δὴ μὴ ἐπίσταται τῇ ἑαυτοῦ λύρᾳ χρῆσθαι, δῆλον ὡς οὐδὲ τῇ τοῦ γείτονος, οὐδὲ ὅστις μὴ τῇ τῶν ἄλλων, οὐδὲ τῇ ἑαυτοῦ, οὐδὲ τῶν ὀργάνων ἄλλῳ, οὐδὲ ¹⁰ κτημάτων οὐδενί. Καὶ τελευτᾷ δὴ καλῶς ὁ λόγος οὗτός σοι, ὡς ὅστις ψυχῇ μὴ ἐπίσταται χρῆσθαι, τούτῳ ^e τὸ ἄγειν ἡσυχίαν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ ζῆν κρεῖττον ^f ἢ ζῆν πράττοντι καθ' αὐτόν· εἰ δέ τις ἀνάγκη ^g ζῆν εἴη, δούλω ἄμεινον ἢ ἐλευθέρῳ διάγειν τῷ τοιούτῳ τὸν βίον.

95 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἀλκιβιάδου.

Οὐκ οὔν φαμέν πάλιν τοὺς πολλοὺς διημαρτηκῆναι τοῦ ²⁰ βελτίστου, ὡς τὰ πολλά γε, οἶμαι, ^b ἄνευ νοῦ δόξῃ πεπιστευκότας; Φαμέν γάρ. ^c Λυσιτελεῖ ἄρα τοῖς πολλοῖς, μῆτε εἰδέναι μηδὲν, μῆτε οἶεσθαι εἰδέναι, εἴπερ γε προθυμῆσονται μᾶλλον πράττειν ^d ταῦτ' ἅτ' ἂν εἰδῶσιν ἢ οἰθῶσιν εἰδέναι· πράττοντες δὲ βλάπτεσθαι τὰ πλείω μᾶλλον, ἢ ὠφελείσθαι. Ἀληθέστατα λέγεις. Ὁρᾷς οὔν ^e ὅτε γ' ἔφην, κινδυνεύειν τότε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν κτήμα, εἰάν τις ἄνευ τῆς τοῦ βελτίστου ἐπιστήμης κεκτημένος ἦ, ὀλιγάκις μὲν ὠφε-

94.

^a Sic Trinc. Scil. p. 407.

E.

^b εἰ δὲ om. Trinc. Mox ἐπίστηται B.

^c χρῆσθαι] μὴ χρῆσθαι Trinc.

^d χρῆσθαι — χρῆσθαι δῆλον] χρῆσθαι, δῆλον· δῆλον. Trinc. mediis omissis.

^e τὸ ἄγειν] τῷ ἄγειν Trinc.

^f ἢ ζῆν] καὶ ζῆν Trinc.

^g ζῆν εἴη δούλω] ζῆν δούλου Trinc.

95.

^a Sic Trinc. Scil. p. 146.

C.

^b ἄνευ νοῦ] ἄνευ, οὐ Trinc.

^c λυσιτελεῖ] λυσιτελεῖν B.

^d ταῦτ'] μὴ ταῦτ' Trinc. et mox om. δέ.

^e ὅτε γ'] ὅτ' Trinc.

H 4

λεῖν, βλάπτειν δὲ τὰ πλείω[†] τὸν ἔχοντα αὐτὸ, ἄρ' οὐχὶ τῷ ὄντι ὀρθῶς ἐφαινόμην λέγων; Καὶ εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ νῦν μοι³⁰ δοκεῖ, ὡς Σώκρατες. Δεῖ ἄρα καὶ πόλιν, καὶ ψυχὴν τὴν μέλλουσαν ὀρθῶς βιώσεσθαι, ταύτης τῆς ἐπιστήμης ἀντέχεσθαι ἀτεχνῶς, ὥσπερ^β ἀσθενοῦντα ἰατροῦ, ἢ τινὸς κυβερνήτου τὸν ἀσφαλῶς μέλλοντα πλεῖν.

- 96^α Φρόνησις, δύναμις ποιητικὴ καθ' αὐτὴν τῆς ἀνθρώπου εὐδαιμονίας· διάθεσις, καθ' ἣν κρίνομεν τί πρακτέον, καὶ τί οὐ πρακτέον· ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ἐπιστήμη ποιητικὴ εὐδαιμονίας.
- 97^α Ἐπίστασαί τινας ἤδη βλαβέντας ὑπὸ ἐχθρῶν; Πῶς γὰρ⁴⁰ οὔ; Τί δὲ, ὑπὸ τῶν καλουμένων φίλων καὶ συνηθῶν, ἢ καὶ ὑπὸ συγγενῶν τινων; ἐνίους καὶ ὑπὸ τῶν ἐγγιστα, ἀδελφῶν, ἢ υἱῶν, ἢ πατέρων; Ἐγωγε πολλούς. Τίς οὖν ἡ αἰτία, δι' ἣν οὐ μόνον οἱ ἐχθροὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀδικοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ λεγόμενοι φίλοι ἀλλήλους, καὶ νῆ Δία πολλοὶ καὶ τῶν ὄντως ἀναγκαίων; Δῆλον ὡς ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων, ὑφ' ἧς ἕκαστος, οἶμαι, καὶ αὐτὸς αὐτῷ ἐστὶ βλαβερός. Πάντας ἄρα τοὺς φίλους φυλάττεσθαι δεῖ, καὶ μὴ πιστεύειν μηδὲν⁵⁰ μᾶλλον, ἢ ἂν φίλος, ἢ συνηθῆς, ἢ αἵματος ἐγγὺς εἶναι δοκῆ; Πάντας, ὡς ὁ λόγος οὗτος φησὶν. Οὐκ οὖν ὀρθῶς ἔγραψεν ὁ γράψας τοῦτο τὸ ἔπος,

Νᾶφε, καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν;

Ἴσως ὀρθῶς.

[†] τὸν ἔχοντα αὐτὸ] τὸν δ' ἔχοντα αὐτὰ Trinc.

^β ἀσθενοῦντα] ἀσθενοῦντος Trinc. 96.

^α Gesnerus: *Ex definitionibus Platoni inscriptis*. Deest locus A. Trinc. Invenit hunc et sequentem locum in aliquo cod. ms. Gesnerus necne, equidem nescio; quare reliqui. Quæ autem post n. 97. inseruit, hac monitione præ-

missa, Περὶ σοφίας χωρὶς τινα ἐνταῦθα προστιθέσθαι ἔδοξε, καὶ τοὶ ἐν τοῖς προηγουμένοις οὐκ ὀλίγα εἰς σοφίαν συντίνοντα τοῖς περὶ φρονήσεως ὁ Στοβαῖος συνέμιξε, sunt proculdubio adulterina. Itaque omisi.

97.

^α *Dionis ex libro De non temere credendo*. Sic Gesner. Scil. Or. LXXIV. init. Deest locus A. Trinc. Dedi ὄντως pro οὕτως e conj. Gesneri.

ΠΕΡΙ ΑΦΡΟΣΤΥΝΗΣ. Δ.

- 1 ^a Σοφοκλέους.
 ἼΑλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον,
 ἀλλ' οὐδ' ὀρῶντες εἰσορῶσι ^b τὰ μφανῆ. 35
- 2 ^a Εὐριπίδου.
^b Τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἀμαρτάνεις,
 ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους.
- 3 ^a Ἡσιόδου.
 ἸΑφρων δ' ὅς κε ^b θέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν, 40
 νίκης τε στέρεται, πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
- 4 ^a Μενάνδρου.
 ἸΑνοια θνητοῖς δυστύχημ' αὐθαίρετον.
- 5 ^a Σοφοκλέους.
 ἸΩς δυσπέλαστον ^b ἢ ἀμαθία κακόν.
- 6 ^a Μενάνδρου.
 τί σαυτὸν ἀδικῶν, τὴν ^b τύχην κατατιτῆ;
- 7 ^a Τοῦ αὐτοῦ Στρατιώταις.
 Οὐδεὶς ξύνοιδεν ἔξαμαρτάνων πόσον
1. ^a Sic A. Trinc. Fragm. inc. 10. Cæterum in principio hujus tituli sententias quasdam addidit Gesnerus ex Pseudo-Phocylide, Orpheo de Lapidibus, et Pythagoræ Aur. Carm. absque MSti auctoritate. Itaque delevi.
^b τὰ μφανῆ] τὰ φανῆ Trinc. B. Voss. A. m. pr. Vide Gatakerum de N. I. S. c. 9. p. 58.
2. ^a Sic A. Trinc. Scil. Fragm. inc. 6.
^b τὸ μὴ εἰδέναι] τὸ μὴ εἰδέναι μ. Trinc. N. τὸ δὲ μὴ εἰδέναι μηδὲν A.
 Ib. τὸ μὴ εἰδέναι] Vulgo τὸ εἰδέναι. Sed MS. uterque habent μὴ εἰδέναι: unde illud feci, quod mutatum puto ab iis quibus insolens erat illa cujus ante meminisse productæ vocalis συναλοιφή. GROTIUS.
3. ^a Sic A. Trinc. Scil. Opp. v. 208.
^b θέλοι] ἐθέλη Voss. et tres MSS. apud Schowium.
4. ^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 204.
5. ^a Sic A. Trinc. Scil. Fr. inc. 10.
^b ἢ deest A. m. pr.
 Ib. ἔστιν ἀμαθία] Ita posui obversum. Vulgo editur ἢ ἀμαθία. GROTIUS.
6. ^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 204.
^b ψυχὴν] τύχην margo Gesneri ed. 1559. Et sic recte edidit Grotius. Mox κατατιτῆς reponit Schowius, qui propterea Schaefero vapulat Melet. Cr. p. 117. cf. Bentl. Menand. n. CLXI.
7. ^a Sic A. Cleric. p. 166. Simpliciter Μενάνδρου Trinc.

ἀμαρτάνει τὸ μέγεθος, ὕστερον δ' ὀρᾷ.

8 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Καλεπὸν γε τοιαῦτ' ἐστὶν ἐξαμαρτάνειν,
ἀ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν οἱ πεπραγότες.

9 ^a Εὐριπίδου Ἰνουῖς.

^b Πολλοὶ γε θνητῶν τῶ ^c θράσει τὰς συμφορὰς
ζητοῦσ' ἀμαυροῦν, ^d κάπικρύπτεσθαι κακά.

10 ^a Εὐριπίδου Τημενίσιν.

Ἄσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής,
λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς ^b τύχης φρονεῖ μέγα.

11 ^a Τοῦ αὐτοῦ Αἰόλω.

Κακῆς ^b ἀπ' ἀρχῆς γίνεται τέλος κακόν.

12 ^a Σαπφούς. Πρὸς ἀπαίδευτον γυναῖκα.

^b Κατθανοῖσα δὲ ^c κείσ'. οὐδέποκα μναμοσύνα σέθεν
ἔσσετ', οὐδέποκ' εἰς ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις ῥόδων

8.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 284.
πεπραγότες Trinc.

9.

^a Sic A. nisi quod compendiose Ευριπ. δ. Simpliciter Εὐριπίδους Trinc. Vid. Fr. 3.

^b πολλοὶ γε] πολλοὶ τε B.

^c θράσει] πάθει A. τὰς συμφορὰς Trinc.

^d κάπικρύπτεσθαι] κάπικρύπτεσθαι A. Gesneri margo, et sic edidit Schowius ex MSS. nonnullis.

10.

^a Sic A. Fr. 16. Τοῦ αὐτοῦ Trinc.

^b ψυχῆς] Recte Grotius τύχης cum Gesneri margine.

11.

^a Sic A. Fr. 2. Αἰόλου tantum Trinc.

^b ἀπ' deest A. Trinc.

12.

^a Sic Voss. Simpliciter Σαπφούς A. Trinc. Notandum autem hoc fragmentum apud A. non in ipso contextu haberi, sed inferiori

margini a manu recentiore adjec-
tum esse.

^b κατθανοῖσα] Versus hos Sapphus ita confusus ut numerorum ratio non constaret, ex manifestis vestigiis deprehendi esse Alcaicos, sed qui Græco more trochæum prima sede recipiant. Itaque pro κείσσαι posui κείσ', ut sit præsentis temporis; ante ἔσσερον posui εἰς. Οὐδεὶς δὲ σε βλέπει deest in utroque MS. et haud dubie additum est ab aliquo ad explicandum illud ἀφανής. Pro μετέχεις scripsi πεδέχεις, ut citant Græci Grammatici, Æolum more, quibus πῆδα erat μετὰ, ut ad Athenæum Casaubonus monuit. Sic apud Alcæum de Ajace, ἄριστον πῆδ' Ἀχλλέα, citante Hephæstione, ubi vulgo παῖδ' legitur, sicut heic versu ultimo παῖδ' ἀμαυρῶν scriptum fuit pro πῆδ' ἀμαυρῶν. Quæ Salmasio debere me profiteor. GROTIUS.

^c κείσσαι ὁ.] κείσθαι οὐδέποτε Trinc.

τῶν ἐκ Πιερίας· ἀλλ' ἀφανῆς ^d κῆν αἶδα δόμοις
φοίτασαι, πέδ' ἀμαυρῶν νεκύων ^e ἐκπεποταμένα.

13 ^a Μενάνδρου.

Τυφλόν τι τάνόητον εἶναί μοι δοκεῖ.

14 ^a Χαιρήμονος.

Οὐ ζῶσιν οἱ τὶ μὴ συνιέντες σοφόν.

15 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^b Πρὶν γὰρ ^c φρονεῖν εὔ, καταφρονεῖν ἐπίστασαι.

Οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν.

Σφαλεῖς γὰρ οὐδεὶς εὔ βεβουλευσθαι δοκεῖ.

16 ^a Αἰσχύλου.

^γ Ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

17 ^a Σοφοκλέους.

Ἡ δὲ μωρία

μάλιστα ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ.

18 ^a Εὐριπίδου.

Δόξει τις ^b ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων, οὐκ εὔ λέγειν.

19 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψήρον φρενῶν
εἰς συμφορὰν ^b ἴστησι πολλὴν δὴ βροτούς.

^d κῆν αἶδα δόμοις φ.] κείν αἶδαο δ.
φοιτάσεις A. κείν αἶδα δομοφοίτασι
Voss. Post φοιτάσεις nescio unde
inseruerit Gesnerus οὐδεὶς δέ σε
βλέπει, quæ verba desunt Trinc.
et omnibus MSS.

^e ἐκπεποταμένα] ἐκπεποταμένα A.
Voss. 13.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 204.

14.
^a Sic A. Trinc.

15.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b Hoc ordine versiculos, qui sequuntur, exhibet A. Τοῦ αὐτοῦ (i. e. Chæremonis) Σφαλεῖς—δοκεῖ. Deinde τοῦ αὐτοῦ. Πρὶν—ἐπίστασαι. Versus secundus οὐ—

φορεῖν non legitur.

^c φρονεῖν εὔ] εὔ alias non legi
monet Gesnerus in margine.
Omisit Schowius quinque MSS.
adstipulantibus.

16.

^a Sic A. Trinc. Fragm. 10.

17.

^a Sic A. Fragm. 10. Deest
lemma Trinc.

18.

^a Sic A. Trinc. Est Bacch, 480.

^b ἀμαθεῖ] ἀμαθῆς Gesneri marg.
δόξη Trinc.

19.

^a Sic Trinc. Fragm. 8. Deest
locus A.

^b ἴστησι] εἰς συμφορὰν καθίστησι

20 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^b Θάλασσα κλύζει πάντα τάνθρώπων κακά.

21 ^a Αἰσχύλος ἐν Φρυζί.

* * * *

^b Πολλάκι τοι καὶ μῶρος ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν.

22 ^a Ἡσιόδου Ἡμερῶν καὶ Ἔργων.

Κεῖνος μὲν πανάριστος, ὅς ^b αὐτῷ πάντα ^c νοήσει,
 [φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ^d ἦσιν ἀμείνω.] ²⁰
 ἐσθλὸς δ' αὖ κακέϊνος, ὅς εὔ εἰπόντι πίθηται.
 ὅς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοήσει, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.

23 ^a Σοφοκλέους Αἴαντος.

Οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαιοι, τὰγαθὸν χερσὶν
 ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλῃ.

24 Τοῦ αὐτοῦ.

Μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.

25 ^a Εὐριπίδου.

Ἴκιστα φεύγειν σκαιὸν ἀνδρ' ἐχθρὸν χρεῶν.

Trinc. et MSS. apud Schowium. Unus ibid. εἰς ἠδονὰς καθῆκε πολλά. Ipse edidit εἰς συμφορὰς καθῆκε πολλά. Pro πολλὴν Dobræus Add. in Aristoph. Porsoni p. 136. malit πολλά.

20.

^a Scil. Iphig. Taur. 1193. Æschylo tribuere videtur Trinc. Deest A.

^b θάλασσα] Quod heic in Stobæi cod. seq. φέρεται δὲ εἰς τοὺς δεισιδαίμονας, οἱ θαλάσση περικαθαίρονται, ex glossemate est. GROTIUS.

21.

^a Sic A. et Gesneri margo. Vide not. seq. Stellulas posui, ut hiatus significarem.

^b Πολλάκι] Libri citant ex Æschyli Phrygiibus. Vix puto. Aut aliud fragmentum excidit. GROTIUS annot. MS. Aliquid excidisse pene certum est. In mar-

gine codicis A. quædam scripta sunt, sed injuria temporis meorum saltem oculorum obtutum effugientia. Unum verbum in fine perspicio, sc. εἰρωτόγραφον, corrupte exaratum pro ἠρωτόγραφον. Cæterum hunc versum citat A. Gellius II. 6. paullo aliter, πολλάκι καὶ κηπαρὸς ἀνὴρ μάλα καίριον εἶπεν.

22.

^a Sic A. Scil. v. 291.

^b αὐτῷ] αὐτὸς margo Gesneri.

^c νοήσει] νοήση A. et mox ὅς δέ τε.

ib. om. φρασσάμενος—ἀμείνω.

^d εἰσὶν Trinc. ubi om. v. seq.

23.

^a Scil. v. 964. Hoc fragmentum cum tribus seqq. primus edidit Gesnerus. Desunt A. Trinc. Et interpolationis mihi suspecta sunt.

25.

^a Scil. Herc. Fur. 299.

σοφοῖσι δ' εἶκειν καὶ τεθραμμένοις καλῶς.

26 ^a Σοφοκλέους.

Βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς.

30

27 ^a Θεόγνιδος.

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἔμμεναι οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς μῦνος ποικίλα δῆνέ ἔχειν,
κεῖνός γ' ἄφρων ἐστὶ, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.
ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα.
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει ^b κακοκερδίῃσιν ἔπεσθαι
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἔτ' εἰσὶ φίλαι.

28 ^a Μενάνδρου.

Εὐηθία μοι φαίνεται δηλουμένη,
τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δεῖ, μὴ φυλάττεσθαι δ' ^b ἂ δεῖ.

29 ^a ^b Ἐπὰν ἐν ἀγαθοῖς εὐνοοῦμένός τις ὦν

ζητῆ τι κρείττον ὦν ἔχει, ζητεῖ κακά.

40

30 ^a Εὐριπίδου.

Οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι,
σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους.

31 ^a Τῷ αὐτοῦ.

Εὐ γὰρ τόδ' ἴσθι, ^b κεί σ' ἐλάνθανεν πάρος,
τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ^c ἀμουσίαν ἔχει.

26.

^a Scil. Electr. 1047. Inseruit Musgravius inter fragmenta Euripidis incert. 9. Grotiani Stobæi margine deceptus. Gesneri margo caret lemmate.

27.

^a Sic A. Trinc. Sc. vers. 221.

^b κακοκερδείῃσιν] κακοκερδίοισιν Voss. κακοκερδίῃσιν Trinc.

28.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 204.

^b ἂ δει] ὅσα δεῖ B. m. pr. Trinc.

29.

^a Deest lemma Trinc. Non

legitur locus A. Clericus habet p. 204. Gesner.: *Al. hic adscribitur Eurip.*

^b ἐπὰν ἐν] ἐπὰν ἐπ' B. Mox ζητεῖ τι κρείττω Trinc.

30.

^a Sic Trinc. v. Fragm. inc. 11.

31.

^a Sic Trinc. Deest A. v. Fragm. inc. 12.

^b κεί σ' εἰ σ'] Lege κεί σ'. VALCKENÆB. Similiter Porsonus Adv. p. 276. κεί σ' Gesnerus in marg. et sic ed. Grotius.

^c ἀμουσίαν] ἀμουσίας margo ed.

- 32 ^a Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου.
 Ὅθεν δὲ νικᾶν ^b χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἀναξ.
 ὅθεν δέ σ' οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς· δούλοισι γὰρ
^c τοῖς σοῖσιν ἤκεις, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὐ.
- 33 ^a Εὐπόλιδος.
 Ἄλλ' ἀκούετ', ὦ θεαταί, ^b πολλὰ καὶ ζυνίετε
^c ῥήματ', εὐθύ γὰρ πρὸς ὑμᾶς πρῶτον ἀπολογήσομαι, 50
 ὅτι μαθόντες τοὺς ζένους μὲν λέγετε ποιητὰς σοφούς·
 ἦν δέ τις τῶν ἐνθάδ' ^d αὐτοῦ, μηδὲ ἐν χεῖρον φρονῶν,
^e ἐπιτιθῆται τῇ ποιήσει, πάνυ δοκεῖ κακῶς φρονεῖν,
^f μαίνεται τε καὶ ^g παραρρεῖ τῶν φρενῶν τῷ σῶ λόγῳ.
 ἀλλ' ἐμοὶ ^h πείθεσθε, πάντως μεταβαλόντες τοὺς τρόπους, ⁱ
ⁱ μὴ φθονεῖθ' ὅτ' ἂν τις ὑμῶν μουσικῇ χαίρη νέων.
- 34 ^a Ῥιανῶ.
 Ἦ ἄρα δὴ μάλα πάντες ἀμαρτίνοιοι πελόμεσθα
 ἄνθρωποι, φέρομεν δὲ Θεῶν ἑτερόρροπα δῶρα

1559. et sic Grotius.

32.

^a Sic A. nisi quod compendiose
^δ Euripi. ^{δρ} Αλεξάν. Trinc.: τοῦ αὐτοῦ.
 v. Fragm. Alexandr. 4.

^b χρῆ] χρῆν A. Valckenærius:
 Bis χρῆν ponendum ad vitandum
 hiatum.

^c τόσοισιν] τοῖς σοῖσιν A. εἴκεις
 pro ἤκεις ex conjectura Gesneri
 dedit Grotius. τοῖς σοῖσι νικᾶς Mus-
 gravius.

33.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

^b πολλὰ καὶ] τὰμὰ δὲ Porsonus
 Tracts p. 217. Mox ὑμᾶς pro
 ἡμᾶς B.

^c χρήματ'] ῥήματ' Wakefieldus.
 Idem et Valcken. mox ὅτι παθόν-
 τες pro ὁ. μαθόντες.

^d αὐτῶν] ἀστῶν Valckenærius.
 αὐτοῦ Gesneri margo, Trinc. Voss.

Vide Dobræum ad Aristoph. Plut.
 1188.

^e ἐπιθῆται] ἐπιθεῖται Grotianum
 est et ferri nequit. F. συνεπιθῆται
 VALCKENÆR. quem vide ad He-
 rodot. III. 76. ἐπιτιθῆται Porso-
 nus Adv. p. 287. et sic Jacob-
 sius Animad. in Athenæum p.
 341.

^f μαίνεται τε] μαίνεται τι Trinc.
 Voss. N.

^g παραρρεῖ] Suspicio scriben-
 dum παραρεῖ. Hesych. Παραρεῖν·
 φληναφεῖν. v. Theocrit. XV. 8.
 ubi in Schol. l. παρηόρων. VALC-
 KENÆR.

^h πείθεσθε] πείθεσθε Valcken. et
 v. seq. ἡμῶν pro ὑμῶν.

ⁱ φθονεῖθ'] φθονεῖθ' Dobræus l. c.

34.

^a Ῥιανῶς Trinc. Deest locus
 A. Ῥιανῶ Frob.

^b ἀφραδέη κραδίη. Βίοτοιο μὲν^c ὅς κ' ἐπίδευής
στρωφᾶται, ^d μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἶνον ἰάπτει
ἀχνύμενος· σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίζει,
οὐδέ τι θαρσαλέως νοέειν ἔπος, οὐδέ τι ρέξαι
ἔρριγώς, ὅθι τ' ἄνδρες ἐχεκτέανοι παρέωσι,
καὶ οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφίη καὶ οἰζύς.
ὅς δέ κεν εὐόχθησι, Θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὀπάζει
καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθεται οὐνεκα γαῖαν
ποσσὶν^e ἐπιστείβει, θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆες·
ἀλλ' ^f ὑπεροπλίη τε καὶ ἀμαρτωλῆσι νόοιο
ἴσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένας ἴσχει,
καὶ περ ἑὼν ὀλίγος, μνάται δ' εὐπηχυν Ἀθήνην,
ἢε τιν' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται οὐλυμπόνδε,
ὡς κε μετ' ἀθανάτοισιν ἀριθμῖος^g εἰλαπινάζη.
ἢ δ' Ἀτῆ^h ἀπαλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσσι
ⁱ ἄκρης ἐν κεφαλῆσιν ἀνώϊστος καὶ ἄφαντος,
ἄλλοτε μὲν γραίησι νεωτέρη, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὀπλοτέρησι γρηῦς ἐφίσταται ἀμπλακίησι,
Ζηνὶ Θεῶν^k κρείοντι δίκη τ' ἐπίηρα φέρουσα.

35 ^a Μενάνδρου.

Οὐκ ἔστ' ἀνοίας^b οὐδὲν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,

τολμηρότερον.

^b ἀφραδέη κραδίη] Loco Rhiani, qui sapit quid Pythagoricum vel Platonicum, v. 7. tentavi ad Phæn. p. 60. (ubi corr. ἀφραδὴ κραδίης). Nunc malim ἀφραδέες κραδίη vel ἀφραδέως. Utrumque habet Hesychius. VALCKENÆR. ἀφραδίη B. m. sec.

^c ὅς κ' ὅση B. m. pr. ὅσα m. sec. ὅση Trinc.

^d μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον] μακάρεσι δ' ἐπὶ ψ. Trinc. μ. δ' ἐπίψογον Voss.

^e ἐπιστείβει] ἐπιστείκει B. m. p. Trinc.

^f ὑπεροπλίη τε] ὑπεροπλίησι Arsen. ὑπεροπλείη Valckenær.

^g εἰλαπινάζει] εἰλαπινάζη Arsen. B. m. sec. Supra ἢ ἔστιν ἀτραπιτὸν Trinc.

^h ἀπαλοῖσι] ἀπαλῆσι B.

ⁱ ἄκρης] ἄκροισ B. m. sec. πόδες ἄκρης Trinc.

^k κρείοντι] κρείοντι B. m. sec. et sic emendavit Valckenærius ad Euripidis Hipp. 1162. Mox δίκη δ' Trinc. Voss. B. m. pr. φέροισα B.

35.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 206.

^b οὐδὲν om. Voss.

10

20

30

- 36 ^a Ἡσιόδου.
 Σχέτλιος, ἣ που πολλὰ ^b μεταστοναχίζετ' ὀπίσσω,
 ἦν ἄτην ἀχέων, ἣ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
- 37 ^a Σοφοκλέους.
 Ἐνταῦθα μέντοι πάντα τὰνθρώπων νοσεῖ,
 κακοῖς ὅτ' ἂν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά.
- 38 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Ταῦτ' ἐστὶν ἀλγιστ', ἂν παρὸν θέσθαι καλῶς
 αὐτός τις αὐτῷ τὴν βλάβην προσθῆ φέρων.
- 39 ^a Μενάνδρου.
 Ὅ μὴ φέρων γὰρ εὔ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ
 ἀγαθῶν, ^b ἀλόγιστός ἐστιν, οὗ τοι μακάριος. 40
- 40 ^a Μενάνδρου Θετταλή.
 Μικρά ^b γε πρόφασίς ἐστὶ τοῦ πράξαι κακῶς.
- 41 ^a Φιλήμονος.
 Ἐπὰν ὁ νοῦς ἣ μὴ καθεστηκῶς τινι,
 οὐκ ἔστ' ἀκούειν οὐθὲν ^b αὐτὸν, οὐδ' ὄραν.
- 42 ^a Ἐπιχάρμου.
^b Νοῦς ὀρῆ καὶ νοῦς ἀκούει.

36.
^a Sic Trinc. Deest locus A.
 Est Scut. 92.

^b μετεστοναχίζετ'] μετεστοναχί-
 ζετ' B. et v. proximo ἦν δ' Trinc.

37.
^a Sic Trinc. Deest A. Fragm.
 inc. 10. Ἀλεάδαις Schow.

38.
^a Sic Trinc. Fragm. 10. Κρεού-
 σα Schow.

39.
^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 206.
^b ἀλόγιστος] ἄλογος A. B. ἀσυλ-
 λόγιστος edidit Grotius. Nescio
 an scribendum ἄλογός τις ἐστίν. In-
 serui τοι post οὐ cum Bentleio.

40.
^a Sic A. Voss. τοῦ αὐτοῦ. Trinc.

Cleric. p. 82.
^b γε deest Voss.

41.
^a Sic Trinc. Cleric. p. 342.
 Deest A.
^b αὐτῷ] τούτων Trinc. αὐτὸν de-
 dit Grotius e Scaligeri emenda-
 tione.

42.
^a Ita Grotius. Cercidæ tribu-
 ere videtur Trinc. Deest locus
 A.
^b Νοῦς ὀρῆ καὶ νοῦς ἀκούει' τᾶλλα
 καφὰ καὶ τυφλά. In vulgatis co-
 dicibus tetrametri hujus Epichar-
 mei pars tantum prima exstat,
 confusa cum sequentibus Cercidæ.
 Latine autem tetrametrum

43 ^a Κερκίδου.

^b Πῶς ἐνίδοιεν τὰν σοφίαν πέλας ἑστακυῖαν
ἀνέρες, ὧν τὸ κέαρ

^c παλῶ σέσακται, καὶ δυσεκνίπτω τρυγός ;

44 ^a Παροιμία.

Ἵονος λύρας ἤκουε, καὶ σάλπιγγος ὕς.

45 ^a Θεόγνιδος.

Πολλούς τοι κόρος ἀνδρας ἀπάλεσεν ἀφραίνοντας·

γνώναι γὰρ χαλεπὸν ^b παῦρον, ὅτ' ἑσθλά παρῆ.

50

46 ^a Ῥηγίνου ἐκ τοῦ Περὶ Φιλίας.

Καθάπερ ^b δὲ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς οὐκ ἔστι θεάσασθαι ἀσθε-
νεῖ καὶ ἀδυνάτῳ τῇ ὄψει· οὕτω καὶ ἔτι μᾶλλον τὴν ἀλή-
θειαν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν ἀσθενεῖ καὶ ἀδυνάτῳ τῇ διανοίᾳ.

47 ^a Κορηλιανοῦ κατὰ Βερονίκης.

Ἄλλ' ὅμως τὰ μεγάλα ταῦτα καὶ δεινὰ ὠμολόγει

^b κοίτη καθ' αὐτῆς. Τοῦτο γὰρ αὐτῶν καὶ μόνον τῇ προαιρέ-
σει πρόσεστιν ἀγαθόν, ὅπερ ἔστι μέγιστον τῶν κακῶν, ὅτι
περὶ ὧν πράττουσι κακῶς, καὶ παρρησιάζονται.

48 ^a Ἰσοκράτους Βουσίριδι.

Γιγνώσκω μὲν οὖν ὅτι τοῖς πλείστοις τῶν ^b νουθετουμένων

hunc posuimus ita ut exstat apud
Tertullianum. GROTIUS.

43.

^a Κερκίδας Trinc.

^b πῶς ἐνίδοιεν] Et hæc Cercidæ
confusa digessimus ita ut primus
versus sit hexameter, alter dacty-
licus, iambicus tertius, cujus ge-
neris epodi et apud Horatium ex-
stant. GROTIUS.

^c παλῶ σέσακται—τρυγί] παλῶς
ἑσακται κ. δυσεκνίπτω Trinc. παλῶ—
δυσεκνίπτω τρυγίς Bentleius Ep. ad
Mill. p. 14.

44.

^a Sic A. Trinc. Vide Menan-
dri fragm. Cleric. p. 198.

VOL. I.

45.

^a Sic A. Trinc. Scil. v. 693.

^b παῦρον] μέτρον recte apud The-
ognidem legitur. GROTIUS.

46.

^a Sic A. Simpliciter Ῥηγίνου
Trinc.

^b δὲ deest A. B.

47.

^a Sic A. Simpliciter Κορηλιανοῦ
Trinc.

^b κοίτη] καὶ τὴν Tyrwhittus.

48.

^a Sic A. Scil. p. 221. Deest
Βουσίριδι Trinc.

^b νενουθετημέναν] νουθετουμένων A.
et margo Gesneri. νουθετημάτων B.

ἐμφυτόν ἐστι, μὴ πρὸς τὰς ὠφελείας ἀποβλέπειν, ἀλλὰ τοσούτῳ χαλεπώτερον ἀκούειν τῶν λεγομένων, ὅσῳ περ ἂν τις αὐτῶν ἀκριβέστερον ἐξετάζη τὰς ἀμαρτίας.

49 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος.

Ἄλλὰ πρῶτον μὲν εὐλαβηθῶμεν, τί πάθος μὴ πάθωμεν. Τὸ ποῖον; ἦν δ' ἐγώ. Μὴ γενώμεθα, ἦ δ' ὅς, μισολόγοι,¹⁰ ὥσπερ οἱ μισάνθρωποι ^b γιγνόμενοι. Ὡς οὐκ ἔστιν, ^c ἔφη, ὅτι ἂν τις μείζον τούτου κακὸν πάθος, ἢ λόγους μισήσας. Γίνεται δὲ ^d ἐκ τοῦ αὐτοῦ τρόπου μισολογία τε καὶ μισανθρωπία· ἢ τε γὰρ μισανθρωπία ἐνδύεται ἐκ τοῦ σφόδρα τινὶ πιστεῦσαι ἄνευ τέχνης, καὶ ἠγήσασθαι ^e παντάπασί γε ἀληθῆ εἶναι καὶ ὑγιῆ καὶ ^f πιστὸν τὸν ἄνθρωπον· ἔπειτα ὀλίγον ὕστερον εὐρεῖν τοῦτον πονηρὸν τε καὶ ἄπιστον, καὶ αὖθις ἕτερον. Καὶ ὅτ' ἂν τοῦτο πολλάκις πάθῃ τις, καὶ ὑπὸ τούτων μάλιστα, οὓς ἂν ἠγήσαιο οἰκειοτάτους καὶ ἑταίρο-²⁰ τάτους, τελευτῶν ^g δὲ θαμὰ προσκρούων, μισεῖ τε πάντας, καὶ ἠγεῖται οὐδενὸς οὐδὲν ὑγιᾶς εἶναι. Ἡ οὐκ ἠσθησαι σὺ ^h οὕτω τοῦτο γιγνόμενον; Πάνυ γε, ἦν δ' ἐγώ. Οὐκ οὖν, ἦ δ' ὅς, αἰσχρὸν, καὶ δῆλον ὅτι ἄνευ τέχνης τῆς περὶ τὰ ἀνθρώπεια ὁ τοιοῦτος χρῆσθαι ἐπεχειρεῖ τοῖς ἀνθρώποις; Εἰ γάρ που μετὰ τέχνης ἐχρήτο, ὥσπερ ἔχει, οὕτως ἂν ἠγήσατο, τοὺς μὲν χρηστοὺς καὶ πονηροὺς ⁱ ὀλίγους εἶναι σφόδρα ἑκατέρους, τοὺς δὲ μεταξὺ τοὺς πλείστους. ³⁰

50 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ὡς κινδυνεύω ἐγὼ ἐν τῷ παρόντι, περὶ αὐτοῦ ^b τούτου

49.

^a Sic A. Scil. p. 89. Simpli-
ter Πλάτωνος Trinc.

^b γενόμενοι] γιγνόμενοι A.

^c ἔφη ὅτι] ἐφ' ὅτι Trinc.

^d ἐκ τοῦ] ἐκ om. B.

^e παντάπασί γε] π. τε Trinc.

^f πιστὸν] πιστὸν ὄντα A.

^g δὲ θαμὰ] δὴ θ. A.

^h τοῦτο] οὕτω addidi ex Gesn.
marg.

ⁱ σφόδρα ὀλίγους εἶναι A.

50.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 91.

^b τούτου] τούτου τοῦ Trinc. et B.
m. p.

οὐ φιλοσόφως ἔχειν, ἀλλ' ὥσπερ οἱ πάνυ ἀπαίδευτοι, φιλονείκως. Καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ὅτ' ἂν περί του ἀμφισβητῶσιν, ὅπη μὲν ἔχει περί ὧν ἂν ὁ λόγος ἦ, οὐ φροντίζουσιν ὅπως δὲ ἂ αὐτοὶ ἔθεντο, ταῦτα δόξει τοῖς παροῦσι, τοῦτο ^c προθυμοῦνται.

51 ^a Δημοσθένους.

Δημοσθένης ὁ ρήτωρ θεασάμενός τινα δημαγωγὸν ἀφυῆ μέγα βοῶντα, ἔφη· Ἄλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστὶ, τὸ δὲ εὖ, ⁴⁰ μέγα.

52 ^a Κράτητος.

Κράτης ἀπέικαζε τοὺς ἀνόητους τῶν ἀνθρώπων τοῖς τρυπάνοις· ἀνευ γὰρ δεσμοῦ καὶ ἀνάγκης μηδὲν ἐθέλειν τῶν δεόντων ποιεῖν.

53 ^a Δημοκρίτου.

^b Ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύεται· ἐπὴν τις τὰγαθὰ μὴ ^c πίστηται ποδηγεῖν, μηδὲ ὀχεῖν εὐπόρως.

54 ^a Βίωνος.

Βίων ἔλεγε τοὺς ^b γραμματικούς ζητοῦντας περί τῆς Ὀδυσσεῶς πλάνης, μὴ ἐξετάζειν τὴν ἰδίαν, μηδὲ καθορᾶν, ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ πλανῶνται, πονοῦντες περί τὰ μηδὲν ⁵⁰ χρήσιμα.

55 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος.

Καὶ ὅπότε ἂν ^b αὖ φῆς τοὺς ἀσχοῦντας μὲν τὰ σώματα, τῆς δὲ ψυχῆς ἡμεληκότας, ἕτερόν τι πράττειν τοιοῦτον, τοῦ

^c προθυμοῦνται] προθυμεῖται Trinc. deinde ποδηγεῖν Trinc.
B. m. p.

51.

^a Sic A. Lemma deest Trinc.

52.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

53.

^a Sic A. Trinc.

^b Vide Ecl. Ethic. p. 205, 46.

^c 'πίσταται] 'πίστηται A. Trinc.

54.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b γραμματικούς] γραμματικῶν Voss.
et mox περί τῆς Ὀδ. πλ. et ταῦτῶ
τούτῳ.

55.

^a Sic A. Scil. p. 407. E. Simpliciter Πλάτωνος Trinc.

^b αὖ φῆς] ἂν φῆς Gesneri margo.

- μὲν ^c ἄρξοντος ἀμελεῖν, περὶ δὲ τὸ ἀρξόμενον ἐσπουδα-
κέναι.
- 56 ^a Ἡρακλείτου.
Κακοὶ γίνονται ὀφθαλμοὶ καὶ ὠτα ἀφρόνων ἀνθρώπων ψυ-
χὰς βαρβάρους ἐχόντων.
- 57 ^a Σωκράτους.
Ὁ μὲν δειλὸς τῆς πατρίδος, ὁ δὲ φιλόδοξος τῆς πατρίδας
οὐσίας ἐστὶ προδότης.
- 58 Οἱ δραπέται, καὶ μὴ διώκονται, φοβῶνται· οἱ δὲ ἀφρο-
νες, καὶ μὴ κακῶς πράττωσι, ταραττονται.
- 59 Ἐν μὲν ταῖς μέθαις παροινῶσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις
παρανοῶσιν οἱ ἀνόητοι.
- 60 Οὐθ' οἱ ἄμουσοι ^b τοῖς ὀργάνοις, οὐδ' οἱ ἀπαιδευτοὶ ταῖς
ἀτυχίαις δύνανται συναρμόσασθαι.
- 61 Τῷ τῶν ἀπαιδευτῶν βίῳ, καθάπερ ὑποκριτῇ, πολλὰ τύ-
φου ^b μετεκδύματα ^c παράκειται.
- 62 Τοῖς ἀφροσιν, ὥσπερ τοῖς παιδίοις, μικρὰ πρόφασις εἰς τὸ
τὸ κλαίειν ἱκανή.
- 63 Οἱ μὲν ξένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐν τοῖς
πράγμασι πλανῶνται.
- 64 Ταυτόν ἐστιν ἀρρωστοῦντι φορτίον ^b ἀναθέσθαι, καὶ ἀπαι-
δεύτοις εὐτυχίαν.
- 65 Οὔτε πλέοντας παρὰ τόπον ^b ὀρμεῖν ἀσφαλές, οὔτε ζῶν-
τας παρὰ τὸν νόμον βιοῦν ἀκίνδυνον.

^c ἄρξοντος—ἀρξόμενον] ἄρξαντος—
ἀρξάμενον A. τοῦ ἀρξομένου B.

56.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

57.

^a Sic A. Ἰσοκράτους Trinc.

60.

^a τοῖς ὀργάνοις] τῶν ὀργάνων Trinc.
B. m. pr. Μοχ εὐτυχίαις B. m.
sec.

61.

^b μετεκδύματα] Forte ἐπεκδύματα
superintegumenta. VALCKENÆR.

^c περίκειται] παράκειται A. Ges-
neri margo. ἀνάκειται B. m. sec.

64.

^b ἀναθέσθαι] ἐπίθεσθαι Voss.

65.

^b ὀρμεῖν] ἔρμῶν A.

- 66 Ὁ μὲν Πρωτεύς τῇ μορφῇ, ὁ δ' ἀπαίδευτος τῇ ψυχῇ παρ' ἕκαστον ἀλλοιοῦται.
- 67 Πολλοὺς ὥσπερ ἀσθενῶντας, οὕτω καὶ εὐτυχοῦντας τὸ ²⁰ πλῆθος τῶν παρακειμένων λυπεῖ.
- 68 Φίλιππος τοὺς Ἀθηναίους εἰκάζε τοῖς ἔρμαῖς, ^b ὡς στόμα μόνον ἔχουσι, καὶ αἰδοῖα μεγάλα.
- 69 ^a Δημάδου.
Δημάδης τοὺς Ἀθηναίους εἰκάζεν αὐλοῖς, ὧν εἴ τις ἀφέλοι τὴν γλῶτταν, τὸ ^b λοιπὸν οὐδὲν ἔστι.
- 70 Θεόκριτος γραμματοδιδασκάλῳ ^b φαύλως ἀναγινώσκοντι προσελθὼν εἶπε· Διὰ τί γεωμετρεῖν οὐ διδάσκεις; Τοῦ δ' εἰπόντος, ὅτι οὐκ οἶδα· Καὶ τί τοῦτ'; εἶπεν· οὐδὲ γὰρ ἀναγινώσκειν.
- 71 ^a Δημοκρίτου.
Εἶδωλα αἰσθητικὰ καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ³⁰ ἀλλὰ καρδίης κενεά.
- 72 Λήθη τῶν ^b ἰδίων κακῶν θρασύτητα γεννᾷ.
- 73 Ἀνοήμονες ^b ῥυθμοῦνται τοῖς τῆς ^c τύχης κέρδεσιν· οἱ δὲ τῶν

68. ^b ὡς στόμα] οἱ στόμα corr. Tourpius. Deest locus A.

69. ^a Δημάδου A.
^b λογικὸν] λοιπὸν A. margo Gesn.
70.
^b φαύλως] φαύλῳ B. γράμμα τῷ διδασκάλῳ φαύλως Trinc. Deest locus A.

71.
^a Sic A. Trinc.
72.
^b οἰκείων] ἰδίων A. Arsen. Voss. Gesneri margo.

73.
^b ῥυθμοῦνται] ῥυθμοῦνται invexit Schowius, tanquam vallo circumsepiens siglis B. C. E. G. Sed si

vel omnibus alphabeti literis munivisset, revocanda foret vulgaris lectio ῥυθμοῦνται, quam satis constat λέξιν esse Ἀβδηρικὴν. Conf. nota Menagii ad Diogen. Laërt. p. 241. ed. Lond. (longe auctior p. 414. sq. ed. Amstel.) Et vide mihi Schowii inconstantiam. In Archilocheis p. 377. ῥυθμὸς intactum reliquit, cum in C. W. notius sibi ῥυθμὸς reperisset. SCHÆFER. Melet. p. 118.

^c ψυχῆς] Correxerit Grotius τύχης. Et sic Jacobsius Anthol. XII. p. 116. "Vulgatam lectionem tuetur Luzacius. Exercit. Acad. in Euripid. p. 41. "sq. non male, opinor: etsi "magis huc inclino, ut hic et-

τοιῶνδε ^a δαήμονες, τοῖς τῆς σοφίης.

- 74 Τὸ χρῆζον οἶδεν ὀκόσον χρῆζει· ὁ δὲ χρῆζων, οὐ γινώσκει.
- 75 Ἄνοήμονες τὸ ζῆν ^b ὡς στυγέοντες, ζῆν ἐθέλουσι δείματι αἰδέω.
- 76 Ἄνοήμονες βιοῦσιν, οὐ τερπόμενοι βιοτῇ.
- 77 ^a Ἄνοήμονες νεότητος ὀρέγονται, οὐ τερπόμενοι δὲ νεότητι. ⁴⁰
- 78 Ἄνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται· τὰ δὲ παρεόντα καὶ ^b παρωχημένων κερδαλεώτερα ἔοντα ἀμαλδύνουσιν.
- 79 Ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες, ^b διώκουσιν.
- 80 Ἄνοήμονες οὐδὲν ^b ἀνδάνουσιν ἐν ὅλῃ τῇ βιοτῇ.
- 81 Ἄνοήμονες θάνατον δεδοκότες, γηράσκειν ἐθέλουσι.
- 82 Δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ ξυνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτή-
ματα.
- 83 ^b Πολλοὶ πολυμαθεῖς νόον οὐκ ἔχουσι.
- 84 ^a Διογένης.
Ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ στοᾷ ἀνάπαλιν περιπατοῦντος ^b αὐτοῦ ἐγέλων τινὲς, εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε, εἶπεν, ὑμεῖς τὴν ἐν τῷ βίῳ ὄδον ἀνάπαλιν πορευόμενοι, ἐμοῦ τὴν ἐν τῷ περιπατεῖν κατεγνωνκότες ;
- 85 Σωκράτης ἰδὼν μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον, Ἰδοῦ, ^b ἔφη, χρυσοῦν ἀνδράποδον.

“ iam τύχης legendum censeam.”

SCHÆFER.

^d δαήμονες] Jacobsius legit δαημονέστεροι, cur vulgata displiceat, non addens. Retulitne τῶν τοιῶνδε ad ἀνοήμονες? Imo referendum ad τοῖς κέρδεσιν. SCHÆFER.

75.

^b ὡς al. non legitur. Gesner. in marg. ἕμως Wakefield.

77.

^a Deest locus Trinc.

78.

^b παρωχημένων] παρωχημένα A. et Gesneri margo. Mox ἔοντα habet

A. a manu recentiore.

79.

^b διώκουσι ζωῆς ὀρέγονται γήραος θάνατον δεδοκότες A.

80.

^b ἀνδάνουσιν] Corrige, μανθάνουσιν. VALCKENÆR. Deest locus Trinc.

83.

^b Deest locus Trinc.

84.

^a Sic A.

^b αὐτοῦ om. A.

85.

^b ἔφη] φησὶν A.

- 86 Διογένης ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους τὰ μὲν πρὸς τὸ ζῆν πορί-
ζεσθαι, τὰ δὲ πρὸς τὸ εὖ ζῆν οὐ πορίζεσθαι.
- 87 ^a Ἀριστοτέλους.
Ἀριστοτέλης τοὺς τὰ ^b ἐναργῆ πράγματα πειρωμένους
δεικνύει, ὅμοιον ἔφη ποιεῖν τοῖς διὰ λύχνου τὸν ἥλιον φιλο-
τιμουμένοις δεικνύει.
- 88 ^a Βίωνος.
Βίων ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶν ἀνοια, ^b εἶπε, Προκοπῆς ἐμπόδιον.
- 89 ^a Στίλπωνος Σωκρατικοῦ.
Στίλπων ἐρωτηθεὶς τί ^b ἰσχυρότερον ἀνδριάντος, ^c Ἄνθρωπος, ¹⁰
εἶπεν, ἀναίσθητος.
- 90 ^a Κλεάνθους.
Κλεάνθης ἔφη τοὺς ἀπαιδεύτους μόνῃ τῇ μορφῇ τῶν θηρίων
διαφέρειν.
- 91 ^a Φαβωρίνου.
^b Φαβωρίνος εἶπε, τοὺς ἀνθρώπους πῆ μὲν εἶναι γελοίους,
πῆ δὲ ἐλεεινοὺς, πῆ δὲ μισητοὺς· γελοίους μὲν, θρασυτήτι
μειζόνων ὀρεγομένους· μισητοὺς δὲ, ἐπιτυχόντας· ἐλεεινοὺς δὲ,
ἀμαρτάνοντας· ^c ζηλωτοὺς δὲ οὐδέποτε.
- 92 ^a Ἐπικτήτου.
Εἰς συμπόσιον μὲν οὖν παρακληθέντες τῷ παρόντι χρώ-²⁰

87.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.^b ἐναργῆ] ἐνεργῆ Trinc.

88.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.^b εἶπε om. Voss.

89.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.^b ἰσχυρότερον] Vulgata vera esse
nequit. Fortasse scribendum τί
σκληρότερον ἀνδριάντος. JACOBS. in
Athenæum p. 117.^c εἶπεν ἄνθρωπος A.

90.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

91.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.^b Φαβωρίνος B. m. sec. Φαβουρίνος
Trinc. B. m. p. Φαβ. εἶπε om. A.^c ζηλωτοὺς δὲ, οὐδέποτε] Desunt
hæc edd. Gesneri. ζηλωτοὺς δὲ ποτε
margo Gesneri, cum Trinc. A.
p. m. B. N. Correxit, prout edi-
dimus, manus recentior in A. B.
Vide Koenium ad Gregor. Dial.
Dor. §. 43.

92.

^a Sic A. Trinc. Scil. Fragm.

15.

μεθα· εἰ δέ τις ^b κελεύει τὸν ὑποδεχόμενον ἰχθύς αὐτῷ παρατιθέναι, ἢ πλακοῦντας, ἄτοπος ἂν δόξειεν· ἐν δὲ τῷ κόσμῳ αἰτοῦμεν τοὺς Θεοὺς ἃ μὴ διδάσι, καὶ ταῦτα πολλῶν ὄντων, ἃ γε ἡμῖν δεδώκασιν.

93 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Χαρίεντες, ἔφη, εἰσὶν, οἱ μέγα φρονῶντες ἐπὶ τοῖς οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Ἐγὼ σου, φησὶ, κρείττων εἰμί· ἀγροὺς γὰρ ἔχω πολλοὺς, σὺ δὲ λιμῶ παρατείνη· ἄλλος λέγει, Ἐγὼ ὑπατικός εἰμι· ἄλλος, Ἐγὼ ^b ἐπίτροπος· ἄλλος, Ἐγὼ οὐλας τρίχας ^c ἔχω· Ἴππος δ' ἵππῳ οὐ λέγει, ὅτι ^d ἐγὼ κρείττων εἰμί³⁰ σου· πολὺν γὰρ κέκτημαι χιλόν, καὶ κριθὰς πολλὰς, καὶ χαλινοὶ μοι εἰσὶ χρυσοῖ, καὶ ἐφίππια ποικίλα· ἀλλ' ὅτι ὠκύτερός σου εἰμί· καὶ πᾶν ζῶον κρείττον ^e καὶ χεῖρόν ἐστιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς καὶ κακίας. Ἄρ' οὖν ^f ἀνθρώπου μόνου ἀρετὴ οὐκ ἔστιν; ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς εἰς τρίχας ἀφορᾶν, καὶ τὰ ἰμάτια, καὶ τοὺς πάππους;

94 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ μὲν ἰατρῷ μηδὲν συμβουλεύοντι ἄχθονται οἱ κάμνοντες, καὶ ἠγοῦνται ἀπεγνώσθαι ὑπ' αὐτοῦ· πρὸς δὲ τὸν φιλόσοφον ^g διὰ τί οὐκ ἂν τις οὕτω διατεθείη, ὥστε οἰηθῆναι ἀπεγνώσθαι ὑπ' αὐτοῦ σωφρονήσειν, εἰ μηδὲν λέγοι τι πρὸς αὐτὸν τῶν χρησίμων;

95 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ τὸ σῶμα εὖ διακείμενοι, καὶ καύματα καὶ ψύχη

^b κελεύει] κελεύει A.

93.

^a Sic A. Trinc. Fragn. 16.

^b Sic A. Vulgo ἐπίτροπος ἐγώ.

^c ἔχω deest Trinc. A. N. B. p. m. Sed in B. ante τρίχας posuit manus recentior.

^d κρείττων] ἐγὼ κρείττων A.

^e καὶ χεῖρον] desunt Trinc. habet B. m. sec.

^f ἀνθρώπου μόνου] ἃ. μόνου Trinc. B. m. p. ἀνθρώπῳ μόνῳ B. m.

sec.

^g διότι] For. διὰ τί. Gesnerus in marg. Verbum omittit Schoewius cum C. et mox exhibet σωφρονήσειν δὲ οἴεται, hæc observans: "Deerant δὲ οἴεται. Superius διότι (ex δὲ οἴεται) loco alieno positum fuit."

94.

^a Sic A. Fr. 17.

95.

^a Sic A. Trinc. Fr. 18.

ὑπομένουσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ τὴν ψυχὴν καλῶς διακείμενοι, καὶ ὄργην, καὶ λύπην, καὶ περιχάρειαν, καὶ τᾶλλα πάθη φέρουσι.

96 ^a Πλάτων.

Βουλοίμην ἂν, ὧ Σώκρατες, ἀλλ' ^b ὀρρωδῶ μὴ τούναντίον γένηται· ἀτεχνῶς γάρ μοι δοκεῖ ἀφ' ἐστίας ἀρχεσθαι κα-⁵⁰κουργεῖν τὴν πόλιν, ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν σε. Καί μοι λέγε, τί καὶ ^c ποιῶντά σε φησὶ διαφθεῖρειν τοὺς νέους; Ἄτοπα, ὧ θαυμάσιε, ὡς οὕτως ἀκοῦσαι· φησὶ γάρ με ποιητὴν εἶναι θεῶν· καὶ ὡς καινοὺς ποιῶντα θεοὺς, τοὺς δ' ἀρχαίους οὐ νομίζοντα, ἐγράψατο.

97 ^a Ἐν ταύτῳ.

^b Ἀθηναίοις γὰρ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐ ^c σφόδρα μέλει ἂν τινα δεινὸν οἶωνται, μὴ μέντοι διδασκαλικὸν τῆς αὐτοῦ σοφίας· ὃν δ' ἂν καὶ ἄλλους οἶωνται ποιεῖν τοιούτους, θυμοῦνται, εἴτ' οὖν φθόνῳ, ὡς σὺ λέγεις, εἴτε δι' ἄλλο τι.

98 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Εὐθύφρονος.

Ψυχὴν ἀνόητον, αἰσχρὰν καὶ ἄμετρον θετέον.

99 ^a Νόσον μὲν ψυχῆς ἀνοίαν συγχωρητέον· δύο δὲ ἀνοίας γένη, τὸ μὲν μανίαν, τὸ δὲ ἀμαθίαν.

100 ^a Εὐσεβίου.

Ἄνθρωποι πολυμαθῆς ἔχειν δόξαν, ἢ τοῦ ἀληθίζεσθαι, ἔρωτα πλεῖνα ἐκτέεται. Πολλοὶ γοῦν τοῖς πρὸ ἑαυτῶν ἐναντίας δόξας συστησάμενοι, τὴν γνώσιν τοῦ ἀληθοῦς περὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων ^b ἀφείλοντο τῷ τὴν πίστιν αὐτῶν μὴ ἐν ¹⁰

96.

^a Sic Trinc. Gesner. : *Platonis in Euthyphrone, ab initio fere.*

^b ὀρρωδῶ] ὀρρωδῶ Trinc.

^c ποιῶντά σε φησι, διαφθεῖρειν] ποιῶντας ἔφησ' ἰδία φθεῖρειν Trinc.

97.

^a Sic Trinc. Gesner. : *Ejusdem paullo post.*

^b Ἀθηναίοις] Ἀθηναῖοι Trinc.

^c σφόδρα μέλει ἂν] σφόδρ' ἀμείλειαν—οἶονται Trinc.

98.

^a Sic A. ἐν ταύτῃ Trinc.

99.

^b Tanquam ex eodem Euthyphronis loco A. Trinc. Gesner. : *Ejusdem in Timæo. Ubi leg. p. 86. B. νόσον τε ψ. A.*

100.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

^b ἀφείλοντο τῷ] Dedi τῷ cum Koenio ad Gregor. de Dial. Ion. §. 30. Vulgo deest.

βεβαίω^c ἐστάναι, ὑπὸ δὲ τοῦ ἀπὸ τῆς προτέρας δόξης περι-
τρέψαι εἰς τὸναντίον, λόγον παρασκευάσαντες ἐν τῷ ἀστα-
θμητοτάτῳ αἰωρέεσθαι.

101^a Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ταῖς^b συζητήσεσι τῶν πραγμά-
των, ὁμοίως τοῖς ἀλόγοις τῶν ζώων, ὡς περ ἐκεῖνα μαχά-
μενα, οὕτω καὶ αὐτοὶ^c μόνου τοῦ νικᾶν μεταποιεῖνται·
ὅκως δὲ (τοῦ περ χρῆ πάντα ἄνδρα προμηθεῖσθαι, καὶ λέ-
γοντα καὶ πρήσσοντα) μὴ παρὰ τὸ συμφέρον καὶ σφέων
αὐτῶν, καὶ τῶν παρεόντων, καὶ ὥστε μὴ τὸ ἀληθὲς^d αὐτὸ²⁰
βλάψαι, οὐκέτι λόγον τούτου ποιεῖνται.

102^a Ἀνθρώποισιν ἔριδες προσφιλέες· καὶ τοῦ περὶ παντός
τοῦ προτεθέντος ἀντιλέγοντας ἐθέλειν κρατέειν, ἀπλετος καὶ
ἄλογος ἐπιθυμῆ· ὁπότε πολλοὶ^b οὐκ αἰδέονται, καὶ κατὰ τῶν
σπουδαιεστάτων, καὶ τῶν οὐ χρῆ τῷ χειρόνι λόγῳ^c νικᾶν,
νικῶντες ἀζήν κεκλήσθαι νίκην Καδμηίην.

103^a Ἀνθρώποι τοὺς μὲν παρὰ^b φύσιν καὶ ἐν τεράτων λόγῳ
ἔοντας ἀσπάζονται, καὶ μεγάλων χρημάτων ὠνεόμενοι, ὡς³⁰
ἐπὶ μεγίστῳ κτήματι χαίρουσι, καὶ μεγαλοφρονεῖνται· περὶ
δὲ τὰ σπουδαιότατα καὶ τὰ μικρὰ ἄχθονται ἀναλίσκοντες.

^c ἐστάναι om. B. qui mox habet
περιτρέψαι et τὸν λόγον. Gesneri
margo λόγου. Schowii MSS. præ-
bent παρασκευάσαντας.

101.

^a Sic Trinc. Eusebίου A.

^b συζητήσεσι] σιζήτήσεσι Trinc.
ζητήσεσι A. ubi mox deest τῶν ζώ-
ων m. pr.

^c μόνου] μόνου Gesneri margo.
μόνου A. B. m. sec. Mox ἄνθρωπον
pro ἄνδρα A.

Ib. Valckenærius primo leg.
conjectit, μόνον τὸ νικᾶν μέγα ποιέον-
ται. Sed vulg. postea defendit,
et interpretatur, desiderant solum

victoriam. Eo sensu habet Euse-
biius infra p. 225, 27. (xxxviii. 65.)

^d αὐτὸ] αὐτοῦ Trinc.

102.

^a Lemma deest A. Trinc.

^b οὔτε δέονται] Egregie Jacob-
sius in Athen. p. 186. οὐκ αἰδέον-
ται.

^c νικᾶν] κᾶν A. et mox καδ-
μείην.

103.

^a Deest lemma A. Trinc.

^b φύσιν] φύσει A. Mox in eo-
dem καὶ μεγαλοφρονεῖνται καὶ χαί-
ρουσι.

- 104^a Οἱ πλεῖνες τῶν ἀνθρώπων περὶ πάντα τὰ λοιπὰ φειδω-
 λούς σφέας παρεχόμενοι, καὶ εἰ δαπανοῖεν ἀσχάλλοντες,
 ὑπὲρ τοῦ παρὰ τῶν δῆμων κροτηθῆναι, ^b καὶ τὰ ἔοντα σφι
 πάντα ἡδέως προίενται.
- 105^a Οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, τοὺς μὲν μεγάλα χρήματα⁴⁰
 ἔχοντας, καὶ φαύλους ἔοντας, τιμῶσί τε, καὶ τεθωμάκασι
 τῶν δὲ σπουδαίων, ἐπειδ' ἂν ἀχρηματῆν καταγνώσιν, ὑπερ-
 φρονέουσιν.
- 106^a Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.
 Πολλοὶ ἀδικηθέντες ὑπὸ ρητόρων τοὺς υἱοὺς ῥήτορας διδά-
 σκουσιν· οὐδεὶς δὲ ^b ἀδικηθεὶς ὑπὸ λύκου αὐτὸς λύκος γίνεται,
 καὶ ἀντιδάκνει.
- 107^a Ζήνωνος.
 Ζήνων δὲ ἔφη, γελοῖον ^b ἐκάστους μὲν τοῖς πράγμασιν, ὡς
 δεῖ ζῆν, μὴ προσέχειν, ὡς οὐκ εἰδότες· τὸν δὲ παρὰ πάντων
 ἔπαινον θαυμάζειν, ὡς ^c ἐχόμενον κρίσεως.
- 108^a Σωκράτους.
 Οἱ μὲν ἀκρατεῖς ἐν ταῖς ἀρρωστίαις, οἱ δὲ ἀφρονες ἐν ταῖς⁵⁰
^b ἀτυχίαις εἰσὶ δυσθεράπευτοι.
- 109^a Πυθαγόρου.
^b Θυηπολῖαι μὲν ἀφρόνων, πρὸς τροφή· τὰ δὲ ἀναθήματα,
 ἱεροσύλων χορηγία.

104.

^a Deest lemma A. Trinc.^b καὶ τὰ ἔοντα] καὶ delendum
censet Jacobsius Athen. p. 366.
Mihi omnino retinendum videtur.

105.

^a Deest lemma A. Trinc.

106.

^a Sic A. Simpliciter Ἀριστωνύμου
Trinc.^b ἀδικηθεὶς] δηχθεὶς Jacobs.

107.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.^b ἐκάστους] ἐκάστου Trinc.^c ἐχόμενον] ἐχόμενοι A. Trinc.

108.

^a Sic A. Trinc.^b ἀτυχίαις] εὐτυχίαις B. m. pr.

109.

^a Sic A. Trinc.^b θυηπόλῃ] διάφρονον A. m. pr. ἢ
διὰ φόνων A. m. sec. B. m. sec.
Vide Hieroclem p. 24. ed. Need-
ham. Θυηπόλει δι' ἀφρόνων Trinc.

- 110 ^a Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὁμοιωμάτων.
 Ἀρίστων ὁ Χῖος τοὺς περὶ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα πονο-
 μένους, ἀμελοῦντας δὲ φιλοσοφίας, ἔλεγεν ὁμοίους εἶναι
 τοῖς μνηστῆρσι τῆς Πηνελόπης, οἱ ἀποτυγχάνοντες ἐκείνης,
^b περὶ τὰς θεραπαίνας ἐγίνοντο.
- 111 ^a Ὁ αὐτὸς τοὺς πολλοὺς εἰκαζει τῷ Λαέρτῃ, ὅστις τῶν κατὰ ¹
^b τὸν ἀγρὸν ἐπιμελούμενος πάντων, ὀλιγώρως εἶχεν ἑαυτοῦ·
 καὶ γὰρ τούτους τῶν κτημάτων πλείστην ἐπιμέλειαν ποιου-
 μένους περιορᾷ τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν ^c πλήρη παθῶν ἀγρίων
 οὔσαν.
- 112 ^a Διογένους.
 Διογένης ἔλεγε, ^b διαπαλαίοντας μὲν πολλοὺς ὄραν καὶ
 διατρέχοντας, διακαλοκαγαθίζομένους δὲ, οὔ.
- 113 ^a Πλάτωνος.
 Ἔρα λέγεις τὸν τῶν καλῶν ἐπιθυμοῦντα, ἀγαθῶν ἐπιθυ-
 10 μὴν εἶναι; Μάλιστα γε. Ἔρα ὡς ὄντων τινῶν, οἱ τῶν
 κακῶν ἐπιθυμοῦσιν, ἐτέρων δὲ, οἱ τῶν ἀγαθῶν; Οὐ πάντες,
 ὦ ἄριστε, δοκοῦσί σοι τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμεῖν; Οὐκ ἔμοιγε.
 Ἄλλὰ τινες τῶν κακῶν; Ναί. Οἰόμενοι τὰ κακὰ ἀγαθὰ
 εἶναι λέγεις, ἢ καὶ γινώσκοντες ὅτι κακὰ εἰσιν, ὅμως ἐπι-
 15 θυμοῦσιν αὐτῶν; Ἀμφότερα ἔμοιγε δοκεῖ. Ἡ γὰρ δοκεῖ-
 τις σοί, ὦ Μένων, γινώσκων τὰ ^b κακὰ ὅτι κακὰ ἐστίν,
 ὅμως ἐπιθυμεῖν αὐτῶν; Μάλιστα. Τί ἐπιθυμεῖν λέγεις; ^η 20

110.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b παρὰ] περὶ A. Voss. B. m. sec.
 et margo Gesneri. τὰς om. Voss.
 ἐγένοντο A. Videatur Wyttenba-
 chius ad Plutarch. p. 7. D.

111.

^a Deest lemma A. Trinc.

^b τῶν ἀγρῶν Voss. Trinc. ἐπικα-
 λούμενος Trinc.

^c πλήρη] πλήθει B. m. pr.

112.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b διαπαίζοντας] διαπαλαίοντας A.
 Voss. B. m. sec. Gesneri margo.
 διαπέζοντας Trinc. ὄραν πολλοὺς A.

113.

^a Sic Trinc. Gesner.: Platonis
 in Menone. q. v. p. 77. Deest lo-
 cus A.

^b κακὰ ὅτι] κακὰ καὶ ὅτι N. B.

γενέσθαι ^c αὐτῶ; Γενέσθαι· τί γὰρ ἄλλο; Πότερον ἠγού-
μενος τὰ κακὰ ὠφελεῖν ἐκείνον ὃ ἂν γένηται, ἢ γιγνώσκων
τὰ κακὰ, ὅτι βλάπτει ὃ ἂν παρῆ; Εἰσὶ μὲν οἱ ἠγούμενοι
τὰ κακὰ ὠφελεῖν, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ γιγνώσκοντες ὅτι βλάπτει.
^γ Ἡ καὶ δοκοῦσί σοι γιγνώσκειν τὰ κακὰ, ὅτι κακὰ ἐστίν, οἱ
ἠγούμενοι τὰ κακὰ ὠφελεῖν; Οὐ πάνυ μοι δοκεῖ τοῦτό γε.
Οὐκ οὖν δῆλον, ὅτι οὔτοι μὲν οὐ τῶν κακῶν ἐπιθυμοῦσιν οἱ
ἀγνοοῦντες αὐτὰ, ἀλλ' ἐκείνων, ἀ ὄντο ἀγαθὰ εἶναι· ἐστὶ ³⁰
δὲ ταῦτά γε κακὰ· ὥστε οἱ ἀγνοοῦντες αὐτὰ, καὶ οἰόμενοι
ἀγαθὰ ^d εἶναι, δῆλον ὅτι τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμοῦσιν. ἢ οὐ;
Κινδυνεύουσιν οὔτοι γε. Τί ^e δαί; οἱ τῶν κακῶν μὲν ἐπιθυ-
μοῦντες, ὡς φῆς σὺ, ἠγούμενοι δὲ τὰ κακὰ ^f βλάπτειν ἐκεί-
νον, ὃ ἂν ^g γίγηται, γιγνώσκουσι δήπου ὅτι βλαβήσονται
ὑπ' αὐτῶν; Ἀνάγκη. Ἀλλὰ τοὺς βλαπτομένους οὔτοι οὐκ
οἶονται ἀθλίους εἶναι, καθόσον βλάπτονται; Καὶ τοῦτο
ἀνάγκη. Τοὺς δὲ ἀθλίους οὐ κακοδαίμονας; Οἶμαι
ἔγωγε. Ἔστιν οὖν ὅστις βούλεται ἀθλιος καὶ κακοδαίμων ⁴⁰
εἶναι; Οὐ μοι δοκεῖ, ὢ Σώκρατες. Οὐκ ἄρα βούλεται τὰ
κακὰ, ὢ Μένων, οὐδεὶς, εἴπερ μὴ βούλεται τοιοῦτος εἶναι.
Τί γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἀθλιον εἶναι, ἢ ^h ἐπιθυμεῖν τε τῶν κακῶν
καὶ κτᾶσθαι; Κινδυνεύεις ἀληθῆ λέγειν, ὢ Σώκρατες, καὶ
οὐδεὶς βούλεται τὰ κακὰ.

114 ^a Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκείους ἐπιστολῆς.

Νῦν δὲ ἢ που τὶς δαίμων, ἢ τὶς ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομία
καὶ ἀθεότητι, καὶ τὸ μέγιστον τόλμαις ἀμαθίας, ἐξ ἧς
πάντα κακὰ πᾶσιν ἐρρίζωται καὶ βλαστάνει, καὶ ^b εἰς ὕσ-

^c αὐτῶ] αὐτῶν Trinc.

^d εἶναι om. B.

^e δαί] δὲ B.

^f βλάπτει] βλάπτειν Trinc.

^g γίγηται] γένηται B.

^h ἐπιθυμεῖν τῶν] ἐ. τε τῶν B. ἐπι-

θυμεῖν ται τῶν Trinc.

114.

^a Sic A. Scil. p. 336. B. τοῦ
αὐτοῦ Trinc.

^b ὕστερον] εἰς ὕ. A. B. m. s. ἐς ὕ.
Gesneri margo.

τερον ἀποτελεῖ καρπὸν τοῖς γεννήσασι πικρότατον, αὕτη⁵⁰
πάντα τὸ δεύτερον ἀνέτρεψε τε καὶ ἀπώλεσεν.

115 ^a Σωκράτους.

Ὁ μὲν δειλὸς καθ' ἑαυτοῦ τὰ ὄπλα ἔχει· ὁ δὲ ἀνόητος τὰ
χρήματα.

116 ^a Οὐθ' ὁ αὐστηρὸς οἶνος εἰς πόσιν εὐθετος, οὐθ' ὁ ἄγροικος
τρόπος εἰς ὀμιλίαν.

117 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ Εὐθυμίας.

Ἄλλ' ὥσπερ οἱ δειλοὶ καὶ ναυτιῶντες ἐν τῷ πλεῖν ἀνομοι-
ότερον οἰόμενοι διάζειν, εἴαν εἰς γαῦλον ἐξ ἀκάτου, καὶ πά-
λιν εἴαν εἰς τριήρη^b μεταβῶσιν, οὐδὲν περαίνουσι, τὴν χολὴν
καὶ τὴν δειλίαν συµμεταφέροντες ἑαυτοῖς· οὕτως αἱ τῶν
βίων ἀντιμεταλήψεις οὐκ ἐξαίρουσι τῆς ψυχῆς τὰ λυποῦντα
καὶ ταραπτόντα· ταῦτα δὲ ἐστὶν ^c ἀπειρία πραγμάτων, ἀλο-
γιστία, τὸ μὴ δύνασθαι, μηδὲ ἐπίστασθαι χρῆσθαι τοῖς πα-
ροῦσιν ὀρθῶς. Ταῦτα καὶ πλουσίους χεϊμάζει καὶ πένητας,
ταῦτα καὶ γεγαμηκότας ἀνιά, καὶ ἀγάμους· ^d διὰ ταῦτα
φεύγουσι τὴν ἀγορὰν, εἴτα τὴν ἡσυχίαν οὐ φέρουσι· διὰ¹⁰
ταῦτα προαγωγὰς ἐν αὐλαῖς διώκουσι, καὶ παρελθόντες εὐ-
θὺς βαρύνονται.

Δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὑπο-
καὶ γὰρ ἡ γυνὴ λυπεῖ, καὶ τὸν ἰατρὸν αἰτιῶνται, καὶ ^e δυσ-
χεραίνουσι πρὸς τὸ κλινίδιον·

φίλων δ', ὃ τ' ἐλθὼν ^f λυπρὸς, ὃ τ' ἀπιὼν βαρὺς,
ὡς ὁ Ἰων φησὶν. Εἴτα τῆς νόσου διαλυθείσης, καὶ κράσεως

115.

^a Sic A. Trinc.

116.

^a Deest lemma A. Trinc.

117.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 466. B.

^b μεταβῶσιν] μεταβᾶσιν Trinc.

^c ἀπειρία πραγμάτων ἀλογιστία]
ἀπειρίας πρ. καὶ ἀλογιστίας A. Trinc.

καὶ ante πένητας deest A. ante γε-
γαμηκότας Trinc.

^d διὰ ταῦτα — φέρουσι om. A.
Trinc.

^e δυσχεραίνουσι] δυσχεραίνει A.
Trinc.

^f λυπρὸς] Necessario ob versum
reponendum λυπρὸς.

ἑτέρας ἐγγινομένης, ἦλθεν ^ε ἡ ὑγεία, φιλα πάντα ποιούσα
καὶ προσηῆ· ὁ γὰρ χθὲς ὠὰ, καὶ ^β ἀμύλια, καὶ ^ι σίτινον ἄρ-
τον διαπτύων, σήμερον ^κ αὐτόπυρον ἐπ' ^ι ἐλαίης ἢ ^μ κάρδαμον ²⁰
ἐσθίει, καὶ προθύμως. Τοιαύτην ὁ λογισμὸς εὐκολίαν καὶ
μεταβολὴν ἐγγενόμενος ^ν ποιεῖ πρὸς τὸν βίον.

118 ^α Πλάτωνος ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου β.

Ἄρ' οὖν τούτους φρονίμους ὑπολαμβάνεις, οἱ ἂν εἰδῶσιν
ἅττα δεῖ πράττειν ἢ λέγειν; Ἐγώ γε. Ἄφρονας δὲ ποτέ-
ρους; Ἄρά γε τοὺς μὴδ' ἕτερα τούτων εἰδότες; Τούτους. Οὐκ
οὖν οἱ γε μὴ εἰδότες μὴδ' ἕτερα τούτων, ^β λήσουσιν αὐτοὺς καὶ
λέγοντες καὶ πράττοντες ἅττα μὴ ^γ δεῖ; Φαίνεται.

119 ^α Σωκράτους.

Οὔτε τὰ ^β τοῦ Ἀχιλλέως ὅπλα τῷ Θερασίτῃ, οὔτε τὰ τῆς ³⁰
ψυχῆς ἀγαθὰ τῷ ἄφρονι ἀρμόττει.

120 ^α Νοσοῦντος δίαιτα, καὶ ἄφρονος εὐτυχία, πολὺ ἔχει τὸ
δυσάρεστον.

121 ^α Αἱ μὲν βρονταὶ ^β μάλιστα τοὺς παῖδας, αἱ δ' ἀπειλαὶ
τοὺς ἄφρονας καταπλήττουσιν.

^ε ἡ ante ὑγεία om. A.

^β αἰγύλια] ἀμύλια A. B. m. s.
margo Gesneri.

^ι σίτινον] σιγάνειον margo Ges-
neri.

^κ αὐτόπυρον] ἀρτόπυρον A. Trinc.

^ι ἐλαίης] ἐλαίας B. ἐλαίαις Trinc.

^μ κάρδαμον] καρδαμίδη margo
Gesneri. f. καρδαμίδι ut Plut.

^ν ποσιεῖ] ποιεῖ A. B. μεταποιεῖ
πρὸς ἕκαστον βίον Gesneri margo.

118.

^α Sic A. nisi quod compendiose
Ἀλκιβιά. Scil. p. 140. E.

^β δηλοῦσιν] λήσουσιν Gesneri

margo.

^γ δεῖ] δεῖν B. δεῖ καὶ φ. A.

119.

^α Sic A. Trinc.

^β τῶν Ἀχαιῶν] τοῦ Ἀχιλλέως A.
Arsen. Voss. B. m. sec. Gesn.
marg.

120.

^α Deest lemma A. Trinc.

121.

^α Deest lemma A. Trinc. Quæ
post h. fr. exhibit Gesnerus, non
agnoscunt MSS. Trinc. itaque
delevi.

^β μάλιστα om. Voss.

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ. Ε.

10

- 1 ^a Μενάνδρου Γεωργῶν.
 Οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνὴρ, ὃ Γοργία,
 ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίσταται βροτῶν.
- 2 ^a ^b Ἐγὼ δ' οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω
 τῆς σωφροσύνης, ἐπεὶ
 τοῖς ἀγαθοῖς αἰεὶ ζύνεστι.
- 3 ^a Φόβος δὲ τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
- 4 ^a Μὴ πλοῦτον εἴπης· οὐχὶ θαυμάζω θεὸν,
 ὃν καὶ κάκιστος ραδίως ἐκτήσατο.
- 5 ^a Οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά.
- 6 ^a Αἰ αἰ. τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
 ὅτ' ἂν τις ^b εἰδῆ τὰγαθόν, χρήται δὲ μή.
- 7 ^a Ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν ^b μόνων,
 Δήμητρος ἀκτῆς, πάματος θ' ^c ὑδροχόου;

20

1.

^a Sic A. Μενάνδρου Γεωργικῶν
 Trinc. Cleric. p. 32.

2.

^a Tanquam Menandri habet
 Trinc. Deest A. Euripidi tribuit
 Plutarchus II. p. 36. C. unde in-
 ter incerta Euripidis fragmenta n.
 14. retulit Musgravius.

^b ἔγὼ δ' οὐδὲν.] Ex choro aliquo
 esse apparet. Nam Plutarchus,
Quomodo Juvenibus legendi sunt
Ροῦτα, σωφροσύνας citat pro σωφρο-
 σύνης, quod heic edebatur, Dorice
 nimirum. GROTIUS.

3.

^a Sine lemmate Trinc. Et sine
 nomine citat Plutarchus II. p. 34.
 A. Sophocli tribuit Valckenærius
 ad Euripid. Phoen. 557. Credo
 potius Euripidis esse, cum reli-
 quis in vicinia fragmentis.

4.

^a Deest lemma Trinc. Ex Eu-

ripidis Æolo (14) esse docet Sto-
 bæus infra XCIII. 9. Vide
 Schweighæuser. ad Athenæum
 IV. p. 159. c.

5.

^a Deest lemma Trinc. Sophocli
 tribuit Plutarchus II. p. 27. F.
 Brunck. Fr. incert. 11.

6.

^a Deest lemma Trinc. Euripi-
 dis esse in Chrysippo docet Valc-
 kenærius Diatr. p. 22.

^b εἶδη] εἶδη Grotius, quomodo
 habent Plutarchus et alii. Vide
 Valckenærii Diatr. Eurip. p. 22.
 Davisium ad Ciceronis Tusc.
 IV. 33.

7.

^a Deest lemma Trinc. Vid. Mus-
 gravium ad Euripid. Fr. inc. 14.

^b μόνων] μόνων B. Gesneri margo.
 μόνων Trinc.

^c ὑδροχόου] ὑδροχόου B. Tres ver-
 sículos addit Grotius, ex Athe-

8^a Εἰμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων
κακὰς ἀμοιβὰς ἔστι καρποῦσθαι βροτοῖς.

9^a Μενάνδρου.

^b Ταμιεῖόν ἐστὶν ἀρετῆς ἢ σωφροσύνη.

10^a [Εὐτακτον εἶναι τὰλλότρια δειπνοῦντα δεῖ.]

11^a Ἡ χάριεν ἔστ' ἄνθρωπος, ἂν ἄνθρωπος ᾖ.

12^a [Κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.]

13^a Σοφοκλέους.

Ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
ἅπαντα τὰνθρώπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι, καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοὺς.

14^a Σοφοκλέους.

Χαίρειν ἐπ' αἰσχροῖς ἡδοναῖς οὐ^b χρὴ ποτε.

15^a Εὐριπίδης Βάκχαις.

^b Οὐχ ὁ Διόνυσος μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσῃ
γυναῖκας εἰς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' αἰεὶ.

næo. Vide Musgraviū ad Euripid. Fr. inc. 14.

8.

^a Deest lemma Trinc. Euripidi in Œdipode tribuit Grotius Excerpt. p. 394. et in nota ms. ad Stobæi Phys. p. 118. quem sequitur Musgrav. Fr. 4. Vide Wyttēbach. ad Plutarch. p. 23.E.

9.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 206.

^b Edidit Grotius e Gesneri margine, ταμιεῖον ἀρετῆς ἔστι σωφροσύνη μόνη.

10.

^a Deest A. Trinc.

11.

^a Deest A. χάριν Trinc. Æschylo tribuit cum Frob. Gesnerus.

12.

^a Deest A. Trinc. Est Sophocl. Aj. 1352.

VOL. I.

13.

^a Sic Trinc. Ἡλέκτρα addit A. Est Aj. 131.

14.

^a Sic A. τοῦ αὐτοῦ Trinc. Fr. inc. 11.

^b δεῖ] χρὴ A. Gesneri margo.

15.

^a Sic A. Scil. v. 314. Simpliciter Εὐριπίδου Trinc.

^b οὐχ ὁ Διονῦς] Ἵποκοριστικὸν ἐστὶν hoc ex Διόνυσος, quod heic versus desiderat, cum tamen Διόνυσος vulgo legatur, et in Stobæo, et in Euripide. Apud Hesychium διονῦς ἐστὶ ὁ γυναικίας καὶ παράθηλος, quia voce usus est Lucilius: quod me Salmasius monuit, qui tamen hoc loco malebat, Οὐχ ὁ Διόνυσος ἀφρονεῖν ἀναγκάσῃ. GROTIUS. MS. A. præbet διονῦς (sic)

K

- 16 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἴππολύτῳ.
^b ὦ μάκαρ, οἷας ἔλαχες τιμὰς,
 Ἴππόλυθ' ἦρώς, διὰ σωφροσύνην.
 οὐ ποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη
 δύναμις μείζων. ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ'
 ἢ μετόπισθεν
^c τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλή.
- 17 ^a Εὐριπίδου.
 Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγόντων
 οὐ πάποθ' ὑβρισ', αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν.
- 18^a Δυοῖν λεγόντων, θατέρου θυμουμένου,
 ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.
- 19^a Στέργοι δέ με σωφροσύνα
 δῶρημα κάλλιστον θεῶν.
- 20^a Φεῦ φεῦ· τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχῆ καλόν,
 καὶ δόξαν ἐσθλήν ἐν βροτοῖς κομίζεται.
- 21 ^a Εὐριπίδου Θησεύς.
 Ἄλλ' ἔστι δὴ τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρωσ
 ψυχῆς δικαίας σῶφρονός τε ἀγαθῆς.
- 22 ^a Λίνου.
^b Φράζω δὴ σπουδὴν ἐντυνάμενος δι' ἀκουῆς

50

16.

^a Sic A. Scil. Καλυπτεμένῳ fr.
 18. Simpliciter τοῦ αὐτοῦ Trinc.

^b Hæc confusa in Anapæstos
 distinximus. GROTIUS.

^c τῆς εὐσεβείας] Ita posuimus
 forma Ionica ob versum, cum
 vulgo εὐσεβείας exstaret. GROTIUS.

17.

^a Sic Trinc. ubi γὰρ συμφορὰς.
 Deest locus A. Euripid. Andromedæ
 tribuit Stobæus infr. CXIII. 4.

18.

^a Deest A. Habet Trinc. sine
 lemmate. Euripidi in Protesilao
 tribuit Stobæus XIX. 3.

^b ὁ μὴ] Articulus deest Trinc.
 Gesn.

19.

^a Gesner.: Ejusdem Medea.
 Scil. 641. Deest locus A. Trinc.

20.

^a Gesner.: Ejusdem in Hippoly-
 to. Sc.v.431. Deest locus A. Trinc.

21.

^a Sic Trinc. Deest A. Plenius
 habet Stobæus Ecl. Phys. I. 10,
 4. ex Dictye, ad cuius fr. 1. vi-
 deatur Musgravius.

22.

^a Trinc. Λίνου. ubi μύθων δι' ἀ-
 κουῆς. Deest locus A. Post hoc fr.
 multa inseruit Gesnerus, ex Py-
 thagoræ Aur. Carm. Pseudo-Pho-
 cylide, et Anthologia. Ego deleui.

^b Versus esse dicuntur Lini:

μύθων ἡμετέρων, ἀτραπὸν περὶ παντὸς ἀληθῆ,
 κῆρας ἀπωσάμενος πολυπήμονας, αἶ τε βεβήλων
 ὄχλον ^c ἀνιστῶσαι, αἵταις περὶ πάντα πεδῶσι
^d παντοίαις, μορφῶν χαλεπῶν ἀπατήματ' ἔχουσαι.
 τὰς μὲν ἀπὸ ψυχῆς εἴργειν φυλακαῖσι νόοιο.
 οὗτος γὰρ σε καθαρμὸς ^e ὄντως δικαίως ὀσιεύσει,
 εἴ κεν ἀληθείῃ ^f μισέεις ὀλοὸν γένος αὐτῶν,
^g νηδὺν μὲν πρώτιστ' αἰσχροῶν δώτειραν ἀπάντων,
 ἣν ἐπιθυμία ἠνιοχεῖ μάργοισι χαλινοῖς.

23 ^a Δημοκρίτου.

Νόμῳ καὶ ἄρχοντι καὶ σοφωτέρῳ εἴκειν κόσμιον.

24 Ἄριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον διάγειν, ὡς πλεῖστα εὐθυμη-
 θέντι, καὶ ἐλάχιστα ἀνηθέντι. Τοῦτο δ' ἂν εἴη, εἴ τις μὴ
 ἐπὶ τοῖς θνητοῖσι τὰς ἡδονὰς ποιῶιτο.

25 Φαύλων ἔργων καὶ τοὺς λόγους παραιτητέον.

videntur cujusdam Pythagorei,
 quos Lino carmina supposuisse
 tradit Jamblichus de V. P. §.
 139. VALCKENÆR. Diatr. Eurip.
 p. 281.

^c ἀνιστῶσαι] ἀιστῶσαι Grotius.

^d παντοίαις] παντοίαις ἰδέαις μορφῶν
 B. Can. et margo Gesneri. χαλε-
 πῶν om. Trinc. ἀπάτημ' Trinc.

^e ὄντως δικαίως ὀσιεύσει] Grotius
 edidit ἀναμπλακέως ὄσ. cujus hæc
 sunt verba: "vocem hanc (ἀναμ-
 πλάκέως) numerorum ratione
 " ductus restitui, cujus, ut minus
 " usitatae, in locum duo interpre-
 " tamenta in textum irrepserant,
 " ὄντως, δικαίως."

Ib. Pro ὄντως δικαίως, probabi-
 liter interpretamentis, quam vo-
 cem admisit, ἀναμπλακέως, nus-
 quam, opinor, legerat Grotius.
 Dum vera vox alicunde nobis pro-
 deat, Græca saltem scribi poterit,

οὗτος γὰρ σε καθαρμὸς ἀπ' ἀτρεκέως
 ὀσιώσει. Id est, ἀτρεκέως ἀφοσιώσει,
 vere te exριabit. VALCKEN.

^f μισέεις] μισεῖς Grotius. μισέεις
 H. Steph. Huic versui obelum
 præfixit Gesnerus.

^g ἡδὴ] ἡδος—δώτειραν, ἣν debetur
 Grotio. Vetus scriptio in ed.
 Gesneri ἡδὴ * μὲν πρώτιστ' — in
 Poësin recepta Philos. H. Ste-
 phani p. 112. si paululum adju-
 vetur, veram dabit, Νηδὺν μὲν πρώ-
 τιστ' αἰσχροῶν δ. α. Literæ vocis
 prima et ultima a reliquis male
 distractæ pepererant ἡδὴ. —Linus
 per νηδὺν α. δ. α. omnem intelligit
 intemperantiam, quam ἀκρασίαν
 Pythagorei dicebant, et φιλαδονίαν.
 VALCKEN. χαλινοῖσιν Trinc.

23.

^a Sic A. Trinc. καὶ ante σοφω-
 τέρω deest Trinc.

- 26 ^a Θεοβούλου.
^b Ἀδικούμενος διαλλάσσου, ^b ὑβριζόμενος ἀμύνου.
- 27 ^a Βίαντος.
 Οὕτω πειρῶ ζῆν, ὡς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσό-20
 μένος.
- 28^a Ζῆν κρείττον ἐστὶν ἐπὶ στιβάδος κατακείμενον καὶ θαρ-
 ρεῖν, ἢ ταραττεσθαι ^b χρυσῆν ἔχοντα κλίην.
- 29 ^c Ὡν ἢ ^b τύχη κυρία δοῦναι καὶ ἀφελεσθαι, οὐ δεήση
 οὐδενός.
- 30 ^c Ὡν τοῦ σώματος ἀπαλλαγείς οὐ δεήση, ἐκείνων κατα-
 φρόνει πάντων· καὶ ὧν ἀπαλλαγείς δεήση, πρὸς ταῦτα
 σοὶ ἀσκουμένῳ τοὺς θεοὺς παρακάλει γίνεσθαι σοὶ συλ-30
 λήπτορας.
- 31 ^a Χίλωνος.
 Ζημίαν αἰροῦ μᾶλλον, ἢ κέρδος αἰσχρόν· τὸ μὲν γὰρ ἅπαζ
 σε λυπήσει, τὸ δὲ διαπαντός.
- 32 ^a Σωτάδου.
 Τῆς τύχης σκοπεῖν δεῖ τὸ μέγιστον ὡς ἔλαττον,
 καὶ τὸ μὴ παρὸν μὴ θέλειν· οὐδὲ γὰρ σὸν ἐστίν.
 ἀμφότερα μένειν οὐκ οἶδεν· ^b ἐστήκει γὰρ οὐδέν.
^c εἰς πλούσιος ὧν καθ' ἡμέραν σκοπῆς τὸ πλεῖον,
 εἰς τοσοῦτον εἴ πενιχρός, εἰς ὅσον εἴ περισσός.

26.

codd. quidam apud Schowium.

^a Sic A.

31.

^b ὑβριζόμενος] Forte ὑβριζομένους
 GESNER. Male. SCHOW.^a Sic Trinc. ubi μάλιστα, non
 μᾶλλον.

27.

^a Sic A.

32.

28.

^a Deest lemma A. Trinc. Sed
 utroque in libro legitur post lo-
 cum Pythagoræ.^a Σωτάτου Trinc.^b χρυσῆν] Deest B.^b οὐ στήκει] ἐστήκει B. Brunckius.
 ἔστηκεν Hermannus Elem. Doct.
 Met. p. 446.

29.

^b ψυχῇ] τύχη Gesneri margo, et^c ἀν—είς—είς] Sic Brunckius.
 Vulgo, ἐάν—είς—είς.

^d ὡς πένης θέλεις σχεῖν, καὶ πλούσιος πλέον ἔχειν,
ἴσον ἔχουσιν αὐτῶν αἱ ψυχαὶ τὸ μεριμνᾶν.

40

33 ^a Σωκράτους.

Σωκράτης ἔλεγε, δεῖν τὰς ἡδονὰς μὴ παρ' ἄλλων, ἀλλὰ
παρ' ^b ἑαυτῶν θηρᾶσθαι· προδιατίθεσθαι δὲ τὸ σῶμα, ὃν χρὴ
τρόπον.

34 ^a Σωκράτους.

Ὁ Σωκράτης ἔλεγεν, θεοῦ μὲν εἶναι τὸ μηδενὸς δεῖσθαι·
τὸ δ' ὡς ἐλαχίστων, ἐγγυτάτω θεοῦ.

35 ^a Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τίνων δεῖ μάλιστα ἀπέχεσθαι· τῶν
αἰσχυρῶν καὶ ἀδίκων, ^b ἔφη, ἡδονῶν.

36 ^a Ἀλέξανδρος.

Ἀλέξανδρος προτρεπομένων τινῶν αὐτὸν ἰδεῖν τὰς Δαρείου
θυγατέρας ^b καὶ τὴν κάλλι διαφέρουσαν εἰς γυναῖκα λα-
βεῖν· Αἰσχυρὸν, ἔφη, τοὺς ἄνδρας νικήσαντας ὑπὸ γυναικῶν ⁵⁰
ἠττᾶσθαι.

37 ^a Σωκράτους.

Ἡ αὐτάρκεια καθάπερ ὁδὸς βραχεῖα καὶ ἐπιτερπής,
χάριν μὲν ἔχει μεγάλην, πόνον δὲ μικρόν.

38 ^a Δημοκρίτου.

Τράπεζαν πολυτελέα μὲν τύχη παρατίθησιν, αὐταρκέα δὲ
σωφροσύνη.

^d ὡς πένης] Brunckius, ὡς πένης
θέλων ἔχειν—σχεῖν. ὡς πένης θέλεις
σχεῖν καὶ π. πλέον ἔχων Trinc.

^b ἔφη om. A.

36.

^a Sic A.

^b Dedi cum A. Vulgo, καὶ τὴν
γυναῖκα διαφέρουσαν κάλλι· αἰ-
σχυρὸν—

33.
^a Sic A. Trinc.
^b παρ' ἡμῶν] παρ' ἑαυτῶν A. B.
προδιατίθετο Trinc.

34.

^a Sic A.

37.

^a Sic A.

35.

^a Sic A.

38.

^a Sic A.

- 39 ^a Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου.
Γέλως μὴ πολὺς ἔστω, μὴδ' ἐπὶ πολλοῖς.
- 40^a ^b Δείπνοις τοῖς ἔξω καὶ ἰδιωτικοῖς τὸ πολὺ ἀπόταξαι·
ἀν δὲ γένηται καιρὸς, φυλάσσου. Ἴσθι γὰρ ὅτι ἀν ἕτερος ἢ
μεμολυσμένος, καὶ τὸν ἕτερον ἐμπλησθῆναι ἀνάγκη, ὅτ' ἀν
^c γυμνοὶ συνδιατρίβωνται.
- 41 ^a Διογένης.
Δεινὸν ἔλεγεν ὁ Διογένης, εἰ οἱ μὲν ἀθληταὶ καὶ οἱ κι-
θαρῶδοι γαστρὸς καὶ ἡδονῶν κρατοῦσιν· οἱ μὲν τῆς φωνῆς
χάριν, οἱ δὲ τοῦ σώματος· σωφροσύνης δ' ἕνεκα οὐδεὶς τού-
των καταφρονήσει.
- 42 ^a Πυθαγόρου.
Ῥώμη ψυχῆς σωφροσύνη· αὕτη γὰρ ψυχῆς ἀπαθαῦς φῶς
ἔστιν.
- 43 ^a Σωκράτους.
Σωκράτης πρὸς τὸν πυθόμενον τίς πλουσιώτατος, ^b εἶπεν, Ὁ¹⁰
ἐλαχίστοις ἀρκούμενος. Αὐτάρκεια γὰρ φύσεώς ἐστι πλοῦτος.
- 44 ^a Δημοκρίτου.
Πατὴρ σωφροσύνη μέγιστον τέκνοις παράγγελμα.
- 45 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.
Γυμναζόμενον φυλάξασθαι δεῖ τὸν κόπον· εὖ πράττοντα
δὲ, τὸν φθόνον.
- 46 ^a Ἐκ τῶν Σερήνου.
Διονύσιος Ἀρίστιππον ἐπειθεν ἀποθέμενον τὸν τρίβωνα,
39. 43.
^a Sic A. Scil. 33, 4. ^a Sic A.
40. ^b εἶπεν ὁ ἐλαχίστοις] ἐν ἐλαχίστοις
εἶπεν A.
^a Ibid. 6. ^a Sic A. 44.
^b Δείπνους τοὺς—ἰδιωτικοὺς] Δεί-
πνοις τοῖς—ἰδιωτικοῖς A. ^a Sic A. 45.
^c γυμνοὶ] πολλοὶ (sic) γ. A. ^a Sic A. Simpliciter Ἀριστωνύ-
μου Trinc. 46.
^a Sic A. 41. ^a A. habet Σερίνου. Mutavi hic
^a Sic A. 42.

πορφυροῦν ἱμάτιον περιβαλέσθαι· καὶ ^b ἐπέισθη ἐκεῖνος, τὰ αὐτὰ καὶ Πλάτωνα ποιεῖν ἤξιου. Ὁ δὲ ἔφη,

Οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδύναι στολήν.

Καὶ Ἀρίστιππος, τῷ αὐτοῦ, ἔφη, ἐστὶ ποιητοῦ,

καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν

^c οὐσ' ἢ γε σώφρων, οὐ διαφθαρήσεται.

47 ^a Ἐκ τῶν Σερήνου.

Ἡ Φωκίανος γυνὴ πρὸς τὴν ἐπιδεικνυμένην αὐτῇ τὸν κόσμον χρυσοῦν ὄντα καὶ διάλιθον, Ἐμοὶ δ', ἔφη, κόσμος ὑπερλαμπρὸς ἐστὶ Φωκίων πένης ὧν, καὶ εἰκοστὸν ἤδη τοῦτο ἔτος Ἀθηναίων στρατηγῶν.

48 ^a Ἐπαμεινώνδου.

Πρέσβεις ἦγον παρὰ βασιλέως ^b χρυσίον κομίζοντες, βουλόμενοι δωροδοκῆσαι τὸν Ἐπαμεινώνδαν. Ὁ δὲ αὐτοὺς εἰς ἄριστον εἰσεδέξατο· ἦδει γὰρ ἐφ' ᾧ τινι ἦγον. Καὶ ³⁰ ^c ἐκέλευσεν αὐτοὺς πρότερον ἀριστᾶν, εἶτα λέγειν περὶ οὗτο βούλοιντο. Παρακειμένης δὲ τραπέζης φαύλης, καὶ ὀξίνην ἔπινον. Οἱ μὲν ^d οὖν οὐκ εἶχον ὅ τι καὶ εἶποιν ἐπὶ τούτοις· ὁ δὲ ^e διαμειδιάσας, Ἄπιτε, ἔφη, καὶ λέγετε τῷ δεσπότη τῷ ὑμετέρῳ, οἷα ἄριστα ἀριστῶ· καὶ συήσει, ^f ὡς ἔγωγ' οὐκ ἂν προδοίην τι, ὁ τούτοις ἀρκούμενος.

49 ^a Δημοκρίτου.

Σωφροσύνη τὰ τερπνὰ ἀέξει, καὶ ἡδονὴν ἐπιμειζονα ποιεῖ.

et similibus locis Photii auctoritate suffultus. Videatur Eudocia p. 386. necnon Suidas in v. et a Kustero laudatus Jonsius Hist. Philos. IV. p. 347.

^b ἐπέισθη] πεισθεῖς Gesn. marg.
^c οὐσ' ἢ γε] ὁ νοῦς ὁ A. in marg. a m. sec. et mox inter lineas ἄρρη γηγονῶς καὶ γένους ἐξ ἄρρενος. Vide Menag. ad Diog. Laërt. II. 78. Wyttenbach. Ep. Crit. p. 12.

^a Sic A. Conf. Plutarch. I. p.

750. D.

48.

^a Sic A. Ἐπαμεινώνδου Trinc.

^b χρυσὸν] χρυσίον A.

^c ἐκέλευσεν] ἐκάλεσεν B.

^d οὖν deest A. ἐπὶ τούτοις om. Trinc.

^e διαμειδιάσας] μειδιάσας A. καὶ συήσει om. Trinc.

^f ὡς] ὅτι A. B. marg. Mox τι ὁ accedunt ex A.

49.

^a Sic A. Trinc.

- 50 ^a Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν Συναγωγῆς.
^b Ἀρίστοι τῶν ἐμφύχων οὐδὲν ἀποκτείνουσι· τὰ δὲ κερά- 40
 μεα τῶν χρηστηρίων ἐν χρυσοῖς ἐλύτροις φυλάττουσι.
- 51 ^a Ταῦ αὐτοῦ.
^b Δαρδανεῖς, Ἰλλυρικὸν ἔθνος, τρεῖς ἐν τῷ βίῳ λούονται μό-
 νον, ὅτ' ἀν γεννῶνται, ^c καὶ ἐπὶ γάμοις, καὶ τελευτῶντες.
- 52 ^a Κράτητος.
 Κράτης εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβαλὼν, καὶ ὄρων τούς μὲν πι-
 πρᾶσκοντας τούς δὲ ὠνούμενους, Οὔτοι, ἔφη, ^b διότι ἐναν-
 τίον πρᾶγμα ἀλλήλοις ποιῶσιν, ἑαυτοὺς μακαρίζουσιν·
 ἐγὼ δ' ἑμαυτὸν, ὅτι ἀμφοτέρων ἀπήλλαγμαί, μήτε ὠνού-
 μενος, μήτε πωλῶν.
- 53 ^a Ἀντιφῶντος.
^b Ὅστις δὲ τῶν αἰσχυρῶν ἢ τῶν κακῶν μήτε ἐπεθύμησε, μήτε 50
 ἤφατο, οὐκ ἔστι σῶφρον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅτου κρατήσας αὐτὸς,
 ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται.
- 54 ^a Ἰσαίου.
^b Ἠγοῦμαι ^c μεγίστην εἶναι τῶν λειτουργιῶν, τὸ καθ' ἡ-
 μέραν βίον κόσμιον καὶ σῶφρονα παρέχειν.
- 55 ^a Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον.
 Ὑψ' ὧν κρατεῖσθαι τὴν ψυχὴν αἰσχυρὸν, τούτων ἐγκράτειαν
 ἄσκει, κέρδους, ὀργῆς, ἡδονῆς, λύπης. Ἔση δὲ τοιοῦτος,

50.

^a Sic A. Ἐκ τῆς Νικολάου Trinc.
 Vid. H. Valesii Excerpta p. 510.
^b Ἀρίστοι] Ἀρίστοι A. Κρίστοι
 Damasc. De h. l. vid. Valckenær.
 ad Herodot. III. 100.

51.

^a Sic A.
^b Δαρδανεῖς] Παρδανεῖς Damasc.
^c καὶ ἐπὶ γάμοις καὶ τελευτῶντες]
 καὶ δύο ὅταν γαμῶσι, καὶ γ. ὅταν τε-
 λευτῶσι. A. i. e. καὶ δεύτερον—καὶ
 τρίτον.

52.

^a Sic A. Trinc.
^b διὰ τὸ ἐναντίον πρᾶγμα ἀλλήλους
 μακαρίζουσιν A.

53.

^a Sic A. Trinc.
^b ὅστις δὲ] δὲ deest A. ex eodem
 accedunt ἢ τῶν κακῶν.

54.

^a Sic Trinc.
^b ἠγοῦμαι] ἠγοῦ Gesneri margo.
^c μεγίστην] μέγιστον et mox τὸν B.

55.

^a Sic Trinc. v. p. 6. C.

εάν κέρδη μὲν εἶναι νομίζης δι' ὧν εὐδοκίμησεις, ἀλλὰ μὴ δι' ὧν εὐπορήσεις. Τῇ δὲ ὀργῇ παραπλησίως ἔχε εἰς τοὺς ἀμαρτάνοντας, ἢ περὶ σέ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσεως. Ἐν δὲ τοῖς τερπνοῖς, εἴαν αἰσχροὺς ὑπολάβῃς, τῶν μὲν οἰκετῶν ἄρχειν, ταῖς δ' ἡδοναῖς δουλεύειν. Ἐν δὲ τοῖς λυπηροῖς, εἴαν τὰς τῶν ἄλλων ἐπιβλέπῃς ἀτυχίας, καὶ σαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὧν ὑπομιμνήσκῃς. ^b Μάλιστα δ' ἂν παροξυνθείης ὀρεχθῆναι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθοις ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς ἐκ τούτων γνησίως ἔχομεν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ ¹⁰ ῥαθυμῆν, καὶ τὰς πλησμονὰς ἀγαπᾶν, εὐθύς αἰ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς ^c παραπεπήγασι· τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν αἰεὶ πονεῖν, καὶ σωφρόνως τὸν αὐτοῦ βίον οἰκονομεῖν, αἰεὶ τὰς τέρψεις εἰλικρινεῖς καὶ βεβαιότερας ἀποδίδωσι. ^d Τοὺς μὲν θεοὺς φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου. Τὰς ἡδονὰς θήρευε τὰς μετὰ δόξης· τέρψεις γὰρ σὺν τῷ καλῷ μὲν ἄριστον, ἄνευ δὲ τούτου κάκιστον.

^a Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριος.

56 Ἄ πάσχοντες ὑφ' ἑτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα τοῖς ἄλλοις μὴ ποιεῖτε. 20

[^a Ἀγαπητοῦ.

57 Βασιλέα σε κατὰ ἀλήθειαν ὀρίζομαι, ὡς βασιλεύειν καὶ κρατεῖν τῶν ἡδονῶν δυνάμενον, καὶ τὸν στέφανον τῆς σωφροσύνης ἀναδησάμενον, καὶ τὴν πορφύραν τῆς δικαιοσύνης ἀμφιεσάμενον. Ἡ μὲν γὰρ ἄλλη ἐξουσία τὸν θάνατον ἔχει διαδοχὴν· ἡ δὲ τοιαύτη βασιλεία τὴν ἀθάνατον σώζει διαμονήν· καὶ ἡ μὲν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ λύεται, ἡ δὲ τῆς αἰωνίου κολάσεως ῥύεται.

^b μάλιστα δ' ἂν] καὶ μάλιστα ἂν B. μάλιστ' ἂν Trinc. ubi mox om. μὲν. Perge ad p. 12. B.

^c πεπήγασι.] παραπεπήγασι margo Gesneri, ex Isocratis ed. ut videtur.

^d Redi ad p. 5. B.

56.

^a Sic A. Ἐν ταυτῷ Trinc.

57.

^a Hoc fr. de suo addidit Gesnerus. Vide supra I. 61. Similiter de loco seq. dicendum.

58 Κύριος μὲν πάντων ἐστὶν ὁ βασιλεὺς, δούλος δὲ μετὰ³⁰ πάντων ὑπάρχει θεοῦ. Τότε δὲ μάλιστα κληθήσεται κύριος, ὅτ' ἂν αὐτὸς ἑαυτοῦ δεσπάζῃ, καὶ ταῖς ἀτόποις ἡδοναῖς μὴ δουλεύῃ· ἀλλὰ σύμμαχον ἔχων τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, τὸν ἀήττητον αὐτοκράτορα τῶν ἀλόγων παθῶν, τοὺς πανδαμάτορας ἔρωτας, τῇ πανοπλίᾳ τῆς σωφροσύνης καταγωνίζεται.]

59 ^a Ἐκ τῆς Ἑρμίππου Συναγωγῆς τῶν καλῶς ἀναφωνηθέντων ἐξ Ὀμήρου.

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς εἰς σωφροσύνην ἔλεγεν ταῦτα ποιεῖν, ἀσπασίσι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο.

60 ^a Ἰέρακος ἐκ τοῦ Περί Δικαιοσύνης.

Ἦθεν τὴν λειπομένην ἀρετὴν ἐπιστῆσαι δεῖ τῇ τῶν ἡδονῶν⁴⁰ φυλακῇ, μὴ συγχωροῦσαν ἀποδιδράσκειν τῇ φρονήσει τὸ ἑαυτῆς ἔργον. Ἔως μὲν γὰρ φρονεῖ τις, οὐδὲ ἀνακύπτειν συγχωρήσει ταῖς ἐπὶ τὰ τοιαῦτα φερούσαις ἐπιθυμίαις· ἐν δὲ τῷ^b καταδαρθάνειν ὑπὸ γοητείας, ἐπανίστασθαι εἰῶθεν ἀφροσύνη συγχωρεῖν αὐτῇ παρακαλοῦσα τὴν ἀκολασίαν. Ἦθεν τὴν ἀρετὴν τὴν ἀμφοτέρας φυγαδεύουσαν σωφροσύναν ἐκάλεσαν οἱ σοφοί, σωτηρίαν οὔσαν φρονήσεως· κυριώτερον⁵⁰ δὲ κεκλήκασιν ποιητῶν παῖδες σαοφροσύνην· σαῶσαι γὰρ τὸ σῶσαι λέγουσι. Τὴν οὖν σαοφροσύνην, τήρησιν οὔσαν φρονήσεως καὶ σωτηρίαν, ὅτ' ἂν τις^c προσλάβῃ, τελείαν ἔσχε παρ' ἑαυτῷ τὴν τῆς δικαιοσύνης κτῆσιν. Εἰ δὲ μὴ, σφάλλεται πολλὰ, καὶ ἀδικεῖ πολυτρόπως, τὰ μὲν ὑπὲρ χρημάτων, τὰ δὲ ὑπὲρ δόξης, τὰ δὲ ὑπὲρ ἡδονῶν.

59.

^b Sic A. Damasc. Vertit Gesnerus: *Ex collectaneis Hermippi de carminibus Homeri peculiari aliqua dote insignibus.*

60.

^a Sic A.

^b καταδαρθάνειν] καταδαρδάπτειν A.

^c προσλαβῆ] προσλάβοι A.

61 ^a Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς περὶ Σωφροσύνης.

Πᾶσα μὲν γὰρ ἀρετὴ τὸ θνητοειδές ^b πᾶν ἀτιμάζει, τὸ δὲ ¹ ἀθάνατον ἀσπάζεται· ^c πολὺ δὲ διαφερόντως ἡ σωφροσύνη ταύτην ἔχει τὴν σπουδὴν, ἅτε δὴ τὰς προσηλούσας τῷ σώματι τὴν ψυχὴν ἡδονὰς ἀτιμάζουσα, καὶ ἐν ἀγνοῖς βάρβοις βεβῶσα, ὡς φησὶ Πλάτων.

62 ^a Ἐν ταυτῷ.

Πῶς γὰρ ἡ σωφροσύνη τελέους ἡμᾶς οὐ ποιεῖ, τὸ ^b ἀτελές καὶ ἐμπαθές ^c ὅλον ἀφ' ἡμῶν ἐξορίζουσα; Γνοίης δ' ἂν ὡς τοῦτο οὕτως ἔχει, τὸν Βελλεροφόντην ἐννοήσας, ὃς μετὰ τῆς κοσμιότητος συναγωνιζομένης τὴν Χίμαιραν, καὶ τὸ θηριῶδες ¹⁰ καὶ ἄγριον καὶ ἀνήμερον φύλον πᾶν ἀνεῖλεν. Ὅλως γὰρ ἡ τῶν παθῶν ἄμετρος ἐπικράτεια οὐδὲ ἀνθρώπους ἀφίησιν εἶναι τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς δὲ τὴν ἀλόγιστον αὐτοὺς ἔλκει φύσιν, καὶ θηριώδη, καὶ ἄτακτον.

63 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἡ δὲ μέτροις ὠρισμένοις κατέχουσα τὰς ἡδονὰς εὐταξία σώζει μὲν οἴκους σώζει δὲ πόλεις κατὰ τὴν Κράτητος γνώμην· ἔτι δὲ πλησιάζει πῶς ἤδη πρὸς τὸ τῶν θεῶν εἶδος. Τοιγαροῦν Περσεὺς ἐπ' αὐτὸ τὸ ἀκρότατον ἐλαύνων τῆς ²⁰ σωφροσύνης ἀγαθόν, ἡγουμένης τῆς Ἀθηναῖς, ἀπέκοψε τὴν Γοργόνα, τὴν εἰς τὴν ὕλην οἶμαι καθέλκουσαν καὶ ἀπολιθοῦσαν τοὺς ἀνθρώπους ^b ἀνοήτων τῶν παθημάτων πλησμονῆ.

64 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ὅτι τοίνυν κρηπίς τῆς ἀρετῆς, ὡς ἔλεγε Σωκράτης, ἡ ἐγκράτειά ἐστι τῆς γλυκυθυμίας· κόσμος δὲ τῶν ἀγαθῶν

61.

^a Sic A. περὶ σώφρονος Damasc.

^b πᾶν] μὲν Damasc.

^c πολλή] πολὺ A. Damasc. Gesneri margo.

62.

^a Sic A.

^b ἀτελές] εὐτελές Damasc.

^c ὅλος] ὅλον A. ὅλων ed. Bas.

63.

^a Sic A.

^b ἀνοήτων] ἀνοήτων Gesn. marg.

64.

^a Sic A.

πάντων ἢ σωφροσύνη θεωρεῖται, ὡς περ δὴ ἀπεφάνηατο Πλάτων. Ἀσφάλεια δὲ τῶν καλλίστων ^b ἔξεων ἢ αὐτὴ ἐστὶν ἀρετὴ, ὡς περ ἐγὼ λέγω.

30

65 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ὁ δ' ἐστὶν ὄντως ὁμολογούμενον θαρρῶν διίσχυρίζομαι, ὅτι δὴ δι' ὅλων τῶν ἀρετῶν τὸ κάλλος διατείνει τῆς σωφροσύνης, καὶ συναρμόζει τὰς πάσας ἀρετὰς κατὰ μίαν ἀρμονίαν, συμμετρίαν τε αὐταῖς καὶ κρᾶσιν πρὸς ἀλλήλας ἐντίθησι. Τοιαύτη δὴ οὖν οὔσα καὶ ἀφορμὴν παρέχει ταῖς ὅλαις ὥστε ἐγγενέσθαι, καὶ ἐγγενομέναις αὐταῖς ἀσφαλῆ παρέχει σωτηρίαν.

66 ^a Ἐν ταυτῷ.

Καὶ ἡ τῶν ὠρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασις, καὶ ἡ τῶν στοι-⁴⁰χείων πρὸς ἀλλήλα ^b σύγκρασις, συμφωνίαν ἀποσώζει καλλίστην καὶ ἰσάφρονα. Καὶ τό γε πᾶν τοῦτο, διὰ τὴν κοσμιότητα τῶν καλλίστων ^c μέτρων, κόσμος ἐπικαλεῖται.

67 ^a Ἐκ τῶν τοῦ Τέλητος Περί Αὐταρκειᾶς.

Δεῖ ὡς περ τὸν ἀγαθὸν ὑποκριτὴν, ὅτι ἂν ὁ ποιητὴς περιθῆ πρόσωπον, τοῦτο ἀγωνίζεσθαι καλῶς· οὕτω καὶ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὅτι ἂν περιθῆ ἢ τύχη. Καὶ γὰρ αὐτὴ, φησὶν ὁ Βίων, ὡς περ ποιήτρια, ὅτε μὲν πρωτολόγου, ὅτε ^b δὲ ὑστερολόγου περιτίθησι πρόσωπον, καὶ ὅτε μὲν βασιλέως, ὅτε δὲ ἀλήτου. Μὴ οὖν βούλου, δευτερολόγος ὢν, τὸ πρωτολόγου ⁵⁰ πρόσωπον· εἰ δὲ μὴ, ἀνάρμοστόν τι ποιήσεις. Σὺ μὲν ἄρχεις καλῶς, ἐγὼ δὲ ἄρχομαί φησι· καὶ σὺ μὲν πολλῶν, ἐγὼ δὲ ἐνὸς τουτουῦ παιδαγωγὸς γενόμενος· καὶ σὺ μὲν εὐ-

^b ἔξεων] ἐξ ὧν A.

65.

^a Sic A.

66.

^a Sic A.

^b σύγκρασις] ἔγκρασις A. et mox

ἀποσώζειν.

^c μέτρων] ὠρῶν Damasc.

67.

^a Sic A. τῶν deest Trinc.

^b ὅτε δὲ] δὲ addidi ex A. Trinc.

πορος γενόμενος, δίδως ἐλευθερίως· ἐγὼ δὲ λαμβάνω εὐ-
 θαρσῶς παρὰ σοῦ, οὐχ ὑποπίπτων, οὐδὲ ὁ ἀγεννίζων, οὐδὲ
 μεμψιμοιρῶν. Σὺ κέχρησαι τοῖς πολλοῖς καλῶς, ἐγὼ δὲ
 τοῖς ὀλίγοις· οὐ γὰρ τὰ πολυτελῆ φασι τρέφειν, οὐδὲ ἐκεί-
 νοις μὲν ἔστι μετ' ὠφελείας χρῆσθαι, τοῖς δὲ ὀλίγοις καὶ
 εὐτελέσι μετὰ σωφροσύνης οὐκ ἔστι καὶ ἀτυφίας. Διὸ καὶ
 εἰ λάβοι, φησὶν ὁ Βίων, φωνὴν τὰ πράγματα ὄν τρόπον
^d καὶ ἡμεῖς, καὶ δύναίτο δικαιολογεῖσθαι, οὐκ ἂν εἴποι,
^e φησὶν, πρῶτον ἢ Πενία, Ἄνθρωπε, τί μοι μάχη; ὥσπερ
 οἰκέτης ἑπὶ κύριον ἐφ' ἱερὸν καθίσας δικαιολογεῖται, τί
 μοι μάχη; ἢ μή τι σοὶ κέκλοφα; ἢ οὐ πᾶν τὸ προσταττό-
 μενον ὑπὸ σοῦ ποιοῶ; οὐ τὴν ἀποφορὰν εὐτάκτως σοὶ φέρω; ¹⁰
 Καὶ ἢ Πενία εἴποι πρὸς τὸν ἐγκαλοῦντα, τί μοι μάχη; μὴ
 καλοῦ τινος δι' ἐμέ στερίσκη; μὴ σωφροσύνης; μὴ δικαιο-
 σύνης; ἀνδρείας; ἀλλὰ μὴ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεὴς εἶης; οὐ
 μεστὰί μὲν αἱ ὁδοὶ λαχάνων; πλήρεις δὲ αἱ κρήναι ὕδα-
 τος; οὐκ εὐνάς σοὶ τοσαύτας παρέχω ὀπίσθη γῆ; καὶ στρω-
 μνάς φύλλα; ἢ εὐφραίνεσθαι μετ' ἐμοῦ ἢ οὐκ ἔστιν σοι; ἢ
 οὐχ ὄρας ἢ γράδια φύρδην φαγόντα τερετίζοντα; ἢ οὐκ ὄψον
 ἀδάπανον καὶ ἀτρυφερὸν παρασκευάζω σοὶ τὴν πείναν; ἢ ²⁰
 οὐχ ὁ πεινῶν ἥδιστα ἐσθίει, καὶ ἥκιστα ὄψου δεῖται; καὶ ὁ
 διψῶν ἥδιστα πίνει, καὶ ἥκιστα τὸ μὴ παρὸν ποτὸν ἄνα-

^c ἀγεννίζων] ἀγεννίζων A. B.

^d καὶ ἡμεῖς] καὶ deest A.

^e φησὶν] φησὶν πρῶτον A.

^f τὸν κύριον] πρὸς κύριον A.

^g μή deest A.

^h οὐκ ἂν τὸ] Dedi οὐ πᾶν τὸ ex
 egregia Dobræi emendatione ad
 Aristoph. p. 110.

ⁱ οὐκ ἔστιν] οὐκ ἔστιν σοι A.

^k γράδιαιφύρτην] γράδια φύρτην
 A. B.

Ib. In marg. est γράδια. An et
 φύρδην φ. an φυρτὰ φ. Hesych.

φυρτοῖς, εἰκαίοις. Intelligit, opinor,
 vetulas molas versantes, de qui-
 bus multa notavi. Inter laboran-
 dum cantillabant. Plutarch. II.
 p. 1101. F. VALCKENBR. Tou-
 pio in Suid. T. II. p. 363. legen-
 dum videtur, γράδια φύστην φ. τ.
 vetulas, cum mazam cœnassent,
 cantillare. φύρτην probavit Wyt-
 tenbachius in Indice Græcitatibus
 Plutarchæ.

¹ ἀναμένει] E sequentibus male
 hic inserit A. ἢ οἰκήσεις οὐ παρέχω σοι.

μένει; ἢ πεινᾷ τις πλακοῦντα, ἢ διψᾷ χιόνα; ἀλλ' οὐ ταῦτα διὰ τρυφήν ζητοῦσιν ^m οἱ ἄνθρωποι; ἢ οἰκήσεις οὐ παρέχω σοι, πρῶτον μὲν ⁿ χειμῶνος τὰ βαλανεῖα, θέρους δὲ τὰ ἱερά; Ποῖον γὰρ σοι τοιοῦτον οἰκητήριον, φησὶν ὁ Διογένης, τοῦ θέρους, οἷον ἐμοὶ ὁ παρθενῶν οὗτος, εὐπνοῦς, καὶ πολυτελής; Εἰ ταῦτα λέγει ἡ Πενία, τί ἂν ^o ἔχοις ἀντειπεῖν; Ἐγὼ μὲν γὰρ δοκῶ ἄφρωνος γενέσθαι. Ἄλλ' ἡμεῖς πάντα μάλ-³⁰ λον αἰτιώμεθα ἢ τὴν ἑαυτῶν δυστροπίαν ^p καὶ κακοδαμονίαν, τὸ γῆρας, τὴν πενίαν, τὸν ^q ἀπατήσαντα, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν τόπον. Διό φησὶν ὁ Διογένης φωνῆς ἀκηκοέναι κακίας ἑαυτὴν ^r αἰτιωμένης,

οὔτις ἐμοὶ τῶνδ' ἄλλος ἐπαίτιος, ἀλλ' ἐγὼ αὐτή.

^a Παράφρονοι δὲ πολλοὶ οὐχ ἑαυτοῖς ἀλλὰ τοῖς πράγμασι τὴν αἰτίαν ἐπάγουσι· ὁ δὲ Βίον ὥσπερ τῶν θηρίων φησὶ παρά τὴν λήψιν ἢ δῆξις γίνεται, καὶ μέσου τοῦ ὄφρατος ἐπιλαμβάνης, δηχθήσῃ, εἰς τὸν τραχήλου, οὐδὲν πείσῃ· οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων, φησὶ, παρά τὴν ὑπόληψιν ἢ ὀδύνη γίνεται, καὶ εἰς μὲν οὕτως ὑπολάβης περὶ αὐτῶν, ὥσπερ ὁ Σωκράτης, οὐκ ὀδυνήσῃ, εἰς δὲ ὡς ἑτέρως, ἀνιάσῃ, οὐχ ὑπὸ τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἰδίων τρόπων καὶ τῆς ψευδοῦς δόξης. Διὸ δεῖ μὴ τὰ πράγματα πειρᾶσθαι μετατιθέναι, ἀλλ' αὐτὸν παρασκευάσαι πρὸς ταῦτα πῶς ἔχοντα, ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ναυτικοί· οὐ γὰρ τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλατταν πειρῶνται μετατιθέναι, ἀλλὰ παρασκευάζουσιν αὐτοὺς δυναμένους πρὸς ἐκεῖνα τρέφεσθαι. Εὐδία; γαλήνη; ταῖς κῶπαις πλέουσι· κατὰ ναῦν ἄνεμος; ἐπῆραν τὰ ἄρ-

^m ἄνθρωποι] οἱ ἄνθρωποι A. B.

ⁿ χειμῶνι τὰ] χειμῶνα εἶτα A. In χειμῶνα latere puto χειμῶνος.

^o ἔχεις] ἔχοις A. Μοχ εὐφρονος Trinc.

^p τὴν κακοδ.] καὶ κακοδ. A. Trinc.

^q ἀπατήσαντα] ἀπαντήσαντα A.

^r αἰτιωμένης] Ingentem lacunam h. l. supplevi ex A.

^a παράφρονοι] Legendum vel παράφρονες, vel παραφρόνιμοι, vel παραφρόνως.

μενα· ἀντιπέπνευκεν; ἐστείλαντο, μεθείλαντο. Καὶ σὺ πρὸς τὰ παρόντα χρῶ. Γέρων γέγονας; μὴ ζῆτει τὰ τοῦ νέου· ἀσθενῆς πάλιν; μὴ ζῆτει τὰ τοῦ ἰσχύρου φορτία βαστάζειν καὶ διατραχηλίζεσθαι, ἀλλ' ὡσπερ Διογένης, ἐπεὶ τις ὤθει καὶ ἔτραχηλίζεν ἀσθενῶς ἔχοντα, οὐ διατραχηλίζετο, ἀλλὰ δείξας αὐτῷ τὴν κίονα, Βέλτιστε, ἔφη, τοῦτον ὤθει πρὸς τάδε. Ἄπ(ορος) πάλιν γέγονας; μὴ ζῆτει τὴν τοῦ εὐπόρου δίαιταν· ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν ἀέρα φράττη, εὐδία, καὶ διεστείλω, ψυχος, συνεστείλω, οὕτω καὶ πρὸς τὰ ὑπάρχοντα δι' εὐπορίαν διάστειλον, ἀπορίαν καὶ (σύστ)ειλον. Ἄλλ' ἡμεῖς οὐ δυνάμεθα ἀρκεῖσθαι τοῖς παροῦσι, ὅτι ἂν καὶ τρυφῇ πολὺ δίδωμεν, καὶ τὸ ἐργάζεσθαι . . . . αἰ. κρίνωμεν, καὶ τὸν θάνατον ἔσχατόν τι τῶν κακῶν. Ἐὰν δὲ ποιήσῃ καὶ τῆς ἡδονῆς καταφρονούντά τινα, καὶ πρὸς τοὺς πόνους μὴ διαβεβλημένον, καὶ πρὸς δόξαν καὶ ἀδοξίαν ἴσως ἔχοντα, καὶ τὸν θάνατον μὴ φοβούμενον, ὅτι εἰς θέλης ἔξεσται σοι ἄνω-47 δύνῃ ὄντι ποιεῖν. Διὸ ἄπερ λέγω, οὐχ ὁρῶ πῶς αὐτὰ τὰ πράγματα ἔχει τι δύσκολον, ἢ γῆρας, ἢ πενία, ἢ ξενία. Οὐκ ἀηδῶς γὰρ Ξενοφῶν, εἰς σοι, φησὶ, δείξω δύο ἀδελφῶν⁵⁰ τὴν ἴσην οὐσίαν διελομένων, τὸν μὲν ἐν τῇ πάσῃ ἀπορία, τὸν δὲ ἐν εὐκολίᾳ, οὐ φανερόν, ὅτι οὐ τὰ χρήματα αἰτιατέον, ἀλλ' ἕτερόν τι; Οὕτως εἰς σοι δείξω δύο πένητας, δύο γέροντας, δύο φεύγοντας, τὸν μὲν ἐν τῇ πάσῃ εὐκολίᾳ καὶ ἀπαθείᾳ ὄντα, τὸν δὲ ἐν τῇ πάσῃ ταραχῇ· οὐ φανερόν, ὅτι οὐ τὸ γῆρας, οὐ τὴν πενίαν καὶ τὴν ξενίαν αἰτιατέον, ἀλλ' ἕτερόν τι; καὶ ὅπερ Διογένης ἐποίησεν πρὸς τὸν πολυτελεῖ φάμενον¹

¹ ἔτραχηλίζεν] MS. habet ἐτραχηλίζεν, et mox διατραχηλίζετο. Terminationes *ιάζειν* *ίζειν* sæpe commutari monet Bastius Comment. Palæogr. p. 741.

^v ἀνωδύνῃ] Hæc et quæ sequuntur usque ad εὐθαρσῶς τῇ πρώτῃ.

leguntur in edd. p. 18, 44. a prioribus male divulsa. Secuti sumus A. Elementa lunulis inclusa e ms. evanuerunt. Similiter post ἐργάζεσθαι.

^w ἔχοι] ἔχῃ A. ubi mox πενίαν ἢ ξενίαν.

πόλιν εἶναι τὰς Ἀθήνας· λαβὼν γὰρ αὐτὸν, ἤγεν εἰς τὸ
^x μυροπωλεῖον, καὶ ἐπυνθάνετο, πόσου τῆς κύπρου ἢ κοτύλης;
 μνᾶς, φησὶν ὁ μυροπώλης· ἀνέκραγε, πολυτελής γε ἡ
 πόλις. Ἀπῆγεν αὐτὸν πάλιν εἰς τὸ μαγειρεῖον, καὶ ἐπυν-
 θάνετο, πόσου τὸ ἀκροκάλιον; τριῶν δραχμῶν· ἐβόα, πολυ-
 τελής γε ἡ πόλις. Εἰς τὰ ἔρια πάλιν τὰ μαλακὰ, καὶ
 πόσου τὸ πρόβατον; μνᾶς, φησὶν· ἐβόα, πολυτελής γε ἡ¹⁰
 πόλις. Δεῦρο δὴ φησι, κἀνταῦθα ἄγει αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς
 θερμούς, πόσου ἢ χοϊνίξ; χαλκοῦ, φησὶν· ἀνέκραγεν ὁ Διο-
 γένης, εὐτελής γε ἡ πόλις. Πάλιν εἰς τὰς ἰσχάδας, δύο
 χαλκῶν· τῶν δὲ μύρτων, δύο χαλκῶν· εὐτελής γε ἡ πόλις.
 Ὅν τρόπον οὖν ὧδε οὐχ ἡ πόλις εὐτελής καὶ πολυτελής, (εἰάν
 μὲν γὰρ οὕτω τις ζῆση, πολυτελής,) εἰάν δὲ οὕτω, εὐτελής· οὕτω
 καὶ τὰ πράγματα, ὃ εἰάν μὲν τις αὐτοῖς οὕτω χρῆται, εὐ-
 πετῆ καὶ ῥάδια φανέται· εἰάν δὲ οὕτως, δυσχερῆ. Ἄλλ'
 ὅμως δοκεῖ μοι ἔχειν τι ἢ πενία δυσχερές καὶ ἐπίπονον· καὶ
 μᾶλλον ἂν τις ^z ἐπαινέσειε τὸν μετὰ πενίας εὐκόλως γῆρας²⁰
 ἐνέγκαντα, ἢ τὸν μετὰ πλούτου. Καὶ ^a ἔτι ἔχει δυσχερές ἢ
 ἐπίπονον ἢ πενία; ἢ οὐ Κράτης καὶ Διογένης πένητες ἦσαν;
 καὶ πῶς ῥαδίως διεξήγαγον; ἄτυφοι γενόμενοι καὶ ^b ἐπαί-
 ται, καὶ διαίτη εὐτελεῖ καὶ λιτῆ δυνάμενοι χρῆσασθαι.
 Ἀπορία καὶ δάνεια περιέστηκεν; κόγχον καὶ κύαμον ^c συν-
 ἀγαγε, φησὶν ὁ Κράτης, καὶ τὰ τούτοις πρόσφορα· κἀν

^x μυροπωλεῖον] Suspisor h. v. esse e glossemate. Infra noster, εἰς τὰ ἔρια, εἰς τὰς ἰσχάδας, pro locis in quibus lana ficusque venibant, Atticorum more usurpavit. Atticos dixisse εἰς τὰ μύρα auctor est J. Pollux X. 19. Mox pro μαγειρεῖον malles τοὺς μαγείρους. Sunt tamen hæ suspiciones meræ; nam valde dubito an scriptor istiusmodi qualis est Teles, puritatem sermonis Attici constanter serva-

verit. Conf. Plutarch. II. p. 499. A. Nostrum infr. XCVII. p. 524.

^y εἰάν μὲν τις] τις deest A. Cum præcedentibus conf. Plutarch. II. p. 470. F.

^z ἐπαινέσειε] ἐπαινήση A. conf. Plato Rep. I. p. 330. A.

^a ἔτι] Lego τί. Gesnerus in marg.

^b αἰτῆσαι] ἐπαίται A.

^c συνἀγαγε] συνήγαγε A.

τάδε ^d δράσης, ραδίως στήσεις τρόπαιον κατὰ πενίας. Ἡ
 τί δεῖ μᾶλλον ἐπαινέσαι τὸν μετὰ πενίας εὐκόλως γῆρας
 ἐνεγκόντα, ἢ τὸν μετὰ πλούτου; ^e Ἐπειτα οὐδὲ γινῶναι ραδί-
 30 ἔστερόν ἐστι, ποῖόν τι ἐστὶ πλούτος, ἢ ποῖον ἢ πενία· ἀλλὰ
 καὶ πλούτῳ πολλοὶ μετὰ γῆρας δυσκόλως χρῶνται, καὶ
 πενία ἀγεννῶς καὶ ὀδυρτικῶς· καὶ οὔτε τοῦτο ραδίον, ὥστε
 τῷ πλούτῳ ἐλευθερίως καὶ ἀφόρτως, οὔτε ^f ἐκείνο, ὥστε πε-
 νία γενναίως, ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμφοτέρα, καὶ ^g ὥσπερ τοῖς
 πολλοῖς δύναται κατὰ τρόπον, ^h οὕτω καὶ τοῖς ἀνάπαλιν.
 Καὶ εἰ μὲν ἐκποῖη πενητεύουσι μένειν ἐν τῷ βίῳ· εἰ δὲ μὴ,
 ραδίως ἀπαλλάττεσθαι, ὥσπερ ἐκ πανηγύρεως, οὕτω καὶ ⁴⁰
 ἐκ τοῦ βίου. Καθάπερ καὶ ἐξ οἰκίας, φησὶν ὁ Βίων, ἐξοικι-
 ζόμεθα, ὅτ' ἂν τὸ ἐνοίκιον ὁ μισθώσας οὐ κομιζόμενος τὴν
 θύραν ἀφέλη, τὸν κέραμον ἀφέλη, τὸ φρέαρ ἐγκλείση, ⁱ οὕτω
 καὶ ἐκ τοῦ σωματίου ^k ἐξοικίζομαι· ὅτ' ἂν ἢ μισθώσασα
 φύσις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφαιρῆται, τὰ ὄτα, τὰς χεῖρας,
 τοὺς πόδας, οὐχ ὑπομένω, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ συμποσίου
 ἀπαλλάττομαι, οὐθὲν δυσχεραίνων, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ βίου,
 ὅτ' ἂν ἢ ἄρα ^l ἤ, ¹ ἔμβα πορθμίδος ἔρυμα. Ὡσπερ ἀγα-
 θὸς ὑποκριτῆς, εὖ καὶ τὸν πρόλογον, εὖ καὶ τὰ μέσα, εὖ ⁵⁰
 καὶ τὴν καταστροφὴν· οὕτω καὶ ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, εὖ καὶ
 τὰ πρῶτα τοῦ βίου, εὖ καὶ τὰ μέσα, εὖ καὶ τὴν τελευ-
 τήν· καὶ ὥσπερ ἰμάτιον τρίβωνα γενόμενον ἀπεθέμην, καὶ
 οὐ παρέλκω, οὐδὲ φιλοψυχῶ, ἀλλὰ καὶ δυνάμενος ἔτι

^d δράς] δράσ i. e. δράσης A.

^e ἐπεὶ τοῦδε] ἔπειτα οὐδὲ A. Gesnerus: Forte ἐπὶ τοῦδε.

^f ἐκείνο] ἐκείνως A. Paullo supra ἀφορτικῶς Wakefieldus. Ἄφορτος legitur infr. LXX. 13. p. 428, 2.

^g ὥσπερ] ὥσπερ A. quemadmodum conjecit Gesnerus in margine.

^h οὕτω] τοῦτο Schow. ex uno MS.

ⁱ οὕτω] φησὶν, οὕτω A.

^k ἐξοικίζομαι] ἐξοικιζόμεθα A. et mox ἀφαιρεῖται.

^l ἔμβα π. ἔ.] Locus ex tragœdia quadam deperdita videtur excerptus. Vide Musgravius ad Euripidis Electr. 113. Mox περιέλκω ed. Francof.

εὐδαιμονεῖν ἀπαλλάττομαι. Καθάπερ καὶ Σωκράτης ἦν αὐτῷ ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου, εἰ ἐβούλετο, ἐξελθεῖν, καὶ τῶν δικαστῶν κελευόντων ἀργυρίου τιμήσασθαι, οὐ προσεῖχεν, ἀλλὰ τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο· καὶ τριῶν ἡμερῶν αὐτῷ δοθεισῶν, τῇ πρώτῃ ἐπιεν, καὶ οὐ προσέμεινεν τῆς τρίτης ἡμέρας τὴν ἐσχάτην ὥραν ^m παρατηρῶν, εἰ ἐστὶν ἥλιος ἐπὶ τῶν ὀρῶν, ἀλλ' εὐθαρσῶς τῇ πρώτῃⁿ. . . σὶν οὐδὲν τρέψας οὔτε τοῦ προσώπου, οὔτε τοῦ χρώματος, ἀλλὰ μάλα ἰλαρῶς τε καὶ εὐκόλως λαβὼν τὸ ποτήριον ἐξέπιεν, καὶ τὸ τελευταῖον ἀποκοτταβίσας, τουτὶ, φησὶν, Ἀλκιβιάδῃ τῷ καλῷ—ὄρα σχολὴν καὶ παιδείαν· ἡμεῖς δὲ, κὰν ἄλλον ἰδῶμεν, πεφρίκαμεν—καὶ μέλλων ἀποθνήσκειν, ἐκάθευδε βαθέως, ὥστε μόλις διεγεῖραι τινά·—ταχύ γ' ἂν καὶ ἡμῶν τις ἂν κοιμηθεῖη.—Καὶ γυναικὸς χαλεπότητα πρῶως ἔφερε· κακείνης βοώσης οὐκ ἐφρόντιζεν, ἀλλὰ Κριτοβούλου εἰπόντος, Πῶς ἀνέχη ταύτης συμβιούσης; Πῶς δὲ σὺ τῶν παρὰ σοὶ χηνῶν; Τί δέ μοι μέλει ἐκείνων, φησὶν, οὕτως οὐδέ μοι ταύτης, ἀλλ' ἀκούω ὥσπερ χηνός. Καὶ πάλιν παρεληφότος αὐτοῦ Ἀλκιβιάδην ἐπ' ἄριστον, ὡς ἐκείνη παρελθοῦσα τὴν ὀ τράπεζαν ἀνέτρεψεν, οὐκ ἐβόα, οὐδ' ὀδυῖτο δεινοπαθῶν, ὡ τῆς παρανομίας, ὥστε ταύτη πάσχειν, ἀλλ' ἀναλέξας τὰ πεσόντα, ἀποθέσθαι πάλιν ἐκέλευσε τὸν Ἀλκιβιάδην· ὡς δὲ ἐκείνος οὐ προσεῖχεν, ἀλλ' ἐγκαλυψάμενος ἐκάθητο αἰσχυρόμενος, Προάγωμεν δὴ, φησὶν, ἕξω φαίνεται γὰρ ἡ Ξανθίππη ὄξυρεγμία σπαράσσειν ἡμᾶς. Εἶτα μετ' ὀλίγας ἡμέρας αὐτὸς ἀριστῶν παρὰ τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ὡς ἡ ὄρνις ἡ γενναία ἐπιπτᾶσα κατέβαλλε τὸν πίνακα, συγκαλυψάμενος ἐκάθητο, καὶ οὐκ ἤρίστα· ὡς δὲ ἐκείνος ἐγέλα, καὶ

^m παρατηρεῖν] παρατηρῶν A.

addidi ex A.

ⁿ . . σὶν οὐδὲν τρέψας.] Hæc et quæ sequuntur usque ad finem

^o Videatur Plutarchus II. p. 461. D.

ἐπυθάνετο εἰ διὰ τοῦτο οὐκ ἀρίστα ὅτι ἡ ὄρνις ἐπιστάσα καταβάλοι, Δηλονότι, φησὶ, σὺ μὲν πρώην Ξανθίππης ἀνατρεφάσης οὐκ ἐβούλου ἀριστᾶν, ἔμε δὲ οἶει νῦν ἀριστᾶν τῆς ὄρνιθος ἀνατρεφάσης; ἢ διαφέρειν τι ἐκείνην ὄρνιθος κορυζώσης ἢ γῆ; ἀλλ' εἰ μὲν ὕς; φησὶν, ἀνέτρεψε, οὐκ ἂν ὠργίζου, οὐκ ἂν διενέχθης, εἰ δὲ γυνὴ ὑώδης.—ὄρα παιδείαν.

68 ^a Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου.

Πᾶν πρᾶγμα καὶ πρόσωπον δύο ἔχει λαβὰς, μίαν φορητὴν, μίαν ἀφόρητον· ὁ ἀδελφός ἐὰν ἀδικῆ, ἔθθεν αὐτὸ μὴ λάμβανε ὅτι ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐκείθεν ὅτι ἀδελφός· καὶ οὕτω λήψῃ αὐτὸ καθ' ὃ φορητόν ἐστι.

69 Διωτογένεος Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί Ὁσιότητος.

Περὶ βίῳ ἐκλογισμὸς καθ' ὃν κ' εἶη ὁ ἀνθρώπινος βίος ὀσιώτατός τε καὶ νομιμώτατος. ^a Παρὰ τοῦ μὲν αἵκα τις μὴ πολυπραγμονῆ, μηδὲ ταχὺ ἐπὶ τὰς δίκας ὀρμῶν, ἀλλὰ πολὺν χρόνον ἀμβαλλόμενος, αὐτός τε προσκαλεόμενος ἄνευ δίκας, ὥστε ὁ ἀντίδικος προεκαλέσσατο, ἐμμένεν· καὶ αἵκα τὰ πολλὰ ἐξηταγόρεν τῷ πράγματι καμαύλη ἀλλ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ μὲν τᾶς ἀλλοτρίας ζαμίας τὸ ἀκριβές μᾶτο, ἐπὶ δὲ τᾶς ἰδίας τὸ μέτριον· τὸ γὰρ αὐτὸν παρ' αὐτῷ δαιτεῖσθαι μετριοτέρω ἤθεος· καὶ μὴ ἐπὶ τᾶ ζαμία οὕτως ὡς ἐπὶ τᾶ αἰσχύνῃ λυποῖτο· τὸ μὲν γὰρ ἐπ' ἀργυρίῳ ὀδυνᾶσθαι φαύλω ἤθεος, τὸ δὲ ἐπὶ τᾶ αἰσχύνῃ καὶ τᾶ ἀτιμίᾳ καλωκάγαθω.

70 Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορικῶν ἀποφάσεων.

Τὴν ἀληθῆ φιλοκαλίαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ἔλεγεν εἶναι· τὸ γὰρ ἀγαπᾶν καὶ στέργειν τῶν καλῶν ἐθῶν τε καὶ ἐπιτηδευμάτων ὑπάρχει, ὡσαύτως δὲ

68.

^a Hunc locum cum tribus seqq. addidi ex A. v. Epictet. Enchir. c. 43.

69.

^a παρὰ τοῦ] Leg. πρᾶτον. Quæ sequuntur infra, ἐξηταγόρεν—καμαύλη, in præsentia non expedito.

καὶ τῶν ἐπιστημῶν τε καὶ ἐμπειριῶν τὰς καλὰς καὶ εὐσχημονας ἀληθῶς εἶναι φιλοκάλους· τὴν δὲ λεγομένην ὑπὸ τῶν πολλῶν φιλοκαλίαν, οἷον τοῖς ἀναγκαίοις καὶ χρησίμοις πρὸς τὸν βίον γινομένην, λάφυρά που τῆς ἀληθινῆς κεῖσθαι φιλοκαλίας.

71 ^a Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου.

Τὰ πολλὰ δὲ καὶ τὸ γελᾶν ἀπέστω, καὶ τὸ γέλωτα κινεῖν· ὀλισθηρὸς γὰρ ὁ τόπος εἰς ἰδιωτισμὸν, καὶ ἅμα τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς σὲ τῶν πλησίον ἰκανὸς ἀνεῖναι καὶ διαφθεῖραι. Καὶ ἄλλος παράκειται τόπος ἐπισφαλῆς ταῖς τοιαύταις ἀνέσσει, τὸ εἰς αἰσχρολογίαν εὐκόλως προαγαγεῖν τὸν πλησίον. Ὅτ' ἂν οὖν τι συμβῆ τοιοῦτον, ἂν μὲν εὐκαιρὸν ᾖ, καὶ ἐπίπληξον τῶ αἰσχρολογήσαντι· ἐὰν δὲ τοιαῦτα ᾖ τὰ πρόσωπα ὥστε μὴ καιρὸν εἶναι, τῶ ἀποσιωπῆσαι καὶ σκυθρωπάσαι καὶ ἐρυθριάσαι δῆλος γενεὶ δυσαρестῶν τῶ ρηθέντι.

72 ^a Πυθαγορικά.

Καὶ μὴν οὐδὲν ἔστιν οὕτω τῆς Πυθαγορικῆς φιλοσοφίας ἴδιον, ὡς τὸ συμβολικόν· οἷον ἐν τελετῇ μεμιγμένον φωνῆ καὶ σιωπῇ διδασκαλίας γένος, ὥστε μὴ λέγειν,

Ἄεισω ξυνετοῖσι, θύρα δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι,

40

ἀλλ' αὐτόθεν ἔχειν φῶς καὶ χαρακτῆρα τοῖς συνήθεσι τὸ φραζόμενον, τυφλὸν δὲ καὶ ἄσημον εἶναι τοῖς ἀπείροις. Ὡς γὰρ ὁ ἀναξ ὁ ἐν Δελφοῖς οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει, κατὰ τὸν ^b Ἡράκλειτον· οὕτω τῶν Πυθαγορικῶν συμβόλων, καὶ τὸ φράζεσθαι δοκοῦν, κρυπτόμενόν ἐστι· καὶ τὸ κρύπτεσθαι, ^c νοούμενον.

71.

^a Epictet. Ench. c. 33, 15.

72.

^a Sic Trinc. Locum inter fragmenta Plutarchi retulit Wytten-

bachius Inc. 3. p. 586=876.

^b Ἡράκλειτον] Vide Plutarch.

II. p. 404. D.

^c νοούμενον] νόνημον B.

73 ^a Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν Συναγωγῆς.

Γαλακτοφάγοι, Σκυθικὸν ἔθνος, αἰοκοί τε εἰσίν, ὡσπερ καὶ οἱ πλείστοι Σκυθῶν τροφήν δ' ἔχουσι γάλα μόνον ἵππειον, ⁵⁰ ἐξ οὗ τυροποιούντες, ἐσθίουσι καὶ πίνουσι, καὶ εἰσὶ διὰ τοῦτο δυσμαχώτατοι, σὺν αὐτοῖς πάντη τὴν τροφήν ἔχοντες. Οὗτοι καὶ Δαρεῖον ἐτρέψαντο. Εἰσὶ δὲ καὶ δικαιοτάτοι, κοιναὶ ἔχοντες τὰ τε κτήματα καὶ τὰς γυναῖκας, ὥστε τοὺς μὲν πρεσβυτέρους αὐτῶν, πατέρας ^b ὀνομάζειν τοὺς δὲ νεωτέρους, παῖδας τοὺς δ' ἡλικας, ἀδελφούς. Ὡν ἦν καὶ Ἀνάχαρσις, εἷς τῶν ἐπτὰ σοφῶν νομισθεῖς ὃς ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα ἱστορήσῃ τὰ τῶν ^c ἄλλων νόμιμα. Τούτων καὶ ἱ ^d Ὀμηρος μέμνηται ἐν οἷς φησι,

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν ἵππημολγῶν,
γαλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.

^d Ἀβίους δ' αὐτοὺς λέγει, ἢ διὰ τὸ γῆν μὴ γεωργεῖν, ἢ διὰ τὸ αἰοίκους εἶναι, ἢ διὰ τὸ χρῆσθαι τούτους μόνους τόξοις βίον γὰρ λέγει τὸ τόξον.

Παρὰ τούτοις οὐδὲ εἷς, οὔτε φθονῶν, ὡς φασιν, οὔτε μισῶν, οὔτε φοβούμενος ἱστορήθη, διὰ τὴν τοῦ βίου κοινότητα, καὶ δικαιοσύνην. Μάχιμοι δ' οὐχ ἦττον αὐτῶν αἱ γυναῖκες ἢ οἱ ἄνδρες, καὶ συμπολεμοῦσιν αὐτοῖς ὅτ' ἂν δέη, καὶ διὰ τούτο Ἀμαζόνας γενναιοτάτας εἶναι, ὥστε ποτὲ ἐλάσαι ^e μέχρις Ἀθηνῶν καὶ Κιλικίας, ὅτι ^f τούτων παρῶκου ἐγγυὺς τῆς Μαιώτιδος λίμνης.

73.

^a Sic A. τοῦ pro τῆς Trinc. Vid. H. Valesii Excerpt. p. 510.

^b ὀνομάζειν] νομίζειν A. et Gesneri margo. Mox A. νεωτέρους pro νέους.

^c ἄλλων] Ἑλλήνων B. Mox αἰανῶν ἵππομολγῶν γαλακτοφάγων τε δικαιοτάτων Trinc.

^d Ἀβίους usque ad τόξον habet B. in marg. a m. seq. Desunt omnino Trinc. Et sane scholion redolent. Ante χρῆσθαι voculam μὴ inserit Tourpius.

^e μέχρι] μέχρις A.

^f τούτων] τούτων A. B. m. sec. τότε habet Gesneri ed. 3. et 2 in corrigendis.

- 74 ^a Αἰσχίνου ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.
 Οὕτω γὰρ χρὴ καθαρὸν εἶναι τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς,
 ὥστε ^b μὴδὲ δέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς.
- 75 ^a Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου.
 Ἐν συμποσίῳ σε οὕτω δεῖ ἀναστρέφεσθαι· περιφερόμενόν ²⁰
 τι ^b γέγονε κατὰ σέ; ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα ^c μετρίως ἔφρασαι·
 παρέρχεται; μὴ κάτεχε· οὐπω ἐλήλυθε; μὴ ἐπίβαλλε πόρρω
 τὴν ὄρεξιν, ^d ἀλλ' ἐκδέχου κατὰ σέ γενέσθαι αὐτό. Οὕτω
 πρὸς ^e πλοῦτον, οὕτω πρὸς ἀρχάς, οὕτω πρὸς γάμον, καὶ
^f ἔση ἄξιος συμπότης τῶν θεῶν. Ἄν δὲ παρατεθέντων σοι
 μὴ λάβῃς, ἀλλ' ὑπερίδῃς, τότε οὐ μόνον τῶν θεῶν συμπότης
 ἔσῃ, ἀλλὰ συνάρχων· οὕτω γὰρ ποιῶν καὶ Διογένῃς καὶ
 Ἡράκλειτος καὶ οἱ ὅμοιοι ἀξίως θεοῖ τ' ἦσαν καὶ ἐλέγοντο.
- 76 ^a Μουσωνίου.
 Κὰν ἡδονὴ κανονιστέον, ἢ τὰ ἀρεστὰ, οὐδὲν τῆς σωφροσύνης
 ἡδίων· κὰν πόνω κανονιστέον, ^b ἢ τὰ φευκτὰ, οὐδὲν ἐστὶ τῆς
 ἀκρασίας ἐπωδυνώτερον. ³⁰
- 77 ^a Δημοκρίτου.
 Ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι χρεῶν.
- 78 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Δίκαιος ἔρως, ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν.

74.

^a Sic A. Simpliciter Αἰσχίνου
 Trinc. Scil. p. 73. Reisk.

^b μὴδὲ δέχεσθαι] μὴδὲν δ. B. p. m.
 Trinc. μὴδ' ἐνδέχεσθαι B. m. sec.

75.

^a Sic A. Scil. c. 15. Simpliciter
 Ἐπικτήτου Trinc.

^b γέγονε] γέγονας B. m. p.
 Trinc.

^c μετρίως ἔφρασαι] κοσμίως μετέλα-
 βε Damasc.

^d ἀλλ' ἐκδέχου κ. σ. γ. α.] ἀλλὰ
 περίμενε μέχρις ἂν γένηται κατὰ σέ.

Damasc.

^e πλοῦτον] τέκνα Damasc.

^f ἔση] ἔση ποτε Damasc. Ex
 eodem addidi ἂν δὲ παρατεθέντων
 usque ad fin.

76.

^a Sic A. Trinc.

^b φ] ἦ A. Trinc.

77.

^a Sic A. m. p. Δημοσθένους A.
 m. sec. et Trinc.

78.

^a Sic A. Trinc.

79 ^a Ξενοφώντος ἐκ τῆς πρὸς Λαμπρόκλειαν ἐπιστολῆς.

Πρῶτον γὰρ ἂν δεῦξαι Σωκράτους ὑπερφυῆς δίδαγμα, πλοῦτον μετρεῖν χρήσει. Οὐ γὰρ ἔφη Σωκράτης εἶναι τὴν ὑπέμετρον κτήσιν, πλοῦτον· τὸ δ' ὅσοις προσήκει χρῆσθαι, ἔπειτα δὲ τούτων μὴ διαμαρτάνειν. Τῷ γὰρ ὄντι τούτους κεκλῆσθαι εὐπόρους, τοὺς δ' ἄλλους πένητας ἀπεκάλει, ⁴⁰ καὶ ἀνίατον αὐτοὺς ἔφασκε πένιαν πενέσθαι· ψυχῆς γὰρ εἶναι τὸ ἀρρώστημα, οὐ κτήσεως.

80 ^a Ἐν ταυτῷ.

Κακὸν οὐδὲν φύεται ἐν ἀνδρὶ, θεμέλια θεμένῳ σοφίας σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν.

81 ^a Σωκράτους.

Δεῖ ὥσπερ Σειρήνας τὰς ἡδονὰς παρελθεῖν, τὸν σπεύδοντα τὴν ἀρετὴν ἰδεῖν ὥσπερ πατρίδα.

82 ^a Ἐκ τῶν Σερήνου.

Εὐριπίδης εὐδοκίμησεν ^b ἐν θεάτρῳ εἰπὼν,

Τί δ' αἰσχρὸν, ἂν μὴ ^c τοῖσι χρωμένοις δοκῇ;
καὶ ^d Πλάτων ἐντυχὼν αὐτῷ, ὧ Εὐριπίδη, ἔφη, ⁵⁰
αἰσχρὸν τό γ' αἰσχρὸν, κἂν δοκῇ, κἂν μὴ δοκῇ.

83 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.

Γέλων ὁ Σικελίας τύραννος σαπρόστομος ἦν. Ὡς οὖν τῶν ⁵

79.

^a Sic A. Simpliciter Ξενοφάνους Trinc.

80.

^a Sic A. Trinc.

81.

^a Sic A. Trinc.

82.

^a Vid. supra 45. τοῦ Trinc.

^b ἐν θεάτρῳ] om. Voss.

^c τοῖσι] τοῖς γε A. B. m. sec.

^d Πλάτων ἐντυχὼν αὐτῷ] Διογένης ἐκ τοῦ ἐναντίου. Damasc. Arsen. Διογένης ἐκ τοῦ ἐναντίου Trinc. ha-

bet pro lemmate, ubi desunt Πλ. ε. ἀ.—A. habet Πλάτων in textu, sed in marg. γρ. Διογένης. Hinc patet P. Leopardum immerito reprehendi a Gatakero A. M. P. p. 522. Mox τὸν αἰσχρὸν Trinc.

83.

^a Sic A. Videatur Wyttenbachius ad Plutarch. II. p. 90. B. Mox delevi duo loca a Gesnero addita, priorem e lib. 3. Topicorum Aristotelis, alterum e Simplicii Præf. ad Aristot. Physic. Acroas.

φίλων ^b εἶπέν τις αὐτῶ, ὠργίζετο τῇ γυναικί ὅτι οὐκ ἐμήνυσεν αὐτῶ· ἢ δὲ ἔφη, Ὡμίην γὰρ καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως ὄξειν τὸ στόμα.

84 ^a Ἐπικτήτου.

Ἐξέταξε σαυτὸν, ^b πότερον πλουτεῖν θέλεις, ἢ εὐδαιμονεῖν. Καὶ εἰ μὲν πλουτεῖν, ἴσθι ^c ὅτι οὔτε ἀγαθόν, οὔτε ἐπὶ σοὶ πάντῃ· εἰ δὲ εὐδαιμονεῖν, ὅτι καὶ ἀγαθόν, καὶ ἐπὶ σοί. ³⁰ Ἐπεὶ τὸ μὲν τύχης ^d ἐπίκαιρον δάνειον· τὸ δὲ τῆς εὐδαιμονίας, προαιρέσεως.

85 Καθάπερ ἔχιν, ἢ ἀσπίδα, ἢ σκορπίον, ἐν ἐλεφαντίνῃ ἢ χρυσῇ θεώμενος κίστη, οὐ διὰ τὸ πολυτελές τῆς ὕλης ἀγαπᾶς καὶ εὐδαιμονίζεις, ἀλλ' ὅτι λυμαντικὴ ἢ φύσις ἐκτρέπη καὶ μυσάττη· οὕτω καὶ ἐπειδ' ἂν ἐν πλούτῳ καὶ ὄγκῳ τύχης θεάσῃ κακίαν ἐνοῦσαν, μὴ καταπλαγῆς τὸ περιλαμπές τῆς ὕλης, ἀλλὰ καταφρόνει τῆς ἐν τῷ τρόπῳ κιβδηλίας. ⁴⁰

86 Ὁ πλοῦτος, οὐ τῶν ἀγαθῶν· ἢ πολυτέλεια, τῶν κακῶν· ἢ σωφροσύνη, τῶν ἀγαθῶν. Καλεῖ δὲ ἢ μὲν σωφροσύνη ἐπὶ τὴν εὐτέλειαν, καὶ ^a τὴν κτήσιν τῶν ἀγαθῶν· ὁ δὲ πλοῦτος ἐπὶ τὴν πολυτέλειαν, καὶ ἀφέλκει τῆς σωφροσύνης. Δυσχερὲς ἄρα πλουτοῦντα σωφρονεῖν, ἢ σωφρονοῦντα πλουτεῖν.

87 Ὡσπερ εἰ ἐν νηὶ ἐσπάρης ἢ ἐτέχθης, οὐκ ἂν ἔσπενδες αὐτῆς κυβερνήτης ὑπάρχειν, οὔτε γὰρ ἐκεῖ σοὶ φύσει ἢ ναῦς ⁵⁰ συνέσται, οὔτε ἐνταῦθα ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ πάντῃ ὁ λόγος. ^a Ὅπερ οὖν σοὶ φυσικὸν καὶ συγγενές, ὁ λόγος, τοῦτο καὶ οἰκειὸν ἠγησάμενος, ^b τούτου ἐπιμελοῦ.

^b εἶπεν τις] τις εἶπεν A.

84.

^a Tanquam Epicteti leguntur A. Trinc. hinc usque ad n. 112. Vide Fragment. n. 19. et seqq.

^b πότερον] πότερα B. m. sec.

^c ὅτι om. A.

^d ἐπίκαιρον] ἐπὶ καιροῦ A.

86.

^a τὴν κτήσιν] Deest articulus A.

87.

^a ὅπερ] ὡσπερ B. m. sec. Trinc.

^b τοῦτο A. m. rec.

- 88 Ἐν Πέρσαις ^a μὲν γεννηθεῖς, οὐκ ἔσπευδες οἰκεῖν τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' αὐτόθι διάγων εὐτυχεῖν· ἐν πενίᾳ δὲ γεννηθεῖς, τί σπεύδεις πλουτεῖν, ἀλλ' οὐκ αὐτόθι ^b μένων εὐτυχεῖν;
- 89 Ὡσπερ ἐπὶ σμικροῦ σκίμποδος θλιβόμενον ὑγιαίνειν ἄμεινον, ἢ ἐπὶ πλατείας κλίνης ^a καλινδούμενον νοσεῖν· οὕτω καὶ ἐν μικρᾷ περιουσίᾳ βέλτιον συστελλόμενον ^b εὐθυμεῖν, ἢ ἐν μεγάλῃ τυγχάνοντα ^c δυσθυμεῖν.
- 90 Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται, ἀλλὰ ^a ἐπιθυμία· οὐδὲ πλοῦτος ^b φόβον ἀπαλλάττει, ἀλλὰ λογισμός. Κτησάμενος τοιγαροῦν τὸν λογισμὸν, οὔτε πλούτου ^c ἐπιθυμήσεις, οὔτε πενίαν μέμψῃ.
- 91 Οὔτε ἵππος ἐπὶ φάτιγῃ καὶ φαλάροις καὶ τάπησιν, οὔτε ¹⁰ ὄρνις ἐπὶ ^a βρώμῃ καὶ καλιᾷ ὑψοῦται καὶ γαυριᾷ, ἀλλ' ἄμφω ἐπὶ ὠκύτητι, ὃ μὲν ποδῶν, ὃ δὲ πτερῶν. Καὶ σὺ τοιγαροῦν μὴ ἐπὶ τροφῇ καὶ σκέπῃ καὶ ἀπλῶς τῇ ἔξωθεν περιουσίᾳ ^b μάταια ὄγκου, ἀλλ' ἐπὶ χρηστότητι, καὶ εὐποιίᾳ.
- 92 Τὸ καλῶς ζῆν, τοῦ πολυτελῶς διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ ἐκ σωφροσύνης, καὶ αὐταρκείας, καὶ ^a εὐταξίας, καὶ κοσμιότητος, καὶ εὐτελείας παραγίνεται, τὸ δὲ ἐξ ἀκολασίας, καὶ ²⁰ τρυφῆς, καὶ ἀταξίας, καὶ ἀκοσμίας· τέλος δὲ, τοῦ μὲν

88.

^a μὲν deest A. Mox ἀλλ' om. Trinc.^b μάλλον ἐ.] μένων ἐ. A. Gesneri margo. Trinc.

89.

^a κυλινδούμενον] κυλινδόμενον A. καλινδούμενον Trinc.^b εὐδαιμονεῖν] εὐθυμεῖν A. Gesneri margo.^c δυστυχεῖν] δυσθυμεῖν Gesneri margo.

90.

^a εὐθυμία] ἐπιθυμία A. Trinc.^b φόβου] φόβον A.^c ἐπιθυμίαν] ἐπιθυμήσεις A. B. m. sec. Gesneri margo.

91.

^a κρόκη] βρώμη A. κρώμη B. βώμη Gesneri margo, κρόκη Trinc.^b μεταγκύλλου] μέγα ὄγκύλλου Gesneri margo, μετὰ ὄγκ. B. m. pr. Trinc. ματαῖα ὄγκου A. et B. m. sec. Omnes MSS. apud Schowium μέγ' ὄγκύλλου.

92.

^a εὐταξίας] Lego εὐταξίας. Gesnerus in marg. Sic tres MSS. apud Schowium, qui monet orponi εὐταξίας—ἀταξίας.

- ἔπαινος ἀληθῆς, τοῦ δὲ ψόγος. Εἰ τοίνυν βούλει καλῶς ζῆν, μὴ ζῆται μετὰ πολυτελείας ἐπαινεῖσθαι.
- 93 Μέτρον ἔστω σοι παντὸς σίτου καὶ πότου, ἡ πρώτη τῆς ὀρέξεως ἔμπλησις· ὄψον δὲ καὶ ἡδονή, αὐτὴ ἡ ὀρεξις· καὶ οὔτε πλείονα τῶν δέοντων προσοίση, οὔτε ὀψοποιῶν^a δεήσει, ποτῶ τε τῶ παραπεσόντι ἀρκεσθήση.
- 94 Τὰς^a σιτήσεις ποιῶ, μὴ^b ἀνειμένας καὶ σκυθρωπάς,³⁰ ἀλλὰ καὶ λαμπράς καὶ εὐτελεῖς· ἵνα μήτε διὰ τὰ σωματικὰ αἱ ψυχαὶ^c ταραττωνται, μήτε φενακίζόμεναι πρὸς τῶν ἡδονῶν τῶν σωματικῶν ὀλιγωρῶσιν, ἔπειτα^d βλάπτωνται, τρυφῶντα μὲν^e παραυτικά, νοσοῦντα δὲ εἰσαῦθις τὰ σώματα.
- 95 Φρόντιζε ὅπως σε μὴ τὰ ἐν τῇ γαστρὶ^a σιτία^b ἐπαινῆ, ἀλλ' ἡ ἐν τῇ ψυχῇ εὐφρασία. Ἐπεὶ τὰ μὲν ἀποσκυβαλίζεται, καὶ συνεκρεῖ^c ὁ ἔπαινος· ἡ δὲ, κὰν ἡ ψυχὴ χωρισθῆ, διαπαντὸς ἀκήρατος μένει.⁴⁰
- 96^a Ἐν ταῖς ἐστιάσεσι μέμνησο, ὅτι δύο ὑποδέχη, σῶμα καὶ ψυχὴν· καὶ ὅ τι ἂν τῶ σώματι δῶς, τοῦτο^b εὐθύς ἐξέχεας· ὅ τι δὲ ἂν τῇ ψυχῇ, διαπαντὸς τηρεῖς.

93.

^a δεήσει] δεηθήση A.

94.

^a σιτήσεις] αἰτήσεις A. ubi mox ἀλλὰ καὶ λ.^b ἀνειμένας] πολυτελεῖς A. Gesneri margo, B. pro v. l.^c ταραττωνται φενακίζόμεναι] ταραττωνται μήτε φενακίζ. πρὸς τῶν ἡδονῶν A. Gesneri marg. φαινακίζόμεναι Trinc.^d βλάπτωνται] βλάπτονται A. Trinc.^e παραυτικά πλοῦτον] Deest πλοῦτον A. et mox δὲ post νοσοῦντα. παραυτικά om. Trinc.

95.

^a μόνον σιτία A. Habet et B.

m. sec.

^b ἐπαινῆ] ἐπαίρη duo codd. apud Schowium.^c ὡς ὀρούς] Forsan ὀρᾶς vel ὁ ῥούς. Al. καὶ συνεκρεῖ ὁ ἔπαινος. Gesnerus in marg. ὁ ἔπαινος A. B. m. s. Schweighæuserus ὡς αὔρος, veluti utina. ὁ ῥούς Trinc. In fine meuei. A.

96.

^a ἐν ταῖς ἐ. μελέτα τίσιν τὰ δύο Trinc. ε. τ. ἐ. μέμνησο, ὅτι δύο μελέτα τίσιν τὰ δύο Gesneri ed. Basil. μελέτα τ. τ. δ. desunt A. B. m. sec. et delenda monet Gesnerus in corrigendis.^b εὐθύς] εὐθέως A. et mox αὐτῇ pro ἂν τῇ. Trinc. δὸς pro δῶς et infra ὅ τι δὲ τῇ ψυχῇ (sic.)

- 97 Μὴ συγκεράσας ἅμα ὀργὴν πολυτελείᾳ^a προσενέγκης· πολυτέλεια μὲν^b πηδήσασα τῷ σώματι, μετ' οὐ πολὺ οἴχεται·^c ἢ δὲ ὀργὴ ἐνδύσα τῇ ψυχῇ, ἐπὶ τὸ μῆκιστον μένει. Σκόπει τοιγαροῦν, ὅπως μὴ ὑπ' ὀργῆς ἐξαχθεῖς τοὺς δαιτυμόνας πολυτελῶς ὑβρίσης, ἀλλὰ μᾶλλον μεθ'⁵⁰ ἡμερότητος εὐτελῶς^d εὐφρανῆς.
- 98 Αἰσχρὸν τοῖς τῶν μελιττῶν δωρήμασι γλυκάζοντα τὴν^a κατὰποσιν, τὸ τῶν θεῶν δῶρον τὸν λόγον πικράζειν τῇ κακίᾳ.
- 99 Μελέτω σοι ἐν ταῖς σιτίοις, ὅπως σοι οἱ ὑπουργοῦντες μὴ^a πλείους τῶν ὑπουργουμένων ὑπάρχωσιν· ἄτοπον γὰρ ὀλίγαις σιβάσι πολλὰς δουλεύειν ψυχάς.
- 100 Ἄριστον μὲν εἰ κὰν ταῖς παρασκευαῖς χειρουργῶν, κὰν^a ταῖς τροφαῖς ἐστιώμενος^a κυβερνᾷς τοῖς^b θεραπεύουσι τῶν παρόντων. Εἰ δὲ τὸ τοῖόνδε δυσχερὲς τῷ καιρῷ^c ὑπάρχοι, μέμνησο, ὅτι μὴ κάμνων ὑπ' ὀκνούτων ὑπουργῆ, ^d ἐσθίων ὑπὸ μὴ ἐσθίωντων, πίνων ὑπὸ μὴ πινόντων, λαλῶν ὑπὸ σιωπῶντων, ἀνειμένος ὑπὸ συνεσταλμένων· καὶ οὔτε αὐτὸς φλεγμῆνας ἄτοπον πείσῃ, ^e οὐδ' ἕτερον ἀγριάνας χαλεπὸν ἐργάσῃ.
- 101 Ἐρίζειν καὶ φιλονεικεῖν, πάντῃ μὲν^a ἄτοπον, μάλιστα¹⁰ δὲ ἐν ταῖς παρὰ πότον ὀμιλίαις ἀπρεπέες. Οὔτε γὰρ ἂν μεθύων νήφοντα διδάξειέ τις, οὔτ' αὖ μεθύων πρὸς νήφοντος

97.

^a προσενέγκαι] προσενέγκης A.^b πηδήσασα] πῆδησασα A.^c ἢ δὲ ὀργὴν ἐνδύς] ἢ δὲ ὀργὴ ἐνδύσα τῇ ψυχῇ ἐπὶ τὸ μ. A. B. m. sec. et fere Gesneri margo, ubi ἐνδοῦσα. Mox μένη Trinc.^d εὐφρανῆς A. εὐφρανεῖς Trinc.

98.

^a τὴν κατὰποσιν] τῶν κατὰ πόσιν δῶρον B. m. p. Trinc. Mox λόγον πικράζειν τὸ δῶρον A. δῶρον πικρὸν τὸν λόγον τ. κ. Trinc.

99.

^a πλουσιώτεροι] πλείους A. B. m. sec. Gesneri margo.

100.

^a κυβερνᾷς] *Malim* κοινωνεῖς τοῖς θεράπουσι. Gesneri margo.^b θεραπεύουσι] θεράπουσι B.^c ὑπάρχοι] ὑπάρχει B.^d ἐσθίων delet B. m. sec. Mox ἐσθίων λαλῶν Trinc. et ἀνοιμένον pro ἀνειμένος.^e οὐδ' ἕτερον] οὐδέτερον B. m. p.

101.

^a ἄτοπον] ἀνοικεῖον Gesneri margo.

πεισθείη. Ἐνθα δὲ ἂν μὴ παρῆ ^b πειθοῦς τέλος, ^c εἰκῆ σε ^d παρέχεις διατείνεσθαι.

- 102 Οἱ τέττιγες μουσικοί, οἱ δὲ κοχλῖαι ^a ἄφωνοι· χαίρουσι δὲ οἱ μὲν ὑγραινόμενοι, οἱ δὲ ἀλεινόμενοι. Ἐπειτα προκαλεῖται τοὺς μὲν ἢ ^b δρόσος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ ἐκδύνουσι· τοὺς δ' αὖ διεγείρει ἀκμάζων ὁ ἥλιος, καὶ ^c ἐν αὐτῷ ἄδουσι. Τοιγαροῦν εἰ βούλει μουσικὸς καὶ εὐάρμοστος ὑπάρχειν ἀνὴρ, ἥνικα ^d μὲν τοῖς πότοις ὑπὸ τοῦ οἴνου δροσισθῆ ἢ ψυχῇ, τότε αὐτὴν μὴ ἔα ^e προῖοῦσαν μολύνεσθαι· ἀλλ' ἥνικα ἂν ἐν τοῖς ^f συνεδρίοις ὑπὸ τοῦ λόγου διαπυρωθῆ, τότε θεσπίζειν καὶ ἄδειν τὰ τῆς δικαιοσύνης κέλευε λόγια.
- 103 Τὸν προσομιλοῦντα τριχῇ διασκοποῦ, ἢ ὡς ἀμείνονα, ἢ ὡς ἥττονα, ἢ ὡς ἴσον. Καὶ εἰ μὲν ἀμείνονα, ἀκούειν χρῆ, καὶ πείθεσθαι αὐτῷ· ^a εἰ δὲ ἥττονα, ἀπειθεῖν· εἰ δὲ ἴσον, ³⁰ συμφωνεῖν· καὶ οὐ ποτε ἀλώσῃ φιλονεικίας.
- 104 Ἀμεινον τῇ ἀληθείᾳ συγχωρήσαντα τὴν δόξαν νικᾶν, ἢ τῇ δόξῃ συγχωρήσαντα, πρὸς τῆς ἀληθείας ἠτᾶσθαι.
- 105 Ζητῶν τὴν ἀλήθειαν, οὐ ζητήσεις τὸ ἐκ παντὸς τρόπου νικᾶν· καὶ εὐρῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔξεις τὸ μὴ νικᾶσθαι.
- 106 Ἡ ἀλήθεια παρ' αὐτῇ νικᾶ, ἢ δὲ δόξα παρὰ τοῖς ἔξω.
- 107 ^a Βέλτιον μετὰ ἐνὸς ἐλευθέρου ζῶντα ἀφοβον καὶ ἐλεύθερον ⁴⁰ ὑπάρχειν, ἢ μετὰ πολλῶν ^b δουλεύειν.
- 108 ^a Ὅπερ φεύγεις παθεῖν, τοῦτο μὴ ^b ἐπιχειρεῖ διατιθέσθαι·

^b νῆψις] πειθοῦς A. B. m. sec. Gesneri margo.

^c εἰκῆ] ἐκεῖ A. et in marg. γρ.

φύψις.

^d παρέχει] παρέχεις B. et A. pro v. l.

102.

^a ξηροί.] ἄφωνοι A. B. m. sec. Gesneri margo.

^b δρόσος] δρῦς B. m. pr. Trinc.

^c ἐν αὐτῷ] ἐπὶ αὐτῷ A.

^d ἐν τοῖς] μὲν τοῖς A. Trinc.

^e προῖοῦσαν μολύνεται B. m. p. Trinc.

^f συνεδρίοις] ἀνδρίαις A. ubi recepta lectio in marg.

103.

^a εἰ δὲ ἥττονα] τὸν δὲ ἥττονα B. m. p. Trinc.

107.

^a βέλτιον] ἄριστον A.

^b δουλεύειν] δουλῶν B. m. sec.

108.

^a ὁ φεύγεις] ὅπερ φ. A.

^b ἐπιχειρεῖ] ἐπιχειρῆ A. Gesnerus in marg.: Adde σαυτῶν.

φεύγεις ^c δὲ δουλείαν, φυλάσσου τὸ δουλεύεσθαι. Ὑπομένων γὰρ δουλεύεσθαι, αὐτὸς ὑπάρχειν ^d πρότερον ἕοικας δούλος· οὔτε γὰρ κακία ἀρετῇ κοινωνεῖ, οὔτε ἐλευθερία δουλεία.

109 Ὡσπερ ὁ ὑγιαίνων οὐκ ἂν ὑπὸ νοσούντων βούλοιο θερα-
50 πεύεσθαι, οὔτε τοὺς συνοικούντας ^a αὐτῷ νοσεῖν· οὕτως οὔτε ἐλεύθερος ἀνάσχοιτ' ἂν ὑπὸ δούλων ὑπηρετεῖσθαι, ἢ τοὺς συμβιούοντας ἑαυτῷ δουλεύειν.

110 ^a Ὅστις θέλεις δούλων ἐκτὸς ὑπάρχειν, αὐτὸς ἀπολύθητι δουλείας· ἔση δ' ἐλεύθερος, ^b ἂν ἀπολυθῆς ἐπιθυμίας. Οὔτε γὰρ Ἀριστείδης, οὔτε Ἐπαμεινώνδας, οὔτε Λυκούργος πλουτοῦντες καὶ δουλεύομενοι, ὁ μὲν δίκαιος, ὁ δὲ ^c θεός, ὁ δὲ ^d σωτὴρ ^d προσηγορεύθησαν· ἀλλ' ὅτι πενόμενοι, τὴν Ἑλλάδα δουλείας ἀπέλυον.

111 ^a Εἰ θέλεις τὴν οἰκίαν εὖ οἰκεῖσθαι, μιμοῦ τὸν Σπαρτιάτην Λυκούργον· ὃν γὰρ τρόπον οὗτος οὐ τείχεσι τὴν πόλιν ἔφραξεν, ἀλλ' ἀρετῇ τοὺς ἐνοικούντας ὠχύρωσε, καὶ διαπαντὸς ἐτήρησεν ἐλευθεράν τὴν πόλιν· οὕτω καὶ σὺ μὴ μεγάλην αὐλὴν περίβαλλε, καὶ πύργους ὑψηλοὺς ἀνίστα, ἀλλὰ ¹⁰ τοὺς ἐνοικούντας εὐνοία καὶ πίστει καὶ φιλίᾳ στήριζε, καὶ οὐδὲν εἰς αὐτὴν εἰσελεύσεται βλαβερὸν, οὐδ' ἂν τὸ σύμπαν τῆς κακίας παρατάξῃται στίφος.

112 Μὴ πίναξι καὶ γραφαῖς τὴν οἰκίαν σου περίβαλλε, ἀλλὰ σωφροσύνη κατάγραφε· τὸ μὲν γὰρ ἀλλοῖον, ^a τῶν

^c δὲ] γὰρ A. τὸ ante δουλεύεσθαι
om. Trinc.

^d πρότερον] Deest A. ubi tamen
in marg. πρότερος.

109.

^a ἑαυτῷ] αὐτῷ A.

110.

^a ὅς τις θέλεις] εἰ βούλει A. B. m.
8. ὅστις θέλει Trinc.

^b ἂν] ἐάν A.

^c θεός—σωτὴρ] σωτὴρ—θεός cor-

rector codd. A. B.

^d προσηγορεύθησαν] ἀνηγορεύθησαν
A. B. m. sec. Gesneri margo.

111.

^a θέλεις] βούλει σοι A. B. m. sec.
Sub fin. οὐδὲν αὐτὴν εἰσελεύσεται
Trinc.

112.

^a καὶ τῶν] καὶ om. A. Trinc.
Mox ibid. ἐπίκαιρος A. B. m. sec.
et sic plures codd. apud Schowi-

ὀφθαλμῶν ἐστὶν ἐπίκαιρος γοητεία· τὸ δὲ, σύμφυτος καὶ ἀνεξάλειπτος καὶ αἰδῖος οἰκίας κόσμος.

113 Ἀντὶ βοῶν ἀγέλης, πειρῶ φίλων ἀγέλας ἐναγελάζεσθαι²⁰ σου τῆ οἰκία.

114 Ὡσπερ λύκος ὅμοιον κυνὶ, οὕτω καὶ κόλαξ καὶ μοιχὸς καὶ παράσιτος^a ὅμοιος φίλῳ. Πρόσεχε τοιγαροῦν, μὴ ἀντὶ κυνῶν φυλάκων λάθῃς^b λυμεῶνας εἰσδεχόμενος λύκους.

115^a Τὸ μὲν γύφῳ λευκανθίζουσαν σπουδάζειν θαυμάζεσθαι τὴν οἰκίαν, ἀπειροκάλου· τὸ δὲ ἦθος χρηστότητι κοινωίας λαμπρύνειν, φιλοκάλου τε ἅμα καὶ φιλανθρώπου.

116 Ἐὰν θαυμάζῃς τὰ μικρὰ,^a πρῶτον μεγάλων^b ἀξιωθή-³⁰ ση·^c ἐὰν δὲ καταφρονήσῃς τῶν μικρῶν, μεγάλως θαυμασθήσῃ.

117 Οὐδὲν μικρότερον^a φιληδονίας, καὶ φιλοκερδείας, καὶ ἀλαζονείας· οὐδὲν κρεῖσσον μεγαλοψυχίας, καὶ πραότητος, καὶ φιλανθρωπίας.

118^a Ξενοκράτους.

Χρημάτων αὐτῷ κομισθέντων ἀπ' Ἀλεξάνδρου, ἐστίασας τοὺς κομίζοντας τὸν αὐτοῦ τρόπον, Ἀπαγγείλατε, ἔφη, Ἀλεξάνδρῳ,^b ὅτι ἐστ' ἂν οὕτω ζῶ, οὐ δέομαι ταλάντων πενήτηκοντα· τοσαῦτα γὰρ ἦν τὰ πεμφθέντα.

40

um. Gesnerus in marg. *malim* ἐπίηρος. Vulgo, ἐπίκουρος.

114.

^a ὅμοιον] ὅμοιος B. m. p.

^b λυμεῶνας εἰσδεχόμενος] εἰσδεχόμενος λυμεῶνας A.

115.

^a τῷ μὲν] τὸ μὲν A. et plures apud Schow. Mox ἅμα τε pro τε ἅμα A.

116.

πρὸ τῶν

^a πρῶτον] πρῶ A. πρὸ τῶν B. m. sec. Voluit, opinor, πρὸς τῶν.

^b ἀξιωθήσῃ] καταφρονήσῃ A. καταφρονηθήσῃ B. m. sec. τῶν μεγάλων καταφρονήσεις Gesneri margo.

^c ἐὰν δὲ] καὶ ἐὰν A. δὲ om. Trinc.

117.

^a φιληδονίας καὶ φιλοκερδείας] φιλοκερδείας καὶ φιληδ. A. Mox οὐδὲ κρεῖσσον μεγαλοφροσύνης καὶ ἡμερότητος, καὶ φιλανθρωπίας καὶ εὐποιίας. A. Gesneri margo et plures codd. apud Schowium.

118.

^a Sic A. Trinc. conf. supra 48.

^b ὅτι inserui ex A.

- 119 ^a Ἡρακλείτου.
Ἀνθρώποισι πᾶσι μέτεστι γιγνώσκειν ^b ἑαυτοὺς, καὶ σωφρονεῖν.
- 120 ^a Ἡρακλείτου.
Ἄνὴρ ὁκότην ἂν μεθυσθῆ, ἄγεται ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου σφαλόμενος, οὐκ ἐπαίων ὅκη βαίνει, ὑγρὴν τὴν ψυχὴν ἔχων.
^b Αὕτη ψυχὴ σοφωτάτη, καὶ ἀρίστη.
- 121 ^a Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐβῶν Συναγωγῆς.
Ἰβήρων αἱ γυναῖκες κατ' ἔτος ὅ τι ἂν ^b ἐξυφάνωσιν ἐν κοινῷ δεικνύουσιν· ἄνδρες δὲ χειροτονητοὶ κρίναντες τὴν πλείστα ἐργασαμένην προτιμῶσιν. Ἐχουσι δὲ καὶ μέτρον τι ζώνης, ⁵⁰ ἢ τὴν γαστέρα περιλαβεῖν ἂν μὴ δυνηθῶσιν, αἰσχρὸν ἡγῶνται.
- 122 ^a Θουκυδίδου δημηγορίας Λακεδαιμονίων.
Σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἱ τινες τάχα εἰς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο, καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ εὐξυνετώτερον ἂν προσφέροιντο.
- 123 ^a Μενεδήμου.
Μενεδήμος, νεανίσκου τινὸς εἰπόντος, μέγα ἐστὶ τὸ τυχεῖν ὧν ἂν τις ἐπιθυμῆ, εἶπε· Πολλῶ μείζον ἐστὶ, τὸ μηδὲ ἐπιθυμεῖν ὧν μὴ δεῖ.
- 124 ^a Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους Ἀπολογίας.
^b Τὸ γὰρ τοὶ θάνατον δεδιέναι, ὧ ἄνδρες, οὐδὲν ἄλλο ἐστίν

119.

^a Sic A. Absque lemmate Trinc.^b ἑαυτοῖς] ἑαυτοῖς B. m. sec.

120.

^a Sic A. Trinc. Vales. p. 513.^b αὕτη ψυχὴ] W. αὕτη ξηρὴ σοφωτάτη. Neminem hæc varietas confundat: αὕτη mendosum est pro αὕτη, et ξηρὴ ejusdem glossema. Schow. αὕτη ξηρὴ A. sed ξηρὴ lineam habet subductam. Vide infra XVII. 45. p. 160, 32. ed. Gesner.

121.

^a Sic A. Trinc.^b ἐξυφάνωσιν] ἐξυφάνωσιν Damasc. Schow.

122.

^a Sic A. Simpliciter Θουκυδίδου Trinc. Scil. IV. 18.

123.

^a Sic A. Sine lemmate Trinc.

124.

^a Sic A. Sc. p. 29. A. Simpliciter Πλάτωνος Trinc.^b Τὸ γὰρ—οὐδὲν vulgo ommissa

ἢ δοκεῖν σοφὸν εἶναι μὴ ὄντα· δοκεῖν γὰρ εἶδέναι ἐστὶν ἂ οὐκ οἶδεν. Οἶδε μὲν γὰρ οὐδεὶς τὸν θάνατον, οὐδ' εἰ τυγχάνει τῷ ἀνθρώπῳ πάντων μέγιστον ὃν τῶν ἀγαθῶν· δεδίασι δὲ^c ὡς εὖ εἰδότες, ὅτι μέγιστον τῶν κακῶν ἐστὶ. Καὶ^d τοῦτο πῶς οὐκ ἂν^e ἀμαθία ἐστὶν αὐτῆ ἢ ἐπονείδιστος, ^f ἢ τοῦ οἶσθαι εἶδέναι, ἂ οὐκ οἶδεν; Ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες, ^g τούτῳ καὶ ἐνταῦθα ἴσως διαφέρω τῶν πολλῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰ δὴ τῷ σοφάτερος του φαίην εἶναι, τούτῳ ἂν, ὅτι οὐκ εἰδὼς ἰκανῶς περὶ¹⁰ τῶν ἐν ἄδου, οὕτω καὶ οἶομαι οὐκ εἶδέναι· ἢ τὸ δὲ ἀδικεῖν, καὶ ἀπειθεῖν τῷ βελτίονι καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώπῳ, ὅτι κακὸνⁱ καὶ αἰσχροὺν ἐστὶν οἶδα· πρὸ οὖν τῶν κακῶν ὧν οἶδα, ὅτι κακά ἐστὶν, ἂ μὴ οἶδα, εἰ καὶ ἀγαθὰ ὄντα τυγχάνει, οὐδέποτε φοβήσομαι, οὐδὲ^k φεύξομαι.

125 ^a Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους Ἀπολογίας.

Οὐδὲν γὰρ ἄλλο πράττων ἐγὼ περιέρχομαι, ἢ πείθων ἡμῶν καὶ νεωτέρους καὶ πρεσβυτέρους, μήτε σωματῶν ἐπιμελεῖσθαι, μήτε χρημάτων πρότερον, ^b μήτε ἄλλου τινὸς οὕτω σφόδρα, ὡς τῆς ψυχῆς, ^c ὅπως ὡς ἀρίστη ἔσται·²⁰ λέγων ὅτι οὐκ ἐκ χρημάτων ἡ ἀρετὴ γίνεται, ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς τὰ χρήματα, καὶ τὰ ἄλλ' ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ^d ἅπαντα καὶ ἴδια καὶ δημοσία.

edidi ex A. Habet etiam B. m. sec. Trinc. et B. hoc fr. ita auspiciantur: Φαντάζονται δὲ τινες πολλάκις, καὶ δοκοῦσι τινες εἶναι, καὶ οἴονται τοῦτο εἶναι τῶν ἀνθρώπων πάντων μέγιστον ὄντων ἀγαθῶν. δεδίασι κ.τ.λ.

^c ὡς εὖ] οἶθ' ἐν A. marg.

^d τοῦτο πῶς] τοῦ περι A.

^e ἀμαθία] ἀλήθεια A. Trinc. Mox ἢ om. ib.

^f ἢ τοῦ] ἢ οὗ A. ἢ τοῦ marg.

^g τούτῳ] τούτων B. m. pr. Trinc. Mox περι τῶν om. B. m. pr. Trinc.

^h τὸ] τῶν Trinc. B. p. m. Mox ἀπειθεῖν A.

ⁱ καὶ αἰσχροὺν ἐστὶν] εἶναι τοῦτον B. m. pr. Trinc.

^k φεύξομαι] φθέγγομαι A. Trinc. 125.

^a Sic A. Scil. p. 30. A. οὐδὲν γὰρ ἄλλων Trinc.

^b μήτε ἄλλου τινὸς οὕτω σφόδρα] μὴ δὲ ὅντος σφόδρα Trinc. B. p. m. μὴ δέοντως σφόδρα. A. B. m. sec.

^c ὅπως ὡς] ὡς om. A. Trinc.

^d ἅπαντα] om. A. Trinc. ἴδια—δημοσία Trinc.

126 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλὰ μηδαμῶς ποιεῖτε τοῦτο· εὖ γὰρ ἴστε, εἴαν ἐμὲ ἀποκτείνητε τοιοῦτον ὄντα, οἷον ἐγὼ λέγω, οὐκ ἐμὲ μείζω βλάβητε, ἢ ὑμᾶς αὐτούς. Ἐμὲ μὲν γὰρ οὐδὲν ἂν βλάβειεν, οὔτε Μέλητος, οὔτε Ἄνυτος· οὐδὲ γὰρ ἂν δύναιντο. Οὐ γὰρ οἶμαι θεμιτὸν εἶναι ἀμείνονι ἀνδρὶ ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι·³⁰ ἀποκτείνεσθαι μὲντ' ἂν ἴσως, ἢ ἐξελάσειεν, ἢ ἀτιμάσειεν.

127 ^a Πλάτωνος Πολιτείας γ.

Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ φιλογέλωτας δεῖ εἶναι· σχεδὸν γὰρ ὅτ' ἂν τις ἐφίῃ ἰσχυρῶ γέλωτι, ἰσχυρὰν καὶ μεταβολὴν ζητεῖ τὸ ^b τοιοῦτο. Δοκεῖ μοι, ἔφη. Οὔτε ἄρα ^c ἀνθρώπους ἀξίους λόγου κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος, ἂν τις ποιῇ, ἀποδεκτέον· πολὺ δὲ ἦττον, εἴαν θεοὺς.

128 ^d Θάλλουσα λυπῆ τοὺς ἄγαν ὑπέρφρονας.

^a Πλάτωνος Πολιτείας γ.

^b Τί δαί; σωφροσύνης ἄρα οὐ δεήσει ἡμῖν ^c τοῖς νεανίαις; Πῶς ⁴⁰ δὲ οὐ; Σωφροσύνης δὲ ὡς πλήθει οὐ τὰ ^d τοιάδε μέγιστα, ἀρχόντων μὲν ὑπήκοους εἶναι, αὐτοὺς δὲ ἀρχοντας τῶν περὶ πότους καὶ ἀφροδίσια καὶ περὶ ἐδωδὰς ἡδονῶν; Ἐμοιγε δοκεῖ.

129 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^b Τῶν μὲν ἀναγκαίων ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν δοκοῦσί

126.

^a Sic Trinc. Scil. p. 30. C. in fine ἀτιμώσειεν Trinc. Can.

127.

^a Sic A. Scil. p. 388. Τοῦ αὐτοῦ Trinc. Μέλητος pro Μέλητος Can.

^b τοιοῦτο] τοιοῦτον A. Reliqua hujus fr. omittit A. In principio φιλογέλωτα δεῖ αἰεὶ εἶναι. ἔταν τις σχεδὸν γὰρ ἐφίῃ Trinc.

^c ἀνθρώπους] βασάνους Trinc. et μοχ κρατουμένας.

^d Vulgo præcedunt, Θάλλουσα λυπῆ τοὺς ἄγαν ὑπέρφρονας. Quæ cum in omnibus membranis absint, nec hoc pertinere videantur, omisi. Schow. Gesnerus in marg. Deesse aliquid videtur. Mutilus

VOL. I.

proculdubio h. l. est Stobæus. In Trinc. senarius hic tragicus præcedenti fragmento adhæret.

128.

^a Sic A. Scil. p. 389. Simpliciter Πλάτωνος Trinc.

^b τί δαί;] τί δέ A.

^c τοῖς νεανίαις] αὐτοῖς A. ἡμῖν τῆς B. m. pr. ἡμῖν αὐτοῖς m. sec. ἡμῖν τίς, καὶ πῶς Trinc.

^d τοιάδε] τοιαῦτα δέ A. τοιαῦτα B. m. sec. αὐτὰ τοιάδε Trinc.

129.

^a Sic Trinc. Scil. IX. p. 571.

^b τῶν μὲν ἀναγκ.] τῶν μὴ ἀναγκ. Gesneri margo. Μοχ κολαζόμεναι δὲ ὑπὸ τῶν τυγχάνοντων βελτιόνων Trinc.

M

τινες ἐμοὶ εἶναι παράνομοι, αἱ κινδυνεύουσιν ἐγγίνεσθαι μὲν ἐν παντί, κολαζόμεναι δὲ ὑπὸ τε τῶν νόμων, καὶ τῶν βελτίονων ἐπιθυμιῶν, μετὰ λόγου, ἐνίων μὲν ἀνθρώπων ἢ παντάπασιν ἀπαλλάττεσθαι, ἢ ὀλίγαι λείπεσθαι, καὶ ἀσθενεῖς⁵⁰ τῶν δὲ ἰσχυρότεραι καὶ πλείους. Λέγεις^c δὲ τίνας, ἔφη, ταύτας; Τὰς περὶ τὸν ὕπνον, ἣν δ' ἐγὼ, ἐγειρομένας, ὅτ' ἂν τὸ μὲν ἄλλο τῆς ψυχῆς εὐδῆ, ὅσον λογικὸν καὶ ἡμερον, καὶ ἄρχον ἐκείνου· τὸ δὲ θηριῶδες τε καὶ ἄγριον, ἢ σίτου ἢ μεθης πλησθέν, σκιρτᾷ τε, καὶ ἀπωσάμενον τὸν ὕπνον ζητεῖ ἰέναι, καὶ^d ἀποπιμπλάναι τὰ αὐτοῦ ἦθη· οἷσθ' ὅτι πάντα ἐν τῷ τοιοῦτῳ τολμᾷ ποιεῖν, ὡς ἀπὸ πάσης λελυμένον τε καὶ¹ ἀπηλλαγμένον αἰσχύνης καὶ φρονήσεως· μητρί τε γὰρ^e ἐπιθυμεῖ μίγνυσθαι, ὡς οἶεται, οὐδὲν ὀκνεῖ, ἄλλω τε ὄντων, ἀνθρώπων, καὶ θεῶν, καὶ θηρίων· μισαιφονεῖν τε ὄντων, βρώματός τε ἀπέχεσθαι μηδενός· καὶ ἐνὶ λόγῳ, οὔτε ἀνοίας οὐδὲν ἐλλείπει, οὔτ' ἀναισχυντίας. Ἀληθέστατα, ἔφη, λέγεις. Ὅτ' ἂν δὲ γ' οἶμαι ὑγιεινῶς τις ἔχη αὐτὸς αὐτοῦ καὶ σωφρόνως, καὶ εἰς τὸν ὕπνον ἴη, τὸ λογιστικὸν μὲν ἐγείρας αὐτοῦ, καὶ ἐστιάσας λόγων καλῶν καὶ σκέψεων, εἰς σύν-¹⁰νοϊαν^f αὐτὸς αὐτοῦ ἀφικόμενος· τὸ ἐπιθυμητικὸν δὲ, μήτ' ἐνδεία^g δούς, μήτε πλησμονῆ, ὅπως ἂν κοιμηθῆ, καὶ μὴ παρέχη θόρυβον τῷ βελτίστῳ χαῖρον ἢ λυπούμενον, ἀλλ' ἐῶν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ μόνον καθαρὸν σκοπεῖν καὶ ὀρέγεσθαι τοῦ αἰσθάνεσθαι ὃ μὴ οἶδεν,^h ἢ ἢ τι τῶν γεγονότων, ἢ ὄντων, ἢ καὶ μελλόντων· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ θυμοειδὲς πραύνας, καὶ μὴ τισιν εἰς ὀργὴν ἐλθῶν, κεκινήμενῳ τῷ θυμῷ καθεύδῃ, ἀλλ' ἡσυχάσας μὲν τὰ δύο εἶδη, τὸ τρίτον δὲ κινήσας, ἐν ᾧ

^c δὴ τίνας] δέ τ. B. Mox τῶν ὕπνων Trinc.

^d ἀποπιμπλάναι] ἀποπιμπλάνται B. Mox ὡσθ' pro οἷσθ' Trinc. et εἶναι pro ποιεῖν.

^e ἐπιθυμεῖ] ἐπιχειρεῖ Gesneri margo. Voluit, credo, ἐπιχειρεῖν e

Platone. Mox ἀλλ' ὅτε οὖν ὅτφ Trinc.

^f αὐτὸς αὐτοῦ] α. αὐτῷ Gesneri margo.

^g δούς] δός B. Mox ἑαυτῷ pro ἐῶν αὐτὸ Trinc.

^h ἢ τι] ὅτι B. ubi mox om. καὶ.

τὸ φρονεῖν ἐγγίνεται, οὕτως ⁱ ἀναπαύηται, οἷσθ' ὅτι τῆς ἀλη-²⁰
θείας ἐν τῷ τοιοῦτῳ μάλιστα ἀπτεται, καὶ ἥκιστα ^k παρά-
νομοι τότε αἱ ὄψεις φαντάζονται τῶν ἐνυπνίων. Παντελῶς
μὲν οὖν, ἔφη, οἶμαι οὕτω. Ταῦτα ^l μὲν τοίνυν ἐπιπλέον ἐξή-
χθημεν εἰπεῖν· ὁ δὲ βουλόμεθα γινῶναι, τὸδ' ἐστίν, ὡς ἄρα
δεινόν τι καὶ ἄγριον καὶ ἄνομον ἐπιθυμιῶν εἶδος ἐκάστῳ
ἐνεστί, καὶ πάνυ δοκοῦσιν ἡμῶν ἐνίοις μετρίοις εἶναι. Τοῦτο
δὲ ἄρα ἐν τοῖς ὑπνοῖς γίνεται ἐνδηλον.

130 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Συμποσίου.

Πᾶσα ^b γὰρ πράξις ὡδὶ ἔχει· αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς πραττο-³⁰
μένη, οὔτε καλῆ, οὔτε αἰσχρὰ, οἷον ὁ νῦν ἡμεῖς ποιοῦμεν, ἢ
πίνειν, ἢ ἄδειν, ἢ διαλέγεσθαι, οὐκ ἔστι τούτων αὐτὸ καθ'
αὐτὸ καλὸν οὐδὲν· ἀλλ' ἐν ^c τῇ πράξει, ὡς ἂν πραχθῆ,
τοιοῦτον ἀπέβη. Καλῶς μὲν γὰρ πραττόμενον καὶ ὀρθῶς,
καλὸν γίνεταί· μὴ ὀρθῶς δὲ, αἰσχρὸν· οὕτω δὴ καὶ τὸ ἐρᾶν,
καὶ ὁ ἔρως οὐ πᾶς ἐστὶ καλὸς, οὐδ' ἄξιος ἐγκωμιάζεσθαι,
ἀλλ' ὁ καλῶς προτρέπων ἐρᾶν.

131 ^a Πλάτωνος.

Ἔστι γὰρ ἡμῖν νόμος, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐρασταῖς ἦν, δου-⁴⁰
λευεῖν ἐθελοντὰς ἠντινοῦν δουλείαν παιδικῶς, μὴ κολακείαν,
μηδὲ ἐπονείδιστον εἶναι· οὕτω δὴ ^b καὶ ἄλλη μία μόνη δου-
λεία ἐκούσιος λείπεται οὐκ ἐπονείδιστος· αὕτη δ' ἐστὶν
ἢ περὶ τὴν ἀρετὴν. Νενόμισται γὰρ δὴ ἡμῖν, εἰάν τις τινα
θέλη θεραπεύειν, ἠγούμενος δι' ἐκεῖνον ἀμείνων ἔσεσθαι, ἢ
κατὰ σοφίαν τινὰ, ἢ κατὰ ἄλλο ὅτιοῦν μέρος ἀρετῆς, αὕτη
αὖ ἢ ἐθελοδοουλεία οὐκ αἰσχρὰ ἐστίν, οὐδὲ κολακεία.

ⁱ ἀναπαύηται] ἀναπαύεται B. Su-
pra τὸ δὲ ἕτερον Trinc. pro τὸ τρίτον δ. κ.

^k παρανομεῖ Trinc. et mox om.
οἶμαι.

^l μέντοι ἐπιπλέον Trinc.

130.

^a Sic A. Trinc. Scil. pag. 180. E.

^b γὰρ] δὲ A. Mox καθ' αὐτὸ om.

Trinc.

^c τῇ πράξει] deest articulus A.

Trinc.

131.

^a Sic Trinc. Scil. Symp. p. 184.

B. ὥσπερ—ἢ Trinc.

^b καὶ ἄλλη] ὡς ἄλλη A. Trinc.

μόνη om. Trinc.

- 132 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος.
 Ἄριστον δὲ τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτόησθαι, ἀλλ' ⁵⁰
 ὀλιγώρως ἔχειν, καὶ κοσμίως.
- 133 ^a Πλάτωνος.
 Εἰ δὲ βούλοιο γε καὶ τὴν μαντικὴν εἶναι, συγχωρητέον
 ἐπιστήμην τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, καὶ τὴν σωφροσύνην αὐ-
 τῆς ἐπισταταῦσαν, τοὺς μὲν ἀλαζόνας ἀποτρέπειν, τοὺς δὲ
 ἀληθεῖς μάντιες καθιστάναι ἡμῖν προφήτας τῶν μελλόντων.
 Κατεσκευασμένον δὴ οὕτω τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὅτι μὲν
 ἐπιστημόνως ἂν πράττοι καὶ ζῶη, ἐγῶμαι· ἢ γὰρ σωφρο-
 σύνη φυλάττουσα οὐκ ἂν ἐώη παρεμπίπτουσαν τὴν ἀνεπι-
 στημοσύνην συνεργὸν ἡμῖν εἶναι.
- 134 ^a Ἔστι δὲ δὴ, ὡς ἔοικεν, ὃ νῦν λέγεις, ὅτι ἡδοναὶ εἰσὶ τινες,
 αἱ μὲν ἀγαθαί, αἱ δὲ κακαί· ἢ γάρ; Ναί. Ἄρ' οὖν ἀγα-
 θαὶ μὲν αἱ ἀφέλιμοι, κακαὶ δὲ αἱ βλαβεραί; Πάνυ γε.
 Ὁφέλιμοι δὲ αἱ ἀγαθὸν ποιῶσαι, κακαὶ δὲ αἱ κακόν;
 Φημί. Ἄρ' οὖν τὰς τοιάσδε λέγεις, οἷον κατὰ τὸ σῶμα,
 ἃς δὴ νῦν λέγομεν ἐν τῷ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἡδονὰς, εἰ ἄρα ¹⁰
 τούτων αἱ μὲν ὑγίειαν ποιῶσαι ἐν τῷ σώματι, ἢ ἰσχὺν, ἢ
 ἄλλην τινὰ ἀρετὴν τοῦ σώματος, αὐταὶ μὲν ἀγαθαί, αἱ δὲ
 τὰναντία τούτων, κακαί; Πάνυ γε. Οὐκ οὖν καὶ λύπαι
 ὡσαύτως, αἱ μὲν χρησταί εἰσιν, αἱ δὲ πονηραί; Πῶς γὰρ
 οὔ; Οὐκ οὖν τὰς μὲν χρηστὰς καὶ ἡδονὰς καὶ λύπας καὶ αἰρε-
 τέον ἐστὶ καὶ πρακτέον; Πάνυ γε. Τὰς δὲ πονηρὰς οὔ;
 Δῆλον γὰρ δὴ. Ἐνεκα γὰρ δήπου τῶν ἀγαθῶν, ἅπαντα ἡμῖν
 πρακτέα ἐστὶ— καὶ τῶν ἀγαθῶν ἄρα ἔνεκα δεῖ ὡς ἄλλα,
 καὶ τὰ ἡδέα πράττειν, ἀλλ' οὐκ ἀγαθὰ τῶν ἡδέων; Πάνυ ²⁰

132.

^a Sic A. Scil. p. 68. C.

133.

^a Sic Trinc. Gesner. : *Idem in Charmide*. Scil. p. 173. C. εἰ δὲβούλεται καὶ Trinc. ubi προφήτας
—γένος ὅτι μὲν om.

134.

^a *Platonis in Gorgia*. Sic Gesner. Scil. p. 499. C. Deest locus

γε. Ἄρ' οὖν παντὸς ἀνδρὸς ἐστὶν ἐκλεῖξασθαι ποῖα ἀγαθὰ τῶν ἡδέων ἐστὶ, καὶ ποῖα κακά; ἢ τεχνικοῦ δεῖ εἰς ἕκαστον; Τεχνικοῦ. Ἀναμνησθῶμεν δὴ ὧν αὖ ἐγὼ εἰς Πῶλον καὶ Γοργίαν ἐτύγχανον λέγων· ἔλεγε γὰρ αὐτὸς, εἰ μνημονεύεις, ὅτι εἶεν παρασκευαί, αἱ μὲν μέχρι ἡδονῆς αὐτὸ τοῦτο παρασκευάζουσαι, ἀγνοοῦσαι δὲ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον· αἱ δὲ γινώσκουσαι, ὅτι τε ἀγαθόν, καὶ ὅτι κακόν· καὶ ἐπιθου τῶν μὲν περὶ τὰς ἡδονὰς τὴν μαγειρικὴν ἐμπειρίαν,³⁰ ἀλλ' οὐ τέχνην· τῶν δὲ περὶ τὸ ἀγαθόν, τὴν ἰατρικὴν τέχνην.

135 ^a Πλάτωνος.

Ἐγὼ μὲν οὖν ταῦτα οὕτω ^b τίθεμαι, καὶ φημι ταῦτα ἀληθῆ εἶναι. Εἰ δὲ ἐστὶν ἀληθῆ, τὸν βουλόμενον ὡς εἴοικεν εὐδαίμονα εἶναι, σωφροσύνην μὲν ἀσκητέον καὶ διωκτέον ἐστίν· ἀκολασίαν δὲ φευκτέον, ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ^c ἡμῶν· καὶ παρασκευαστέον ἑαυτὸν, μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι· εἰ δὲ δεηθῆ ἢ αὐτὸς, ἢ ἄλλος τις τῶν οἰκείων, ἢ ἰδιώτης, ἢ πόλις, ἐπιθετέον δίκην, καὶ κολαστέον, εἰ μέλλει εὐδαίμων εἶναι. Οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ σκοπὸς εἶναι,⁴⁰ πρὸς ὃν βλέποντα δεῖ ζῆν· καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ αὐτοῦ συντείνοντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, ὅπως δικαιοσύνη παρέσται καὶ σωφροσύνη τῷ μακαρίῳ μέλλοντι ἔσεσθαι, οὕτω πράττειν· οὐκ ἐπιθυμίας ἐὼντα ἀκολάστους εἶναι καὶ ταύτας ἐπιχειροῦντα πληροῦν, ἀνήνυτον κακόν, ληστοῦ βίον ζῶντα· οὔτε γὰρ ἂν ἄλλως ἀνθρώπῳ προσφιλέης εἴη ὁ τοιοῦτος, οὔτε θεῷ· κοινωνεῖν γὰρ ἀδύνατος. Ὅτῳ γὰρ μὴ ἦ κοινωνία, φιλία οὐκ ἂν εἴη. Φασὶ δὲ σοφοί, ὧς Καλλίκλεις, καὶ οὐρανὸν, καὶ γῆν, καὶ θεοὺς, καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν

A. Cohæret cum præcedente Trinc. δὴ om. Trinc. ὃν ὡν Trinc. et δὴ pro αἱ ante ἀφέλιμοι.

135.

^a Sic A. Trinc. Scil. Gorg. p. 507.

^b τίθημι] τίθεμαι A. B. m. sec. πάντα ante ἀληθῆ inserit B. εἰ δὴ Trinc.

^c ἡμῶν] ἡμῶν A. ἕκαστον ἢ. Trinc. Quæ sequuntur post εὐδαίμων εἶναι edita sunt ex A. ubi τοῦτο ταυτοῦ.

συνέχειν, καὶ φιλίαν, καὶ κοσμιότητα, καὶ σωφροσύνην, καὶ δικαιοσύνην· καὶ τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσιν, ὧ ἑταῖρε, οὐκ ἀκοσμίαν, οὐδὲ ἀκολασίαν. Σὺ δὲ μοι δοκεῖς οὐ προσέχειν τὸν νοῦν τούτοις, καὶ ταῦτα σαφὲς ὦν· ἀλλὰ λέληθέ σε, ὅτι ἰσότης ἢ γεωμετρικὴ καὶ ἐν θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύναται· σὺ δὲ πλεονεξίαν οἶε δεῖν ἀσκέειν, γεωμετρίας γὰρ ἀμέλεις.

136 ^a Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Ἀρετὴν περὶ Σωφροσύνης.

Τὰ αὐτὰ δὴ οὖν καὶ περὶ πασῶν τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς ἀποφαίνομαι, τὴν συμμετρίαν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας, καὶ εὐταξίαν θυμοῦ τε καὶ ἐπιθυμίας, καὶ λόγου, κατὰ τὴν προσήκουσαν ^b ἐκάστῳ τάξιν, εὐκοσμίαν· καὶ τούτων ἢ τοῦ ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι ἐν δεόντι γινομένη διανομῇ, σωφροσύνη ἂν εἴη πολυειδής.

ΠΕΡΙ ΑΚΟΛΑΣΙΑΣ. 5.

1 ^a Σοφοκλέους.

Σοφοκλῆν ἤρετό τις πρεσβύτην ὄντα, εἰ ἔτι ^b πλησιάζοι 20 γυναικί· ὁ δ' Εὐφήμει, ἔφη· ἀσμενέστατα ἀπέφυγον ὡσπερ λυττῶντα καὶ ἄγριον δεσπότην.

2 ^a Ἀντισθένης.

Ἀντισθένης ἔλεγεν, τὰς μὴ κατὰ θύραν εἰσιούσας ἡδονὰς ἀναγκαῖον μὴ κατὰ ^b θύραν πάλιν ἐξιέναι· ^c δεήσειν οὖν τμη-30 θῆναι, ἢ ^d ἐλλεβορισθῆναι.

136.

^a Sic A. Simpliciter Ἰαμβλίχου Trinc.

^b ἐκάστῳ] ἐκάστου Gesneri margo. Et sic duo codd. apud Schowium.

I.

^a Sic A.

^b πλησιάζει] πλησιάζει A. De Su-

phoclis dicto vide Astium ad Platonis Rep. I. 3. p. 331.

2.

^a Sic A.

^b θύρας] θύραν A.

^c δεήσειν] δεήσει A.

^d ἐλλεβορισθῆναι] ἐλλεβορισθῆναι A. Damasc.

3 ^a Διογένους.

Ὁ Διογένης τοὺς πολλοὺς ἔφασκεν, ζῶντας μὲν ἑαυτοὺς σήπειν λουτροῖς τέγγοντας, καὶ ἀφροδισίοις τήκοντας, ἀποθήσκοντας δ' ἐν θυμιάμασι τὸ σῶμα κελεύειν ἀποτίθεσθαι, τοὺς δ' ἐν μέλιτι, ὑπὲρ τοῦ μὴ ταχέως κατασαπῆναι.

4 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Διογένης ἔλεγεν τῶν οἰκῶν ἔνθα πλείστη τροφή πολλοὺς μῶς εἶναι, καὶ γαλαῶς· καὶ ^b δὴ σώματα τὰ πολλὴν τροφήν δεχόμενα, καὶ νόσους ^c ἴσας ἐφέλκεσθαι. ⁴⁰

5^a Διογένης πρὸς τινὰ νέον περιττῶς καλλωπιζόμενον, Εἰ μὲν πρὸς ἄνδρας, ἀτυχεῖς, εἶπεν· εἰ δὲ πρὸς γυναῖκας, ἀδικεῖς.6 ^a Ἐρυξίμαχου.

^b Ἐρυξίμαχος τὴν συνουσίαν μικρὰν ἐπιληψίαν ἔλεγεν, καὶ χρόνῳ μόνῳ διαλλάττειν.

7 ^a Ἀντιφῶντος.

Ἐνθα τὸ ἡδύ ἐστι πλησίον πού καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐκ σφῶν αὐτῶν ἐκπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λύπαι καὶ πόνοι.

8 ^a Μουσωνίου.

^b Ἀρχὴ τοῦ μὴ κατοκνεῖν τὰ ἀσχήμονα τὸ μὴ κατοκνεῖν τὰ ἀσχήμονα λέγειν.

^a Sic A. 3.

^a Sic A. 7.

^a Sic A. 4.

^a Sic A. 8.

^b δὴ σώματα] σώματα δὴ Damasc.
^c ἴσους] ἴσας Damasc. Gesneri margo. πολλάς MSS. apud Schowium.

^b Dedi cum A. et Damasc. Vulgo; Ἀρχὴ τὸ μὴ κατοκνεῖν τὰ ἀσχήμονα λέγειν. Gesnerus in marg.: addendum τοῦ κακῶς ποιεῖν. Scil. ante τὸ μὴ κ. Codd. apud Schowium, Ἀρχὴ ἀκολασίας τὸ μὴ κ. Grotius legendum putat, ἀρχὴ τοῦ μὴ κατοκνεῖν τὸ ἀσχημονεῖν τὸ μὴ κ. Si quid corrigendum, inserendum putem πράττειν post ἀσχήμονα.

6.
^a Sic A.

^b Democrito hoc dictum tribuit Galenus in III. Epidem. Com. 3. T. V. p. 398, 30. ed. Basil. Vide infra §. 59.

- 9 ^a Σωκράτους.
 Σωκράτης ἔφη, τοὺς μοιχοὺς ὁμοίον τι ποιεῖν τοῖς μὴ βου-
 λομένοις ἐκ τῶν ἀπορρευσῶν πίνειν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ
 ἐν τῷ βάθει, χείρονος ὑπάρχοντος.
- 10 ^a Σόλωνος.
 Ἡδονὴν φεῦγε, ἢ τις ὕστερον λύπην τίκτει.
- 11 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος.
 Ὑνιοι πόλεων μὲν δεσπόζουσι, γυναίξι δὲ δουλεύουσι.
- 12 ^a Εὐσεβίου.
 Καί τοι καλοῦσιν γε ἀκολασίαν, τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι.
- 13 Τῶν ταῖς αἰσχροῖς ἐπιθυμίαις ἐπιχειρούντων ἐλεύθερον ἢ
 μηδὲνα νόμιζε. Τῶν γὰρ τοὺς τῇ τύχῃ δούλους κεκτημένων
 πολὺ ^a βαρυτέροις οὗτοι δεσπόταις, τοῖς καταναγκάζουσι
 ταῦτα, δουλεύουσιν.
- 14 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Γαστριμαργίῃ σῶμα πιαίνει, ἀλογίῃν ἀείρει, ψυχῆς δὲ
 τὸν ^b κάλλιστον λογισμὸν κοιμίζει.
- 15 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Ψυχῆ σῶμα ἀνθρώπου ^b ἔδωσαν οἱ θεοὶ, ὥστε τῇ ψυχῇ τὸ σῶ-
 μα ὑπηρετέεσθαι. Οἱ δὲ πολλοὶ τὸ ἔμπαλιν ποιέουσι σώματι ¹⁰
 πρὸς πάντα, καὶ ἐς μᾶλλον τὰ ἐκείνου ὑπουργήματα, τὸ κρέσ-
 στον τῷ χείρονι, καὶ θνητῷ ἀθάνατον ψυχὴν καταδουλεύοντες.
- 16 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Ἀκολασίῃ ψυχὴν λυμαίνεται, καὶ σῶμα διαφθείρει, τό-
 τε

^a Sic A. 9.^a Sic A. 10.^a Sic A. 11.^a Sic A. Scil. p. 68. E.^a Sic A. 12.^a Sic A. 13.^a βαρυτέροι — δεσπόται — δουλεύ-
 ειν A.

14.

^a Sic A.^b Lege τὸ κάλλιστον, λογισμὸν κ.
 Et forte quia opponitur κοιμίζειν
 pro ἀείρει leg. ἐγείρει. VALCKENÆR.

15.

^a Sic A.^b ἔδωσαν] ἔδησαν codex apud Scho-
 wium. Sic margo Gesneri ed. 3.

16.

^a Sic A.

περ ἕνεκα τῆς ἡδονῆς, καὶ ὥστε αὐτῷ χαρίζεσθαι, τὸν ἔχοντά μιν καταναγκάσει τὰ αἰσχίστα πάντα ποιέειν.

17 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄκολασίη ψυχὴν, ὥσπερ νῆα ἄνεμοι ὑπολαβόντες, ^b τῆδε καὶ τῆδε φορέοντες συγκλονέουσι, καὶ ἀπειθέα ποιέουσι τῷ κυβερνήτῃ· οὕτω καὶ ψυχὴν δονέουσα, καὶ ἀπειθέα νόῳ εἶναι ²⁰ καταναγκάζουσα, εἰρηνεύειν, καὶ ἐν τῷ εὐδίῳ καὶ ἀσφαλεστάτῳ ὀρμέειν, οὐ ζυγχωρέει.

18 ^a Φιλήμονος.

^b Σοὶ γὰρ τίς ἐστίν, εἶπέ μοι, παρρησία; σὺ λαλεῖς ἐν ἀνθρώποισιν ^c ὡς ἄνθρωπος ὢν, τὸ δ' ὅλον περιπατεῖς; ἢ τὸν αὐτὸν ἀέρα ἑτέροις συνέλκεις, εἶπέ μοι, τοιοῦτος ὢν;

19 ^a Κλεάνθους.

Ἵσotis ἐπιθυμῶν ἀνέχετ' αἰσχροῦ πράγματος, οὗτος ποιήσει τοῦτ' ἐὰν καιρὸν λάβῃ.

30

20 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Πόθεν ποτ' ἄρα γίνεται μοιχῶν γένος; ἐκ κριθιῶντος ἀνδρὸς ἐν ἀφροδισίοις.

21 ^a Εὐφρονος.

Οὐκ ἔστι μοιχοῦ μείζον οὐδὲ ἐν κακόν· ἐν ταῖς γὰρ ἑτέρων βούλετ' ἀτυχίαις τρυφᾶν.

17.

^a Sic A.

^b τῆ καὶ τῆ] τῆδε καὶ τῆδε A. Paulo ante idem habet ψυχῆν.

18.

^a Sic A. Cleric. p. 342.

^b σὺ — τι] σοὶ — τις Damasc. τίς ἔσσιν Grotius, pessime. Mox σὺ deest Damasc.

^c οὐκ ἄνθρωπος ὢν.] Et hoc nostrum: nam quod vulgo legitur, ὡς ἄνθρωπος ὢν, corrumpit oppositionem. Quærit enim ex superbo, sitne majus quid homine,

an hominum unus. GROTIUS.

Et hoc pessime: loquitur Philemon ut in Andromach. 589.

Euripides: Σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὃ κάκιστε, κάκ κακῶν; Σοὶ που μέτεστιν, ὡς ἐν ἀνδράσιν, λόγου; Grotii tamen mutationes adoptat Gatakerus M. A. p. 268.

19.

^a Sic A.

20.

^a Sic A.

21.

^a Sic A.

- 22 ^a Εὐριπίδου Ἀντιόπη.
 Καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν
 ἀσκαῶσι βίστον, ἢν σφαλῶσι χρημάτων,
 κακοὶ πολίται· δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον
 ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς, ^b ἐν ταυτῶ μένειν.
- 23 ^a Ἀναξανδρίδου.
 Μηδέποτε δούλον ἡδονῆς σαυτὸν ποίει.
 λάγνης γυναικὸς ἐστίν, οὐκ ἀνδρὸς, τότε.
- 24 ^a Ἀλεξίδος.
 Φεῦγ' ἡδονὴν φέρουσιν ὕστερον βλάβην.
- 25 ^a Μενάνδρου Ὀργῆ.
 Οὐκ ἔστι μοιχαῦ πρᾶγμα*
^b ἀτιμότερον· θανάτου γὰρ ἐστίν ὄνιον.
- 26 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Ὀνειδὸς αἰσχροὺ βίος, ὅμως καὶν ἡδύς ἤ.
- 27 ^a Ἀριστοφῶντος Ἰατροῦ.
 Αἱ τῶν ἐταιρῶν γὰρ διοπετεῖς οἰκίαι,
 γεγόνασιν ἄβατοι τοῖς ἔχουσι μηδὲ ἔν.
- 28 ^a Ἀπολλόδωρος.
 Καὶ κλείειθ' ἢ θύρα μοχλοῖς, ἀλλ' οὐδὲ εἰς

40

22.
^a Sic A. Scil. Fr. 7.
^b ἐν αὐτῶ] ἐν ταυτῶ A. et Gesneri margo. Sententiam hujus loci explicuit Valckenærius Diatr. Eurip. p. 79.

23.
^a Sic A.

24.
^a Sic A.

25.
^a Sic A. Cleric. p. 136.
^b ἀτιμότερον] ἐντιμότερον Gesneri margo et codd. quidam Schowii. Post πρᾶγμα nescio an quid inter-ciderit. Lacunæ signum posui. Vide Diogenis dictum infra §. 52.

Ib. τιμώτερον] Ita recte maximus Scaliger, cum vulgo ἀτιμότερον legeretur. Res pretiosa adulter: nam sæpe mulieri morte constat. GROTIUS. Idem in nota MS. "Sic Heraclitus: χαλεπὸν θυμῷ μάχεσθαι· ψυχῆς γὰρ ὀνεῖται." Idem Aristoteles de Voluptate "Eth. Nicom. Αἵματος ἢ ἀρετῆ ὄνια. Æsch. adv. Ctes." 26.
^a Sic A. Cleric. p. 264.
 27.
^a Sic A.
 28.
^a Sic A. Gesnerus: *Apollodori*

τέκτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύραν,
 δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται.

29 ^a Βάθωνος.

Πολλῶν σφόδρ' ὄντων χατέρων ἐν τῷ βίῳ,
 ἐφ' οἷς ἅπαντες εἰκότως θορυβούμεθα,
 μάλιστ' ^b ἐμοὶ δῆπουθε κινῶσιν χολήν,
 οἱ τῶν τρόπων φάσκοντες ἐπιεικῶς ἔραν,
 καὶ λανθάνειν δοκοῦντες, ὅτι πεπλασμένως
 τὸ πρᾶγμα παρακεντοῦσι, κοῦκ ἀληθινῶς.
 τίνα γὰρ ἔχει, πρὸς τῆς Ἀθηναῖς, διαφορὰν,
 ὁ τῶν νεωτέρων ^c τε καὶ λείων τρόπος,
 παρ' ὃν οἱ δασεῖς ἔχουσι καὶ προβεβηκότες;

50

30 ^a Φοινικίδου.

Μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἂν ὑπομείναιμ' ἔτι,
 Πυθιάς, ἔταιρέϊν· χαιρέτω· μή μοι λέγε,
^b ἀπέτυχον, οὐδὲν πρὸς ἐμὲ, καταλῦσαι θέλω.
 εὐθύς ἐπιχειρήσασα, φίλον εἶχόν τινα
 στρατιωτικόν· διαπαντός οὗτος τὰς μάχας
 ἔλεγεν, ^c ἐδείκνυ' ἅμα λέγων τὰ τραύματα,
 εἰσέφερε δ' οὐδέν. Δωρεὰν ἔφη τινὰ
 παρὰ τοῦ βασιλέως λαμβάνειν, καὶ ταῦτ' αἰεὶ
 ἔλεγεν· διὰ ταύτην ἦν λέγω τὴν δωρεὰν
 ἐνιαυτὸν ἔσχε μ' ὁ κακοδαίμων δωρεάν.
 ἀφῆκα τοῦτον, λαμβάνω δ' ἄλλον τινὰ,
 ἰατρόν. Οὗτος εἰσάγων πολλοὺς τινὰς.

1

10

in Calumniatore. Grotius in nota
 ms. addit *Carystius*. Deest καὶ in
 principio A.

κῶν Wakefield.
^c τε καὶ] τε deest A.
 30.

29.

^a Sic A. Monet Grotius in nota
 ms. *Bato Athen.* Vide Athenæum
 IV. 163. B. XIV. 662. C. XV.
 678. F. *Ξάθωνος* Damasc.

^b ἐμοὶ] ἐνοι Grotius. Mox ἐπιει-

^a Sic A.^b ἀπέτυχον] ἐπέτυχον H. Steph.

^c ἐδείκνυ] ἐδείκνυ δ' Grotius, pro-
 bante Valckenærio, qui eandem
 particulam inserendam monuit
 post λαμβάνω. Sic etiam Wakefield.

ἔτεμνεν, ἕκαε, πτωχὸς ἦν, καὶ δῆμιος.
 δεινότερος οὗτος θατέρου μοι κατεφάνη.
 ὁ μὲν διήγημ' ἔλεγεν, ὁ δ' ἐποίει νεκρούς.
 τρίτῳ συνέζευξ' ἡ τύχη με φιλοσόφῳ,
 πάγων ἔχοντι, καὶ τρίβωνα, καὶ λόγον·
 εἰς προὔπτον ἦλθον ἐμπεσῶσα δὴ κακόν.
 οὐδὲν ἐδίδου γάρ· ^d εἰ δέ τ' αἰτοίην, ἔφη,
 οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τὰργύριον. Ἔστω κακόν,
 διὰ τοῦτο δός μοι, ῥίψον· οὐκ ἐπείθετο.

20

31 ^a Σωκράτους.

Οὔτε πῦρ ἱματίῳ περιστέλλαι δυνατόν, οὔτε αἰσχρὸν ἀμάρ-
 τημα χρόνῳ.

32 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ μὲν πῦρ ὁ ἄνεμος, τὸν δὲ ἔρωτα ἡ συνήθεια ἐκκαίει.

33 Ἐκ τῶν ^a Σερήνου.

Διογένης κατεγέλα τῶν τὰ μὲν ταμιεῖα κατασημαιο-
 μένων μοχλοῖς, καὶ κλεισὶ, καὶ σημάντροις· τὸ δὲ σῶμα ³⁰.
 τὸ αὐτῶν πολλαῖς θυρίσι καὶ θύραις ἀνοιγόντων, διὰ τοῦ
 στόματος, καὶ αἰδοίων, καὶ ὠτων, καὶ ὀφθαλμῶν.

34 ^a Ζήνωνος.

Ὁ Ζήνων ἠτιάτο τοὺς πλείστους, λέγων, ἔξον ἀπὸ τῶν
 πόνων τὰς ἡδονὰς φέρειν, ἀπὸ τῶν μαγειρείων ^b λαμβάνοντας.

35 ^a Μουσωνίου.

Μουσώνιος ἔλεγεν ὑπερβολὴν ἀναίσχυντίας εἶναι, τὸ πρὸς
 μὲν τὰς τῶν πόνων ὑπομονὰς μεμνήσθαι τῆς τοῦ σώματος
 ἀσθενείας, πρὸς δὲ τὰς τῶν ἡδονῶν ἐκλανθάνεσθαι.

^d εἰ δέ τ'] εἴ τι δ' Grotius. τάλαν
 αἰτῶ τι A. δ' ἐπαιτοίην Wakefield.

^a Σερῖνου A. 33.

31.

^a Sic A. 34.

^a Sic A.

^b λαμβάνειν] λαμβάνοντας A.

32.

^a Sic A. 35.

^a Sic A.

36 Ἐκ τῶν ^a Σερήνου.

Περὶ Εὐριπίδου τις ἔλεγεν, ὅτι ^b μισογύνης εἶη· καὶ ὁ Σο-⁴⁰
φοκλῆς, Ἄλλ' οὐκ ἔν γε τῇ κλίνῃ, ἔφη.

37 ^a Κλεάνθους.

Κλεάνθης ἔλεγεν, εἰ τέλος ἐστὶν ἡ ^b ἡδονή, πρὸς κακοῦ τοῖς
ἀνθρώποις τὴν φρόνησιν δίδοσθαι.

38 ^a Διογένους.

^b Διογένης, παρὰ μὲν τῶν θεῶν, φησὶν, ὑγίειαν εὐχονται·
πάντα δὲ οἱ πλεῖστοι τὰναντία τῇ ὑγείᾳ πράττουσιν. 1

39 ^a Κράτης.

^b Κράτης ἰδὼν χρυσοῦν εἰκόνα Φρύνης τῆς ἐταίρας ἐν Δελ-
φοῖς ἐστῶσαν, ἀνέκραγεν, ὅτι τοῦτο τῆς Ἑλλήνων ἀκρασίας
τρόπαιον ἔστηκεν.

40 ^a Αἰσώπου.

Αἰσώπος πρὸς τὸν τῶ κάλλει κακῶς κεχρημένον εἶπεν,
^b Ὅποιώ ἱματίω ἠμφισμένος κακῶς αὐτὸ ἀποδύη.

41 ^a Εἰς φιλοσοφίαν λόγων.

Καὶ μὴν τό γε ἀκολασταίνειν πάλαι ψέγεται, ὅτι ἀνιέται ¹⁰
ἐν τῷ τοιοῦτῳ τὸ ἐπιθυμητικὸν εἰς ἐλευθερίαν πέρα τοῦ δέ-
οντος.

42 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Κατὰ Ἡδονῆς.

ἽΟτι τὰ σώματα ἀνίσχιν ἡ ἡδονή, καθ' ἡμέραν ἐκμαλάττουσα

36.

^a Σερίνου A.
^b μισογύνης] μισογόνος A. Legendum ἐν ταῖς μὲν τραγωδίαις, ἀλλ' οὐκ ε. τ. κ. censet B. Martinus Var. Lect. III. 14.

37.

^a Sic A.

^b ἡδονῆ] ἡ ἡδονή A.

38.

^a Sic A.

^b φησιν statim post Διογένης A.

39.

^a Sic A. Vide Plutarch. II. p.

336. C. Athen. XIII. p. 591. B. et Schweighæuser.

^b Κράτης] Σωκράτης Damasc. 40.

^a Sic A.

^b ὁποιώ ἱματίω] ὁποιῶν ἱμάτιον Damasc.

41.

^a Sic A. Gesnerus: *In philosophia sermone. Legendum videtur* Ἐκ τῶν προτρεπτικῶν ε. φ. λ.

42.

^a Sic A. Vide edit. Wyttenbach. T. V. p. 557. = 837.

ταῖς τρυφαῖς, ὧν ἡ συνέχεια ^b παραιρεῖται τὸν τόνον, ἀναχα-
λῶσα τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, ἐξ ὧν ῥαστώνη μὲν νόσων, ῥαστώνη
δὲ καμάτων, προμελετώμενον δ' ἐν ^c νεότητι γῆρας.

43 ^a Ἐν ταυτῷ.

Θηρίον ἐστὶ δουλαγωγὸν ἡδονῇ, ἀλλ' οὐκ ἄγριον· εἴθε γὰρ
ἦν ^b φανερώς πολεμοῦσα, ταχέως ἐάλω· νῦν δὲ καὶ ²⁰
ταύτη ^c μισητότερον, ὅτι κλέπτει τὴν ἔχθραν ὑποδουμένη
σχῆμα εὐνοίας. Ὡστε διχῆ ἀποτρόπαιον, καὶ ὧν βλάπτει,
καὶ ὧν ψεύδεται.

44 ^a Ἐν ταυτῷ.

Τὰς μὲν οὖν δικαίας ἡδονὰς οὐκ ἔτ' ἀν ἡδονὰς ^b οὕτω καλέ-
σαιμεν, οὔτε ἴσμεν, ἀλλὰ θεραπείας. ^c Ὅσαι δὲ παρὰ
ταύτας πᾶσαι ὑβρεῖς περιτταί εἰσι, ^d πεπρωμένοι, βια-
ζόμενοι, καὶ ταῖς ^e ποικιλίαις κολακεύουσαι, λανθάνουσι
βλάπτουσαι. Ὁ δὲ εἰς τὰ ἡμέτερα νόμος, ὃ ^f καὶ τῶν ἀλό-
30 γων ζῶων· μετὰ τὸ ἀκέσασθαι τὰς ἐπιθυμίας οὐδενὸς ὀρεξίς,
ἀλλὰ κόρος τῶν ἐπειγόντων ^g ἀβιάστοις ἡδοναῖς.

45 ^a Ἐν ταυτῷ.

Μή τις προδότας ἐπαινεῖ; τοιοῦτόν ἐστιν ^b ἡ ἡδονῇ, προδί-
δωσι τὰ τῆς ἀρετῆς. Μή τις βασανιστάς; τοιοῦτόν ἐστιν
τὸ ἡδεσθαι, βασανίζει τὰ τῆς σωφροσύνης. Μή τις φιλαρ-
χυρίαν; ἀπλήρωτόν ἐστιν ἐκάτερον. Τί τηλικούτω χαίρομεν
θηρίω, ὃ κολακεῖον ἡμᾶς ἀναλίσκει;

^b παραιρεῖται] παραιτεῖται A.
^c μισότητι] μεσότητι A. Damasc.
et codd. nonnulli apud Scho-
wium. νεότητι Gesneri margo, et
duo codd. Schowii.

43.

^a Sic A.
^b φανερώς ἀν] ἀν om. A. εἴγε pro
εἴθε MSS. Schowii.
^c μισητότερον] μισητοτέρη D.

44.

^a Sic A.

^b οὔτε] οὔτω A.
^c ὅσαι δὲ] ὅσαι δὲ A.
^d πεπληρωμένοι] πεπηρώμενοι A.
Damasc.
^e ποικιλίαις] ποικίλαις A.
^f καὶ τῶν] καὶ τὰ τῶν A.
^g ἀβιάστοις] ἀβιάστας Damasc.

45.

^a Sic A.
^b ἡ ἡδονῇ — τῆς ἀρετῆς — τῆς σω-
φροσύνης A. ubi in extr. om. ζ.

- 46 ^a Ἐν ταυτῷ.
 Τί δ' οὐ πάντων ὁρώντων ἀκρατεῦεις, ἀλλὰ καὶ σαυτὸν ⁴⁰
 αἰδούμενος φεύγεις, νυκτὶ καὶ σκότῳ τοῖς ἀμαρτύροις πισ-
 τεύων τὴν ὕβριν; οὐδεὶς γὰρ τῶν καλῶν ἔργων σκότος ^b προ-
 βάλλει, τὸ φῶς αὐτοῖς μαρτυρεῖν αἰσχυνόμενος, ἀλλὰ
 ὅλον ἅμα τὸν κόσμον ἤλιον γενέσθαι, πρὸς ἃ κατορθοῖ, βού-
 λουσιτ' ἂν ἅπαντα δὲ κακία ὁρᾶσθαι γυμνῇ φυλάττεται,
 σκέπην προβαλλομένη τὰ πάθη. Ἀποκόψαντες οὖν ^c αὐτὰ
 γυμνὰς ^d βλέπωμεν τὰς ἡδονὰς· μεθύουσιν εἰς ἀναισθησίαν,
 λαγνεύουσιν εἰς αἰῶνα, καθεύδουσιν εἰς ἔργα, οὐκ ἐπιστρέφον-
 ται πόλεων, οὐ φροντίζουσι γονέων, οὐκ αἰσχύνονται νό- ⁵⁰
 μους.
- 47 ^a Πυθαγόρου.
 Δουλεύειν πάθεσι χαλεπώτερον, ἢ τυράννοισ.
- 48 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Ἐλεύθερον ἀδύνατον εἶναι, τὸν πάθεσι ^b δουλεύοντα, καὶ
 ὑπὸ παθῶν κρατούμενον.
- 49 Ἐκ τῶν ^a Σερήνου.
 Χαλεπὸν ἔλεγεν ^b εἶναι ὁ Πλάτων εὐρεῖν, τοῖς μὲν ἀκολάσ-
 τοις ἀγαθὴν ἡδονὴν, τοῖς δὲ νοσοῦσιν ὑγιεινὴν.
- 50 ^a Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου.
 Τοὺς ^b δυσχερεῖς δὲ φιλοσόφους εἰς μέσον ἄγοντες, οἷς οὐ
 δοκεῖ κατὰ φύσιν ἡδονὴ εἶναι, ἀλλ' ἐπιγιγνεσθαι τοῖς κατὰ ¹

46.

^a Sic A.
^b παραβάλλει] προβάλλει A. Da-
 masc. margo Gesneri.

^c αὐτὰς] margo Gesneri et codd.
 Schowii αὐτά.

^d βλέπωμεν] βλέπομεν A.

47.

^a Sic A.

48.

^a Sic A.
^b δουλεύοντα] δεδουλωμένον Dam.

49.

^a Σερήνου A.

^b εἶναι] om. A.

50.

^a Sic A. Scil. Fr. 52.

^b δυσχερεῖς] εὐχερεῖς Damasc.

ταῖς τρυφαῖς, ὧν ἡ συνέχεια ^b παραιρεῖται τὸν τόνον, ἀναχα-
λῶσα τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, ἐξ ὧν ῥαστώνη μὲν νόσων, ῥαστώνη
δὲ καμάτων, προμελετώμενον δ' ἐν ^c νέσθητι γῆρας.

43 ^a Ἐν ταυτῶ.

Θηρίον ἐστὶ δουλαγωγὸν ἡδονῇ, ἀλλ' οὐκ ἄγριον· εἴθε γὰρ
ἦν ^b φανερώς πολεμοῦσα, ταχέως ἐάλω· νῦν δὲ καὶ ²⁰
ταύτη ^c μισητότερον, ὅτι κλέπτει τὴν ἔχθραν ὑποδυομένη
σχῆμα εὐνοίας. Ὡστε διχῆ ἀποτρόπαιον, καὶ ὧν βλάπτει,
καὶ ὧν ψεύδεται.

44 ^a Ἐν ταυτῶ.

Τὰς μὲν σὺν δικαίας ἡδονὰς οὐκ ἔτ' ἀν ἡδονὰς ^b οὕτω καλέ-
σαιμεν, οὔτε ἴσμεν, ἀλλὰ θεραπείας. ^c Ὅσαι δὲ παρὰ
ταύτας πᾶσαι ὑβρεῖς περιτταί εἰσι, ^d πεπρωμένοι, βια-
ζόμενοι, καὶ ταῖς ^e ποικιλίαις κολακεύουσαι, λανθάνουσι
βλάπτουσαι. Ὁ δὲ εἰς τὰ ἡμέτερα νόμος, ὃ ^f καὶ τῶν ἀλό- ³⁰
γων ζῶων· μετὰ τὸ ἀκέσασθαι τὰς ἐπιθυμίας οὐδενὸς ὄρεξις,
ἀλλὰ κόρος τῶν ἐπειγόντων ^g ἀβιάστοις ἡδοναῖς.

45 ^a Ἐν ταυτῶ.

Μὴ τις προδότας ἐπαινεῖ; τοιοῦτόν ἐστιν ^b ἡ ἡδονῇ, προδί-
δωσι τὰ τῆς ἀρετῆς. Μὴ τις βασανιστάς; τοιοῦτόν ἐστιν
τὸ ἡδεσθαι, βασανίζει τὰ τῆς σωφροσύνης. Μὴ τις φιλαρ-
γυρίαν; ἀπλήρωτόν ἐστιν ἐκάτερον. Τί τηλικούτω χαίρομεν
θηρίω, ὃ κολακεῦον ἡμᾶς ἀναλίσκει;

^b παραιρεῖται] παραιτεῖται A.

^c μισότητι] μεσότητι A. Damasc.
et codd. nonnulli apud Scho-
wium. νέσθητι Gesneri margo, et
duo codd. Schowii.

43.

^a Sic A.

^b φανερώς ἀν] ἀν om. A. εἴγε pro
εἴθε MSS. Schowii.

^c μισητότερον] μισητοτέρη D.

44.

^a Sic A.

^b οὔτε] οὔτω A.

^c ὅσαι δὴ] ὅσαι δὲ A.

^d πεπρωμένοι] πεπρωμένοι A.
Damasc.

^e ποικιλίαις] ποικίλαις A.

^f καὶ τῶν] καὶ τὰ τῶν A.

^g ἀβιάστοις] ἀβιάστας Damasc.

45.

^a Sic A.

^b ἡ ἡδονῇ — τῆς ἀρετῆς — τῆς σω-
φροσύνης A. ubi in extr. om. ἔ.

46 ^a Ἐν ταυτῷ.

Τί δ' οὐ πάντων ὁρώντων ἀκρατεύεις, ἀλλὰ καὶ σαυτὸν ⁴⁰
αἰδούμενος φεύγεις, νυκτὶ καὶ σκότῳ τοῖς ἀμαρτύροις πισ-
τεύων τὴν ὕβριν; οὐδεὶς γὰρ τῶν καλῶν ἔργων σκότος ^b προ-
βάλλει, τὸ φῶς αὐτοῖς μαρτυρεῖν αἰσχυνόμενος, ἀλλὰ
ὅλον ἅμα τὸν κόσμον ἥλιον γενέσθαι, πρὸς ἃ κατορθοῖ, βού-
λοισι' ἂν ἅπαντα δὲ κακία ὁρᾶσθαι γυμνῆ φυλάττεται,
σκέπην προβαλλομένη τὰ πάθη. Ἀποκόψαντες οὖν ^c αὐτὰ
γυμνὰς ^d βλέπωμεν τὰς ἡδονάς· μεθύουσιν εἰς ἀναισθησίαν,
λαγνεύουσιν εἰς αἰῶνα, καθεύδουσιν εἰς ἔργα, οὐκ ἐπιστρέφον-
ται πόλεων, οὐ φροντίζουσι γονέων, οὐκ αἰσχύνονται νό- ⁵⁰
μους.

47 ^a Πυθαγόρου.

Δουλεύειν πάθεσι χαλεπώτερον, ἢ τυράννοις.

48 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐλεύθερον ἀδύνατον εἶναι, τὸν πάθεσι ^b δουλεύοντα, καὶ
ὑπὸ παθῶν κρατούμενον.

49 Ἐκ τῶν ^a Σερῆνου.

Χαλεπὸν ἔλεγεν ^b εἶναι ὁ Πλάτων εὐρεῖν, τοῖς μὲν ἀκολάσ-
τοις ἀγαθὴν ἡδονὴν, τοῖς δὲ νοσοῦσιν ὑγιεινήν.

50 ^a Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου.

Τοὺς ^b δυσχερεῖς δὲ φιλοσόφους εἰς μέσον ἄγοντες, οἷς οὐ
δοκεῖ κατὰ φύσιν ἡδονὴ εἶναι, ἀλλ' ἐπιγιγνεσθαι τοῖς κατὰ

46.

^a Sic A.

^b παραβάλλει] προβάλλει A. Da-
masc. margo Gesneri.

^c αὐτάς] margo Gesneri et codd.
Schowii αὐτά.

^d βλέπωμεν] βλέπομεν A.

47.

^a Sic A.

48.

^a Sic A.

^b δουλεύοντα] δεδουλωμένον Dam.

49.

^a Σερῆνου A.

^b εἶναι] om. A.

50.

^a Sic A. Scil. Fr. 52.

^b δυσχερεῖς] εὐχερεῖς Damasc.

φύσιν, δικαιοσύνη, σωφροσύνη, ἐλευθερία. Τί ποτ' οὖν ἡ ψυχὴ ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ σώματος ἀγαθοῖς μικροτέροις οὔσι χαίρει, καὶ γαληνῶ, ὡς φησιν Ἐπίκουρος· ἐπὶ δὲ τοῖς αὐτῆς ἀγαθοῖς μεγίστοις οὔσιν οὐχ ἡδέται; καί τοι καὶ δέδωκέ μοι ἡ φύσις αἰδῶ, καὶ πολλὰ ὑπερβριῶ, ὅτ' ἂν τι ὑπολάβω αἰσχρὸν λέγειν. Τοῦτό με τὸ κίνημα οὐκ εἶ τὴν ἡδονὴν θέσθαι ἀγαθὸν, καὶ τέλος τοῦ βίου.

- 51 ^a Πυθαγόρου.
Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν.
- 52 ^a Διογένους.
Διογένης οὐδὲν εὐωτότερον εἶναι μοιχοῦ διωρίζετο, τὴν ψυ-
χὴν τῶν δραχμῆς ὀνίων προἰεμένου.
- 53 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
Διογένης ἐσθίειν ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἡδέσθαι ἕνεκα,
ἀποπαύεσθαι δὲ αὐτοῦ τούτου χάριν μὴ ἐθέλειν.
- 54 ^a Κάτωνος πρεσβυτέρου.
Κάτων ὁ πρεσβύτερος τῆς πολυτελείας καθαπτόμενος εἶ-
πεν, ὡς χαλεπὸν ἐστὶ λέγειν πρὸς γαστέρα, ὧτα μὴ ἔχουσιν.
- 55 ^a Δημοκρίτου.
Ἡμερήσιοι ὑπνοὶ σώματος ὄχλησιν, ἡ ψυχῆς ἀδημοσύνην,
ἡ ἀργίην, ἡ ἀπαιδευσίην σημαίνουσιν. ²⁰
- 56 ^a Κάτωνος.
Κάτων τοὺς σπουδάζοντας ἐν τοῖς γελοίοις ἔλεγεν ἐν ^b τοῖς
σπουδαίοις γίγνεσθαι καταγελάστους.

^c ὡς om. Damasc.

51.

^a Sic A.

52.

^a Sic A.

53.

^a Sic A.

54.

^a Sic A. Plutarch. II. p. 198. D.

55.

^a Sic A.

56.

^a Sic A.

^b τοῖς σπουδαίοις] ἐν ταῖς σπουδαῖς A.
Sed retinet ἐν τοῖς σπουδαίοις Plu-
tarch. II. p. 199. A.

57 ^a Δημοκρίτου.

Ξουουσία ἀποπληξίη σμικρή· ἐξέσσεται γὰρ ἄνθρωπος ἐξ ἀνθρώπου.

58 ^a Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου Ἀπομνημονευμάτων.

Ἐν Ῥώμῃ αἱ γυναῖκες μετὰ χεῖρας ἔχουσι τὴν Πλάτωνος πολιτείαν, ὅτι κοινὰς ἀξιοῖ εἶναι τὰς γυναῖκας. Τοῖς γὰρ ῥήμασι προσέχουσι τὸν νόον, οὐ τῇ διανοίᾳ τὰνδρός· ὅτι οὐ γαμῆν κελεύων καὶ συνοικεῖν ἓνα μιᾶ, εἶτα κοινὰς εἶναι ^bβούλεται ^cτὰς γυναῖκας, ἀλλ' ἐξαιρῶν τὸν τοιοῦτον γάμον, ³⁰ καὶ ἄλλο τι εἶδος γάμου εἰσφέρων. Καὶ τὸ ὅλον οἱ ἄνθρωποι χαίρουσιν, ἀπολογίας τοῖς ἑαυτῶν ἀμαρτήμασι πορίζοντες. Ἐπεὶ τοι φιλοσοφία φησὶν, ὅτι οὐδὲ τὸν δάκτυλον ἐκτείνειν εἰκὴ προσήκει.

59 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἡδῶν τὰ σπανιώτατα γιγνόμενα, μάλιστα τέρπει.

60 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴ τις ^bὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν ^cγένοιτο.

61 ^a Μουσωνίου ἐκ τῶν Περὶ Ἀφροδισίων.

Μέρος μέντοι τρυφῆς οὐ μικρότατον κὰν τοῖς ἀφροδισίοις ⁴⁰ ἐστίν, ὅτι ποικίλων δέονται παιδικῶν οἱ τρυφῶντες, οὐ νομίμων μόνον, ἀλλὰ καὶ παρανόμων, οὐδὲ θηλειῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ^bἀρρένων, ἄλλοτε ἄλλους θηρῶντες ἐρωμένους· καὶ τοῖς μὲν ἐν ἐτοιμίῳ οὖσιν οὐκ ἀρκούμενοι, τῶν δὲ σπανίων ἐφιε-

57.

^a Sic A.

58.

^a Sic A. Fragm. 53.

^b βούλεται] om. A.

^c τὰς τοιαύτας γ. A.

59.

^a Sic A. Fragm. 54.

vol. I.

60.

^a Sic A. Fragm. 55.

^b ὑπερβάλλοι] ὑπερβάλλει A.

^c γίγνοιτο] γένοιτο A.

61.

^a Sic A.

^b ἀρρένων] ἀρρένων A.

N

μενοι, συμπλοκάς δ' ἀσχήμονας ζητοῦντες, ἅπερ^c ἅπαντα
 μεγάλα ἐγκλήματα ἀνθρώπου ἐστί. Χρὴ δὲ τοὺς μὴ τρυ-
 φῶντας, ἢ μὴ κακοὺς, μόνα μὲν ἀφροδίσια νομίζειν δίκαια
 τὰ ἐν γάμῳ, καὶ ἐπὶ γενέσει παιδῶν συντελούμενα, ὅτι καὶ⁵⁰
 νόμιμά ἐστιν· τὰ δὲ γε ἡδονὴν θηρώμενα ψιλῆν, ἄδικα καὶ
 παράνομα, καὶ ἐν γάμῳ ἤ. Συμπλοκαὶ δ' ἄλλαι, αἱ μὲν
 κατὰ μοιχείαν παρανομώταται· καὶ μετριώτεροι τούτων οὐ-
 δὲν αἱ πρὸς ἄρρενας τοῖς ἄρρεσιν, ὅτι παρὰ φύσιν τὸ τόλ-
 μημα. Ὅσαι δὲ μοιχείας ἐκτὸς^d συνουσίαι πρὸς θηλείας
 εἰσὶν, ἐστερημένοι τοῦ γίνεσθαι κατὰ νόμον, καὶ αὐταὶ πᾶσαι
 αἰσχραὶ, αἴγε πράττονται δι' ἀκολασίαν· ὡς μετὰ γε σω-
 φροσύνης οὐκ ἂν ἑταίρα^e πλησιάζειν ὑπομείνειε τις, οὔτ' ἂνⁱ
^f ἐλευθέρῳ γάμου χωρὶς, οὔτε μὰ Δία θεραπαίνῃ τῇ αὐτοῦ.
 Τὸ γὰρ μὴ νόμιμον μηδ' εὐπρεπὲς τῶν συνουσιῶν^g τούτων,
^h αἰσχρὸς τε καὶ ὄνειδος μέγα τοῖς θηρωμένοις αὐτάς· ὅθεν
 οὐδὲ πράττειν φανερώς οὐδὲν ἀνέχεται τῶν τοιούτων οὐδεὶς,
 καὶ ἐπ' ὀλίγον ἐρυθριᾶν οἷός τε ἢ ἐπικρυπτόμενοι δὲ καὶ
 λάθρα, οἴγε μὴ τελέως ἀπερρωγότες, ταῦτα τολμῶσιν. Καί-
 τοι τό γε πειρᾶσθαι λανθάνειν ἐφ' οἷςⁱ πράττει τις, ὁμολο-¹⁰
 γοῦντος ἀμαρτάνειν ἐστί. Νῆ Δία, φησὶν· ἀλλ' οὐχ, ὥσπερ
 ὁ μοιχεύων ἀδικεῖ τὸν ἄνδρα τῆς διεφθαρμένης γυναικὸς,
 οὕτως καὶ ὁ τῆ^k ἑταίρα συνὼν ἀδικεῖ τινὰ, ἢ νῆ Δί' ὁ τῆ μὴ
 ἐχούσῃ ἄνδρα· οὐδὲ γὰρ ἐλπίδα παιδῶν οὐδενὸς διαφθείρει
 οὔτος. Ἐγὼ δὲ ἔχω μὲν λέγειν, ὡς πᾶς ὅστις ἀμαρτάνει,
 καὶ ἀδικεῖ εὐθύς, εἰ καὶ μηδένα τῶν πέλας, ἀλλ' αὐτόν γε
 πάντως χεῖρονα ἀποφαίνων καὶ ἀτιμότερον· ὁ γὰρ ἀμαρ-

^c ἅπαντα om. A.

^d ὄσαι] συνουσίαι Jacobs et duo
 codd. Schowii.

^e πλησιάζειν] πλησιάζαι A.

^f ἐλευθέρῳ] ἐλευθέρῳ Damasc.

^g τούτων om. A.

^h αἰσχρὸς δὲ] αἰσχρὸς τε A. Da-
 masc. Francof. αἰσχρὸς γε Gesn. 3.

ⁱ πράττει] πράττει A. m. pr.

^k ἑτέρῳ] ἑταίρα A. Gesneri
 margo.

τάνων, παρ' ὅσον ἀμαρτάνει, χείρων καὶ ἀτιμότερος. Ἴνα²⁰
 οὖν ἔω τὴν ἀδικίαν, ἀλλ' ἀκολασίαν γε πᾶσα ἀνάγκη πάν-
 τως προσεῖναι τῷ ἠττωμένῳ αἰσχροῦς ἡδονῆς, καὶ¹ χαίροντι
 τῷ μολύνεσθαι ὥσπερ αἱ ὕες· οἷος οὐχ ἡκιστά ἐστὶ καὶ ὁ
 δούλη ἰδίᾳ πλησιάζων,² ὅπερ νομίζουσι τινες μάλιστα πως
 εἶναι ἀναίτιον, ἐπεὶ καὶ δεσπότης πᾶς αὐτεξούσιος εἶναι δο-
 κεῖ ὅ τι βούλεται χρῆσθαι δούλῳ τῷ ἑαυτοῦ. Πρὸς τοῦτο δὲ
 ἀπλῶς μοι ὁ λόγος· εἰ γὰρ τῷ δοκεῖ μὴ αἰσχρὸν μὴδ'
 ἄτοπον εἶναι δούλην δεσπότην πλησιάζειν τῷ ἑαυτοῦ, καὶ μά-
 λιστα εἰ³ τύχοι οὔσα χήρα, λογισάσθω ποῖόν τι^ο καταφαί-³⁰
 νεται αὐτῷ, εἰ δέσποινα δούλῳ πλησιάζει. Οὐ γὰρ ἂν
 δόξειεν εἶναι ἀνεκτόν, οὐ μόνον εἰ κεκτημένη ἄνδρα νόμιμον ἢ
 γυνῆ προσοῖτο δούλον, ἀλλ' εἰ καὶ ἄνανδρος οὔσα τοῦτο
 πράττει; Καίτοι τοὺς ἄνδρας οὐδέπου τῶν γυναικῶν ἀξιώ-
 σει τις εἶναι χείρονας, οὐδ' ἦττον δύνασθαι τὰς ἐπιθυμίας
 παιδαγωγεῖν τὰς ἑαυτῶν, τοὺς ἰσχυροτέρους τὴν γνώμην τῶν
 ἀσθενεστέρων, τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρχομένων. Πολὺ γὰρ
 κρείττονας εἶναι προσήκει τοὺς ἄνδρας, εἴπερ καὶ προεστάναι
 ἀξιοῦνται τῶν γυναικῶν· ἂν μέντοι ἀκρατέστεροι φαίνων-⁴⁰
 ται ὄντες καὶ κακίονες. Ὅτι δ' ἀκρασίας ἔργον καὶ οὐδε-
 νὸς ἄλλου ἐστὶ τὸ δεσπότην δούλην πλησιάζειν, τί δεῖ καὶ
 λέγειν; γνώριμον γάρ.

62 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Περὶ Κουρᾶς.

^v Ἐφη μὲν παραπλησίως τὸν ἄνδρα χρῆναι τῇ κεφαλῇ
 προσφέρειν κουρὰν, ὡς ἀμπέλῳ προσφέρομεν τομὴν, ^b τοῦ

¹ χαίροντι] χαίροντα A.

^m ὅπερ] ὥσπερ A.

ⁿ τύχη] τύχοι A. et codd. qui-
dam Schowii.

^o καταφαίνεται] καταφανεῖται Ja-
cobsius in Athen. p. 29.

62.

^a Sic A.

^b οὐ μόνον] τοῦ μόνον A. Damasc.
Arsen. et codd. Schowii: καὶ μόνον
Gesneri margo. μόνον τοῦ ἀφαιρεῖν
citatur Salmasius Epist. ad Colvi-
um de Cæsarie &c. p. 30. Val-
kenærio legendum videtur, οὐ μόνον
ἀφαιρεῖν χρὴ τὸ ἀχρηστον.

μόνον ἀφαιρῆν χάριν τὸ ἄχρηστον· οὔτε γενεῖα πάγωνα, ἀλλ' εἶναί τινα καὶ ταύτην σκέπην ὑπὸ τῆς φύσεως ἡμῖν πεπορισμένην· τὸν δὲ πάγωνα καὶ σύμβολον γεγονέναι τοῦ ἄρρενος, ὡς περ ἀλεκτροῦνι λόφον, καὶ λέοντι χαίτην· ὅθεν⁵⁰ τῆς μὲν κόμης ἀφαιρετέον εἶναι τὸ ἐνοχλοῦν, τοῦ δὲ πάγωνος οὐδέν. Οὐδὲ γὰρ ἐνοχλεῖν αὐτὸν οὐδέν, ἕως ἂν ὑγιαίνῃ τὸ σῶμα, ἢ νόσον ἢ μὴ τοιαύτην νοσῆ, ἧς εἵνεκα γένοιτ' ἂν ἀφαιρέσεις τῶν ἐπὶ τοῦ γενείου τριχῶν. Εὐ γὰρ εἴρηται, ἔφη, ^d τὸ τοῦ Ζήνωνος, ὅτι τούτου ἕνεκα καρτέον οὐ καὶ κομητέον, τοῦ κατὰ φύσιν, ἵνα μὴ βαρούμενός τις ὑπὸ τῆς κόμης, μηδ' ἐνοχλούμενος ἢ πρὸς μηδεμίαν ἐνέργειαν. Ἡ γὰρ δὴ φύσις τὸ μὲν ἐνδεδῆς μᾶλλον φαίνεται φυλαξαμένη, τὸ δὲ περιττὸν¹ ἦττον, ἐπὶ τε φυτῶν, καὶ ἐπὶ ζώων· ὅτι τῆς προσθέσεως τοῦ ἐνδεδῆος ἢ ἀφαίρεσις τοῦ περιττοῦ πολὺ ἑράων καὶ εὐπετεστέρα ἐστίν. Χρὴ δὲ ἐφ' ἐκάτερα τὸν λογισμὸν τὸν ἀνθρώπινον τῇ φύσει βοηθεῖν, ὡστ' ἀναπιμπλάναι τὰς ἐνδείας ἑφ' ὅσον οἷόν τε ἀναπληροῦν, ^e ἐλαττοῦν δὲ καὶ ἀφαιρῆν τὰς περιττότητας. ^h ὅθεν καὶ καρτέον μόνῃς ἕνεκα τῆς ἀφαίρεσεως τοῦ περιττοῦ, καὶ οὐχὶ κόσμου χάριν, ὅπερ οἰοῦνται δεῖν ἐνιοί, τὰ μὲν ⁱ γένεια λεαινόμενοι, καὶ μιμούμενοι¹⁰ τοὺς ἀγενεῖους, ἢ νῆ Δία τοὺς ἄρτι γενειάσκοντας· τὴν δὲ κεφαλὴν οὐχ ὁμοίως κειρόμενοι, διαφόρως δὲ τὰ πρόσω τῶν ὀπίσω. Καὶ γὰρ τοὶ δοκῶν εἶναι κόσμος οὗτος, πολλὴν ἀκοσμίαν ἔχει, καὶ διαφέρει οὐδὲν τοῦ^k καλλωπισμοῦ τοῦ τῶν γυναικῶν. Ἐκεῖναί τε γὰρ τὰ μὲν τινα μέρη πλέκουσι τῶν τριχῶν, τὰ δὲ καθιάσι, τὰ δὲ ἕτερόν τινα σκευάζουσι τρόπον,

^c μὴ] μὲν Damasc.

^d τὸ τοῦ] τὸ τούτου A.

^e ἑράων] ῥᾶον A.

^f ἐφ' ὅσον. ὁ. ἀ. ἐ. δὲ om. Damasc.

^g ἐλάττους] ἐλαττοῦν Arsen. Gesn.

marg.

^h ὅτι] ὅθεν A. Damasc. Arsen.

ⁱ γένεια λεαινόμενοι] γένη ἀλεινόμενοι A.

^k καλλωπισμοῦ τοῦ τῶν γ.] τοῦ τῶν γυναικῶν καλλωπισμοῦ A.

ἵνα φαίνονται καλλίονες· οἱ τε κειρόμενοι οὕτως ¹κατά-
 δηλοῖ εἰσιν δι' ἐπιθυμίαν τοῦ φαίνεσθαι καλοὶ οἷς βού-
 λονται ἀρέσκειν, τὰς μὲν τέλεον ἀφαιροῦντες τῶν τριχῶν, ²⁰
 τὰς δὲ πλάττοντες οὕτως ὡς ἂν ^mεὐοπτοὶ ὧσιν ἐν γυναίξει τε
 καὶ παισὶν ὑφ' ὧν ἐπαινεῖσθαι δεόνται. Ἦδη δέ τινες καὶ
ⁿαὐτῶ τῶ βαρύνεσθαι τὰς τρίχας κείρονται, καὶ λεαίνουσι
 τὰ γένεια, σαφῶς οὗτοί γε κατεαγότες ὑπὸ τῆς τρυφῆς καὶ
 ἐκνευρισμένοι παντάπασι, οἱ γε ἀνέχονται ἀνδρόγυνοι καὶ
 γυναικῶδεις ὀραῖσθαι ὄντες, ὅπερ ἔδει φεύγειν ἐξ ἅπαντος, εἰ
 δὴ τῶ ὄντι ἄνδρες ἦσαν. Τί γὰρ δὴ καὶ εἰσὶν αἱ τρίχες ἀν-
 θρώποις βάρος; εἰ μὴ νῆ ^oΔία καὶ τοῖς ὀρνέοις τὰ πτερὰ ³⁰
 φαίη τις ἂν εἶναι βάρος.

63 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πρωταγόρου.

Τοσοῦτον ἐξαρκεῖ πρὸς τὴν ἀπόδειξιν, ἣν ἐμὲ δεῖ καὶ Πρω-
 ταγόραν ^bἀποδείξαι, περὶ ὧν ἤρεσθ' ἡμᾶς. ^cἮρεσθε δὲ, εἰ
 μέμνησθε, ἥνικα ἡμεῖς ἀλλήλοις ^dὡμολογοῦμεν ἐπιστήμης
 μὴ εἶναι ^eμηδὲν κρεῖττον, ἀλλὰ τοῦτο ἀεὶ ^fκρατεῖν, ὅπου ἂν
^gἐνῆ, καὶ ἡδονῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων· ὑμεῖς δὲ δὴ
 ἔφατε τὴν ἡδονὴν πολλάκις κρατεῖν καὶ τοῦ εἰδότης ἀνθρώ-
 που. Ἐπειδὴ ^hδὲ ὑμῖν οὐχ ὡμολογοῦμεν, μετὰ τοῦτο ⁱἤρε-
 σθε ἡμᾶς, ὧ Πρωταγόρα τε καὶ Σώκρατες, ^kεἰ μὴ ἐστὶ ⁴⁰
 τοῦτο τὸ πάθημα ἡδονῆς ἠττάσθαι, ἀλλὰ τί ποτ' ἐστὶ, καὶ
 τί ὑμεῖς αὐτὸ φατέ εἶναι, ^lεἶπατε ἡμῖν. Εἰ μὲν οὖν τότε

¹ ἄνδρες δῆλοι] κατάδηλοι A.

^m εὐοπτά τε ἐν] εὐοπτά τοι ὧσι
 Arsen. ε. τε ᾗ Damasc. Legendum videtur εὐοπτοὶ ὧσι cum Wakefieldio.

ⁿ αὐτῶ τῶ] αὐτὸ τὸ A.

^o Δία τοῖς] Δία καὶ τοῖς A. Mox ib. om. ἂν.

63.

^a Sic A. Scil. p. 357. B.

^b ἀποδείξαι] ὑμῖν ἀποδείξαι A.

^c ἤρεσθ'—ἤρεισθε] εἶρεσθ'—εἶρει-
 σθε A.

^d ὡμολογοῦμεν] ὁμολογοῦμεν A.

^e μηδὲν εἶναι] μὴ εἶναι μηδὲν A.

^f κρατεῖν] κρατεῖ A.

^g ἐνῆ καὶ ἡδονῆς] ἐν ἡδονῆ A.

^h δὲ ὑμῖν] δὲ om. A.

ⁱ ἤρεσθε] εἶρεσθε A.

^k εἰ μὴ] εἰ δὲ μὴ A.

^l εἶπατε] εἶπατε A.

εὐθὺς ^m ὑμῖν εἶπομεν ὅτι ἀμαθία, καταγελάτε ἀν ἡμῶν· νῦν δὲ, ἀν ἡμῶν καταγελάτε, καὶ ὑμῶν αὐτῶν καταγελάσεσθε. Καὶ γὰρ ὑμεῖς ὠμολογήκατε ἐπιστήμης ἐνδεία ἐξαμαρτάνειν περὶ τὴν τῶν ἡδονῶν αἵρεσιν καὶ ⁿ λυπῶν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, (ταῦτα δὲ ἐστὶν ἀγαθὰ τε καὶ κακὰ) καὶ ^o οὐ μόνον ἐπιστήμης, ^p ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πρόσθεν ἔτι ὠμολογήκατε ὅτι μετρητικῆς· ἢ δὲ ^q ἐξαμαρτανομένη πρᾶξις ἀνευ ἐπιστήμης, ἵστε που καὶ αὐτοὶ ὅτι ἀμαθία πρᾶτ-
50
τεται· ὥστε τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἡδονῆς ἥττω εἶναι, ἀμαθία ἢ
μεγίστη.

64 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου.

ΣΩΚΡ. Καθ' ἐν ἑκάστον τοίνυν τῶν τριῶν, πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ τὸν νοῦν κρίνωμεν. Δεῖ γὰρ ἰδεῖν, ποτέρῳ μᾶλλον ζυγενὲς ἑκάστον αὐτῶν ἀπονεμοῦμεν. ΠΡΩΤ. Κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ μετριότητος πέρι λέγεις; ΣΩΚΡ. Ναί. Πρῶτον δέ γε ἀληθείας λαβοῦ, ^ω Πρώταρχε, καὶ λαβόμενος ^ι βλέψας εἰς τρία, νοῦν καὶ ἀλήθειαν καὶ ἡδονὴν, πολὺν ἐπισχῶν χρόνον, ἀπόκρισαι σαυτῷ, ποτέρον ἡδονῆς ζυγενέστερον ἢ νοῦς ἀληθείας. ΠΡΩΤ. Τί δὲ χρόνου δεῖ; πολὺ γὰρ οἶμαι διαφέρετον. Ἡδονὴ μὲν γὰρ ἀπάντων ἀλαζονέστατον. Ὡς δὲ λόγος, καὶ ^b ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια, αἰδὴ μέγιστα δοκοῦσιν εἶναι, καὶ τὸ ἐπιορκεῖν συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν· ὡς καθάπερ παίδων, ^c τῶν ἡδονῶν νοῦν ¹⁰ οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον κεκτημένων. Νοῦς δὲ ἦτοι ταυτὸν καὶ ἀληθεία ἐστίν, ἢ πάντων ὁμοιότατόν τε καὶ ἀληθέστατον. ΣΩΚΡ. Οὐκ οὖν τὸ μετὰ τοῦτο τὴν μετριότητα ^d ὡσαύτως

^m ὑμῖν om. A.

ⁿ λοιπὸν A.

^o οὐ μόνον] οὐκ A.

^p ἀλλὰ καὶ πρόσθεν—ἔτε] ἀλλὰ καὶ ἔς τὸ πρόσθεν ἔτι—ἔτι A.

^q ἐξαμαρτανομένη] ἀμαρτανομένη A.

64.

^a Sic A. Scil. p. 65. B.

^b ἐν ταῖς] περὶ ταῖς A. m. pr.

^c τῶν ἡδονῶν] deest articulus A.

^d ὡς οὕτως] ὡσαύτως A.

σκέψαι, πότερον ἡδονῆ φρονήσεως, ἢ φρόνησις ἡδονῆς πλείω κέκτηται; ΠΡΩΤ. Εὐσκεπτόν γε καὶ ^ε ταύτην τὴν σκέψιν προβέβληκας. Οἶμαι γὰρ ἡδονῆς μὲν καὶ περιχαρείας οὐδὲν τῶν ὄντων πεφυκὸς ἀμετρότερον εὔρειν ἂν τινα· νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης ἐμμερότερον οὐδ' ^ε ἂν ἔν ποτε. ΣΩΚΡΑΤ. ²⁰ Καλῶς εἴρηκας. Ὅμως δ' ἔτι λέγε τὸ τρίτον· νοῦς ἡμῖν κάλλους μετείληφε πλείον ἢ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος, ὥστε εἶναι καλλίω νοῦν ἡδονῆς, ἢ τούναντίον; ΠΡΩΤ. Ἄρ' οὖν φρόνησιν μὲν καὶ νοῦν, ὧ Σώκρατες, ^ε οὐδεὶς πώποτε οὐθ' ὑπαρ οὐτ' ὄναρ αἰσχροὺς οὐτε εἶδεν, οὐτε ^ε ἐπενόησεν οὐδαμῆ οὐδαμῶς, οὐτε γιγνόμενον, οὐτε ἴοντα, οὐτ' ἐσόμενον. ΣΩΚΡΑΤ. Ὁρθῶς. ΠΡΩΤ. Ἡδονὰς ^κ δέ γε πού, καὶ ταύτας σχεδὸν τὰς μεγίστας, ὅτ' ἂν ^ι ἴδωμεν ἡδόμενον ὄντινοῦν, ἢ τὸ γελοῖον ἐπ' αὐταῖς, ἢ τὸ ^μ πάντων αἰσχιστον ἐπόμενον ³⁰ ὁρῶντες, αὐτοὶ τε αἰσχυρόμεθα, καὶ ἀφανίζοντες κρύπτομεν ὅτι ^π μάλιστα, νυκτὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διδόντες, ὡς φῶς ^ο οὐ δέον ὁρᾶν αὐτά. ΣΩΚΡ. Πάντη ^ρ δὴ φήσεις, ὧ Πρωταρχε, ὑπὸ τε ἀγγέλων πέμπων, καὶ παροῦσι φράζων, ὡς ἡδονῆ κτήμα οὐκ ἔστι πρῶτον, οὐδ' αὖ δεύτερον· ἀλλὰ πρῶτον μὲν πῆ περὶ μέτρον, καὶ τὸ ^q μέτριον καὶ ^τ καίριον, καὶ πάντα ὅποσα τοιαῦτα χρὴ νομίζειν τὴν αἰδίων εἰρῆσθαι ^σ φύσιν. ΠΡΩΤ. Φαίνεται ^υ γοῦν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων. ΣΩΚΡ. ⁴⁰ Δεύτερον μὲν περὶ τὸ σύμμετρον καὶ καλὸν καὶ τὸ τέλειον καὶ ἰκανόν, καὶ πάνθ' ὅποσα τῆς ^ν γενεᾶς αὐτῆς εἰσὶν.

^ε ταύτην σκ.] ταύτην τὴν σκ. Α.
^ε ἂν ἔν] deest ἔν Α.
^ε οὐδεὶς πώποτε] οὐδεὶς ποτε οὐδεὶς πώποτε Α.
^ε ἐπενόησεν] ὑπερηνόησεν Α.
^ι ὄντα] ὄν Α.
^κ δέ γε] γε om. Α.
^ι ἴδωμεν] εἰδῶμεν Α.
^μ πάντως αἰσχιστον ἐπόμενον ὁρῶντες] πάντων ἄ. ἐπανορῶντες Α.
^π μάλιστα νυκτὶ] νυκτὶ μάλιστα Α. ubi mox om. τὰ.
^ο οὐ δέον] οὐδὲν Α.
^ρ δὴ φήσεις] δεῖ φησὶν Α.
^q μέτρον] μέτριον Α.
^τ καίριον] καιρὸν Α. et mox ὄσα.
^σ φύσιν deest Α.
^υ οἶν] γοῦν Α.
^ν γενεᾶς ταύτης αὐτῆς] γενέσεως αὐτῆς Α.

ΠΡΩΤ. Ἔοικε γαῦν. ΣΩΚΡ. Τὸ τοίνυν τρίτον, ὡς ἢ ἐμῆ
μαντεία, νοῦν καὶ φρόνησιν τιθεῖς, οὐκ ἂν μέγα τι τῆς ἀλη-
θείας^κ παρεξέλθοις. ΠΡΩΤ. Ἴσως. ΣΩΚΡ. Ὑ^γ Ἄρ' οὖν οὐ
τέταρτα, ^ζ ἀ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἔθεμεν, ἐπιστήμας τε καὶ
τέχνας, καὶ δόξας^α ὀρθὰς λεχθείσας, ταῦτ' εἶναι τὰ πρὸς
τοῖς τρισὶ τέταρτα; εἶπερ τοῦ ἀγαθοῦ γέ ἐστι μᾶλλον, ἢ
τῆς ἡδονῆς ξυγγενῆ. ΠΡΩΤ. Τάχ' ἂν. ΣΩΚΡ. Πέμπτας⁵⁰
τοίνυν ἀς ἡδονὰς ἔθεμεν, ἀλύπους ὀρισάμενοι, καθαρὰς ἐπο-
νομάσαντες τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἐπιστήμας, ^β ταῖς δὲ αἰσθή-
σεσιν ἐπομέναις. ΠΡΩΤ. Ἴσως. ΣΩΚΡ.

ἑκτῇ δ' ^ε ἐν γενεᾷ

(φησὶν Ὀρφεὺς)

^δ καταπαύσατε κόσμον αἰοίδης.

Ἄτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν ἑκτῇ καταπεπαυ-
μένος εἶναι κρίσει.

65 ^α Εὐκλείδου.

Ἔστι δὲ ὁ μὲν ὕπνος νεώτερος καὶ μεираκιώδης δαίμων,
^β εὐπίστος, καὶ ῥάδιος ἀποφυγεῖν· ὁ δὲ ἕτερος οὗτος πο-
λιός, καὶ γέρον, ἐν τοῖς πρεσβυτέροις τῶν ἀνθρώπων μά-
λιστα ἐμπεφυκώς, ἄπιστος καὶ ἀπαραίτητος. Τούτου δὲ
τοῦ δαίμονος ἐργῶδες ἐστὶν ἀπαλλαγῆναι, ὅτ' ἂν ἄπαξ παρῆ.
Οὔτε γὰρ λόγοις ^ε προσέχει οὐδὲν, οὔτε ἀκούειν τὸ σύνολον
δύναται· κωφὸς γάρ ἐστι· οὐτ' αὖ δεικνύων αὐτῷ ἐμφανί-
σαις τί ἂν· τυφλὸς γάρ ἐστιν.

^κ ἢ ἐμῆ] deest ἢ A.

^κ παρεξέλθοις] παρεξέλθης A.

^γ ἄρ'] γάρ A.

^ζ ἀ τῆς ψ. ἐθ. αὐ] αὐ τ. ψ. αὐτ.

ἔθ. A.

^α ὀρθὰς] ὀρθῶς A.

^β ταῖς δὲ] δὲ om. A.

^ε δ' ἐν] δὲ A.

^δ καταπαύσατε] καταπαύσεται A.
65.

^α Sic A.

^β εὐπίστος] ἄπιστος Damasc. εὐ-
πειστος et mox ἄπειστος Gesn. 3.

^ε προσέχειν] προσέχει A.

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΕΙΑΣ. Ζ.

- 1 ^a Εὐριπίδης Βελλεροφόντη.
Θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.
- 2 ^a Εὐριπίδου Αἰγεί.
^γἜστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν
ἀποδείξασθαι θανάτῳ. 20
- 3 ^a Σοφοκλέους Αἴαντος.
Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῆζειν βίου,
κακοῖσιν ὅστις μῆδὲν ἐξαλλάσσεται.
τί γὰρ παρ' ἡμᾶρ ἡμέρα ^bτέρπειν ἔχει
προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν,
ὅστις καλαῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρῆ. Πάντ' ἀκήκοας λόγον.
- 4 ^a Μενάνδρου.
^γὍτ' ἂν τι ^bπράττης ὅσιον, ἀγαθὴν ἐλπίδα 30
^cπρόβαλλε σαυτῷ, ταῦτο γιγνώσκων, ὅτι
^dτόλμη δικαία καὶ θεὸς συλλαμβάνει.
- 5 ^a Εὐριπίδης Ἀρχελάω.
^γἘν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ ^βπὶ ^δδουλείαν ποτε
ζῶν ἐκὼν ἔλθης, παρὸν σοὶ κατθανεῖν ἐλευθέρως.

1.
^a Sic A. nisi quod compendiose Εὐριπίδ. Scil. Fr. 7.

2.
^a Sic Trinc. Scil. Fr. 2. Deest A.

3.
^a Sic A. Scil. v. 473.

^b τέρπειν] τέρψιν A.

4.
^a Sic A. Cleric. pp. 190. 206.

^b πράττης] πράττεις Grotius.
^c πρόβαλλ' ἑαυτῷ] πρόβαλλε σαυτῷ A.

^d τόλμη] τόλμ^a A.

5.
^a Sic A. nisi quod Εὐριπίδ. Fragm. Archelai 4.

^b μὴ ^δπὶ δουλείαν] μὴ που δειλίαν A. δουλείας Grotius.

- 6 ^a Εὐριπίδης Δανάη.
 Φεῦ τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχοῦ
^b πρέπει χαρακτήρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.
- 7 ^a Σοφοκλῆς Ἐριφύλη.
 Ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται.
- 8 ^a Σοφοκλῆς Κρεούσα.
 Ὅστις δὲ τόλμη πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται,
 ὀρθὴ μὲν ἢ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλῆς δ' ὁ νοῦς.
- 9 ^a Εὐριπίδης Ἡρακλεῖ.
^b Τὸ μὲν σφαγῆναι δεινὸν, εὐκλείαν δ' ἔχει·
 τὸ μὴ θανεῖν δ' οὐ δεινὸν, ἡδονὴ δ' ἐνί.
- 10 ^a Εὐριπίδου Οἰδίποδι.
 Πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον
 συνετὸν ^b ἄτολμον τ', ἢ θρασύν τε ^c κέμμανη;
 τὸ μὲν γὰρ ^d αὐτῶν σκαιὸν, ἀλλ' ἀμύνεται·
 τὸ δ' ^e ἡσυχαιὸν ἔργον· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος.

40

6.

^a Sic A. nisi quod Εὐριπίδ. Fr. 2.
^b πρέπει] Ita MS. A. Vulgati non male τρέπει. GROTIUS. τρέπει error est typographi in edit. Gesneri 1559. qui in Genevensen, qua usus est Grotius, manavit. Reliquæ πρέπει.

7.

^a Sic A. Scil. Fragm. 2.

8.

^a Sic A. Scil. Fr. 1.

9.

^a Sic A. Vide Fragmenta falso citata n. 1.

^b Euripideos hos versus addit MS. A. GROTIUS. Idem in nota ms. monet eosdem a Plutarcho citari in l. de Virtute Morali. Porsonus Adv. p. 276. reponendum docet δὲ δειλὸν pro δ' οὐ δεινὸν e Plutarcho p. 447. E.

10.

^a Sic A. Scil. Fr. 6. Herculi tribuit Gesner.

^b Copulam post ἄτολμον inserui, Porsono obsecutus ad Aristoph. Av. 705.

^c κέμμανη] Ita MS. A. ex manu priore: quod rectius mihi videtur ad implenda oppositionis membra, quam quod vulgo legitur κέμμανη. GROTIUS. Aberrasse credo Grotium in enotanda MSti varietate. Mihi saltem videtur a prima manu exaratum non ἀμαθῆ sed εὐμενῆ.

^d αὐτῶν] Ita recte Scaliger, pro αὐτῶν. quanquam solent ista confundi. GROTIUS.

^e ἡσυχαιὸν] Ita posui ob versum, cum ante esset ἡσύχμον. GROTIUS.

11 ^a Αἰσχύλου.

Ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ, θούριοι λοχαγέται,
 ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος,
 καὶ θιγγάνοντες ^b χερσὶ ταυρείου φόνου,
 Ἄρη τ' Ἐνυῶ, καὶ φιλαίματον Φόβον
 ὠρκωμότησαν, ἣ πόλει κατασκαφᾶς
 θέντες, λαπάξιν ἄστῳ Καδμείων βία,
 ἣ γῆν θανόντες πρόσθε φυράσειν φόνω.
^c σημεῖα δ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν εἰς δόμους
 πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον δάκρυ
 λείβοντες· οἶκτος δ' οὔ τις ἦν ἀνὰ στόμα.
 σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς, ^e ἀνδρεία φλέγων,
 ἔπνει λεόντων ὡς ^f Ἄρην δεδορκότων.
 καὶ τῶδε πίστις οὐκ ^g ὄκνω χρονίζεται.
 κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλω λαχῶν
 ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.

50

12 ^a Μιμνέρμου.

Οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἱ μιν ^b ἴδον
 Λυδῶν ἱππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας,
^c Ἐρμιον ἀμπεδίον φῶτα ^d φερεμμελίην.
 τοῦ μὲν ἄρ' οὔ ποτε πάμπαν ἐμέμφατο Παλλὰς Ἀθήνη
 δριμὺ μένος κραδίης, ^e ἔσθ' ὅτ' ἀνὰ προμάχους

10

11.

^a Sic A. Scil. Septem c. Theb.

v. 42.

^b χερσὶ ταυρίου] χειρὶ ταυρίου A.

Mox Ἄρη κ' Gesn. 3.

^c μνημεῖά θ' αὐτῶν] Ita Æschyli editiones significantius, quam quod heri vulgo est, σημεῖα δ' αὐτῶν. GROTIUS.^e ἀνδρεία] ἀνδρίαν A.^f ἄρην] ἄρη A.^g ὄκνω χρονίζεται] μόνω χαρίζεται A.

12.

^a Sic A.^b ἴδον] εἶδον A.^c ἔρμιον] ἔρμιον Gesneri margo et A. ex emend. De Hermi campo, inquit Gesnerus, Strabo lib.

13.

^d φερεμμελίην] φέρ' εὐμελίην VALC-KENÆR.^e ἔσθ' ὅτ' etc.] εὔθ' ὅτ' ἀνὰ προ-

σεῦ, ἡδ' αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο,
 πικρὰ βιαζομένου δυσμενέων βέλεα.
 οὐ γάρ τις κείνου δῆϊων ἔτ' ἀμεινότερος φῶς
 ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
 ἔργον, ὅτ' αὐγαῖσιν φέρετ' ὠκέος ἡελίοιο.—

13 ^a Μελινοῦς Λεσβίας εἰς Ῥώμην.

^b Χαῖρέ μοι Ῥώμα, θυγάτηρ Ἄρηος,
^c χρυσεόμιτρα, δαΐφρων ἄνασσα,
 σεμνὸν ^d ἀναίεις ἐπὶ γᾶς Ὀλυμπον,
 αἰὲν ^e ἄθραυστον.

20

σοὶ μόνᾳ ^f πρέσβιστα δέδωκε Μοῖρα
 κῦδος ἀρρήκτω βασιλῆϊον ἀρχᾶς
 ὄφρα κοιρανῆϊον ^g ἔχοισα ^h κάρτος
 ἀγεμονεύης.

σᾶ δ' ὑπὸ σδεύγλα κρατερῶν λεπάδων
ⁱ στέρνα γαίας καὶ πολιᾶς θαλάσσας
 σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾷς
 ἄστεα λαῶν.

πάντα δὲ ^k σφάλλων ὁ μέγιστος αἰὼν,
 καὶ μεταπλάσσω βίον ἄλλοτ' ἄλλως,
 σοὶ μόνᾳ πλησίστιον οὐρον ἀρχᾶς

μάχους σείηθ' αἱματόεν ὑσμίνῃ πολέ-
 μιον A.

13.

^a Sic A. Gesner.: *Melinnus vel potius Erinna Lesbica in Romanam Sapphici versus*. Grotius: *Erinna Lesbica*. Μελινῶ habet Photius. Vide Welckerum in Creuzeri Meletem. II. p. 18. seqq.

^b Hos versus ita dedimus ut jam ante nos a viris summis digesti atque emendati fuere. Putavit haud dubie Stobæus Ῥώμην heic esse ἀνδρείαν. At mihi tamen valde se probat eorum opinio qui

posterioris ævi hoc poëma putant urbi Romæ dicatum. Certe verba omnia eam in rem quadrant. GROTIUS.

^c χρυσεόμιτρα] χρυσεόμιτρε A.

^d ἀν αἴης] ἀν αἴης A. ἀν εἴης Gesn. marg. ἀναίεις dedit Grotius.

^e ἄθραυστον] ἄθραυστος Gesneri marg.

^f πρέσβυσ τὰ] πρέσβιστα A. πρέσβειρα Gesneri marg.

^g ἔχοισα] ἔχοισα Grotius.

^h κάρτος] κάρτος A.

ⁱ στέρνα] στέρνον vel στέρνα Gesneri margo. στέρνα A.

^k σφαλῶν δ'] δὲ σφάλλων A.

οὐ μεταβάλλει.

ἦ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνᾳ κρατίστους
 ἄνδρας ¹ αἰχμητὰς ^m μεγάλους λοχεύεις,
 εὐσταχυν Δάματρος ὅπως ⁿ ἀνείσα
 καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

30

14 ^a Ὀμήρου.

Εἴπερ γὰρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἢ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐπ' αὐχέν' ὀπισθε πέσης, οὐδ' ἐπὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν
 πρόσσω ἰεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.

15 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πήξεις,
 ἀλλ' ἴδὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσσιν ἔλασσον.

16 ^a Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τί ρώμη, εἶπε, Κίνησις ψυχῆς μετὰ
 σώματος.

17 ^a Ἐπικτήτου.

Διὰ τοῦτο ἐπαινεῖν Ἀγριππῖνον δίκαιον, ὅτι πλείστου
 ἄξιος ἀνὴρ γενόμενος, οὐδεπώποτε ἐπήνεσεν ἑαυτόν· ἀλλ' εἰ
 καὶ ἄλλος τις αὐτὸν ἐπῆνει, ἠρυθρία. Οὗτος δ', ἔφη, ὁ ἀνὴρ
 τοιοῦτος ἦν, ὥστε τοῦ συμβαίνοντος ἀεὶ ἑαυτῷ δυσκόλου,
 ἔπαινον γράφειν· εἰ μὲν πυρέττοι, πυρετοῦ, εἰ δὲ ἀδοξοῖ,
 ἀδοξίας· εἰ δὲ φύγοι, φυγῆς. Καί ποτε μέλλοντι, ἔφη, ^b αὐ-
 τῷ ἀριστήσειν, ἐπέστη ὁ λέγων, ὅτι φεύγειν αὐτὸν κελεύει
 Νέρων· καὶ ὅς ἔφη, Οὐκοῦν, εἶπεν, ἐν Ἀρικία ^c ἀριστήσομεν.

¹ αἰχμητὰς] αἰχμητὰς A.

^m μεγάλως] μεγάλους A.

ⁿ συνείσω] συνείση Gesneri mar-
 go. συνείσης Grotius. ἀνείσα A. et
 margo ed. Francof.

14.

^a Hunc locum addidi ex A. Est
 Il. N. 288. v. sec. πέσοι (vel πέση)
 βέλος exempl. Homeri.

15.

^a Sic A. Scil. Il. X. 283.

16.

^a Sic A.

17.

^a Sic A. Scil. Fr. 56.

^b αὐτῷ] τῷ A.

^c ἀριστήσομεν A.

- 18 ^a Διογένους.
 Διογένης οὐδένα καλὸν ἔφησεν εἶναι πόνον, οὐ μὴ τέλος ⁵⁰
^b εἴη εὐψυχία καὶ τόνος ψυχῆς, ἀλλ' οὐχὶ σώματος.
- 19 ^a Θουκυδίδου δημηγορίας Περικλέους.
 Τὸ γὰρ ἀπραγμον οὐ σώζεται, μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου
 τεταγμένον.
- 20 ^a Ἀντιγόου.
 Ἀντίγονος δὲ ἔφη, τὰ μέγιστα καλὰ ἄνευ μεγάλων κα-
 κῶν οὐκ εἶναι.
- 21 ^a Χρυσίππου.
 Ἐλεγεν δὲ ὁ Χρυσίππος, ἀλγεῖν μὲν τὸν σοφὸν, μὴ βα-
 σανίζεσθαι δέ· μὴ γὰρ ἐνδιδόναι τῇ ψυχῇ. Καὶ δεῖσθαι μὲν,
 μὴ προσδέχεσθαι δέ.
- 22 ^a Δημοκρίτου.
 Ἀνδρείη τὰς ἄτας μικρὰς ἔρδει.
- 23 ^a Μουσανίου.
 Καὶ ἂν τοῦ συμφέροντος μάλιστα προαιρῆ ἔχεσθαι, μὴ
 δυσχέραине ταῖς περιστάσεσιν, ἐνθυμούμενος ^b ὅσα ἤδη σοι τῶν
 ἐν βίῳ, οὐχ ὡς σὺ ἐβούλου, συνέπεσεν, ἀλλ' ὡς συνέφερον.
- 24 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Ἄρπαζε τὸ καλῶς ἀποθνήσκειν, ὅτε ἔξῃ, μὴ μετὰ μι-
 κρὸν τὸ μὲν ἀποθνήσκειν σοι παρῆ, τὸ δὲ καλῶς μηκέτι ἔξῃ.
- 25 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Οὐκ ἔστιν ἐπὶ πολλῶν ^b συμφέροντι ζῶντα καθηκόντως ¹⁰

18.

^a Sic A.
^b εἶναι εὐψυχίαν καὶ τόνον] εἴη εὐ-
 ψυχία καὶ τόνος Gesneri margo et
 codd. Schowii.

19.

^a Sic A. Scil. II. 63.

20.

^a Sic A.

21.

^a Sic A.

23.

^a Sic A.
^b ὅσα] πόσα A.

24.

^a Sic A.

25.

^a Sic A.
^b συμφέροντι ζῶντα, καθηκόντως]
 συμφέρον τῇ ζῶντι A.

ἀποθανεῖν, μὴ ὑπὲρ πλείονων ἀποθνήσκοντα συμφέροντι.

26 ^a Δημοκρίτου.

Ἄνδρείος ^b οὐχ ὁ τῶν πολεμίων κρατῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡδονῶν κρείσσων. Ἔνιοι δὲ ^c πόλεων μὲν δεσπόζουσι, γυναιξὶ δὲ δουλεύουσιν.

27 ^a Πλάτωνος.

Πλάτων ἔφη, τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας βίου μὴ μακροῦ ἀλλὰ λαμπροῦ δεῖσθαι.

28 ^a Δαρείου.

Δαρεῖος ὁ Ξέρξου πατὴρ ἑαυτὸν ἐγκωμιάζων ἔλεγεν, ἐν 20 ταῖς μάχαις καὶ παρὰ τὰ δεινὰ γίνεσθαι φρονιμώτερος.

29 ^a Ἐκ τῶν Δίωνος Χρειῶν.

Λάκαινα γυνὴ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν παρατάξει χλωθέντος, καὶ δυσφοροῦντος ἐπὶ τούτῳ, Μὴ λυποῦ τέκνον, εἶπεν· καθ' ἕκαστον γὰρ βῆμα τῆς ἰδίας ἀρετῆς ὑπομνησθήσῃ.

30 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.

Ἀνάξαρχος ὁ φυσικὸς, εἰπόντος αὐτῷ Ἀλεξάνδρου, ὅτι κρεμῶ σε· Ἀπείλει τούτοις, ἔφη, τοῖς πολλοῖς· ἐμοὶ δὲ οὐδὲν διαφέρει ὑπὲρ γῆς ἢ κατὰ γῆς σῆπεσθαι.

31 ^a Του αὐτοῦ.

^b Γοργῶ ἢ Λακεδαιμονία Λεωνίδου γυνὴ, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐπὶ 30 στρατείαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδῶσα εἶπεν, ἢ ^c ταύταν, ἢ ἐπὶ ταύταν.

26.

Plutarch. II. p. 241. E.

^a Sic A.

30.

^b οὐχ ὁ] οὐχὶ A.

^a Sic A.

^c πόνων] πόλεων A. et marg. Gesneri: vel πολεμίων addit Francof.

31.

27.

^a Sic A. Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 241. F.

^a Sic A.

28.

^b Γοργῶν] γοργῶν A. Correxit Jacobsius in Athen. p. 186.

^a Sic A.

29.

^c ταύταν—ταύταν] τὰν—τὰν A.

^a Sic A. Vid. Wyttenbach. ad

m. sec.

32 ^a Δημοκρίτου.

Δίκης κῦδος, γνώμης θάρσος, καὶ ^b ἀθαμβίη· ἀδικίης δὲ δειῖμα, συμφορῆς τέρμα.

33 ^a Ἡροδότου ἱστορίας ζ.

Μεγάλα γὰρ πρήγματα μέγαλοισι κινδύνοισιν ἐθέλει καὶ αἰρέεσθαι.

34 ^a Πλάτωνος ἐκ τῆς Ἀπολογίας Σωκράτους.

Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις, εἴτ' οὐ καταισχύνη, ὡς Σώκρατες, τοιοῦτο ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύσας, ἐξ οὗ κινδυνεύεις νυκὶ ἀπο-⁴⁰ θανεῖν; Ἐγὼ δὲ τούτῳ ἂν δίκαιον λόγον ἀντίποιμι· ὅτι οὐ καλῶς λέγεις, ὡς ἄνθρωπε, εἰ οἶε δεῖν κίνδυνον ὑπολογίζεσθαι τοῦ ζῆν ἢ τεθνάναι ἄνδρα, ^b ὅτου τί καὶ σμικρὸν ὄφελός ἐστιν· ἀλλ' οὐκ ἐκείνο σκοπεῖν ὅτ' ἂν πράττη, πότερον δίκαια ἢ ἄδικα πράττει, καὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργα ἢ κακοῦ.

35 ^a Θουκυδίδου δημηγορίας Κνίκου.

Ἄνευ δ' εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει· φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει, τέχνη δ' ἄνευ αὐτῆς⁵⁰ οὐδὲν ὠφελεῖ.

36 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἐπιταφίου.

Ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ ^b γε φρόνημα ἔχοντι ^c ἢ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος.

37 ^a Ἐν ταυτῶ.

Διαφερόντως γὰρ ^b δὴ καὶ τότε ἔχομεν, ὥστε τολμᾶν τε οἱ

32.

^a Sic A.

^b ἀθυμῆ] ἀθαμβίη A. Gesnerus:
Lego εὐθυμῆ.

33.

^a Sic A. Scil. VII. 50.

34.

^a Sic A. Scil. p. 28. B.

^b ὅτου τί] ὅτου τ' εἰ A.

35.

^a Sic A. Scil. II. 87. Pro Κνί-

κου Wassius reponendum monet
Κνήμου.

36.

^a Sic A. Scil. II. 43.

^b γε om. A.

^c ἢ ἐν τῷ μετὰ τοῦ] ἢ μετὰ τοῦ ἐν
τῷ A.

37.

^a Sic A. Scil. II. 40.

^b δὴ] δεῖ A.

αὐτοὶ μάλιστα, καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν, ἐκλογίζεσθαι·
ὁ τοῖς ἄλλοις, ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον
φέρει. Κράτιστοι δ' ἂν^c τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν, οἱ τὰ¹
τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες, καὶ διὰ ταῦτα
μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων.

38^a Ζήνωνος.

Ζήνων ὁ Ἐλεάτης ὑπὸ τοῦ τυράννου στρεβλούμενος, ὅπως
εἶπε τὸς συναμότας· Εἰ γὰρ ἦσαν, εἶπεν, ^b ἐτυράννευς.

39^a Ἐκ τῆς Νικολάου ἐθῶν συναγωγῆς.

Ὀμβρικοὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς πολεμίους μάχαις αἰσχί-
στον ἡγοῦνται ἠττημένοι ζῆν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ νικᾶν, ἢ
ἀποθνήσκειν.

40^a Τοῦ αὐτοῦ.

Κέλτοι οἱ τῶ ὠκεανῷ γειτνιαῶντες, αἰσχρὸν ἡγοῦνται τοῖ-¹⁰
χον καταπίπτοντα ἢ οἰκίαν φεύγειν· πλημμυρίδος δὲ ἐκ
τῆς ἔξω θαλάττης ἐπερχομένης, μεθ' ὅπλων ἀπαντῶντες
ὑπομένουσιν ἕως κατακλύζονται, ἵνα μὴ δοκῶσι φεύγοντες
τὸν θάνατον φοβεῖσθαι.

41^a Ἰαμβλίου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Ὀλύμπιον περὶ
Ἀνδρίας.

Ἀνδρία νοεῖσθω ἢ κυριωτάτη, ὅση τέ ἐστὶν ἄτρεπτος νοερὰ
δύναμις, καὶ ὅση ἀκμαιοτάτη νοερὰ ἐνέργεια, ἥτε τοῦ νοῦ
^b ταυτότης καὶ μόνιμος ἔξις ἐν ἑαυτῇ· τοιαῦτα ἂν εἴη τὰ
περὶ τὴν ζωὴν εἶδη θεωρούμενα τῆς ^c ἀνδρίας, ἥτοι καθ' ἑαυτὰ²⁰
ὑφεστηκότα, ἢ κοινωθήσαντα τὴν ἑαυτῶν ῥώμην πρὸς τὴν ἐν
τοῖς λόγοις μόνιμον κατάστασιν.

^c τὴν ψυχὴν] τὴν om. A. Paullo p. 513.
ante ὧς pro ὃ Gesnerus.

38.

^a Sic A.

^b Post ἐτυράννευς A. habet ἂν a
m. sec. οὐκ excidisse vidit Wake-
fieldius.

39.

^a Sic A. Vid. Valesii Excerpt.

VOL. I.

^a Sic A.

40.

41

^a Sic A.

^b ταυτότης] ταύτ A.

^c ἀνδρείας] ἀνδρίας A.

0

42 ^a Ἐν ταυτῶ.

Ἀπὸ δὴ τούτων τὰ ἐν τοῖς πάθεσιν περὶ τε δεινὰ καὶ μὴ δεινὰ, καὶ περὶ φόβον καὶ ^b θάρσος, περὶ τε ἡδονὴν καὶ λύπην γενναίως ἀνθιστάμενα, καὶ τὰ διαφυλάττοντα αἰεὶ τὰς αὐτὰς ὀρθὰς δόξας, τὰ τε σύμμετρα καὶ μέσα ἤθη διασώζοντα, καὶ τὰ πραΰνοντα τὸν ὑπὸ τῶ λόγῳ, καὶ ἀνεγείροντα αὐτὸν κατὰ καιρὸν, καὶ τὰ κοινὰ τούτων ἐκ πάθους καὶ ³⁰ λόγου καὶ προαιρέσεως, τίθεμαι εἶναι πολυμέριστα ^c εἶδη τῆς ἀνδρίας· ἀφ' ὧν ἐπιρρεῖ τοῖς βίοις ἡ ἀνδραγαθία τῶν πράξεων ἀήττητος πάντη καὶ ἀβίαστος, ἐκουσίως τὰ καλὰ καὶ δι' ἑαυτὰ αἰρουμένη καὶ πράττουσα, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἕνεκα πάντας πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένουσα, διδοῦσά τε ἑαυτὴν ἐτοίμως εἰς τὰ δοκοῦντα εἶναι δυσχερῆ, καὶ θαρροῦσα τὸν θάνατον καὶ μελετῶσα, τὰς τε ἀλγηδόνας εὐκόλως φέρουσα καὶ μεταχειριζομένη.

43 ^a Πλάτωνος.

Πλάτων ἐρωτηθεὶς, πῶς ἔχειν δεῖ πρὸς τὰ περιπτώματα, ⁴⁰ οὕτως, εἶπεν, ὥστε προῖδόντα μὴ ἐμβῆναι, ἐμβάντα δὲ ^b κατ' ἀγνοίαν μὴ φροντίσαι.

44 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ τὸ ζῆν περὶ ^b πλείστου ποιητέον, ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν.

45 ^a Ζήνωνος.

Ζήνων ὡς ἤδη γέρων ὦν πταίσας κατέπεσεν, Ἔρχομαι, εἶπε, τί με ἄγεις; καὶ εἰσελθὼν, ἑαυτὸν ἐξήγαγεν.

46 ^a Λεωνίδου.

Λεωνίδης ἀκούσας ἐπισκιάζεσθαι τὸν ἥλιον τοῖς Περσῶν τοξ-

42.

^a Sic A.

^b θάρσος] θράσος A.

^c ἤθη] εἶδη A. et margo Gesneri. ἀνδρίας mox A.

43.

^a Sic A.

^b κατάγνοιαν μηδὲ] κατ' ἀγνοίαν μηδ' A.

44.

^a Sic A.

^b πλείστου] πλεῖστα A.

45.

^a Sic A.

46.

^a A. Λεωνίδου. V. Davis. ad Ciceron. Tusc. I. 42.

- εύμασιν· ^b Χάριεν, ἔφη, ὅτι καὶ ὑπὸ σκιά μαχοῦμεθα. ⁵⁰
- 47 ^a Διογένους.
 Ὅρων Μεγαρέας ὁ Διογένης τὰ μακρὰ τείχη ἰστάντας,
 Ὡ μοχθηροί, εἶπε, μὴ τοῦ μεγέθους προνοεῖτε τῶν τειχῶν,
^b ἀλλὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν στησομένων.
- 48 ^a Ἄγεις ὁ βασιλεὺς ἔφη τοὺς Λακεδαιμόνιους μὴ ἐρωτᾶν
 ὅποσοι εἰσὶν, ἀλλὰ ποῦ εἰσὶν ^b οἱ πολέμιοι. Καὶ ἐρωτῶντος
 τινός, Πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔφη, Ἴκανοὶ τοὺς κακοὺς
 ἀπερύκειν.
- 49 ^a Ξενοφῶντος.
 Ξενοφῶντι ἐν ^b Σκιλλοῦντι ἐστεφανωμένῳ καὶ θύοντι
 ἀπήγγειλέ τις Γρύλλον τὸν υἱὸν περὶ Μαντίνειαν πολεμοῦν-
 τα ἀνηρῆσθαι. Ὁ δὲ ἀποθέμενος τὸν στέφανον, ^c εἶρετο ὅπως
 ἀγωνιζόμενος τελευτήσῃ· τοῦ δ' εἰπόντος, ἄριστα, ἐπιθέ-
 μενος τὸν στέφανον, πάλιν ἔθυσεν.
- 50 ^a Δημοσθένους ἐκ τῶν Ἵπερ τοῦ Στεφάνου.
 Πέρας μὲν γὰρ ^b ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, καὶ
 ἐν οἰκίσκῳ τις ἑαυτὸν καθεύξας τηρῆ. Δεῖ δὲ τοὺς ἀγα-
 θοὺς ἀνδρας ἐγχειρεῖν ^c μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν
 ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, φέρειν δ' ὃ ἂν ὁ θεὸς ¹⁰
 δίδῳ γενναίως.
- 51 ^a Πλάτωνος.
 Ἄλλὰ καὶ ^b ἐπιχειροῦντα τοῖς καλοῖς καλὸν καὶ πάσχειν
 ὅτι ἂν ^c ξυμβῆ τῷ παθεῖν.

^b χάριεν] χάρις A.
47.

^a Sic A.
^b ἀλλὰ ἐπ'] ἀλλὰ τῶν ἐπ' A.
48.

^a Sine lemmate A. v. Plutarch.
II. p. 190. C. D.

^b πολέμιοι] οἱ πολέμιοι A.
49.

^a Sic A. Conf. CVIII. p. 571, 41.
^b σκιαλοῦντι] Σκιλλοῦντι correxit

Wesseling. Diod. Sic. II. p. 62, 19.

^c εἶρετο] ἤρετο A. ex emend.

50.

^a Sic A. Scil. p. 258, 19.

^b ἅπασιν] πᾶσιν A.

^c μὲν ἅπασιν ἀεὶ] ἀεὶ ἅπασιν μὲν
A.

51.

^a Sic A.

^b ἐπιχειρεῖν] ἐπιχειροῦντα A.

^c ξυμβῆ] ξυμβῆ τῷ παθεῖν A.

52 ^a Ἀλεξάνδρου.

Ἐν Ἰλίῳ θύοντι ^b τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἔφη ὁ ἱερεὺς δείξειν τὴν Πάριδος λύραν· ὁ δὲ τὴν Ἀχιλλέως, εἶπεν, εἰ ἔχεις, δείξον, καὶ πρό γε τῆς λύρας τὴν μελίαν.

53 ^a Κορίσκου.

Κορίσκος εὖ μάλα γέρον ὦν, ὡς ἀπὸ τινος χαλεπῆς ἀρρωστίας ἀνέρρωσεν· Ἄπαγε, ἔφη, ὡς ἀηδῶς ἀνέστροφα, ἤδη πολὺ τῆς ὁδοῦ προκεκοφῶς, ἦν δεῖ πάντως πορευθῆναι. ²⁰

54 ^a Κλεάνθους.

Κλεάνθης, ὑπὸ γλώττης ^b ἔλκος αὐτῷ γενομένου, τὴν τροφήν οὐκ ἐδύνατο παραπέμπειν· ὡς δὲ ῥᾶον ἔσχε, καὶ ὁ ἰατρός αὐτῷ τροφήν προσήγαγεν· Σὺ δέ με, ἔφη, βούλει ἤδη τὸ πλεόν τῆς ὁδοῦ κατανύσαντα ἀναστρέφειν, εἶτα πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς τὴν αὐτὴν ^c ἔρχεσθαι; καὶ ἐξῆλθεν τοῦ βίου.

55 ^a Κλειτομάχου.

Κλειτομάχος νοσήσας, καὶ ληθάργῳ περιπεσὼν, ὡς ἀνένηψεν, Οὐδὲν με, ἔφη, ἐξαπατήσει ἢ φιλοζωία, καὶ ἐξήγαγεν ἑαυτὸν τοῦ βίου.

56 ^a Σωκράτους.

Σωκράτους φεύγοντος τὴν δίκην, Λυσίας λόγον τινὰ συγ-³⁰ γράψας ἦλθεν αὐτῷ κομίζων, καὶ ἐκέλευε χρήσασθαι· τοῦ δὲ Λυσίου εἰπόντος, καὶ μὴν κάλλιστον αὐτὸν εἶναι· Καὶ τὰ ῥόδα, ἔφη, κάλλιστά ἐστιν, ἀλλ' οὐ πρέπειν αὐτῷ τὸ στεφάνωμα. Τεθνήξῃ τοίνυν, ἔφη ὁ Λυσίας, εἰ μὴ οὕτως ἀπο-

^{52.}
^a Sic A. Vid. Plutarch. Vit. Alexand. p. 672 C. Wyttenbach. ad II. 331 D.

^b Ἀλεξάνδρῳ] τῷ Ἀλ. A.

^{53.}
^a Sic A.

^{54.}
^a Sic A. Vide Diogen. Laert. VII. 176. Lucian. Macrob. 19.

^b ἔλκος] ἔλκος A. et mox γινόμενου.
^c ἔρχεσθαι] ἔρχεσθαι A. Gesn. marg.

^{55.}
^a Sic A.

^{56.}
^a Σωκράτῃ A. Vide Diogen. Laert. II. 40. et Menagium.

λογήσῃ· ὁ δὲ, Εἰ γὰρ, ἔφη, καὶ μὴ νῦν, πάντως τεθνήξομαι.

57 ^a Ἐρασιστράτου.

Ἐρασίστρατος ὁ ^b Χῖος ἤδη γηραιὸς ὢν, ἔλκος ἐπὶ τοῦ ποδὸς δυσίατον ἔχων, Εὐ γε, εἶπεν, ὅτι τῆς πατρίδος ὑπομι-
40 μνήσκομαι· καὶ κώνειον πιὼν κατέστρεψεν.

58 ^a Ἡροδότου ἱστορίας ζ.

Λέγει Δημάρατος τάδε· Ἐπειδὴ ἀληθείη ^b δὴ χρήσασθαι πάντως κελεύεις ταῦτα λέγοντα, ^c τὰ μὴ ψευδόμενός τις ὕστερον ὑπὸ ^d σεῦ ἀλώσεται· τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲν αἰεὶ κοτε σύντροφος σύνεστιν· ἀρετὴ δὲ ἐπακτός ἐστιν, ἀπὸ τε σοφίης κατεργασμένη, καὶ νόμου ἰσχυροῦ· τῇ διαχρεομένη Ἑλλὰς τὴν τε πενίην ἀπαμύνεται, καὶ τὴν δεσποσύνην.

59 ^a Φιλίππου.

Φίλιππος ἦλθεν ἐπὶ Λακεδαίμονα, καὶ ^b προστρατοπεδεύ-
50 σας, ἔπεμψεν ἀπειλῶν πολλὰ καὶ χαλεπὰ, εἰ μὴ ποιῶσι τὰ προστασσομένα· τῶν δὲ Λακεδαιμονίων τις ἀκούσας τῶν ἀπειλῶν, Χάριν αὐτῷ, ἔφη, εἰδέναι, ὅτι οὐ κωλύει ^c ὁ ἐπὶ τοῖς μαχομένοις ἐστὶν ἀποθανεῖν.

60 ^a Πύρρου.

Πύρρου ἐπιστρατεύσαντος Λακεδαιμονίοις, καὶ πολλὰ ἀπειλοῦντος, Δερκυλλίδας, εἷς τῶν γερόντων, ἀναστὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἶπεν· Εἰ μὲν θεὸς ἐστὶν ὁ ἀπειλῶν, μὴ φοβώμεθα, οὐδὲν γὰρ ἀδικοῦμεν· εἰ δ' ^b ἄνθρωπος, γνώτω ἀνδρά-
1 σιν ἀπειλῶν.

57.

^a Sic A.

^b Χῖος] Vide Wyttenbachii Philom. III. p. 108.

58.

^a Sic A. Scil. VII. 102.

^b διὰ χρήσασθαι] δὴ χρήσασθαι A. με post πάντως habet Francof.

^c μὴ] τὰ μὴ A.

^d σε] σεῦ A. Gesneri margo.

59.

^a Sic A. v. Plutarch. II. p. 219. E.

^b προστρατοπεδεύσας] προστρατεύσας A.

^c ὁ ἐπὶ τοῖς] ὅτι τοῖς margo Gesneri ed. 2.

60.

^a Sic A. v. Plutarch. II. 219. F.

^b ἄνθρωπος] ἄ. ἔστι A.

61 ^a Σερήνου.

Ἀλέξανδρον τὸν Φεραίων τύραννον Θήβη ἀπέκτεινε γυνή, καὶ τοὺς Φεραίους ἠλευθέρωσεν. Συνέβη δὲ, καὶ θεωροὺς ἤκοντας αὐτῶν ^b παρ' Ἀμμωνος λέγειν αὐτοῖς, κελεύειν τὸν Ἀμμωνα Ἡβης ἱερόν ιδρύσασθαι. Τῶν δὲ πρεσβυτέρων τις παρακοῦσαι ἔφη ^c τοὺς θεωροὺς· τὸν γὰρ Ἀμμωνα Θήβης εἰπέειν, τῆς αὐτοὺς ἐξελομένης τῆς δουλείας.

62 ^a Ἐκ τῶν Πλουτάρχου διηγήσεων.

^b Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς μετὰ τριάκοντα μυριάδων ¹⁰ ἐν Μαραθῶνι ἐστρατοπεδεύσατο. Ἀθηναῖοι δὲ ^c χιλίους ἐπεμψαν, στρατηγούς αὐτοῖς δόντες, Πολύζηλον, Καλλίμαχον, ^d Κυνέγειρον, Μιλτιάδην· συμβληθείσης δὲ τῆς παρατάξεως, Πολύζηλος μὲν ὑπὲρ ἄνθρωπον φαντασίαν θεασάμενος, τὴν ὄρασιν ἀπέβαλεν, καὶ τυφλὸς ὦν ἀνεῖλε ^e τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ. Καλλίμαχος δὲ πολλοῖς περιπεπαρμένος δόρασιν, καὶ νεκρὸς ἐστάθη. Κυνέγειρος δὲ Περσικὴν ἀγομένην ναῦν κατέχων, ἐχειροκοπήθη. Ὅθεν καὶ εἰς αὐτοὺς ²⁰ ^f ὑπὸ Παντελέου τοιαύδε γεγράφθαι λέγεται·

ὦ κενεοῦ καμάτοιο, καὶ ἀπρήκτου πολέμοιο,
ἡμετέρῳ βασιλῆϊ τί λέξομεν ἀντιάσαντες;
ὦ βασιλεῦ, τί μ' ἐπεμψες ἐπ' ἀθανάτους πολεμιστάς;
βάλλομεν, οὐ πίπτουσι· τιτρώσκομεν, οὐ φοβέονται.
μοῦνος ἀνήρ σύλησεν ὄλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσω
αἱματόεις ἔστηκεν ἀτειρέος Ἄρεος εἰκῶν.
δένδρον δ' ὡς ἔστηκε σιδηρείαις ὑπὸ ρίζαις,
κοῦκ ἐθέλει πεσέειν, τάχα δ' ἔρχεται ἐνδοθι νηῶν.
λύε κυβερνήτα, νέκυος προφύγωμεν ἀπειλάς.

30

61.

^a Σερίνου Α.^b παραγράμμως] παρ' ἄμμωνος Α. m. sec.^c τοὺς θεωροὺς] τῶν θεωρῶν Α.

62.

^a Sic Α. Vide Wyttenbachium ad Plutarchi Parall. init. Valckenær. ad Herodot. VI. 114.^b Δαρεῖος ὁ περσῶν βασιλεὺς] Δάτης ὁ περσῶν σατράπης Gesneri margo. Ex ipso, ut videtur, Plutarcho II. p. 305.^c χιλίους] ἐνάκις χιλίους Gesneri margo e Plutarcho.^d Κυνέγειρον] Κυναίγειρον Α.^e τεσσαράκοντα] μὲν Α.^f παντελέου] ὑπὸ Παντελείου Α.

63 ^a Ἀγαθαρχίδου Σαμίου ἐν δὲ Περσικῶν.

Ξέρξης μετὰ πεντακοσίων μυριάδων Ἀρτεμισίῳ προσορμίσας, πόλεμον τοῖς ἐγχωρίοις κατήγγειλεν. Ἀθηναῖοι δὲ συγκεχυμένοι, κατάσκοπον ἔπεμψαν ^b Ἀγησίλαον τὸν Θεμιστοκλέους ἀδελφόν· καίπερ Νεοκλέους τοῦ πατρὸς ^c αὐτοῦ κατ' ὄναρ ἑωρακότος ἀμφοτέρας ^d ἀποβεβληκέναι τὰς χεῖρας. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀνὴρ εἰς πλῆθος τῶν βαρβάρων ἐν σχήματι Περσικῶ, Μαρδώνιον ἓνα τῶν σωματοφυλάκων ἀνείλεν, ὑπολαβὼν Ξέρξην ὑπάρχειν. Συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν δορυφόρων πρὸς τὸν βασιλέα δέσμιος ἤχθη. Βουθυτεῖν ^e δὲ τοῦ ^f προειρημένου μέλλοντος ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ ἡλίου, τὴν δεξιὰν ἐπέθηκε χεῖρα, καὶ ἀστένακτος ὑπομείνας τὴν ἀνάγκην τῶν βασάνων, ^g ἠλευθερώθη τῶν δεσμῶν εἰπών· Τοιοῦτοι πάντες ἐσμὲν Ἀθηναῖοι· εἰ δ' ἀπιστεῖς, καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπιθήσω. Φοβηθεὶς δ' ὁ Ξέρξης, φρουρεῖσθαι ⁵⁰ τὸν Ἀγησίλαον προσέταξεν.

64 ^a Ἀριστείδου ἐν τῷ γ τῶν Περσικῶν.

Περσῶν μετὰ πεντακοσίων μυριάδων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα φερομένων, Λακεδαιμόνιοι τριακοσίους εἰς Θερμοπύλας ἔπεμψαν, στρατηγὸν αὐτοῖς δόντες ^b Λεωνίδα. Οὗτος τὸ ἐπερχόμενον θεασάμενος τῶν παλεμίων πλῆθος, εὐωχομένοις εἶπε τοῖς συμμάχοις, ^c Οὕτως ἀριστᾶτε, ^d ὡς τριακόσιοι, ὡς ἐν ἄδου δειπνήσοντες. Ἐπιφανέντων οὖν τῶν βαρβάρων, ^e Λεωνίδα πολλοῖς περιπεπαρμένους δόρασι, μεθ' ὀρμῆς ἐπὶ Ξέρξην ἠνέχθη· καὶ περιελόμενος αὐτοῦ τὸ διάδημα πρὸ τῶν

63.

^a Sic A.

^b ἠγησίλαον] ἄγησίλαον Gesneri margo.

^c αὐτοῦ] αὐτῶν A.

^d ἀποβεβληκέναι] ἀποβεβληκέναι A. ἀποβεβληκέναι Gesneri margo.

^e δὲ τοῦ] δὲ αὐτοῦ A.

^f προειρημένου] προρημένου A.

^g ἠλευθερώθη] ἠλευθερώθη καὶ A.

64.

^a Sic A.

^b λεωνίδα] λεωνίδα A.

^c οὕτως] οὗτος A. Vide Davis. ad Ciceron. Tusc. I. 42.

τραυμάτων κατέσχε, καὶ αἱμορραγήσας ἐξέπνευσεν. Ἄνα-
τεμῶν δὲ ὁ βασιλεὺς τοῦ προειρημένου τὸ στῆθος, εὔρεν αὐ-
τοῦ τὴν καρδίαν τριχῶν γέμουσαν.

65 ^a Καλλιθέου ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν.

Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς, δύο καὶ τριάκοντα
Χαλκιδικὰς πόλεις τοῖς ἰδίοις ὑποτάξας σκήπτροις, Μεθω-
ναίους καὶ Ὀλυθίους λεηλατεῖν ἤρξατο. Γεγόμενος δὲ κατὰ ¹⁰
γέφυραν ποταμοῦ ^b Σάρδωνος, καὶ εἰς τὸ πέραν διαβῆναι
βιαζόμενος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Ὀλυθίων ^c ἐπεσχέθη.
Τοξότης δὲ τις, Ἄστηρ τοῦνομα, τόξον ἐντείνας ἐτύφλωσε τὸν
Φίλιππον, εἰπῶν·

Ἄστηρ Φιλίππου θανάσιμον πέμπει βέλος.

Ἀποβαλὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν ὀφθαλμὸν, εἰς τὸν ποταμὸν
ἐαυτὸν ἔριψε, καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους ^d διανηξάμενος, τὸν
κίνδυνον ἐξέφυγεν.

66 ^a Σωστράτου ἐν δευτέρῳ Θρακικῶν.

Ἀθηναῖοι πρὸς Θρακίαν πόλεμον ἔχοντες στρατηγὸν ἐχειρο-
τόνησαν Κόδρον. Οὗτος ἀκούσας ὅτι χρησμὸν εἰλήφασιν οἱ ²⁰
πολέμιοι ἐγκρατεῖς γενήσεσθαι ^b τῆς νίκης αὐτοῦς, εἰς τῶν
στρατηγοῦ φείσονται τῶν Ἀθηναίων, ἐν δρυτόμου σχήματι
συνέβαλε μάχην μετὰ τινῶν Θρακῶν ξυλιζομένων, καὶ τῶ
δρεπάνῳ καιρίως ἐξ αὐτῶν ἓνα πλήξας, ἀνεῖλεν· οἱ δὲ λοι-
ποὶ τὴν περίστασιν τοῦ στρατηγήματος μὴ γινώσκοντες,
ἀπέκτειναν τὸν Κόδρον θέλοντα· συμβαλόντες δὲ τὸν πόλε-
μον Ἀθηναῖοι τῆς νίκης ἐγκρατεῖς ἐγένοντο.

67 ^a Ἐκ τῶν Θεσείως.

Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι περὶ χωρίου ^b Θυραίας, ἐν ³⁰

65.

^a Sic A.

^b Σάρδωνος] σανδάνου Gesneri
margo, e Plutarch. II. p. 307. D.

^c ἐπεσχέθη] ἐπὶ κατεσχέθη A.

^d διανηξάμενος] διανοιξάμενος A.

66.

^a Sic A.

^b τῆς νίκης] deest articulus A.

67.

^a Sic A.

^b Θυραίας] Θυραείτιδος marg. Gesn.

μεθορίῳ κειμένης, μέχρι μὲν τινος ὅλοις τοῖς στρατεύμασιν παρετάσσοντο πρὸς ἀλλήλους, τέλος ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπιλεῖξαι παρ' ἑκατέρων τριακοσίους, κακείνων μαχεσαμένων τοῖς κρατήσασιν διαφέρειν τὸ χωρίον ὡς ἔγενετο, ^d Ὀθρυάδης Λακεδαιμόνιος στρατιώτης πολλοὺς ἀποκτείνας, καὶ πολλὰ τετρωμένος, ἔκειτο μεταξύ τῶν ἀνηρημένων Λακεδαιμονίων μόνος περιλειφθεὶς, Ἀργείων δὲ δύο ^e Ἀλκίνορος καὶ Χρόμιος ὧν ἀπελθόντων εἰς Ἄργος ἀπαγγεῖλαι τὴν νίκην, Ὀθρυάδης πολλοὺς σκυλεύσας τῶν πολεμίων τρόπαιον ⁴⁰ ἔστησε, καὶ χρυσάμενος τῶ τῶν τραυμάτων αἵματι, ἐπέγραφεν, Λακεδαιμόνιοι κατ' Ἀργείων καὶ τοῦτο πράξας, ἀπέθανεν.

68 ^a Ἐκ τῆς Φαλαρίδος ἐπιστολῆς πρὸς Περισθένην.

Τὴν Εὐβούλου καὶ τὴν Ἀριστοφάντου γυναῖκα τῶν ἐπιβουλευσάντων μοι ἔπεμψας ὡς ἀπολουμένας καὶ πάντως που θαυμάζεις ὅτι ὑφήρηκα τῆς ὀργῆς. Εἰ δὲ καὶ πύθοιο τὴν αἰτίαν, ὅτι ^b δι' εὐγενείας ^c ὑπερβάλλουσαν ἀπόκρισιν οὐδὲν πρὸς ἐμοῦ πεπόνθασι, ^d μᾶλλον ἂν ἔτι θαυμάσειας· ἐρωτώ-50 μенаὶ γὰρ παρ' ἐμοῦ τὴν ἐπιβουλήν εἰ συνήδεσαν τοῖς ἀνδράσιν, οὐ μόνον ἔφασαν, ἀλλὰ καὶ συνορμῆσαι τυραννοκτονεῖν. Ἄντι ποίας ἀδικίας; εἰπόντος μου· ἰδίας μὲν οὐδεμίας, τῆς δὲ κοινῆς, ἀπεκρίναντο· κοινήν γὰρ ἀδικίαν εἶναι, τὸ καταδουλαῦσθαι πόλεις ἐλευθέρας. Τί παθοῦσαι τοι γάρ τοι, πάλιν ἐπανερομένου μου, δίκην ἀποτίσαιντ' ἂν μοι τοῦ μίσους, τὴν κατ' ἀξίαν; ἀποθανοῦσαι, προσέθηκάν. Ζῆν δὴ,

^c γενόμενου] γενόμενος margo Gesneri.

^d Ὀθρυάδης Λακεδαιμόνιος στρατιώτης] Ὀθ. Λακεδαιμονίων στρατηγὸς scribendum putat Barthius ad Statii Theb. IV. 48.

^e Ἀλκίνορος καὶ Χρομίου] Ἀλκίνορος καὶ Χρομίου A. Ἀλκίνορος καὶ Χρόμιος Gesneri margo. Ἀλκίνορος κ.

Χρόμιος Herodotus I. 82. ubi vide Wesselingium.

68.

^a Sic A. Scil. XV. ed. Lennep.

^b δὴ] δι' A.

^c ὑπερβάλλουσαν ἀπόκρισιν] ὑπερβαλλούσης ἀπόδειξιν Gesneri margo.

^d μᾶλλον ἂν ἔτι om. A.

οὐ τεθνάναι, ^c ἔκρινα τὰς μετὰ τοιαύτης ἀρετῆς ἀποθνή-
σκούσας.

69 ^a Καλλισθέους ἐν δευτέρῳ Μεταμορφώσεων.

Κατὰ Κελαινὰς, πόλιν τῆς Φρυγίας, διὰ μῆνιν Ἰδαίου
Διὸς χάσμα μεθ' ὕδατος γεγόμενον πολλὰς οἰκίας αὐτάν-
δρους εἰς τὸν βυθὸν ^b καθεῖλκυσε. Τοῦ δὲ δήμου κινδυνεύον-
τος, Μίδαο ὁ βασιλεὺς χρησμὸν ἔλαβε, συνελεύσεσθαι τὴν
γῆν, εἰάν εἰς τὸ βάραθρον βάλῃ τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρωπίνῳ
βίῳ. Τῶν δὲ Κελαινιτῶν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ τὸν ¹⁰
κόσμον τῶν γυναικῶν εἰς τὸ χάσμα ριψάντων, καὶ μηδ'
οὕτω τοῦ κακοῦ ^c λήξαντος, Ἀγχοῦρος ὁ υἱὸς Μίδαο, λογι-
σάμενος μηδὲν εἶναι τιμιώτερον ἐν βίῳ ψυχῆς ἀνθρωπίνης,
^d ἀναπηδήσας καὶ δούς περιπλοκάς τῷ γεννήσαντι, καὶ
ἀποταξάμενος τῇ γυναικὶ ^e Τιμοθέα, μεθ' ὀρμῆς ἔφιππος
εἰς τὸν τόπον τοῦ χάσματος ἠνέχθη. ^f Τῆς δὲ γῆς εἰς τὴν
φυσικὴν ἀρμονίαν συνελθούσης, Μίδαο βωμὸν ἰδρύσατο Διὸς
Ἰδαίου, ὃν χρύσειον ἐποίησε ταῖς χερσὶν ἀψάμενος. Οὗτος
ὁ βωμὸς περὶ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ τὸ χάσμα συνέβη γε-
20 νέσθαι, λίθινος γίνεται· τῆς δ' ὀρισμένης προθεσμίας παρελ-
θούσης, χρύσειος ὁράται.

70 ^a Ἐκ τῶν Θησέως.

Λοιμῶ κατασχόντος τὴν Λακεδαίμονα, διὰ τὴν ἀναίρεσιν
τῶν κηρύκων τῶν ^b ἀπεσταλμένων παρὰ Ξέρξου, αἰτούντος
γῆν καὶ ὕδωρ, ὥσπερ ἀπαρχὰς ^c δουλείας, χρησμὸς ἐδόθη,
^d ἀπαλλαχθήσεσθαι αὐτοὺς, εἴ γέ τινες ἔλοιτο Λακεδαι-

^c ἔκρινα] προἔκρινα sic A.

69.

^a Sic A. Καλλισθένης Trinc.

^b καθεῖλκυσι] καθεῖλκυσε A. Trinc.

^c λήγοντος αἰγίστεος] λήξαντος ἀγ-
χοῦρος A.

^d ἀναπηδήσας καὶ om. A. ἀνθρω-
πίνης om. Trinc. ubi mox leg. ἀνα-
ποδήσας.

^e τιμοθέα om. B.

^f τῆς δὲ γῆς] Hinc usque ad fin.
om. Trinc.

70.

^a Sic A. Trinc.

^b ἀπεσταλμένων] ἀποσταλέτων A.

^c λείας] δουλείας A. Gesn. marg

^d ἀπαλλαχθήσεσθαι] ἀπαλλαγη-
σεσθαι A. B.

μονίων παρὰ τοῦ βασιλέως ἀναιρεθῆναι. Τότε ^εΒούλης καὶ Σπέρχης ἀφικόμενοι ^εεἰς βασιλέα, ἤξιον ἀναιρεθῆναι· ὁ δὲ θαυμάσας αὐτῶν τὴν ἀρετὴν, ἐπανιέναι προσέταξε. 30

71 ^a Πλουτάρχου.

Τὴν μὲν ἀνδρίαν μεσότητά φασιν εἶναι δειλίας καὶ θρασύτητος, ὣν ἡ μὲν ἔλλειψις, ἡ δὲ ὑπερβολὴ τοῦ θυμοειδοῦς ἐστίν.

72 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀγησίλαος περὶ ἀνδρείας καὶ δικαιοσύνης ἐρωτηθεὶς, ποτέρα ἂν κρείττων εἴη· Μηδὲν ἀνδρείας δεῆσεσθαι ἡμᾶς, ἔφη, εἰ δίκαιοι πάντες γίνοντο.

73 ^a Ξενοφῶντος ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων.

^b Ἀνδρίαν δὲ, ὧ Εὐθύδημε, ἄρα τῶν καλῶν νομίζεις εἶναι; ⁹ Κάλλιστον μὲν οὖν ἔγωγ', ἔφη. Χρήσιμον ἄρα οὐ πρὸς τὰ ἐλάχιστα νομίζεις τὴν ἀνδρίαν; ^εΜὰ Δί' ἔφη, πρὸς τὰ μέγιστα μὲν οὖν. ^δ Ἀρα οὖν δοκεῖ σοι πρὸς τὰ δεινά τε καὶ ἐπικίνδυνα χρήσιμον εἶναι ^ετὸ ἀγνοεῖν αὐτά; Ἡκιστα γὰρ, ἔφη. ^εΟἱ ἄρα μὴ φοβούμενοι τὰ τοιαῦτα διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τί ἐστίν, οὐκ ἀνδρεῖοι εἰσίν; ^νὩ Δί', ἔφη. Πολλοὶ γὰρ ἂν οὕτω γε τῶν τε μαινομένων καὶ τῶν δειλῶν ἀνδρεῖοι εἴεν. Τί

^ε Βούλης καὶ Σπέρχης.] Vide Wesselingium et Valckenærium ad Herodot. VII. 134.

^ε εἰς] πρὸς A. ὡς B. m. sec.

71.

^a Scil. II. 445. A. Deest locus Trinc. MSS.

72.

^a Vide II. 190. F. et Wyttenbach. Deest locus Trinc. et MSS. et cum priore de suo addidisse videtur Gesnerus.

73.

^a Τοῦ αὐτοῦ A. ubi præcedit n. seq. Vid. IV. 6, 10. Πλάτωνος Trinc.

^b Ἀνδρείαν] ἀνδρίαν A. Ἀνδρείας

Trinc. ubi mox εὐθύδημε ^{ον} νομίζεις cum lacuna. om. item ἄρα οὐ cum lacuna.

^ε μὰ δι'] νὴ δι' A. Trinc. ἔφην Trinc.

^δ ἄρα] ἄρ' οὖν A. ἄρα δοκεῖ σοι om. Trinc. cum lacuna.

^ε τὸ] τῷ A. Μοx ἡκιστα γὰρ ἔφη om. Trinc. cum lacuna.

^ε οἱ ἄρα usque ad ἔφη leguntur in marg. A. εἰσίν νὴ δι' om. Trinc. cum lacuna. Deinde ib. οὔτε τῶν τε pro οὔτω γε τῶν. Paullo infra ἀνδρεῖοι οἱ δὲ τὰ μὴ ib. ἐστὶ pro ἔτι γε — ἀγαθοὺς πρὸς om. cum lacuna. δειλοὺς πάνι om.

δὲ, οἱ καὶ τὰ μὴ δεινὰ δεδοικότες; Ἔτι γε, νῆ Δία, ἦττον, ἔφη. Ἄρ' οὖν τοὺς μὲν ἀγαθοὺς πρὸς τὰ δεινὰ καὶ ἐπικίν- 20
 δυνα ὄντας, ἀνδρείους ἠγῆ εἶναι, τοὺς δὲ κακοὺς, δειλοὺς;
 Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἀγαθοὺς δὲ πρὸς τὰ τοιαῦτα νομίζεις
 ἄλλους τινὰς, ἢ τοὺς ^εδυναμένους αὐτοῖς καλῶς χρῆσθαι;
 Οὐκ, ἀλλὰ τούτους, ἔφη. Κακοὺς δὲ ἄρα τοὺς οἴους τούτοις
 κακῶς χρῆσθαι; Τίνας γὰρ ἄλλους; ἔφη. Ἄρ' οὖν ἕκαστοι
 χρῶνται, ὡς ^βοἴονται δεῖν; Πῶς γὰρ ἄλλως; ἔφη. Ἄρ'
 οὖν οἱ μὴ δυνάμενοι καλῶς χρῆσθαι, ἴσασιν ὡς δεῖ χρῆσθαι;
 Οὐ δὴ που γε, ἔφη. Οἱ ἄρα εἰδότες ὡς δεῖ χρῆσθαι, οὗτοι
 καὶ δύνανται; Μόνοι γ' ἔφη. Τί δαί, οἱ μὴ διημαρτηκότες, 30
 ἄρα κακῶς χρῶνται τοῖς ^ιτοιούτοις; Οὐκ οἶομαι, ἔφη. Οἱ
 ἄρα κακῶς χρώμενοι διημαρτήκασιν; ^κΕἰκός γ' ἔφη. Οἱ
 μὲν ἄρα ἐπιστάμενοι τοῖς δεινοῖς τε καὶ ἐπικινδύνοις καλῶς
 χρῆσθαι, ἀνδρεῖοί εἰσιν· οἱ δὲ διαμαρτάνοντες τούτων, δειλοί;
 Ἔμοιγε δοκοῦσιν, ^ιἔφη.

74 ^αΞενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων.

Πάλιν ἐρωτώμενος, ἢ ^βἀνδρία πότερον διδακτὸν ἢ φυσικόν·
 οἶμαι μὲν, ἔφη, ὡς περ ^γσῶμα σώματος ἰσχυρότερον ^δπρὸς
 τοὺς πόνους φύεται, οὕτω καὶ ψυχὴν ψυχῆς ἐρρωμενεστέραν 40
^επρὸς τὰ δεινὰ φύσει γίγνεσθαι· ὁρῶ δ' ἐν τοῖς ^εαὐτοῖς νό-
 μοις τε καὶ ἔθεσι τρεφομένους, πολὺ διαφέροντας ἀλλήλων
 τόλμη. ^εΝομίζω μέντοι πᾶσαν φύσιν μαθήσει καὶ μελέτη

^ε τούτοις] αὐτοῖς A. ubi additur
 ἕκαστοις. αὐτοῖς Trinc. ubi excide-
 runt ἢ τοὺς δυναμένους. Mox om.
 Trinc. ἄρα τοὺς οἴους cum la-
 cuna.

^β οἴονται] οἶόν τε A. Trinc. ubi
 om. χρῶνται cum lacuna. Mox ib.
 om. καλῶς cum lacuna. Infra ib.
 μόνη pro μόνοι.

^ι τοιούτοις] τοιούτων A. m. pr.

^κ εἰκός γ'] εἰκὸς δ' Trinc.

^ι ἔφη om. Trinc.

74.

^α Sic A. Scil. III. 9, 1. Simpli-
 citer Ξενοφῶντος Trinc.

^β ἀνδρεία] ἀνδρία A. et sic infra.
 εἰ pro ἢ Trinc.

^γ σῶμα] καὶ σῶμα B.

^δ πρὸς πόνους] πρὸς τοὺς πόνους A.

^ε εἰς] πρὸς A.

^ε αὐτοῖς] τοιούτοις A. mox ib.
 om. τε.

^ε μανθάνω] νομίζω A. mox ἀξ-
 εῖσθαι Trinc.

πρὸς ἀνδρίαν αὐξῆσθαι· δῆλον μὲν γὰρ, ὅτι Σκύθαι καὶ Θραῖκες οὐκ ἂν τολμήσειαν ^h ἀσπίδας καὶ δόρατα λαβόντες Λακεδαιμονίοις διαμάχεσθαι· φανερόν δ', ὅτι Λακεδαιμόνιοι οὐτ' ἂν Θραῖσι πέλταις καὶ ἀκοντίοις, οὔτε Σκύθαις τόξοις ἐθέλοιεν διαγωνίζεσθαι. Ὅρῳ δ' ἔγωγε καὶ ἐπὶ τῶν ⁵⁰ ἄλλων πάντων ὁμοίως καὶ φύσει διαφέροντας ἀλλήλων τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπιμελείᾳ πολὺ ἐπιδιδόντας. Ἐκ δὲ τούτων δῆλόν ἐστιν, ὅτι ⁱ πάντας χρῆ καὶ τοὺς εὐφυεστέρους καὶ τοὺς ἀμβλυτέρους φύσιν, ἐν οἷς ἂν ἀξίολογοὶ βούλωνται ^k γενέσθαι, ταῦτα καὶ μανθάνειν καὶ μελετᾶν.

75 ^a Ἐκ τῆς Ξενοφῶντος Σωκράτους Ἀπολογίας.

Παρὼν δὲ τις Ἀπολλόδωρος, ἐπιθυμητῆς μὲν ὦν ἰσχυρῶς αὐτοῦ, ἄλλως δ' εὐήθης, ^b εἶπεν· Ἀλλὰ τοῦτο ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, χαλεπώτατα φέρω, ^c ὅτι ὄρῳ σε ἀδίκως ἀποθνήσκοντα. Τὸν δὲ ^d λέγεται καταψήσαντα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν εἰπεῖν· Σὺ δὲ, ὦ φίλτατε Ἀπολλόδωρε, μᾶλλον ἂν ἐβούλου με ὄρῳ δικαίως ἀποθνήσκοντα; καὶ ἅμα ἐπιγελάσαι. Λέγεται δὲ καὶ Ἄνυτον παριόντα ἰδὼν, εἰπεῖν· Ἀλλ' ὁ μὲν ἀνὴρ ὅδε γε κυρτός, ὡς μέγα τι καὶ καλὸν διαπεπραγμένος, εἰ ἀπέκτονέ με ^e οὕτως, καὶ τῶν μεγίστων αὐτὸν ὑπὸ τῆς πόλεως ὄρῳ ἀξιούμενον, ^f οὐκέτι χρῆναι τὸν υἱὸν περὶ βύρσας ¹⁰ παιδεύειν. Ὡ μοχθηρὸς οὗτος, ἔφη, ὅς οὐκ ἔοικεν εἰδέναί, ὅτι ὀπότερος ἡμῶν καὶ συμφορώτερος καὶ καλλίων εἰς τὸν αἰὲ χρόνον διαπέπλασται. Χείρων δὲ ἐστὶν ὁ νικῶν.

^h ἀσπίδα καὶ δόρατα] ἀσπίδας καὶ δούρατα A. ὄρῳ δ' usque ad fin. om. Trinc.

ⁱ πάντα] πάντας A.

^k γενέσθαι] γίνεσθαι A.

75.

^a Sic A. Scil. §. 28. Simpli-
citer Ξενοφῶντος Trinc.

^b εἶπεν] εἰπεῖν Trinc.

^c ὅτι ὄρῳ om. A. Trinc.

^d λέγεται Hinc usque ad fin. om. A.

^e οὕτως] al. ὅτι αὐτὸν τῶν μεγίστων ὑπὸ Gesnerus in marg.

^f οὐκέτι] al. οὐκ ἔφην Gesnerus in marg.

76 ^a Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους Ἀπολογίας.

Οὕτω γὰρ ἔχει, ^b ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῇ ἀληθείᾳ· οὐ ἂν τις ^c αὐτὸν τάξῃ, ἠγησάμενος βέλτιστον εἶναι, ἢ ὑπὸ ἄρχοντος ^d ταχθῆ, ἐνταῦθα ^e δεῖ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μένοντα κινδυνεύειν, μηδὲν ὑπολογιζόμενον ^f μήτε θάνατον, μήτε ἄλλο τι μηδὲν, πρὸ τοῦ αἰσχροῦ. Ἐγὼ ^g οὖν δεινὰ ἂν εἶην εἰργασμένος, ὡς ἄνδρες ²⁰ Ἀθηναῖοι, εἰ ὅτε μὲν με οἱ ἄρχοντες ἔταττον, οὓς ὑμεῖς εἰλεσθε ἄρχειν μου, καὶ ἐν Ποτιδαία, καὶ ἐν Ἀμφιπόλει, καὶ ἐπὶ ^h Δηλίῳ, τότε μὲν οὐ ἐκείνοι ἔταττον, ἔμενον, ὥσπερ καὶ ἄλλος ⁱ τις, καὶ ἐκινδύνευον ἀποθανεῖν· τοῦ δὲ θεοῦ ^k τάττοντος, ὡς ἐγὼ ᾤηθην τε καὶ ὑπέλαβον, φιλοσοφοῦντά με ^l δεῖν ζῆν, καὶ ἐξετάζοντα ἑμαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους, ἐνταῦθα δὲ ^m φοβηθεῖς ἢ θάνατον, ἢ ἄλλο ὀτιοῦν πρᾶγμα, ⁿ λείπομαι τὴν τάξιν. Δεινὸν ^o μὲντ' ἂν εἶη, καὶ ὡς ἀληθῶς τότ' ἂν με δι- ³⁰ καίως ^p εἰσάγοι τις εἰς δικαστήριον, ὅτι οὐ νομίζω θεοὺς εἶναι, ^q ἀπειθῶν τῇ μαντείᾳ, καὶ δεδιώς θάνατον, καὶ οἴομενος σοφὸς εἶναι, οὐκ ὦν. Τὸ γὰρ τοι θάνατον δεδιέναι, ^r ὡς ἄνδρες, οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ δοκεῖν σοφὸν εἶναι, μὴ ὄντα· δοκεῖν γὰρ εἰδέναι ἐστίν, ^s ἂ οὐκ οἶδεν. Οἶδεν μὲν γὰρ οὐδεὶς τὸν θάνατον, οὐδ' εἰ τυγχάνει τῷ ἀνθρώπῳ μέγιστον ὄν τῶν ἀγαθῶν· δεδίασι δ', ὡς εὔειδότες ὅτι μέγιστον τῶν κακῶν ἐστὶ· καὶ τοῦτο πῶς οὐκ ἀμαθία ἐστὶν αὐτῇ ἢ ἐπονείδιστος, ἢ τοῦ οἰεσθαι εἰδέναι ἂ οὐκ οἶδε;

76.

^a Sic A. Scil. p. 28. D.

^b ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ἄνδρες A.

^c αὐτὸν] αὐτὸν A.

^d ταχθῆ] ταχθῆναι A.

^e δεῖ] δεῖ A.

^f μηδὲ] μήτε A. et mox om. τι.

^g οὖν] γοῦν A.

^h δηλίῳ] ἠλείῳ A.

ⁱ τις om. A.

^k τάττοντος] πράττοντος A.

^l δεῖν ζῆν] διὰ ζῆν A.

^m φοβηθεῖς] εἰ φοβηθεῖς A.

ⁿ λείπομαι] λίπομαι A.

^o μὲντ' om. A.

^p εἰσάγοι] εἰσαγαγεῖν A.

^q ἀπειθῶν] ἀπίθων A.

^r ὡς ἄνδρες] ἄνθρωπον A.

^s ἂ οὐκ οἶδεν. Reliqua addidi ex A.

77 ^a Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους Ἀπολογίας.

Οὔτε γὰρ ἐν δίκῃ, οὔτ' ἐν πολέμῳ, οὔτε ἐμὲ, οὔτε ἄλλων οὐδένα δεῖ τοῦτο ^b μηχανᾶσθαι, ὅπως ἀποφεύξεται ^c πᾶν ποιῶν θάνατον. Καὶ γὰρ ἐν ταῖς μάχαις πολλάκις δῆλον ⁴⁰ γίγνεται, ὅτι τό γε ἀποθανεῖν ^d ῥᾶον ἢ ἄν τις ἐκφύγοι, τὰ θ' ὅπλα ἀφείς, καὶ ἐφ' ^e ἱκετεῖαν τραπεῖς τῶν διωκόντων καὶ ἄλλαι ^f πολλὰ μηχαναὶ εἰσιν ἐν ἐκάστοις τοῖς κινδύνοις, ὥστε ^h διαφεύγειν θάνατον, εἴαν τις τολμᾷ πᾶν ποιεῖν, καὶ λέγειν. Ἀλλὰ μὴ ⁱ οὐ τοῦτ' ἢ χαλεπὸν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θάνατον ἐκφυγεῖν· ἀλλὰ πολὺ χαλεπώτερον, πονηρίαν· θᾶττον γὰρ θανάτου θεῖ.

78 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Φαίδωνος.

Βαβαί, ὡς Σιμμία, ἤπου χαλεπῶς τοὺς ἄλλους αὐτοὺς πείσαιμι ὡς οὐ συμφορὰν ἠγοῦμαι τὴν παροῦσαν τύχην, ὅτε γε μὴ δ' ὑμᾶς δύναμαι πείθειν· ἀλλὰ φοβεῖσθε μὴ δυσκολώτερον νῦν διάκειμαι ἢ ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ.

79 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Πρωταγόρα.

Ἐγὼ δὲ οὐδαμῶς οὐδ' ἐνταῦθα ὁμολογῶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχυροὺς εἶναι· τοὺς μέντοι ἰσχυροὺς, ^b δυνατούς. Οὐ γὰρ ταυτὸν εἶναι δύναμιν τε καὶ ἰσχύν· ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀπὸ ^c ἐπιστήμης γίγνεσθαι, τὴν δύναμιν, καὶ ἀπὸ μανίας γε, καὶ ἀπὸ θυμοῦ· ἰσχὺν δὲ ἀπὸ φύσεως, καὶ ^d εὐτροφίας τῶν σωματίων. Οὕτω δὲ κακῆ οὐ ταυτὸν εἶναι, θάρσος τε καὶ

77.

^a Sic A. Scil. p. 38. E.

^b μηχανᾶσθαι] μηχανήσασθαι A.

^c πᾶν ποιῶν] παντοῖον A.

^d ῥᾶον om. A.

^e ἐκφύγοι τὰ τ' ὅπλα] ὑπεκφύγοι καὶ ὅ. A.

^f ἱκετεῖαν] ἱκετεῖαν A. τραπόμενος A.

^g πολλὰ om. A. et mox om. τοῖς.

^h διαφεύγειν] διαφυγεῖν A.

ⁱ οὐ τοῦτ' ἢ] οὕτω τ' ἢ A. et mox Ἀθηναῖοι om.

78.

^a Hanc χρῆσιν addidi ex A. Scil. p. 84. D.

79.

^a Sic A. Scil. p. 350 E.

^b δυνατοὺς] δυναμένους A.

^c ἐπιστήμης] τῆς ἐπιστ. A.

^d εὐτροφίας] ἀπὸ εὐτροφίας A.

ἀνδρίαν· ὥστε συμβαίνειν τοὺς μὲν ἀνδρείους θαρραλέους εἶναι, μὴ μέντοι ^eτούς γε θαρραλέους ἀνδρείους πάντας. Θάρσος μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ τέχνης γίγνεται ἀνθρώποις, καὶ ^fἀπὸ θυμοῦ τε, καὶ ἀπὸ μανίας, ὥσπερ ἡ δύναμις· ἀνδρία δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν ψυχῶν γίγνεται.

80 ^a Δημοκρίτου.

Σοφίη ἄθραμβος ἀξίη πάντων τιμιωτάτη οὔσα.

81 ^a Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Σωκράτους Ἀπολογίας.

^b Ὡστε θαυμαστὸν ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, ^cὅπως ποτε ὑμῖν ^dἐφάνη τοῦ θανάτου ἔργον ^eἄξιον ἐμοὶ εἰργασμένον. Ἄλλ' οὐδὲ μέντοι ὅτι ἀδίκως ἀποθνήσκω, διὰ τοῦτο μείον φρονητέον· ^fοὐ γὰρ ἐμοὶ, ἀλλὰ τοῖς καταγνοῦσι τοῦτο αἰσχρὸν ἐστὶ. Παραμυθεῖται δ' ἔτι με καὶ Παλαμῆδης, ὁ παρα-10 πλυσίως ἐμοὶ τελευτήσας· ἔτι γὰρ καὶ νῦν πολὺ καλλίους ὕμνους παρέχεται Ὀδυσσέως τοῦ ἀδίκως ἀποκτείναντος αὐτόν. Οἶδ' ὅτι καὶ ἐμοὶ μαρτυρήσετε ὑπὸ τε τοῦ ἐπιόντος, καὶ ὑπὸ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, ὅτι ἠδίκησα μὲν οὐδένα πώποτε, οὐδὲ πονηρότερον ἐποίησα· εὐεργέτου δὲ τοὺς ἐμοὶ διαλεγομένους, προῖκα διδάσκων ὅ τι ἐδυνάμην ἀγαθόν. ^gΕἰπὼν δὲ ταῦτα μάλα ὁμολογουμένως δὴ τοῖς εἰρημένοις, ἀπήει, καὶ ^hὄμμασι καὶ σχήματι καὶ βαδίσματι φαιδρός. ²⁰ Ὡς δὲ ἤσθετο ἄρα τοὺς παρεπομένους δακρύνοντας, τί τοῦτο; εἰπεῖν αὐτὸν, ἢ ἄρτι δακρύετε; οὐ γὰρ πάλαί ἴστε, ⁱὅτι ἐξότου

^e τούς γε] γε om. A. et mox om. πάντας.

^f θυμοῦ τε] θυμοῦ γε A.

80.

^a Democriti fragmentum addidi ex A. ubi πάντως. Vide supra III. 34.

81.

^a Sic A. Scil. §. 25.

^b ὥστε om. A. et mox om. εἶναι.

^c ὅπως] ὅπως A.

^d ἐφάνη διὸν τὸ τοῦ] ὑμῖν ἐφάνη

τοῦ A.

^e ἐμοὶ ἄξιον] ἄξιον ἐμοὶ εἰργασμένον A.

^f οὐ γὰρ] οὔτε γὰρ A. Mox παραμυθεῖται usque ad ἐδυνάμην ἀγαθόν om. A.

^g εἰπὼν δὲ] εἰπὼν δὴ A. et mox δὴ om.

^h ὄμμασι καὶ σχήμασι] ὄμματι καὶ σχήματι A.

ⁱ ἐξότου περ ἐγενομένη] ὅτι ἐξότου παρεγενομένη A.

περ' ἐγενόμην, κατεψηφισμένος ἦν μου ὑπὸ τῆς φύσεως ^k ὁ θάνατος; ἀλλὰ μέντοι, εἰ μὲν ἀγαθῶν ἐπιρρεόντων προαπ-
όλλυμαι, δηλονότι ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς εὖνοις λυπητέον· εἰ
δὲ χαλεπῶν προσδοκωμένων καταλύω τὸν βίον, ἐγὼ μὲν
οἶμαι ὡς εὐπραγούντος ἐμοῦ, πᾶσιν ὑμῖν εὐθυμητέον εἶναι

ΠΕΡΙ ΔΕΙΛΙΑΣ. Η.

- 1 ^a Εὐριπίδου Βελλεροφόντη.
^b Δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα
χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ' εὔρηται βροτοῖς.
- 2 ^a Σοφοκλέους Ἀκρισίω.
^b Βοᾷ τις· ᾧ ἀκούετ' ἢ μάτην ὑλακτῶ;
^c ἅπαντα γὰρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ.
- 3 ^a Εὐριπίδου Μελεάγρω.
Δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
ἀριθμὸν, ἀλλ' ἄπεισι, καὶ ^b παρῶσ' ὅμως.
- 4 ^a Ὀμήρου Ἰλιάδος μῦ.
Τίπτε σὺ δέδοικας πόλεμον καὶ δῆϊότητα;
εἴπερ γὰρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες

50

^k ὁ θάνατος] Deest artic. A. ubi
desunt etiam reliqua usque ad fi-
nem.

1.

^a Sic A. nisi quod compendio-
se Εὐριπίδου Βελλεροφόντη. Fr. 8. Sim-
pliciter Εὐριπίδου Trinc.

^b Δόλοι] Δοῦλοι B. m. p. Trinc.
δὲ om. Trinc.

2.

^a Sic A. Fr. 1. Simpliciter Σο-
φοκλέους Trinc.

^b Βοᾷ τις· ᾧ ἀκούετ' ἢ μάτην λακ-
τῶ] Ita recte MS. antiquior: non
ut vulgo βοᾷ τις et ὑλακτῶ. Est
autem βοᾷ τις adsum heic aliquis
qui clamo. GROTIUS. Miror quid

VOL. I.

Grotium deceperit: codex habet
perspecte, βοᾷ τις ᾧ ἀκούετ' et ὑ-
λακτῶ. Porsonus ad Aristophanis
Equit. 1013. corrigit, ἢ λάσκω
μάτην, quem in prioribus voluisse
putem οὐκ ἀκούετ';

^c ἅπαντα] πάντα A. Trinc.

3.

^a Sic A. nisi quod compendiose
Εὐριπίδου. Fr. 7. Simpliciter Εὐριπίδου
Trinc.

^b παρῶσ'] παρῶσιν Voss. Trinc.
In hoc etiam ἄπεισιν.

4.

^a Sic A. Sc. v. 244. Simplici-
ter Ὀμήρου Trinc. ubi δέδοικας.

P

νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστι ἀπολέσθαι.

οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ ^b μαχήμων.

5 ^a Σοφοκλέους Φρυγῶν.

Τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κάγαθούς, ᾧ παῖ, φιλεῖ

^γ Ἀρης ^b ἐναίρειν. Οἱ δὲ τῇ γλώσση θρασεῖς,

φεύγοντες ἄτας, ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν.

^γ Ἀρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λογιζέται.

6 ^a Εὐριπίδου Ἰφιγενεία.

Οὐ τοι νομίζω σοφόν, ὃς ἂν μέλλων θανεῖν

οἶκτῳ τὸ δεῖμα ^b τοῦ λέθρου νικᾶν θέλη.

7 ^a Τοῦ αὐτοῦ Φρίξω.

^γ Ἄνῆρ δ' ὃς εἶναι φῆς ^b ἀνέρος οὐκ ἄξιον

^c δειλὸν κεκλῆσθαι, καὶ νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον.

8 ^a Μενάνδρου Ἀδελφοῖς.

Τί πολλὰ τηρεῖν πολλὰ δεῖ ^b δεδοικότα;

9 ^a Θεόγνιδος.

Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσι

πταίσματα τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.

10 ^a Φιλήμων ἐν Ἐγχειριδίῳ.

Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες.

^b μαχήμων] μάχμος B. m. pr. Trinc.

^a Sic A. Fr. 1. Simpliciter Σοφοκλέους Trinc.

^b συναίρειν] ἐναίρειν B. m. sec. et codd. Schowii. ἀναιρεῖν Valckenær. Diatr. p. 226.

^a Sic A. Scil. Taur. 484. Simpliciter Εὐριπίδου Trinc.

^b τοῦ λέθρου] τωλέθρου Voss. τολέθρου A. τ' ἄλλέθρου Trinc. θέλη A. θέλοι codd. quidam Schowii.

^a Sic A. Fr. 8. Deest lemma

Trinc. ^b ἀνέρος] ἀνδρὸς A. Trinc. Corrigit Valckenærius Diatr. Eurip. p. 216. ἀνέρα δέ σ' εἶναι φ.

^c δειλὸν] δειλῶ Trinc. 8. ^a Sic A. Cleric. p. 2. Simpl. Μενάνδρου Trinc.

^b δεδοικότα] τὸν δεδοικότα A. Trinc. 9. ^a Sic A. Scil. v. 1225. Θεόγνιδου Trinc.

10. ^a Sic A. Cleric. p. 300. Simpl. Φιλήμωνος Trinc. ubi δειλαῖαι αἰ.

11 ^a Σοφοκλέους.

Οὐ τοῖς ἀθύμοις ἢ τύχη ξυλλαμβάνει.

12 ^a Εὐριπίδου.

Ὁ φόβος, ὅτ' ἂν ^b τις σώματος ^c μέλλη πέρι
^d λέγειν καταστάς ^e εἰς ἀγῶν' ἐναντίον,
 τό τε στόμ' εἰς ἐκπληξιν ἀνθρώπων ^f ἄγει,
 τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται·
 τῶ μὲν γὰρ ἐνὶ κίνδυνος, ὁ δ' ἀθῶος μένει.
 ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε ^g δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν.
 Ψυχὴν γὰρ ἄθλα ^h τιθεμένην ἐμὴν ὀρῶ.

20

13 ^a Εὐριπίδου Ἀρχελάω.

Ὁ δ' ἥδ' αἰῶν ἢ κακὴ τ' ἀνανδρία,
 οὗτ' οἶκον, οὔτε πόλιν ^b ἀνορθώσειεν ἄν.

14 ^a Ἀντισθένης.

Ὅστις δὲ ^b ἑτέρους δέδοικε, δοῦλος ἂν λέληθεν ἑαυτόν.

15 ^a Διογένης.

Πάντα μὲν οὖν τὰ δεινὰ πέφυκε μᾶλλον ἐκπλήττειν τοὺς
 προσδεχομένους, ἢ λυπεῖν τοὺς ^b πειραθέντας. Ὁ δὲ φόβος
 οὕτω χαλεπός ἐστιν, ὥστε πολλοὶ ἤδη προέλαβεν τὸ ἔργον,

11.

^a Sic A. Trinc. Fr. incert. 12.

12.

^a Sic Trinc. Fr. inc. 16. Deest

A.

^b τι] τις B. m. sec.

^c μέλει] μέλλει B.

^d λέγειν] λόγων Valckenærius
 Diatr. p. 220. Vulgatum tuetur
 Wyttenbachius Plut. p. 148. E.

^e εἰς ἀγῶν'] Sic Grotius ex e-
 mend. Scaligeri. Vulgo ἐπ' ἀγ.

^f ἄγει] ἔχει N. a p. m. ἄγχει B.
 p. m.

^g δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν] δεῖ γὰρ ὑπεκ-
 δραμεῖν Trinc. δεῖ γὰρ ὑποδραμεῖν

B. m. p. ὑπεκδραμεῖν m. sec.

^h τιθεμένην] τεθειμένην Valcken.

13.

^a Sic A. Voss. Fr. 5. Simpli-
 citer Εὐριπίδου Trinc.

^b ἀνορθώσειεν] ἀνορθώσειεν Valc-
 kenærius in annot. ms. et Porso-
 nus Adv. p. 275. ἂν ὀρθώσειεν εὔ
 Grotius. Idem in ms. f. πόλεμον
 pro πόλιν.

14.

^a Sic A. Deest Trinc.

^b ἑτέρους] τοὺς ἑταίρους A.

15.

^a Sic A. Trinc.

^b πειραθέντας] πειρασθέντας B.

P 2

οὐ μὲν ἐν νηὶ χειμαζόμενοι οὐ περιμείναντες καταδύναται τὴν ναῦν, ἀλλὰ πρότερον αὐτοὺς ἀποσφάζαντες. 30

16 ^a Ὑπερείδου.

^b Ὑπερείδης ὁ ῥήτωρ ἔφησε, τὴν ἀγωνίαν τοῦ λέγειν πέδη εἶναι.

17 ^a Θουκυδίδου ἱστορίας β. δημηγορίας Φορμίωνος.

Ἐσσημένων δὲ ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν αἰ γινῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὅμοιοι εἶναι.

18 ^a Ἀντιφῶντος.

^b Νόσος δειλοῖσιν ἐορτή· οὐ γὰρ ἐκπορεύονται ἐπὶ πράξιν.

19 ^a Ἱεροκλέους ἐκ τοῦ Περί Δικαιοσύνης.

Ἰδῶμεν γὰρ εἰ τοὺς δειλοὺς οἷόν τε δίκαιους εἶναι· τοὺς γὰρ ἐναντίως ἔχοντας τούτοις, τοὺς θρασεῖς, ἀδίκους ὄντας εὐρίσκομεν, διὰ τὸ πρὸς βίαν τὰ πολλὰ ποιεῖν. Δειλία 40
ταίνυν ἐστὶ ^b διαφθορὰ δόξης ἐνόμου δεινῶν τε πέρι καὶ μὴ ἢ ἀγνοία δεινῶν τε καὶ οὐ δεινῶν, καὶ οὐδετέρων. Πῶς ἂν οὖν οἱ δόξαις διεφθαρμέναις καὶ παρανόμοις συζῶντες εἶεν ^c ἄνθρωποι δίκαιοι; οὐ γὰρ δὴ εἰκάζοιεν ἂν περὶ οὗτου δήποτε καλῶς, μὴ συγχωροῦντος αὐτοῖς τοῦ περὶ τὴν ψυχὴν δέους εἰς ^d ἤντινα οὖν ζήτησιν προκίπτειν.

20 ^a Δημητρίου.

Αὐτίκα γὰρ εἰ τῶν πολεμοῦντι καὶ παρατεταγμένῳ παρασταῖεν ἢ τε ἀνδρία καὶ ἢ δειλία, πόσον ἂν οἴεσθε διαφόρους 50
εἰπεῖν λόγους; ἄρ' οὐχ ἢ μὲν ^b ἀνδρία μένειν ^c κελεύοι,

16.

^a Sic A. Trinc.

^b Ὑπερείδης] Ὑπερείδης A. Trinc.

17.

^a Sic A. Scil. c. 89. Simpli-
ter Θουκυδίδου Trinc.

18.

^a Sic A. Trinc.

^b Ἡ νόσος et mox εἰς πράξιν Voss.

19.

^a Sic A. Simpli-
citer Ἱεροκλέους
Trinc. Hunc locum Hieraci Alex-

andrino potius tribuendum censet
Pearsonus Prol. Hierocl. p. xxiii.

^b διαφθορὰ] διαφορὰ B. m. p.
Trinc.

^c ἄνθρωποι] ἂν A.

^d ἤντιναοῦν] ἤντινα Trinc.

20.

^a Sic A. Trinc.

^b ἀνδρεία] ἀνδρία A. Paulo ante
ἀνδρεία Trinc.

^c κελεύσειε] κελεύοι A. Trinc.

καὶ τὴν τάξιν διαφυλάττειν; Ἄλλὰ βάλλουσιν ὑπόμενε.
Ἄλλὰ ^d τρωθήσομαι καρτέρει. Ἄλλ' ἀποθανοῦμαι ^e ἀπό-
θανε μάλλον, ἢ λίπης τὴν τάξιν. ^f Ἀτενὴς οὗτος ὁ λόγος
καὶ σκληρός· ἀλλ' ὁ τῆς δειλίας νῆ Δία φιλόανθρωπος καὶ
μαλακός· ὑπάγειν γὰρ δῆτα κελεύει τὸν φοβούμενον.
Ἄλλ' ἡ ἀσπίς ἐνοχλεῖ ῥίψον. Ἄλλὰ καὶ ὁ θώραξ παρά-
λυσον. Παντὶ δῆπου πραῦτερα ταῦτ' ἐκείνων. Ὁμοίως δὲ ⁱ
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μὴ λάβης, φησὶν ^g ἡ ἐγκράτεια, ὅθεν
οὐ δεῖ μὴ φάγης, μὴ πίης, ἀνέχου, καρτέρει τὸ τελευ-
ταῖον, ἀπόθανε πρότερον, ἢ ^h πράξης ὅπερ οὐ δεῖ. Ἡ δ'
ἀκρασία, ⁱ πῖθι, ὅτε βούλει, φάγε, ὅ τι ἂν ἤδιστα φάγοιο·
^k ἢ τοῦ γείτονος ἀρέσκει σοι γυνή; πέραινε χρημάτων ἀπο-
ρεῖς; δάνεισαι· δανεισάμενος ἀδυναμεῖς; μὴ ἀποδώς· οὐ
πιστεύουσιν ἔτι δανείζειν; ἄρπασον. Πολύ γε κἀνταῦθα τὸ
μεταξύ. Ἄλλὰ τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι ἡ μὲν τοιαύτη χάρις ^l
ὀλεθριος ^m γίνεται τοῖς προσδεξαμένοις, ἢ δ' ἐκ τῶν ἐναντίων
σωτήριος;

21 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος.

Οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες ἀποθνήσκουσιν μελετῶσι καὶ τε-
θάναι ἤκιστα αὐτοῖς ἀνθρώπων φοβερὸν.

22 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος.

Οὐκ οὖν ἰκανὸν σοι τεκμήριον, ἔφη, τοῦτο ἀνδρὸς, ὃν ἂν
ἴδης ἀγανακτοῦντα μέλλοντα ἀποθανεῖσθαι, ὅτι οὐκ ἄρ' ἦν

^d τρωθήση] τρωθήσομαι A. B.
m. sec. Gesneri margo. τρωθήση
Trinc.

^e ἀπόθανε] ἀπόθανον A.

^f ἀπηγής] ἀτενὴς A. B. m. sec.
Videatur Timæi Lex. Platon. v.
Ἄτενὴς, cum nota Ruhnkenii.

^g ἡ ἐγκράτεια] Deest articulus
Trinc.

^h πράξης] πράξεις A.

ⁱ πείθει] πῖθι A. ex em. et B.

^η
^k εἰ A.

^l ἀπορεῖς] εὐπορεῖς B. m. sec. Trinc.

^m κατὰ τῶν προσδεξαμένων] γίνε-
ται τοῖς προσδεξαμένοις A. margo
Gesneri.

21.

^a Sic A. Scil. p. 67. E. Deest
Trinc.

22.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 68. B.

φιλόσοφος, ἀλλὰ τις φιλοσώματος· αὐτὸς ^b δὲ που οὗτος τυγχάνει ἂν καὶ φιλοχρήματος, καὶ φιλότιμος, ἤτοι τὰ ³⁰ ἕτερα τούτων, ἢ ἀμφότερα. Πάνυ ἔχει, ἔφη, οὕτως ὡς λέγεις. Ἄρ' οὖν, ἔφη, ὧ Σιμμία, ^c οὐ καὶ ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρία τοῖς οὕτω διακειμένοις μάλιστα προσήκει; Πάντως ^d δὴ που, ἔφη. Οὐκ οὖν καὶ ἡ σωφροσύνη, ἣν καὶ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσι σωφροσύνην, τὸ ^e περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ^f ἐπτοῆσθαι, ἀλλ' ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως, ἄρ' οὐ τούτοις μόνοις προσήκει τοῖς μάλιστα τοῦ σώματος ὀλιγωροῦσί τε καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν; Ἀνάγκη, ἔφη. Εἰ γὰρ ἐθέ- ⁴⁰ λεις, ἢ δ' ὅς, ἐνοῆσαι τὴν γε τῶν ἄλλων ἀνδρίαν τε καὶ σωφροσύνην, δόξει σοι εἶναι ἄτοπος. Πῶς δὴ, ὧ Σώκρατες; Οἴσθα, ἢ δ' ὅς, ὅτι τὸν θάνατον ἡγούνται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν μεγάλων κακῶν εἶναι; Καὶ ^g μάλ', ἔφη. Οὐκ οὖν φόβῳ μειζόνων κακῶν ὑπομένουσιν αὐτὸν οἱ ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον, ὅτ' ἂν ὑπομένωσιν; Ἔστι ταῦτα. ⁱ Τῷ δεδιέναι ἄρα καὶ δέει ἀνδρεῖοί εἰσι πάντες, πλὴν οἱ φιλόσοφοι· καίτοι ἄλογόν γε δέει τινὰ καὶ δειλία ἀνδρεῖον εἶναι. Πάνυ μὲν οὖν. Τί δὲ, οἱ κόσμιοι αὐτῶν ^k οὐ ταυτὸ τοῦτο πεπόν- ⁵⁰ θασιν, ἀκολασία τινὶ σώφρονές εἰσι; Καίτοι φαμέν γε ἀδύνατον εἶναι, ἀλλ' ὅμως ^l αὐτοῖς συμβαίνει τούτῳ ὅμοιον τὸ πάθος, τὸ περὶ ταύτην τὴν εὐήθη σωφροσύνην. Φοβούμενοι γὰρ ἐτέρων ἡδονῶν στερηθῆναι, καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐκείνων, ἄλλων ἀπέχονται, ὑπ' ἄλλων ^m κρατούμενοι. Καίτοι

^b δὲ τοῦ αὐτοῦ inducta A. desunt item B. αὐτὸς δὲ τοῦ, αὐτὸς τ. Trinc.

^c οὐ καὶ ἡ ὀνομαζομένη] οὐκ ἂν ὀνομαζόμενον Trinc.

^d δὴ που] που Trinc.

^e παρὰ τὰς] περὶ τὰς A. B. m. sec.

^f ἐμπρῆσθαι] ἐπτοῆσθαι A. B. Gesneri margo. Mox δόξῃ σὺ Trinc. Ab Εἰ γὰρ ἐθ. usque ad fin. om. A.

^g μάλ'] μέγα B. m. p. Paullo ante εἶναι om. Trinc.

ⁱ τῷ δεδιέναι ἄρα καὶ] τῷδε, ναί; ναί. ἄρα οὖν Trinc. et sic fere B. ubi τῷδε m. s.

^k οὐ ταυτὸ] ὅταν B. ὁ ταυτὸ Trinc.

^l αὐτοῖς om. Trinc.

^m κρατούμενοι] κρατουμένων Trinc.

καλοῦσί γε ἀκολασίαν, τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι· ἀλλ' ὅμως συμβαίνει αὐτοῖς κρατουμένοις ὑφ' ἡδονῶν ^η κρατεῖν ἢ ἄλλων ἡδονῶν. ° Τοῦτο δ' ὅμοιον ἔστιν, ὃ νῦν δὴ ἐλέγετο, τὸ τρόπον τινὰ ^ρ δι' ἀκολασίαν αὐτοὺς σεσωφρονίσθαι. Ὑποκρίεται γάρ. ° Ω μακάριε Σιμμία, μὴ γὰρ οὐχ ^ι αὕτη ἢ ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν, ^τ ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς, καὶ λύπας πρὸς λύπας, καὶ φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι, μείζω πρὸς ἐλάττω ὡς περ νομίσματα· ἀλλ' ἢ ἐκεῖνο μόνον τὸ νόμισμα ὀρθόν, ἀντὶ οὗ δεῖ ταῦτα πάντα καταλλάττεσθαι, φρόνησις, ^{ιο} καὶ τούτου μὲν πάντα καὶ μετὰ τούτου ἀνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα τῷ ὄντι ἢ, καὶ ἀνδρία, καὶ σωφροσύνη, καὶ ξυλλήβδην ἀληθῆς ἀρετῆ μετὰ φρονήσεως, καὶ ^κ προσγινομένων καὶ ἀπογινομένων καὶ ἡδονῶν καὶ φόβων, καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων· χωριζόμενα δὲ φρονήσεως, καὶ ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων, μὴ σκιαγραφία τις ^λ ἢ τοιαύτη ἀρετῆ, καὶ τῷ ὄντι ἀνδραποδώδης τε, καὶ οὐδὲν ὑγιᾶς, οὐδ' ἀληθὲς ^μ ἔχει· τὸ δ' ἀληθὲς τῷ ὄντι ἢ καθαρσις τῶν τοιούτων πάντων, καὶ ἡ σωφροσύνη, καὶ ἡ δικαιοσύνη, ^ν καὶ ἡ ἀνδρία, καὶ ἔτι αὕτη ἢ φρόνησις, μὴ καθαρμός τις ἢ ὡς κινδυνεύουσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὔτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοι εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάσαι αἰνίττεσθαι, ὅτι ὅς ἂν ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος εἰς ἄδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρω ^ξ κείσεται· ὁ δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκεῖσε ἀφικόμενος, μετὰ θεῶν οἰκήσεται. Εἰσὶ γὰρ δὴ, ὡς φασιν οἱ περὶ τὰς τελετὰς, νερθηκοφόροι μὲν πολλοὶ, Βάκχοι δὲ

^η κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν om. Trinc.

^ο τοῦτο δ'] τοῦτο δὴ Trinc.

^ρ δεῖ] δι' Trinc.

^ι αὕτη ἢ ἡ] αὕτη ἢ Trinc.

^τ ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς] ἀλλ' ἀντὶ ἡδονὰς Trinc. et mox om. πρὸς λύπας.

^κ προσγινομένων — ἀπογινομένων] προσγινομένη — ἀπογινομένη Trinc.

^λ ἢ τοιαύτη] ἢ ἡ τ. B.

^μ ἔχει] ἔχει B.

^ν καὶ ἡ ἀνδρία om. Trinc.

^ξ κείσεται] κείσεται B. m. p. Trinc.

τε παῦροι· οὔτοι δ' εἰσὶ κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐκ ἄλλοι, ἢ οἱ πεφιλοσοφηκότες ὀρθῶς.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΤΗΝΗΣ. Θ.

- 1 [Εἰς Δίκαιον, Γνωμαι μονόστιχοι.
Ἄνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται.
βάδιζε τὴν εὐθείαν, ἣν δίκαιος ἦς. 40
βίου δικαίου γίγνεται τέλος καλόν.
δίκαιος ἴσθ', ἵνα καὶ δικαίων δὴ τύχης.
δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλε.
δίκαια δράσας, συμμάχου τεύξῃ Θεοῦ.
κρίνειν δίκαιον, μὴ τὸ συμφέρον, θέλε.
πρὸς εὖ λέγοντας οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.
- 2 Ὅμμα δίκης καθορᾶ πάντα τὰ γιγνόμενα. 50
- 3 Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.]
- 4 ^a Εὐριπίδου Ἀλωάδαι.
Τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ράδιον.
- 5 ^a Εὐριπίδου.
Κέκτησο δ' ὀρθῶς (^b ἂν ἔχης) ἀνευ ψόγου,
καὶ μικρὰ σώζου τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' αἰεί.

^γ ὀρθῶς om. Trinc.

1. 2. 3.

^a Hæc omnia in A. et Trinc. omissa de suo addidisse videtur Gesnerus: 1. e gnomologia. 2. ex Anthol. p. 207. Steph. t. III. p. 252. Brunck. 3. Euripid. Med. 223.

4.

^a Sic A. Σοφοκλέους Ἀλωάδαις B. Simpliciter Σοφοκλέους Trinc. Sophocles in Haleasi, Gesner. So-

phocles Aleasi Grotius. v. Valckenærium Diatr. p. 15. Sophocl. Aload. Fr. 1. Brunck.

5.

^a Sic Trinc. vide infra XCIV. 7.

^b ὀρθῶς ὅσα κέκτησ'] Nos illud ὅσα κέκτησ' addidimus, explendo versui qui hiabat. Credibile est omissa hæc quia repetita vix putabatur. Grotius. Supplendum ἂν ἔχης ex XCIV. docuit Valckenærius Diatr. p. 177. Vide etiam

6 ^a Εὐριπίδου Ἐκάβης.

Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν,
καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς αἰεί.

7 ^a Σοφοκλέους Αἴαντι.

^b Μῆδ' ἢ βία σε μηδαμῶς νικησάτω,
τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.

8 ^a Εὐριπίδου Θησεῖ.

Κρεῖσσον δὲ πλούτου, καὶ πολυχρύσου χλιδῆς,
ἀνδρῶν δικαίων καγαθῶν ^b παρουσία.

9 ^a Μενάνδρου.

Δίκαιος ἂν ᾗς, τῷ τρόπῳ χρήσῃ νόμῳ.
χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ^b ἐννοεῖν κακόν.
δίκαιος ἀδικεῖν οὐκ ἐπίσταται τρόπος.

10 ^a Μενάνδρου.

Τὸ μηδὲν ἀδικεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις πρέπει.

11 ^a Μενάνδρου Δεισιδαίμονι.

Οὐ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν τοὺς ^b ἰκέτας· ἄλλως τε καὶ
^c ὅτ' ἂν μετ' ^d εὐνοίας τινός, οὐ πονηρίας,
πταίσωσιν. αἰσχρὸν τοῦτο τᾶρ' ^e ἐστὶν πάνυ.

Porsoni Advers. p. 302. Desunt
hi duo versus A.

ἐννοεῖν Arsen. ὑπονοεῖ A. B. m. sec.
Gesneri margo, et sic codd. qui-
dam Schowii.

6.

^a Sic A. Scil. v. 844. Σοφο-
κλέους Trinc.

10.

^a Sic A. Cleric. p. 206. τὸ μὴ
ἀδικεῖν Trinc.

7.

^a Sic A. Scil. v. 1334. Εὐρι-
πίδου Trinc.

11.

^a Sic A. Voss. Cleric. p. 40.
^b ἰκέτας] οἰκέτας Trinc. Gesneri
margo, Arsen. A. ubi tamen ne-
scio an ἴ suprasc.

^b μῆθ'] μῆ δ' Voss. A.

8.

^a Sic A. nisi quod compendiose
Εὐριπίδ. Deest lemma Trinc. v.
Fragm. 8.

^c ὅταν οὐ πονηρῶς, ἀλλὰ μετ' εὐ-
νοίας τινός] Ita versui consului-
mus, cum vulgo esset, ὅταν μετ'
εὐνοίας τινός μὴ πονηρῶς. In MS. A.
erat οὐ πονηρῶς. GROTIUS.

^b παρουσίαι] Leg. παρουσία. VALC-
KENÆR.

9.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 206.

^d εὐνοίας] ἐννοίας A. ubi mox οὐ
pro μῆ. Dedi etiam πονηρίας pro
πονηρῶς ex emend. Bentleii.

^b ἐννοεῖ] ἐννοεῖ Trinc. B. m. p.
ἐννοεῖ Voss. v suprasc. a m. sec.

^c πέλεται πάνυ] Πέλεται pro ἐστι

12 ^a Μενάνδρου.

Ἐν παντὶ δεῖ καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν.

13 ^a Εὐριπίδου Παλαμῆδει.

Ἐῖς τοὶ δίκαιος μυρίων οὐκ ^b ἐνδίκων
κρατεῖ, τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβάν.

14 ^a Φιλωνίδου.

Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς δειλὸς ^b ὁ δεδοικῶς νόμον
πρὸς τοὺς πολεμίους δ' ἔστιν ἀνδρίας κρίσις.
ὑπὸ τοῦ δικαίου δ' ἔστιν ἠτᾶσθαι καλόν.

40

15 ^a Εὐριπίδου.

Φεῦ φεῦ. τὸ νικᾶν ^b τὰ δίκαι' ὡς καλὸν γέρας
τὰ μὴ δίκαια δ', ὡς ἀπανταχοῦ κακόν.
καὶ γλῶσσα ^c φλαῦρα, καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν
ὅσω κάκιον μὴ καλῶς ^d ὠγκωμένοις.

16 ^a Ἀντιφάνους.

Ὁ ^b μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου.

17 ^a Μενάνδρου Καρχηδονίων.

^b Τὸ καλῶς ἔχον που κρεῖττόν ἐστι καὶ νόμου.

posuimus ob versum. GROTIUS.
Bentleius γοῦν ἐστὶν πάνυ, pro γάρ
ἐ. π. sed facilius corr. τὰρ'.

12.

^a Sic A. Cleric. p. 206.

13.

^a Sic fere Voss. ubi compendiose
παλα^{μδ}. Vide Valckenær. Diatr. p.
198. Fragm. Palamed. 9. Sim-
pliciter Εὐριπίδου Trinc. Deest lo-
cus A.

^b ἐνδίκων] ἐκδίκων Gesneri margo.
Trinc.

14.

^a Sic A. Trinc.

^b ὁ δεδοικῶς] ὁ om. A. Trinc.
A. mox ἀνδρίας.

15.

^a Εὐριπιδ^δ. A. Deest lemma Trinc.

Ejusdem. al. Euripidis Gesner.
Incertus Grotius. v. Euripid. Fr.
inc. 17.

^b τὰ δίκαι'] τᾶνδ' Musgravius.
Mox μέγα habet Voss. ut Gesner.
in marg. cum γέρας pro v. l.

^c φλαῦρα] φλαῦρα A. B. γαῦρα
Gesneri margo. γλαῦρα Voss. h. e.
γαῦρα e corr.

^d ὠγκωμένοις] ὄγκωμένοις Voss.

16.

^a Sic A. Voss. Ἀντιφάντος Trinc.

^b μηδὲν—οὐδενός] μηθὲν—οὐθενός
A.

17.

^a Sic A. et compendiose Voss.
Μενάνδρου Trinc. Cleric. p. 96.

^b τὸ] ὁ Voss.

- 18 ^a Μενάνδρου Κιθαρισταῖς.
^b Εἰ τοὺς ἀδικηθέντας, πάτερ, φευξόμεθα,
 τίσιν ἂν ^cβοηθήσοιμεν ἄλλοις ῥαδίως;
- 19 ^a Ἐν ταυτῷ.
 Τοῦ ^bμηδὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν γὰρ, ὧ Λάχης,
 ἀστειῖον ἐπιτήδευμα κρίνω τῷ βίῳ.
- 20 ^a Μενάνδρου Τροφωνίῳ.
 Τοῦ ^bμηδὲν ἀδικεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖ.
- 21 ^a Φιλήμονος ἐν Παλαμήδει.
 Τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι καὶ θεοῖς
 ἀθάνατος αἰεὶ δόξα διατελεῖ μόνου.
- 22 ^a Φιλήμονος.
 Ἄνῆρ δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὁ μὴ δίκῳν,
 ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος, ^bμὴ βούλεται.
 οὐδ' ὅς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ^cἀπέσχετο,
 ἀλλ' ὅς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων,
 ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως.
 οὐδ' ὅς γε ταῦτα πάντα ^dδιατηρεῖ μόνον,
 ἀλλ' ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν,
 εἶναι δίκαιος, κού δοκεῖν εἶναι θέλει.

50

18.

^a Sic A. Cleric. p. 102.^b εἰ] ἐπὶ A.^c βοηθήσοιμεν] βοηθήσαιμεν B. m. sec.

19.

^a Sic A. Cleric. p. 174. *Philemonis al. Menandri in Trophon.* Gesner.^b μηδὲν] μηθὲν A. Idem Λάχης pro Λάχη. Mox κρίνων Trinc.

20.

^a Sic A. Cleric. p. 174.^b μηδὲν] μηθὲν A. καλοὺς ἡμᾶς pro φιλανθρώπους citat Sextus

Empiricus p. 29. Vide Bentleium Emend. n. CLIX.

21.

^a Sic A. ubi Παλαμήδης: *Philiscus Palamede* Grotius, qui in annot. MSS. corrigit *Philemon*.

22.

^a Sic A. Cleric. p. 342.^b μὴ βούλεται] οὐ βούλεται A. B. m. sec.^c ἀπέσχετο] ἀπέσχετο A. ex em. B. m. sec. Gesneri margo.^d διατηρούμενος] γρ. διατηρεῖ μόνως A. in marg. et sic B. m. sec. Gesnerus conjecit διατηρούμενος.

23 [^a Αἰσχύλου.

Ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ Θεός.]

24 ^a Ἰππάρχου.

Μνήμα τόδ' Ἰππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν.

25 ^a Σόλωνος.

^b Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,

Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ ^c μοι εὐχομένω.

10

ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε, καὶ πρὸς ἀπάντων
ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθῆν.

εἶναι δὲ γλυκὺν ὧδὲ φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρὸν·

τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ ^d δεινὸν ἰδεῖν.

^e χρήματα δ' ἰμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι

οὐκ ἐθέλω· ^f πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.

πλοῦτον δ' ^g ὃν μὲν δῶσι θεοὶ, παραγίγνεται ἀνδρὶ

20

ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν·

ὃν δ' ἄνδρες τιμῶσιν, ὑφ' ὕβριος οὐ κατὰ κόσμον

^h ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενος

οὐκ ἐθέλων ἔπεται, ταχέως δ' ⁱ ἀναμίσγεται ἄτῃ.

^k ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται, ὥστε πυρὸς,

φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ^l ἀνιρῆ δὲ τελευτᾷ·

Grotius dedit διατηρεῖ μόνον, qui et hoc enotaverat quasi ex A. Perperam : codex præbet μόνως, tali compendii forma, qualem habet finalis syllaba vocis ὁμολογουμένως in Bastii Comment. Pal. Tab. V. n. 8.

23.

^a Addidisse de suo videtur Gesnerus. Deest MSS. et Trinc. v. Fragm. Æschyli incert. 12.

24.

^a Sic Trinc. Deest locus A. v. Platonis Hipparch. p. 229. A.

25.

^a Sic A. Trinc.

^b Μνημοσύνη Trinc. Desunt 6 versus priores A.

^c μοι εὐχομένω] Usitatior structura μεῦ εὐχομένου. Infr. νοεῦμεν et alia multa insunt Ionica. VALCKENÆR.

^d δεινὸν] πικρὸν Voss. Arsen.

^e χρήματα δ' ἰμείρω] χρήματ' ἰμείρω Trinc.

^f πάντως ὕστερον] πάντων ὕστερος Grotius.

^g ὃν A. om. N.

^h ἔρχεται om. Voss.

ⁱ ἀναμίσγεται] ἀναμίγνεται Arsen. Voss. in textu.

^k ἀρχῆ] Hinc usque ad finem poëmatis om. A.

^l ἀνιρῆ δ. τ.] ἀρχῆ, φλαύρη δὲ τ. B. m. sec. ἀνιρῆ, ῥῆ Trinc.

οὐ γὰρ ^m δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
 ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος· ἔξαπίνης δὲ
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν
 ἠρινός, ὃς πόντου παλυκύμονος ἀτρογέτοιο
 πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
 δῆσας ⁿ καλὰ ἔργα, θεῶν ἕδος αἰπὺν ἰκάνει
 οὐρανόν· αἰθρίην δ' αὖθις ἔθηκεν ἰδεῖν·
 λάμπει δ' ἡελίοιο μένος κατὰ ^o πίονα γαῖαν
 καλόν, ^p ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἔστιν ἰδεῖν.
 τοιαύτη Ζηγὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἐκάστῳ,
 ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται ὀξύχολος.
^q αἰεὶ δ' οὐ τι λέληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
 θυμὸν ἔχει· πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· ^r ἦν δὲ φύγῳσιν
 αὐτοῖ, μηδὲ θεῶν ^s μοῖρ' ἐπιούσα κίχῃ,
 ἤλυθε πάντως, αὐτίκ' ἀναίτια ἔργα τίνουσιν
 ἢ παῖδες τούτων ^t ἢ γένος ἐξοπίσω.
 θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν, ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε,
 (^u ἦνδανεν ἦν αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει.)

^m δῆ] Gesner: *malim* δὴν. et sic B. et codd. quidam Schowii.

ⁿ καλὰ] κακὰ Gesneri margo.

^o πίονα] ἀπίονα B. m. sec. deest vocabulum Voss. Arsen.

^p ἀτὰρ] αὐτὰρ Voss. Arsen.

^q αἰεὶ οὔτε] δ' inserit Arsen. Trinc. οὔτε B. m. sec. ἀλλὰ ἔ οὔτε λέληθε Wyttenbach. ad Plutarch. S. N. V. p. 86. Mox pro πάντως, παντὸς Trinc.

^r εἰ δὲ] ἦν δὲ Plures codd. Schowii. οἱ δὲ Trinc.

^s μοῖρ' ἐπιούσα] μοῖρα ἐπόυσα Trinc. N. B. m. sec. Vers. seq. emendat Wyttenbachius ad Plutarch. S. N. V. p. 86. ἤλυθε πάντως αὖθις, ἀναίτια τ' ε. τ.

^t ἡγεμόνων ὀπίσω] ἢ γένος ἐξοπίσω B. m. sec. quomodo correxerit Piersonus Veris. p. 186. Wyttenbachius ubi supra, ἢ πογόνων ὀπίσω.

^u ἐσθλὴν δ' εἰν αὐτῷ δόξαν ἕκαστος ἔχει] Vulgati codices Stobæi ἐνδὴν ἦν αὐτός. MS. ἐκδὴν. Henricus Stephanus in corpore poetarum Græcorum edidit ἐσθλὴν ἦν αὐτός. GROTIUS. Solus B. δεινὴν εἰς αὐτοῦ δ. A. C. ἐνδὴν εἰς αὐτὸς δ. E. ἐκδὴν ἦν αὐτὸς δ. Solus A. τρεφόμεθα, cui inter lineam superscriptum τερπόμεθα. Schow. δεινὴν habet B. m. sec. ἐνδὴν Trinc.

Ib. Grotius p. 63. cum Steph. legit ἐσθλὴν δ' εἰν αὐτῷ δ. Ego parenthesi inserenda iudico sic

πρίν τι παθεῖν, τότε δ' ^w αὐτίς ὀδύρεται, ἄχρι δὲ τούτου 50
 χάσκοντες, κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
 χῶστις μὲν ^x νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέησι πιεσθῆ,
 ὡς ὑγιῆς ἔσται τοῦτο κατεφράσατο.
 ἄλλος δειλὸς ἐὼν, ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ,
 καὶ ^y καλὸς, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων.
 εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιάται,
 κτήσασθαι ^z πάντων χρήματα ^a πολλὰ δοκεῖ. 1
 σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλαῖται
 (ἐν νηυσὶν χηρῶν οἰκάδε κέρδος ἄγειν,)
 ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορούμενος ἀργαλέοισι,
 φειδωλὴν ^b ψυχῆς οὐδεμίην θέμενος.
 ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον, εἰς ἐνιαυτὸν
 λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα ^c μέλει.
 ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἑφαιστου πολυτέχνεω
^d ἔργα δαεῖς χειροῖν ξυλλέγεται βίον. 10
 ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων παρά δῶρα ^e διδαχθεῖς,
 ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος.
 ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
 ὦ ^f συνομαρτήσουσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως

scripta: ("Ἦνδανεν ἦν αὐτὸς δόξαν
 ἕκαστος ἔχει) suum cuique pul-
 chrum. Similiter p. 103, 4. ἐν
 νηυσὶν in parenthesi ponendum.
 VALCKENÆR.

^w αὐτίς] αὐτίς Trinc.

^x νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέησιν] νούσοισι
 ὑπαργαμέησι Trinc.

^y καλὸς] κάλλος dedit Schowius
 ex 3 MSS.

^z πάντων] Malim πάντως. GES-
 NER.

^a πολλὰ] Duo codd. Schowii
 πλεῖστα, sed in altero suprasc.
 πολλά.

^b ψυχῆς] ψυχὴν Voss. B. m. p.
 Trinc.

^c μέλει] Gesnerus in marg. et
 B. m. sec. μέλει. Sic etiam codd.
 quidam Schowii.

^d ἔργα δαεῖς] ἔργα δαεῖς Voss.
 Arsen. B. m. sec. ἀργαλέων dedit
 Grotius ex Stephani emendatione.
 ἔργα δ' ἔχων χερσὶν conj. Gesnerus.

^e διδαχθεῖς] διδάχθη Grotius. Pro
 μουσάων reponendum μουσέων cum
 Brunckio, non μουσῶν cum Grotio.

^f συνομαρτήσουσι] συνομαρτήσασι
 Voss. συνομαρτήσουσι Brunck.

οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται, οὔθ' ἱερά.
 ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ^ε ἔργον ἔχοντες,
 ἰητροὶ, καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεισι τέλος. 20
 πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
^η κούκ ἂν τις λύσαιτ' ἤπια φάρμακα δούς.
 τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κυκώμενον ἀργαλείαις τε
 ἀφάμενος χειροῖν, αἴψα τίθησ' ὑγιῆ.
 μοῖρα δὲ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει, ἠδὲ καὶ ἐσθλὸν,
 δῶρα δ' ἀφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
 πᾶσι δὲ τοι κίνδυνος ^ι ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν
^κ ἢ μέλλει σχήσειν χρήματος ἀρχομένου. 30
 ἀλλ' ὁ μὲν εὔ ἔρδειν πειρώμενος, οὐ ^λ προνοήσας,
 εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν.
 τῷ δὲ ^μ καλῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσι
 συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.
 πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται.
 οἱ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
 διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 κέρδεά τοι θνητοῖς ὥπασαν ἀθάνατοι· 40
^ν Ἀτὴ δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὀπότ' ἂν Ζεὺς
^ο πέμψῃ τισομένην, ^ρ ἄλλοτ' ἂν ἄλλος ἔχοι.
 26 ^α Πλάτωνος.

Μὴ γὰρ δὴ οἴου εἰ μὲν χρυσὸν ^β ἐζητοῦμεν, οὐκ ἂν ποτε

^ε ἔργον] ἔργα B. m. sec. In pri-
 oribus dedit Grotius οὔθ' οἱ Παιῶ-
 νος ex Salmasii emendatione.

^η κᾶν τις λύσαιτο] κούκ ἂν τις λύ-
 σαιτο Gesneri margo, Voss. B. m.
 sec.

^ι ἐπ' ἔργμασιν] ἐφ' ἔργμασιν Voss.

^κ ἢ] τι Voss. Gesneri margo.

^λ προνοήσας] προνοήσας Voss. Ar-
 sen. B. m. sec.

^μ καλῶς] κακῶς prætulit Ges-
 nerus in marg. et sic duo codd.

Schowii, in quorum tamen altero
 καλῶς suprasc.

^η αὐτῇ] ἄτη Voss. B. m. sec.
 Gesneri margo.

^ο πέμψῃ] πέμψει Voss.

^ρ ἄλλοτε τ'] Unus MS. apud
 Schowium ἄλλοτ' ἂν. Plures ἔχοι
 pro ἔχει.

26.

^α Sic Trinc. Scil. Rep. I. p.
 336. E. Deest A.

^β ἐζητοῦμεν om. Trinc. qui mox

ἡμᾶς ἐκόντας εἶναι ὑποκατακλίνεσθαι ἀλλήλοις ἐν τῇ ζη-
τήσει, καὶ διαφθεῖρειν τὴν εὐρεσιν αὐτοῦ· δικαιοσύνην δὲ
ζητοῦντας, πρᾶγμα πολλῷ χρυσίου τιμιώτερον, ἔπειθ' οὕτως
ἀνοήτως ὑπέικειν ἀλλήλοις, ^c καὶ οὐ σπουδάζειν ὅτι μάλιστα ⁵⁰
φανεῖται αὐτό.

27 ^a Ἀγησιλάου.

^b Ἀνδρίας μὲν γὰρ οὐδὲν ὄφελος, μὴ παρουσίας δικαιοσύ-
νης· εἰ δὲ δίκαιοι πάντες ^c γίνονται, ^d μηδὲν ἀνδρίας δεήσει-
θαι.

28 ^a Ἰσοκράτους Κατὰ τῶν Σοφιστῶν.

Καὶ μηδεὶς οἰέσθω με λέγειν, ὡς ἔστι δικαιοσύνη διδασ-
τόν. Ὅλως μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἠγοῦμαι τοιαύτην τέχνην
εἶναι, ἢ τις τοῖς κακῶς πεφυκόσι πρὸς αὐτὴν δικαιοσύνην
ἂν ἐμποιήσειεν.

29 ^a Δημοσθένους.

Ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἱ μηδεμίαν ὠφέ-
λειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου. Χρήματα μὲν ^b γὰρ ἔστι
κτησασθαι, δόξαν δὲ χρημάτων οὐ ράδιον ^c πρίασθαι.

30 ^a Πλάτωνος.

^b Πᾶσά τε ἐπιστήμη, χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς
ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία, ἀλλ' οὐ σοφία φαίνεται.

habet ζητέσει.

^c καὶ οὐ] καὶ om. Trinc. ib. in
fine αὐτῆ.

27.

^a Sic A. Trinc. v. Plutarch.
Aprophth. p. 190. F.

^b ἀνδρείας] ἀνδρίας A. et paullo
post.

^c γίνονται] γέγοντο B.

^d μηδὲν] μὴ δὲ Trinc.

28.

^a Sic A. Scil. p. 295. D. Sim-
pliciter Ἰσοκράτους Trinc.

29.

^a Sic A. Trinc. Reiskius Ind.

Græcitat. Demosth. p. 238. *Hæc
non videntur ipsa oratoris verba
esse, sed sententia e locis ejus ne-
scio quibus collecta et adumbrata.
Priori quidem parti hujus senten-
tiæ similis est locus, qui p. 1429,
3. Demosthenis nostri legitur.*

^b γὰρ om. A.

^c πρίασθαι] πριάσθαι A.

30.

^a Sic A. Trinc. v. Menexen. p.
246. E.

^b πᾶσά τε] πάμπαν Tr. B. m. p.
τε om. A.

- 31 ^a Δημοκρίτου.
Ἄγαθον, οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ ^b μηδὲ ἐθέλειν.
- 32 ^a Δημοκρίτου.
Μοῦνοι θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν. 10
- 33 ^a Πιττακοῦ.
Πιττακὸς ἔφη, Ἡδονὴ σὺν τῷ καλῷ ^b δίκαιον.
- 34^a Πιττακὸς ἔφη, Παρακαταθήκην λαβὼν, δικαίως ἀπόδος.
- 35 ^a Ἀριστείδου.
Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ^b ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶ τὸ δίκαιον· Τὸ μὴ ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν, ἔφη.
- 36 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πρωταγόρου.
Ἐγὼ ^b μὲν γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ γε ἑμαυτοῦ φαίην ἂν καὶ τὴν δικαιοσύνην ὅσιον εἶναι, καὶ τὴν ὀσιότητα δίκαιον· καὶ ὑπὲρ 20 σοῦ δὲ, εἴ με ἐώης, ταυτὰ ἂν αὐτὰ ἀποκρινοίμην, ὅτι ἦτοι ταυτὸν γ' ἐστὶ δικαιοσύνης ὀσιότητι, ἢ ὅτι ὁμοιότατον, καὶ μάλιστα πάντων ἢ τε δικαιοσύνη ὅσον ὀσιότης, καὶ ἢ ὀσιότης ὅσον δικαιοσύνη.
- 37 ^a Πυθαγόρου.
Ξένος ἀνὴρ δίκαιος οὐ μόνον πολίτου ἀλλὰ καὶ συγγενοῦς διαφέρει.
- 38 ^a Ἰαμβλίου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς πρὸς Ἀνατόλιον Περὶ Δικαιοσύνης.
Ἐπ' αὐτὸ δὴ τὸ τῶν ὅλων ἀρετῶν τέλος, καὶ τὴν συναγω-

31.

^a Sic Trinc. om. A.^b μηδὲ ἐθέλειν] μὴ ἐθ. Gesn. marg.

32.

^a Sic A.

33.

^a Sic A.^b δίκαιος] δίκαιον A. marg. Gesn.

34.

^a Deest locus Trinc.

35.

^a Sic A.

VOL. I.

^b ἐρωτηθεὶς] παρά τινος addit A.

36.

^a Sic A. Simpliciter Πλάτωνος Trinc. v. Protag. p. 331. B.^b μὲν γὰρ] αὐτὸς addit A. et B. m. sec.

37.

^a Sic A. Trinc.

38.

^a Sic A. Simpliciter Ἰαμβλίου Trinc.

γὴν αὐτῶν ^b συμπασῶν, ἐν ἣ δὴ πᾶσαι ἔνεισι συλλήβδην
κατὰ τὸν ^c πάλαιον λόγον, γένοιτο ἂν τις εἰς τὴν δικαιοσύνην ³⁰
ἀγόμενος.

39 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἐν δὲ τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ διανομὴ τῶν κατ' ἀξίαν ἔργων τε
καὶ τιμῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπιβαλλόντων ἐκάστοις,
ὑφίστησι τὴν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον τείνουσαν δικαιοσύνην.
Ἔργα τοίνυν ^b τῇ δικαιοσύνῃ τὰ πρόσφορα, καὶ ἐπιτηδεύματα
^c εἴη ἂν, ὅσα κοινωνικὰ καὶ ἡμερα τυγχάνει, καὶ εὐσύμβο-
λα, καὶ εὐσυνάλλακτα, καὶ ὠφέλιμα, τῶν βλαβερῶν κω-
λυτικὰ διαπράξεων, τῶν δ' ἐναντίων τὴν ὅλην κατάστασιν ⁴⁰
εὐπρεπῆ παρασκευάζοντα.

40 ^a Ἐπικτήτου.

Ὡσπερ ἀληθῆς ζυγὸς οὔτε πρὸς ^b ἀληθοῦς ^c εὐθύνεται ζυ-
γοῦ, οὐθ' ὑπὸ ψευδοῦς κρίνεται· οὕτω καὶ ὁ δίκαιος κριτῆς,
οὐθ' ὑπὸ δικαίων εὐθύνεται, οὔτε παρ' ἀδίκους δικάζεται.

41 Ὡσπερ τὸ εὐθὺ ^a εὐθέως οὐ δεῖται, οὕτως οὐδὲ τὸ δίκαιον
δικαίου.

42 Μὴ πρότερον ἐτέρῳ δικαστηρίῳ δικάσης, πρὶν αὐτὸς παρὰ
τῇ δίκῃ κριθῆς.

43 Εἰ βούλει τὰς κρίσεις δικαίας ποιῆσθαι, μηδένα τῶν ⁵⁰
δικαζομένων καὶ δικαιολογούντων ἐπιγίγνωσκε, ἀλλ' αὐτὴν
τὴν δίκην.

44 Ἦκιστα πταίσεις ἐν ταῖς κρίσεσιν, ἐὰν αὐτὸς ἐν τῷ βίῳ
ἄπταιστος διατελῆς.

^b συμπασῶν] ^{συμ} ἐμπασῶν A. Mox
ἐν εἰσί B. m. sec.

^c πάλαι] πάλαιον A. Gesneri
margo.

39.

^a Sic A. Trinc.

^b τῇ δικαιοσύνῃ πρ.] τῆς δικαιοσύνης
τὰ πρ. A. τὰ πρόσφορα Trinc.

^c εἴη ἂν] εἴη, ἀλλ' ὅσα B. qui ἂν

insert m. sec. Mox τυγχάνει A.

40.

^a Sic A. Trinc. v. Fragm. 58.
et seqq.

^b ἀληθοῦς] ἀμελοῦς B. m. p. Trinc.

^c ἰθύνεται] εὐθύνεται A.

41.

^a εὐθέως] εὐθέως A. B. m. sec.

- 45 Ἄμεινον δικάϊως κρίνοντα πρὸς τοῦ καταδικασθέντος
^a ἀδικῶς μεμφθῆναι, ἢ ἀδικῶς κρίναντα παρὰ τῆ φύσει
 δικάϊως ψέγεσθαι.
- 46 Καθάπερ ἢ τὸν χρυτὸν δοκιμάζουσα λίθος οὐκέτι ^a καὶ
 αὐτὴ πρὸς τοῦ χρυσοῦ δοκιμάζεται· οὕτω καὶ ὁ τὸ κριτήριον
 ἔχων.
- 47 Αἰσχροὺν τὸν δικαστὴν πρὸς ἐτέρων δικάζεσθαι.
- 48 Καθάπερ ὀρθοῦ οὐδὲν ὀρθότερον, οὕτως οὐδὲ δικαίου οὐδὲν
 δικαιότερον.
- 49 ^a Διογένους.

Ἡ τοίνυν δικαιοσύνη πολλὴν ἔχει ραστώνην τῇ ψυχῇ.
 Τὸ γὰρ μηδένα μῆτε φοβούμενον μῆτε αἰσχυρόμενον ζῆν,
 ἡδονὴ τις ἐστίν, ^b καὶ ἰκανότης τῷ βίῳ· ὁ δὲ τὴν δικαιοσύνην ¹⁰
 ἔχων ἐν τῇ ψυχῇ, οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις ὠφελίμος ἐστίν,
 ἀλλὰ ^c πολὺ μάλιστα αὐτὸς αὐτῷ· οὐ γὰρ πειράσεται αὐ-
 τὸν ἀδικεῖν, οὐδὲ καθ' ἐν μέρος. Οὐδὲ γὰρ λύπης αὐτῷ
 αἰτίος ἐστίν, οὐδὲ νόσου· ἀλλὰ τὰ αἰσθητήρια τὰ τῆς φύσεως
 θεοὺς ὑπολαμβάνων εἶναι, δικάϊως χρήσεται αὐτοῖς· οὐδὲν
 μὲν ὑπὲρ τὴν δύναμιν πράττων, φυλάττων δὲ τὰ μάλιστα,
 καὶ ἡδονὰς καὶ ὠφελείας λαμβάνων διὰ τούτων. Καὶ γὰρ
 ἀπὸ ἀκοῆς, καὶ ἀπὸ ὀράσεως, καὶ ἀπὸ τῆς τροφῆς, καὶ
^d ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων, ἡδοναὶ ἐσονται ^e τῷ δικάϊως ἑαυτῷ ²⁰
 χρωμένῳ, καὶ κίνδυνοι γίνονται περὶ τὰ πλείστου ἄξια καὶ

45.

^a ἀξίως] ἀδικῶς A. B. m. sec.

46.

^a καυτοῦ] καυτὴ margo Gesneri.
καὶ αὐτὴ A. B. m. sec.

49.

^a Sic A. Trinc.^b καὶ ἰκανότης] ὡς ἰκ. Trinc. B.

p, m.

^c πολλῶ] παλὸ A.^d ἀπὸ τῶν] deest τῶν A.^e C. E. τῷ δικάϊως ἑαυτῷ χρωμένῳ.

τῷ δὲ μὴ δικάϊως ἑαυτῷ χρωμένῳ καὶ
 κ. Jacobs sagacitate critica: τῷ
 δικάϊως αὐτῶν χρωμένῳ· τοῖς δὲ οὐ δι-
 καίως χρωμένοις κ. Deerant τῷ δὲ
 μὴ δικάϊως ἑαυτῷ χρωμένῳ. Ob repe-
 titum ἑαυτῷ χρωμένῳ scriba salta-
 vit. In fine solus C. εἰς βέεθρα.
 Plerique, εἰς ἐτέραν. Ceteri, ut in
 editis, εἰς ἐτέραν, menda ex com-
 pendio nata. Jacobs, βίπτουντας
 εἰκῆ ἢ εἰς πυρὰν, aut, β. εἰκῆ καὶ ἀπὸ
 πετρῶν. Schow.

ἀναγκαιότατα. Ἡ οὐχ εἰράκαας τὴν ψυχὴν ταραττομένους
καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἑαυτοὺς
ρίπτοῡντας ἑἰκῆ, καὶ εἰς ἑταίραν;

50 ^a Λυκούργου.

Ζηλωτὸν ἴσως ὁ πλοῦτος· τίμιον μέντοι καὶ θαυμαστὸν
ἢ δικαιοσύνη.

51 ^a Δημοσθένους Ολυθιακῶν β.

Ὡσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν
τσιοῦτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ, οὕτω καὶ τῶν³⁰
πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις ἀληθεῖς καὶ δικαίας
^b εἶναι προσήκει.

52 ^a Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν Συναγωγῆς.

^b Ἐν Παιδαλίσις, Ἰνδικῶ ἔθνει, οὐχ ὁ θύων, ἀλλ' ὁ συνετώτα-
τος τῶν παρόντων, κατάρχεται τῶν ἱεράων. Αἰτεῖται δ' αἰεὶ
παρὰ τῶν θεῶν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δικαιοσύνης.

53 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Θεαιτήτου.

Θεὸς οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἄδικος, ἀλλ' ὡς οἶόν τε δικαιοῦτα-
τος, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὁμοιότερον οὐδὲν, ἢ ὅς ἂν ἡμῶν αὖ
γένηται ὅτι ^b δικαιοῦτατος. 40

54 ^a Ἐκ Πύλου Πυθαγορείου Λευκανοῦ Περί Δικαιοσύνης.

Δοκεῖ μοι τῶν ἀνδρῶν τὰν δικαιοσύναν ματέρα τε καὶ τι-
θανὰν τῶν ἄλλαν ἀρετῶν ^b προσειπέν· ^c ἄτερ γὰρ ταύτας οὔτε

^f εἰκῆ om. B. Mox εἰς ἑταῖραν
Gesneri margo, ἑταῖραν N. A. a
m. sec. et B. m. sec. pro εἰς ἑτέραν.

50.

^a Sic A. Trinc.

51.

^a Sic A. Simpliciter Δημοσθένους
Trinc. p. 21. Reisk.

^b εἶναι προσήκει om. A. Voss.

52.

^a Sic A. Trinc.

^b παιδαλίσις] Leg. Παδαίσις Valc-
kenær. ad Herodot. III. 99. πηδα-

λίσις A. ἀλλὰ pro ἀλλ' ὁ habent B.
Trinc. Vid. Vales. Exc. p. 514.

53.

^a Sic A. Simpliciter Πλάτωνος
Trinc. v. Theætet. p. 176. B.

^b δικαιοῦτατος] περὶ τοῦτον addunt
A. B. περὶ τοῦτο Trinc.

54.

^a Sic A. ubi Πύλου. Trinc: ἐκ τοῦ
Πύλου Πυθαγόρου λευκανοῦ.

^b προσειπέν] προσειπέν A. Idem
τῶν ἄλλαν ἀρετῶν et sic B. m. sec.

^c ἄτερ γε] ἄτερ γὰρ A. Arsen.

σώφρονα, οὔτε ἀνδρείον, οὔτε φρόνιμον οἶόν τε ^d ἦμεν. Ἀρμονία γὰρ ^e ἐντι καὶ εἰράνα τᾶς ὅλας ψυχᾶς μετ' εὐρυθμίας. ^f Δηλοφανέστερον δέ ^g καὶ γένοιτο τὸ ταύτας κράτος ἐτάζουσιν ἀμῖν τὰς ἄλλας ἕξιας. ^h Μερικὰν γὰρ ⁱ ἔχοντι αὐταὶ τὰν ὠφέλειαν, καὶ ποθ' ἕνα· ἃ δὲ ποθ' ὅλα τὰ συστάματα, καὶ ἐν πλάθει. Ἐν κόσμῳ μὲν ὦν αὐτὰ τὰν ὅλαν ἀρχὰν ⁵⁰ διαστραταγαῦσα, πρόνοιά τε, καὶ ἀρμονία, καὶ δίκαια, ^k γένους τινὸς θεῶν οὕτω ^l ψαφισαμένων· ἐν πόλει δὲ εἰράνα τε καὶ εὐνομία δίκαιως κέκληται· ἐν οἴκῳ δ' ^m ἐντι ἀνδρὸς μὲν καὶ γυναικὸς ⁿ ποτ' ἀλλάλως ὁμοφροσύνα, οἰκετᾶν δὲ ποτὶ δεσπότηας εὐνοια, δεσποτᾶν δὲ ποτὶ θεράποντας καδεμονία· ^o ἐν σώματι δὲ καὶ ψυχᾶ, πρᾶτα μὲν ^p καὶ ἅπασιν ἀγαπατότατα ζώοις, ἃ τε ὑγίεια καὶ ^q ἀρτιότηας, ^r σοφία ^t ἐκ τᾶς ἐπιστάμας τε καὶ δικαιοσύνας ^s γενομένα τε παρ' ἀνθρώποις. Ἐἰ δ' αὐτὰ τὸ ὅλον καὶ τὰ μέρη οὕτω παιδαγωγεῖτε καὶ σώζει οἰοφρονα καὶ ^t ποτάγορα ἀλλάλοις ἀπεργα-

^d εἶναι] ἦμεν A.

^e ἐστι] ἐντι Arsen. εἰράνα A. B. m. sec.

^f δηλοφανέστερον] δημοφανέστερον Arsen.

^g καὶ] κε Arsen. Verum puto κα.

^h μερικὰν] μορικὰ Trinc.

ⁱ ἔχονται] ἔχοντι A. Arsen. Trinc. αὐτὰ Arsen. Trinc.

^k γένους] γένους Arsen. γένως A. γένος B.

Ib. A. B. C. E. G. W. καὶ δίκαια γε νοῦς τινος θεῶν οὕτω ψαφισαμένω. *Justitia quoque seorsim consideranda est νοῦς cuiusdam deorum, omnia ita decernentis et ordinantis. Antea καὶ δίκαια γένους τ. θ. ο. ψ. Jacobs. magno acumine, καὶ Δίκαια καὶ Νοῦς τινος θεῶν οὕτω ψαφισαμένω. SCHOW.*

^l ψαφισαμένων] ψαφισομένων A. Mox δὲ om. A. B. τε Trinc. εἰράνα A.

^m ἐστιν] ἐντι Arsen.

ⁿ ποτ' ἀλλάλως] ποτὶ ἀλλάλων A.

^o ἐν σώματι δὲ πρᾶτα] ἐν σώματι δὲ καὶ ψυχᾶ A. Arsen. Trinc. πρᾶττει pro πρᾶτα A.

^p ἅπασιν ἀγαπα τὸ τὰ ζῶα] καὶ ἅπασιν ἀγαπατότατα ζώοις Gesneri margo, et sic codd. quidam Schowii.

^q ἀρτιότηας. ἐν δὲ ψυχᾶ Gesner.

^r σοφία ἢ] σοφία τε A. σοφία δ' Ars. B. σοφία τ' Trinc.

^s γενομένη] γενομένα τε A. γενομένη δὲ Arsen. γενομένης τε Trinc. Mox Eἰ δ' αὐτὰ Galeus, ἢ δ' ἃ. Trinc. Gesn. παιδαγωγῶσα — σώζουσα conj. Schowius.

^t ποτάγορα] ποτ' ἀγορᾶ A. Trinc.

ζόμενα, πῶς οὐ μάτηρ καὶ τιθανὰ πασᾶν τε καὶ πάντων
 ἡ παμφαφί λέγοιτο;

55 ^a Πλάτωνος Νόμων ἔ.

Τίμιος μὲν ^b δὴ καὶ ὁ μὴδὲν ἀδικῶν· ὁ δὲ μὴδ' ἐπιτρέπων
 τοῖς ἀδικῶσιν ἀδικεῖν, πλεόν ἢ διπλάσιος τιμῆς ἄξιος
^c ἐκείνου. Ὁ μὲν γὰρ ἑνός, ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξιός ἐτέρων, ¹⁰
 μὴνύων τὴν τῶν ἄλλων τοῖς ἄρχουσιν ἀδικίαν· ὁ δὲ καὶ συγ-
 κολάζων εἰς δύναμιν τοῖς ἄρχουσιν, ὁ μέγας ἀνὴρ ἐν πόλει
 καὶ ^d τέλειος οὗτος ἀναγορευέσθω νικηφόρος ἀρετῆ.

56 ^a Ἰέρακος ἐκ τοῦ περὶ Δικαιοσύνης.

Φέρε γὰρ ἰδῶμεν, τί τοῖς πολλοῖς δοκεῖ περὶ δικαιοσύνης.
 Οἱ μὲν οὖν ἔξιν εἶναι φασὶ ψυχῆς ἀδωροδόκητον, ^b τοῦ
 κατὰ δύναμιν ἐκάστου στοχαζομένην· οἱ δὲ ἔξιν ἐν ψυχῇ,
 μήτε τῇ χειρόνι τύχῃ μήτε τῇ κρείττονι πλεόν ἢ ἔλαττον
 ἀπονέμουσαν, τὸ δ' ἴσον πᾶσι φυλάττουσαν. Δοκοῦσι δέ ²⁰
 μοι οἱ μὲν πρότεροι τὸν μὴ ἀλλοτρίων ἐπιθυμοῦντα χρημά-
 των ^c θαυμάζειν, τηρήσαντα δ' ἂν καὶ τὸ κατὰ δύναμιν
 ἐκάστῳ, εἰ κελεύειν τισὶ συγχωρηθεῖν· οἱ δεύτεροι δέ, τὸν μὴ
 τῇ ^d τύχῃ τὸ πλεόν μετροῦντα, πάντας δὲ τῶν αὐτῶν ^e ἀξι-
 οῦντα. Τί οὖν εἰ τοῦτο μαθῶν τις ἐν τοῖς ἄλλοις ἀδικιάτος
 εἶη; καὶ εἰ χρημάτων μὲν ἄρπαξ, ἀλλοτρίων δὲ ^f ἐπιθυμοῖ,
 ὑβριστῆς δὲ ὑπάρχοι καὶ ἀκόλαστος περὶ ἡδονᾶς, ἄρα

^a παμφαφεί] παμφαφί ^g A. Credo
 pr. scriptum παμφαφίον, sed dubito
 tamen. Forte παμφαφί ἂν λ.

55.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 730. D.

^b δὴ καὶ] καὶ om. A.

^c ἐκείνου] ἐκείνος A. ex em.

^d τέλειος] τέλειος A.

56.

^a Sic A. Simpliciter Ἰέρακος
 Trinc.

^b καὶ τοῦ] Gesnerus in marg.
 καὶ al. abest. Sic A. Trinc.

^c θαυμάζειν] θαυμάζων B. m. p.
 Trinc. Infra εἰ ἐκελεύειν Trinc.

^d τύχῃ] ψυχῇ A. N. Trinc.

^e ἀξιούντα] ἀξιούντας A.

^f ἐπιθυμοῖ] ἐπιθυμοῖ Codd. qua-
 tuor Schowii. Mox ὑπάρχοι A. Ja-
 cobsius in Athen. p. 271. corrigit,
 εἰ χρημάτων μὲν ἀπαξιαπλῶς ἀλλο-
 τρίων μὴ ἐπιθυμοῖ. Negans certe
 particula videtur desiderari.

^ε τοιούτων κακῶν ἀνάπλεως, δίκαιος ἂν εἴη; ὅτ' ἂν δὲ καὶ 30
τῶν αὐτῶν ἀξιώσῃ πάντας, πῶς μὲν οὐκ ἄφρων, πῶς δὲ οὐκ
ἄδικος, εἰ ὁμοίως τιμήσει τὸν τε σώφρονα καὶ τὸν ἀκόλασ-
τον, καὶ τὸν ἄφρονα, καὶ τὸν φρόνιμον;

57 ^α Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλ' οὐδὲ τὸ μὴ χρημάτων ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν δικαιο-
σύνης ὅρος, εὐτύχημα δὲ περὶ ἓν τι τῶν παθῶν. Ἵποκείσθω
γὰρ ὑπερβολῇ πλούσιον εἶναι τινα, δυνάμενον ἄλλοις ἐπαρ-
κεῖν πολλοῖς ἐκ τῶν ἰδίων, δόξης δὲ τοῦτον ἠττώμενον καὶ
φιλοτιμίας, καὶ μηδενὸς ἐλευθεριάζοντος ἀνέχεσθαι, ἀλλὰ 40
τοὺς μὲν ὑβρίζειν, ^β τοὺς δὲ τύπτειν, τοῖς δὲ κελεύειν, τερπό-
μενον τῷ πάντας ὑπακούειν αὐτῷ· τί οὖν ἂν τις τοῦτον εἴποι,
ὅτ' ἂν ^γ μηδενὸς μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῆ, βίαιος δὲ ἄλ-
λως ἢ καὶ τύραννος· καὶ ^δ πρῶτον μὲν τοῖς οἰκέταις, καὶ ταῖς
θεραπεινίσι χρῆσθαι κακῶς, τοὺς μὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον κολά-
ζοντα, ταῖς δὲ συγγινόμενον ^ε ἀνέδην· ἔπειτα μηδὲν ἀδικεῖν
ἠγεῖσθαι, ταῦτα ποιοῦντα;

58 ^α Ἐν ταυτῷ.

Οἱ μὲν ^β ἀπὸ τοῦ περιπάτου μεσότητα πλεονεξίας ^γ καὶ 50
μειονεξίας τὴν δικαιοσύνην εἰρήκασιν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς στοᾶς,
ἔξιν ἰσότητος ἀπονεμητικὴν. Καὶ ὡς μὲν οὐ μόνον οὐ δίκαιον,
ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον τὸ πάντας τῶν αὐτῶν ἀξιοῦν, ἐν τοῖς
ἔμπροσθεν εἴρηται· τὸ δὲ μεταξύ πλεονεξίας καὶ μειονεξίας,
ἐκβασίς ἐστὶ πράξεως ἀκατονόμαστος, ἀλλ' οὐκ ἀρετὴ ψυ-
χῆς. Πᾶσα δὲ πράξις ἐνέργεια ψυχῆς διὰ σώματος· ἢ δ'
ἐνέργεια, οὐκ ἀρετὴ, ^δ ἢ πᾶσα ἐνέργεια ἦν ἀρετὴ. Τὴν δὲ δι-

^ε ὁ τοσούτων] τοιούτων A. Trinc.

57.

^α Sic Trinc. Cohæret cum præcedentibus A. Recte, ait Gesnerus.

^β τοῖς δὲ] τοῖς δὲ A. B. m. sec.

^γ μηδενὸς μὲν] μὲν om. A.

^δ πρῶτον] πρώτοις A. Trinc.

^ε ἀναίδην] ἀνέδην A.

58.

^α Sic A.

^β ἀπὸ τοῦ] ἐπὶ τοῦ B. m. p. Trinc.

^γ καὶ μειονεξίας om. B.

^δ ἢ πᾶσα ἐν. ἦν ἀρ. Desunt A.

καιοσύνην πάντες ἀπαξᾶπλῶς ἀρετὴν ψυχῆς ὁμολογοῦσιν, ἀλλ' οὐ πρᾶξιν, οὐδὲ πράξεως ἀποτελεσμα. Τρία γάρ ἐστι περὶ ἕκαστον, ἢ ἕξις, ἢ πρᾶξις, ἢ ἀποτελεσμα. Ἐξις μὲν, καθ' ἣν πλεονεκτικοὶ τινες, ἢ μειονεκτικοὶ ἐσμέν· πρᾶξις δὲ, τὸ μειονεκτεῖν καὶ πλεονεκτεῖν· ἀποτελεσμα δὲ ἢ μειονεξία, καὶ ἢ πλεονεξία. Ὡσπερ ἕξις μὲν, ἢ ζωγραφικὴ πρᾶξις δὲ, ἢ ζωγραφία· ἀποτελεσμα δὲ, ἢ γραφή. Καὶ πάλιν¹⁰ ἕξις μὲν, ἢ ἀγαματοποιική πρᾶξις δὲ, τὸ ἀγαματοποιεῖν· ἀποτελεσμα δὲ, τὸ ἄγαλμα. Ἐἰ δὲ τις τὴν ἕξιν ὀρίζοιτο γραφὴν καὶ ἄγαλμα, τῷ τοῦ ἀποτελέσματος ὀνόματι καλῶν σφάλλῃσθαι ἀν ὁμολογοῖτο, καὶ σύγχυσιν ποιεῖν· οὕτως ὁ πλεονεξίαν καὶ μειονεξίαν τὴν ἕξιν ὀνομάζων, τῷ τοῦ ἀποτελέσματος ὀνόματι χρῆται κατὰ τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἕξεως. Καὶ ἡ μεσότης τοίνυν τῶν ἀποτελεσμάτων ἀποτελεσμα ἀν εἶη²⁰ τεταγμένων γὰρ ἐν τοῖς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποτελου- μένοις πλεονεξίας καὶ μειονεξίας, καὶ ἡ τούτων μεσότης εἶη ἀν ἀποτελεσμα, οὐχ ἕξις. Ἐστω δὲ μὴ ἐκβασις, ἀλλ' ἕξις ψυχῆς, οὔτε πλεονεκτικὴ ἢ οὔτε μειονεκτικὴ· ὁ περὶ τὸ τοίνυν, ἢ τινὶ μῆτε πλεονεκτῶν μῆτε μειονεκτῶν, ἔστι δίκαιος. Ἐπεὶ μὲν δὴ τὰ σωματικὰ ἀγαθὰ οὐκ ἀν φαῖεν εἶναι ταύτην, οὔτε ὡς τούτων ἀκρότητα, οὔτε ὡς μεσότητα· οὐ γὰρ δὴ³⁰ κτητὰ ταῦτα γίγνεται κατὰ τὴν ἡμετέραν πρόθεσιν τε καὶ σπουδῆν, ἀλλὰ τὰ πολλὰ τούτων ἐστὶ φύσεως. Κάλλος μὲν γὰρ ἐστὶ φύσει, καὶ ἰσχύς σώματος, καὶ³⁰

^c ἢ πλεονεξία] deest articulus B. Supra μειονεκτοὶ Trinc.

ⁱ εἰ δὲ — καὶ ἄγαλμα A. in marg. ^ε ὀνόματι] τοῦνομά ἐστι B. m. p. Trinc.

^h οὔτε μειονεκτικὴ supplent Scho-wii mss. Gesnerus in marg.: Quomodo hæc legerimus, in translatione videbis. Vertit scil.: Itaque videamus num justitia sit

animi habitus, neque pluris neque minoris assumptivus: item an justus is, qui neque nimium neque parum sibi sumit.

ⁱ ὁ περὶ τὸ τοίνυν ἢ τινι] Forte, ὁ ἀπέριττος τοίνυν, ἢ τινι.

^k ἐστὶ] ἔσται A. Gesneri margo.

^l περὶ μὲν] Desunt hinc A. usque ad σώματος φύσει.

^m κτητὰ] κατὰ B.

ὑγίεια· εἰ δὲ ἡ γηράμεθα, τὴν μὲν ἰσχὺν ἐπιτείνειν τροφαῖς τε καὶ γυμνασίοις, τὴν δὲ ὑγίειαν διαίτη ποιά τηρεῖν, καὶ ἐκπίπτουσαν ἀνακαλέσασθαι· ἀλλ' ὅμως ὡς οὐκ ἐφ' ἡμῖν οὕσης ἐξ ἀρχῆς τῆς τούτων κτήσεως, ἀπονεμητέον τῇ τοῦ σώματος φύσει. Καίτοι καὶ τούτοις πλεονεκτεῖν λέγονταί τινες, ἰσχυῖ μὲν, εἰ τύχοι Μίλων ὁ Κροτωνιάτης· κάλλει δὲ, Λαῖς ἢ Κορινθία, καὶ εἴ τινες τούτοις παραπλήσιοι. Τίς οὖν ἂν γένοιτο Μίλωνος ἀδικία; ἢ τίς Λαίδος πλεονεξία; 40

Ἄρα εἰ μὲν Μίλων περιέλθοι τοὺς ἀσθενεστέρους τύπτων τε, καὶ τὰ τούτων χρήματα διαρπάζων, καὶ τὰς τούτων γυναῖκας; καὶ Λαῖς ὁμοίως, ὁ μισθὸν μὲν πλεῖστον εἰσπράττουσα παρὰ τῶν ἐραστῶν, ἐνίων δὲ γυναικῶν καὶ γάμους διαλύουσα, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ πλεονεκτεῖν; ἢ Περὶ ποίαν οὖν ὕλην τὴν αἵρεσίν τις ποιήσεται τοῦ μήτε ὑπερβάλλοντος, μήτ' αὖ ἐλλείποντος; ἢ τὸ ἀγελαῖον ἐκείνο, καὶ κοινόν, ἀρκυῖ τοῖς ἑαυτοῦ, καὶ μὴ διάρπαζε τὰ πλησίον, μηδ' αὖ προῖεσο ἑαυτῶν σῶν, ὡς κατὰ 50 τούτο μειονεκτῶν; Τὸ μὲν δὴ μὴ βιάζεσθαι δυναίμην, εἴποι τις ἂν, ἐπ' ἐμοὶ γὰρ τοῦτο· τὸ δὲ ἢ μὴ πλεονεκτεῖσθαι, πῶς ἂν γένοιτο; πολλοὶ γὰρ οἱ κρείττους. Ἄλλ' εἴ τις βούλοιο δεομένοις ἐπαρκεῖν, καὶ ὄρφανὰς συνεκδιδόναι, καὶ αἰχμαλάτους λύσασθαι, ταῦτα μὲν ἴσως ἢ δυνατόν ἐστι ποιεῖν, ἀλλ' οὐ τῶ γε τιμῶντι τὴν προειρημένην ἢ μεσότητα· πλεονεκτεῖσθαι γὰρ ἐστὶ καὶ μειονεκτεῖν τὸν ταῦτα ποιεῖν ἀνεχόμενον. Πῶς οὖν αὐτὴν ὀρίζεται ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος; ἔξιν εὐλογον ψυχῆς ὀρθότητος ἐπιμελουμένην· ἢ τιμωρίας ἀπαί-

¹¹ γηράμεθα] Forte πειράμεθα. Gesnerus.

¹⁰ μισθὸν μὲν] μὲν om. A.

¹² περὶ ποίαν usque ad ἀνεχόμενον desunt A. Mox μὴ δ' αὖ Trinc.

⁹ αἰτοῦ] σαυτοῦ B. m. sec.

¹ τῶν σῶν] τὸ σὸν B. m. sec.

⁵ μὴ πλεονεκτεῖσθαι] Deest μὴ N. B.

¹ ὄρφανὰς] ὄρφανούς B. m. sec. ὄρφανὰς Trinc.

¹¹ δυνατός] δυνατόν codd. quidam Schowii, Trinc.

¹² μεσότητα] ποσότητα B.

τησιν παρὰ τῶν ^xπροηδικηκότων. Οὐχ ὡς ταῦ ἢ ^yσυνδεσ-
μοῦντος τὴν ἐτέραν τῶν προτάσεων.

59 ^aΞενοφῶντος ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων.

Καὶ ὁ Σωκράτης ^bἔφη, Οὐ δῆπου, ὦ Εὐθύδημε, ταύτης
^cτῆς ἀρετῆς ἐφίεσαι δι' ἣν ἄνθρωποι πολιτικοὶ γίνονται, καὶ
οἰκονομικοὶ, καὶ ἄρχειν ἱκανοὶ, καὶ ὠφέλιμοι τοῖς τε ἄλλοις ¹⁰
ἄνθρώποις, καὶ ἑαυτοῖς; Καὶ ὁ Εὐθύδημος, Σφόδρα γ', ἔφη,
ὦ Σώκρατες, ταύτης τῆς ἀρετῆς δέομαι. Νῆ Δί', ἔφη ὁ
Σωκράτης, τῆς καλλίστης ἀρετῆς, καὶ μεγίστης ἐφίεσαι
τέχνης· ἐστὶ γὰρ τῶν βασιλέων αὕτη, καὶ καλεῖται βασι-
λική. Ἄτάρ, ἔφη, κατανεόηκας, εἰ οἷόν τέ ἐστὶ, μὴ ὄντα
δίκαιον, ἀγαθὸν ταῦτα γενέσθαι; Καὶ μάλα, ἔφη, οὐχ οἷόν
τέ γε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γενέσθαι. Τί οὖν,
ἔφη, σὺ ἤδη ταῦτο κατείργασαι; Οἶμαί γε, ἔφη, ὦ Σώκρα-
τες, οὐδενὸς ἂν ἤττον φανῆναι δίκαιος. Ἄρ' οὖν, ἔφη, τῶν ²⁰
δικαίων ἐστὶν ἔργα, ὡσπερ τῶν τεκτόνων; Ἔστι μέντοι, ἔφη.
Ἄρ' οὖν, ἔφη, ὡσπερ οἱ τέκτονες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἔργα ἐπι-
δειῖξαι, οὕτως οἱ δίκαιοι τὰ ἑαυτῶν ἔχοιεν ἂν ἐξηγήσασθαι;
Μὴ οὖν, ἔφη ὁ Εὐθύδημος, ἐγὼ οὐ δύναμαι τὰ τῆς δικαιο-
σύνης ἔργα ^dἐξηγήσασθαι; καὶ νῆ Δί' ἔγωγε τὰ τῆς ἀδικίας
ἐπεὶ οὐκ ὀλίγα ἐστὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὁρᾶν τε ^eτοιαῦτα
καὶ ἀκούειν. Βούλει οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, γράψομεν ἐνταυθοῖ ³⁰
μὲν δέλτα, ἐνταυθοῖ δὲ ἄλφα· εἶτα, ὅ τι μὲν ἂν ^fδοκῆ ἡμῖν
τῆς δικαιοσύνης ἔργον εἶναι, πρὸς ^gτὸ δέλτα τιθῶμεν· ὅ τι δ'
ἂν τῆς ἀδικίας, πρὸς τὸ ἄλφα. Εἴ τι σοι δοκεῖ, ^hἔφη, προσδεῖν
τούτων, ποίει ταῦτα. Καὶ ὁ Σωκράτης γράψας, ὡσπερ εἶπεν,

^x προηδικηκότων] προδικότων A. p. m.
^y συνδέσμου] συνδεσμοῦντος codd.
Schowii.

59.

^a Sic Trinc. μνημονευμάτων A.
Scil. Memor. IV. 2, 11.

^b ἔφη] εἶπεν A.

^c τῆς ἀρετῆς] τῆς om. A. Mox
καὶ καλλίστης Trinc.

^d ἐξηγήσασθαι] ἡγήσασθαι A.

^e τοιαῦτα] ταῦτα B.

^f δοκῆ] δοκεῖ A.

^g τῷ δ] τὸ δέλτα A.

^h ἔφη om. B. m. p. Mox εἶπον Trinc.

Οὐκ οὖν, ἔφη, ἔστιν ἐν ἀνθρώποις ψεύδεσθαι; Ἔστι μέντοι, ἔφη. Ποτέρωσε οὖν, ἔφη, ἰθῶμεν τοῦτο; Δῆλον ὅτι, ἔφη, πρὸς τὴν ἀδικίαν. ^k Οὐκ οὖν, ἔφη, καὶ ἐξαπατᾶν ἐστι; Καὶ μάλα, ἔφη. Τοῦτο οὖν ποτέρωσε θῶ; Καὶ τοῦτο δῆλον ὅτι, ἔφη, πρὸς τὴν ἀδικίαν. Τί δὲ τὸ ^l κλέπτειν; καὶ τοῦ-⁴⁰ το, ἔφη. Τί δ' ἀνδραποδίζεσθαι; Καὶ τοῦτο. Πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ, οὐδὲν ^m τούτων ἡμῖν κείσεται, ὧ³ Εὐθύδημε; Δεινὸν ⁿ δ' ἂν εἴη, ἔφη. ^o Τί δὲ, εἰάν τις στρατηγὸς ^p αἰρεθεῖς, ἀδικόν τε καὶ ^q αἰσχροὺς πόλιν ἐξανδραποδίσῃται, φήσομεν τοῦτον ἀδικεῖν; Οὐ δῆτα, ἔφη. Δίκαια δὲ ποιεῖν οὐ φήσομεν; Καὶ μάλα. Τί δὲ, ἂν ἐξαπατᾶ πολέμων αὐτοῖς; Δίκαιον, ἔφη, καὶ τοῦτο. Ἐὰν δὲ κλέπτη τε καὶ ^r ἀρπάξῃ τὰ τούτων, οὐ δίκαια ποιήσει; Καὶ μάλα, ἔφη. Ἄλλ' ἐγὼ σε τὸ ^s πρῶτον ὑπέλαβον ^t πρὸς τοὺς φίλους μόνους ταῦτα ἐρατᾶν.⁵⁰ Οὐκ οὖν, ἔφη, ὅσα πρὸς τῇ ἀδικίᾳ ἐθήκαμεν, ταῦτα ^u καὶ πρὸς τῇ δικαιοσύνῃ θετέον ἂν εἴη; ἔφη, Ἔοικε. Βούλει οὖν, ἔφη, ταῦτα ^w θέντες οὕτω, διορισόμεθα πάλιν, πρὸς μὲν τοὺς πολέμιους δίκαιον εἶναι ταῦτα ποιεῖν, πρὸς δὲ τοὺς φίλους ἀδικόν· ἀλλὰ ^x δεῖν πρὸς γε τούτους ὡς ἀπλούστατον εἶναι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη ^y ὁ Εὐθύδημος. Τί οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, εἰάν τις στρατηγὸς ὁρῶν ἀθύμως ἔχον τὸ στράτευμα, ψευσά-¹

ⁱ ἰθῶμεν] θῶ Trinc. θῶ καὶ A. et mox om. ἔφη.

^k οὐκοῦν — τοῦτο ἔφη parenthesi inclusa leguntur in ed. Gesneri, qui in marg. annotavit: *Parenthesi inclusa non sunt in Halensi*. Scil. Xenophontis editione. Vide infra. Οὐκοῦν usque ad ἀδικίαν habet A. in marg.

^l βλέπειν] κλέπτειν A. B. m. sec. Gesner. ed. 3. κακουργεῖν Gesneri margo. Ex exempl. puto Xenophontis.

^m τούτων ἡμῖν] ἡμῖν τούτων A.

ⁿ δ'] deest A. γὰρ Gesneri

margo. Fortasse leg. δεινὸν τῶν εἴη.

^o τί δαί] τί δὲ A.

^p αἰρεθεῖς] αἰρεθῆς B. m. p. Trinc. supra τις om. Trinc.

^q αἰσχροὺς] ἐχθρῶν Gesneri margo.

^r ἀρπάξῃ] ἀρπάξει A.

^s πρῶτον] πρῶτα A.

^t πρὸς] εἰς A. μόνους om. B.

^u πρὸς] καὶ πρὸς A.

^w θέντες οὕτω] οὕτω θέντες A.

^x δεῖν] δεῖ Trinc. Mox dedi γε

pro τε.

^y ὁ Εὐθύδημος om. A. Trinc.

μενος ^z φήσῃ συμμάχους προσιέναι, καὶ τῷ ψεύδει τούτῳ καταπαύσῃ τῆς ἀθυμίας τοὺς στρατιώτας, πατέρωθι τὴν ἀπάτην ταύτην θήσομεν; Δοκεῖ μοι, ἔφη, πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Ἐὰν δέ τις υἱὸν αὐτοῦ δεόμενον φαρμακείας, ^a καὶ μὴ προσιέμενον φάρμακον, ἐξαπατήσας ὡς ^b σῖτον τὸ φάρμακον δῶ, καὶ τῷ ψεύδει χρησάμενος, οὕτως ὑγιῆ ποιήσῃ, ταύτην αὖ τὴν ἀπάτην ποῖ θετέον; Δοκεῖ μοί, ἔφη, καὶ ταύτην εἰς τὸ αὐτό. Τί δέ, εἰάν τις ἐν ἀθυμίᾳ ὄντος φίλου, δεί-¹⁰σας μὴ διαχρήσῃται ἑαυτὸν, κλέψῃ, ἢ ἀρπάσῃ ζίφος, ἢ ἄλλο τι ^c τοιοῦτο, ^d τοῦτο αὖ ποτέρωσε θετέον; Καὶ ^e τοῦτο νῆ Δία πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Λέγεις, ἔφη, σὺ οὐδὲ πρὸς τοὺς φίλους ἅπαντα δεῖν ἀπλοῖζεσθαι; Μὰ Δί' οὐ δῆτα, ἔφη· ἀλλὰ μετατιθεμαι τὰ εἰρημένα, εἴπερ ἔξῃστι. Δεῖ γέ ^f τοι, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐξεῖναι πολὺ μᾶλλον, ἢ μὴ ὀρθῶς τιθέναι. Τῶν δὲ δὴ τοὺς φίλους ἐξαπατώντων ἐπὶ βλάβῃ, ἵνα μὴδὲ τοῦτο ^g παραλίπωμεν ἄσκεπτον, πότερος ἀδικώτερός ἐστιν ὁ ²⁰ ἐκὼν, ἢ ὁ ἄκων; Ἄλλ', ὦ Σώκρατες, οὐκέτι μὲν ἔγωγε πιστεύω οἷς ἀποκρίνομαι· καὶ γὰρ τὰ πρόσθεν πάντα νῦν ^h ἄλλως ἔχειν δοκεῖ μοι, ἢ ὡς ἐγὼ τότε ᾔμην. Ὅμως δὲ εἰρήσθω μοι, ἀδικώτερον εἶναι τὸν ἐκόντα ψευδόμενον τοῦ ἄκοντος. Δοκεῖ δέ σοι μάθησις καὶ ἐπιστήμη τοῦ δικαίου εἶναι, ὡς περ τῶν γραμμάτων; Ἐμοιγε. Πότερον δὲ γραμματικώτερον κρίνεις, ὅς ἂν ἐκὼν μὴ ὀρθῶς ⁱ γράφῃ, καὶ ἀναγινώσκῃ, ἢ ὅς ἂν ἄκων; Ὅς ἂν ἐκὼν, ἔγωγε. Δύναίτο ³⁰ γὰρ, ὅποτε βούλοίτο, καὶ ὀρθῶς αὐτὰ ποιεῖν. Οὐκ οὖν ὁ

^z φήσει] φήσῃ A. et mox καταπαύσῃ pro καταπαύσει.

^a καὶ μὴ προσιέμενον φάρμακον om. Trinc.

^b σῖτον] σιτίαν Gesneri margo. σῖτον Trinc.

^c τοιοῦτο] τοιοῦτον A.

^d τοῦτο αὖ] τοῦτο αὐτὸ Trinc.

^e Ib. τοῦτο—τὴν δικαιοσύνην] αὐτὸ — τῇ δικαιοσύνῃ A.

^f τοι] τῷ A

^g παραλίπωμεν] παραλείπωμεν A.

^h ἄλλως] ἄλλων B. m. p. Trinc.

Mox δὲ om. A.

ⁱ γράφῃ] γράφοι A.

^k μὲν ἐκῶν μὴ ὀρθῶς γράφων, γραμματικὸς ἂν εἴη· ὁ δὲ ἄκων, ἀγράμματος; Πῶς γὰρ οὐ; Τὰ δίκαια δὲ πότερον ὁ ἐκῶν ψευδόμενος καὶ ἐξαπατῶν οἶδεν, ἢ ὁ ἄκων; Δηλονότι ὁ ἐκῶν. Οὐκ οὖν γραμματικώτερον μὲν ^l τὸν ἐπιστάμενον γράμματα τοῦ μὴ ἐπισταμένου φῆς εἶναι; ^m Ναί. Δικαιότερον δὲ τὸν ἐπιστάμενον τὰ δίκαια τοῦ μὴ ἐπισταμένου; ⁿ Φαίνεται. Δοκῶ δέ μοι καὶ ταῦτα οὐκ οἶδ' ὅπως ^o λέγειν. ⁴⁰ Τί δὲ δὴ, ὅς ἂν βουλόμενος τάληθῃ λέγειν, μηδέποτε ^p ταυτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγει, ἀλλ' ὁδόν τε φράζων τὴν αὐτήν, τοτὲ μὲν πρὸς ἑῷ, τοτὲ δὲ πρὸς ἐσπέραν φράζει; καὶ λογισμὸν ἀποφαινόμενος τὸν αὐτὸν, τοτὲ μὲν πλείω, τοτὲ δὲ ἐλάττω ἀποφαίνεται, τί σοι δοκεῖ ὁ τοιοῦτος; Δῆλος νῆ Δί εἶναι, ὅτι ἂ ᾤετο εἰδέναι, οὐκ οἶδεν. Οἶσθα δέ τινας ἀνδραποδάδεις καλουμένους; Ἐγαγε. Πότερον δι' ἀμαθίαν ἢ διὰ σοφίαν; Δῆλον ὅτι δι' ἀμαθίαν. Ἄρ' οὖν διὰ τὴν τοῦ χαλκεύειν ἀμαθίαν τοῦ ὀνόματος τούτου τυγχάνουσιν; Οὐ δῆτα. ⁵⁰ Ἄλλ' ἄρα διὰ τὴν τοῦ τεκταίνεσθαι; Οὐδὲ διὰ ταύτην. ^q Ἄλλὰ τὴν τοῦ σκυτεύειν; Οὐδὲ δι' ἐν τούτων, ἔφη, ἀλλὰ καὶ τούναντίον· οἱ γὰρ πλεῖστοι τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπισταμένων ἀνδραποδάδεις εἰσίν. Ἄρ' οὖν τῶν τὰ καλά καὶ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια μὴ εἰδόντων τὸ ὄνομα τοῦτό ἐστιν; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Οὐκ οὖν δεῖ παντὶ τρόπῳ ^r διατειναμένους φεύγειν, ὅπως μὴ ἀνδράποδα ᾤμεν;

^k μὲν ἐκῶν μὴ ὀρθῶς γράφων] μὴ ἐκῶν γράφων primo, dein μὴ erasum, et μὴ ὀρθῶς addita in marg. A.

^l τὸν ἐπιστάμενον] τὸν μὴ ἐπιστ. A. Sed μὴ postea del.

^m ναί om. A.

ⁿ φαίνεται] φαίνομαι Gesneri margo. μοι om. A.

^o λέγειν] λέγεις B. m. p. Trinc. τί δαι Trinc.

^p ταῦτα] ταῦτα A.

^q ἀλλὰ τὴν] ἀλλὰ διὰ τὴν B. m. sec.

^r διατειναμένους] διατιμωμένους A. διατεινομένους B. m. sec. διατιμωμένους Trinc.

60 ^a Ἐν ταυτῷ.

^b Οἶδα δέ ποτ' αὐτὸν καὶ πρὸς Ἴππίαν τὸν Ἡλεῖον περὶ τοῦ δικαίου τοιαύδε διαλεχθέντα. Διὰ χρόνου γὰρ ἀφικόμενος ὁ Ἴππίας Ἀθήναζε, παρεγένετο τῷ Σωκράτει λέγοντι πρὸς τινὰς, ὡς θαυμαστὸν εἶη τὸ εἰ μὲν τις ^c μέλλοιτο σκυτέα διδάσασθαι τινὰ, ἢ τέκτονα, ἢ χαλκέα, ἢ ἵππέα, μὴ ἀπορεῖν ὅπη ἂν πέμψας τούτου τύχοι· (φασὶ δέ τινες καὶ ἵππον καὶ βῶν τῷ βουλομένῳ δικαίους ποιήσασθαι, πάντα μεστὰ εἶναι τῶν διδάζοντων) εἰάν τις βούληται, ἢ αὐτὸς ¹⁰ μαθεῖν τὸ δίκαιον, ἢ υἱὸν, ἢ οἰκέτην διδάσασθαι, μὴ ^d εἰδέναι ποίαν ἐλθὼν τύχοι τούτου. Καὶ ὁ μὲν Ἴππίας ἀκούσας ταῦτα, ὡς περ ἐπισκώπτων αὐτὸν, Ἔτι γὰρ σὺ, ^e ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἐκεῖνα τὰ αὐτὰ λέγεις ἢ ἐγὼ πάλαι ποτέ σου ἤκουσα; Καὶ ὁ Σωκράτης, Ὅ δέ γε τούτου δεινότερον, ἔφη, ὦ Ἴππία, οὐ μόνον ἀεὶ ^f ταυτὰ λέγω, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν· σὺ δ' ἴσως διὰ τὸ πολυμαθῆς εἶναι, περὶ τῶν αὐτῶν οὐδέποτε τὰ αὐτὰ λέγεις. Ἀμέλει, ἔφη, πειρῶμαι καινόν τι λέγειν ἀεὶ. Πότερον, ἔφη, καὶ περὶ ὧν ἐπίστασαι, οἷον ²⁰ περὶ γραμμάτων, εἰάν τις ἔρηταί σε, πόσα καὶ ποῖα Σωκράτους ἐστίν, ἄλλα μὲν ^g πρὶν, ἄλλα δὲ νῦν πειρᾶ λέγειν; ἢ περὶ ἀριθμῶν τοῖς ἐρωτῶσιν, εἰ τὰ δῖς πέντε, δέκα γίνονται, οὐ τὰ αὐτὰ νῦν ^h ἢ καὶ πρότερον ἀποκρίνη; Περὶ μὲν τούτων, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὡς περ σὺ, καὶ ἐγὼ ἀεὶ τὰ αὐτὰ λέγω· περὶ μέντοι τοῦ δικαίου πάνυ οἶμαι νῦν ἔχειν εἰπεῖν, πρὸς ἃ οὔτε σὺ, οὔτ' ἂν ἄλλος οὐδεὶς δύναίτο εἰπεῖν. Νῆ

60.

^a Sic Trinc. Scil. IV. 4, 5.

^b Ab initio usque ad ἔργῳ ἐπιδείκνυμι desunt A.

^c μέλλοιτο] βούλοιτο margo Gesneri.

^d εἰδέναι ποίαν] εἶναι ὅπη ἂν mar-

go Gesneri.

^e ἔφη om. Trinc.

^f ταῦτα] τὰ αὐτὰ margo Gesneri. ᾧ ante Ἴππία om. Trinc.

^g πρὶν] πρότερον margo Gesneri. Mox πειρᾶ om. Trinc.

^h ἢ καὶ] Deest ἢ Trinc.

τὴν ἰ¹Ηραν, ἔφη, μέγα λέγεις ἀγαθὸν εὐρηκέναι, εἰ παύ-³⁰
 σονται μὲν οἱ δικασταὶ δίχα ψηφίζομενοι· παύσονται
 δὲ οἱ πολῖται περὶ τῶν δικαίων ἀντιλέγοντές τε, καὶ ἀν-
 τιδικοῦντες, καὶ στασιάζοντες· παύσονται δ' αἱ πόλεις
 διαφερόμεναι περὶ τῶν δικαίων, καὶ πολεμοῦσαι· καὶ ἐγὼ
 μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπολειφθείην ἄν σου, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι
 τηλικούτον ἀγαθὸν εὐρηκότος. Ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη, οὐκ
 ἀκούσῃ, πρὶν γ' ἂν αὐτὸς ἀποφῆνῃ, ὅ τι νομίζεις τὸ δίκαιον
 εἶναι· ἀρκεῖ γὰρ ὅτι τῶν ἄλλων καταγελαῶς, ἐρωτῶν μὲν⁴⁰
 καὶ ἐλέγχων πάντας, αὐτὸς δ' ἰουδενὶ ἐθέλων ὑπέχειν λόγον,
 οὐδὲ γνώμην ἀποφαίνεσθαι περὶ οὐδενός. Τί δέ, ᾧ Ἰππία,
 ἔφη, οὐκ ἤσθησαι, ὅτι ἐγὼ ἂν δοκεῖ μοι δίκαια εἶναι οὐδὲν
 παύομαι ἀποδεικνύμενος; Καὶ ποῖος δὴ σοι, ἔφη, οὗτος ὁ
 λόγος ἐστίν; Εἰ δὲ μὴ λόγῳ, ἔφη, ἀλλ' ἔργῳ^k ἐπιδείκνυ-
 μι· ἢ οὐ δοκεῖ σοι ἀξιοτεκμαρτότερον τοῦ λόγου τὸ ἔργον
 εἶναι; Πολύ γε νῆ Δί', ἔφη. Δίκαια μὲν γὰρ λέγοντες,
 πολλοὶ ἀδίκῃ ποιοῦσι· δίκαια δὲ πράττοντων οὐδ' ἂν εἷς⁵⁰
 ἀδίκος εἴη. ἰ¹Ἡσθησαι οὖν πάποτε μου, ἢ ψευδομαρτυροῦν-
 τος, ἢ συκοφαντοῦντος, ἢ πόλιν ἢ φίλους,^m εἰς στάσιν ἐμβα-
 λόντος, ἢ ἄλλο τι ἀδίκον πράττοντος; Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Τὸ δὲ
 τῶν ἀδίκων ἀπέχεσθαι, οὐ δίκαιον ἡγή; Δῆλος εἶ, ἔφη, ᾧ
 Σώκρατες, καὶ νῦν διαφεύγειν ἐγχειρῶν, τὸ ἀποδείκνυσθαι
 γνώμην, ὅ τι νομίζεις τὸ δίκαιον· οὐ γὰρ ἂν πράττουσιν οἱ δί-
 καιοι, ἀλλ' ἂν μὴ πράττουσι, ταῦτα λέγεις. Ἀλλ' ᾧ μὴν¹
 ἔγωγε, ἔφη ὁ Σωκράτης, τὸ μὴ θέλειν ἀδικεῖν, ἰκανὸν δικαιο-
 σύνης ἐπίδειγμα εἶναι· εἰ δέ σοι μὴ δοκεῖ, σκέψαι, εἰάν

ⁱ ἡμέραν] ἦραν B. margo Ges-
 neri.

^j οὐδενὶ] οὐδ' ἐνὶ B. Paullo su-
 pra ἐρωτῶν Trinc. Mox ib. om.
 ἔφη.

^k ἐπιδείκνυμι] ἀποδείκνυμαι margo

Gesneri.

^l ἤσθησαι usque ad δίκαιον λέγεις
 om. A.

^m εἰς στάσιν] ἢ στ. B. m. p.
 Trinc.

ⁿ τὸδε σοι μάλλον ἀρέσκη· φημί γὰρ ἐγὼ ὁ νόμιμον δίκαιον εἶναι. Ἐὰρ τὸ αὐτὸ λέγεις, ὦ Σώκρατες, νόμιμόν τε καὶ δίκαιον εἶναι; Ἐγώ γε, ἔφη. Οὐκ ἄρα αἰσθάνομαί σου, ὅποιον νόμιμον, ἢ ποῖον δίκαιον λέγεις. Νόμους δὲ πόλεως, ἔφη, ἠγινώσκεις; Ἐγώ γε, ἔφη. Καὶ τίνας τούτους νομίζεις; Ἄ οἱ πολῖται, ἔφη, συνθέμενοι ἅ τε δεῖ ποιεῖν καὶ ¹⁰ ἄν ἀπέχεσθαι, ἐγράψαντο. Οὐκ οὖν, ἔφη, νόμιμος μὲν ἂν εἴη, ὁ κατὰ ταῦτα πολιτευόμενος· ἄνομος δὲ, ὁ ταῦτα παραβαίνων; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκ οὖν καὶ δίκαια μὲν ἂν πράττοι ἢ ὁ τούτοις πειθόμενος, ἄδικα δὲ ὁ τούτοις ἀπειθῶν; Πάνυ μὲν οὖν. Οὐκ οὖν ὁ μὲν τὰ δίκαια πράττων, δίκαιος· ὁ δὲ τὰ ἄδικα, ἄδικος; Ἐπῶς γὰρ οὐ; Ὁ μὲν ἄρα νόμιμος, δίκαιός ἐστιν, ὁ δὲ ἄνομος, ἄδικος; Καὶ ὁ Ἰππίας, ἢ Νόμους δ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, πῶς ἂν τις ἠγήσαιτο σπουδαῖον πρᾶγμα εἶναι, ἢ τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς, ²⁰ οὐς γε πολλάκις αὐτοὶ οἱ θέμενοι ἀποδοκιμάσαντες μετατίθενται; Καὶ γὰρ πόλεμον, ἔφη ὁ Σωκράτης, πολλάκις ἀράμεναι πόλεις, πάλιν εἰρήνην ποιοῦνται. Καὶ μάλα, ἔφη. Διάφορον οὖν τι οἶε ποιεῖν, ἔφη, τοὺς τοῖς νόμοις πειθόμενους φαυλίζων, ὅτι καταλυθεῖεν ἂν οἱ νόμοι, ἢ εἰ τοὺς ^w ἐν τοῖς πολέμοις εὐτακτοῦντας ψέγοις, ὅτι γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ^x ἢ καὶ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ταῖς πατρίσι προθύμως βοηθοῦντας μέμφη; Μὰ Δί' οὐκ ἐγὼ, ἔφη. Λυκούργον δὲ τὸν Λακεδαιμόνιον, ἔφη ὁ Σωκράτης, καταμεμάθηκας, ὅτι οὐδὲν ἂν ³⁰

ⁿ τὸ δε] τὰδε margo Gesneri.
^o τὸ νόμιμον] τὸν νόμον margo Gesneri.
^p ἄρα] γὰρ margo Gesneri.
^q ἠγινώσκεις] ἠγινώσκεις A.
^r τούτοις om. A. B. ὁ τούτοις Trinc.
^s πῶς—δίκαιός ἐστιν. Hæc verba parenthesi inclusit Gesnerus, cum hac nota in margine: Parenthesi

inclusa non sunt in Halensi. πῶς usque ad ἄδικος habet A. in marg.
^t ἀνόμους] νόμους A. B. m. sec. Gesneri margo.
^u οὐ γε] οὐς γε A. ex em. B. m. sec.
^v ἔφη om. A.
^w ἐν τοῖς πολέμοις] πολεμίους Gesneri margo.
^x ἢ καὶ τοὺς] ἢ om. Trinc.
^y μεμάθηκας ἔφη ὁ Σωκ. A.

διάφορον τῶν ἄλλων πόλεων τὴν Σπάρτην ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ^z μάλιστα ^a ἐνειργάσατο αὐτῇ; τῶν δὲ ἀρχόντων ἐν ταῖς πόλεσιν, οὐκ οἶσθα, ὅτι οἱ τινες ἀν τοῖς πολίταις αἰτιώτατοι ὥσι ^b τοῦ τοῖς νόμοις πείθεσθαι, οὗτοι ἄριστοί εἰσι; καὶ πόλις, ἐν ἣ μάλιστα οἱ πολῖται τοῖς νόμοις πείθονται, ἐν εἰρήνῃ τε ἄριστα διάγει, καὶ ἐν πολέμῳ ἀνυπόστατός ἐστιν; Ἄλλὰ μὴν καὶ ὁμόνοιά ^c γε μέγιστόν τε ἀγαθὸν δοκεῖ ταῖς πόλεσιν εἶναι, καὶ πλειστάκις ἐν αὐταῖς αἱ γερουσίαι καὶ οἱ ἄριστοι ἄνδρες παρακε- 40 λεύονται ^d τοῖς πολίταις ὁμονοεῖν, καὶ πανταχοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι νόμος κεῖται, τοὺς πολίτας ὁμνύναι ὁμονοήσειν, καὶ πανταχοῦ ὁμνούουσι τὸν ὄρκον τοῦτον. Οἶμαι δ' ἐγὼ ταῦτα γίγνεσθαι, οὐχ ὅπως τοὺς αὐτοὺς χοροὺς κρίνωσιν οἱ πολῖται, ^e οὐδ' ὅπως τοὺς αὐτοὺς αὐλητὰς ἐπαινῶσιν, οὐδ' ὅπως τοὺς αὐτοὺς ποιητὰς αἴρωνται, οὐδ' ἵνα τοῖς αὐτοῖς ἡδῶνται, ἀλλ' ἵνα τοῖς νόμοις ^f πείθωνται· τούτοις γὰρ τῶν πολιτῶν ἐμμενόντων αἱ πόλεις ἰσχυρόταταί τε καὶ εὐδαιμονέσταται γίνονται, ἀνευ δ' ^g ὁμονοίας οὐτ' ἂν πόλις εὖ πολιτευθεῖ, 50 οὐτ' οἶκος καλῶς οἰκηθεῖ. Ἰδίᾳ δὲ, πῶς μὲν ἂν τις ἦττον ὑπὸ πόλεως ζῆμιοῖτο, ^h πῶς δ' ἂν μᾶλλον τιμῶτο, ἢ εἰ τοῖς νόμοις πείθοιτο; πῶς δ' ἂν ἦττον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἦτῶτο, ἢ πῶς ἂν ⁱ μᾶλλον νικῶη; Τίνι δ' ἂν τις μᾶλλον ^k πιστεύσειεν παρακαταθήκας, ἢ χρήματα, ἢ θυγατέρας, ἢ

^z μάλιστα οὐς] μᾶλλον A. οὐς om.

Trinc.

^a ἐνειργάσατο] ἐνειρμόσατο B.

m. p.

^b τοῦ τοῖς νόμοις] τοῖς om. A. τοῦ om. Trinc.

^c γε et τε] om. A.

^d τοῖς πολίταις] ταῖς πόλεσιν suprasc. A.

^e οὐδ' ὅπως τ. ἀ. ἀ. ἐ. In B. a m. sec. om. Trinc.

^f πείθωνται] πύθωνται Trinc.

VOL. I.

^g ὁμονοίας] εὐδαιμονίας A. et in marg. ὁμονοίας.

^h (πῶς δ' ἂν Parenthesi inclusa non sunt in Halensi editione, sed optime huc quadrant. Gesner.

ⁱ μᾶλλον νικῶη] τίνι δ' ἂν τις μᾶλλον νικῶη addit A.

^k πιστεύσειεν] παρακαταθήκας addit A. παρακαταθέσθαι B. m. sec.

υιούς; τίνα δ' ἂν ἡ πόλις ὅλη ἀξιοπιστότερον ἠγήσαιο τοῦ νομίμου; παρὰ τίνος δ' ἂν μᾶλλον τῶν δικαίων τύχοιεν, ἢ γονεῖς, ἢ οἰκεῖοι, ἢ οἰκέται, ἢ φίλοι, ἢ πολῖται, ἢ ξένοι; ¹ τίνοι δ' ἂν μᾶλλον πολέμιοι πιστεύσειαν ἢ ἀνοχὰς ἢ σπονδὰς ἢ συνθήκας περὶ εἰρήνης; τίνοι δ' ἂν μᾶλλον ἢ τῶ νομίμῳ σύμμαχοι ἐθέλοισιν γίνεσθαι; τίνοι δ' ἂν μᾶλλον ^m οἱ σύμμαχοι πιστεύσειαν ἡγεμονίαν, ἢ φρουραρχίαν, ἢ πόλεις; τίνα δ' ἂν τις εὐεργετήσας ὑπολάβοι κομιεῖσθαι χάριν μᾶλλον, ἢ ⁿ τὸν νόμιμον; ἢ τίνα μᾶλλον ἂν τις εὐεργετήσειεν, ἢ παρ' οὗ χάριν ἀπολήψεσθαι ^o νομίζει; ^p τῶ δ' ἂν τις βούλοιστο μᾶλλον φίλος εἶναι, ἢ τῶ τοιούτῳ, ἢ τῶ ἦττον ἐχθρός; τῶ δ' ἂν τις ἦττον πολεμήσειεν, ἢ ὧ μάλιστα μὲν ¹⁰ εἶναι φίλος βούλοιστο, ἢ κίστα δ' ἐχθρός; καὶ ὧ πλεῖστοι μὲν φίλοι καὶ σύμμαχοι βούλοιστο εἶναι, ἐλάχιστοι δ' ἐχθροὶ καὶ πολέμιοι; Ἐγὼ μὲν ^q οὖν, ὧ Ἰππία, τὸ αὐτὸ ἐπιδείκνυμαι νόμιμόν τε καὶ δίκαιον εἶναι: ^r σὺ δ', εἰ τὰναντία ἀ γινώσκεις, δίδασκε. ^s Καὶ ὁ Ἰππίας, Ἄλλὰ μὰ τὸν Δί', ἔφη, ὧ Σώκρατες, οὐ μοι ^t δοκῶ τὰναντία γινώσκειν οἷς εἰρήκας περὶ τοῦ δικαίου. Ἀγράφους δὲ τινὰς οἶσθα, ἔφη, ὧ Ἰππία, νόμους; Τούς γε ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἔφη, κατὰ ταυτὰ νομιζομένους. Ἐχοῖς ἂν οὖν εἰπεῖν, ἔφη, ²⁰ ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὺς ἔθεντο; Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, οἱ γε οὔτε συνελθεῖν ἅπαντες δυνήθειεν, ^v οὔτε ὁμόφωνοί εἰσι; Τίνας οὖν, ἔφη, νομίζεις τοὺς νόμους τεθεικέναι ^w τούτους; Ἐγὼ μὲν,

¹ τίνοι δ' ἂν—εἰρήνης supplevi ex A. et B. m. sec.

^m ἢ σύμμαχοι] οἱ σύμμαχοι A. B. N.

ⁿ τὸν νόμιμον] τὸν v. A. B.

^o νομίζει] νομίζοι B. m. sec.

^p τῶ] τοῦ A. Trinc.

^q οὖν om. A.

^r σὺ δ' εἰ] σὺ δὲ Trinc. et mox

ἔφην pro ἔφη.

^s καὶ ὁ Ἰππίας usque ad ὁμογνωμονῶ σοι ἔφη καὶ τοῦτο om. A.

^t δοκῶ] δοκεῖ Trinc.

^v ὁμόφωνοί εἰσι] τινὰς οὖν ἔφη] ὁμόφωνοι, εἰς τινὰς ἔφη Tr. B. m. p. καὶ τινὰς m. sec. Mox Trinc. τεθεικέναι.

^w τούτους] τούτοις B.

ἔφη, θεοὺς οἶμαι τοὺς νόμους τούτους τοῖς ἀνθρώποις θεῖναι·
καὶ γὰρ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις πρῶτον νομίζεται ^xθεοὺς
^yεὐσεβεῖν. Οὐκ οὖν καὶ γονέας τιμᾶν πανταχοῦ νομίζεται;
Καὶ τοῦτο, ἔφη. Οὐκ οὖν καὶ μήτε γονεῖς παισὶ μίγνυ-
σθαι, μήτε παῖδας γονεῦσιν; Οὐκ ἔτι μοι δοκεῖ, ἔφη, ὡ³⁰
Σώκρατες, οὗτος θεοῦ νόμος εἶναι. ^zΤί δὴ; ἔφη. Ὅτι,
ἔφη, αἰσθάνομαί τινας παραβαίνοντας αὐτόν. Καὶ γὰρ
ἄλλα πολλὰ, ἔφη, παρανομοῦσιν. Ἀλλὰ δίκην γέ τοι
διδόασιν οἱ παραβαίνοντες τοὺς ὑπὸ τῶν θεῶν κειμένους
νόμους, ἢν οὐδενὶ τρόπῳ δυνατόν ἀνθρώπῳ διαφυγεῖν· ὡσπερ
τοὺς ὑπ' ἀνθρώπων κειμένους ^aνόμους ἐνίοι παραβαίνοντες,
διαφεύγουσι τὸ δίκην δοῦναι, ^bοἱ μὲν λανθάνοντες, οἱ δὲ
βιαζόμενοι. Καὶ ποίαν, ἔφη, δίκην, ὡ³ Σώκρατες, οὐ δύνα-
ται διαφεύγειν, γονεῖς τε παισὶ, καὶ παῖδες γονεῦσι μιγνύ-
40
μενοι; Τὴν μεγίστην νῆ Δία, ἔφη. Τί γὰρ ἂν μείζον πά-
θοιεν ἀνθρώποι τεκνοποιοῦμενοι τοῦ κακῶς τεκνοποιεῖσθαι;
Πῶς οὖν, ἔφη, κακῶς οὗτοι τεκνοποιοῦνται, ὅτε οὐδὲν κω-
λύει ἀγαθοὺς αὐτοὺς ὄντας ἐξ ἀγαθῶν τεκνοποιεῖσθαι; Ὅτι
νῆ Δί, ἔφη, οὐ μόνον ἀγαθοὺς δεῖ τοὺς ἐξ ἀλλήλων παιδο-
ποιουμένους εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀκμάζοντας τοῖς σώμασιν.
^dἩ δοκεῖ σοι ὅμοια τὰ σπέρματα εἶναι τὰ τῶν ^eἀκμαζόν-
των, ἢ τῶν παρηκμακώτων; Ἀλλὰ μὰ Δί, ἔφη, οὐκ εἰκὸς
ὅμοια εἶναι. Πότερα οὖν, ἔφη, ^fβελτίῳ; Δῆλον ὅτι τὰ τῶν ⁵⁰
ἀκμαζόντων. ^gΤῶν μὲν ἀκμαζόντων ἄρα οὐ σπουδαῖα;
Οὐκ εἰκὸς μὰ Δί, ἔφη. Οὐκ οὖν οὕτω γε οὐ δεῖ παιδο-

^x θεοὺς] περὶ θεοὺς B. m. sec.

^y εὐσεβεῖν] σεβεῖν Gesneri marg.

^z τί δὴ, ἔφη; ὅτι, ἔφη] τί δ' ἔφη;
ὅτι δ' ἔφη B. τί δ' ἔφη· ὅτι ἔφη
Trinc. Mox ib. ἅμα pro ἄλλα.

^a νόμους om. B.

^b οἱ μὲν — βιαζόμενοι om. N.
Trinc.

^c ὅτε] οὗς τε Gesneri margo.

^d ἢ] ἢ B. m. sec.

^e ἀκμαζόντων] τοῖς τῶν μήπω ἀκ-
μαζόντων addit B.

^f βελτίῳ; δῆλον om. N. Trinc.

^g τῶν μὲν ἀκμαζόντων om. N.
Trinc.

ποιεῖσθαι; Οὐ γὰρ οὖν, ἔφη. Οὐκ οὖν οἱ γε οὕτω παιδοποιούμενοι, ^h ὡς οὐ δεῖ παιδοποιῶνται; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Τίνες οὖν, ἔφη, ἄλλοι κακῶς ἢ παιδοποιῶντο, εἴγε μὴ οὗτοι; Ὁμογνωμονῶ σοι, ἔφη, καὶ τοῦτο. Τί δέ, τοὺς εὖ ποιῶντας ἀντευεργετῆν, οὐ πανταχοῦ νόμιμόν ἐστι; Νόμιμον, ἔφη. Παραβαίνεται ⁱ δὲ καὶ τοῦτο. Οὐκ οὖν καὶ οἱ τοῦτο παραβαίνοντες δίκην δίδασσι, φίλων μὲν ἀγαθῶν ἔρημοι ^k γιγνώμενοι, τοὺς δὲ μισοῦντας ἑαυτοὺς ἀναγκαζόμενοι διώκειν; ἢ οὐχ οἱ μὲν εὖ ποιῶντες τοὺς χρωμένους ἑαυτοῖς ἀγαθοὶ φίλοι εἰσιν, οἱ δὲ μὴ ἀντευεργετοῦντες τοὺς τοιούτους διὰ μὲν τὴν ἀχαριστίαν μισοῦνται ὑπ' αὐτῶν, διὰ δὲ τὸ μάλιστα λυσιτελεῖν τοῖς τοιούτοις χρῆσθαι, τούτους μάλιστα διώκουσι; Νῆ τὸν Δί', ὦ Σώκρατες, ἔφη, θεοῖς πάντα ταῦτ' εἰκεῖ· τὸ γὰρ τοὺς νόμους αὐτοῖς τοῖς παραβαίνουσι τὰς τιμωρίας ἔχειν, βελτίονος ἢ κατὰ ἄνθρωπον ^l νομοθέτου δοκεῖ μοι εἶναι. Πότερον οὖν, ὦ Ἰππία, τοὺς θεοὺς ἡγῆ τὰ δίκαια νομοθετεῖν, ἢ ἄλλα τῶν δικαίων; ^l Οὐκ ἄλλα μὰ Δί', ἔφη· σχολῆ γὰρ ἢ ἄλλος γέ τις τὰ δίκαια νομοθετήσειεν, εἰ μὴ θεός. Καὶ τοῖς θεοῖς ἄρα, ὦ Ἰππία, τὸ αὐτὸ δίκαιόν τε καὶ νόμιμον ^m εἶναι ἀρέσκει.

61 ^a Πλάτωνος Πολιτειῶν α'.

^b Τοῦτο, ἦν δ' ἐγὼ, ἤδη στερεώτερον, ὦ ἑταῖρε, καὶ οὐκ ἔτι ῥάδιον ἔχειν, ὅ τι τις εἶπη. Εἰ γὰρ λυσιτελεῖν μὲν τὴν ἀδικίαν ἐτίθεσο, κακίαν μέντοι ἢ αἰσχρὸν αὐτὸ ἠμολόγεις ²⁰ εἶναι, ὥσπερ ἄλλοι τινὲς, εἴχομεν ^c ἂν τι λέγειν κατὰ τὰ νομιζόμενα λέγοντες· νῦν δὲ δῆλος εἶ, ὅτι φήσεις αὐτὸ

^h ὡς οὐ δεῖ] ὡς δὲ Trinc.

ⁱ δὲ καὶ] καὶ om. B.

^k γιγνώμενοι] γενόμενοι A. B.

^l οὐκ ἄλλα] οὐκ om. B. m. pr.

^m εἶναι om. A. Trinc.

67.

^a Sic Trinc. Scil. p. 348. E.

^b Τοῦτο—usque ad τοῦτό γε οὕτως ἔχειν om. A.

^c ἀντιλέγειν] ἀντιλ. Gesn. margo.

καὶ καλὸν καὶ ^d αἰσχροὺς εἶναι, καὶ τὰλλα αὐτῶ πάντα προσθήσεις, ἀ ἡμεῖς τῷ δικαίῳ ^e προσετίθεμεν, ἐπειδὴ γε καὶ ἐν ἀρετῇ αὐτὸ καὶ σοφία ἐτόλμησας θεῖναι. Ἀληθέστατα, ἔφη, μαντεύη.— Ἀλλὰ τόδε μοι πειρῶ ἀποκρίνασθαι· ὁ δίκαιος ^f τοῦ δικαίου δοκεῖ τί σοι ἂν ἐθέλειν πλεῖον ἔχειν; Οὐδαμῶς, ἔφη· οὐ γὰρ ἂν ἦν ἀστεῖος, ὥσπερ νῦν καὶ εὐήθης. Τί δαί, τῆς δικαίας πράξεως; Οὐδὲ τῆς δικαίας, ³⁰ ἔφη. Τοῦ δὲ ἀδίκου πότερον ἀξιοῖ ἂν πλεον ἔχειν, καὶ ἡγοῖτο δίκαιον εἶναι, ἢ οὐκ ἂν ^g ἡγοῖτο ^h δίκαιον; Ἠγοῖτ' ἂν, ἢ δ' ὅς, καὶ ἀξιοῖ, ἀλλ' οὐκ ἂν δύναιτο. Ἀλλ' οὐ τοῦτο, ἦν δ' ἐγὼ, ἐρωτῶ· ἀλλὰ εἰ τοῦ μὲν δικαίου μὴ ἀξιοῖ πλεον ἔχειν, μηδὲ βούλεται ὁ δίκαιος, τοῦ δὲ ἀδίκου; Ἀλλ' οὕτως, ἔφη, ἔχει. Τί δαί δὴ ὁ ἀδίκος, ἄρα ἀξιοῖ τοῦ δικαίου πλεονεκτεῖν, καὶ τῆς δικαίας πράξεως; Πῶς γὰρ οὐ, ἔφη, ὅς γε πάντων πλεον ἔχειν ἀξιοῖ; Οὐκ οὖν καὶ ⁴⁰ ⁱ ἀδίκου γε ἀνθρώπου τε καὶ πράξεως ὁ ἀδίκος ^k πλεονεκτῆσει τε καὶ ἀμιλλήσεται, ὡς ἀπάντων πλεῖστον αὐτὸς λάβη; Ἔστι ταῦτα. Ὡδὲ δὴ ^l λέγομεν, ἔφη, ὁ δίκαιος τοῦ μὲν ὁμοίου οὐ πλεονεκτεῖ, τῷ δὲ ἀνομοίου· ὁ δὲ ἀδίκος, τοῦ τε ὁμοίου καὶ τοῦ ἀνομοίου. Ἄριστα, ἔφη, εἴρηκας. Ἔστι δέ γε, ^m ἔφην, φρόνιμός τε καὶ ἀγαθὸς ὁ ἀδίκος, ὁ δὲ δίκαιος οὐδέτερος; Καὶ τοῦτ', ἔφη, εὔ. Οὐκ οὖν, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ εἴκει τῷ φρονίμῳ καὶ ἀγαθῷ ὁ ἀδίκος, ὁ δὲ δίκαιος οὐκ εἴκει; Πῶς γὰρ οὐ μέλλει, ἔφη, τοιοῦτος ὢν, καὶ εἰ- ⁵⁰ κέναι τοῖς τοιοῦτοις, ὁ δὲ μὴ εἰκέναι; Καλῶς. Τοιοῦτος ἄρα ἐστὶν ἑκάτερος αὐτῶν, ὅσπερ εἴκειν. Ἀλλὰ τί μέλλει;

^d αἰσχροὺς] ἰσχυροὺς Gesn. margo.

^e προσετίθεμεν] προστίθεμεν Trinc.

N.

^f δικαίου] τοῦ δικαίου Trinc.

^g ἡγοῖτο] ἡγή τὸ B. ubi mox desunt ob homœoteleuton ἀλλ' οὐκ —ἀξιοῖ.

^h δίκαιον om. Trinc. N.

ⁱ ἀδίκου] ἐκδίκου Trinc.

^k πλεονεκτῆς εἰ ἐστὶ ταῦτα Trinc.

B. mediis omissis.

^l λέγομεν] λέγωμεν B. λέγω μὲν Trinc.

^m ἔφην om. Trinc.

ἔφη. Εἶεν, ὦ Θρασύμαχε· μουσικὸν δὲ τινα λέγεις, ἕτερον δὲ ἄμουσον; Ἐγώ γε. Πότερον φρόνιμον, καὶ πότερον ἄφρονα; Ἰὸν μὲν μουσικὸν δηλοῦ φρόνιμον, τὸν δὲ ἄμουσον ἄφρονα. Οὐκ οὖν ἄπερ^ο φρόνιμον, ἀγαθόν· ἀ δὲ ἄφρονα, κακόν; Ναί. Τί· δαί, ἰατρικὸν οὐχ οὕτως; Οὕτως. Ἄρ' οὖν τίς σοι, ὦ ἀριστε, δοκεῖ^ρ μουσικὸς ἀρμοττόμενος λύραν, ἐθέλειν μουσικοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν πλεονεκτεῖν, ἢ ἀξιοῦν πλεῖον ἔχειν; Οὐκ ἔμοιγε. Τί δαί, ἀμούσου; Ἀνάγκη, ἔφη. Ἐτί δὲ, ἰατρικὸς, ἐν τῇ ἐδάδῃ ἢ πόσει ἐθέλειν ἂν τι ἰατρικοῦ πλεονεκτεῖν, ἢ ἀνδρὸς, ἢ πράγματος; Οὐ δῆτα. Μὴ ἰατρικοῦ δέ; Ναί. Περὶ πάσης δὴ ὅρα ἐπιστήμης τε καὶ ἀνεπιστημοσύνης εἴ τις σοι δοκεῖ ἐπιστήμων, ἴσθις οὖν ἐθέλειν πλείω ἂν αἰρεῖσθαι, ἢ ὅσα ἄλλος ἐπιστήμων, ἢ πράττειν, ἢ λέγειν, καὶ οὐ ταυτὰ^{ιο} τῶ ὁμοίῳ ἑαυτῷ εἰς τὴν αὐτὴν πράξιν; Ἀλλ' ἴσως, ἔφη, ἀνάγκη τοῦτο γε οὕτως ἔχειν. Ἐτί δαί, ὁ ἀνεπιστήμων οὐχ ὁμοίως μὲν ἐπιστήμονος πλεονεκτῆσειεν, ἀνομοίως δὲ ἀνεπιστήμονος; Ἰσως. Ὁ δὲ ἐπιστήμων σοφός; Ναί. Ὁ δὲ σοφὸς ἀγαθός; Φημί. Ὁ ἄρα ἀγαθὸς τε καὶ σοφός, τοῦ μὲν ὁμοίου οὐκ ἐβελήσει πλεονεκτεῖν, τοῦ δ' ἀνομοίου τε καὶ ἐναντίου; Ἐοικεν, ἔφη. Ὁ δὲ κακός τε καὶ ἀμαθής, τοῦ τε ὁμοίου καὶ τοῦ ἐναντίου; Φαίνεται. Οὐκ οὖν, ὦ Θρασύμαχε, ἦν δ' ἐγὼ, ὦ ἄδικος ἡμῖν τοῦ ἀνομοίου τε καὶ ὁμοίου²⁰ πλεονεκτεῖ; ἢ οὐχ οὕτως ἔλεγες; Ἐγώ γε, ἔφη. Ὁ δὲ δίκαιος τοῦ μὲν ὁμοίου οὐ πλεονεκτῆσει, τοῦ δὲ ἀνομοίου; Ναί. Ἐοικεν ἄρα, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ μὲν δίκαιος τῷ σοφῷ τε

^η τὸν μὲν—ἄφρονα om. B.

^ο φρόνιμον] φρόνιμα Trinc. et
mox ναί om. Deinde σε pro σοι.

^ρ μουσικὸς] ἀνὴρ addunt Trinc. N.

^σ τί δὲ ἰατρικὸς—ἰατρικοῦ δὲ ναί
om. Trinc.

^τ ὅστις οὖν ἐθέλειν πλείω ἂν αἰρεῖ-

σθαι, ἢ ὅσα] ὅστις οὖν ἂν ἐθέλοι αἰρεῖσθαι Trinc.

^θ αὐτὴν] ὁμοίαν addunt Trinc. N.

^ι τί δαί] τί δ' A.

^κ εἰκεν—ἐναντίου A. in marg.

^λ ὁ ἄδικος ἡμῖν] ὁ ἀνόμιμος ἢ μὴν
Trinc. B. p. m. ὁ ἄδικος m. sec.

καὶ ἀγαθῶ, ὁ δὲ ἄδικος τῶ κακῶ τε καὶ ἀμαθεῖ. Κινδυνεύει. Ἄλλὰ μὴν ^x ὁμολογοῦμεν, ^y ᾧ γε ὅμοιος ἐκάτερος εἶη, τοιοῦτον καὶ ἐκάτερον εἶναι. Ὁμολογοῦμεν γάρ. Ὁ μὲν ἄρα δίκαιος ^z ἡμῖν ἀναπέφανται ὡν ἀγαθός τε καὶ σοφός· ὁ δὲ ἄδικος, ἀμαθής τε καὶ κακός.

62^a Ἐπειδὴ δ' οὖν διωμολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν³⁰ εἶναι καὶ σοφίαν, τὴν δ' ἀδικίαν κακίαν τε καὶ ἀμαθίαν, εἶεν, ἦν δ' ἐγώ. Τοῦτο μὲν ἡμῖν οὕτω κείσθω· ἔφαμεν δὲ δὴ καὶ ἰσχυρότερον εἶναι τὴν ἀδικίαν.

63^a Ἄλλὰ τῆδέ πη σκέψασθαι χρῆ. Πόλιν φαίης ἂν ἀδικον εἶναι, καὶ ἄλλας πόλεις ἐπιχειρεῖν ^b δουλοῦσθαι ἀδικως, ^c καὶ καταδεδουλώσθαι, πολλὰς δὲ καὶ ὑφ' ἑαυτῆ ἔχειν δουλωσαμένην; Πῶς γὰρ οὐκ; ἔφη· ^d καὶ τοῦτο γε ἡ ἀρίστη μάλιστα ποιήσει, καὶ τελεώτατα οὔσα ἄδικος.⁴⁰ Μανθάνω, ἔφην, ὅτι σὸς οὗτος ἦν ὁ λόγος· ἀλλὰ τόδε περὶ αὐτοῦ σκοπῶ, πότερον οὖν ἡ κρείττων γιγνομένη πόλις πόλεως ἄνευ δικαιοσύνης ^e τὴν δύναμιν ταύτην ἔξει, ἢ ἀνάγκη ^f αὐτῆ μετὰ δικαιοσύνης; ^g εἰ μὲν, ἔφη, ὡς σὺ ἄρτι ἔλεγες, ^h ἔστιν ἡ δικαιοσύνη σοφία, μετὰ δικαιοσύνης, εἰ δ' ὡς ἐγώ, μετ' ἀδικίας. Πάνυ γε ἄγαμαι, ἦν δ' ἐγώ, ᾧ Θρασύμαχε, ⁱ ὅτι οὐκ ἐπινεύεις μόνον, καὶ ἀνανεύεις, ἀλλὰ καὶ ἀποκρίνη πάνυ καλῶς. Σοὶ γὰρ, ἔφη, χαρίζομαι. Εὗ γε σὺ

^x ὁμολογοῦμεν] ὁμολογοῦμεν A. Trinc. et sic A. paullo infra.

^y ᾧ γε] ὅγε A. B. m. sec. Trinc.

^z ἡμῖν] ἡμῖν καὶ B. Trinc.

68.

^a p. 350. D.

69.

^a p. 351. A.

^b δουλοῦσθαι] βούλεσθαι A. N. Trinc.

^c καὶ κατ.—δουλωσαμένην om. A. N. Trinc.

^d καὶ τοῦτο—σκοπῶ om. A. Trinc.

^e μὲν δύναμιν] τὴν δύναμιν A. B. Trinc. mox ταύτην om. B. m. pr. Trinc.

^f αὐτῆ] αὐτὴν A. Trinc.

^g εἰ μὲν—δικαιοσύνης habet A. in marg.

^h ἔστιν—σοφία] ἔχει—σοφίαν Trinc.

ⁱ ὅτι οὐκ ἐπιν.—καὶ λέγε om. Trinc. Mox οὖν post ἂν inserunt A. Trinc.

ποιῶν· ἀλλὰ δὴ καὶ τότε μοι χάρισαι, καὶ λέγε· δοκεῖς ἂν⁵⁰
οὖν ἢ πόλιν, ἢ στρατόπεδον, ἢ ληστὰς, ἢ κλέπτας, ἢ ἄλλο
τι ἔθνος, ὅσα κοινῇ ἐπὶ τι^k ἔρχεται, ἀδίκως πράξαι ἂν τι
δύνασθαι,¹ εἰ ἀδικοῖεν ἀλλήλους; Οὐ δῆτα, ἢ δ' ὅς. Τί δ'
εἰ μὴ ἀδικοῖεν; οὐ μᾶλλον; Πάνυ γε.^m Στάσεις γάρ
που, ὦ Θρασύμαχε, ⁿ ἢ γε ἀδικία, καὶ μίση, καὶ μάχας
ἐν ἀλλήλοις παρέχει· ἢ δὲ δικαιοσύνη, ὁμόνοια, καὶ φιλίαν.
^o Ἡ γάρ; Ἐστῶ, ἢ δ' ὅς, ^p ἵνα σοὶ μὴ διαφέρωμαι. Ἀλλ'
εὔ γε σὺ ποιῶν, ὦ ἄριστε· τότε δέ μοι λέγε· ἄρα εἰ τοῦτο
ἔργον ἀδικίας, μῖσος^q ἐμποιεῖν ἴσπου ἂν ἐνῆ,^r ὡς καὶ ἐλευ-
θέρους τε καὶ δούλους ἐγγινομένη μισεῖν ποιήσῃ ἀλλήλους
καὶ στασιάζειν, καὶ ἀδυνάτους εἶναι κοινῇ μετ' ἀλλήλων
πράττειν; Πάνυ γε. Τί δέ, ἂν ἐν δυοῖν ἐγγένηται, οὐ διό-
σονται καὶ μισήσουσι, καὶ ἐχθροὶ ἔσονται ἀλλήλοις τε καὶ
τοῖς δικαίοις; Ἐσονται, ἔφη. Ἐὰν δὲ δὴ, ὦ θαυμάσιε, ἐν
ἐνὶ ἐγγένηται ἀδικία, μῶν μὴ ἀπολεῖ τὴν αὐτῆς δύναμιν; ἢ¹⁰
οὐδὲν ἦττον ἔξει; Μηδὲν ἦττον ἐχέτω, ἔφη. Οὐκ οὖν τοιάνδε
τινὰ φαίνεται ἔχουσα τὴν δύναμιν, οἷον ᾧ ἂν ἐγγένηται,
εἴτε πόλει τινὶ, εἴτε γένει, εἴτε στρατοπέδῳ, εἴτε ἄλλῳ ὄψω-
οῦν, πρῶτον μὲν ἀδύνατον αὐτὸ ποιεῖ πράττειν μεθ' αὐτοῦ,
διὰ τὸ στασιάζειν καὶ διαφέρεσθαι· ἔτι δ' ἐχθρὸν εἶναι
ἑαυτῷ τε καὶ τῷ ἐναντίῳ παντὶ καὶ τῷ δικαίῳ; οὐχ οὕτως;
Πάνυ γε. Καὶ ἐν ἐνὶ δὴ οἶμαι ἐνοῦσα ἑταῦτα πάντα ποιήσῃ,
ἅπερ πέφυκεν ἐργάζεσθαι· πρῶτον μὲν ἀδύνατον αὐτὸν^v ποι-
ήσῃ πράττειν στασιάζοντα καὶ οὐχ ὁμοιοῦντα αὐτὸν ἑαυτῷ,²⁰

^k ἔρχεται] ἄρχεται A. B. m. sec.

¹ ἢ ἀδικοῖεν] εἰ ἀδικοῖεν A. ἀδικοῖ-
εν B. εἰ ἀδικοῖεν Trinc.

^m στάσεις] στάσις Trinc.

ⁿ ἢ γε] γε deest A.

^o ἢ γὰρ usque ad καὶ μοι λέγε
om. A.

^p ἵνα σοὶ—δέ μοι λέγε om. Trinc.

^q ἐμποιεῖν] ἐμποιεῖ B.

^r ἴσπου ἂν ἐνῆ] ἴσποταν ἐν Trinc.

^s οὐ καὶ ἐλ. usque ad οὐχ οὕτως
om. N. Trinc.

^t ταῦτα πάντα ποιήσῃ, ἅπερ πέ-
φυκεν ἐ.] ταῦτα γνώης εἰ ἅπερ πέφυ-
κεν ἐ. N. Trinc.

^v ποιήσῃ] ποιήσῃ N.

ἔπειτα ἔχθρὸν καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς δίκαιοις. Ἦ γάρ;
 Ναί. Δίκαιοι δὲ γ' εἰσὶν, ὦ φίλε, καὶ οἱ θεοί; Ἔστωσαν,
 ἔφη. Καὶ θεοῖς ἄρα ἐχθρὸς ἔσται, ὦ Θρασύμαχε, ὁ ἀδι-
 κος· ὁ δὲ δίκαιος, φίλος. Εὐωχοῦ τοῦ λόγου, ἔφη, θαρ-
 ρῶν· οὐ γὰρ ἔγωγέ σοι ἐναντιώσομαι, ἵνα μὴ τοῖσδε ἀπέχθω-
 μαι. Ἴθι δὴ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ τὰ^x λοιπὰ μοι τῆς ἐστιάσεως
 ἵ ἀποπλήρωσον, ἀποκρινόμενος ὥσπερ καὶ νῦν· ὅτι μὲν γὰρ
 καὶ σοφώτεροι, καὶ ἀμείνους, καὶ δυνατώτεροι πράττειν οἱ δίκαιοι φαίνονται· οἱ δὲ ἀδικοὶ οὐδὲν πράττειν μετ' ἀλλήλων οἰοί τε.^z Ἀλλὰ δὴ καὶ οὐς φαμὲν ἐρρωμένως πώποτε τι μετ' ἀλλήλων κοινῇ πράττειν, ἀδίκους ὄντας, τοῦτο οὐ παντάπασιν ἀληθές^a ἐλέγομεν· οὐ γὰρ ἂν ἀπείχοντο ἀλλήλων, κομιδῇ ὄντες ἀδικοί· ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἐνῆν τις αὐτοῖς δικαιοσύνη, ἢ αὐτοὺς ἐποίει,^b μή τι καὶ ἀλλήλους γε καὶ ἐφ' οὓς ἤεσαν^c ἀδικεῖν ἅμα, δι' ἣν ἔπραξαν^d ἀ' ἔπραξαν· ὥρμησαν δὲ ἐπὶ τὰ ἀδίκια, ἀδικία, ἡμιμόχθηροι ὄντες, ἐπεὶ οἱ γε⁴⁰ παμπόνηροι, καὶ τελέως^e ἀδικοὶ, τελέως εἰσὶ καὶ πράττειν^f ἀδύνατοι. Ταῦτα μὲν οὖν ὅτι οὕτως ἔχει, μαθήσανω,^g ἀλλ' οὐχ ὡς σὺ τὸ πρῶτον ἐτίθεσο·^h εἰ δὲ καὶ ἀμείνους ζῶσιν οἱ δίκαιοι τῶν ἀδίκων, καὶ εὐδαιμονέστεροι εἰσὶν, ὅπερ τὸ ὕστερον προϋθέμεθα σκέψασθαι, σκεπτέον.ⁱ Φαίνονται μὲν οὖν καὶ νῦν, ὡς γε μοι δοκεῖ, ἐξ ὧν εἰρήκαμεν· ὅμως δὲ τι βέλτιον σκεπτέον· οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐπιτυχόντος ὁ λόγος, ἀλλὰ

^w ἐχθρὸν] αἰσχροὺν Trinc.

^x λοιπὰ μοι] λοιπὰ με N. Trinc.

^y ἀποπλήρωσον] ἀποπλήρωσον N. Trinc.

^z ἀλλὰ δὴ] δὴ om. Trinc.

^a ἐλέγομεν] λέγομεν Trinc.

^b μή τι] μή τοι Trinc.

^c ἀδικεῖν ἅμα] ἅμα ἀδικεῖν B. m. sec.

^d ἀ' ἔπραξαν] om. N. Trinc.

^e ἀδικοὶ τελέως] om. N. Trinc.

B. m. pr.

^f ἀδύνατοι. ταῦτα] deest ἀδύνατοι N. Trinc. πάντα pro ταῦτα N. Trinc. B. m. p.

^g ἀλλ' οὐχ — ἐτίθεσο. om. N. Trinc. B. m. pr.

^h εἰ δὲ] οἱ δὲ N. Trinc. B. m. pr.

ⁱ φαίνονται—λέγε om. Trinc. N.

περὶ τοῦ, ὄν τινα τρόπον χρῆ ζῆν. Σκόπει δὴ, ^k ἔφη. Σκο-
 πῶ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ μοι λέγε· δοκεῖ τί σοι εἶναι ἵππου ἔρ-
 50 γον; Ἐμοιγε. Ἄρ' οὖν τοῦτο ἀν θείης καὶ ἵππου καὶ ἄλλου
 ὁτουοῦν ἔργον, ὃ ἀν ἢ μόνῳ ἐκείνῳ ποιῆ τις, ἢ ἄριστα; Οὐ
 μανθάνω, ἔφη. Ἄλλ' ὡδὲ ^l ἔσθ' ὅτῳ ἀν ἄλλῳ ἴδοις, ἢ
 ὀφθαλμοῖς; Οὐ δῆτα. Τί δαί; ἀκούσαις ^m ἄλλῳ ἢ ὠσίν;
 Οὐδαμῶς. Οὐκ οὖν ⁿ δικαίως ἀν ταῦτα τούτων φαμὲν ἔρ-
 γα εἶναι; Πάνυ γε. Τί δαί; μαχαίρα ἀν ^o ἀμπέλου κλῆ-
 μα ἀποτέμοις, καὶ σμίλη, καὶ ἄλλοις πολλοῖς; Πῶς γὰρ
 οὐ; Ἄλλ' οὐδενί γ' ἀν οἶμαι οὕτω καλῶς, ὡς δρεπάνῳ τῷ ¹
 ἐπὶ τούτῳ ἐργασθέντι. Ἀληθῆ. Ἄρ' οὖν οὐ τοῦτο τούτου ἔρ-
 γον θήσομεν; Θήσομεν ^p μὲν οὖν. ^q Νῦν δὴ οἶμαι ἄμεινον
 ἀν μάθοις, ὃ ἄρτι ἠρώτων πυνθανόμενος, εἰ οὐ τοῦτο ἐκάστου
 εἶη ἔργον, ὃ ἀν ἢ μόνον τι, ἢ κάλλιστα τῶν ἄλλων ἀπεργά-
 ζηται. Ἄλλὰ, ἔφη, μανθάνω τε, καὶ μοι δοκεῖ τοῦτο
 ἐκάστου πράγματος ἔργον εἶναι. Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ. Οὐκ
 οὖν καὶ ἀρετὴ δοκεῖ σοι εἶναι ἐκάστῳ, ὥπερ καὶ ἔργον τι, ¹⁰
 προστέακται; ἴωμεν δὲ ἐπὶ τὰ αὐτὰ πάλιν ὀφθαλμῶν
^r φαμὲν ἔστι τι ἔργον. Ἔστιν. Ἄρ' οὖν καὶ ἀρετὴ ὀφθαλ-
 μῶν ἔστι; Καὶ ἀρετὴ. Τί δὲ, ὧτων ἦν τι ἔργον; Ναί. Οὐκ
 οὖν καὶ ἀρετὴ; Καὶ ἀρετὴ. Τί δὴ ^s γὰρ καὶ περὶ τῶν ἄλ-
 λων; οὐχ οὕτως; Οὕτως ἔχει δὴ. Ἄρ' ^t ἀν ποτε ὄμματα
 τὸ αὐτῶν ἔργον καλῶς ἀπεργάσαιντο, μὴ ἔχοντα τὴν αὐτῶν
 οἰκείαν ἀρετὴν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἀρετῆς κακίαν; Καὶ πῶς ἀν,
 ἔφη; τυφλότητα ^v γὰρ ἴσως λέγεις, ἀντὶ τῆς ὄψεως. Ἦτις,
 ἦν δ' ἐγὼ, ^w αὐτῶν ἢ ἀρετῆ· οὐ γάρ πω τοῦτο ἐρωτῶ, ἀλλὰ ²⁰

^k ἔφη om. A. Trinc.

^l ἔσθ' ὅτῳ] ἔστω ὅτῳ Trinc.

^m ἄλλῳ] ἄλλοις A. Trinc.

ⁿ δικαίως ἀν] ἀν om. B.

^o ἀμπέλου] ἀν ἀμπέλου A. Trinc.

^p μὲν οὖν] deest μὲν A.

^q νῦν δὴ—πάλιν om. A. Trinc.

^r φαμὲν] μὲν A. Trinc.

^s γὰρ] γ' ἀν A. καὶ om. Trinc.

^t ἀν] οὖν A.

^v ἴσως γὰρ] γὰρ ἴσως A. B.

^w αὐτῶν] δ' A. suprascripto αὐ-

εἰ ^xτῇ μὲν οἰκείᾳ ἀρετῇ τὸ αὐτῶν ἔργον εὖ ἐργάζεται τὰ ἐργαζόμενα, κακίᾳ δὲ κακῶς. Ἀληθές, ἔφη, ^yτοῦτό γε λέγεις. Οὐκ οὖν καὶ ^zἅτα, στερόμενα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς, κακῶς τὸ ^aαὐτῶν ἔργον ἀπεργάζεται; Πάνυ γε. Τίθεμεν οὖν καὶ τὰ ἄλλα πάντα εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον; Ἐμοιγε δοκεῖ. Ἴθι δὴ, μετὰ ταῦτα τόδε σκέψαι. Ψυχῆς ἔστι τι ἔργον, ὃ ἄλλω τῶν ὄντων οὐδ' ἂν ἐνὶ πράξαις; οἷον τὸ ^bτοιόνδε τὸ ^cἐπιμελεῖσθαι, καὶ ἄρχειν, ^dκαὶ τὸ βουλευέσθαι, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, ἔστιν ὅτῳ ἄλλω ^eἢ ψυχῇ δικαίως ³⁰ ἂν αὐτὰ ^gἀποδοῖμεν, καὶ φαῖμεν ^hἴδια ⁱἐκείνης εἶναι; Οὐδενὶ ἄλλω. Τί δ' ^kαὖ τὸ ζῆν; οὐ ψυχῆς ἔργον φήσομεν εἶναι; Μάλιστα ἂν, ἔφη. Οὐκ οὖν καὶ ἀρετὴν φαμέν τινα ψυχῆς εἶναι; Φαμέν. Ἄρ' οὖν ποτε, ὦ Θρασύμαχε, ψυχὴ τὰ αὐτῆς ἔργα εὖ ἀπεργάζεται, στερομένη τῆς ^lοικείας ἀρετῆς, ἢ ἀδύνατον; ^mἈδύνατον. Ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, τῇ δὲ ἀγαθῇ πάντα ταῦτα εὖ πράττειν. Ἀνάγκη. Οὐκ οὖν ἀρετὴν μὲν ζυνεχωρήσαμεν ψυχῆς εἶναι δικαιοσύνην, κακίαν δὲ ἀδικίαν; Ζυνεχωρήσα- ⁴⁰ μεν γάρ. Ἡ μὲν ἄρα δικαία ψυχὴ, καὶ ὁ δίκαιος ἀνὴρ, εὖ βιώσεται, κακῶς δὲ ὁ ἀδικός; Φαίνεται, ἔφη, κατὰ τὸν σὸν λόγον· ἀλλὰ μὴν ὃ γε εὖ ζῶν, μακάριός τε καὶ εὐδαίμων· ὃ δὲ μὴ, τάναντία; Πῶς γὰρ οὐ; Ὁ μὲν δίκαιος ἄρα εὐδαίμων, ὃ δ' ⁿἀδικός ἀθλιός; ^oἘστῶ, ἔφη. Ἀλλὰ

τῶν. In B. om. αὐτῶν. ἦν ἐγὼ ἀρετῇ Trinc.

^x τῇ μὲν] μὲν om. Trinc.

^y τοῦτό γε] γε om. Trinc.

^z ἅτα] τὰ B. p. m. Trinc.

^a αὐτῶν om. B. p. m. Trinc.

^b τοιόνδε] τοςόνδε B. m. p. Trinc.

^c ἐπιμελεῖσθαι] ἐπιμελεῖσθαι Gesneri margo. A. ex em. et B. ex em. ἐπιμελεῖσθαι B. m. pr. Trinc.

^d καὶ τὸ] τὸ om. B. m. p.

^e ἢ ψυχῇ] ἢ ψυχῇ Trinc.

^g ἀποδοῖμεν] ἀποδοῖμεν B.

^h ἴδια] ἴδια B. m. pr. φαμέν ἴδια Trinc.

ⁱ ἐκείνου] ἐκείνης A. Trinc.

^k αὖ] ἂν B. m. p. Trinc.

^l οἰκείας] ἰδίας A.

^m ἀδύνατον] om. B. m. p. Trinc.

ⁿ ἀδικός om. B. m. sec. Trinc.

^o ἔστῶ] ἔστῶσαν A. m. sec. B. m. sec.

μὴν ἀθλιὸν γε οὐ λυσιτελεῖ εἶναι, εὐδαίμονα δέ. Πῶς γὰρ οὐ; Οὐδέποτε ἄρα, ^p ὦ μακάριε Θρασύμαχε, λυσιτελέστερον ἀδικία δικαιοσύνης.

64 ^a Ἐν ταυτῶ.

^b Ταῦτα μὲν ἄρα, ἦν δ' ἐγὼ, ^c μόγις διανευέκαμεν, καὶ ⁵⁰ ἡμῖν ἐπιεικῶς ἀμολόγηται, ταυτὰ μὲν ἐν πόλει, ταυτὰ δὲ ἐν ἐνὶ ἐκάστου τῆ ψυχῆ ^d γένη ἐνεῖναι, καὶ ἴσα τὸν ἀριθμὸν. Ἔστι ταῦτα. Οὐκ οὖν ἐκεῖνό γε ἤδη ἀναγκαῖον, ὡς πόλις ἦν σοφῆ, καὶ ὦ, οὕτω καὶ τὸν ἰδιώτην, καὶ ^e τούτῳ σοφὸν εἶναι; Τί μὴν; Καὶ ὦ δὴ ἀνδρείος ἰδιώτης, καὶ ὡς, ^f τούτῳ καὶ πόλιν ἀνδρείαν καὶ οὕτω καὶ τὰλλα πάντα πρὸς ἀρετὴν ὡσαύτως ἀμφοτέρα ἔχειν; Ἀνάγκη. Καὶ δίκαιον ^g δὴ, ὦ ¹ Γλαύκων, οἶμαι, φήσομεν ἄνδρα εἶναι τῷ αὐτῷ τρόπῳ, ὥπερ καὶ πόλις ἦν δικαία; Καὶ τοῦτο πᾶσα ἀνάγκη. Ἄλλ' οὐπω μὴν τοῦτό γε ἐπιλελήσμεθα, ὅτι ἐκείνη γε τῷ τὸ εἰ-
 τοῦ ἑκάστων ἐν αὐτῇ πράττειν, τριῶν ὄντων γενῶν, δικαία ἦν. Οὐ μοι δοκοῦμεν, ἔφη, ἐπιλελῆσθαι. Μνημονευτέον ἄρα ἡμῖν, ὅτι καὶ ἡμῶν ἕκαστος ^h ὅτ' ἂν τὰ ⁱ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ πράττη, οὕτω δικαιοτέρος τε ἔσται, καὶ τὰ αὐτοῦ πράττων. ¹⁰
 Καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, μνημονευτέον. Οὐκ οὖν τῷ μὲν ^k λογικῶ ἄρχειν προσῆκον, σοφῶ ὄντι, ¹ καὶ ἔχοντι τὴν ὑπὲρ ἀπά-
 σης ψυχῆς προμήθειαν; τῷ δὲ θυμοειδεῖ ὑπηκόω εἶναι, ^m καὶ ³ ξυμμάχῳ τούτου; Πάνυ γε. Ἄρ' οὖν οὐχ, ὥσπερ ἐλέγομεν, μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς ⁿ κρᾶσις σύμφωνα

^p ὦ θρασ.] ὦ μακάριε θ. A. B. m. s. 70.

^a Sic Trinc. Scil. IV. p. 441. C.

^b ταῦτα. Desunt hinc usque ad οὐδένα ἂν ἔφη A.

^c μόγις] μόλις N.

^d γένει] γένη Trinc.

^e τούτῳ] τοῦτο Trinc. et mox ἀνδρείον.

^f τούτῳ] τοῦτο B.

^g δὴ, ὦ] δὴ ἔφη ὦ N. Trinc. Mox ὥσπερ Trinc.

^h ὅταν τὰ] ὅταν ἂν τὰ Trinc.

ⁱ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ] αὐτοῦ ἑκάστων τῶν ἐν α. N. Trinc.

^k λογικῶ] λογιστικῶ B. N.

^l ἔχοντι om. B.

^m καὶ ξυμμάχῳ] καὶ om. Trinc. et sic mox ante ἡμεροῦσα.

ⁿ κρᾶσις] κρίσις B. N.

αὐτὰ ποιήσει, τὸ μὲν ἐπιτείνουσα καὶ τρέφουσα λόγοις τε καλοῖς καὶ μαθήμασι, τὸ δ' ἀνιῆσα, καὶ παραμυθουμένη καὶ ἡμεροῦσα ἀρμονία τε καὶ ῥυθμῶ; Κομιδῆ γε, ἧ δ' ὅς. 20
 Καὶ τούτῳ δὴ οὕτω τραφέντε, καὶ ὡς ἀληθῶς τὰ αὐτὰ μαθόντε καὶ παιδευθέντε, προσθήσετον τῷ ἐπιθυμητικῷ, ὃ δὴ ὁ κρεῖττον τῆς ψυχῆς ἐν ἐκάστῳ ἐστὶ, καὶ χρημάτων ῥ φύσει ἀπληστότατον ὃ τηρήσετον, μὴ, τῷ ἠ πίμπλασθαι τῶν περὶ τὸ σῶμα καλουμένων ἡδονῶν πολὺ καὶ ἰσχυρὸν γενόμενον, ἢ οὐ τὰ αὐτοῦ πράττει, ἀλλὰ καταδουλώσασθαι καὶ ἄρχειν ἢ ἐθέλει, ὧν οὐ ἔπροσῆκον αὐτῷ γε ἧ, καὶ ζύμπαντα τὸν βίον πάντων ἀνατρέψῃ. Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἄρ' οὖν, ἧ δ' 30 ἐγὼ, καὶ τοὺς ἔξωθεν πολεμίους τούτῳ ἂν κάλλιστα ἔφυλαττοίτην, ὑπὲρ ἀπάσης τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, τὸ μὲν ἠ κελευόμενον, τὸ δὲ προπολεμοῦν, ἐπόμενον ἔ δὲ τῷ ἄρχοντι, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ ἔπιτελοῦν τὰ βουλευθέντα. Ἔστι ταῦτα. Καὶ ἀνδρείον δὴ, οἶμαι, τούτῳ τῷ μέρει καλοῦμεν ἓνα ἕκαστον, ὅτ' ἂν αὐτοῦ τὸ θυμοειδὲς διασώζῃ διὰ τε λυπῶν καὶ ἡδονῶν τὸ ἔ ὑπὸ τῷ λόγου παραγγεληθὲν δεινόν τε καὶ μῆ. Ὅρθῶς γε, ἔφη. Σοφὸν δὲ γε ἐκείνῳ τῷ σμικρῷ 40 μέρει, ἢ πῶς ἤρχε τε ἐν αὐτῷ, καὶ ταῦτα παρήγγελλεν, ἔχον αὐτὸν κακείνῳ ἐπιστήμῃ ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ ζυμφέροντος ἐκάστοτε, καὶ ὅλῳ τῷ κοινῷ σφῶν αὐτῶν τριῶν ὄντων. Πάνυ μὲν οὖν. Τί δέ; ἢ σῶφρονα οὐ τῇ φιλίᾳ, καὶ τῇ ζυμφανίᾳ τῇ αὐτῶν

ὁ κρεῖττον] πλεῖστον Gesn. marg.

ῥ φύσει om. N. Trinc.

ἠ τῷ πίμπλασθαι] τὸ πίμπλασθαι Trinc.

ἢ οὐ τὰ αὐτοῦ] οὐκ αὐτὰ αὐτοῦ N. οὐκ αὐτὸν τὰ αὐτοῦ πράττει Trinc.

ἢ ἐθέλει] ἐπιχειρήσει margo Gesneri.

ἔ προσηκον] ἔ οὐ προσῆκεν Trinc. et mox γένει pro γε ἧ.

ἔ φυλάττοι τὴν] Sic Trinc. ubi

paullo ante τοῦτο. Pro τὴν habet τῷ margo Gesneri.

ἠ κελευόμενον] βουλευόμενον margo Gesneri. Mox προσπολεμοῦν Trinc.

ἔ δὲ τῷ] δὲ om. Trinc.

ἔπιτελοῦν] ἐπιμελοῦν N. B.

ἔ ὑπὸ τοῦ λόγου] ὑπὸ τὸν λόγον Trinc.

ἢ πῶς] τῷ ἔ margo Gesneri.

ἢ σῶφρον ὅου] σῶφρονα οὐ Gesneri margo.

τούτων, ὅτ' ἂν τό τε ἄρχον καὶ ^c τῷ ἀρχομένῳ ^d ὁμοδοξῶσιν, ὡς δεῖν ἄρχειν τὸ λογιστικόν, καὶ μὴ στασιάσωσιν αὐτῷ; Σωφροσύνη γ' οὖν, ἣ δ' ὅς, οὐκ ἄλλο τί ἐστίν, ἢ τοῦτο, πό-
 λεώς τε καὶ ιδιώτου· ἀλλὰ μὲν δὴ δίκαιός γε, ^e ὡς πολ-
 50 λάκις λέγομεν, τούτῳ καὶ οὕτως ἔσται. ^f Πολλὴ ἀνάγκη.
 Τί οὖν; εἶπον ἐγώ· μή πη ἡμῖν ἀπαμβλύνεται ^g ἄλλο τι
 δικαισύνη ^h δοκεῖν εἶναι, ἢ ὅπερ ἐν τῇ πόλει ἐφάνη; Οὐκ
 ἔμοιγε, ἔφη, δοκεῖ. ⁱ Ὡδε γὰρ, ἦν δ' ἐγώ, ⁱ πάντα παντά-
 πασιν ἂν βεβαιωσαίμεθα, εἴ τι ἡμῶν ἐτι ἐν τῇ ψυχῇ ἀμ-
 φισβητεῖ, τὰ φορτικὰ αὐτῷ προσφέροντες. Ποῖα δὴ; Οἶον
 εἰ δεῖο ἡμᾶς ^k ἀνομολογεῖσθαι περὶ τε ἐκείνης τῆς πόλεως, ^l
 καὶ τοῦ ἐκείνῃ ὁμοίως πεφυκότος τε καὶ τεθραμμένου ἀν-
 δρός, ^l ἐδόκει ἂν παρακαταθήκην χρυσίου ἢ ἀργυρίου δεξά-
 μενος ὁ τοιοῦτος ἀποστερηῆσαι, τίνα ἂν οἶε οἰθῆναι τοῦτο
 αὐτὸν ^m δράσαι μᾶλλον, ἢ ὅσοι μὴ τοιοῦτοι; Οὐδένα ἂν,
 ἔφη. Οὐκ οὖν καὶ ⁿ ἱεροσυλιῶν καὶ κλοπῶν καὶ προδο-
 σιῶν, ἢ ^o ἰδιαιτέρον, ἢ δημοσίᾳ πόλεων, ἐκτὸς ἂν οὗτος εἴη;
 Ἐκτός. Καὶ μὴν οὐδ' ὀπωστισιγεοῦν ἄπιστος, ἢ κατὰ
 τοὺς ^p ὄρκους, ἢ κατὰ τὰς ἄλλας ὁμολογίας. Πῶς γὰρ ^q
 10 ἄν; Μοιχεῖαί γε μὴν, καὶ γονέων ἀμέλειαι, καὶ θεῶν
 ἀθεραπευσίαι παντὶ ἄλλῳ μᾶλλον, ἢ τῷ τοιούτῳ ^r προσή-
 κουσι. Παντὶ μέντοι, ἔφη. Οὐκ οὖν τούτων πάντων αἰ-
 τιον, ὅτι ^r αὐτὸ τῶν ἐν αὐτῷ ἕκαστον ^s τὰ αὐτοῦ πράττει ἀρ-

^c τῷ ἀρχομένῳ] τῶν ἀρχομένων
Trinc.

^d τὸ λογιστικὸν ὁμοδοξῶσιν δεῖν ἄρ-
 χειν N. Trinc.

^e ὡς πολλάκις] ὅ π. Trinc.

^f πολλῇ] πολὺ Trinc.

^g ἄλλο τι] τι om. Trinc.

^h δοκεῖν] δεῖ Gesneri margo.

ⁱ πάντα] Al. abest. Gesn. marg.

^k ἂν ὁμολογεῖσθαι] ἀνομολογεῖσθαι

B.

^l ἐδόκει] εἰ δοκεῖ Gesneri margo.

^m δράσαι] δράσθαι B.

ⁿ ἱεροσυλιῶν] ἱεροσυλιῶν A. B. m.
sec.

^o ἰδιαιτέρον] ἰδία ἐτέρων margo
Gesneri. Voluit proculdubio ἰ.
ἐταίρων e Platone.

^p τοὺς ὄρκους] οἴκους A. Trinc.

^q προσήκουσι] προπρίκουσι Trinc.

^r αὐτὸ τῶν] αὐτὸ τούτων A. B. m.
sec. αὐτὸ τούτο B. m. p. Trinc.

^s τὰ om. A. Trinc.

χῆς τε πέρι καὶ τοῦ ἄρχεσθαι; Τοῦτο μὲν ἴδῃ οὖν, καὶ οὐδὲν ἄλλο. Ἐτι οὖν ἕτερον ζητεῖς δικαιοσύνην εἶναι, ἢ ταύτην τὴν δύναμιν, ἢ τοὺς τοιούτους ἀνδρας τε παρέχεται καὶ πόλεις; Μὰ Δί', ἠδ' ὅς, οὐκ ἔγωγε. Τέλεον ἄρα ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον ἀποτετέλεσται, ὃ ἔφαμεν ὑποπτεῦσαι, ὡς²⁰ εὐθὺς ἄρχόμενοι τῆς πόλεως οἰκίζεῖν, κατὰ θεόν τινα εἰς ἀρχὴν τε καὶ τύπον τινὰ τῆς δικαιοσύνης κινδυνεύομεν ἐμβεβηκέναι. Παντάπασι μὲν οὖν. Τὸ δέ γε ἦν ἄρα, ὧ Γλαύκων, διὸ καὶ ὠφελεῖ εἰδῶλόν τι τῆς δικαιοσύνης, τὸ, τὸν μὲν σκυτοτομικὸν φύσει ὀρθῶς ἔχειν σκυτοτομεῖν, καὶ ἄλλο μὴδὲν πράττειν· τὸν δὲ τεκτονικὸν τεκταίνεσθαι, καὶ τὰ ἄλλα δὴ οὕτω. Φαίνεται. Τὸ δέ γε ἀληθές, τοιοῦτόν τι ἦν, ὡς ἔοικεν, ἢ δικαιοσύνη, ἢ ἀλλ' οὐ περὶ τὴν ἕξω πράξιν² τῶν³⁰ αὐτοῦ, ἀλλὰ περὶ τὴν ἐντὸς ὡς ἀληθῶς, περὶ ἑαυτὸν καὶ τὰ αὐτοῦ, μὴ εἰσάσαντα τὰ ἀλλότρια πράττειν ἕκαστον ἐν ἑαυτῷ, μὴδὲ πολυπραγμονεῖν πρὸς ἄλληλα τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γένη· ἀλλὰ τῷ ὄντι τὰ οἰκεῖα⁴ ἐνθυμούμενον, καὶ ἀρξάντα αὐτὸν αὐτοῦ, καὶ κοσμήσαντα, καὶ φίλον γενόμενον ἑαυτῷ, καὶ συναρμόσαντα⁵ τρία ὄντα, ὥσπερ ὄρους τρεῖς ἀρμονίας ἀτεχνῶς, νεάτης τε καὶ ὑπάτης καὶ μέσης, καὶ εἰ ἄλλ' ἅττα μεταξὺ τυγχάνει⁶ ὄντα, πάντα ταῦτα ξυνοθήσαντα, καὶ παντάπασι⁷ ἕνα γενόμενον, καὶ ἐκ πολλῶν σώφρονα⁴⁰ καὶ ἡρμοσμένον, οὕτω δὴ πράττειν ἤδη, εἴαν τι πράττη, ἢ περὶ χρημάτων κτήσιν, ἢ περὶ σώματος θεραπείαν, ἢ καὶ⁸ περὶ πολιτικόν τι, ἢ περὶ τὰ ἴδια συμβόλαια· ἐν πᾶσι

¹ δὴ οὖν] δὴ om. A. et mox καὶ om. Trinc.

² ἄλλο τι. τί οὖν] ἄλλο. ἔτι οὖν A. Trinc.

³ ἢ δ' ὅς] ἦν δ' ὅς A. B.

⁴ ἀρχόμενοι] ἀρχόμενός A. Mox τοῦ δέ γε Trinc.

⁵ ἀλλ' οὐ] ἀλλ' ὅτι A. p. m. Trinc. ἄλλο τι B. A. ex em.

² τῶν αὐτοῦ] τῶν αὐτοῦ A. et mox τῶν pro τὴν. τὴν αὐτοῦ Trinc.

⁴ ἐνθυμούμενον] ἐνθέμενον Gesneri margo.

⁵ τρία ὄντα] om. A. N. Trinc.

⁶ ὄντα] ἔοντα A.

⁷ ἕνα γενόμενον καὶ om. A. ubi γενόμενον additum post σώφρονα.

⁸ περὶ om. Trinc.

τούτοις ἡγούμενον καὶ ὀνομάζοντα δικαίαν μὲν καὶ καλὴν
 πράξιν, ἢ ἂν ταύτην τὴν ἕξιν σώζῃ τε καὶ συναπεργάζηται·
 σοφίαν δὲ, τὴν ἐπιστατοῦσαν ταύτῃ τῇ πράξει ἐπιστήμην·
 ἀδικον δὲ πράξιν, ^ε ἢ ἂν αἰεὶ ταύτην ἴλυῃ ἀμαθίαν τε, ὡς
 τὴν ταύτην ^ς ἂν ἐπιστατοῦσαν δόξαν. Παντάπασιν, ἢ δ' ὅς, ⁵⁰
 ὦ Σώκρατες, ἀληθῆ λέγεις. Εἶεν, ἢν δ' ἐγὼ, τὸν μὲν δίκαιον
 καὶ ἄνδρα καὶ πόλιν καὶ δικαιοσύνην, ^β ὃ τυγχάνει ἐν αὐτοῖς
 ὄν, εἰ ^ι φαῖμεν εὐρηκέναι, οὐκ ἂν ^κ πάνυ τι, οἶμαι, δόξαιμεν
 ψεύδεσθαι. Μὰ Δί' οὐ μέντοι, ἔφη. ^ι Φῶμεν ἄρα; Φῶμεν.
^μ Ἔστω δὲ, ἢν δ' ἐγὼ· μετὰ γὰρ τοῦτο σκεπτέον, οἶμαι,
 ἀδικίαν. Δῆλον. Οὐκ οὖν στάσιν τινὰ αὐτῶν ὄντων τού-
 των δεῖ αὐτὴν εἶναι καὶ ^η πολυπραγμοσύνην καὶ ἐπανά-
 στασιν μέρους τινὸς τῷ ὅλῳ τῆς ψυχῆς, ἵνα ἀρχὴ ἐν αὐτῇ
 οὐ προσῆκον, ἀλλὰ τοιοῦτου ὄντος φύσει, ^ο οἴου πρέπει αὐτῷ
^ρ δουλεύειν, τῷ τοῦ ἀρχικοῦ γένους ὄντι· τοιαῦτ' ἅττα, οἶμαι,
 φήσομεν καὶ τὴν ^θ τούτων ταραχὴν καὶ πλάνην εἶναι, τὴν
 τε ἀδικίαν, καὶ ἀκολασίαν, καὶ δειλίαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ
 ξυλλήβδην πᾶσαν κακίαν. ^ι Ταῦτα μὲν οὖν ταύτη, ἔφη.
 Οὐκ οὖν, ἢν δ' ἐγὼ, καὶ ^ς τὸ ἀδίκῃ πράττειν καὶ τὸ ἀδικεῖν, ¹⁰
 καὶ αὐτὸ δίκαια ποιεῖν, πάντα ταῦτα τυγχάνει ὄντα κα-
 τάδηλα ἤδη σαφῶς, ἢ περ καὶ ἡ ἀδικία καὶ δικαιοσύνη;
 Πῶς δὲ; Ὅτι, ἢν δ' ἐγὼ, τυγχάνει οὐδὲν διαφέροντα τῶν
 ὑγιεινῶν τε καὶ νοσῶντων, ὡς ἐκεῖνα ἐν σώματι, ταῦτα ἐν τῇ

^ε ἢ ἂν αἰεὶ] ἢν αἰεὶ Trinc.

^ι ἴλυῃ] ἴλυει A. mox nescio an
 idem ἀμαθία. ὡς, sic certe Trinc.

^ς ἂν] αὐ B. m. sec.

^β ὃ τυγ.] ὅς τ. A. Trinc.

^ι φαῖμεν] φαμέν A. Trinc.

^κ πάνυ τι] πάνυ τοι A.

^ι φαῖμεν] φαμέν Trinc.

^μ ἔστω] ἔστω A. Trinc.

^η πολυπραγμοσύνην ἀλλοτριπραγ-
 μοσύνην] ἀλλοτριπραγμοσύνην om.

A. N. Trinc.

^ο οἴου] οὐ A. Trinc. πρέπει Trinc.

^ρ δουλεύειν χικοῦ τοῦ δ' οὖν δουλεύ-

ειν ἀρχικοῦ γένους ὄντος A. τοῦ δ' αὐ-
 δουλεύειν ἀρχικοῦ γένους ὄντος Trinc.

^θ τούτων] τούτων A. τούτου Trinc.

^ι ταῦτα usque ad ἄλλο ἰπ' ἄλλου
 om. A. αὐτά μὲν οὖν ταῦτα Trinc.

^ς τὸ ἀδίκῃ] τὰ ἀδίκῃ B.

ψυχῇ. Πῆ; ἔφη. Τὰ μὲν που ὑγιεινὰ ὑγίειαν ἔμποιοῖ[†] ἢ τὰ δὲ νοσῶδη, νόσον. Ναί. Οὐκ οὖν καὶ τὸ μὲν δίκαια πράττειν δικαιοσύνην ἔμποιοῖ[‡] ἢ τὸ δὲ ἄδικα, ἀδικίαν; Ἀνάγκη. Ἔστι δὲ τὸ μὲν ὑγίειαν ποιεῖν, τὰ ἐν τῷ σώματι κατὰ φύσιν[‡] καθιστάναι, κρατεῖν τε καὶ κρατεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων²⁰ τὸ δὲ νόσον, παρὰ φύσιν ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι^χ ἄλλο ὑπ' ἄλλου. Ἔστι γάρ. Ἔστι οὖν αὖ, ἔφην, τὸ δικαιοσύνην ἔμποιοῖν, τὰ ἐν τῇ ψυχῇ κατὰ φύσιν καθιστάναι, ² κρατεῖν τε καὶ κρατεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων²⁰ τὸ δὲ ἀδικίαν, παρὰ φύσιν ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι^α ἄλλο ὑπ' ἄλλου; Κομιδῆ, ἔφη. Ἀρετὴ μὲν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ^β ὑγεία τέ τις ἂν εἴη, καὶ κάλλος καὶ εὐεξία ψυχῆς· κακία δὲ, νόσος τε καὶ αἰσχος καὶ ἀσθένεια. Ἔστιν οὕτως. Ἄρ' οὖν οὐ καὶ τὰ μὲν καλὰ³⁰ ἐπιτηδεύματα εἰς ἀρετῆς κτήσιν φέρει, τὰ δὲ αἰσχροῦ εἰς κακίας; Ἀνάγκη. Τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη, ὡς ἔοικεν, ἡμῖν ἔστι σκέψασθαι, πότερον αὖ λυσιτελεῖ, δίκαιά τε πράττειν, καὶ καλὰ ἐπιτηδεύειν, καὶ εἶναι δίκαιον, εἴαν τε ^δ λανθάνῃ, εἴαν τε μὴ, τοιοῦτος ἂν ἢ ἀδικεῖν τε καὶ ἀδικὸν εἶναι, εἴαν περ μὴ διδῶ δίκην, ^ε μηδὲ βελτίων γίγνηται κολαζόμενος. Ἀλλὰ, ἔφη, ὡς Σώκρατες, γελοῖον ἔμοιγε φαίνεται τὸ σκέμμα γίγνεσθαι ἤδη, εἰ τοῦ μὲν σώματος τῆς φύσεως διαφθειρομένης δοκεῖ οὐ βιωτὸν εἶναι, οὐδὲ μετὰ πάντων σιτίων τε⁴⁰ καὶ ποτῶν καὶ παντὸς πλούτου καὶ πάσης ἀρχῆς, τῆς δὲ αὐτοῦ^ε τούτου, ὧς ζῶμεν, φύσεως ταραττομένης τε καὶ διαφθειρομένης, βιωτὸν ἄρα ἔσται, ἂν περ τις ποιῇ, ὃ ἂν

[†] ἔμποιοῖν] ἔμποιοῖ Trinc. Idem
μοχ πράττειν.

[‡] τὸ δὲ] τὰ δὲ Trinc.

[‡] τὸ δὲ] τὰ δὲ Trinc.

[‡] τὸ δὲ] τὰ δὲ Trinc.

[‡] καθιστάναι — παρὰ φύσιν om.
Trinc.

^χ ἄλλο ὑπ'] ἄλλ' οὐχ ὑπ' Trinc.

[‡] οὐκ οὖν αὖ] οὐκ οὖν ἂν B.

² κρατεῖν τε καὶ] κρ. καὶ Trinc.

^α ἄλλο om. Trinc.

^β ὑγεία] ὑγίεια A.

^γ οὖν οὐ] Deest οὐ B. m. p. Trinc.

^δ λανθάνῃ] μανθάνῃ Tr. B. m. p.

λανθάνει m. sec.

^ε μηδὲ] καὶ A.

^ε τούτου] τοῦ A. Trinc.

βουληθῆ, ἄλλο πλὴν τούτο, ὁπόθεν κακίας μὲν καὶ ἀδικίας ἀπαλλαγῆσεται, δικαιοσύνην δὲ καὶ ἀρετὴν κτήσεται, ἐπειδὴ γε ἐφάνη γε ὄντα ἑκάτερα, ^ε οἷα ἡμεῖς διεληλύθαμεν. ^η Γελοῖον γὰρ, ἦν δ' ἐγὼ· ἀλλ' ὅμως ἐπεὶ περ ἐνταῦθα ἐληλύθαμεν ὅσον οἷον τε σαφέστατα κατιδεῖν, ὅτι ταῦτα οὕτως ^{ζο} ἔχει, οὐ χρὴ ἀποκάμνειν. Ἦκιστα, νῆ τὸν Δί', ἔφη, πάντων ἀποκνητέον.

65 ^α Πλάτωνος τῆ θ Πολιτεία.

^β Εἶεν δὴ, εἶπον, ἐπειδὴ ἐνταῦθα λόγου γεγόναμεν, ἀναλάβωμεν τὰ πρῶτα ^γ λεχθέντα, δι' ἃ δεῦρ' ἤκομεν· ἦν δέ που λεγόμενον, λυσιτελεῖν ἀδικεῖν τῷ τελέως μὲν ἀδίκῳ, δοξαζομένῳ δὲ δικαίῳ· ἢ οὐχ οὕτως ἐλέχθη; Οὕτω μὲν οὖν. Νῦν δὴ, ἔφη, αὐτῷ διαλεγόμεθα, ἐπειδὴ διαμολογησάμεθα, τὸ τε ἀδικεῖν καὶ τὸ δίκαια πράττειν, ἦν ἑκάτερον ἔχει δύναμις. Πᾶς, ἔφη; Εἰκόνα πλάσαντες τῆς ψυχῆς λόγῳ, ἵνα εἰδῆ ὁ ἐκεῖνα λέγων, οἷα ἔλεγε. Ποίαν τινά; ἢ δ' ὅς. Τῶν τοιούτων τινὰ, ἦν δ' ἐγὼ, οἷαι μυθολογοῦνται παλαιαὶ γενέσθαι φύσεις, ἢ τε Χιμαίρας καὶ ἡ Σκύλλης καὶ Κερβέρου, καὶ ἄλλαι τινὲς συχναὶ λέγονται ζυμπεφυκυῖαι ^δ ἰδέαι πολλαὶ εἰς ἐν γενέσθαι. Λέγονται γὰρ, ἔφη. ^ε Πλάττε ¹⁰ τοίνυν μίαν μὲν ἰδέαν θηρίου ποικίλου καὶ πολυκεφάλου, ἡμέρων δὲ θηρίων ἔχοντος κεφαλὰς κύκλῳ καὶ ἀγρίων, καὶ δυνατοῦ μεταβάλλειν καὶ φύειν ἐξ αὐτοῦ πάντα ταῦτα. Δεινοῦ πλάστου, ἔφη, τὸ ἔργον· ὅμως δ' ἐπειδὴ ^ε εὐπλαστότερον ^ε κηροῦ καὶ τῶν τοιούτων λόγος, πεπλάσθω. Μίαν δὴ

^ε οἷα] οἷ δ' A. οὐδ' B. εἰ δ' Trinc.

^η γελοῖον — ἐληλύθαμεν om. A. Trinc.

65.

^α Sic fere Trinc. ubi ἐν pro θ. Scil. IX. p. 588.

^β Εἶεν usque ad μὴ λανθάνετον n. 66. p. 122, 32. om. A.

^γ λεχθέντα] λεγγθέντα B.

^δ εἰδέαι] αἰ εἰδέαι Trinc.

^ε πλάττε] πράττε N. Trinc. Mox εἰδέαν Trinc.

^ε εὐπλαστότερον] μυθοπλαστότερον N. Trinc. Voluerintne μῦθος πλαστότερον?

^ε κηροῦ] καιροῦ B.

τοίνυν ἄλλην ἰδέαν λέοντος, μίαν δ' ἀνθρώπου, πολὺ δὲ μέγιστον ἔστω τὸ πρῶτον, καὶ δεύτερον, τὸ δεύτερον. Ταῦτα, ἔφη, ῥάω, καὶ πέπλασται. ^h Σύναπτε τοίνυν αὐτὰ εἰς ἐν ²⁰ τρία ὄντα, ὥστε πῆ ζυμπεφυκέσαι ἀλλήλοις. Συνῆπται, ἔφη. Περίπλασον δὴ αὐτοῖς ἔξωθεν ἐνὸς εἰκόνα, τὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε ⁱ τῷ μὴ δυναμένῳ τὰ ἐντὸς ὁρᾶν, ἀλλὰ ^k τὸ ἔξω μόνον ἔλυτρον ὁρᾶντι, ^l ἐν ζῶν φαίνεσθαι, ἄνθρωπον. Περιπέπλασται, ἔφη. Λέγωμεν δὴ, τῷ λέγοντι ὡς λυσιτελεῖ τούτῳ ἀδικεῖν τῷ ἀνθρώπῳ, δίκαια δὲ πράττειν οὐ ζυμφέρει, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φησὶν, ἢ λυσιτελεῖν αὐτῷ, τὸ παντοδαπὸν θηρίον εὐωχοῦντι, ποιεῖν ἰσχυρὸν καὶ τὸν λέοντα καὶ ³⁰ τὰ περὶ τὸν λέοντα· τὸν δὲ ἄνθρωπον λιμοκτονεῖν, καὶ ποιεῖν ἀσθενῆ, ὥστε ἔλκεσθαι, ὅπη ἂν ἐκείνων ^m ὀπότερον ἄγῃ, καὶ μηδὲν ⁿ ἕτερον ἑτέρῳ συνθερίζειν, μηδὲ φίλον ποιεῖν, ἀλλ' εἴαν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς δάκνεσθαι τε, καὶ μαχόμενα ἐσθίειν ἀλληλα. Παντάπασι γὰρ, ἔφη, ταῦτα λέγει, ὁ τὸ ἀδικεῖν ἐπαινῶν. Οὐκ οὖν αὐτὸς τὰ δίκαια λέγων λυσιτελεῖν, φαίη ἂν ^o δεῖν ταῦτα πράττειν καὶ ταῦτα λέγειν, ὅθεν τοῦ ἀνθρώπου ὁ ^p ἐντὸς ἀνθρώπος ἔσται ἐγκρατέστατος, καὶ τοῦ πολυ- ⁴⁰ κεφάλου ^q θρέμματος ἐπιμελήσεται, ὥσπερ γεωργὸς τὰ μὲν ἡμερα τρέφει καὶ τιθασσεύει, τὰ δ' ἄγρια ἀποκωλύει φύεσθαι, ζύμμαχον ποιησάμενος τὴν τοῦ λέοντος φύσιν, καὶ κοινῇ πάντων κηδόμενος, φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ αὐτῷ, ^r οὕτω θρέψει; Κομιδῆ γὰρ αὐτὸς λέγει ταῦτα, ὁ τὸ δίκαιον ἐπαινῶν. ^s Κατὰ πάντα δὴ τρόπον ὁ μὲν τὸ δίκαιον ἐγκωμιάζων ἀληθῆ ἂν λέγοι, ὁ δὲ τὰ δίκαια, ψεύδοιτο·

^h σύναπτε] σύναπται Trinc.

ⁱ τῷ μ. δυναμένῳ] τῶν μ. δυναμένων Trinc.

^k τῷ ἔξω] ἀπ' ἔξω Trinc.

^l ἐν ζῶν] ἐν ζ. Trinc. ubi mox τοῦτο et οὐδὲ.

^m ὀπότερον] πρότερον Trinc.

ⁿ ἕτερον sic Trinc. Bas. om. B.

^o δεῖν] δεῖ N. Trinc. πράττειν om. Trinc.

^p ἐντὸς] αὐτὸς N. B.

^q θρέμματος] θέματος N. Trinc.

^r οὕτω θρέψει om. N. B.

^s κατὰ] καὶ N. Trinc.

¹ πρὸς τε γὰρ ἡδονὴν καὶ πρὸς εὐδοξίαν καὶ ὠφέλειαν σκο-
 πουμένῳ, ὁ μὲν ἐπαινέτης τοῦ δικαίου ἀληθεύει, ὁ δὲ ² ψέκτης ³⁰
 οὐδὲν ὑγιές, οὐδὲ εἰδῶς ψέγει, ὅ τι ψέγοι. Οὐ μοι δοκεῖ, ἢ
 δ' ὅς, οὐδαμῆ γε. Πείθωμεν τοίνυν αὐτὸν πράως, οὐ γὰρ
 ἐκὼν ἀμαρτάνει, ἐρωτῶντες. ⁴ Ω μακάριε, οὐ καὶ τὰ ⁵ καλὰ
 καὶ τὰ αἰσχροῦ νόμιμα ⁶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀνφαῖμεν γεγονέναι;
 τὰ μὲν καλὰ, τὰ ὑπὸ τῷ ἀνθρώπῳ, μᾶλλον δ' ἴσως τὰ
 ὑπὸ τῷ θεῷ, τὰ θηριώδη ποιῶντα τῆς φύσεως· αἰσχροῦ ⁷ δὲ,
 τὰ ὑπὸ τῷ ἀγρίῳ τὸ ἡμέρον ⁸ δουλούμενα; συμφήσει, ἢ πῶς;
⁹ Ἐὰν ἐμοί, ἔφη, ¹⁰ πίθηται. Ἔστιν οὖν, εἶπον, ὅτῳ λυσίτε-
 λει ἐκ τούτου τοῦ λόγου χρυσίον λαμβάνειν ἀδίκως, εἴπερ
¹¹ τοιόνδε τι γίγνεται, λαμβάνων τὸ χρυσίον, ἀμα καταδου-
 λαῦται τὸ βέλτιστον αὐτοῦ τῷ μοχθηροτάτῳ; ¹² ἢ εἰ μὲν λα-
 βῶν χρυσὸν, υἱὸν ἢ θυγατέρα ἐδουλοῦτο, καὶ ταῦτ' εἰς ἀγρίων
 τε καὶ κακῶν ἀνδρῶν, οὐκ ἀν αὐτῷ ἐλυσίτελει, οὐδ' ἀν
 πέμπου ἐπὶ τούτῳ λαμβάνοι; εἰ δὲ τὸ αὐτοῦ θεϊότατον ¹³
 ὑπὸ τῷ ¹⁴ ἀθεωτάτῳ τε καὶ μιαιωτάτῳ δουλοῦται, καὶ μηδὲν
 ἐλεεῖ, οὐκ ἄρα ἀθλιός ἐστι, καὶ πολὺ ἐπὶ δειντέρῳ ὀλέθρῳ
 χρυσὸν δωροδοκεῖ, ¹⁵ ἢ Ἐριφύλη ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς ψυχῇ τὸν
 ὄρμον δεξάμενη; Πολὺ μέντοι, ἢ δ' ὅς ὁ Γλαύκων· ἐγὼ
 γάρ ¹⁶ σοι ὑπὲρ ἐκείνου ἀποκρινῶμαι. Οὐκ οὖν καὶ τὸ ἀκο-
 λασταίνειν οἶει διὰ τὰ τοιαῦτα ¹⁷ πάντα ψέγεσθαι, ὅτι ἀνιέ-
 ται ἐν τῷ τοιούτῳ τὸ δεινὸν τὸ ¹⁸ μέγα ἐκείνο καὶ πολυειδές ²⁰
¹⁹ θρέμμα εἰς ἐλευθερίαν πέρα τοῦ δέοντος; Δῆλον, ἔφη. Ἡ δ'

¹ πρὸς τε γὰρ] τε om. Trinc.

² ψέκτης] ψεύκτης N. Trinc. ὅτι
 ψέγοι om. Trinc. Mox id. Πίθωμεν.

⁵ καλὰ] πολλὰ N. B.

⁶ διὰ τὰ τοιαῦτα φᾶμεν] διατάτ-
 τοι ἀν φαμέν Trinc.

⁷ δὲ τὰ ὑπὸ] τὰ om. Trinc.

⁸ δουλούμενα] δουλόμενοι B. δουλού-
 μενον Trinc.

¹⁰ πίθηται] τίθεται B.

¹¹ τοιόνδε τι] τι om. Trinc.

¹² ἢ εἰ μὲν] εἰ ὁ μὲν N. ἢ ὁ μὲν
 Trinc. Mox λαμβάνειν Trinc.

¹⁴ ἀθεωτάτῳ] ἀθεάτῳ Trinc.

¹⁵ ἢ ἐριφύλη] ἢ ἐριφύλου Trinc. et
 mox ὄρμον pro ὄρμον.

¹⁶ σοι] τοι B.

¹⁷ πάντα] πάλαι Gesneri margo.

¹⁸ μέγα] μετὰ N. Trinc.

¹⁹ θρέμμα πέρα] Al. additur εἰς
 ἐλευθερίαν. Gesneri margo. Sic et
 Trinc.

αυθάδεια καὶ δυσκολία ψέγεται, οὐχ ὅτ' ἂν τὸ λεοντῶδες καὶ ὀφεῶδες αὐξῆται, καὶ ^k συντείνηται ἀναρμόστως; Πάνυ μὲν οὖν. ¹ Τρυφή μὲν οὖν καὶ μαλθακία οὐκ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ τούτου χαλάσει τε καὶ ἀνέσει ψέγεται, ὅτ' ἂν ἐν αὐτῷ δειλίαν ἐμποιῇ; Τί μὴν; Κολακεία δὲ καὶ ἀνελευθερία, οὐχ ὅτ' ἂν τις τὸ αὐτὸ τούτο τὸ θυμοειδὲς ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ ^m ποιῇ, ³⁰ καὶ ἕνεκα χρημάτων καὶ τῆς ἐκείνου ἀπληστίας προπηλακιζόμενον ἐθίζῃ ἐκ νέου ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίγνεσθαι; Καὶ μάλα, ἔφη. Βαναυσία δὲ καὶ χειροτεχνία διὰ τί, οἶει, ἄνειδος φέρε; ἢ δι' ἄλλο τι φήσομεν, ἢ ὅτ' ἂν τις ⁿ ἀσθενὲς φύσει ἔχῃ τὸ τοῦ βελτίστου εἶδος, ὥστε μὴ ἂν δύνασθαι ἄρχειν τῶν ^o ἐν αὐτῷ θρεμμάτων, ἀλλὰ θεραπεύειν ἐκεῖνα, καὶ τὰ θαπτεύματα αὐτῶν μόνον δύνηται μαθάνειν; Ἔοικεν, ἔφη. Οὐκ οὖν ἵνα καὶ ὁ τοιοῦτος ὑφ' ὁμοίου ἄρχηται, οἷου-⁴⁰ περ ὁ βέλτιστος, δοῦλον αὐτὸν φαρμὲν δεῖν εἶναι ἐκείνου τοῦ βελτίστου, καὶ ἔχοντος ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον ^p ἄρχον, οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῇ τοῦ δούλου οἰόμενοι δεῖν ἄρχεσθαι αὐτὸν, ὥσπερ Θρασύμαχος ἔτετο τοὺς ἀρχομένους, ἀλλ' ὡς ἄμεινον παντὶ ὑπὸ θεοῦ καὶ φρονίμου ἄρχεσθαι, μάλιστα μὲν οἰκείον ἔχοντος ἐν ἑαυτῷ, εἰ δὲ μὴ, ἔξωθεν ἐφροστώτος, ἵνα εἰς δύναμιν πάντες ὅμοιοι ὦμεν καὶ φίλοι, τῷ αὐτῷ κυβερνώμενοι; Καὶ ὀρθῶς γ', ἔφη. Δηλοῖ δέ γε, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ ὁ νόμος,⁵⁰ ὅτι τοιοῦτον ^q βούλεται, πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει ζύμμαχος ὦν, καὶ ἢ τῶν παίδων ἀρχῇ, τὸ μὴ ^r εἶναι ἐλευθέρους εἶναι, ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς, ὥσπερ ἐν πόλει, πολιτείαν καταστήσωμεν, καὶ τὸ βέλτιστον θεραπεύσαντες τῷ παρ' ὑμῖν τοιοῦτῳ ἀντικατα-

^k συγγίηται] συντείνηται Gesneri margo, N. ξυγκίηται B.

¹ τρυφή μὲν οὖν om. B.

^m ποιῇ om. Trinc.

ⁿ ἀσθενὲς] ἀσθενὴς B.

^o αὐτῷ] ἐν αὐτῷ Trinc.

^p ἄρχον] ἄρχειν B.

^q βούλεται] βουλεύεται margo Gesneri.

^r εἶναι ἐλευθέρους] ἀνελευθέρως Trinc.

στήσωμεν ^a φύλακα ὅμοιον καὶ ἄρχοντα ἐν αὐτῷ· καὶ τότε δὴ ^t ἐλευθερίαν ἀφίεμεν. Δηλοῖ γὰρ, ἦ δ' ὅς.

66 ^a Πλάτωνος Πολιτείας ι.

Οὐκ οὖν, ἦν δ' ἐγὼ, τά τε ἄλλα ἀπελυσάμεθα ἐν τῷ ¹ λόγῳ, καὶ οὐ τοὺς μισθοὺς οὐδὲ τὰς δόξας δικαιοσύνης ἀπηνέγκαμεν, ὡσπερ Ἡσίοδόν τε καὶ Ὀμηρον ὑμεῖς ἔφατε, ἀλλ' ^b αὐτοδικαιοσύνην αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἄριστον εὗρομεν, καὶ πρῆστον εἶναι αὐτῇ τὰ δίκαια, εἴαν τ' ἔχη τὸν Γύγου δακτύλιον, εἴαν τε μὴ, καὶ πρὸς τοιοῦτῳ δακτυλίῳ τὴν Ἄϊδος κυνέην; Ἀληθέστατα, ἔφη, λέγεις. Ἄρ' οὖν, ἦν δ' ἐγὼ, ³ ὦ Γλαύκων, νῦν ἤδη ἀνεπίφθονόν ἐστι πρὸς ἐκείνοις, καὶ τοὺς ¹⁰ μισθοὺς τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ ἀποδοῦναι, ὅσους καὶ οἴους τῇ ψυχῇ παρέχει παρ' ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν, ζῶντός τε ἔτι τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐπειδ' ἂν τελευτήσῃ; Παντάπασι μὲν οὖν, ἦν δ' ὅς. Ἄρ' οὖν ^c ἀποδώσετε μοι ἂ ἐδανείσασθε ἐν τῷ λόγῳ; Τί μάλιστα; Ἐδῶκα ^d ὑμῖν τὸν δίκαιον δοκεῖν ἄδικον εἶναι, καὶ τὸν ἄδικον δίκαιον· ὑμεῖς γὰρ ^e ἠγείσθε, καὶ εἰ μὴ δυνατόν εἴη ταῦτα λαμβάνειν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, ὅμως δοτέον εἶναι τοῦ λόγου ἕνεκα, ἵν' ἡ αὐτὴ δικαιοσύνη πρὸς ἀδικίαν αὐτὴν ^f κριθείη· ἢ οὐ μνημο- ²⁰ νεύεις; Ἀδικοῖην μὲντ' ἂν, ἔφη, εἰ μὴ. Ἐπειδὴ τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, ⁵ κεκριμέναι εἰσὶν, ἐγὼ πάλιν ἀπαιτῶ ὑπὲρ δικαιοσύνης, ὡσπερ ἔχει δόξης καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων, καὶ ὑμᾶς ὁμολογεῖν περὶ αὐτῆς δοκεῖσθαι οὕτως, ἵνα καὶ τὰ νικητήρια κομισῆται, ἂ ἀπὸ τοῦ δοκεῖν κτωμένη, δίδωσι τοῖς

^a φύλακα] φύλακα Trinc.

^t ἐλευθερίαν] ἐλεύθερον marg. Gesn. 66.

^a Sic A. Deest ι Trinc. X. p. 612. A.

^b αὐτὸ δικαιοσύνην] αὐτὴν δικαιοσύνην margo Gesneri. αὐτοδικαιοσύνην

Trinc.

^c ἀποδώσετε] ἀποδώσεται N.

^d ὑμῖν] ἡμῖν B. et mox ib. ἡμεῖς.

^e ἠγείσθε] ἠτείσθε Trinc.

^f κριθείη] κριθείτι Trinc. ubi mox om. εἰ μὴ.

⁵ κεκριμέναι] κεκρυμέναι B.

ἔχουσιν αὐτήν, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ εἶναι ἀγαθὰ διδού-
σα ἐφάνη, καὶ οὐκ ἔξαπατώσα τοὺς τῶ ὄντι λαμβάνοντας
αὐτήν. Δίκαια, ἔφη, ^h αἰτεῖ. Οὐκ οὖν, ἦν δ' ἐγὼ, πρῶ-³⁰
τον μὲν τοῦτο ἀποδώσετε, ὅτι θεοὺς γε οὐ λανθάνει ἐκάτερος
αὐτῶν, οἷός ἐστιν; Ἀποδώσομεν, ἔφη. Εἰ δὲ μὴ λανθάνε-
τον, ὁ μὲν θεοφιλῆς ἂν εἴη, ὁ δὲ θεομισῆς, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρ-
χὰς ὠμολογοῦμεν. Ἔστι ταῦτα. Τῶ δὲ θεοφιλεῖ οὐχ
ὀμολογήσομεν, ὅσα γε ἀπὸ θεῶν γίνονται, πάντα γίνεσθαι
ὡς οἷόν τε ἀρίστα, εἰ μὴ τι ἀναγκαῖον αὐτῶ κακὸν ἐκ προ-
τέρας ἀμαρτίας ὑπῆρχεν; Πάνυ ⁱ μὲν οὖν. Οὕτως ἄρα ὑπο-
ληπτέον περὶ τοῦ δικαίου ἀνδρὸς, εἴαν τ' ἐν πενίᾳ γίγνηται,
εἴαν τ' ἐν νόσοις, ἢ τινι ἄλλῳ τῶν δοκούντων κακῶν, ὡς ⁴⁰
^k τούτῳ ταῦτα εἰς ἀγαθὸν τι τελευτήσῃ ζῶντι, ἢ καὶ ἀποθα-
νόντι· οὐ γὰρ δὴ ὑπὸ γε θεῶν ποτε ἀμελεῖται, ^l ὅς ἂν προθυ-
μῆσθαι ἐθέλῃ δίκαιος γίνεσθαι, καὶ ἐπιτηδεύων ἀρετὴν εἰς
ὅσον δυνατὸν ἀνθρώπῳ ὀμοιοῦσθαι ^m θεῶ. ⁿ Εἰκός γ', ἔφη,
τὸν τοιοῦτον μὴ ἀμελεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ὀμοίου. Οὐκ οὖν περὶ
τοῦ ἀδίκου τάναντία τούτων δεῖ διανοεῖσθαι; Σφόδρα γε.
Τὰ μὲν δὴ παρὰ θεῶν τοιαῦτ' ἄτ' ἂν εἴη νικητήρια τῶ δι-
καίῳ. Κατὰ γοῦν ἐμὴν δόξαν, ἔφη. Τί δ', ἦν δ' ἐγὼ, παρ'
ἀνθρώπων; ἄρα οὐχ ὧδε ἔχει, εἰ δεῖ τὸ ὄν τιθέναι; οὐχ οἷ ⁵⁰
μὲν δεινοί τε καὶ ἀδικοὶ δρῶσιν, ὅπερ οἱ δρομῆεις, ὅσοι ἂν
θέωσιν εὖ ἀπὸ τῶν κάτω, ἀπὸ δὲ τῶν ἄνω μὴ, τὸ μὲν πρῶ-
τον ὀξέως ἀποπηδῶσι, τελευτῶντες ^p δὲ καταγέλαστοι γί-
γνονται, τὰ ὧτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες, ^q καὶ ἀστεφάνωτοι
ἀποτρέχοντες· οἱ δὲ τῇ ἀληθείᾳ δρομικοὶ, εἰς τέλος ἐλθόντες,
τά τε ἄλλα λαμβάνουσι καὶ στεφανοῦνται; οὐχ οὕτω καὶ

^h αὐτῇ] αἰτεῖ B. Μοχ θεοὺς τε
Trinc.

ⁱ μὲν οὖν] οὖν om. B.

^k τούτῳ] τοῦτῳ A.

^l ὅς] ὡς A. Trinc.

^m θεῶ om. B.

ⁿ εἰκός usque ad διανοεῖσθαι om.
A. εἰκός τ' Trinc.

^o ὄν τιθέναι] ὄντι θεῖναι A. Trinc.

^p δὲ] τε A. Trinc.

^q καὶ στεφανωτοὶ A. Trinc.

περὶ τῶν δικαίων τὸ πολὺ συμβαίνει, πρὸς τὸ τέλος ἐκάστης
 ἴ πράξεως καὶ ὁμιλίας καὶ τοῦ βίου εὐδοκιμοῦσί τε, καὶ
 τὰ ἄλλα παρὰ τῶν ἀνθρώπων φέρονται; Καὶ μάλα.
 ἡ Ἀνέξει ἄρα λέγοντος ἐμοῦ περὶ τούτων, ἄπερ αὐτὸς ἔλεγες
 περὶ τῶν ἀδίκων; ἐγὼ γὰρ δὴ, ὅτι οἱ μὲν δίκαιοι, ἐπεὶδ' ἂν
 πρεσβύτεροι γένωνται, ἐν τῇ αὐτῶν πόλει ἄρχουσί τε, ἀς ἂν
 βούλωνται, ἀρχὰς, γαμοῦσί τε ὀπόθεν ἂν βούλωνται, ἐκδι-
 δόασί τε εἰς οὓς ἂν ἐθέλωσι· καὶ πάντα ἴ ἀ σὺ περὶ ἐκείνων,
 ἐγὼ νῦν λέγω περὶ τῶνδε· ἡ καὶ αὖ καὶ περὶ τῶν ἀδίκων,
 ὅτι οἱ πολλοὶ αὐτῶν, καὶ εἰς νεοὶ ὄντες λάθωσιν, ἐπὶ τέλους 10
 τοῦ δρόμου αἰρεθέντες καταγέλαστοί εἰσι, καὶ γέροντες γι-
 γνόμενοι ἡ ἄθλιοι προπηλακίζονται, ὑπὸ ξένων τε καὶ ἀστῶν
 μαστιγούμενοι, καὶ ἴ ἀ γροῖκα ἔφησθα σὺ εἶναι, ἀληθῆ ἡ λέ-
 γων, εἴτα ἡ στρεβλώσονται, καὶ ἐκκαυθήσονται· πάντα ἐκεῖ-
 να οἴου καὶ ἐμοῦ ἀκηκοέναι, ὡς πάσχουσιν· ἀλλ', ὃ λέγω,
 ὄρα, εἰ ἀνέξει. Καὶ πάνυ, ἔφη· δίκαια γὰρ λέγεις. ἡ μὲν
 τοῖνυν, ἦν δ' ἐγὼ, ζῶντι τῶ δικαίῳ παρὰ θεῶν τε καὶ ἀνθρώ-
 πων ἄθλά τε καὶ μισθοὶ καὶ δῶρα ἡ γίγεται πρὸς ἐκείνοις 20
 τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς αὐτὴ παρείχεται ἡ δικαιοσύνη, τοιαῦτ' ἂν
 εἴη. Καὶ μάλα, ἔφη, καλὰ τε καὶ βέβαια. Ταῦτα
 ἡ τοῖνυν, ἦν δ' ἐγὼ, οὐδὲν ἐστὶ πλήθει οὐδὲ μεγεθεὶ πρὸς
 ἐκεῖνα, ἴ τελευτήσαντα ἐκάτερον περιμένει.

67 ἡ Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος.

ἡ Τί τούντεῦθεν; πῶς ἄρχεσθαι δεῖν φαμὲν δικαιοσύνης

ἴ πράξεως] λέξεως B.

ἡ ἀνέξει] ἂν ἐξει A. ἂν ἐξη Trinc.

ἴ ἀ σὺ] σὺ om. A. ἴ ὑπὲρ ἐκείνων
 ἐγὼ νῦν λέγω Trinc.

ἡ καὶ αὖ om. A. καὶ sec. om. Tr.

ἡ ἄθλιοι—μαστιγούμενοι om. B.

ἡ λέγων] λέγοντα Trinc. sine
 εἴτα.

ἡ στρεβλώσονται] λέγονται στρε-

βλώσονται A.

ἡ γίγνεται πρὸς ἐκείνοις] γίγνεται
 πρὸς ἐκεῖνα A. ἐκεῖνα item Trinc.

ἡ τοῖνυν om. A.

67.

ἡ Sic A. Scil. p. 408. E. Πλά-
 τωνος simpliciter Trinc.

ἡ Desunt hinc A. usque ad ἀπε-
 κρίνατό τις.

περὶ μαθήσεως; ὥσπερ ἂν εἴ τις ἡμᾶς προὔτρεπε τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, μηδὲν προνοῦντας ὁρῶν, καθάπερ παῖδας, ὡς ἔστι τις γυμναστική καὶ ἰατρική, καὶ ἔπειτα ³⁰ ὠνείδιζε, λέγων ὡς αἰσχροὺς πυρῶν μὲν καὶ κριθῶν καὶ ἀμπέλων ἐπιμέλειαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, καὶ ὅσα τοῦ σώματος ἔνεκα διαπονούμεθά τε καὶ κτώμεθα, τούτου δ' αὐτοῦ μηδεμίαν τέχνην μηδὲ μηχανήν, ὅπως ὡς βέλτιστον ἔσται τὸ σῶμα, ἐξευρίσκειν, καὶ ταῦτα οὔσαν· εἰ δ' ὁ ἐπανειρόμεθα τὸν ταῦθ' ἡμᾶς προτρέποντα, λέγεις δὲ εἶναι τίνας ταύτας τὰς τέχνας; εἶπεν ἂν ἴσως ὅτι γυμναστική, καὶ ἰατρική· καὶ νῦν δὴ τίνα φασκὲν εἶναι τὴν ἐπὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἀρετῇ τέ- ⁴⁰ χνην, λεγέσθω. Ὁ δὲ δοκῶν αὐτῶν ἐρρωμενέστατος εἶναι, πρὸς ταῦτα ἀποκρινόμενος εἶπε, ταύτην τὴν τέχνην εἶναι, ἥνπερ ^d ἀκούεις ὁ συλλέγοντος, ἔφη, Σωκράτους, οὐκ ἄλλην ἢ δικαιοσύνην. Εἰπόντος δέ μου, μή μοι τὸ ὄνομα εἴπης μόνον, ἀλλὰ ὠδὶ, ἰατρική που τίς λέγεται τέχνη, ταύτης δὲ ἔστι διττὰ τὰ ἀποτελούμενα, τὸ μὲν ἰατροῦς αἰεὶ πρὸς τοῖς οὔσιν ἑτέροισι ἐξεργάζεσθαι, τὸ δὲ, ὑγίειαν· ἔστι δὲ τούτων θάτερον οὐκέτι τέχνη, τῆς τέχνης δὲ τῆς διδασκούσης τε καὶ διδασκομένης ἔργον, ὃ δὴ λέγομεν ὑγίειαν. Καὶ τεκτονικῆς ⁵⁰ δὲ κατὰ ταυτὰ, ^f οἰκία τε καὶ τεκτονική· τὸ μὲν ἔργον, τὸ δὲ δίδαγμα· ^g τῆς δὲ δικαιοσύνης ὡσαύτως, τὸ μὲν, δικαίους ἔστω ποιεῖν, καθάπερ ^h ἐκεῖ τοὺς τεχνίτας ἐκάστους· τὸ δ' ἕτερον, ὃ δύναται ποιεῖν ἡμῖν ἔργον ὁ δίκαιος, τί τοῦτο φασκὲν; εἶπέ. Οὗτος μὲν, ὡς οἶμαι, τὸ συμφέρον ἀπεκρίνατο· ἄλλος δὲ, τὸ δέον· ἕτερος δὲ, τὸ ὠφέλιμον· ὁ δὲ, τὸ λυσιτελεῖν. ⁱ Ἐπανήθει δὴ ἐγὼ λέγων, ὅτι ^k ἐκεῖ τά γε ὀνό-

^c ἐπανειρόμεθα] ἐπανειρόμεθα Trinc.

^d ἀκούεις] ἀκούης Trinc.

^e συλλέγοντος] σὺ λέγοντος Gesneri margo.

^f οἰκία] οἰκία B. MOX τεκτονικῆς

Trinc.

^g τῆς δὲ] τῆς δὲ B.

^h ἐκεῖ] ἐκεῖνους Gesneri margo.

ⁱ ἐπανήθει] ἐπανύειν Trinc.

^k ἐκεῖ] κακεῖ Gesneri margo.

ματα ¹ ταῦτ' ἐστὶν ἐν ἐκάστη τῶν τεχνῶν, ὀρθῶς πράττειν, ^ι λυσιτελοῦντα, ὠφέλιμα, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ πρὸς ὅτι ταῦτα πάντα ^μ τείνει, ἐρεῖ τὸ ἴδιον ἐκάστη τέχνη, οἷον ἡ τεκτονικὴ, τὸ εὖ, τὸ καλῶς, τὸ δέοντως, ὥστε τὰ ξύλινα φήσει σκευὴ γίγνεσθαι· ἀ δὴ οὐκ ἔστι τέχνη. Λεγέσθω δὴ καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης ὡσαύτως. ^ν Τελευτῶν ἀπεκρίνατό τις, ὦ Σώκρατες, μοι τῶν σῶν ^ο ἐταίρων ^ρ ὅς δὴ κομψότατα ἔδοξεν εἰπεῖν, ὅτι τοῦτ' εἶναι τὸ τῆς δικαιοσύνης ἴδιον ἔργον, ὃ τῶν ἄλλων οὐδεμιᾶς, φιλίαν ἐν ταῖς πόλεσι ποιεῖν. Οὗτος δ' αὖ ἐρωτώμενος, τὴν φιλίαν ἀγαθὸν τε ἔφη εἶναι, καὶ οὐδέποτε κακόν· τὰς δὲ τῶν παιδῶν φιλίας, καὶ τὰς τῶν θηρίων, ἃς ἡμεῖς τοῦτο τὸ ὄνομα ἐπονομάζομεν, οὐκ ἀπεδέχετο εἶναι φιλίας ἐπανερωτώμενος· συνέβαινε γὰρ αὐτῷ τὰ πλείω τὰς τοιαύτας βλαβεράς ἢ ἀγαθὰς εἶναι· ^q φεύγων δὴ τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ φιλίας ἔφη τὰς τοιαύτας εἶναι, ψευδῶς δὲ ὀνομάζειν αὐτὰς τοὺς οὕτως ὀνομάζοντας· τὴν δὲ ὄντως καὶ ἀληθῶς φιλίαν εἶναι σαφέστατα ὁμόνοιαν. Τὴν δὲ ὁμόνοιαν ἐρωτώμενος εἰ ὁμοδοξίαν εἶναι ^τ λέγοι ἢ ἐπιστήμην, τὴν μὲν ὁμοδοξίαν ἠτίμαζεν· ἠναγκάζοντο γὰρ πολλοὶ καὶ βλαβεραὶ γίγνεσθαι ὁμοδοξίαι ἀνθρώπων· τὴν δὲ φιλίαν, ἀγαθὸν ἀμολογήκει πάντως εἶναι καὶ δικαιοσύνης ἔργον. Ὡστε ταυτὸ ἔφησεν εἶναι ὁμόνοιαν καὶ ἐπιστήμην οὔσαν, ἀλλὰ οὐδόξαν. Ὅτε δὴ ἐνταῦθα ἤμεν τοῦ λόγου ἀποροῦντες, οἱ παρόντες ἱκανοὶ ἦσαν ἐπιπλήττειν τε αὐτῷ καὶ λέγειν, ὅτι περιδεδράμηκεν εἰς ταυτὸν ὁ λόγος τοῖς πρώτοις· καὶ ἔλεγον ὅτι καὶ ἡ ἰατρικὴ ὁμόνοιά τις ἐστὶ, καὶ ἅπασαι αἱ τέχναι, καὶ περὶ ὅτου εἰσὶν ἔχουσι λέγειν· τὴν δὲ ὑπὸ σοῦ λεγομένην,

¹ τοῦτ'] ταῦτ' Gesneri margo, B.
^μ τείνειν] τείνει Trinc. et mox ἡ τέχνη.
^ν τελευτῶν.] Sequentia omisit Gesnerus. Exhibuimus ex A. et

Trinc.

^ο ἐτέρων A.

^ρ ὡς Trinc. A.

^q φεύγων usque ad εἶναι om. A.

^τ λέγει A.

δικαιοσύνην ἢ ὁμόνοιαν, ^a ὅπου τείνουσα ἐστὶ διαπέφευγε, καὶ ἄδηλον ^t αὐτῆς ὅ τι ποτέ ἐστὶ τὸ ἔργον. Ταῦτα, ὡς Σώκρατες, ἐγὼ τελευτῶν καὶ σεαυτὸν ἠρώτων, καὶ εἵπας μοι δικαιοσύνης εἶναι τοὺς ^v μὲν ἐχθροὺς βλάπτειν, τοὺς δὲ φίλους εὖ ποιεῖν. Ἵστερον δὲ ἐφάνη βλάπτειν γε οὐδέποτε ὁ δίκαιος οὐδὲν· ἅπαντα γὰρ ἐπ' ὠφελείᾳ πάντας δρᾶν.

68 ^a Πλάτωνος.

Τί δ' εἰ μὴ ἔχω; οὐκ ἂν οἶε με ἄλλως εἰδέναι ^b περὶ τῶν ¹⁰ δικαίων καὶ ἀδίκων; Ναὶ, εἴ γε εὖροῖς. Ἄλλ' οὐκ ἂν εὐρεῖν με ἠγῆ; Καὶ μάλα γε, εἰ ζητήσῃς. Εἴτα ζητῆσαι ^c οὐκ ἂν οἶε με; Ἐγώ γε, εἰ ^d οἰηθείης γε μὴ εἰδέναι.

69 ^a Ἐν ταυτῷ.

Εὐρῶν μὲν ἄρα οὐκ οἶσθα τὰ δίκαια καὶ τὰ δίκαια; Οὐ πάνυ φαίνομαι. Ἄλλὰ μὴν ἄρτι γε οὐδὲ μαθὼν ἔφησθα εἰδέναι· ^b εἰ δὲ μὴθ' εὖρες, μὴτ' ἔμαθες, πῶς οἶσθα, καὶ πόθεν; Ἄλλ' ἴσως τοῦτό σοι οὐκ ὀρθῶς ἀπεκρίθη, τὸ φάναι εἰδέναι αὐτὸς ἐξευρών· τὸ δὲ πῶς ^c εἶχεν; Ἐμαθον, οἶμαι, ²⁰ καὶ ἐγὼ, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι. ^d Πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν ^e ἤκομεν λόγον· παρὰ τοῦ; φράζε κάμοι. Παρὰ τῶν πολλῶν. ^f Οὐκ εἰς σπουδαίους γε διδασκάλους καταφεύγεις εἰς τοὺς πολλοὺς ἀναφέρων.

70 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἀποκρίνου δὴ· καὶ ἂν μὴ αὐτὸς ^b σὺ σαυτοῦ ἀκούσης, ὅτι

^s ὅτου τινός] ὅπου τινος ἄ A.

^t αὐτοῖς A.

^v μὲν om. A.

68.

^a Sic Trinc. Scil. Alcib. I. p. 109. E.

^b περὶ τ. δ. κ. α.] παρὰ τῶν ἀδίκων Trinc. et mox om. γε post μάλα.

^c οὐκ ἂν οἶε] οὐκ ἂν om. Trinc.

^d οἰηθείης] οἰηθείην Trinc.

69.

^a Sic Trinc. Scil. p. 110. D.

^b εἰ δὲ μὴθ'] εἰ δὲ om. Trinc. Mox ἄρ' ἴσως B.

^c εἶχεν] ἔχων Trinc.

^d πάλιν] πάλαι Trinc. sine εἰς.

^e ἤκομεν] ἠκούσαμεν Trinc.

^f οὐκ εἰς σπουδαίους] οὐκ. εἰ σπουδαίους γενομίσεις τοὺς φαίλους καταφεύγεις τοὺς πολλούς. Trinc.

70.

^a Sic Trinc. Scil. p. 114. E.

^b σὺ σαυτοῦ] ταῦτα Trinc.

τὰ δίκαια καὶ συμφέροντά ἐστίν, ἄλλω γε λέγοντι μὴ πισ-
τεύσης. Οὐ τοι· ἀλλ' ἀποκριτέον· καὶ γὰρ οὐδὲν οἶμαι
βλαβήσεσθαι. Μαντικός γὰρ εἶ. Καί μοι λέγε, ^d τῶν δι-
καίων φῆς ἓνια μὲν συμφέρειν, ἓνια δ' οὐ; Ναί. Τί δέ, τὰ ³⁰
μὲν καλὰ εἶναι αὐτῶν, τὰ δ' οὐ; Πῶς τοῦτο ἐρωτᾷς; Εἴ τις
σοι ἤδη ἔδοξεν αἰσχρὰ μὲν, δίκαια δέ, πράττειν; Οὐκ
ἔμοιγε. Ἄλλα πάντα τὰ δίκαια καὶ καλὰ; Ναί. Τί
δ' αὖ τὰ καλὰ; πότερον πάντα ἀγαθὰ, ἢ τὰ μὲν, τὰ δ'
οὐ; Οἶμαι ἔγωγε, ὡς Σώκρατες, ἓνια τῶν καλῶν κακὰ εἶναι.
^γ Ἡ καὶ αἰσχρὰ, ἀγαθὰ; Ναί. Ἄρα λέγεις τὰ τοιάδε, οἷον
πολλοὶ ἐν πολέμῳ βοηθήσαντες ^f ἑταίρω, ἢ οἰκείῳ, τραύματά
τε ἔλαβον, καὶ ἀπέθανον· οἱ δ' οὐ βοηθήσαντες, δέον, ὑγιεῖς ⁴⁰
ἀπῆλθον; Πάνυ μὲν οὖν. Οὐκ οὖν τὴν τοιαύτην βοήθειαν,
καλὴν μὲν λέγεις, κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ σώσαι οὐς ἔδει,
τοῦτο δέ ἐστιν ἀνδρεία, ^ε ἢ οὐ; Ναί. Κακὴν δέ γε, κατὰ
τοὺς θανάτους τε, καὶ τὰ ἔλκη· ἢ γάρ; Ναί. Ἄρ' οὖν
οὐκ ἄλλο μὲν ἢ ἀνδρεία, ἄλλο δέ ὁ θάνατος; Πάνυ γε. Οὐκ
ἄρα ^h κατὰ ταυτὸν γ' ἐστὶ καλὸν καὶ κακὸν, τὸ τοῖς φίλοις
βοηθεῖν. Οὐ φαίνεται. ⁱ Ὅρα τοίνυν ^k εἴ γε καλὸν καὶ ἀγα-
θόν, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα· κατὰ τὴν ἀνδρείαν γὰρ ὁμολογεῖς
καλὸν εἶναι τὴν βοήθειαν· τοῦτ' οὖν αὐτὸ σκόπει, ^l τὴν ἀν-
δρείαν ἀγαθὸν ἢ κακόν; ὣδε δέ σκόπει· σὺ πότερ' ἀν-
δέξαιό σοι εἶναι ἀγαθὰ ἢ κακὰ; Ἀγαθὰ. Οὐκ οὖν τὰ μέ-
γιστα; Μάλιστα. Καὶ ἥκιστα τῶν τοιούτων ^m δέξαι' ἀν-
στερέσθαι; Πῶς γὰρ οὐ; Πῶς οὖν λέγεις περὶ ἀνδρείας, ἐπὶ

^c ἀποκριτέον] ἀποβλητέον Trinc.

^d τῶν δικαίων φῆς] τὴν δικαίων φησί.
ναί. ἃ μὲν ἐμφέρει, ἓνια δ' οὐ. πῶς τοῦτο
Trinc.

^e καὶ καλὰ] καὶ om. Trinc. et
mox ναί.

^f ἑτέρω] ἑταίρω Trinc.

^ε ἢ οὐ. ναί usque ad ἀνδρεία om.

Trinc.

^h κατὰ ταυτὸν] κατὰ om. B.
κατ' αὐτὸν γ' Trinc.

ⁱ ὄρα] ἄρα B.

^k ἦγε] εἴγε Trinc.

^l τὴν ἀνδρείαν om. Trinc. et mox
om. σκόπει σί.

^m δέξαι] δέξαι' B.

πόσω ἂν αὐτοῦ δεξαιο στέρεσθαι; Οὐδὲ ζῆν ἂν ἔγωγε δεξαί-
 μην, δειλὸς ὢν. ^η Ἐσχατον ἄρα σοι δοκεῖ κακὸν εἶναι ἢ δει-
 λία; Ἐμοιγε. ^ο Ἐξίσου τῷ τεθάναι, ὡς ἔοικε. Φημί. Οὐκ
 οὖν θανάτῳ τε καὶ δειλία ἐναντιώτατον ζῶν καὶ ἀνδρεία;
 Ναί. Καὶ τὰ μὲν μάλιστα εἶναι βούλοί σοι, τὰ δὲ ἥκιστα;
^ρ Ναί. Ἄρ' ὅτι τὰ μὲν ἄριστα ἡγή, τὰ δὲ ^τ κάκιστα; Πάνυ
 γε. (^σ Ἐν τοῖς ἀρίστοις ἄρα σὺ ἡγή ἀνδρείαν εἶναι, κὰν τοῖς
 κακίστοις θάνατον; Ἐγωγε.) Τὸ ἄρα βοηθεῖν ἐν πολέμῳ
 τοῖς φίλοις, ἢ μὲν καλὸν, κατὰ ἀγαθοῦ πράξιν τὴν τῆς ἀν-
 δρείας, καλὸν αὐτὸ προσεῖπας; Φαίνομαί γε. Κατὰ δὲ
 κακοῦ πράξιν, τὴν τοῦ θανάτου, κακόν; Ναί. Οὐκ οὖν δί-
 10 καιον ὧδε προσαγορεύειν ἐκάστην τῶν πράξεων, εἴπερ ἢ κα-
 κὸν ἀπεργάζεται, κακὴν καλεῖς, καὶ ἢ ἀγαθὸν, ἀγαθὴν
 κλητέον; Ἐμοιγε δοκεῖ. Ἄρ' οὖν καὶ ἢ ἀγαθὸν, καλόν· ἢ
 δὲ κακὸν, αἰσχρὸν; Πάνυ γε. Τὴν ἄρ' ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς
 φίλοις βοηθειαν λέγων ^υ καλὴν μὲν εἶναι, κακὴν δὲ, οὐδὲν
 διαφερόντως λέγεις, ^ν ἢ εἰ προσεῖπες αὐτὴν ἀγαθὴν μὲν,
 κακὴν δὲ ^ω οὐδαμῶς; Ἀληθῆ μοι δοκεῖς λέγειν, ὡς Σώκρα-
 20 τες. ^ξ Οὐδὲν ἄρα ^ζ τῶν καλῶν, καθόσον καλὸν, κακόν· οὐδέ ²⁰
 τῶν αἰσχρῶν, καθόσον αἰσχρὸν, ἀγαθόν. Οὐ φαίνεται.
 Ἐτι τοίνυν καὶ ὧδε σκέψαι· ^ζ ὅστις καλῶς πράττει, οὐχὶ
 καὶ εὖ πράττει; Ναί. Οἱ δ' εὖ πράσσοντες, οὐκ εὐδαιμόνες;
 Πῶς γὰρ οὐ; Οὐκ οὖν ἢ εὐδαιμονία δι' ἀγαθῶν κτήσιν;
 Μάλιστα. Κτῶνται δὲ ταῦτα τῷ εὖ καὶ καλῶς πράττειν;

^η ἔσχατον] ἔσχατος Trinc.

^ο ἐξίσου τὸ] ἐξείς οὕτω Trinc.

^ρ ναὶ om. Trinc.

^σ ὅτι τὰ] οὖν ταῦτα B. οὖν τὰ Tr.

^τ κάκιστα] κάλλιστα Trinc.

^σ (ἐν τοῖς — ἔγωγε) Parenthesi
 inclusa non sunt in Frobeniano.
 GESNER. Vide Buttmanum ad
 Platonis locum.

^τ ἐν πολέμῳ] ἐν om. Trinc.

^υ καλὴν] κακὴν B.

^ν ἢ εἰ προσεῖπες αὐτὴν] ἄρ' οὖν Trinc.

^ω οὐδαμῶς] οὐδαμῶς non est in

Froben. GESNER.

^ξ οὐδὲν] οὐδὲ Trinc.

^ζ τῶν καλῶν, καθόσον καλόν, κακόν·
 οὐδὲ] τῶν καλῶν κακόν, ἢ καλόν κα-
 κόν· οὐδὲ Trinc.

^ζ ὅστις καλῶς πράττει] ὅς ἀγαθὸν
 πρ. Trinc.

Ναί. Τὸ γοῦν ^aκαλῶς πράττειν ἀγαθόν; Πῶς δ' οὐ; Οὐκ οὖν καλὸν ἢ ^bεὐπραγία; Ναί. Ταυτὸν ἄρα ἐφάνη ἡμῖν πάλαι ^cαὐτὸ καλὸν τε καὶ ἀγαθόν. Φαίνεται. Ὅτι ἂν ἄρα εὐρωμεν καλόν ^dτε καὶ ἀγαθόν, εὐρήσομεν ἕκ γε ^eτούτου τοῦ ³⁰λόγου. Ἀνάγκη. Τί δέ, τὰ ἀγαθὰ συμφέρει, ἢ οὐ; Συμφέρει. Μνημονεύεις οὖν περὶ τῶν δικαίων, πῶς ^fὠμολογήσαμεν; Οἴμαι γε τοὺς τὰ δίκαια πράττοντας ἀναγκαῖον εἶναι καλὰ πράττειν. Οὐκ οὖν ^gτοὺς τὰ καλὰ, ἀγαθὰ; Ναί. Τὰ δ' ἀγαθὰ συμφέρει; Ναί. Τὰ δίκαια ^hἄρα, ὧ ⁱἈλκιβιάδῃ, συμφέροντά ἐστι. Ἐοικε.

ΠΕΡΙ ΑΔΙΚΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑΣ ΚΑΙ
ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ. Ι.

1 ^aΕὐριπίδου Ἡρακλειδῶν.

Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτό μοι δεδογμένον,
ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνὴρ·
ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον,
φίλοις τ' ἀχρηστος, καὶ συναλλάξαι βαρῦς. ^b

2 ^aΣεραπίωνος.

^bΟὐ τῆς ἐμῆς ἑκατι καρδίας φέρεις
λόγους προσηνεῖς, τοῦ δὲ σοῦ κέρδους χάριν.

^a καλῶς] εἰ̄ margo Gesneri.

^b εὐπραγία] εὐπορία B.

^c αὐτὸ καλὸν τε καὶ om. Trinc.

^d τε καὶ] καὶ Trinc.

^e τοῦτεν τοῦ λόγου. ἀνάγκη] τούτου τοῦ παραδείγματος Trinc.

^f ὠμολογήσαμεν] ὠμολόγησας Trinc. et om. οἴμαι γε.

^g τοὺς τὰ] καὶ τοὺς τὰ καίρια λέγοντας. τὰ δίκαια ἄρα ὧ ἄ. Trinc. et in fine om. εἰκε.

1.

^a Sic A. Scil. v. i. Simpliciter

Εὐριπίδου Trinc.

^b In fine αὐτῶ δ' ἄριστος addidit Grotius, cum hac nota: "Addimus hoc, quia sensu cohæret, ex Euripide. Idem et alibi a nobis factum ex Sophocle et Euripide heic monuisse sufficiat."

2.

^a Sic A. Trinc.

^b οὐ] οὐ Trinc.

3 ^a Μενάνδρου.

Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν.
οἱ γὰρ θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας,
ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικώμενοι,
τὰ δ' ἴδια προστιθέασι τοῖς ἀλλοτρίοις.

4 ^a Διφίλου.

Ἄρ' ἔστιν ἀνοητότατον ^b αἰσχροκερδία;
^c πρὸς τῷ λαβεῖν γὰρ ὧν ὁ νοῦς, τᾶλλ' οὐχ ὄρα̃.

40

5 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὴ τὸ λαβεῖν ἦν, οὐδὲ εἰς πονηρὸς ἦν.
φιλαργυρία τοῦτ' ἔστιν, ὅτ' ἀν' ^b ἀφείς σκοπεῖν
τὰ δίκαια, τοῦ κέρδους ^c διαπαντὸς δοῦλος ἦς.

6 ^a Μενάνδρου.

Λέγεις, ἀ δὲ λέγεις, ἔνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις.

7 ^a Εὐριπίδου Ἰξίονι.

Ὅστις γὰρ ^b ἐπὶ τὸ πλεόν ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ,
οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον, οὐδὲ βούλεται·
φίλοις τ' ἀμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

8 ^a Θεοδέκτου.

Ἦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἰλίσσων φλογὸς

3.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 206.

4.

^a Sic A. Trinc.

^b αἰσχροκερδία.] Ita recte MS. A. Vulgati contra versus legem αἰσχροκερδεία. GROTIUS. Compendium literæ videtur Grotium fefellisse: codex diserte habet αἰσχροκέρδεια. Trinc. αἰσχροκέρδεια.

^c πρὸς τοῦ λαβεῖν] Ita nos. Vulgo contra versus πρὸς τὸ λαβεῖν. Salmasius πρὸς τῷ λαβεῖν rectius putabat, nec refragor. GROTIUS. Dedi τῷ ex Voss. Ita etiam A. ex emend. Et sic Valckenærius

et Porsonus in Advers. p. 114.

5.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἀφείς] ἀφῆς Voss.

^c διαπαντὸς] δὲ παντὸς Salmasius vult legi. GROTIUS ann. mss.

6.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 208.

7.

^a Sic A. Scil. fr. 3. Simpliciter Εὐριπίδου Trinc.

^b ἐπὶ τὸ] ἐπὶ τῷ A. cf. 22, 2.

8.

^a Sic A. Trinc. Bellerophonte addidit Grotius e conjectura. Vid. Valckenær. Eurip. Phoen. 1.

ἤλιε, ποθεινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις σέλας,
εἶδές τιν' ἄλλον πάποτ' εἰς οὕτω μέγαν
ἐλθόντ' ἀγῶνα, καὶ δυσέκφευκτον κρίσιν,
ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου
γυνή, πρὸς ὃν δ' εἶρηκε, τυγχάνει πόσις,
κρατοῦσι δ' οἴπερ καὶ κατηγοροῦσί μου;

50

9 ^a Ἀριστοφάνους.

^b Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα,
ἴδια σκοπεῖσθ' ἕκαστος, ὅ τι τις κερδανεῖ·
τὸ δὲ κοινόν, ὥσπερ Αἴσιμος, κυλίνδεται.

I

10 ^a Ἡσιόδου Ἔργων.

Χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτὰ, θεόσδοτα, πολλὸν ἀμείνω.

11 ^a Ἡσιόδου Ἔργων.

Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἡμισυ παντὸς,
οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

12 ^a Ἐν ταυτῷ.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν, κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησι.

13 ^a Ἐπιχάρμου.

^b Ἄ δὲ χεῖρ τὴν χεῖρα νίξει.

^b ἄλλων] ἄλλον Voss. Trinc. οἷ-
δας τινα ἄλλον A.

9.

^a Sic A. Ἀριστοφάνους. Trinc. Scil.
Eccles. 208.

^b οἱ δημόσια] τί δημόσια A. Voss.
Trinc. τὰ δημόσια dedit Grotius
ex exemplis Aristophanis.

^c Αἴσιμος] Vulgo σιμῆς, quod
versum mutilat. MS. A. σίμιος.
At Aristophanis libri αἴσιμος, quod
nomen fuisse proprium hominis
tunc noti creditur. GROTIUS. Ite-
rum peccat Grotius in enotanda
lectione codicis MS. A. ubi cla-
rissime scriptum σίμ. Linea post
μ non est iota, sed compendii in-

dicium.

10.

^a Sic A. Scil. v. 318. Simpliciter
Ἡσιόδου Trinc.

11.

^a Sic A. Sc. v. 40. Deest lemma
Trinc.

^b ὅσον πλέον] πλέον ὅσον Trinc.
ὅσῳ πλέον A.

12.

^a Sic A. Sc. v. 350. Deest lem-
ma Trinc.

13.

^a Sic A. Trinc.

^b ἄ δὲ] ἢ δὲ A. Post νίξει addi-
dit Grotius δός τι καὶ τι λάμβανε.
“ Addidimus, inquit, hemisti-

- 14 Βακχυλίδου ^a Ἐπινικῶν.
 Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν
 κέρδος ^b ἀνθρώπων βιάται. 10
- 15 ^a Πινδάρου.
 Ἄλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται.
- 16 ^a Ἡσιόδου Ἔργων.
 Δὼς ἀγαθὴ, ἀρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότειρα.
 ὅς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων ^b ὅδε καὶ μέγα δῶη,
 χαίρει τῷ δῶρῳ, καὶ τέρπεται ὄν κατα θυμόν·
 ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 καὶ τε σμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
- 17 ^a Εὐριπίδου Βελλεροφόντη.
 Ὡς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη. 20
 ὅστις δὲ πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβῶν
 κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μὲν οὐ
 πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων,
 τὸν τῶν λεγόντων ῥᾶον ἂν φέροι ψόγον.
- 18 ^a Εὐριπίδου Δανάης.
 Κρείσσων γὰρ οὐδεὶς χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ,
 πλὴν ^b εἷς τις· ὅστις δ' οὗτός ἐστιν, οὐχ ὀρῶ.

“chium posterius, quod ab aliis
 “ita citatur.” Vide Gataker. A.
 M. P. p. 516. Fischer. ad Æs-
 chinis Dial. tert. p. 108. n. 42.
 cf. infra 34.

14.
^a Sic A. Simpliciter Βακχυλίδου
 Trinc.
^b ἀνθρώπω] ἀνθρώπων A. et Ges-
 neri marg.

15.
^a Sic A. Trinc. Scil. Pyth. III.
 96.

16.
^a Sic A. Scil. v. 354. Simpliciter

VOL. I.

ter Ἡσιόδου Trinc.

^b ὅ τι κἂν] ὅδε καὶ A. ὅδε κἂν B.
 m. sec. ὅγε κἂν B. m. p. ὅτε κἂν
 Trinc.

17.
^a Sic A. ubi compendiose Βελ-
 λεροφόντ. Fr. 9. Simpliciter Εὐριπί-
 δου Trinc.

18.
^a Sic A. Fr. 3. Σοφοκλέους Trinc.
^b εἷς τις] εἷς τις verissime Porso-
 nus in Advers. p. 274. δ' om.
 Trinc. Wakefieldus: lege εἷς vel
 dele δ'.

T

- 19 ^a Σοφοκλέους Οιδίποδος.
 Ὑφείς μάγον τοιόνδε, μηχανογράφον,
 δόλιον, ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι
 μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός. 30
- 20 ^a Μενάνδρου Λευκαδία.
^b Ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ
 τὴν χεῖρα, κὰν μὴ φῆ, πονηρὰ βούλεται.
- 21 ^a Μενάνδρου Κολακεία.
^b Οὐδεὶς ἐπλούτησε ταχέως δίκαιος ἄν.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτῷ συλλέγει, καὶ φεΐδεται·
 ὁ δὲ τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας πάντ' ἔχει.
- 22 ^a Ἀντιφάνους.
 Τὰ πονηρὰ κέρδη τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει
 μικρὰς, ^b ἔπειτα δ' ὕστερον λύπας μακράς.
- 23 ^a Εὐριπίδου Ἴουῖς.
^b Βία νῦν ἔλκετ' ὧ κακοὶ τιμὰς βροτοὶ,
 καὶ κτᾶσθε πλᾶντον πάντοθεν θηρώμενοι,
 σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ· 40
^c ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

19.

^a Sic A. Sc. Tyr. 387. Deest lemma Trinc.

20.

^a Sic Voss. et fere A. ubi Λευκαδεῖα. Trinc. λακασία. Cleric. p. 112.

^b Distinximus in versus ante confusa. βούλεται pro βουλεύεται et versus postulat et habet MS. GROTIUS. N. scil. Sic et B. a p. m.

21.

^a Sic A. Voss. Deest lemma Trinc. Scribendum videtur κόλακι. Si hanc fabulam bis edidit Menander, vera est codd. A. Voss. scriptura, literulam modo demas, Κόλακι ᾱ. Clericus p. 106. alterum et tertium versiculos omi-

sit, Grotium sequutus, qui eos incerto tribuit.

^b οὐδεὶς] οὐθείς A.

22.

^a Sic A. Voss. Ἀντιφῶντα Trinc.

^b ἔπειτα] εἶτα A. Voss. Trinc.

Iidem mox τὰς λύπας.

23.

^a Sic A. Scil. Fr. 4. Simpliciter Εὐριπίδου Trinc.

^b Vide infra XCIII. (XCI.) 4.

^c ἔπειτ' ἀμᾶσθε] ἐπεὶ τὸδ' ἐξαμᾶσθε δ. θ. Porsonus, Tracts p. 211. Pro τῶνδε Voss. habet τῶνδε.

A. τῶνδε (i. e. τῶνδε a p. m. τοῦτο e corr.) τόνδε B. p. m. τοῦτο m. sec. ἔπειτ' ἀμᾶσθαι τόνδε Trinc.

24 ^a Μενάνδρου Ἀδελφοῖς.

^b Ἔργον εὐρεῖν συγγενῇ
πένητός ἐστιν. Οὐδὲ εἰς γὰρ ὁμολογεῖ
αὐτῷ προσήκειν τὸν βοηθείας τινὸς
δέόμενον, αἰτεῖσθαι γὰρ ἅμα τι προσδοκᾷ.

25 ^a Σοφοκλέους Τηρεῖ.

Φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

26 Εὐριπίδου Ἰψιπύλῃ.

Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.

27 ^a Πλάτωνος ἐν τῷ Κρίτωνι.

Ὅμως τό γε ἀδικεῖν τῷ ἀδικοῦντι καὶ κακὸν καὶ αἰσχρὸν
τυγχάνει ὃν παντὶ τρόπῳ φαμέν, ἢ οὐ; Φαμέν. Οὐδαμῶς
ἄρα δεῖ ἀδικεῖν; Οὐ δῆτα. Οὐδὲ ἀδικούμενον ἄρα ἀνταδι-
κεῖν, ὡς οἱ πολλοὶ οἴονται, ἐπειδὴ γε οὐδαμῶς δεῖ ἀδικεῖν;
Οὐ φαίνεται. ^b Τί δαὶ δῆ, κακουργεῖν δεῖ, ὦ Κρίτων, ἢ οὐ;
Οὐ δεῖ δήπου, ὦ Σώκρατες. Τί δέ, ἀντικακουργεῖν κακῶς
πάσχοντα ὡς οἱ πολλοὶ φασι, δίκαιον, ἢ οὐ δίκαιον; Οὐ-
δαμῶς. Τὸ γὰρ που κακῶς ποιεῖν ἀνθρώπους, τοῦ ἀδικεῖν
οὐδὲν ^c διαφέρει. Ἀληθῆ λέγεις. Οὔτε ἄρα ἀνταδικεῖν δεῖ,
αὔτε κακῶς ποιεῖν ^d οὐδένα ἀνθρώπων, οὐδ' ἂν ὅτιοῦν πάσχη ¹⁰
ὑπ' αὐτῶν. Καὶ ὅρα, ὦ Κρίτων, ταῦτα καθομολογῶν, ὅπως
μὴ παρὰ δόξαν ὁμολογῆς· οἶδα γὰρ ὅτι ὀλίγοις τισὶ ταῦτα
^e καὶ δοκεῖ καὶ δόξει. Οἷς δ' οὕτω δέδοκται, καὶ οἷς μὴ,

24.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 2.

^b Versus recte distribuit Gro-
tius, qui pro οἶδεις dedit οὐδεείς.

25.

^a Sic A. Fr. 2. Simpliciter Σο-
φοκλέους Trinc.

26.

^a Sic A. ubi ἰψιπύλ. ^λ Fr. 6. Sim-
pliciter Εὐριπίδου Trinc.

27.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 49. C.

^b τι δαί] τι δὲ A. Mox δαί Voss.
Trinc.

^c διαφέρει] διαφέρειν B. m. p.
Trinc.

^d οὐδὲν ἀνθρωπον, εἰ δ' ἂν B. m. p.

^e καὶ δοκεῖ om. A. Voss. Trinc.
Mox οἷς οὖν A. Voss. Trinc. pro
οἷς δ'.

τούτοις οὐκ ἔστι κοινὴ βουλή· ἀλλ' ἀνάγκη ἑτούτους ἀλλήλων καταφρονεῖν, ὁρῶντας τὰ ἀλλήλων βουλευματα.

28 ^a Εὐσεβίου.

Φιλοχρηματὴ τῷ κτήσασθαι εὐρεῖν ἀρκέοντα οὖρον οὐκ οἶδε.

29 Φιλοχρηματὴν ἐφ' ἡμέρῃ ἐκάστη ἐπιρρέων πλοῦτος οὐχ²⁰ ἴσθησιν, ὡσπερ οὐδὲ πυρκαϊὴν ὕλη ἐπιβαλλομένη· ἐπιγιγνώμενος δ' αἰεὶ ἐς τῷ πλεῦνος τὴν ἐπιθυμίαν ἐξάπτει μειζώνας. Νόος δὲ ^a μῶνος παραστάς, καὶ ταῦτο οἶδεν ἀκέσασθαι.

30 Τοῦ αὐτοῦ.

Φιλοχρηματὴν ἀλογον τὰ κτώμενα ἀποβαλλόμενα μᾶλλον ^a ἀνύσειεν, ἢ ὁ ἐφ' ἐκάστη ἡμέρῃ πλοῦτος ἀπλετος ἐπιγιγνώμενος.

31 Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ οἰκονομέειν τὰ παρεόντα ἀνδρὸς ^a προνοῦ· τὸ δὲ μὴδ' ὅλως ἐθέλειν ἔστι τῶν δεόντων χρέεσθαι, ³⁰

32 Οὐδέποτε τῶν κτηθέντων, καταδεδουλωμένου δὲ ἑαυτὸν τῶν χρημάτων ^a ἔστι τῇ κτήσει.

33 Οἱ πλεῦνες τῶν ἀνθρώπων παρὰ λόγον ^a φειδύμενοι,

^f τούτους] τούτοις primo, deinde τούτους A.

28.

^a Sic A. Trinc. qui seqq. sententias Eusebio videntur tribuere.

29.

^a μῶνος] μόνος A. Qui paullo post habet ἀκέσθαι pro ἀκέσασθαι.

30.

^a ἀνύσειεν] an ἄν ἄσειεν? an ἄν παύσειεν? an ἀνήσειεν? VALCKEN.

31.

^a προνοῦ] προνοῖ B. m. sec. Mox legendum videtur ἐπὶ τῶν δεόντων.

32.

^a ἔτι] ἔστι A. Deest locus Trinc. οὐδέποτε ὧτων ed. Bas. et sic unus ms. apud Schowium, h. l. cum antecedentibus conjungens. Idem habet καταδεδουλωμένος — ἔστι τ. κ.

33.

^a φιλεύμενοι] Corrigo, παρὰ λόγον φειδόμενοι vel φειδεύμενοι. Opponuntur περὶ τὰ δεῖ ἀναλίσκοντες. Hi sunt ἐλευθέροι, illi ἀνελεύθεροι, sordide avari. Apud Macrob. p. 695. lege, φειδομαί σου. VALCKEN. Vide ad Herodot. VIII, 10. ἀξιοῦσι Trinc.

ἀξιεῦσι πολυχρήματοι πεπιστευμένοι, ἡλίθιοι καὶ σκαιοὶ νομίζεσθαι, ἢ περὶ τὰ δεῖ ἀναλίσκοντες, δεξιοὶ κεκλήσθαι.

34 ^a Προδίκου.

Δός τι, καὶ ^b λάβοις τι.

35 ^a Ἡροδότου ἱστορίας ζ.

Ἐγὼ μὲν, ὦ βασιλεῦ, οἶα ἄνθρωπος, ἰδὼν ἤδη πολλά τε καὶ μεγάλα πεσόντα πρήγματα ὑπὸ ἡσσόνων, οὐκ ἔω σε τὰ ⁴⁰ πάντα τῇ ἡλικίῃ εἶκειν, ἐπιστάμενος ὡς κακὸν εἶη τὸ πολλῶν ἐπιθυμέειν.

36 ^a Εὐσεβίου.

Πλούσιον χρὴ νομίζειν τὸν ἡγεόμενον ἔχειν τὰ ἀρκέοντα ^b τὸν δὲ αἰεὶ ἐπιθυμέοντα προσκτήσασθαι, καὶ ^c πληθώρην μηδέποτε ^d τοῦ τοιούτου λαμβάνοντα, καὶ εἰ Μίδου ^e πλουτέοι μᾶλλον, πένητα καλέω, καὶ ^f Ἴρου, ἣν ἐκεῖνος ἐξ ἀνάγκης εἶχε, ^g ψυχὴν κεκτῆσθαι.

37 ^a Δημοκρίτου.

Πλούτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης ^b περιγεγόμενος ἐπιφανέστε- ⁵⁰ ρον τὸ ὄνειδος κέκτηται.

38 ^a Βίωνος.

Βίων ὁ σοφιστὴς τὴν φιλαργυρίαν μητρόπολιν ἔλεγε πάσης κακίας εἶναι.

34.
^a Sic A. Trinc. v. supra n. 13.
Pseudo-Platonis Axioch. p. 366. C.
^b λάβοις] λάβης A.

35.
^a Sic A. Scil. VII. 18. Simpliciter Ἡροδότου Trinc.

36.
^a Sic A. Trinc.
^b τὸν δὲ αἰεὶ ἐπιθυμέοντα om. B. m. pr. ubi mox προσκτήσασθαι.
^c πληθώρην] πληθώρη A.
^d τοῦ τοιούτου] τοῦ πλούτου conjicit Jacobsius Anthol. XII. p.

126. sine necessitate.

^e πλουτέοι] πλουτέει A.
^f Ἴρου] Ἴρον B. m. p. Trinc. Ἴρον B. m. sec. εἶρον A. m. p.
^g ψυχὴν] Lege τύχην pro ψυχὴν. Forte scripsit Eusebius καὶ Ἴρον, ut seqq. sint Stobæi, vel alterius. VALCKEN.

37.

^a Sic A. Trinc.
^b περιγεγόμενος] περιγιγόμενος A.

38.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

39 ^a Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης παρακαλοῦντος τινὸς ἐγκάμιον ποιῆσαι, καὶ χάριν ἔχειν λέγοντος, ἀργύριον δὲ μὴ δίδοντας, Δύο εἶπεν οὗτος ἔχω κιβωτοὺς, τὴν μὲν χαρίτων, τὴν δὲ ἀργυρίου· καὶ πρὸς τὰς χρείας τὴν μὲν τῶν χαρίτων κενὴν εὐρίσκω, ὅτ' ἂν ^b ἀνοίξω, τὴν δὲ χρησίμην μόνην.

40 ^a Ἀντιφῶντος.

Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδόμενοι, καὶ ταλαιπωροῦν-¹τες καὶ προστιθέντες, ἡδονταὶ οἷα ^b δὴ τις ἂν εἰκάσειεν ἡδεσθαι· ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν, ὥσπερ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι.

41 ^a Ἡροδότου.

Ὡς κακὸν εἶη, διδάσκειν τὴν ψυχὴν πλέον τι δίζεσθαι καὶ ἔχειν τοῦ παρέοντος.

42 ^a Ἀντισθένης.

Φιλάργυρος οὐδέϊς ἀγαθός, οὔτε βασιλεὺς, οὔτε ἐλεύθερος.

43 ^a Δημοκρίτου.

^b Χρυσῶ τὸν οἰόμενον νόον ἔχειν ὁ νοητέων, τί ματαιοπονεῖ. ¹⁰

40 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Χρημάτων ὀρεξίς, ἣν μὴ ὀρίζεται ^b κόρω, πενίης ἐσχάτης

39.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b In scriptore, unde hæc de-
promta sunt, sine dubio plenius
erat, ἀνοίξω καὶ ἀχρηστον, τὴν δὲ ἀρ-
γυρίου μεστὴν καὶ μόνην χρησίμην: aut
ἀνοίξω, τὴν δὲ χρημάτων μεστὴν.
Deinde vertendum οὗτος heus tu,
et ad Simonidis responsionem re-
ferendum. WYTTENBACH. ad Plu-
tarch. de S. N. V. p. 58. i. e.
II. p. 555. F. ubi v. plura. Pro
ἀνοίξω Ars. et Voss. præbent εὐ-
ρίσκω.

40.

^a Sic A. Trinc.

^b δὴ τις] δ' εἴ τις Trinc.

41.

^a Sic A. Trinc. Scil. VII. 16.

42.

^a Sic A. Trinc.

43.

^a Sic A. Trinc.

^b Χρυσῶ] Adde δεσπότην. GES-
NER.

44.

^a Sic A.

^b κόρω] λόγφ Jacobsius Anthol.
T. XII. p. 127.

^c πολλὸν χαλεπωτέρη· μέζονες γὰρ ὀρέξεις μέζονας ἐνδείας ποιῶσι.

45 ^a Δημοκρίτου.

Κακὰ κέρδεα ^b ζημίην ἀρετῆς φέρει.

46 ^a Διογένης.

Διογένης ^b ὁμοίου τοὺς φιλαργύρους τοῖς ὑδρωπικοῖς·
^c ἐκείνους μὲν γὰρ πλήρεις ὄντας ἀργυρίου, ἐπιθυμῶν πλείονος, [τούτους δ' ὕδατος·] ^d ἀμφοτέρους ^e δὲ, πρὸς κακοῦ; ²⁰
ἐπιτείνεσθαι γὰρ μᾶλλον τὰ πάθη, ὅσῳ τὰ ἐπιθυμούμενα πο-
ρίζεται.

47 ^a Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τίνες φιλοχρήματοι, Οἱ τὰ αἰσχροῦ
κέρδη θηρώμενοι, εἶπε, καὶ τοὺς ἀναγκαίους τῶν φίλων
ὑπερορῶντες.

48 ^a Πιττακοῦ.

^b Ἀπληστον τὸ διαπαντὸς κέρδος.

49 ^a Περιάνδρου.

^b Κέρδος αἰσχρὸν, βαρὺ κειμήλιον.

50 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.

Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι ὀκτώ τινες κοινῇ ληστεύοντες, ἐσ- ³⁰
τασίασαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν ^b σκύλων, καὶ τέσσαρες

^c πολλῶ] πολλὸν A. Voss. Arsen.
Trinc. Mox μέζονες — μέζονας pro
μείζονες — μείζονας A. Voss.

45.

^a Sic A.

^b ζημίαν] ζημίην B.

46.

^a Sic Trinc. Διογένης A.

^b ὁμοίου] ὁμοίους Trinc. B. m. p.
ὁμοίους m. s.

^c ἐκείνους μὲν γὰρ] καὶ ἐκείνους γὰρ
A. ex emend. B. m. s. τούτους δ'
ὑδατος om. A. Trinc.

^d ἀμφοτέρους] ἀμφοτέροις ni fal-
lor, A.

^e δὲ πρὸς] δὲ ταῦτὸ πρὸς B. m. sec.
ταυτὸ vel simile quid supra πρὸς
scriptum habet A.

47.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

48.

^a Sic Trinc. Πιττακὸς A.

^b ἀπληστον] ἀπλείστον A.

49.

^a Sic Trinc. Περιάνδρος, A.

50.

^a Sic A. Deest τομαρίων Trinc.
Gesner: *Ex Aristonymi Tomariüs.*
al. Aristonis.

^b σκύλων] σύλων A. p. m.

αὐτῶν ^cκατελείφθησαν. Πάλιν οὔτοι πρὸς ἀλλήλους ^dδι-
νέχθησαν, καὶ δύο κατελείφθησαν, εἶτα εἷς· καὶ τί ὑπό-
λοιπον, ^eεἰ στασιάσει τὰ δεξιά πρὸς τὰ εὐώνυμα;

51 ^a Ἐν ταυτῶ.

^bΤοῦ Πύρρου ὄνειροπολοῦντος αὐτῶ Σικελίαν, καὶ μετὰ
ταῦτα Καρχηδόνα, καὶ πολλὴν γῆν, ὁ Γύγων αὐτῶ Κεινέας
ἔφη· Εἶτα μετὰ τοῦτο τί; Τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι ζησόμεθα
λοιπόν· Ὁ δὲ ἔφη· Τί οὖν κωλύει ἀπὸ τοῦ νῦν ζῆν, πρὶν ⁴⁰
πολλὰς πόλεις ^dἀπολέσαι;

52 ^a Ἐοικεν οὖν ὁ τοῦ φιλαργύρου βίος νεκροῦ δειπνῶ· πάντα
γὰρ ἔχων, τὸν εὐφρανθησόμενον οὐκ ἔχει.

53 ^a Σεμιράμιδος.

Σεμίραμις δὲ ἑαυτῇ κατασκευάσασα τάφον, ἐπέγραψεν·
Ἵσστις χρημάτων δεηθῆ βασιλεὺς, ^bδιελόντα τὸ μνημεῖον,
ὅσα βούλεται λαβεῖν. Δαρεῖος ^cοὖν διελὼν, χρήματα μὲν
οὐχ εὔρε, γράμμασι δ' ἑτέροις ἐνέτυχε τάδε φράζουσιν· Εἰ
μὴ κακὸς ἦς ἀνὴρ, καὶ χρημάτων ἀπληστος, οὐκ ἂν νεκρῶν ⁵⁰
θήκας ἐκίνεις.

54 ^a Τίμωνος.

Τίμων ὁ μισάνθρωπος στοιχεῖα ἔφη τῶν κακῶν εἶναι
ἀπληστίαν καὶ φιλοδοξίαν.

^cκατελείφθησαν] Hic et infra
κατελείφθησαν Voss. κατελήφθησαν
Trinc. loco prioro.

^dδιενέχθησαν] διενέχθησαν B.

^eεἰ στασιάσει] ἢ στασιάσει Voss.
A. B. m. sec.

51.

^aSic A. ἐκ τῶν αὐτοῦ Trinc.

^bNarrat hoc plene Plutarch. T.
I. p. 391. Nescio quid sit illud
Γύγων. An πολλὴν γῆν Λιβύων αὐτῶν
Κεινέας ἔφη? Interpretis Stobæi er-
rorem notat Leopardus L. XIII.
c. 18. fin. legens συζῶν vel συνῶν
Κεινέας. Mihi videtur aliud quid

latere. VALCKEN. cf. Dion. Cass.
T. I. p. 18.

^cκεινέας] Κινέας B. m. sec. κεινέας A.

^dἀπολέσαι] ἀπολέσθαι A.

52.

^aDeest lemma A. Trinc. cf.
inf. p. 155, 14.

53.

^aSic A. Deest lemma Trinc.
Videatur Herodotus I. 187.

^bδιελόντα] διελὼν A. supra-
scripto ὄντα.

^cοὖν] δὲ Trinc. Voss.

54.

^aSic A. deest lemma Trinc.

- 55 ^a Σωκράτους.
Ἵποστάθμη ἐστίν, οἴνου μὲν τρῦξ, φιλαργύρου δὲ ἀνελευ-
θερία.
- 56 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
Οὔτε παρὰ νεκροῦ ὀμιλίαν, οὔτε παρὰ φιλαργύρου χάριν
δεῖ ζητεῖν.
- 57 ^a Ξενοφῶντος.
Τί νομίζεις δῆμον εἶναι; Τοὺς πένητας τῶν πολιτῶν ἔγωγε. ¹
Καὶ τοὺς πένητας ἄρα οἶσθα; Πῶς γὰρ οὐ; Ἄρ' οὖν καὶ
τοὺς πλουσίους οἶσθα; Οὐδέν γε ἤττον ἢ καὶ τοὺς πένητας.
^b Ποίους δὲ πένητας, καὶ ποίους πλουσίους καλεῖς; Τοὺς
μὲν, οἶμαι, μὴ ἰκανὰ ἔχοντας εἰς ἃ δεῖ τελεῖν, πένητας·
τοὺς δὲ πλείω τῶν ἰκανῶν, πλουσίους. Καταμεμάθηκας
οὖν ὅτι ἐνίοις μὲν πάνυ ὀλίγα ἔχουσιν, οὐ μόνον ἀρκεῖ ταῦτα,
ἀλλὰ καὶ περιποιῶνται ἀπ' αὐτῶν· ἐνίοις δὲ πάνυ πολλὰ
οὐχ ἰκανά ἐστι; Καὶ νῆ Δί, ἔφη ὁ Εὐθύδημος· ὀρθῶς γάρ ¹⁰
με ἀναμιμνήσκεις· οἶδα καὶ τυράννους τινὰς, οἱ δὲ ἐνδείαν,
ὥσπερ οἱ ἀπορώτατοι, ἀναγκάζονται ἀδικεῖν. Οὐκ οὖν, ἔφη
ὁ Σωκράτης, εἴ γε ταῦτα οὕτως ἔχει, τοὺς μὲν τυράννους εἰς
τὸν δῆμον θήσομεν· τοὺς δὲ ὀλίγα κεκτημένους, εἴαν οἰκονο-
μικοὶ ᾧσιν, εἰς τοὺς πλουσίους;
- 58 ^a Δημοκρίτου.
Ἐλπίς κακοῦ κέρδεος ἀρχὴ ζημίας.
- 59 ^a Διογένης.
Οἱ φιλάργυροι καθάπερ μαχαίρα τῷ βίῳ χρῶνται, πάντα
ποιῶντες κατὰ τὴν λαβὴν.

^a Sic A. Ἵσοκράτους Trinc.

^a Sic A. Trinc.

^a Sic Trinc. Scil. Memor. IV.

2, 37. Deest locus A.

^b Ποίους δὲ πένητας om. B.

^a Sic A. Δημοσθένους Trinc.

^a Sic A. Trinc.

60 ^a Πλάτωνος.

Πλάτων πρὸς τὸν ἀεὶ ζητοῦντα χρηματίζεσθαι, ὧ πονηρῆ, εἶπε, ²⁰
μὴ πειρῶ τὴν κτῆσιν αὔξειν, ἀλλὰ τὴν ἐπιθυμίαν μειῶσαι.

61 ^a Διογένους.

Διογένης ὁ κύων θεασάμενός τινα πλουσίας γραίας προσ-
ποιούμενον ἐρᾶν, ἔφη, Ταύτη οὐ τὸν ὀφθαλμὸν, ἀλλὰ τὸν
ὀδόντα ^b ἐπιβέβληκεν.

62 ^a Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς διὰ τί ^b ἐσχάτου γήρωσ ἂν, φιλάργυρος
εἶη; Ὅτι, εἶπε, βουλοίμην ἂν ἀποθανῶν τοῖς ἐχθροῖς μάλ-
λον ἀπολιπεῖν, ἢ ζῶν δεῖσθαι τῶν φίλων· κατεγνώκως τῆς ³⁰
τῶν πολλῶν φιλίας τὸ ^c ἀβέβαιον.

63 ^a Διογένους.

Διογένης τοὺς μεγάλα καὶ ἀθρόα λαμβάνοντας μεγαλο-
πτώχους ἐκάλει.

64 ^a Ἀπολλώνιος Εὐφράτη.

Οὐκ ἐπιλογιζομένη ἡ ψυχὴ τὸ τοῦ σώματος αὐταρκες, οὐ
δύναται ἑαυτὴν αὐτάρκη ποιῆσαι.

65 ^a Δημοκρίτου.

Ἡ τέκνοις ἄγαν χρημάτων συναγωγῆ, πρόφασίς ἐστὶ φι-
λαργυρίας τρόπον ἴδιον ἐλέγχουσα.

66 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅτι τὸ σκῆνος ^b χρήζει, πᾶσι πάρεστιν εὐμαρέως ἄτερ ⁴⁰

60.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

61.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἀποβέβληκε] ἐπιβέβληκεν A. B.
m. s. et hoc voluit Gesnerus in
marg. ubi typothetæ errore nunc
legitur ἐπιβέβηκεν. Videatur Do-
bræus ad Aristoph. Plut. 1017.

62.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἐσχάτου γήρωσ] ἐσχατογήρωσ

Valckenær. ad Ammon. p. 54.

^c ἀβέβαιον] βέβαιον A. a m. p.

63.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

64.

^a Sic Trinc. Ευφράτ A.

65.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

66.

^a Sic A. Πυθαγόρου B. m. p.

^b χρήζει] χρήζει A.

μόχθου καὶ ταλαιπωρίας· ὅκοσα δὲ μόχθου καὶ ταλαιπωρίας χρήζει καὶ βίον ἀλγύνει, τούτων οὐκ ἰμείρεται τὸ σκῆνος, ἀλλ' ἢ τῆς γνώμης ^cκακοηθίῃ.

67 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορικῶν ἀποφάσεων.

Περὶ ^bδὲ ἐπιθυμίας τάδε ^cἔλεγεν· εἶναι τὸ πάθος τοῦτο ποικίλον ^dκαὶ πολύπονον καὶ πολυειδέστατον· εἶναι δὲ τῶν ἐπιθυμιῶν τὰς μὲν ἐπικτήτους τε καὶ παρασκευαστάς, τὰς δὲ συμφύτους· ^eαὐτὴν μέντοι τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπιφορὰν τινὰ τῆς ψυχῆς καὶ ὀρμῆν, καὶ ὄρεξιν εἶναι πληρώσεως, ^fἢ ⁵⁰παρουσίας αἰσθήσεως, ἢ κενώσεως καὶ ἀπουσίας, καὶ τοῦ μὴ αἰσθάνεσθαι. Ἐπιθυμίας δὲ ἡμαρτημένης τε καὶ φαύλης τρία εἶναι ^gἤδη τὰ γνωρίσματα, ἀσχημοσύνην, ἀσυμμετρίαν, ἀκαιρίαν· ^hἢ γὰρ αὐτόθεν εἶναι τὴν ἐπιθυμίαν ἀσχήμονά τε καὶ φορτικὴν καὶ ἀνελεύθερον· ἢ τοῦτο μὲν οὐ, σφοδρότερον δὲ καὶ χρονιώτερον τοῦ προσήκοντος· ἢ τρίτον πρὸς ταῦτα, ὅτε οὐ δεῖ, καὶ πρὸς ἃ οὐ δεῖ.

68 ^a Πλάτωνος.

Πενίαν ἡγήτεον εἶναι, μὴ τὸ τὴν οὐσίαν ἐλάττω ποιεῖν, ἀλλὰ τὸ τὴν ἀπληστίαν πλείω.

69 ^a Δημοκρίτου.

Τοῦ πλέονος ἐπιθυμίῃ τὸ ^bπαρεὸν ἀπόλλυσι, τῇ ^cΑἰσωπίῃ κυνὶ ἰκέλη γιγνομένη.

^c κακοηθίῃ] κακοηθίῃ Gesneri margo et sic Voss. ἴσως κακοηθίῃ Arsen. ἱ. κ. ἢ κακοηθίῃ B. m. sec.

67.

^a Sic A. ex emend. Credo prius scriptum Ἀριστοτέλους.—Ἐκ τῶν ἀριστοξένου τοῦ πυθαγορείου, Ἐκ τῶν ἀποφθεγμάτων αὐτοῦ Trinc.

^b δὲ om. A.

^c ἔλεγεν] ἔλεγον B. m. sec.

^d καὶ πολύπονον om. A.

^e αὐτὴν] αὐτοὶ A.

^f ἢ παρουσίας αἰσθήσεως] Hæc habet A. in marg.

^g εἶδη τὰ γνωριμώτατα] ἤδη τὰ γνωρίσματα A.

^h ἢ γὰρ] καὶ γὰρ B.

68.

^a Sic A. Trinc. Scil. Legg. V. p. 736.

69.

^a Sic A. Trinc.

^b παρεὸν] παρὸν A.

^c Αἰσωπίῃ] δυσωπίῃ A. Trinc.

70 ^a Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν Συναγωγῆς.

Ὀμβρικοί ὅτ' ἂν πρὸς ἀλλήλους ἔχωσιν ἀμφισβήτησιν, καθοπλισθέντες ὡς ἐν πολέμῳ μάχονται· καὶ δοκοῦσι δικαιοτέρα λέγειν οἱ τοὺς ἐναντίους ἀποσφάζαντες.

71 ^a Κλειτοφῶντος ἐκ τοῦ ἑ Ἰταλικῷ.

Βρέννος ὁ τῶν Γαλατῶν βασιλεὺς, λεηλατῶν τὴν Ἀσίαν,¹⁰ εἰς Ἐφεσον ἦλθε, καὶ στρατοπεδευσάμενος, περιέμενε τοῦ πολέμου τὴν προθεσμίαν. Παρθένος δέ τις τῶν ἐπισήμων, τὸννομα Δημονίκη, εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τοῦ βαρβάρου, προδώσει αὐτῷ τὴν Ἐφεσον ὑπέσχετο, εἰ μισθὸν ^b λάβοι τὰ ψέλλια καὶ τοὺς ὄρμους· ὁ δὲ Βρέννος δεξάμενος αὐτὴν εἰς τόπον ὠρισμένον, ^c ἤγαγε τοὺς ὑποτεταγμένους, καὶ προσέταξεν αὐτοῖς τὸν χρυσὸν ὅσον εἶχον κόσμου χάριν βάλλειν εἰς τὸν τῆς φιλαργύρου κόλπον. Ποιησάντων δὲ²⁰ αὐτῶν τὸ παραγγελθὲν, ἡ Δημονίκη ὑπὸ τῆς δαψιλείας τοῦ βαλλομένου ^d χρυσίου ζῶσα κατεχώσθη.

72 ^a Πλάτωνος Πολιτείας β.

Ἐσχάτη γὰρ ἀδικία, δοκεῖν δίκαιον, μὴ ὄντα.

73 ^a Πλάτωνος Πολιτείας ᾱ.

Ἡ οὐκ οἶσθα ὅτι φιλάργυρόν τε καὶ φιλότιμον εἶναι, ὄνειδος λέγεται τε καὶ ἐστίν;

74 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἐπειδὴ ^b οὖν διωμολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν

70.

^a Sic A. Trinc. Exc. Vales. p. 513.

71.

^a Sic A. Κλειτοφῶντα tantum Trinc. v. Plutarchi Parall. II. p. 309. B. Μοχ καὶ εἰς Ἐφεσον A.

^b λάβη] λάβοι A. et mox ὁ Βρέννος δέ.

^c ἤγαγε] ἤγε B.

^d χρυσίου] χρυσοῦ A.

72.

^a Sic A. Scil. p. 361. A. Simpliciter Πλάτωνος Trinc.

73.

^a Sic A. Cum antecedentibus jungit Trinc.

74.

^a Sic A. Scil. p. 350. Deest lemma Trinc.

^b οὖν] ὅ οὖν A.

εἶναι καὶ σοφίαν, τὴν δὲ ἀδικίαν κακίαν τε καὶ ἀμαθίαν·
Εἶεν, ἣν δ' ἐγὼ, τοῦτο μὲν ἡμῖν οὕτω κείσθω. 30

75 ^a Πλάτωνος Πολιτείας ἰ.

Κλοπὴ μὲν χρημάτων, ἀνελεύθερον ἀρπαγὴ δὲ, ἀναίσχυντον.

^a Ἐν ταυτῶ.

76 Ἐάν τις τὴν κλέπτῃ δημόσιον, μέγα ^b ἢ καὶ σμικρὸν, τῆς αὐτῆς δίκης δεῖ. Σμικρὸν τε γὰρ ὁ κλέπτων, ἔρωτι μὲν ταυτῶ, δυνάμει δὲ ἐλάττονι κέκλοφε.

^a Ἰέρακος Περὶ Δικαιοσύνης.

77 Ἐπειδὴ δὲ ὁ κατάρχων αὐτὸς ^c πρὸ τῶν ἀδικεῖσθαι μελλόντων ἑαυτὸν ἀδικῶν ἀγνοεῖ, ἴστω ὡς διπλῆς οὐσης τῆς ἀδικίας αὐτὸς ἀπολαύει πρότερος, ἔπειτα καὶ τὸ ἀδικούμενον ὑπ' αὐτοῦ μέρος· μὴ γὰρ οὕτως ^d ἀναισθητεῖν εἴη μη-
40 δὲν τῶν ἀνεκτῶν, εἰ δυνατόν δὲ, μηδὲ τῶν πονηρῶν, (^e ὑπὲρ γὰρ ὑγείας ψυχῆς ἢ εὐχῆ,) ὡς δὲ ἀναισθησίαν νομίζειν τοὺς ἀδικουμένους μᾶλλον τῶν ἀδικούντων βλάπτεσθαι. Ἐν μὲν γὰρ μόνον ἐστὶ τὸ ἀδικούμενον ἐκ παντὸς, ἢ ψυχῆ· τὸ δὲ ἀδικεῖν ^f καὶ ἐπιβουλεύειν, ἢ κακία, καὶ ἐν τῷ ἀδικούντι, καὶ κατὰ τοῦ ἀδικουμένου, ἀλλὰ τὸν μὲν ἐλάττον, τὸν δὲ πλείστον· ἐλάττον μὲν, τὸν ἀδικεῖσθαι μέλλοντα· πλείστον δὲ, τὸν ἀδικεῖν διανοούμενον· ἐπεὶ καὶ ἀπ' αὐτοῦ
50 τὴν κίνησιν λαμβάνει, καὶ τὴν ἔπαρσιν. Ἐγειρομένη ^g τοίνυν,

75.

^a Sic A. perperam. Est Legg. XII. p. 941. B. Deest lemma Trinc. ubi ἀναίσχυντον.

76.

^a Sic A. v. ibid. C.

^b ἢ καὶ σμικρὸν] ἢ μικρὸν A. ubi mox δύνασθαι δυνάμει.

77.

^a Sic A. i. ἐκ τῶν π. δ. Trinc.

^c πρὸ τῶν] πρὸς τῶν A. B. m. sec.

^d ἀναισθητεῖν εἴη] Lege ἀναισθητεῖν εἴη. VALCKEN. In eandem

conjecturam inciderat Jacobsius in Athen. p. 118. qui ἀνεκτῶν interpretatur, eorum, qui tolerabiliter boni sunt. Non memini eo sensu verbum ἀνεκτὸς alibi reperire. Forte leg. ἀνοητῶν. In A. legitur εἴη a p. m. sed v postea deletum.

^e ὑπὲρ γὰρ] γὰρ additum A. m. sec.

^f καὶ ἐπιβουλεύειν] ἐπιβουλεύειν A.

^g τοίνυν ἢ ἀδικία Schowii mss.

τὸν τεκόντα πρῶτον ἀνάπτει, καὶ πρὶν τεκεῖν ἐν ταῖς ἀδίσιν φλέγει, καὶ διῖουσα λυμαίνεται, καὶ τῷ^ε ἀπ' αὐτῆς ἰῶ χρώζει δευσοποιῶ τῇ βαφῇ. Οὔτε γὰρ τῷ πυρὶ τὴν τεκοῦσαν ὑλὴν διελθεῖν δυνατὸν ἐπὶ τὴν τῶν ἄλλων λύμην, πρὶν παντελῶς αὐτὴν ἀναλῶσαι· οὔτε τῇ^η μυραίνῃ τοὺς ἐνύδρους ὄφεις εἰς ἄλλων ὄλεθρον ἀπογενεῖν, πρὶν τὴν κηῖσασαν γαστέρα καταφαγεῖν, ὡς Νικάνδρος ὁ Κολοφώνιος καὶ Ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς γράφουσιν· οὕτω καὶ πᾶς ἄδικος, αὐτὸς ἰτῆς κακίας πρῶτος γεύεται, πρὶν εἰς ἄλλους ἀφιέναι. Πολλοὶ γοῦν^κ ἀνεγείραντες τὴν ἐν αὐτοῖς χολὴν, ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὀργῆς αὐτοὶ^ι προαπέθανον, πρὶν τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι. Ταῦτο τοίνυν ἀγνοήσαντες πολλοὶ, ταῖς κατὰ^{ιο} τῶν ἀσθενεστέρων ἀδικίαις^μ ἀνέδην ἐχρήσαντο, μηδὲν εἶναι πρὸς αὐτοὺς οἰηθέντες τὸ λυπηρὸν. Τούτου δὲ ὁμολογουμένου, δεῖ^ν καθάπαξ παραιτεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν.

78 ^α Ἰέρακος ἐκ τοῦ Περὶ Δικαιοσύνης.

^η Ἡ^β τί φαίη τις ἂν περὶ τοῦ τοὺς τρόπους ἐριστικῶ, καὶ⁵⁵ μηδενὸς πῶποτε κτήματος τῶν μηδὲν αὐτῷ προσηκόντων ἐφίεται; Πῶς ἂν δίκαιόν τι πράττοι, εἰ καθ' αὐτὸν ἐνθυμοῖτο μηδενὶ συντίθεσθαι τῶν ὁμολογουμένων ἀξίων, ἀλλ'^ι ἐρίζειν πρὸς ἅπαντας παρεσκευασμένος, ^ς μέτρον δὲ οὐδὲν, ἀλλ' οὐδὲ καιρὸν οὐδένα τιθέμενος εἰς φιλονεικίαν; Οὐ γὰρ δὴ μόνον ἐν τοῖς λόγοις τὸ ὀρθῶς ἔχον ὁ τοιοῦτος ἀναιρεῖν πειρᾶται, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πράττειν τὰ πολλὰ^δ καὶ φιλο-

^ε ἐπ' αὐτῆς] ἀπ' αὐτῆς Trinc.

^η μυραίνῃ] Vide Wyttenbach. ad Plutarch. p. 567. F.

^ι τῆς κακίας πρῶτος] πρῶτα τῆς κακίας A.

^κ ἀνεγείροντες] ἀνεγείραντες A. B. m. sec.

^ι προαπέθανον] πρῶτον ἀπέθανον A. An leg. πρότερον ἀπέθανον?

^μ ἀνέδην] Sic Trinc. Gesnerus ἀναίδη.

^ν καθάπαξ] καθάπαξ margo Gesneri, A. B.

78.

^α Sic A. Trinc.

^β τίς ἂν φαίη] φαίη τίς ἂν A. Mox ἐφίεται Wakefield.

^ς μέτρον usque ad φιλονεικίαν desunt B. m. pr.

^δ καὶ φιλονεικεῖν] τῷ φιλονεικεῖν B. m. sec. τὸ φ. Trinc.

νεικεῖν ὁδοὺς βιαίους πολλάκις καὶ διαστρόφους τὰς πρά-
 ξεις ποιήσεται, ἑαυτὸν μὴ ^ε συναινοῦντα ταῖς τῶν πολλῶν
 δόξαις ἐπιδεικνύς· ἐκ τούτων δὲ αὐτὸς μὲν τοῖς ἄλλοις ἐπα-¹⁰
 χθῆς, τοὺς φεύγοντας δὲ αὐτὸν, καὶ τὰς τοιαύτας συνουσί-
 ας, μισήσει· τοὺς δ' ὑπ' ἐλευθερίας ἐλέγχοντας αὐτοῦ τὸ
 σκαιὸν ταῦ ἤθους, οὐδὲ ἰδεῖν ὀρθοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀνέχεται·
 εἰ δὲ εἰς τοὺς ὁμοίους ^ε ἐμπέσοι (οὐ γὰρ δὴ πολλὴ σπάνις
 τῶν τοιούτων) εὐθύς στάσεις, λοιδορίαι, καὶ πόλεμος ἄσπον-
 δος, ^ε ἐξ ᾧ ψευδεῖς διαβολαί, καὶ πᾶν εἶδος ἐπιβουλῆς,
 καὶ σκέψεις, ὅπως ἂν ἀλλήλους ἀπολέσειαν. Τὰ γὰρ
 μεγάλα κακὰ οὐκ ἄλλως ἢ ἐκ τῆς τυχούσης φιλονεικίας ²⁰
 συνίσταται.

ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ. ΙΑ.

1 ^a Μενάνδρου Ναννοῦς.

Ἄληθειά δὲ παρέστω

σοὶ καὶ ἐμοὶ, πάντων χρῆμα δικαιοτάτον.

2 ^a Ὀλυμπιάδος.

Ἄλαθεια θεῶν ὁμόπολις, μόνη θεοῖς συνδιδαιωμένη.

3 ^a Πινδάρου.^b Ἀρχὰς μεγάλας ἀρετᾶς ^c ἄνασσ' ἀλάθεια,
μὴ πταισίσης ἐμᾶν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.^c συνεργῶντα] συναινοῦντα A. B.
m. sec. Gesneri margo.^ε ἐμπέσοι] ἐμπέση A.^ε ἐξ ᾧ] ἐξ ᾧ B. Gesneri marg.
ἐξ ᾧ Trinc.

1.

^a Ita A. Simpliciter Μενάνδρου
Trinc. Menandri in Nannis Ges-
nerus. Theognis Grotius. cf. v.
1179. in Gnomie. Poet. Brunckii.
Reponatur Μιμνέρμου. Menander
hic nullum locum habet.

2.

^a Ὀλυμπιάδ A. Ὀλύμπιαδου (sic)
Trinc. Olympiadis Gesner. Olym-
piades Grotius. Ὀλυμπιάς Photius.

3.

^a Sic A. Trinc. Fragm. inc.

23.

^b ἀρχὰς] Ita emendavit Scaliger
pro ἀρχάς. Grotius. Leg. ἀρχά.^c ἄνασσ'] Sic A. Voss. cum
Gesneri textu. ἄνασσ' Gesneri
margo.

- 4^a [Ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς τάληθῆ λέγειν.
ἢ γλῶσσ' ἀμαρτάνουσα τάληθῆ λέγει.]
- 5^a Πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.]
6. ^a Ἰλιάδος Ὀμήρου ᾱ.
Οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,
^b οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅπερ ἂν κεφαλῇ κατανεύσω.
7. ^a Βακχυλίδου Ὑπορχημάτων.
Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν· ἀνδρῶν
δ' ἀρετὰν ^b σοφίαν τε παγκρατῆς ἐλέγχει ἀλήθεια.
8. ^a Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως.
Ἄπλᾶ γὰρ ἐστὶ τῆς ἀληθείας ἔπη. 20
9. ^a Σοφοκλέους Ἡλέκτρα.
Δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει ^b λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδει τὸ δρᾶν.
10. ^a Μενάνδρου Ῥαπιζομένη.
Ἐρχεται τάληθες εἰς φῶς ἐνίστ' οὐ ζητούμενον.
11. ^a Μενάνδρου Ὑποβολιμαίῳ.
Ἄει κράτιστόν ἐστὶ τάληθῆ λέγειν,

4.

^a Hunc et sequentem versum e
Gnomologia addidit Gesnerus.

5.

^a E Phocylide inseruit Ges-
nerus.

6.

^a Sic A. Scil. v. 526. Simpli-
citer Ὀμήρου Trinc.

^b οὐδ' om. A. ὅπερ κεν pro ὅπερ
ἀν B. m. pr. Trinc. ὅτι κεν B. m.
sec.

7.

^a Sic A. sed contracte βακχυλι
^χ

ὑπορχημ. Trinc. βακχυλίδου (sic.)

^b σοφία] σοφίαν Damasc. Mox
τελέθει pro τ' ἐλέγχει Voss. B. p.
m. Trinc.

Ib. σοφίαν τε παγκρατῆς ἐλέγχει]
Sequor ita emendantem Salmasi-
um, cum vulgo esset σοφία τε
παγκρατῆς τ' ἐλέγχει. GROTIUS.

8.

^a Sic A. Simpl. Αἰσχύλου Trinc.

9.

^a Sic A. Scil. v. 467. Simpli-
citer Σοφοκλέους Trinc.

^b λόγων] Ita recte mihi emen-
dasse videtur Scaliger, cum vul-
go et heic et apud Sophoclem sit
λόγον, quod et Scholiastæ Sopho-
clis videntur legisse. GROTIUS.

10.

^a Sic A. Simpliter Μενάνδρου
Trinc.

11.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

ἐν παντὶ καιρῷ· τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ
εἰς ἀσφάλειαν τῷ βίῳ πλείστον μέρος.

12 ^a Εὐριπίδου Φοινίσσαις.

Ἄπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
κοῦ ποικίλων δεῖ τάνδιχ' ἑρμηνευμάτων·
ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος,
νοσῶν ἐν αὐτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν.

30

13 ^a Σοφοκλέους Οἰδίποδος.

Τοῖς τοι δίκαιοις ^b χρῶ· βραχὺς νικᾷ μέγαν.

14 ^a Ἰαμβλίου Σωπάτρω.

Ἀλήθεια μὲν, ὥσπερ καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ, περὶ θεοὺς ποιεῖ
τὴν ἐπιστροφὴν, καὶ τῶν θεῶν τὴν ἀκήρατον ἐνέργειαν· ἡ δὲ
δοξομιμητικὴ αὐτῆ εἰδωλοποιία, ὡς φησι Πλάτων, περὶ τὸ
ἄθεον καὶ σκοτεινὸν πλανᾶται. Καὶ ἡ μὲν τοῖς νοητικοῖς
εἶδεσι καὶ θείοις, καὶ τοῖς ὄντως οὔσι, καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ
ἀεὶ ἔχουσι, ^b τελειοῦται· ἡ δὲ τὸ ἀνείδεον καὶ μὴ ὄν καὶ
ἄλλοτε ἄλλως ἔχον ἀποβλέπει, καὶ περὶ ^c αὐτοῦ ἀμβλυ-40
ώττει. Καὶ ἡ μὲν αὐτὸ ὅ ἐστι θεωρεῖ· ἡ δ' οἷον φαίνεται
τοῖς πολλοῖς, τοιοῦτον ὑποδύεται πρόσχημα. Διόπερ δὴ ἡ
μὲν πρὸς νοῦν ὁμιλεῖ, καὶ τὸ ἐν ἡμῖν νοερὸν αὖξει· ἡ δὲ τῷ
ἀεὶ δοκοῦντι θηρεύεται τὴν ἀνοίαν, καὶ ^d ἐξαπατᾷ.

15 ^a Ἐκ τῶν Σερήνου Ἀπομνημονευμάτων.

Πλάτων μὲν ἥδιστον εἶναι τῶν ἀκουσμάτων, τὴν ἀλήθειαν ἔλε-
γε. Πολέμων δὲ, πολὺ ἥδιον τοῦ ἀκούειν τὸ ^b λέγειν εἶναι τὰ ληθῆ.

12.

^a Sic A. Scil. v. 472. Simpl.
Εὐριπίδου Trinc.

13.

^a Sic A.

^b χρῶ. βραχὺς] χῶ βραχὺς ex Œd.
Col. 874. (880.) VALCKEN. Sic
MSS. apud Schowium. Locus
deest Trinc.

14.

^a Ἰαμβλίου Σωπάτρου Voss. παμ-
VOL. I.

βλίου Σωπάτρου Damasc. βαμβλίου
Σωπάτρου Arsen. Simpl. Ἰαμβλίου
Trinc. Deest locus A.

^b τελειοῦται] τελεοῦται Arsen.

^c αὐτοῦ] αὐτὸ Damasc.

^d ἀπατᾷ] ἐξαπατᾷ Voss. Dam.
Arsen. omnes MSS. Schowii.

15.

^a Sic A. Trinc. ubi σερίνου.

^b Posui εἶναι post λέγειν cum A.
Trinc.

U

- 16 ^a Αισχίνου ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.
 Ἔμεις δ' ἐξεβάλετε αὐτὸν ὑπολαμβάνοντες ἴσμεν, ὡς⁵⁰
 Πύρανδρε, ὅτι οὐ δεῖ γελαῖν τούτων ἐναντίον· ἀλλ' οὕτως
 ἰσχυρόν ἐστὶν ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖν τῶν ἀνθρω-
 πίνων λογισμῶν.
- 17 ^a Γαίου Κατὰ Μουσαίου μοιχείας.
^b Τότ' οὖν ἀπολαβῶν ἤδη θεράπαιναν, ἠρώτα πῶς ^c ἔχοι τὰ
 περὶ τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ οὐδὲ μελλήσασα, εὐθύς εἶπεν. Οὕτω
 τὸ ἀληθὲς ἀμελέτητόν ἐστιν.
- 18 ^a Πλάτωνος Νόμων ἔ.
 Ἀλήθεια δὴ, πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἠγεῖται, πάντων
 δ' ἀνθρώποις ^b ἦς, ὁ γενήσεσθαι μέλλον μακάριός τε καὶ εὐ-
 δαίμων, ἐξ ἀρχῆς εὐθύς μέτοχος εἶη, ἵνα ὅτι πλεῖστον χρόνον
 ἀληθῆς ὦν ^c διαβιοῖ, πιστὸς γάρ· ὁ δὲ ἄπιστος, ὡς φίλον
 ψεῦδος ἐκούσιον ὅτῳ δ' ἀκούσιον, ἄνους· ὦν οὐδέτερον ζηλω-
 τόν. Ἄφιλος γὰρ δὴ πᾶς, ὁ γε ἄπιστος καὶ ἀμαθής.
- 19 ^a Ἠγουμένης δὲ ^b ἀληθείας, οὐκ ἂν ποτε, οἶμαι, φαρμέν
 αὐτῇ χορὸν κακῶν ἀκολουθῆσαι.
- 20 ^a Ἀπολλώνιος Δηλίω.
 Ψεύδεσθαι, ἀνελεύθερον· ἀλήθεια, γενναῖον. 10
- 21 ^a Εὐσεβίου.
 Ἀληθείην νόος ἀσπάζεται, καὶ αἰεὶ αὐτῇ συνοικεῖ· ἐὼν δὲ
 ἐν τοῖς ἐωυτοῦ ἀψευδέστατος, ὅμως ἐστὶν ὅτε καὶ ψεῦδος

16.

^a Sic A. Scil. p. 107. Reisk.
 Αἰσχίνου κατὰ Τιμάρχου Trinc.

17.

^a Sic A. Simpl. Γαίου Trinc.
^b τότ'] ποτ' A.
^c ἔχοι] ἔχει A. et mox μελλήσασα.

18.

^a Sic A. Scil. p. 730. Vide su-
 pra I. 94. π. ν. β. Trinc.
^b ἦς om. A.
^c διαβιοῖ καὶ ἄπιστος Voss.

19.

^a Cohæret cum superioribus A.
 Trinc. Sejunxit Gesner. Est Rep.
 VI. p. 490. C.

^b δὲ τῆς] τῆς om. A. καὶ pro τῆς
 Trinc.

20.

^a Sic A. Deest Δηλίω Trinc.

21.

^a Sic A. Trinc. Mox ἀψευδέστα-
 τον Trinc.

ἀγαθῶν κεράσας, παρέχεται ἐπ' ὠφελείῃ ἀνθρώπων τῶν τούτου χρῆζόντων, καὶ ἐπὶ χρηστῶν^b τῶ σφετέρῳ παραλογισθησομένων πρὸς αὐτοῦ. Τότε γὰρ δὴ^c μῶνον καὶ οὔκοτε ἄλλοτε, νόος, καὶ ἐν καιρῶ τῶ αὐτὸς οἶδε, πάντα τὰλλα ψεύδεα ἀποστυγέων, ψεῦδος^d τὸ τοιοῦτον εἰσφέρεται, ἀπὸ τῆς τῶν λοιπῶν ἀπάντων ψεύδεων φύσιος ἐς ἄλλο εἶδος²⁰ μεταμειφθὲν χρησιμώτατον, τέχνη καὶ σοφίῃ αὐτοῦ τῶ νόου τοῦ φαῦλον πρῆγμα ἐς τοῦτο^e μετακοσμήσαντος.

22 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ψεύδεται ἐν πόλει μὴδὲ εἰς νόμος ζυγχορέτω^b μηδενί, πλὴν τοῦ φιλαληθέος, καὶ νοήμονος, ἐπισταμένου τε ὁκότε καὶ ὅκως^c ὠφελείῃ ψεύδεος· τῆς δὲ ἀπὸ τούτου γιγνομένης χρείης ἀναγκαίης, καὶ τοῦτο ποιεῖν.

23 ^a Ἐρμού ἐκ τῶν πρὸς Τάτ.

Περὶ ἀληθείας, ὧ Τάτ, οὐκ ἔστι δυνατόν ἄνθρωπον ὄντα³⁰ ζῶον ἀτελές, ἐξ ἀτελῶν συγκείμενον^b μελῶν, καὶ ἐξ ἄλλοτρίων σωμάτων καὶ πολλῶν τὸ σκῆνος^c συνεστὸς, τολμήσαντα εἰπεῖν· ὁ δ' ἔστι δυνατόν^d ἢ δίκαιον, τοῦτο φημι ἀλήθειαν εἶναι, ἐν μόνοις τοῖς αἰδίοις σώμασιν, ὧν καὶ τὰ σώματα αὐτὰ ἀληθῆ ἔστι, πῦρ αὐτοπῦρ μόνον, καὶ οὐδὲν ἄλλο· γῆ αὐτογῆ, καὶ οὐδὲν ἄλλο· ἀῆρ, αὐτοαῆρ,^e καὶ

^b τῶ om. A.

^c μῶνον] μόνον B.

^d τοῖον] τὸ τοιοῦτον A. B. Voss. Damasc. Arsen. Gesneri margo. τοτοῖον Trinc. Mox τῆς om. A.

^e μεταλειφθὲν] μεταμειφθὲν A. Voss. Dam. Arsen. Gesneri margo. μεταληφθὲν B. MSS. apud Schow. et sic Jacobs.

^f μετακοσμήσαντος] μετακοσμήσεται Damasc.

22.

^a Sic A. Trinc.

^b μηδενί] μηδέν A. Dam. Trinc. μηδενός MSS. apud Schowium.

^c φιλεῖ] φιλή A. Dam. B. m. sec., φιλεῖ Gesneri margo. οὐ φιλεῖ ἢ ψεύδεος Trinc. ὁκότε καὶ ὅκως ὠφελείῃ ψεύδεος corrigit Koenius ad Gregor. de Dial. Ion. §. XI. ὠφελείῃ ψεύδεος Jacobsius, cum MSS. quibusdam apud Schow.

23.

^a Sic Trinc. Ἐρ^μ A. m. s.

^b μελῶν] Habet A. in marg.

^c συνεστὸς] συνεστῶς B. m. sec.

^d ἢ δίκαιον] καὶ δίκαιόν ἐστι A.

^e καὶ — ἄλλο addidi ex B. m. sec.

οὐδὲν ἄλλο· ὕδωρ αὐτοῦδωρ καὶ οὐδὲν ἄλλο· τὰ δὲ ἡμέτερα σώματα ἐκ πάντων τούτων συνέστηκεν. Ἐχει μὲν γὰρ πῦρος, ἔχει δὲ καὶ γῆς, ἔχει καὶ ὕδατος, καὶ αἰέρος· καὶ οὔτε πῦρ ἐστίν, οὔτε γῆ, οὔτε ὕδωρ, οὔτε αἶρ, οὔτε οὐδὲν⁴⁰ ἀληθές· εἰ δὲ μὴ τὴν ἀρχὴν ἢ σύστασις ἡμῶν ἔσχε τὴν ἀληθειαν, πῶς ἂν^ε δύναίτο ἀληθειαν ἢ ἰδεῖν, ἢ εἰπεῖν; ἢ νοῆσαι δὲ μόνον, εἴαν ὁ θεὸς θέλῃ. Πάντα οὖν, ἢ^δ Τάτιε, τὰ ἐπὶ γῆς, ἀλήθεια μὲν οὐκ ἐστίν, ^κ τῆς δὲ ἀληθείας μιμήματα· καὶ οὐ πάντα, ὀλίγα δὲ ταῦτα, ^ι ἀλλὰ δὲ ψεύδος καὶ πλάνος, ἢ^μ Τάτιε, καὶ δόξαι φαντασίας καθάπερ εἰκόνες ^η συνεστῶτα. ^ο Ὅτ' ἂν δ' ἄνωθεν τὴν ἐπίρροιαν ἔχη ἢ φαντασία, τῆς ἀληθείας γίγνεται μίμησις· χωρὶς δὲ τῆς⁵⁰ ἄνωθεν ἐνεργείας, ψεύδος καταλείπεται· καθάπερ καὶ ἡ εἰκὼν τὸ μὲν σῶμα ^ρ τῆς γραφῆς δείκνυσιν, αὐτὴ δὲ οὐκ ἐστὶ σῶμα κατὰ τὴν φαντασίαν τοῦ ὁρωμένου. Καὶ ὀφθαλμοὺς μὲν ὁρᾶται ἔχουσα· βλέπει δὲ ^θ οὐδὲν, ἀκούει δὲ οὐδὲν ὅλως. Καὶ τὰ ἄλλα πάντα ^τ ἔχει μὲν ἡ γραφή· ψευδῆ δὲ ἐστὶ τὰς τῶν ὁρώντων ὕψεις ἕξαπατῶντα, τῶν μὲν δοκούντων ἀληθειαν ὁρᾶν, τῶν δὲ ὡς ἀληθῶς ὄντων ψευδῶν. Ὅσοι μὲν οὖν οὐ ψεύδος ὁρῶσιν, ἀληθειαν ὁρῶσιν. Ἐάν οὖν ἕκαστον τούτων οὕτω νοῶμεν ἢ ὁρῶμεν, ὡς ἐστὶν ^σ ἀληθῶς καὶ νοοῦμεν καὶ ὁρῶμεν· εἴαν δὲ παρὰ τὸ ὄν, οὐδὲν ἀληθές οὔτε νοήσομεν οὔτ' εἰσόμεθα. Ἔστιν οὖν,

^ε ὕδωρ] ὕδαζ Α. et mox οὐδάς.

^ε δύναίτο] δύναίτο Trinc. ubi paullo supra στάσις.

^η νοῆσαι] Lego, ἢ νοῆσαι μόνον, εἰ μὴ ὁ θεὸς θέλῃ. GESNER. νοήσεται Jacobs et duo codd. Schowii.

^ι ὢ τάτιε om. Α. ὢ τὰτ Trinc.

^κ τῆς δὲ ἀληθείας] τὰ δὲ ἀληθῆ Α.

^ι ἀλλὰ δὲ] ἀλλὰ Trinc. δὲ om. Α.

^μ τάτιε] τὰτ Α. et sic infra. τὰτ Trinc.

^η συνεστῶτα] συνέστᾶ Α.

^ο ὅταν] Al. novum hic initium fit cum inscriptione Ἐρμού ἐκ τῶν πρὸς τὰτ. GESNERUS. Sic Α. cum inscript. Ἐρμού προστατῶν.

^ρ τῆς γραφῆς] τῆ γραφῆ MSS. apud Schow. τοῦ μὲν σώματος γραφῆν Jacobs.

^θ οὐδὲν, ἀκούει] Addo καὶ ὤτα. GESNER. Sic unus MS. teste Schowio.

^τ ἔχει μὲν] Deest μὲν Trinc.

^σ ἀληθῆ] ἀληθῶς Α.

πάτερ, ἀλήθεια καὶ ἐν τῇ γῆ. Καὶ οὐκ ἀσκόπως σφάλλη,
 ὦ τέκνον. Ἀλήθεια μὲν οὐδαμῶς ἐστὶν ἐν τῇ γῆ, ὦ Τάτιε,
 ὅτε γενέσθαι δύναται· περὶ δὲ ἀληθείας νοῆσαι ἐπίουσι τῶν
 ἀνθρώπων, οἷς ἔαν ὁ θεὸς τὴν θεοπτικὴν δωρήσεται δύναμιν¹⁰
 ὡς γενέσθαι. Οὕτως ἀληθὲς ἄλλοθεν ἔστιν ἐν τῇ γῆ νοῶ καὶ
 ὡς λέγω· φαντασίαι εἰσὶ καὶ δόξαι πάντα, ὡς ἀληθῆ νοῶ καὶ
 λέγω. Οὐκ οὖν τό τε ἀληθῆ νοεῖν καὶ λέγειν, τοῦτο ἀλήθειαν
 δεῖ καλεῖν; Τί ἄρα δαί; τὰ ὄντα δεῖ νοεῖν καὶ λέγειν; ἔστι
 δὲ οὐδὲν ἀληθὲς ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ τοῦτο ἀληθὲς ἐστὶ τὸ μὴ
 εἰδέναι μηδὲν ἀληθές; ἐνθάδε πῶς ἂν καὶ δύναίτο γενέσθαι,
 ὦ τέκνον; ἢ γὰρ ἀλήθεια τελευτάτη ἀρετὴ ἐστὶν, αὐτὸ τὸ
 ἀκρότατον ἀγαθόν, τὸ μὴ ὑπὸ ὕλης θολούμενον, μήτε ὑπὸ²⁰
 σώματος περιβαλλόμενον, γυμνόν, φανόν, ἄτρεπτον, σεμνόν,
 ἀναλλοιώτον, ἀγαθόν· τὰ δὲ ἐνθάδε, ὡς τέκνον, οἷά ἐστιν
 ὁράς ἀδεκτὰ τούτου τοῦ ἀγαθοῦ, φθαρτὰ, παθητὰ, διαλυ-
 τὰ, τρεπτὰ, αἰεὶ ἐναλλοιούμενα, ἄλλα ἐξ ἄλλων γινόμενα.
 Ἄ οὖν μήτε ἑπὶ πρὸς ἑαυτὰ ἀληθῆ ἐστὶ, πῶς δύναίτο ἀληθῆ
 εἶναι; πᾶν γὰρ τὸ ἀλλοιούμενον, ψεῦδος ἐστὶ· μὴ μόνον ἐν
 ὧ ἐστὶ, φαντασίας δὲ μετατρεπόμενον ἄλλας καὶ ἄλλας
 ἐπιδείκνυται ἡμῖν. Οὐδὲ ἄνθρωπος ἀληθής ἐστὶν, ὦ πάτερ;³⁰
 Καθότι ἄνθρωπος, οὐκ ἐστὶν ἀληθής, ὦ τέκνον. Τὸ γὰρ
 ἀληθές ἐστὶ, ἢ τὸ ἐξ αὐτοῦ μόνον τὴν σύστασιν ἔχον, καὶ

¹ οὔτε] οὔτε γὰρ Trinc.

² ἔαν—δωρήσεται] ἂν—δωρήσεται B.

³ γενέσθαι] Addo δύναται. GESNER. Oratio perspicua est, subaudito φημί. SCHOW.

⁴ οὐδὲ] οὐδὲν B. m. sec.

⁵ λόγῳ] λέγω A. et hic et infra: λέγω infra Trinc.

⁶ ἀληθῆ] Forte ἀληθεῖ. GESNER.

⁷ δαί] δὲ A.

⁸ τοῦτο] Addo πῶς οὖν. GESNER. Fortasse scribendum, εἴτ'

οὖν ἀληθές ἐστὶ τὸ μὴ εἶδ. μ. ἀληθές; JACOBS. Athen. p. 180.

⁹ ἀκρότατον] ἄκρατον B. m. sec.

¹⁰ ὁράσθαι δεκτὰ τοῦδε τοῦ ἀ.] Margo Gesneri, ὁράς ἀδεκτὰ τούτου τοῦ ἀ. Et sic tres codd. apud Schow. A. pro τοῦδε habet τούτου.

¹¹ πρὸς ἑαυτὰ] αὐτὰ πρὸς ἑαυτὰ A.

¹² μόνον] Quid si μέγαν legas? GESNER. μέγαν habent codd. omnes apud Schowium.

¹³ τὸ ἐξ αὐτοῦ] καὶ ἐξ αὐτοῦ Trinc.

μένον καθ' αὐτὸ οἷον ἐστίν· ἰ ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐκ πολλῶν συν-
 ἔστηκε, καὶ οὐ μένει καθ' αὐτόν· τρέπεται δὲ καὶ μεταβάλ-
 λεται ἡλικίαν ἐξ ἡλικίας, καὶ ^κ ἰδέαν ἐξ ἰδέας, καὶ ταῦτα
 ἔτι ὧν ἐν τῷ σκῆνει. Καὶ πολλοὶ τέκνα οὐκ ἐγνώρισαν
 χρόνου ὀλίγου μεταξὺ ^λ γενομένου, καὶ πάλιν τέκνα γονεῖς
 ὁμοίως. Τὸ οὖν οὕτως μεταβαλλόμενον ὥστε ἀγνοεῖσθαι, ^μ
 δύναται ἀληθές εἶναι, ὡς Τάτιε; οὐ τούναντίον ψεῦδος ἐστὶν
 ἐν ποικίλαις ^ν γινόμενον φαντασίαις τῶν μεταβολῶν; Σὺ
 δὲ νόει ἀληθές τι εἶναι, τὸ ^ο μένον καὶ αἰδῖον· ὁ δὲ ἄνθρωπος,
 οὐκ ἐστὶν αἰεὶ· ἄρα οὐδὲ ἀληθές ἐστὶ. Φαντασία δὲ ἐστὶ
 τις ἄνθρωπος· ἢ δὲ φαντασία, ψεῦδος ἂν εἴη ἀκρότατον.
 Οὐδὲ ταῦτα οὖν, ὡς πάτερ, τὰ αἰδῖα σώματα, ἐπεὶ μετα-
 βάλλεται, ἀληθῆ ἐστὶ. Πᾶν μὲν οὖν τὸ γεννητὸν καὶ μετα-
 βλητὸν, οὐκ ἀληθές· ὑπὸ δὲ τοῦ προπάτορος γεγόμενα, τὴν ^π
 ὕλην δύναται ἀληθῆ ἐσχηκέναι. Ἔχει δὲ τι καὶ ταῦτα
 ψεῦδος ἐν τῇ μεταβολῇ· οὐδὲν γὰρ ^ρ μὴ μένον ἐφ' αὐτῷ
^σ ἀληθές ἐστὶν. Ἀληθές, ὡς πάτερ. Τί οὖν ἂν εἴποι τις
 μόνον τὸν ἥλιον παρὰ τὰ ἄλλα πάντα μὴ μεταβαλλόμενον,
 μένοντα δὲ ἐφ' ἑαυτῷ, ἀλήθειαν; Διὸ καὶ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ
 πάντων δημιουργίαν αὐτὸς μόνος πεπίστευται, ἄρχων πάν-
 των, καὶ ποιῶν πάντα· ^τ ὃν καὶ σέβομαι, καὶ προσκυνῶ
 αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν, καὶ μετὰ τὸν ἕνα καὶ πρῶτον τοῦτον δη-
 μιουργὸν γνωρίζω. Τί οὖν ^θ ἂν εἶναι τὴν πρώτην ἀλήθειαν,
 ὡς πάτερ; Ἐνα καὶ μόνον, ὡς Τάτιε, τὸν μὴ ἐξ ὕλης, τὸν μὴ
 ἐν σώματι, τὸν ἀχρώματον, τὸν ἀσχημάτιστον, τὸν ^ι ἄτρε-

^ι ὁ ἄνθρωπος δὲ.] ὁ δὲ ἄνθρωπος A.
 B. ὁ ἄνθρωπος ὅδε Trinc.
^κ εἰδέαν—εἰδέας] ἰδέαν—ιδέας A.
 B. Supra καὶ ἐξ ἡλικίας Trinc.
^λ γενομένου] γινομένου B. m. p.
^μ γινόμενον] γενόμενον A.
^ν μόνον καὶ δίκαιον] μόνον αἰδῖον
 Gesneri margo et codd. quidam
 Schowii. μένον καὶ αἰδῖον duo codd.

Schowii.
^ο μὴ μένον] μόνον B. Mox ἐφ'
 αὐτὸ Trinc.
^ρ ἀληθές om. B.
^σ ὃν καὶ—γνωρίζω om. A. B.
^τ ἂν εἶναι] Addo λέγεις. GESNER.
^θ ἄτρεπτον] ἄτροπον duo MSS.
 Schowii.

πτον, τὸν μὴ ἀλλοιούμενον, τὸν αἰεὶ ὄντα. Ἐὐδὸς, ὡς τέκνον, φθείρεται. Ἐάντα δὲ τὰ ἐπὶ γῆς φθορὰ κατέλαβε καὶ ἔμπεριέχει, καὶ ἔμπεριέξει ἢ τοῦ ἀληθοῦς πρόνοια. Χωρὶς γὰρ φθορᾶς οὐδὲ γένεσις δύναται συστήναι. 10 πᾶσιν δὲ γενέσει φθορὰ ἔπεται, ἵνα πάλιν γένηται· τὰ γὰρ γιγνώμενα, ἐκ τῶν φθειρομένων ἀνάγκη γίγνεσθαι, φθείρεσθαι δὲ τὰ γιγνώμενα ἀνάγκη, ἵνα μὴ στή ἢ γένεσις τῶν ὄντων. Πρῶτον ὅ τούτων δημιουργὸν γινώριζε εἰς τὴν γένεσιν τῶν ὄντων. Τὰ γὰρ οὖν ἐκ φθορᾶς γινόμενα, ψευδῆ ἂν εἴη, ὡς ποτὲ μὲν ἄλλα, ποτὲ δὲ ἄλλα γινόμενα· τὰ γὰρ αὐτὰ ἄ γίνεσθαι ἄδυνατόν· τὸ δὲ μὴ αὐτὸ, πῶς ἂν ἀληθὲς εἴη; Φαντασίας οὖν ἄ καλεῖν δεῖ τὰ τοιαῦτα, ὡς τέκνον, εἴ γε ὁρθῶς 20 προσαγορεύομεν τὸν ἄνθρωπον, ἀνθρωπότητος φαντασίαν· τὸ δὲ παιδίον, παιδίου φαντασίαν· τὸν δὲ νεανίσκον, νεανίσκου φαντασίαν· τὸν δὲ ἄνδρα, ἀνδρὸς φαντασίαν· τὸν δὲ γέροντα, γέροντος φαντασίαν. Οὔτε γὰρ ὁ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος· οὔτε τὸ παιδίον, παιδίον· οὔτε ὁ νεανίσκος, νεανίσκος· οὔτε ὁ ἀγῆρ, ἀγῆρ· οὔτε ὁ γέρον, γέρον· μεταβαλλόμενα δὲ ψεύδεται, καὶ τὰ προόντα, καὶ τὰ ὄντα. Ταῦτα μὲντοι οὕτω νόει, ὡς τέκνον, ὡς καὶ τῶν ψευδῶν τούτων ἐνεργειῶν ἀνωθεν ἄρητημένων ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος, τὸ ψεῦδος φημὶ τῆς ἀληθείας ἐνέργημα εἶναι.

¹ τὸ δὲ ψεῦδος] δὲ om. A.

Ib. Alias nova hic inscriptio est, τοῦ αὐτοῦ. GESNER.

^v πάντα] ταῦτα B. m. pr. Trinc.

^w ἔμπεριέχει] περιέχει A.

^x γὰρ] δὲ A.

^y οὖν τὸν] τοῦτον A. et mox γνω-

ρίζεις. Gesneri margo, τοῦτον δημιουργὸν νόμιζε.

^z οὖν] γ' οὖν A.

^a γίνεσθαι] δύνασθαι A. Sed lectio altera in margine est a m. sec.

^b δύνατον] ἀδύνατον Gesnerus pro conj. in marg. et sic quidam MSS. Schowii.

^c καλεῖν δεῖ ταῦτα] δεῖ καλεῖν τὰ τοιαῦτα A.

^d τὸν δὲ] δὲ om. A.

^e ἄρητημένων] εἰρημένων B. m. p.

24 ^a Ἐκ τῶν Ὀμήρου.

Ἔστι ^b ἡ ἀλήθεια κάλλιστον, ὡς καὶ ἐν θεοῖς ^c ὑπάρχειν μέγιστον· δηλοῖ δὲ διὰ τῶν ἐπῶν τούτων·

Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
^d τέκμων. οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλόν,
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

Τριῶν γὰρ αἰτιῶν οὐσῶν, δι' αἷς ἄνθρωποι παραβαίνουσι ⁴⁰
^e τὰς ὑποσχέσεις, καὶ ψεύδονται· ἢ γὰρ εὐθύς ἐξαπατῶν
τις ἔφησεν, ἢ φήσας ὕστερον μετενόησεν, ἢ βουλόμενος ἐξη-
σθένησε· τούτων δὲ τὸ μὲν ἐστὶ φαύλης προαιρέσεως, τὸ δὲ
ἀσθενεῦς κρίσεως, τὸ δὲ ἐνδεοῦς δυνάμεως. Πάντα δὲ ὁ θεὸς
ἐκπέφευγε· τῷ φιλαγαθῷ, τὸ ^f ἀπατηλόν· καὶ ^g τῷ βεβαίῳ,
τὸ παλινάγρετον· καὶ τῷ τελεσιουργῷ, ^h τὸ ἀτελεύτητον.

25 ^a Πυθαγόρου.

Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς, τί ποιῶσιν ἄνθρωποι ^b θεοῖς ὅμοιον; ⁵⁰
ἔφη· Ἐὰν ^c ἀληθεύωσιν. ^d Οἱ δὲ μάγοι ἀποφαίνονται ^e τοῦ
μεγίστου τῶν θεῶν, ὃν Ὀρμάγδην καλοῦσιν, εἰκέναι τὸ
μὲν σῶμα φωτὶ, τὴν δὲ ψυχὴν ^f ἀληθείᾳ.

ΠΕΡΙ ΨΕΥΔΟΥΣ. ΙΒ.

Ι ^a Εὐριπίδου.

Δύστηνος, ὅστις καὶ τὰ κατὰ ψευδῆ λέγων,
οὐ τοῖσδε χρῆται ^b τοῖς κακοῖς ἀληθείᾳ.

24.

^a Sic A. Trinc.

^b ἢ om. A. ὡς om. Voss.

^c ὑπάρχει Voss. ubi mox om. dé.

^d τέκμων] τέκμαρ A.

^e τὰς om. A. Voss.

^f ἀπατηλόν] ἀποτελεῖν B. m. pr.

^g τῷ βεβαίῳ] τὸ βεβαίως B.

^h ἀτελεύτητον] ἀτελέστατον B.
Trinc.

25.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b θεῶν] θεοῖς A.

^c ἀληθεύωσιν] ἀληθέωσιν Voss.

^d οἱ δὲ μάγοι] Hæc et seqq. a pri-
oribus segregat Schowius, et He-
rodoto adscribit. Perperam. Vide
Porphyrii vit. Pythag. §. 41. ibi-
que Rittershusium.

^e τοῦ μεγίστου] τὸν μέγιστον Trinc.

^f ἀληθείᾳ] τῇ ἀληθείᾳ A.

Ι.

^a Sic A. Trinc. v. Fr. inc. 18.

^b τοῖς κακοῖς] τοῖς καλοῖς Grotius.

- 2 ^a Σοφοκλέους.
 Ἄλλ' οὐδὲν ἔρπει ψεῦδος εἰς γῆρας χρόνου.
- 3^a Κακὸν τὸ κεύθειν, ^b καὶ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενεῖς. 10
- 4 ^a Σοφοκλέους Κρεούσα.
 Καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν,
 ὅτῳ δ' ἄλεθρον δεῖνὸν ἢ ἀληθεῖ ἄγει,
 συγγνωστὸν εἰπεῖν ἔστι καὶ τὸ μὴ καλόν.
- 5 ^a Μενάνδρου.
 Κρεῖττον ^b δ' ἐλέσθαι ψεῦδος, ἢ ἀληθὲς κακόν.
- 6 ^a Πεισάνδρου.
 Οὐ νέμεσις καὶ ψεῦδος ὑπὲρ ψυχῆς ἀγορεύειν.
- 7 ^a Ὀμήρου.
 Ψεῦδος δ' οὐκ ἔρεει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
- 8 ^a Μενάνδρου.
^b Τὸ πιθανὸν ἰσχὺν τῆς ἀληθείας ἔχει
 ἐνίστε μείζω, καὶ πιθανώτερον ὄχλου.
- 9 ^a Μενάνδρου.
^b Ἦπου χαλεπὸν ἔστι τὸ ψευδῆ λέγειν. 20

2.
^a Sic Trinc. Acrisio n. 2. tri-
 buit Brunck. e cod. Vindob. De-
 est fragmentum A. Σοφ. Ἀλενά-
 δαις B.

3.
^a Deest lemma Trinc. Frag-
 mentum abest A. Sophoclis Alo-
 ad. fr. 2. inseruit Brunckius cod.
 Vindob. auctoritate fretus.

^b καὶ πρὸς] Edidit Grotius καὶ
 πρὸς e Gesneri emendatione. Et
 sic codd. nonnulli apud Scho-
 wium.

4.
^a Sic A. Scil. fr. 2. Deest lem-
 ma Trinc.

5.
^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 208.

^b κρεῖττον δ'] δ' om. Trinc. A.
 6.

^a Sic A. Πισάνδρου Trinc.

7.

^a Sic A. Trinc. Scil. Od. Γ. 20.

8.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 208.

^b τὸ πιθανόν] Valckenærius Di-
 atr. Eurip. p. 258. corrigi, Τὸ
 ψεῦδος ἴ. τ. ἀ. ἔ. ε. μ. κ. πιθανώτερον
 ἔ. Salmasius apud Grotium πιθα-
 νώτερον pro πιθανώτερον. Schowius
 dedit ex duobus MSS. πιθανότερον
 λόγου.

9.

^a Sic A. Εὐριπίδου Trinc.

^b ἦ που τι] τι ob versum addi-
 dimus. GROTIUS.

- 10 ^a Εὐριπίδου Ἴππολύτου.
Ἐγὼ γέ φημι καὶ νόμον γε μὴ σέβειν
ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον.
- 11 ^a Διφίλου.
Καιρῶ τιθέμενον ^b κέρδος ὡς καρπὸν φέρει.
- 12 ^a Διφίλου Θησαυροῦ.
Ἵπολαμβάνω τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρία
λεγόμενον οὐθὲν περιποιεῖσθαι δυσχερές.
- 13 ^a Δημοκρίτου.
^b Ἀληθομυθεύειν χρεῶν, ὅπου λῶϊον.
- 14 ^a Θαλῆς.
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἐρωτηθεὶς πόσον ἀπέχει τὸ ψεῦδος τοῦ
ἀληθοῦς· Ὅσον, ἔφη, ὀφθαλμοὶ ^b τῶν ὄτων.
- 15 ^a Χαιρήμονος.
Ψευδῆ δὲ τοῖς ἐσθλοῖσιν οὐ πρέπει λέγειν.
- 16^a [Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς αἶδαο πύλησιν,
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεῖθει ἐνὶ φρεσίν, ^b ἄλλο δὲ εἶπη.
Ψεῦδεα μὴ βάζειν· τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Μηδ' ἕτερον κεῖθης κραδίη νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς ^c φρόνιμος καὶ σοφός.
Ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς σοφός καὶ χρήσιμος.

30

10.
^a Sic A. Scil. Fragm. 2. τοῦ
αὐτοῦ Trinc. ubi praecedat Εὐριπί-
δου.

11.
^a Sic A. Trinc.
^b κέρδος] Sic A. Trinc. ψεῦδος
Gesner. ed. 3.

12.
^a Sic A. Deest fragm. Trinc.

13.
^a Sic A. Trinc.
^b ἀληθομυθεύειν] ἀληθομυθέειν B.
m. sec.

14.
^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b ὄτων] τῶν ὄτων A. Trinc.

15.
^a Sic A. Trinc.

16.
^a Sequentia loca uncinis cir-
cumsepta addidisse videtur Ges-
nerus. Desunt MSS. ed. Trinc.
^b ἄλλο δὲ βάζει] Vulgo ἄλλο δὲ
εἶπη ex glossemate. GROTIUS.
^c ὁ φρόνιμος] Illud ὁ ob versum
addidimus. GROTIUS.

^d Ψεύδους διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.

40

Ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον.

Μήτε δόλους ράπτειν.

Μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν, τὰ δίκαι' ἀγορεύειν.]

17 ^a Θεόγνιδος.

Ἄρχῃ ἐπὶ ψεύδους μικρὰ χάρις· εἰς δὲ τελευτὴν
αἰσχροὺς δὴ κέρδος καὶ κακὸν ^b ἀμφότερα
γίνεται. οὐδὲ τι καλὸν ὅτῳ ψεῦδος ^c προσομαρτῆ
ἀνδρὶ, ^d καὶ ἐξέλθη πρῶτον ἀπὸ στόματος.

18^a [Δημήτριος ἐρωτηθεὶς, τί φαῦλον τοῖς ψευδομένοις παρα-
κολουθεῖ, εἶπε· Τὸ μῆδ' ἂν τάληθ' ἰσχυροὺς ἐτι πιστεύ- 50
εσθαι.]

19 ^a Θεοφράστου.

Ἐκ διαβολῆς καὶ φθόνου ψεῦδος ἐπ' ὀλίγον ἰσχύσαν
ἀπεμαράνθη.

20 ^a Αἰλιανῶ.

Ἄνθρωπος εἰς Λακεδαιμόνα ἀφίκετο Χῖος, γέρον ἤδη ^b ὦν, τὰ
μὲν ἄλλα ἀλαζῶν, ἠδὲ το δὲ ἐπὶ τῷ γήρα, καὶ ^c τὴν τρίχα
πολιὰν οὔσαν ἐπειράτο βαφῆ ἀφανίζεσθαι. Παρελθὼν οὖν,
εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Ἄναστας οὖν ὁ Ἀρχι-
δαμος, Τί ἂν, εἶπε, οὗτος ὑγιὲς εἶποι, ὅς οὐ μόνον ἐπὶ ^d τῆ
ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;

^d ψευδῆς διαβολῆ] Id rectius *κἂν ἐξέλθη.*
quam quod vulgo ψεύδους. GROT-
TIUS.

18.

^a Deest hic locus A. Trinc.

17.

^a Sic A. Trinc. Scil. v. 607.

^b ἀμφοτέρων] Nocere mendaci-
um ait ei qui fallit et qui falli-
tur. Vulgo minus recte ἀμφοτέρον.
GROTIIUS. ἀμφότερα A. B. m. sec.
et Gesneri margo. Dedi ἀρχῆ pro
ἀρχή.

^c προσομαρτῆ] προσομαρτεῖ A. B.
^d καὶ ἐξέλθη] Duo MSS. apud
Schowium κεί ἐξῆλθε. Duo item

19.

^a Sic A. Trinc.

20.

^a Sic A. v. Var. Hist. VII. 20.
τοῦ αὐτοῦ Trinc.^b ὦν om. B. Paulo supra κῖος
Trinc.^c τὴν τρίχα] τῷ τρίχα B. p. m.
Trinc.^d τῆ ψυχῆ] τῆς ψυχῆς A. B. m. sec.
et mox τῆς κεφαλῆς pro τῆ κεφαλῆ.

21 ^a Λυσίου.

Ψεύδεται προχειρότατον τοῖς πολλάκις ἀμαρτάνουσιν.

22 ^a Θεμιστίου ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς ἢ Φιλοτέκνου.

Οὐδεμία ^b γὰρ μοχθηρία μάλλον ^c δυσκοινώητος ^d ἀπιστίας· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ἡ κακία, πρὸς ἣν μόνην καὶ φυλακῆς ἐξαποροῦμεν. Καὶ γὰρ δὴ ὁ μόνον ἐπορισάμεθα φυλακτήριον, ^e λέγω δὲ τὸν ὄρκον, ^f * τούτῳ αὐτῷ μάλιστα καταχρῆται, * ὅτ' ἂν δέη τι ἀπιστον ἄνδρα κακῶς δράσαντα ἐξαρνήσασθαι. * Ἔστι δὲ δὴ τι καὶ ἕτερον ψεῦδος, ὃ τοὺς ¹⁰ μὲν ἄλλους οὐ πάνυ δὴ τι λυμαίνεται, αἰσχος δὲ ἐστὶ τοῦ χρωμένου· γίνεται γὰρ οὐκ ἐν τῷ καθ' ἑτέρου τι λέγειν ἢ πράττειν, ἀλλ' ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τε, καὶ ⁵ τῶν ἑαυτοῦ. Διπλοῦν δὲ τοῦτο, καὶ δισχιδές· ^h ἢ γὰρ ἐν τῷ φαυλότερα καὶ ἐλάττω λέγειν τῶν προσόντων ἀληθινῶς, ἢ ἐν τῷ μείζω τε καὶ σεμνότερα. Καλεῖται δὲ τὸ μὲν ἐνδεέστερον, εἰρωνεΐα· τὸ δὲ πλεόν, ἀλαζονεΐα. Τὸ μὲν δὴ ἐλλείπον τοῦ ἀληθοῦς, κομψόν τέ ἐστι καὶ αἰμύλον, καὶ ἐνίοτε οὐκ ἄχρηστον τῷ ²⁰ φιλοσόφῳ· καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸ καὶ Σωκράτης παρελάμβανεν ἐν τοῖς λόγοις, ὅποτε ἐδεῖτο ἐπισκῶψαι τινα σοφιστὴν τύφου μεστόν, καὶ γέμοντα ⁱ περιφροσύνης. Μάλλον γὰρ τι αἰσθάνονται τῆς ἑαυτῶν ^k οὐδενείας, ὅτ' ἂν ἀμαθέστεροι ἐξελέγχωνται τοῦ μηδὲν εἰδέναι προσποιουμένου. Τὸ δὲ ἕτερον τὸ ὑπερβάλλον, βαρὺ τε καὶ ἐπαχθές, καὶ οὐδὲν οὐ-

21.

^a Sic A. Trinc.

22.

^a Sic A. Trinc. Exstat in Βασανιστῆ p. 258. B.^b γὰρ om. A. B. m. sec.^c δυσκοινώητος] Sic A. in marg.

In textu δυσκοινοῦ.

^d ἀπιστίας] ἀφ' ἐστίας B. m. p. Trinc.^e τὸν ὄρκον λέγω] λέγω δὲ τὸν ὄρκον A.^f Locus valde mutilus. Stellulae indicant plura apud ipsum Themistium visenda.⁵ τῆς ἑαυτοῦ] τῶν ἑαυτοῦ A. B. m. sec. τοῦ ε. m. pr. Trinc.^h ἢ γὰρ] om. A. ἢ γὰρ—ἀληθινῶς om. Trinc. ubi mox μείζω—σεμνότερον.ⁱ περιφροσύνης] Schowius dedit παραφροσύνης ex quinque MSS.^k οὐδενείας] οὐδενείας A. B. m. sec.

τως ἄκουσμα φορτικόν, ὡς ὁ καθ' αὐτοῦ ἔπαινος, καὶ ταῦτα ἐπὶ παιδείᾳ, ἐφ' ἣ καὶ ἄλλων ἐπαινούντων ἐρυθριᾶν³⁰ χρεῶν τοὺς ἀληθινῶς αὐτῆς ἰ ἐπηβόλους.—^k Οὐκ οὖν καὶ πρὸς ἀλήθειαν, ^l ταυτὸν τοῦτο ^m ἀνάπηρον ⁿ ψυχὴν θήσομεν, ἢ ἂν τὸ μὲν ἐκούσιον ψεῦδος μισῆ, καὶ χαλεπῶς φέρῃ ^o αὐτὴ τε, καὶ ἐτέρων ψευδομένων ^p ὑπεραγανακτῆ³¹ τὸ δὲ ἀκούσιον εὐκόλως προσδέχεται, καὶ ἀμαθαίνουσά που ἀλίσκομένη μὴ ἀγανακτῆ, ἀλλ' εὐχερῶς ὡσπερ θηοῖον ὑεῖον ἐν ἀμαθία μολύνηται;

23 ^a Ἡροδότου.

Ἐνθα γάρ τι δεῖ καὶ ψεῦδος λέγεσθαι, λέγεσθω.

40

24 ^a Πλάτωνος.

Ἐρᾶς γοῦν ὅτι καὶ νῦν διὰ τῆς ^b ἐπάλλξεως ταύτης ὁ πολυκέφαλος σοφιστῆς ἠνάγκασεν ἡμᾶς τὸ μὴ ὄν ^c οὐχ ἐκόντας ὁμολογεῖν εἶναι πῶς; Ἐρῶ καὶ μάλα. Τί δαὶ δὴ τὴν τέχνην αὐτοῦ τίνα ^d ἀφορίζοντες ἡμῖν αὐτοῖς συμφωνεῖν οἰοίτε ἐσόμεθα; Πῆ καὶ τὸ ποῖόν τι φοβούμενος οὕτω λέγεις; Ὅτ' ἂν περὶ τὸ φάντασμα αὐτὸν ἀπατᾶν φῶμεν, καὶ τὴν τέχνην εἶναι τίνα ἀπατητικὴν αὐτοῦ, τότε πότερον ψευδῆ δοξάζειν τὴν ψυχὴν ἡμῶν φήσομεν ὑπὸ τῆς ἐκείνου τέχνης, ἢ ⁵⁰ τί ποτ' ἐροῦμεν; Τοῦτο. Τί γὰρ ἂν ἄλλο εἴποιμεν; Ψευδῆς δ' αὖ δόξα ἔσται, τὰναντία τοῖς οὔσι δοξάζουσα; ἢ ^e πῶς; Τὰ ἐναντία. Λέγεις ἄρα τὰ μὴ ὄντα δοξάζειν τὴν

ⁱ ἐπιβόλους] ἐπηβόλους B. m. sec.

^k οὐκ οὖν.] *Sequentia sunt ex Platonis Rep. VII. p. 535.*

^l ταυτὸν] ταυτὸ A.

^m ἀνάπηρον] *Malim μετρίαν. GESNER. Perperam.*

ⁿ ψυχὴν] ψυχῆ A.

^o αὐτῆς] αὐτῆ A. Trinc.

^p ὑπεραγανακτῆ] ἀγανακτῆ A. ὑπεραγανακτεῖ Trinc.

^q ὑεῖον] υἱὸν A. in textu.

23.

^a Sic Trinc. Scil. III. 72. Habent A. B. sub finem tit. præced.

24.

^a Sic Trinc. Deest locus A. v. Sophist. p. 240. C.

^b ἐπάλλξεως] ἐπαλλάξεως Gesneri margo, ex Platone.

^c οὐχ ἐκόντας] οὐκ ἔχοντας N. Trinc.

^d ἀφορίζοντες] ἀφορίζοντος B.

^e πῶς] οὕτως addit N. οὕτω Trinc.

ψευδῆ δόξαν; Ἀνάγκη. Πότερον μὴ εἶναι τὰ μὴ ὄντα δοξάζουσιν, ἢ πῶς ἴ λέγεις εἶναι τὰ μηδαμῶς ὄντα; Εἶναι πῶς τὰ μὴ ὄντα ἔδει γε, εἴπερ ψεύσεται ποτέ τις τί, καὶ κατὰ βραχύ. Τί δ' οὐ καὶ μηδαμῶς εἶναι τὰ πάντως ὄντα δοξάζεται; Ναί. Καὶ τοῦτο δὴ ψεῦδος; Καὶ τοῦτο.¹ Καὶ λόγος, οἶμαι, ψευδῆς, οὕτω κατὰ ταυτὰ ταῦτα νομισθήσεται, ἢ τὰ τε ὄντα λέγων μὴ εἶναι, καὶ τὰ μὴ ὄντα εἶναι. Πῶς γὰρ ἂν ἴ ἄλλως τοιοῦτος γένοιτο;

25 ^a Ἐν ταυτῶ.

Τὸ μὲν ἔδει μὴ ὄν ἡμῖν ἐν τι τῶν ἄλλων γένος ὄν ἀνεφάνη, κατὰ πάντα τὰ ὄντα διεσπαρμένον. Οὕτως. Οὐκ οὖν τὸ μετὰ τοῦτο σκεπτόν, εἰ δόξη τε καὶ λόγῳ μίγνυται; Τί δὴ; Μὴ μίγνυμένου μὲν αὐτοῦ τούτοις, ἀναγκαῖον ἀληθῆ πάντ' εἶναι μίγνυμένου δὲ, δόξα τε ψευδῆς γίνεται καὶ λόγος. Τὸ γὰρ τὰ μὴ ὄντα δοξάζειν ἢ λέγειν, τοῦτ' ἐστὶ πού τὸ ψεῦδος, ἐν διανοίᾳ τε καὶ λόγοις γιγνόμενον. Οὕτως. Ὅντος δὲ γε ψεύδους, ἐστὶν ἀπάτη; Ναί. Καὶ μὴν ἀπάτης οὔσης, εἰδώλων τε καὶ εἰκόνων ἢ ἤδη καὶ φαντασίας ἅπαντα ἀνάγκη μεστὰ εἶναι. Πῶς γὰρ οὔ;

26 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Περὶ δικαίου.

Φέρε δὴ, πότερον ἡγῆ δίκαιον εἶναι ψεύδεσθαι, ἢ ἀληθῆ λέγειν; Ἀληθῆ ἔγωγε. Πεύδεσθαι ἄρα ἄδικον; Ναί. Πότερον δὲ καὶ ἐξαπατᾶν ἡγῆ δίκαιον, ἢ μὴ ἐξαπατᾶν; Μὴ ἐξαπατᾶν δὴπου. Ἐξαπατᾶν ἄρα ἄδικον; Ναί. ^c Τί δαί, 20

^f λέγεις] Al. non habet. GESN.

^g δεῖ γε.] λέγε N. Trinc.

^h τὰ τε ὄντα] τὰ δὲ ὄντα B.

ⁱ ἄλλως] ἄλλος B.

25.

^a Sic Trinc. Πλάτωνος ἐκ τοῦ Σοφιστοῦ A. Scil. p. 260.

^b δὴ] om. A. Trinc. ἐν pro ὄν N.

^c κατὰ om. A.

^d μὴ om. A. μὴ μίγνυμένου — εἴ-

ναι om. N.

^e ἢ ἤδη καὶ] καὶ om. A. Trinc.

26.

^a Sic A. Simpliciter Πλάτωνος Trinc. v. Ed. Steph. T. III. p. 374. B.

^b καὶ et mox ἡγῆ om. A. Trinc.

^c τί δαί] τί δὴ A. τί δαί—ἄδικον om. B.

βλάπτειν δίκαιον, ἢ ὠφελεῖν; ^d Ὁφελεῖν. Βλάπτειν ἄρα ἄδικον; Ναί. Ἔστιν ἄρα ἀληθῆ μὲν λέγειν, καὶ μὴ ἐξαπατᾶν, καὶ ὠφελεῖν, δίκαιον ψεύδεσθαι δὲ, καὶ βλάπτειν, καὶ ἐξαπατᾶν, ἄδικον; Ναὶ μὰ Δία σφόδρα γε. Ἡ καὶ τοὺς πολεμίους; Οὐδαμῶς. Ἀλλὰ βλάπτειν δίκαιον τοὺς πολεμίους, ὠφελεῖν δὲ ἄδικον; Ναί. Οὐκ οὖν καὶ ἐξαπατῶντας δίκαιον βλάπτειν τοὺς πολεμίους; Πῶς γὰρ οὐ; ³⁰ Τί δὲ, ψεύδεσθαι ἵνα ἐξαπατῶμεν καὶ βλάπτωμεν αὐτοὺς οὐ δίκαιον; Ναί. Τί δαί, τοὺς φίλους οὐκ ὠφελεῖν ^e δίκαιον εἶναι φῆς; Ἐγωγε. Πότερον μὴ ἐξαπατῶντας, ἢ ἐξαπατῶντας ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἐκείνων; ^f Καὶ ἐξαπατῶντας νῆ Δία. Ἀλλ' ἐξαπατῶντας μὲν, δίκαιον ἄρα ὠφελεῖν, οὐ μέντοι ψευδομένους γε, ἢ ^g καὶ ψευδομένους; Καὶ ψευδομένους δίκαιον. ^h Ἔστιν ἄρα ⁱ ὡς εἴκοι, ψεύδεσθαι τε, καὶ ἀληθῆ λέγειν, δίκαιον καὶ ἄδικον; Ναί. Καὶ μὴ ἐξαπατᾶν, ⁴⁰ καὶ ἐξαπατᾶν, δίκαιον καὶ ἄδικον; Ἐοικε. ^k Καὶ βλάπτειν καὶ ὠφελεῖν, δίκαιον καὶ ἄδικον; Ναί. Ταῦτα ^l δὴ, ὡς εἴκοι πάντα τὰ τοιαῦτα ὄντα, καὶ ^m δίκαια καὶ ἄδικα ἔστιν; Ἐμοιογε φαίνεται. Ἄκουε δὴ. Ὀφθαλμὸν ἐγὼ ἔχω δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι; Ναί. Καὶ μυκτῆρα δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν, καὶ χεῖρα δεξιὰν καὶ ἀριστεράν; Ναί. Οὐκ οὖν ἐπειδὴ ⁿ ταυτὰ ὀνομάζων, τὰ μὲν δεξιὰ φῆς εἶναι, τὰ δὲ ἀριστερὰ τῶν ἐμῶν, εἴ σε ἐγὼ ἐροίμην, ^o ὅπότῃρα ^p ἂν ^q ἔχοις εἰπεῖν, ὅτι τὰ μὲν πρὸς ⁵⁰ ^r τοῦδε, δεξιὰ ἔστι, τὰ δὲ πρὸς σοῦ, ἀριστερά; ^s Ναί. Ἰθι

^d ὠφελεῖν—πολεμίους om. A.

^e φῆς δίκαιον εἶναι A.

^f καὶ om. B.

^g καὶ ψευδομένους om. A.

^h ἔστιν] δὲ Trinc.

ⁱ ὡς εἴκοι om. A. conf. Schol.

Apoll. Rhod. II. 440.

^k βλάπτειν καὶ et mox καὶ ἄδικον om. B.

^l δὴ et mox τὰ om. A.

^m δίκαια καὶ ἄδικα] δίκαιον καὶ ἄδικον Trinc.

ⁿ ταυτὰ] ταῦτα A. Trinc.

^o ὅπότῃρα] πότῃρα B.

^p ἂν] Al. ἄρ' interponitur. GESN.

^q ἔχοις] ἔχοις A. Trinc. οἰκεῖν

Trinc. B. m. sec. εἰπεῖν.

^r τοῦδε] τοῦ Gesneri margo.

^s ναί om. A. Trinc.

^t δὴ καὶ ἐκεῖ. Ἐπειδὴ ταυτὰ ὀνομάζων, τὰ μὲν δίκαια φῆς εἶναι, τὰ δὲ ἄδिका, ἔχεις εἰπεῖν, ὁπότερα τὰ δίκαια, καὶ ὁπότερα τὰ ἄδिका; Ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ, ἐν μὲν τῷ δέοντι καιρῷ ἕκαστα τούτων γιγνόμενα, δίκαια εἶναι· ἐν δὲ τῷ μὴ δέοντι, ἄδिका. Καλῶς γέ σοι δοκοῦν· ὁ μὲν ἄρα ἐν τῷ δέοντι ἕκαστα τούτων ποιῶν, δίκαια ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐν τῷ δέοντι, ἄδिका; Ναί. Οὐκ οὖν ὁ μὲν τὰ δίκαια ποιῶν, δίκαιος· ὁ δὲ τὰ ἄδिका, ἄδικος; Ἔστι ταῦτα. Τίς οὖν ὁ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ οἷός τε τέμνειν, καὶ κἀναι, καὶ ἰσχυαίνειν; Ὁ ἰατρός. Ὅτι ἐπίσταται, ἢ δι' ἄλλο τι; Ὅτι ἐπίσταται. Τίς δὲ ἐν τῷ δέοντι σκάπτειν καὶ ἀροῦν καὶ φυτεύειν οἷός τε; Ὁ γεωργός. Ὅτι ἐπίσταται, ἢ ὅτι οὐ; Ὅτι ἐπίσταται. Οὐκ οὖν καὶ τὰ ἄλλα οὕτως, ὁ μὲν ἐπιστάμενος, οἷός τε τὰ δέοντα ποιεῖν ἔστι, καὶ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ· ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος, οὐ; Οὕτως. Καὶ ψεύδεσθαι ἄρα καὶ ἐξαπατᾶν καὶ ὠφελεῖν, ὃ μὲν ἐπιστάμενος, οἷός τε ποιεῖν ἕκαστα τούτων ἐν τῷ δέοντι καιρῷ· ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος, οὐ; Ἀληθῆ λέγεις.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ. ΙΓ.

1 ^a Εὐριπίδου.

Πότερα θέλεις σοι ^b μαλθακὰ ψευδῆ λέγω,
ἢ σκληρὰ ἀληθῆ, φράζε' σὴ γὰρ ἡ κρίσις.

20

2 ^a Σοφοκλέους Οιδίποδος.

Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε

^t καὶ om. A. δὲ pro δὴ B. ταῦτα

A.

^v ἔστι.] ἔσται Trinc.

^w ἔστι οὐ] ἔστι om. B.

^x δέοντι καὶ ἐν τῷ καιρῷ] καὶ ἐν τῷ om. A. Trinc.

^y ὁ ἐπιστάμενος ὁ μὲν ἐπιστάμενος A. Trinc.

1.

^a Sic A. Trinc. Scil. Fr. inc.

20.

^b μαλθακαψευδῆ et mox σκληραληθῆ φράζω Trinc.

2.

^a Sic A. Scil. Tyr. 354. Deest lemma Trinc.

τὸ ῥῆμα· καὶ ποῦ ταῦτο ^b φεύξεσθαι δοκεῖς ;
πέφευγα· τάληθές γάρ ισχυρὸν ^c τρέφω.

3 ^a Σοφοκλέους Αἴαντι.

Οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κὰν ὑπέρδικ' ἦ, δάκνει.

4 ^a Ἐν τῷ αὐτῷ.

Ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν, ὡς δεινὸν τρέφει.
ἔν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξοστιν φρονεῖν.

5 ^a Σοφοκλέους Τηρεῖ.

Θάρσει· λέγων τάληθές οὐ ^b σφάλλη ποτέ.

6 ^a Σοφοκλέους Ἀλεάδαι.

Καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα.

7 ^a Εὐριπίδου.

^b Ἐμοὶ γένοιτο πτωχός, εἰ δὲ βούλεται,
πτωχοῦ κακίων, ὅστις ἂν εὔνοος ἐμοὶ
φόβον παρελθὼν τὰ πὸ καρδίας ἐρεῖ.

8 ^a Εὐριπίδου Τημενίστι.

Καλὸν γ' ἀληθῆς καὶ ἀτενῆς παρρησία.

9 ^a Σοφοκλέους.

Αἰδῶς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ·
ἢ γὰρ σιωπῇ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος.

^b φεύξεσθαι] φυλάξασθαι B. p. 15. σφαλῆ quinque codd. Schowii.
m. Trinc. 6.

^c βλέπω] τρέφω A. Gesneri ^a Sic A. Σοφοκλέους Trinc. Fr.
margo, et B. m. sec. et sic quin- Aload. 3.

3. ^a Sic Trinc. Fr. inc. 21. Deest
^a Sic A. Scil. v. 1118. Trinc. A. Εὐριπίδης ἐν Ἰνοῖ Schow.

4. ^b ἐμοὶ γὰρ εἶη Plutarchus II. p.
^a Sic A. Scil. v. 1124. Deest 64. A. Valckenærio citatus Diatr.
lemma Trinc. p. 221. κάκιον Trinc.

5. ^a Sic A. Scil. Fr. 2. Τοῦ αὐτοῦ
^a Sic A. Fragm. 3. Εὐριπίδου Trinc. Incertus Grotius. Trinc. Ejusdem in Menesia Ges-
ner.

^b σφάλλη] σφαλῆ B. m. sec. 9.
Vide Valckenær. Diatr. Eurip. p. ^a Sic A. Trinc. Fr. inc. 13.

- 10 ^a Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου.
 Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χειροῖν ^b ἔχων
^c μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν,
 σιγήσομαι, ^d δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων.
- 11 ^a Φιλήμονος Ἐπιδικαζομένου.
 Πρόχειρον ἐπὶ τὴν γλῶτταν εὐλόγῳ τρέχειν. 40
- 12 ^a Εὐριπίδου Ἐκάβης.
 Φεῦ φεῦ. Βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα
 χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων.
- 13 ^a Εὐριπίδου ἐν τῷ Δικτύϊ.
 Θάρσει, τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα.
- 14 ^a Μοσχίωνος.
 Ὅμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὐ ποτε
 σιγῇ παρήσω. Τὴν γὰρ ἐντεθραμμένην
 ἀστοῖς Ἀθάνας, τῇ τε Θησέως πόλει,
 καλὸν φυλάττει ^b γνησίως παρρησίαν.
- 15 ^a Εὐριπίδου.
 Ἄτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρεῖ ποτε.
- 16 ^a Φιλοξένου.
 Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου ποτὲ εἰς τὰς λατο-50
 μίας διὰ τὸ φαυλιζεῖν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ ἀνακλη-

10.

^a Sic A. Fr. 16. Εὐριπίδου. Trinc.^b ἔχων] ἔχω A. Trinc.^c μέλλοι τις] μέλλει τε εἰς B. m. p. μέλλοις ἐπὶ B. m. sec. μέλλοι τε εἰς Trinc.^d δίκαιά τ' ἀντειπεῖν B. m. pr. Trinc. δίκαια οὐ ἀντ. B. m. sec.

11.

^a Sic A. Deest locus Trinc. Cleric. p. 302.

12.

^a Sic A. Scil. v. 1238. Deest lemma Trinc.

13.

^a Sic A. Scil. Fr. 2. Deest lemma Trinc.

14.

^a Sic A. Trinc.^b γνησίως] γνησίῳ B. m. p. γνησίῳ παρρησίῳ Trinc.

15.

^a Sic A. Trinc. Fr. incert. 22.

16.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Vide locos Wytttenbachio allegatos ad Plutarch. II. p. 334. C.

θείς, ἔπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτῶν ἐκλήθη· μέχρι
^b δὲ τινος ὑπομείνας ἀνέστη· πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου,
 Ποῖ δὴ σύ; Εἰς τὰς λατομίας, εἶπεν.

17 ^a Δημοσθένους.

Οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μεῖζον ἀτύχημα τοῦ στέρεσθαι
 τῆς παρρησίας.

18 ^a Ἐκ τῶν Διογένους Διατριβῶν.

Ὡς περ οὖν τοῦ Ποντικῆς μέλιτος γεύσασθαι ἐπιχειροῦσιν
 οἱ ἄπειροι, γευσάμενοι δὲ παραχρῆμα ἐξέπτυσαν ^b δυσχερά-
 ναντες, ὅτι πικρὸν ἐστὶ καὶ ἀηδές· οὕτω καὶ ^c τοῦ Διογένους
 ἀποπειραῖσθαι μὲν ἤθελον διὰ πολυπραγμοσύνην, ἐλεγχόμε-
 νοι δὲ ἀπεστρέφοντο καὶ ἔφευγον· καὶ ἄλλων μὲν ἤδοντο
 λοιδορουμένων, αὐτοὶ δ' ἐφοβοῦντο καὶ ἀνεχώρουν· καὶ εἰ
 μὲν ἔσκωπτε καὶ ἔπαιζεν, ὥσπερ εἰώθει ἐνίοτε, ὑπερφυῶς
 ἔχαιρον· ἀνατεινομένου δὲ καὶ ^d σπουδάζοντος, οὐχ ὑπέμειναν
 τὴν παρρησίαν.

19 ^a Ἐν ταυτῶ.

^b Ἐπ' αὐτὸν γε τὸν Ἀντισθένην παραβάλλων πρὸς τοὺς ¹⁰
 λόγους ἐνίοτε ἤλεγχεν ὡς πολὺ μαλακώτερον· καὶ ἔφη αὐ-
 τὸν εἶναι σάλπιγγα, ^c λοιδορῶν, αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἀκούειν φθηγ-
 γομένου μέγιστον. Καὶ Ἀντισθένης ἀμυνόμενος, ἀντὶ τῆς σάλ-
 πιγγος ἔλεγε ταῖς ^d σφηξίν ὅμοιον αὐτὸν εἶναι· καὶ γὰρ τῶν
 σφηκῶν τὸν μὲν ψόφον τῶν πτερῶν εἶναι μικρὸν· τὸ δὲ κέντρον,
 δριμύτατον. Ἐχαιρὲν οὖν τῇ παρρησίᾳ τοῦ Διογένους.

^b δὲ habet B. m. sec. Deest
 Trinc. Mox ἔφη pro εἶπεν B.

17.

^a Sic A. Trinc. οὐθὲν A. pro οὐδὲν.
 18.

^a Sic A. Trinc.

^b δυσχεράναντες om. A.

^c τοῦ διογ.] τὰς διογ. B. m. p. Trinc.

^d σπουδάζοντος—ὑπέμειναν] σπου-
 δάσαντος—ὑπέμεινον A.

19.

^a Sic A. Trinc. v. Menag. ad
 Diog. Laert. VI. 44.

^b ἐπ' αὐτὸν] ἐπεὶ αὐτὸν A. Da-
 masc.

^c λοιδορῶν] λοιδοριῶν Gesn. marg.

^d σφηξίν ὅμοιον αὐτὸν εἶπε] ἔλεγε
 ταῖς σφηξίν ὅμοιον αὐτὸν εἶναι A. σφη-
 ξίν ὅμοιον εἶναι B. m. sec. ἔλεγε
 σφηξίν ὁ. α. ε. Trinc.

- 20 ^a Σόλωνος.
 Συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ ἄριστα.
- 21 ^a Πυθαγόρου.
^b Συγγενεῖ καὶ ἄρχοντι πλήν ἐλευθερίας πάντα εἶκε. ²⁰
- 22 ^a Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὁμοιωμάτων.
 Ὁμοιον ἀψιθίου τὸ δριμύ, καὶ λόγου παρρησίαν ἐκκόψαι.
- 23 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστανύμου Τομαρίων.
 Ὡσπερ τὸ μέλι τὰ ἠλκωμένα δάκνει, τοῖς δὲ κατὰ φύσιν ἡδύ ἐστω, οὕτω καὶ οἱ ἐκ φιλοσοφίας λόγοι.
- 24 ^a Ἐκ τῶν Δίωνος Χρειῶν.
 Τὴν ἐπιτίμησιν ὁ Διογένης ἀλλότριον ἀγαθὸν ἔλεγεν εἶναι.
- 25 ^a Διογένους.
 Διογένης Ἀττικοῦ τινὸς ἐγκαλοῦντος αὐτῷ, διότι Λακε-³⁰
 δαιμονίους μᾶλλον ἐπαινῶν, παρ' ἐκείνοις οὐ διατρίβει· Οὐδὲ
 γὰρ ἰατρός, εἶπεν, υγιείας ὦν ποιητικὸς, ἐν τοῖς υγιαίνουσι
^b τὴν διατριβὴν ποιεῖται.
- 26 ^a Δημοκρίτου.
 Κρέσσον τὰ οἰκῆϊα ἡμαρτήματα ἐλέγχειν, ἢ τὰ ὀθνεῖα.
- 27 ^a Διογένους.
 Ὁ Διογένης ἔλεγεν, ὅτι οἱ μὲν ^b ἄλλοι κύνες τοὺς ἐχθροὺς
 δάκνουσιν· ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω.

^{20.}
^a Sic A. Trinc.
^{21.}
^a Sic Trinc. Damasc. Deest locus A.
^b Non vertit corrupta Gesnerus. Emendate hæc leguntur in Demophili sententiis Pythagor. συγγενεῖ—πάντα εἶκε. VALCKEN. εὐγενεῖα B. συγγενεῖ Damasc. et in fine εἶχεν.

^{22.}
^a Sic A. Ἐκ τῶν Ἀριστανύμου Trinc.

^{23.}
^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^{24.}
^a Sic A. Trinc.
^{25.}
^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b τὴν διατριβὴν ποιεῖται] διατρίβει A.
^{26.}
^a Sic A. Trinc.
^{27.}
^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b ἄλλοι om. Trinc.

28 ^a Ἐκ τῶν Σερήνου.

Ἄντιπάτρῳ ἀγροῖκος ἄνθρωπος ἐπεδίδου βιβλίον ^b εὐτυχίαν ⁴⁰
ἔχον· ὁ δὲ, Οὐ σχολάζω, ἔφη. Καὶ μὴ βασίλευε, εἶπεν
ἐκεῖνος, εἰ μὴ σχολὴν ἄγεις.

29 ^a Ἐν ταυτῶ.

Πρεσβύτες δικαζομένη ἐπὶ Φιλίππου, ὡς ^b ἑώρα νυστάζον-
τα ^c ἔπειτα μέλλοντα ἀποφαίνεσθαι, εἶδο συγχωρῆσαι αὐ-
τῇ ἐφεῖναι. Ὁ δὲ, Ἐπὶ τίνα; εἶπεν. Ἐπὶ ^d Φίλιππον,
ἀπεκρίνατο, ἐγρηγορότα.

30 ^a Δημοκράτους.

Δημοκράτης ἰδὼν κλέπτην ὑπὸ τῶν ἑνδεκα ἀπαγόμενον,
Ἄθλιε, εἶπε, τί γὰρ τὰ μικρὰ ἔκλεπτες, ἀλλ' οὐ τὰ με- ⁵⁰
γάλα, ἵνα καὶ σὺ ἄλλους ἀπῆγες;

31 ^a Ἴπποκράτους.

Ἴπποκράτην ἔπειθέ τις πρὸς Ξέρξην ἀπαίρειν, χρηστὸν
εἶναι φάσκων βασιλέα· ὁ δὲ, Οὐ δέομαι, ἔφη, χρηστοῦ
δεσπότου.

32 ^a Δημοσθένους.

Δημοσθένης πρὸς κλέπτην εἰπόντα, Οὐκ ἤδεις ὅτι σὸν ἔστιν·
Ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν οὐκ ἔστιν ἤδεις.

33 ^a Πυθαγόρου.

Τὰ ἀμαρτήματά σου πειρῶ μὴ λόγοις ^b ἐπικαλύπτειν,
ἀλλὰ θεραπεύειν ἐλέγχοις.

28.

^a Σερίνου A. Trinc. v. Plutarch.
II. p. 179. C.

^b εὐτυχίαν] ἐντυχίαν B. pro conj.
et sic Wyttenbachius. ἀντιδικίαν
Jacobsius in Athen. p. 241. ac-
tionis libellum. Mox σχολάζειν A.

29.

^a Sic Trinc. et A. m. p. sed delevit
manus sec. v. Plutarch. II. 178.
F.

^b ἑώρα addidi cum A. et B. m.
sec. ὡς οὐ ζοντα Trinc.

^c ἐπὶ τὰ] ἔπειτα Damasc. καὶ A.
B. sed in utroque a m. sec.

^d Φίλιππον] φοιτῶντα B. m. pr.
Trinc.

30.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

31.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

32.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

33.

^a Sic A. Trinc.

^b ἐπικαλύπτειν] καλύπτειν A.

34 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω χαλεπὸν ἀμαρτάνειν, ὡς ^b τὸν ἀμαρτάνοντα μὴ ἐξελέγχειν.

35 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡσπερ σωματικὸν πάθος οὐ κρυπτόμενον, οὐδὲ ἐπαινούμενον ὑγιάζεται, οὕτως οὐδὲ ψυχὴ κακῶς φρουρουμένη καὶ συναγορευομένη θεραπεύεται.

36 ^a Πλάτωνος.

Διονύσιος ὁ τύραννος ἀτιμάζων ^b αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Δίωνα φιλίαν, κατέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ χώρᾳ καὶ μυκτηρίζων, ^c Ἡ ποῦ ὁ Πλάτων, ἔφη, ἐνθένδε ἀπελθὼν πολὺν ἐν ἰοῦ Ἀκαδημία λόγον καθ' ἡμῶν ^d διαθήσει. Ὁ δὲ, ^e Μὴ λόγων, ἔφη, γένοιτο τῆσάυτη ἀπορία, ὥστε περὶ σοῦ διαλέγεσθαι.

37 ^a Διογένης.

Διογένης ^b ἤρετο Πλάτωνα, εἰ νόμους γράφει· ὁ δὲ ἔφη. Τί δαί; πολιτείαν ἔγραψας; Πάνυ μὲν οὖν. Τί οὖν, ἡ πολιτεία νόμους οὐκ εἶχεν; Εἶχεν. Τί οὖν ἔδει σε πάλιν νόμους γράφειν;

38 ^a Αἰλιανῶ.

Τιμόθεος ὁ Κόνωνος πρὸς Ἀριστοφῶντα τὸν ^b Ἀζηνιέα πάντων ἀρίστα ἔχοντα λόγον εἶπεν· ἐπεὶ γὰρ ἄσωτος ἦν ὁ Ἀριστοφῶν, πικρότατα αὐτοῦ καθίκετο ὁ Τιμόθεος εἰπὼν, ^c Ὡς ἰκανὸν οὐδὲν, τούτῳ γε αἰσχρὸν οὐδὲν.

34.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b τὸ ἀμαρτάνοντα] τὸν ἀμαρτάνοντα A. B. m. sec.

35.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

36.

^a Sic A. Trinc.

^b αὐτὸν] Πλάτωνα B. m. sec.

^c εἴ ποῦ] ἢ ποῦ A. B. m. s. ἢ ποῦ ᾧ Πλάτων ἔφη Damasc. Pro εἴ ποῦ Gesnerus conjecit εἶπεν.

^d διαθήσει] διαθέσει Trinc.

^e μὴ λόγων, ἔ. γ. τ.] μὴ γένοιτο

τῆσάυτη λόγων A.

37.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b εἶρετο] ἤρετο A.

38.

^a Sic Trinc. Deest A.

^b Ἀζηνιέα] Ἀξηνιέα Damasc. Ἀζηνιέα B. p. m. ἴσ. Ῥαμουσίσιον idem m. sec. Vide Perizonium ad Ælian. Var. Hist. XIV. 3. qui hunc locum non intellexit: vertit enim, *Timotheus* — *contra A. qui omnium optime perorabat, orationem habuit; quum debuisset, Ti-*

- 39 ^a Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὀμοιωμάτων.
 Φῆσαντός τινος, λίαν ^b μοι ἐπισκώπτεις, ἔφη· Καὶ γὰρ τοῖς σπληνικοῖς τὰ μὲν δριμύα καὶ πικρὰ ὠφέλιμα· τὰ δὲ γλυκέα, βλαβερά.
- 40 ^a Δημοκρίτου.
 Οἰκήϊον ἐλευθερίας, παρρησίῃ· κίνδυνος δὲ, ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις.
- 41 ^a Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν γ.
 Ἄλλὰ δικαίου πολίτου κρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἰρεῖσθαι.
- 42 ^a Ἐκ τῶν Σερήνου.
 Ἡ Λάκαινα παλουμένη, πρὸς τὸν ἐρόμενον τί ἐπίσταται, ³⁰ Ἐλευθέρα, ἔφη, εἶναι.
- 43 ^a Θεμιστίου ἐκ τοῦ Περί Ψυχῆς.
 Εἰ μὲν οὖν ὀρθῶς ἐπὶ Πλάτωνος εἶπε Διογένης, Τί δὲ ὄφελος ἡμῖν ἀνδρὸς, ὃς πολὺν ἤδη χρόνον φιλοσοφῶν, οὐδένα λελύπηκεν; ἕτεροι ^b κρίνωσιν. Ἴσως γὰρ ^c ὡς τὸ μέλι δεῖ καὶ τὸν λόγον τοῦ φιλοσόφου τὸ γλυκὺ δηκτικὸν ἔχειν τῶν ἠλκωμένων.
- 44 ^a Εὐσεβίου.
^b Παρρησίῃ ἀπὸ γνώμης ἐλευθερίας καὶ ἀληθείην ἀσπαζομε-

motheus—dixit in *A. optimum dictionum*. Recte cepit Wakefieldus.

39.

^a Sic A. ἀριστοῦμου pro Ἀρίστωνος Trinc.

^b μοι ἐπισκώπτεις] μὲ σκώπτει A. με pro μοι Damasc. Hanc sententiam non habet B.

40.

^a Sic A. Trinc.

41.

^a Sic A. Scil. p. 34. Simpliciter Δημοσθ. Trinc.

42.

^a Σερῖνου A. Trinc. V. Plutarch. p. 242. C.

43.

^a Sic Trinc. ἐκ τοῦ περὶ ψυχῆς Damasc. Deest locus A. Plutarcheum esse docet Wytttenbachius. Fr. inc. 5.

^b κρίνωσιν] κρίνουσιν Trinc. B. m. p. κρινούσιν m. sec.

^c ὡς τὸ μὲν δεῖ] ᾤετο μὲν δεῖν corrigit Valckenærius ad Herodot. VIII. 5. Ingeniose quidem: melius tamen Wytttenbach. V. supra 23.

44.

^a Sic A. Trinc.

^b Παρρησία] παρρησίῃ A. B.

νης προέρχεται· παρέξεται δὲ αὐτὴν ἀμώμητον, οὐ^c τῶ πᾶσι⁴⁰
καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπιτιμᾶν καὶ λοιδορέεσθαι, νομίζων τῆν παρρησίαν
τὴν παρρησίην· ἀλλ' εἰ πρὸς οὓς δεῖ, καὶ ὑπὲρ τίνων^d χρῆ,
καὶ ἐν ᾧ^e χρῆ, μετὰ τοῦ χρησίμου^e τῶν παρισταμένων ζῶν
νόῳ προσδιαλέγοιο.

45 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐχθρὸς τάληθῆ εἰπὼν τοῦ προσποιουμένου φίλου πρὸς χά-
ριν^b εἰπόντος παντὸς αἰρετώτερος.

46 ^a Σωκράτους.

Τῆς παρρησίας, ὡς περ ὥρας, ἐν καιρῶ ἢ χάρις ἡδίων.

47 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε μάχαιραν ἀμβλεῖαν, οὔτε παρρησίαν ἀπρακτον ἔχειν
δεῖ.

48 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε ἐκ τοῦ κόσμου τὸν ἥλιον, οὔτε ἐκ τῆς παιδείας ἀρτέον⁵⁰
τὴν παρρησίαν.

49 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔστιν ὡς περ τρίβωνα ῥυπαρὸν ἀμπεχόμενον εὐεκτεῖν, οὐ-
τωςὶ καὶ βίον ἔχοντα πενιχρὸν παρρησιάζεσθαι.

50 ^a Ἐρμού ἐκ τοῦ Ἰσιδος πρὸς Ὡρον.

Ἐλεγχος γὰρ^b ἐπιγνωθεῖς, ᾧ μέγιστε βασιλεῦ, εἰς ἐπι-
θυμίαν φέρει τὸν ἐλεγχθέντα ὧν πρότερον οὐκ ἦδει.

^c τὸ πᾶσι] τῶ πᾶσι VALCKEN.

^d χρημάτων] χρῆ A. B. m. sec.
Damasc. Gesneri margo. Mox δ
δὴ χρῆ A.

^e τῶν παρισταμένων] περὶ τῶν παρ.
A. Gesneri margo. μετὰ τῶν π.
Trinc. In fine προσδιαλέγοιο A.
Trinc.

45.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b εἰπόντος] ἦ A.

46.

^a Sic A. Trinc.

47.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

48.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

49.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

50.

^a Sic A. B. ubi *ισι*. Schowius
dedit ex uno cod. quem Vindo-
bonensem esse suspicor, Ἐρμού
ἐκ τῆς Ἰσιδος πρεσβείας. Trinc. sim-
pliciter Ἐρμού.

^b ἐπιγνωθεῖς] ἐπιγνωθεῖς A.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΑΚΕΙΑΣ. ΙΔ.

1 ^a Ποσειδίππου.

Τὴν χλανίδα πάντες, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἐμὲ
προσηγόρευον. οὐδὲ εἰς νῦν μοι λαλεῖ.

2 ^a Κριτίου.

Ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν
πράσσωσι ὁμιλεῖ, τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν
ἔχθραν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον.

3 ^a Εὐριπίδου Ἐρεχθεΐ.

Φίλους δὲ τοὺς ^b μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
κέκτησο· τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ
τῇ σῇ πονηροῦς, κλεῖθρον εἰργέτω στέγης.

4 ^a Ζήνωνος.

Ἐλεγχε σαυτὸν ὅστις εἶ, ^b μὴ πρὸς χάριν
ἄκου', ἀφαιροῦ δὲ κολάκων παρρησίαν.

5 ^a Εὐριπίδου Ἴφιγενείας.

Αἰνούμενοι γὰρ ^b ἀγαθοὶ, τρόπον τινὰ
μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, εἰάν αἰνῶσ' ἄγαν.

6 ^a Εὐριπίδου Ὀρέστου.

Βάρος τι καὶ τόδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν.

7 ^a Νικολάου.

Τὸ τῶν παρασίτων, ἄνδρες, ἐξεῦρεν γένος
Διὸς πεφυκῶς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος.

1.
^a Sic A. ποσιδίππου Trinc.
2.
^a Sic A. Trinc.
3.
^a Sic A. Scil. Fr. 2, 18. Sim-
pliciter Εὐριπίδου Trinc.
^b μὲν μὴ] μὲν om. Trinc.
4.
^a Sic A. Trinc.
^b μὴ] καὶ μὴ A. Trinc.
5.
^a Sic A. Scil. Aul. 979. Sim-

pliciter Εὐριπίδου Trinc.
^b οἱ ἀγαθοὶ] Deest articulus A.
Trinc. Mox A. Trinc. ἄν pro εἰάν.
6.
^a Sic A. Scil. v. 1162. Deest
lemma Trinc.
7.
^a Sic A. Trinc.
Ib. Pro Nicolao forte reponen-
dum *Nicostratus*. VALCKEN. Vi-
tiosi nihil suspicatur Porsonus
Eurip. Orest. 5.

οὐ δυνάμενος δὲ τῆ τέχνη χρῆσθαι καλῶς,
ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, εἴτ' ἀκουσίῳ
δίφρῳ περιπεσὼν δυναμένῳ λιμὸν ποιεῖν,
^b ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐξαπίνης ἀπεστράφη.
ἄφνω δὲ πληγεὶς εἰς μέσσην τὴν γαστέρα
ἔδοξεν αὐτῷ γεγονέναι ^c τᾶνω κάτω.

Σίπυλόν τε τοῦτον ἀνατετράφθαι τὸν τρόπον,
καὶ μάλα δικαίως· Φρῦξ γὰρ ὦν, οὐχ ἰκανὸς ἦν
τὴν τοῦ τρέφοντος εὖ φέρειν παρρησίαν.

^d διὸ δὴ τοιαύτης παντελῶς καχεξίας
ἐν τοῖς βίοις παρὰ πᾶσιν ἐζηλωμένης,
πικρῶς ^e ἐπιπλῆξαι βούλομι, ἂν περ νῆ Δία
παρρησίαν μοι δῶτε, τοὺς ἀσυμβόλους,
τάλλότρια δειπνεῖν ἐλομένους ἄνευ πόνου.
τί γὰρ μαθῶν, ἄνθρωπε, πρὸς τῶν δαιμόνων
βούλει παρασιτεῖν; ἢ τί τῶν ἐν τῷ βίῳ
^f ξυνῆκας; εἶπον, ἄξιον γὰρ εἰδέναι.

τίνας μαθητῆς γέγονας; αἴρεσιν τίνα
^g ζηλοῖς; ἀπὸ τίνων δογμάτων ὀρμώμενος

^b τὰ τῆς τραπέζης] Ita legendum
pro eo quod vulgo est εἴτα τῆς.
Monebat Salmasius et esse ἀνα-
κόλουθον, qualia apud Thucydidem
et alios multa: quasi non περι-
πεσῶν, sed περιπεσόντος αὐτοῦ dictum
esset. GROTIUS.

Ib. εἰ τῆς edd. Trinc. Gesn.
ἀπὸ τῆς B. a m. sec. et sic qua-
tuor MSS. apud Schowium. θείας
τραπέζης conj. Jacobs.

^c τ' ἄνω κάτω] τᾶνω καὶ κάτω
Trinc. Mox ad Σίπυλον Grotius in
annot. ms. "Vide Aristidem de
"Smyrna [T. i. p. 459. Canter.]
"Plutarch. adv. Stoicos [p. 1059.
"C.] Strabo I." [p. 101 = 86.]

^d διὸ δὴ] διὸ δεῖ A. ubi desunt
præcedentia.

^e ἐκπλήξαι] ἐπιπλήξαι A. Ges-

neri margo, et duo MSS. Scho-
wii. πικρὸς A.

^f ξυνῆκας] συνηκας A. N. εὐρηκας A.
in marg. κῆκας B. cum ἰσ. ἠῦρηκας
et γρ. εὐρηκας in marg.

^g * κλοῖς;] Sic Trinc. et Ges-
ner. Stellula tamen Trincavello
deest. εἴλου A. B. m. sec. et Ges-
neri margo, quam lectionem re-
cepit Grotius. φιλεῖς edidit Scho-
wius ex uno MS.

Ib. MS. Paris. εἴλου est inter-
pretamentum. Corrigo ζηλοῖς. Di-
ogenem rogat emtor ζηλοῖς δὲ τίνα;
Lucian. I. 548, 27. II. p. 381,
75. τίνα αἴρεσιν ἀσπάζεται μᾶλλον
ἐν φιλοσοφίᾳ. I. 606, 22. vere φι-
λοσοφίαν ζηλοῦντες. II. p. 377, 67.
τὸν Σινωπέα ζηλοῦν ἔδοξεν.—Τὴν αὐ-
τὴν ἐζηλωκῶς προαίρεσιν Herculi Di-

30

40

τολμᾶς παρασιτεῖν; ἂ μόλις ἡμεῖς τὸν βίον
^h ἅπαντα κατατρίψαντες, οὐδὲ νῦν ἔτι
 ἀνεωγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν,
 διὰ τοὺς ⁱ ἀνώδυνα τὰλλότρια μασσωμένους.
 οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζαν ἔσθ' ὁ πλοῦς.
 πλευρὰν ἔχειν ^k πρῶτιστον ἐν τούτοισι δεῖ,
 πρόσωπον ἰταμὸν, χρῶμα διαμένον, γνάθον
 ἀκάματον, εὐθύς δυναμένην πληγὰς φέρειν.
 στοιχεῖα μὲν ταῦτ' ἐστὶ τῆς ὅλης τέχνης.
 ἔπειτα δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελαῖν.
 αἰσχρὸν γὰρ οἶμαι δούλον εἶναι σκώμματος.
 ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις, ἢ καὶ ^l βιάπτεται
 θέλων καλὸς εἶναι, καὶ παρ' ἡλικίαν νοσεῖ;
 ἔστω Γανυμήδης οὗτος ἀποθεούμενος.
 πρὸς χάριν ^m ὀμιλεῖ τοῦ τρέφοντος ἐπ' ὀλέθρῳ.
ⁿ ταραττεταί τις, καὶ ^o ποιεῖ πάντας νεκροὺς
^p δείπνῳ; σιωπῇ τοῦτον ὑπομυκτηρίσας
 εἰς τὴν τράπεζαν καὶ σὺ τὴν χολὴν ἄφες.

50

1

od. I. 28, 35. Longin. VII. 7. cum idem pulcrum videtur τοῖς ἀπὸ διαφόρων ἐπιτηδεύματων, βίων, ζήλων. VALCKEN.

Ib. Lege ζηλοῖς. Cicero pro Muræni. 29. cuius inventorum æmulii. Porphyg. de Abst. IV. 12. sive Joseph. B. J. II. viii. 7. ἐζηλωκῶς προαίρεσιν Diod. Sic. I. 24. quem confer etiam V. 76. Synes. Dion. p. 49. B. Tacit. Annal. VI. 22. PORSON.

^h πάντα] Porsonus ἅπαντα.

ⁱ ἄνω δία τ' ἀνώδυνα Codd. quatuor Schowii, et sic B. m. sec. ἀναιδῶς conj. Grotius.

^k πρώτοιςι τούτοιςι δεῖ] πρώτοιςι τούτοιςι Trinc. πρῶτιστον ἐν τούτοιςι δ. A. B. m. sec. Gesneri margo.

codd. quidam Schowii. Alii Schowii codd. πρώτοιςι ἐν τούτοιςι.

Ib. πρῶτιστον ἐν τούτοιςι δ.] Ita MS. A. Vereor ne obscœnius quid subsit, quod indagari non tanti est, ut pudori faciamus injuriam. GROTIUS.

^l βλιάπτεται] βιάπτεται A. ex em. et sic B.

^m ὀμιλεῖ] ὀμιλεῖ B. ex em.

ⁿ ταραττεταί] παραττεταί Trinc. A. B. in textu. παρατάττεται uterque in marg.

Ib. παρατάττεται] Ita MS. A. recte. Id est, aciem instruit de bellaturus in mensa Alexandrum. Vulgo ταραττεταί, GROTIUS.

^o ποιεῖ.] πτοεῖ Gesneri margo.

^p δείπνῳ] δείπνει B. pro conj.

οἶμαι δ' ἑμαυτὸν εὐθετον ⁹ τῷ πράγματι,
παῖδες, γεγονέναι· πάντα γὰρ πρόσεστί μοι
ὅσα ⁷ περ ἔχειν τὰλλότρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ,
λιμὸς, ἀπόνοια, τόλμα, γαστήρ, ἀργία.
καὶ νῦν ⁸ μ' ὁ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἀναξ
σύνδειπνον αὐτῷ κέκρικεν εἶναι ⁶ καὶ φίλον.

8 ^a Δημοκρίτου.

Εὐλογέειν ἐπὶ καλοῖς ἔργμασι, καλόν· τὸ γὰρ ἐπὶ φλαί-
10 ροισι, κίβδηλον, καὶ ἀπατεῶνος ἔργον.

9 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.

Τὰ μὲν ξύλα τὸ πῦρ αὖξοντα ὑπ' αὐτοῦ καταναλίσκεται·
ὁ δὲ πλούτος ἐκτρέφων τοὺς κόλακας ὑπ' αὐτῶν τούτων
διαφθείρεται.

10 ^a Σωτίωνος ἐκ τοῦ περὶ Ὀργῆς.

Οἱ δελφῖνες μέχρι τοῦ κλύδωνος συνδιανήχονται τοῖς
κολυμβῶσι, πρὸς δὲ τὸ ξηρὸν οὐκ ἐξοκέλλουσιν· οὕτως οἱ
κόλακες ἐν εὐδία παραμένουσιν, ὡς καὶ οἱ τοὺς φίλους εἰς
ἀποδημίαν προπέμποντες, μέχρι τῆς λείας συμπαρακολου-
θούσιν, ἐπειδ' ἂν δὲ εἰς τραχεῖαν ἔλθωσιν, ἀπιᾶσιν. 20

11 ^a Φαβουρίνου.

Ἔστι δὲ οὐκ ἀξιοπίστος ἔπαινος, ὃν ἐπαινεῖ τις ἕτερον διὰ
τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον.

12 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν τρεφομένων ὑπ' αὐτοῦ κυ-

⁹ τοῖς πράγμασι] τῷ πράγματι A.
Gesneri margo.

⁷ περ ἔχειν] παρέχειν A.

⁸ μ' δ] με B. Trinc.

⁶ καὶ φίλον] Καὶ addidimus ut
versus impletur. GROTIUS.

8.

^a Sic A. Trinc.

9.

^a Sic A. Deest τομαρίων Trinc.

10.

^a Sic A. m. sec. Φωτίωνος pr.
Simpl. Ἐκ τῶν Σωτίωνος Trinc.

11.

^a Sic A. Φαβουρίνου Trinc.

12.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

νῶν ἀπέθανεν, οὕτως οἱ κόλακες τοὺς τρέφοντας ^b καταλύουσιν.

13 ^a Θεοδώρου ὑπὲρ Ἐλπίδος Φοριανῆς.

Εἰσόδος δὲ ἦν παρ' αὐτὴν οὐκ ὀλίγη· τῶν μὲν τοῦ ἥθους τὴν ^b ἀφέλειαν ἀποδεχομένων, τῶν δὲ τι καὶ δεομένων ἴσως· τῶν δὲ πολλῶν ^c συνήθη νοσοῦντων, καὶ οἰκεία φύσει χρωμένων, ³⁰ οἱ τοὺς πλουτοῦντας ὥσπερ τι κρεῖττον θαυμάζοντες, φθείρεσθαι πρὸς τὰς τούτων θύρας εἰώθασιν, κὰν μὴ ὅτιοῦν τῆς εὐπορίας μεθεῖξιν μέλλωσιν.

14 ^a Διογένους.

Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὥσπερ ἐπὶ μνήματος, αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται.

15 ^a Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον.

Μίσει τοὺς κολακεύοντας, ὥσπερ τοὺς ἐξαπατῶντας· ἀμφοτέροι γὰρ πιστευθέντες τοὺς ^b πιστεύσαντας ἀδικοῦσι.

16 ^a Κράτητος.

Κράτητος τοὺς κόλακας φησι ^b συγκατανευσιφάγους. 40

17 ^a Ἀντισθένης.

Ἀντισθένης αἰρετώτερόν φησιν εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν, ἢ εἰς κόλακας· οἱ μὲν γὰρ ἀποθανόντος τὸ σῶμα, οἱ δὲ ζῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνονται.

^b καταλύουσιν] κατεσθίουσι A.
Gesneri margo. κατέδουσι conj.
Jacobs. Anthol. T. X. p. 217.

13.

^a Sic B. infra LXXI. 9. ἐλπίδα
A. sed h. l. compendiose ἐπιφο-
ριαν. Trinc. simpliciter Θεοδώρου.
Gesner: Theodori ὑπὲρ ἐλπιδιφορίας.

^b ἀφέλειαν] ὠφέλειαν Trinc.

^c συνήθως] συνή' A. συνήθη Ges-
neri margo.

14.

^a Sic A. Trinc.

15.

^a Sic A. simpliciter Ἰσοκράτους
Trinc.

^b πιστεύσαντας] πιστεύοντας A.

16.

^a Sic A.

^b συγκατανευσιφάγους] συγκατα-
νευσιφάγους A.

17.

^a Sic A.

- 18 ^a Πυθαγόρου.
 Χαῖρε τοῖς ἐλέγχουσί σε μᾶλλον, ἢ τοῖς κολακεύουσιν· ὡς
 δ' ἐχθρῶν χείρονας ἐκτρέπου τοὺς κολακεύοντας.
- 19 ^a Ἀντισθένης.
 Ἀντισθένης ἔλεγεν, ὥσπερ τὰς ἐταίρας τὰγαθὰ πάντα εὐ-
 χεσθαι τοῖς ἐρασταῖς παρεῖναι, πλὴν νοῦ καὶ φρονήσεως,
 οὕτω καὶ τοὺς κόλακας οἷς σύνεισι. 50
- 20 ^a Κράτης.
 Κράτης πρὸς νέον πλούσιον πολλοὺς κόλακας ἐπισυρόμενον,
 Νεανίσκε, εἶπεν, ἐλεῶ σου τὴν ἐρημίαν.
- 21 ^a Σωκράτους.
 Ἡ τῶν κολάκων εὐνοια καθάπερ ἐκ τροπῆς φεύγει τὰς
 ἀτυχίας.
- 22 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Θηρεύουσι τοῖς μὲν κυσὶ τοὺς λαγωοὺς οἱ κυνηγοὶ, τοῖς δὲ
 ἐπαίνοις τοὺς ἀνοήτους οἱ πολλοί.
- 23 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Οἱ μὲν λύκοι τοῖς κυσὶν, οἱ δὲ κόλακες τοῖς φίλοις ὄντες 150
 ὅμοιοι, ἀνομοίων ἐπιθυμοῦσιν.
- 24 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Ἐοικεν ἡ κολακεία γραπτῇ πανοπλίᾳ. Διὸ τέρψιν μὲν
 ἔχει, χρεῖαν δὲ οὐδεμίαν παρέχεται.
- 25 ^a Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς Διόνυσον Ἐπιστολῆς.
 Ἐώρων γὰρ καὶ τότε, καὶ νῦν ὁρῶ τὰς μεγάλας οὐσίας

18.

^a Sic A. Πυθαγόρας Trinc.

19.

^a Sic A.

20.

^a Sic A.

21.

^a Sic A. Σωκράτης Trinc.

22.

^a Sic A.

23.

^a Sic A.

24.

^a Sic A.

25.

^a Sic A. Scil. p. 317. C. Simpl.
Πλάτωνος Trinc.

καὶ ὑπερόγκους τῶν τε ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων, σχεδὸν ὅσα περ ἂν μείζους ᾧσι, τοσούτω πλείους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας, καὶ πρὸς ἡδονὴν μετὰ αἰσχροῦς βλάβης τοὺς ὀμιλοῦντας τρεφούσας, οὗ κακὸν οὐδὲν μείζον γενναῖ πλούτος τε καὶ ἡ τῆς ἄλλης ἐξουσίας δύναμις.

26 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου.

Ἔστ' ἂν δέ τις ἐν τούτοις ἀγωνίζεται, ^b ὥσπερ καὶ ἐπαινεῖ, οὐδὲν μέγα δοκεῖν εὖ λέγειν.

ΠΕΡΙ ΑΣΩΤΙΑΣ. ΙΕ.

1 ^a Μενάνδρου.

Τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλογίστως βίον

51

^b τὸ καλῶς ἀκούειν, ταχὺ ποιεῖ πᾶσιν κακῶς.

2 ^a Εὐφρονος Διδύμων.

Ὁ γὰρ τὸν ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον, πῶς οὗτος ἂν σώσειε τῶν ἔξω τινὰ;

3 ^a Διφίλου.

152

Ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ, ἐν ἡμέρᾳ ^b δὲ διαφορῆσαι ῥάδιον.

20

4 ^a Μενάνδρου.

^b Λαμπρῶς ἔνιοι ψώζειν, οἷς χαλεπώτερον τοῦ ^c περιποιήσασθαι τι τὸ φυλάξαι βίον.

26.

^a Sic A. Sc. p. 235. D. Deest lemma Trinc.

^b ὥσπερ] ὕσπερ B. m. sec.

1.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 208.

^b τῷ καλῶς] τὸ καλῶς A. B. marg. Articulum delevit Grotius.

2.

^a Sic Froben. Εὐφρονος B. Nihil enotavi ex A. Εὐφρονος ἐν Διδύμοις Schow. *Euphronis in Didymis* Gesner. *Euphro Geminis* Grotius. Cum priori jungit Trinc.

3.

^a Sic A. B. Εὐφρονος Trinc.

^b δὲ μιᾷ διαφορῆσαι] μιᾷ om. Voss. Arsen. A. Maximus, Frob. Et sic Porson. Adv. p. 303. Grotius dedit διαφορεῖν.

4.

^a Sic A. Cleric. p. 208. Διφίλου Trinc.

^b Λαμπρῶς γὰρ ἔνιοι ζῶσιν] Et hæc emendatio nostra, cum vulgo exstaret λαμπρῶς ἔνιοι σῶζειν, nec versu nec sensu constante. Grotius.

^c πέρα ποιήσασθαι] παρὰ π. N.

5 ^a Μενάνδρου.

Ἄν μὲν πλέωμεν ἡμερῶν που τεττάρων,
σκεπτόμεθα τὰναγκαῖ ἑκάστης ἡμέρας.
ἂν ^b ἢ δὲ φείσασθαι τι τοῦ γήρωσ χάριν,
οὐ ^c φεισόμεσθ' ἐφόδια περιποιούμενοι ;

6 ^a Θεόγνιδος.

Ὡσπερ ἐγὼ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
μηδ' ἑτέροισι δίδου, Κύρνε, τὰ τῶν ἑτέρων.

7 ^a Πυθαγόρου.

Μὴ δαπανᾷν παρὰ καιρὸν, ^b ἀπειροκάλως ἐνὶ ἡμῶν,
μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι. Μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.

30

8 ^a Σωκράτους.

Σωκράτης ἰδὼν τινα προχείρως πᾶσι χαρίζομενον, καὶ
ἀνεξετάστως ὑπηρετούμενον· Κακῶς, εἶπεν, ἀπόλοιο, ὅτι τὰς
Χάριτας, παρθένοὺς οὔσας, πόρνας ^b ἐποίησας.

9 ^a Διογένης.

Διογένης ἄσωτον ἤτει μνᾶν τοῦ δὲ εἰπόντος, Διατί τοὺς
ἄλλους ^b τριῶβολα, ἐμὲ δὲ μνᾶν ζητεῖς ; ἔφη, Παρὰ μὲν ⁴⁰
τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ οὐκέτι.

10 ^a Κράτητος.

Κράτητὸς τὰ τῶν πλουσίων καὶ ἀσώτων χρήματα ταῖς ^b ἐπὶ
τῶν κρημνῶν συκαῖς εἵκαζεν, ἀφ' ὧν ἄνθρωπον μηδὲν λαμ-

περιποιήσασθαι Gesneri margo, et
MSS. omnes Schowii, et sic Gro-
tius.

^b ἀπειροκάλως ἐνὶ ἡμῶν] ὅποια κα-
λῶν ἀδαήμων Gesneri margo, et B.
m. sec. e Pythag. Aur. Carm.

5.

^a Sic Trinc. Cleric. p. 208. Φι-
λήμωνος B. Deest locus A.

^b ἢ δὲ] δέη B. m. s. δέον Brunck.
Hunc v. et seq. Philemoni tribuit
Trinc.

^c φεισόμεσθ'] φειδόμεσθ' B. m. sec.
φειδόμεσθ' Brunck. et MSS. Schowii.

6.

^a Sic Trinc. Scil. v. 331.

7.

^a Sic A. Trinc.

8.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἐποίησας] πεποίηκας Voss.

9.

^a Sic A. Lemma Deest Trinc.

^b τριῶβολα] τριῶβολον B. m. s.
Μοχ λαβεῖν om. Trinc. Voss. et B.
m. sec.

10.

^a Sic A. Lemma deest Trinc.

^b ἐπὶ τῶν κρ.] Deest τῶν Trinc.

βάνειν, κόρακας δὲ καὶ ἰκτίνας· ὥσπερ παρὰ τούτων, εἰαί-
ρας^c καὶ κόλακας.

11 ^a Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην.

Τῶν γὰρ ἀνθρώπων οἱ πλείστοι κτῶνται μὲν τὰγαθὰ, τῷ
καλῶς βουλευέσθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν· φυλάττειν
δ' οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐτοῖς τούτοις. 50

12 ^a Ζήνωνος.

Ζήνων πρὸς τοὺς ἀπολογουμένους ὑπὲρ τῆς αὐτῶν^b ἀσωτίας,
καὶ λέγοντας ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ἀναλίσκειν, ἔλεγεν·
^c Ἡ που καὶ τοῖς μαγείροις συγγνώσεσθε, εἰ μὴ ἀλμυρὰ λέγωσι
πεποικηκέναι τὰ ὄψα, ὅτι πλῆθος ἀλῶν αὐτοῖς ὑπῆρχεν;

13 ^a Ξενοφῶν ἐν τῷ ἢ τῆς Κύρου παιδείας.

Οὐ γὰρ τὸ μὴ λαβεῖν τὰγαθὰ οὕτω χαλεπὸν, ὡς τὸ λα-
βόντα στερηθῆναι.

ΠΕΡΙ ΦΕΙΔΩΛΙΑΣ, ΙΣ.

1 ^a Φιλήμονος.

Ἐὰν οἷς ἔχωμεν,^b τοῖς γε μηδὲ χρώμεθα,
ἀ δ' οὐκ ἔχομεν ζητοῦμεν, ὧν μὲν διὰ τύχην,
ἧ δὲ δι' ἑαυτοὺς ἐσόμεθ' ἐστερημένοι.

2 ^a Απολλοδώρου.

Μισῶ τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι.
ὅστις γὰρ εὐπορῶν, παρὸν ζῆν ἠδέως,
κακῶς διάγει, τί ἂν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ
μέμφοιτο; διότι^b δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ.

^c καὶ κόλ.] ἢ κόλ. B. m. p. Trinc.

11.

^a Sic A. Scil. p. 472. Simpli-
citer Δημοσθένους Trinc.

12.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἀσωτείας] ἀσωτίας Voss. A.

^c ἢ που] εἴ που B.

VOL. I.

13.

^a Sic A. Scil. VII. 5, 82. Sim-
pliciter Ξενοφῶντος Trinc.

1.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 342.

^b τοῖς γε] γε om. Trinc.

2.

^a Sic A. Trinc.

^b δυστυχεῖ σὺν τῇ τύχῃ] δ. συντύ-

Υ

3 ^a Τοῦ αὐτῶ.

Ἐγὼ γὰρ οὐ τὸν πλοῦτον ἴδοιμι ὅσος ἐστίν, ἀλλ' ὅστις αὐτὸν ^b κέκτηται, εἰ ὑπέρτερός ἐστιν ὧν ἔχει. 20

4 ^a Εὐριπίδου Ἀντιόπης.

Εἰ δ' εὐτυχῶν τις, καὶ βίον κεκτημένος, μηδὲν ^b δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται, ἐγὼ μὲν ^c οὔ ποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ, φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα.

5 ^a Εὐριπίδου Ἰνοῖ.

Ἄμουσία τοι μὴδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ στάζειν. Κακὸν δὲ, χρημάτων ὄντων ἄλις, φειδοῖ πονηρᾷ μηδὲν ^b εὔ ποιεῖν βροτῶν.

6 ^a Εὐριπίδου Δανάης.

Ὅστις ^b δόμοις μὲν ἦδεται πληρουμένοις, γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα ^c δύστηνος κακοῖ, τοῦτον νομίζω καὶ θεῶν ^d συλᾶν βρέτη, τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι. 30

7 ^a Μενάνδρου.

Οὐ πάποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα

χει A. m. pr. συνδυστυχεῖ A. m. sec. et B. m. sec. σὺν τύχη N. Trinc. συνδυστυχεῖ amplexus est Grotius.

3.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b κτῆται] κέκτηται A. Trinc. Gesneri margo. Fragmentum hoc sic constituit Grotius: Ἐγὼ γὰρ οὐ τὸν πλοῦτον ἐσίδοιμ' ἔσθ' ὅσος, ἀλλ' ὅστις αὐτὸν κτῆται, εἰ ὑπέρτερος ἔσθ' ὧν ἔχει. Nihil video.

4.

^a Sic A. Fr. 8. Simpliciter Εὐριπίδου Trinc.

^b δόμοισι] δ' ὄμως τι. Sic Maximus. Grotius annot. MS.

^c οὔ ποτ' αὐτὸν] αὐτὸν οὔ ποτ' A. B. m. s.

5.

^a Deest lemma Trinc. et Gesn. Idem Grotius. Fragm. Euripid. Antiop. 40. Deest locus A. Εὐριπίδου Ἰνοῖ B. vide infra CXIV. 3. ^b εὐποιεῖν] εὔ ποιεῖν Valcken. Diatr. p. 63.

6.

^a Sic A. Scil. fr. 4.

^b δόμοις — πληρουμένοις] δόμοις — πληρουμένοις A. non πληρούμενος ut minus recte notavit Grotius. δόμοις — πληρουμένοις item B. m. pr. Tr. ^c δύστηνος] δύστηνον A. B. uterque m. sec.

^d συλᾶν] ἐλᾶν A. p. m.

7.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 210.

ἄνθρωπον, ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει.

8 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Μὴ πάντοθεν ^b κέρδαιν· ἐπαισχύνου δέ μοι
τὸ μὴ δικαίως εὐτυχεῖν. Ἐχει φόβον
^c ὁ τρισκακοδαίμων, ὅστις ἐκ φειδωλίας
κατέθετο μῖσος διπλάσιον τῆς οὐσίας.

9 ^a Θεοκρίτου.

Κάλλιον, ὦ ^δ πιμελητὰ φιλάργυρε, τὸν φακὸν ^b ἐψῆν,
μὴ πιτάμης τὰν χεῖρα διαπρίων τὸ κύμινον.

10 ^a Μενάνδρου ἐν Ψευδηρακλεῖ.

Ἄστοργίαν ἔχει τιν' ὁ σκληρὸς βίος.

11 ^a Ἀπολλοδώρου Ἀποκαρτερῶν.

Ἄλλα σχεδὸν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν
εἴρηκας, ἐν φιλαργυρία γὰρ πάντ' ἐνι.

12 ^a Ἀντιφάνους.

Ὡς δυστυχεῖς, ὅσοισι τοῦ κέρδους χάριν
ἐπίπροσθε ταισυχρὰ φαίνεται εἶναι τῶν καλῶν·
ἐπισκοτεῖ γὰρ τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν.

13 ^a Μενάνδρου ἐκ Δυσκόλου.

Περὶ χρημάτων λαλεῖς ἀβεβαίου πράγματος.
εἰ μὲν γὰρ οἶσθα ταῦτα παραμενοῦντά σοι
^b εἰς πάντα τὸν χρόνον, φύλαττε, μηδενὶ
ἄλλῳ μεταδίδους, αὐτὸς ὦν δὲ κύριος·

8.

^a Sic A. Cleric. *ibid.*

^b κέρδαινε. αἰσχύνου] κέρδαιν' ἐπ-
αισχύνου Bentleius.

^c δ] δ B. m. sec.

9.

^a Sic A. Scil. X. 54.

^b ἐψεῖν] ἐψῆν A. m. p. τὸ φακὸν
ἐλεῖν Trinc.

10.

^a Sic A. Simpl. Μενάνδρου Trinc.

11.

^a Sic A. Simpl. Ἀπολλοδώρου
Trinc. in *Apocarterunte* GESNER.
Mortem sibi conscisciente. GROT.

12.

^a Sic A. ubi in principio ὡς
pro δ. Ἀντιφάντος Trinc.

13.

^a Sic A. Simpl. Μενάνδρου Trinc.
in *Moroso*, Grotius. Cleric. p. 48.

^b εἰς πάντα] Deest εἰς B. m. p. Tr.

^c ἂ δὲ μὴ σεαυτοῦ, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις,
 τί ἂν φθονοίης, ὦ πάτερ, τούτων τινί;
 αὐτὴ γὰρ ἄλλω τυχὸν ἀναξίω τινὶ
 παρελομένη σοῦ πάντα προσθήσει πάλιν.
 διόπερ ἐγὼ σέ φημι δεῖν ὅσον χρόνον
 εἶ κύριος, χρῆσθαί σε γενναίως, πάτερ,
 αὐτὸν ἐπικουρεῖν πᾶσιν, εὐπόρους ποιεῖν
^d ὡς ἂν δύνῃ πλείστους διὰ σαυτοῦ, τοῦτο γὰρ
 ἀθάνατόν ἐστι, καὶ ποτε πταίσας τύχης,
 ἐκεῖθεν ἔσται ταυτὸ τοῦτό σοι πάλιν.

^e Πολλῶ δὲ κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανῆς φίλος,
 ἢ πλοῦτος ἀφανῆς, ὃν σὺ κατορύζας ἔχεις.

14 ^a Εὐσεβίου.

^a Ἄνῃ μεγάλα ἔχων χρήματα ἀποτεθησαυρισμένα, ἔπειτα¹⁰
^b γνώμη τῆ ἐωυτοῦ ἐς μηδὲν τῶν δεόντων οἷός τε εἶναι αὐτοῖς
 χρεῖσθαι, εἴοικε τῶ τὰ ἐν τοῖς δημοσίοις ἀποκειμένα πεπισ-
 τευκότι ἐωυτοῦ εἶναι. Δόξη μὲν γὰρ ὁμοίη πλουτέουσι τό-
 περ δὲ τοῦ κεκτῆσθαι ἐστὶν οἰκῆιον, τοῦ αὐτοῖς χρεῖσθαι,
^c ἀπεστερέαται ὁμοίως ἀμφότεροι.

^c εἰ δὲ μὴ δ' ἐαυτὸν] εἰ δὲ μὴ σεαυ-
 τοῦ A. εἰ δ' οὐ σεαυτοῦ B. m. sec.
 et duo MSS. Schowii. ἂ δὲ μὴ
 σεαυτοῦ emend. Porsonus Adv.
 p. 43. Mox ἔγωγε Tyrwhitt.

Ib. εἰ μὴ δ' ἐαυτοῦ] Ita nos sen-
 sum verbis reddidimus. Nam
 vulgo εἰ δὲ μὴ δ' ἐαυτόν. Sed MS.
 σεαυτοῦ. Et interpunctionem sus-
 tulimus post κύριος. GROTIUS.

^d ὡς ἂν— τοῦτο γὰρ.] Illa τοῦτο
 γὰρ ad versum qui mutilus erat
 supplendum ex sequenti retraxi-
 mus: atque ibi post ἀθάνατον ad-
 didimus ἐστι. GROTIUS. Supra

ὡς in A. B. scriptum est οὗς. ἔστι
 habent A. N. Trinc.

^e πολλῶν] πολλῶν A. πολλοῦ N.
 πολλῶ Gesneri margo, B. m. s.
 Hunc versum a præcedentibus
 sejunxit Grotius, et *Incerto* tri-
 buit. Et sic, ut videtur, Trinc.

14.

^a Sic fere Trinc. ubi Εὐσεβίου.
 Deest locus A.

^b γνώμη μὴ] μὴ male est repe-
 titum. VALCKEN.

^c ἀποστερέαται] ἀπεστερέαται
 Schäferus ad Gregor. p. 485.

15 ^a Θεοπόμπου.

Εἴ τις πλεῖστα τῶν ἀγαθῶν κεκτημένος μετὰ τοῦ λυπέϊσθαι διάγοι τὸν βίον, ἀπάντων ἂν εἴη καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν ἐσομένων ἀβλιώτατος.

16 ^a Δημοκρίτου.

Οἱ φειδωλοὶ ^b τὸν τῆς μελίσης οἶτον ἔχουσιν, ἐργαζόμενοι ²⁰ ὡς αἰεὶ βιωσόμενοι.

17 ^a Οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι, ὥσπερ οἱ ὄρχησται, οἱ ἐς τὰς μαχαίρας ὀρούοντες, ἢ ἐνὸς μόνου μὴ τύχῃ, καταφερόμενοι ἔνθα δεῖ τοὺς πόδας ἐρεῖσαι, ἀπόλλυνται· χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἐνὸς, τὸ γὰρ ἴχνιον μῦνον λέλειπται τῶν ^b ποδῶν· οὕτω δὲ καὶ οὗτοι, ἢ ἀμάρτωσι τοῦ πατρικοῦ τύπου τοῦ ἐπιμελέος καὶ φειδωλοῦ, φιλέουσι διαφθεῖρεσθαι.

18 ^a Φειδώ τοι καὶ λιμὸς, χρηστὴ, ἐν καιρῷ δὲ καὶ δαπάνη· γινώσκειν δὲ ἀγαθῷ.

19 ^a Ἀντιφῶντος.

Εἰσὶ τινες, οἱ τὸν παρόντα μὲν βίον οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ πα- ³⁰ ρασκευάζονται πολλῇ σπουδῇ, ὡς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν παρόντα· καὶ ἐν τούτῳ ^b παραλειπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται.

20 ^a Μητροδώρου.

Ἐτοιμάζονται τινες διὰ βίου τὰ πρὸς τὸν ^b βίον, βιωσόμενοι

15.

^a Sic A. Trinc.

16.

^a Sic A. Trinc.

^b τὸν — οἶτον] Sic A. Vulgo τῶν—σῖτον. Trinc. τὸν—σῖτον.

17.

^a Deest lemma Trinc. Locum om. A.

^b ποδῶν] πολλῶν B.

18.

^a Deest lemma Trinc. Locum om. A.

19.

^a Sic Trinc. om. A. usque ad βιωσόμενοι.

^b περιλειπόμενος] παραλειπόμενος A. B. m. sec. et Gesneri margo.

20.

^a Sic A. Trinc.

^b βίον βιωσόμενοι] Voculam οἶον

μετὰ τὸ λεγόμενον ζῆν, οὐ συνορῶντες ὡς πᾶσιν ἡμῖν θανάσιμον^c ἐγκέχεται τὸ τῆς γενέσεως φάρμακον.

21^a Δημοκρίτου.

Βίος^b ἀνεόρταστος, μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.

22^a Πλουτάρχου ἐκ τῶν Ὑγιεινῶν Παραγγελμάτων.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μικρολογία, καὶ γλισχρότης ἐνίους⁴⁰ ἀναγκάζει^b πιεζοῦντας οἰκοίτας ἐπιθυμίας, καὶ^c κατισχαινόντας, ἐμπίπλασθαι παρ^d ἑτέρων τῶν πολυτελῶν, καὶ ἀπολαύειν, καθάπερ ἐκ πολεμίας ἀφειδῶς ἐπισιτιζομένους^e εἶτα κακῶς διατεθέντες ἀπιάσιν, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐφόδιον τῆς^f ἀπληστίας τὴν ἀπεψίαν ἔχοντες.

23^a Θεόκριτος τοὺς πολλοὺς τῶν πλουσίων ἔλεγεν ἐπιτρόπους εἶναι, ἀλλὰ μὴ δεσπότας τῶν χρημάτων. 50

24^a Εὐσεβίου.

Ἄνδρα χρήματα μεγάλα ἔχοντα ἀποτεθησαυρισμένα, καὶ [ἂ τοῦ θησαυρίζειν] αὐτοῦ τούτου εἵνεκα ἐπικτώμενον, καὶ

ante βιωσόμενοι intercidisse censet
Jacobsius Anthol. XII. p. 233.

^c ἐγκέχεται] ἐκκέχεται Gesneri
margo.

21.

^a Sic A. Trinc.

^b ἀνεόρταστος] ἀνεόρτατος B.

22.

^a Sic A. Scil. p. 125. E. Simpl.
Πλουτάρχου Trinc.

^b πιεζομένους] πιεζοῦντας A. et B.
uterque ex em. Gesneri margo,
ex ipso forte Plutarcho.

^c κατισχαινόντας] κατὰ τισιν ἀναί-
νοντας et in marg. γρ. καταισχύνον-
τας, ἴσως κατέχοντας A. κατὰ τισιν
B. m. p. καταισχύνοντας B. m. s.
ἀναίνονται B. m. p. γρ. ἀναίνοντας ἢ
ἴσως κατέχοντας B. m. s. κατὰ τισιν

ἀναίνονται Trinc.

^d ἑτέρων] ἑτέροις A. in marg. et
B. ex em. Sic Plutarchus.

^e εἶτα κακῶς] ἱκανῶς B. m. p. εἰ
κακῶς Trinc.

^f ἀπληστίας] ἀσιτίας A. Trinc.
Emendavit, opinor, Gesnerus ex
ipso Plutarcho.

23.

^a Deest lemma A. Trinc.

24.

^a Sic fere Trinc. ubi Εὐσεβίου.
Deest locus A.

^b τοῦ θησαυρίζειν αὐτοῦ τούτου]
Tollenda sunt ista τοῦ θησαυρίζειν
adscripta ut glossa ad ista αὐτοῦ
τούτου εἵνεκα ἐπικτώμενον. Sic et
Euseb. p. 191, 10. (XXIII. 18.)
αὐτοῦ τούτου ἕνεκα. VALCKEN.

ὅπως^c αἰεί τι τοῖς παρεούσι προσθείη,^d χρήματα μὲν ἔχοντα, μήτε δὲ εἰς ἑαυτὸν, μήτε εἰς ἄλλο τι τῶν χρησίμων ἀναλίσκοντα, μήκοτε πλουτέειν^e ἀποφῆναι, φύλακα δὲ καὶ ποριστὴν εἶναι ἀλλοτρίων χρημάτων, καὶ πόρους ἔχειν αἰρέσθαι¹ πολλάκις, καὶ τοῖς ἑαυτῶ μηδὲν προσήκουσιν ἐπικτώμενον.

25 ^a Ξενοφάντος ἐν τῷ ἡ τῆς Παιδείας.

Ὅπως δὲ καὶ τοῦτο εἰδείης, ὦ Κροῖσε, ἐγὼ γὰρ^b οὐ τοὺς πλείστα ἔχοντας, καὶ φυλάττοντας πλείστα, εὐδαιμονεστάτους ἡγοῦμαι· οἱ γὰρ τὰ^c τείχη φυλάττοντες, οὔτοι ἂν εὐδαιμονέστατοι εἴησαν, πάντα γὰρ τὰ ἐν ταῖς πόλεσι φυλάττουσιν· ἀλλ' ὅς ἂν πλείστα κτᾶσθαι τε δύνηται σὺν τῷ δικαίῳ, καὶ χρῆσθαι πλείστοις σὺν τῷ καλῷ, τοῦτον ἐγὼ εὐδαιμονέστατον νομίζω κατὰ χρήματα. 10

26 ^a Σωκράτους.

Ὁ τοῦ φιλαργύρου πλοῦτος, ὥσπερ ὁ ἥλιος καταδύς εἰς τὴν γῆν, οὐδένα τῶν ζώντων εὐφραίνει.

27 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ τῶν φιλαργύρων βίος ἔοικε νεκροῦ δείπνῳ· πάντα γὰρ ἔχων, τὸν^b εὐφρανθήσομενον οὐκ ἔχει.

28 ^a Ἐπικούρου.

Γεγόναμεν ἀπαξ· δις οὐκ ἔστι γενέσθαι· δεῖ δὲ τὸν αἰῶνα μηκέτ' εἶναι. Σὺ δὲ τῆς αὔριον οὐκ ἂν κύριος, ἀναβάλλῃ τὸν καιρόν· ὁ δὲ πάντων βίος^b μελλησμῷ παραπόλλυται· καὶ 20 διὰ τοῦτο ἕκαστος ἡμῶν ἀσχολούμενος ἀποθνήσκει.

^c αἰεί τι] αἰεί τοι Trinc.

^d χρήματα μὲν] μὲν om. Trinc.

^e ἀποφῆναι] ἀποφῆναις B. m. sec.

26.

^a Sic A. Trinc. In principio Ὁ τῶν φιλαργύρων A.

27.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b εὐφρανθήσομενον] εὐφραίνόμενον A.

28.

^a Sic A. Trinc.

^b μελλησμῷ] μελλησμῷ A. Trinc.

25.
^a Sic A. Scil. VIII. 2, 23.
Simpl. Ξενοφάντος Trinc.

^b οὐ τοῖς] deest οὐ Trinc.

^c τείχη] τύχη A.

29 ^a Ἀντιφώντος.

Ἔστι δέ τις λόγος, ὡς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον πολὺ ἐδεῖτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ· ὁ δ' οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε καὶ ^b μὴ ἀφελεῖν μηδένα, φέρων δ' ἀπέθετό ποι δὴ· καὶ τις καταμαθὼν τοῦτο ποιῶντα, ὑφείλετο· ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ἐλθὼν, οὐχ εὔρισκε τὰ χρήματα ὁ καταθέμενος. Περιαλγῶν οὖν τῆ συμφορᾷ τὰ τε ἄλλα, καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὃ ἂν αὐτῷ καὶ σῶον ἦν, καὶ ἕτερον προσέφερον· ἀπαντήσας ³⁰ δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ, ἀπωλοφύρετο τὴν συμφορὰν, ὅτι ἐξήμαρτε· καὶ ὅτι ^c οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι· καὶ πάντως ^d οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. Ὁ δ' αὐτὸν ^e ἐκέλευε μὴ φροντίζειν, ἀλλὰ νομίζειν ^f αὐτῷ εἶναι ^g καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον· πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν σοι ἐχρῶ αὐτῷ, ὅθεν μηδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός. Ὅτῳ γὰρ τις μὴ ἐχρήσατο, μηδὲ χρήσεται, ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ, οὐδὲν οὔτε ⁴⁰ πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται. Ὅτ' ἂν γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούληται ἀγαθὰ δίδοναι ἀνδρὶ, χρημάτων πλοῦτον παρασχῶν, τοῦ φρονεῖν καλῶς πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος, ἐκατέρων ἀπεστέρησεν.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ. ΙΖ.

1 ^a Σοφοκλέους Ἡλέκτρας.

Ζῆν αἰσχρὸν αἰσχροῦς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.

29.

^a Sic A. Trinc.

^b ἀφελεῖν] Addidi μὴ ex A. B.

m. p.

^c οἱ μεταμέλει] εἰ μεταμέλλει B.

οἱ μεταμέλλει Trinc.

^d οἱ ἀπολόμενον] σοι ἀπολύμενον A.

m. pr. ἀπωλλόμενον B. m. sec. ἀπολ-

όμενον Trinc.

^e ἐκέλευε] ἐκέλευσε B.

^f αὐτῷ] αὐτῷ A. B. m. s.

^g καὶ μὴ ἀπολωλέναι om. Trinc.

I.

^a Sic A. Scil. v. 989. Simpl.

Σοφοκλέους Trinc.

2 ^a Σοφοκλέους Φαίδρα.

Οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας
τέρπειν, ὅπου μὴ καὶ δίκαια τέρπεται.

3 ^a Χάρητος.

Γαστρός δὲ πειρῶ πᾶσαν ἠνίαν κρατεῖν
μόνη γὰρ ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν,
^b αἰεὶ δὲ τοῦ δέοντος ἐνδείτῃ πλέον.
ὅστις δὲ γαστρός μὴ κρατεῖν ἐπίσταται,
οὗτος τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά.

4 ^a Σοφοκλέους.

Ἄλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ', ἀ μὴδὲ δρᾶν ^b καλά.

5 ^a Ὅσοι δὲ φιλοσοφοῦντες ἐκμοχθῶσιν τι,

^b ἐνταῦθ' ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρός κρατεῖν.

6 ^a ^b Διδάσκαλος γὰρ ἡ εὐτέλεια τῶν σοφῶν,
καὶ τῶν ἀρίστων γίνεται βουλευμάτων.

7 ^a Εὐριπίδου.

Ἐξουσία δὲ μὴ ποτ' ^b ἐντυχῶν τέκνον
αἰσχροῦς ἔρωτας δημοτῶν διωκᾶθαι.

^{2.}
^a Sic A. Scil. Fr. 2. Deest lemma Trinc.

^{3.}
^a Sic A. Trinc. Conf. Gregor. Naz. T. II. p. 213. C. Delevi mox tres locos a Gesnero ex Anthologia additos.

^b αἰεὶ δὲ] αἰεὶ γὰρ A. Mox μὴ γαστρός edd. mutavi cum A. Versu seq. οὗτος om. Trinc.

^{4.}
^a Sic Trinc. Ex Œdip. Tyr. 1409. Deest locus A.

^b καλά] καλὸν B. pro conj.

^{5.}
^a Cum prioribus jungit Trinc. *Incerto* tribuit Grotius. om. A.

^b ἐνταῦθ'] Vel nominativus est primus absolutus, vel pendet sen-

sus primi versus ab alio, qui perierit. Tamen legerim, Ἐν τῷδ' ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρός κρατεῖ. VALCKEN. Edidit Grotius e conjectura ἐν πάντ' ἀνάγκη pro ἐνταῦθ' ὑπάρχει.

6.

^a Et hoc *Incerto* tribuit Grotius. om. A.

^b διδάσκαλος γὰρ εὐτέλεια τῶν σ.] Et hoc ex conjectura tum versui tum sensui consulente. Vulgo erat, διδάσκαλος γὰρ οὐσα ἡ εὐτέλεια σοφῶν. GROTIUS. τῶν σοφῶν Trinc.

7.

^a Sic Trinc. *Euripides Erectheo*, Grotius. v. Fr. II, 24. Deest locus A.

^b ἐντυχῶν] ἐντυχῶν B. m. sec. Gesneri margo.

1

21

ὁ καὶ σίδηρον ^c ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται,
 χρηστῶν πενήτων ἢν τις αἰσχύνῃ τέκνα.

8 ^a Πυθαγόρου.

Παντὸς καλοῦ κτήματος πόνος προηγείται ὁ κατ' ἐγ-³⁰
 κράτειαν.

9 ^a Ἰαμβλίχου.

Τί δαί, τοῖς ἀνθρώποις ^b κτωμένοις ἐμμελῆ καὶ εὐάρμοστον
 ἔξιν, πρὸς τε τοὺς διαφέροντας τρόπους εὐκοινωνήτων, ἄρχειν
 τε καὶ ἄρχεσθαι δυναμένην ἐν μέρει τῶ προσήκοντι· τούτοις
 δ' ἔπεται τὰ ἦθη καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα, περί τε ^c ἐγκρά-
 τειαν ἡδονῶν, καὶ περί τὴν ἀρχὴν τῶν ἐπιθυμιῶν. Ἄλλὰ
 δεῖ ^d δὴ τῶν ἡδονῶν τὸ ἀκόλαστον ἐξ ἅπαντος τρόπου καὶ
^c ἄμετρον ἐξορίζειν. 40

10 ^a Φωκίωνος.

Φωκίονι ὁ παῖς πλείω τῶν εἰωθότων ὄψων ἐπρίατο. Ὁ
 δὲ, Οἰμῶξη, ἔφη, ἐὰν τοῦ φαγεῖν πλείω ἐπιφαγεῖν παρα-
 σκευάζῃς.

11 ^a Ἐκ τῶν Σίμωνος Ἐπιστολῶν πρὸς Ἀρίστιππον.

Μέμνησο μέντοι λιμοῦ καὶ ^b δίψης· ταῦτα γὰρ δύναται
 μεγάλα τοῖς σωφροσύνην διώκουσι.

12 ^a Πυθαγόρου.

Ῥώμην μεγίστην καὶ πλοῦτον, τὴν ἐγκράτειαν κτῆσαι.

^c ἀγχόνας] ἀνοχάς B. et in marg.
 ἴσ. καὶ μάχας. ἀνοχάς Trinc. N.

8.

^a Sic A. Trinc.

9.

^a Sic N. B. Deest lemma Trinc.

Locum om. A.

^b κρωμένοις] κτωμένοις et mox
 ἦθη. VALCKEN. ἦθη præbet B. pro
 vulg. ἔθη.

^c ἐγκράτειαν] ἐγκρατείας B.

^d δὴ om. B.

^c ἄμετρον ἐξορίζειν] ἔμμετρον διορί-
 ζοντα B. διορίζοντα N. ἄμετρον ἐξο-
 ρίζοντα Trinc.

10.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

11. ἦς

^a Sic fere A. ubi του. Ἐκ τῶν
 Σίμωνος Trinc. τῆς—ἐπιστολῆς B. v.
 Menag. ad Diog. Laert. II. 122.

^b δίψης] δίψους B.

12.

^a Sic A. Trinc.

13 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Πυθαγόρας παρηγγύα, Μὴ πυκνὰ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· μὴ δεῖν συνεχῶς ἀφροδισιάζειν αἰνεττόμενος.

14 ^a Ἀπολλώνιος Εἰδομένη.

^b Ἐζηλώσαμεν τὴν αὐτάρκειαν, οὐχ ὅπως τοῖς εὐτελεσί καὶ 50
λιτοῖς ^c πάντως χρώμεθα, ἀλλ' ὅπως θαρρῶμεν πρὸς αὐτά.

15 ^a Ἀπολλώνιος τοῖς Γνωρίμοις.

Μηδὲν με ^b δόξετε ραδίως ἄλλοις παραινεῖν· αὐτὸς γὰρ ἐπὶ
τῆς μάξης, καὶ τῆς ἄλλης τῆς ἀκολουθοῦ ταύτῃ διαίτης
ᾧν, τοιαῦτα ὑμῖν παρεγγυᾶ.

16 ^a Διογένους.

Ὁ Διογένης καθαρὸν λαβὼν ἄρτον, ἐξέβαλε τῆς πῆρας τὸν
αὐτόπυρον, εἰπὼν·

^b ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδῶν μεθίστασο.

17 ^a Σωκράτους.

Ἐορτῆς οὔσης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἐφιλοτιμήσατο ὁ Ἀλ-
κιβιάδης δῶρα πολλὰ πέμψαι τῷ Σωκράτει. Τῆς οὖν
Ξανθίππης καταπλαγείσης, καὶ τὸν Σωκράτην λαβεῖν
αὐτὰ ^b ἀξιούσης, ἔφη· Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου
φιλοτιμία παραταξόμεθα, μὴ λαβεῖν τὰ πεμφθέντα ἀντι-
φιλοτιμησάμενοι.

18 ^a Ἀριστίππου.

Κρατεῖ ἡδονῆς οὐχ ὁ ἀπεχόμενος, ἀλλ' ὁ χρώμενος μὲν,

13.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
v. Menag. Diog. Laert. VIII.
9.

14.

^a Sic A. Trinc.
^b ἐζηλώσαμεν] ἐζήλωσα μὲν B.
^c πάντων] πάντως B. Gesn. mar-
go et codd. apud Schowium.

15.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b δόξης] δόξετε A. B. m. s.

16.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b ὦ ξένε.] Vide Valckenærium
ad Euripid. Phœn. 40.

17.

^a Sic A. Trinc. Vid. Ælian.
V. H. IX. 29. supra 3, 61. conf.
Menag. Diog. Laert. II. 24.
^b ἀξιούσης ante τὸν Σωκράτην A. et
mox ib. τῇ φιλοτ. τῇ Ἀлк. παρα-
ταξόμεθα.

18.

^a Sic A. Trinc.

μὴ ^b προεκφερόμενος δὲ ὡς περ καὶ νεῶς καὶ ἵππου, οὐχ ὁ μὴ χρώμενος, ἀλλ' ὁ μετὰ γων ^c ὅποι βούλεται.

19 ^a Περικλέους.

Περικλῆς Σοφοκλέους εὐπρεπῆ παῖδα ^b δεικνύντος αὐτῶ, Ὡς Σοφόκλεις, εἶπε, τὸν σάφρονα στρατηγόν, οὐ μόνον τὰς χεῖρας, ἀλλὰ καὶ τὴν ὄψιν ἔχειν παρ' ἑαυτῶ δεῖ.

20 ^a Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου.

Ὅτ' ἂν ἡδονῆς τινος φαντασίαν λάβῃς, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων φαντασιῶν, φυλάσσου, μὴ συναρπάξου ταχέως, ἀλλὰ ²¹ ἐκδέξασθαι σε τὸ πρᾶγμα, καὶ μικρὰν ἀναβολὴν αὐτὸς παρὰ σαυτοῦ λάβε' εἶτα ^b ἐπισκοπήσας τὴν φαντασίαν καθ' οὓς ἔχεις κανόνας, μνήσθητι ἀμφοτέρων τῶν χρόνων, καθ' ὧν ἀπολαύσας μὲν τῆς ἡδονῆς ^c ἠττημένος μετανοήσεις καὶ λαιδορήσεις σεαυτῶ, ^d ἀπεσχισμένος δὲ χαίρεις καὶ ἐπαινῶς αὐτὸς ἑαυτόν. Ἐὰν δὲ εὐκαιρον φαίνεται ἀψασθαι τοῦ πράγματος, μέμνησο ἵνα ^e σου μὴ κρατήσῃ τὸ προσήνῃς ³⁰ αὐτοῦ καὶ ἀγωγόν, ἀλλὰ πειρῶ κρατεῖν τῶν ἡνιῶν.

21 ^a Δημοσθένους.

Δεῖ τὸν εὖ φρονούντα τὸν λογισμὸν αἰεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν.

22 ^a Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τίνι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρει,

^b προεκφερόμενος] προσεκφερόμενος A. m. p. et duo MSS. Schowii. παρεκφερόμενος conjicit Jacobsius ad Athen. p. 300.

^c ὅπη βούληται B.

19.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Vid. Plutarch. I. p. 156. D. Cicero Offic. I. 40.

^b δεικνύντος] δεικνύοντος A.

20.

^a Sic A. Scil. c. 34. Ἐκ τῶν E. sine Ἐγχειριδίου Trinc.

^b ἐπισκοπήσας B. Trinc.

^c ἠττημένος A. B. m. s. Gesneri margo. ἠττημένης B. m. p. ἠττομένος Trinc. Vulgo ἠττώμενος. Videntur quaedam excidisse.

^d ἀπεσχισμένος Trinc. B. m. p. ἀπεσχόμενος B. m. s.

^e μή σου A. B. m. sec.

21.

^a Sic A. Trinc. Procem. Demeg. p. 1438, 11.

22.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

εἶπε· Καθόσον οἱ μὲν λοιποὶ ζῶσιν, ἴν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς δὲ ἐσθίω, ἵνα ζῶ.

23 ^a Ἐπικούρου.

Χάρις τῇ μακαρίᾳ φύσει, ὅτι τὰ ἀναγκαῖα ἐποίησεν εὐπόριστα· τὰ δὲ δυσπόριστα, οὐκ ἀναγκαῖα. 40

24 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ βούλει πλούσιόν τινα ποιῆσαι, μὴ ^b χρημάτων προστίθει, τῆς δὲ ἐπιθυμίας ἀφαίρει.

25 ^a Ξενοκράτους.

Ξενοκράτης, εἴ ποτε ^b σταμνίον οἴνου ἀνοίξειεν, ἔφθανεν ὁ οἶνος τρεπόμενος πρὶν ἀναλωθῆναι· καὶ τὰ ὄψα δὲ πολλὰκις ἔωλα ἐξέρριπτεν. ^c Ἐνθεν καὶ ἡ παροιμία, τὸ Ξενοκράτους τυρίον, ἐπὶ τῶν ^d ἐπὶ πολὺ παραμενόντων, καὶ μὴ τάχιστα ἀναλισκομένων.

26 ^a Δημοκρίτου.

Εὐγνώμων, ὁ μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ ^b χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει.

27 ^a Πυθαγόρου.

Τεθνάναι πολλῶ κρεῖττον, ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι.

28 ^a Σωκράτους.

^b Σωκράτης ἐγκράτειαν, τὸ κρατεῖν τῆς ἐν τῷ σώματι ἡδονῆς, ἔφη.

23.

^a Sic A. Trinc.

24.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b χρήματα B. m. s. An χρήμασιν? Vide infra 37.

25.

^a Sic A. Παροιμία Trinc. Hinc in farraginem suam transtulit Apostolius XIX. 88.

^b στάμνον] σταμνίον A. B. m. sec. Gesneri margo.

^c ἔνθεν] ὅθεν A.

^d ἐπιπολὸν] πολὺ A.

26.

^a Sic A. Trinc.

^b χαίρων] οὐ χαίρων Trinc. B. m. p. ὁ χαίρων m. sec. ἄλλος corrector in A.

27.

^a Sic A. Trinc.

28.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τί ἐγκράτεια A.

- 29 ^a Αίλιανῶ ἐκ τῆς Συμμικτῆς Ἱστορίας.
Χρῦσιππος ὁ Σολεὺς ἐποιεῖτο τὸν βίον ἐκ πάνυ ὀλίγων
Κλεάνθης δὲ, καὶ ἀπὸ ἐλαττόνων.
- 30 ^a Ἐπικούρου.
Ἐπίκουρος ὁ Γαργήτιος ^b ἐκέκραγε λέγων, Ὡς ὀλίγον οὐχ
ικανόν, τούτῳ γε οὐδὲν ικανόν. Ἐλεγε δ' ἐτοίμως ἔχειν
καὶ ^c τῷ Διὶ ὑπὲρ εὐδαιμονίας διαγωνίζεσθαι, μάζαν ἔχων ¹⁰
καὶ ὕδωρ.
- 31 ^a Σωκράτους.
Σωκράτης ^b ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν γένοιτό τις πλούσιος; Εἰ
τῶν ἐπιθυμιῶν, ἔφη, εἷη πένης.
- 32 ^a Ξενοφῶντος ἐν τῷ αὐτῶν Ἀπομνημονευμάτων.
Εἰ δὲ δὴ καὶ ἐγκράτεια καλόν τε καὶ ἀγαθὸν ἀνδρὶ κτῆμά
ἐστίν, ἐπισκεψώμεθα, εἴ ^b πη προυβίβαζε λέγων εἰς ταύτην
τοιιάδε· Ὡς ἄνδρες, εἰ πολέμου ἡμῖν γενομένου βουλοίμεθα
εἰσεῖναι ἄνδρα, ὑφ' οὗ μάλιστα αὐτοὶ μὲν σωζοίμεθα, τοὺς
δὲ πολεμίους χειροίμεθα, ἄρ' ὄντινα ἂν αἰσθανοίμεθα ἢ τῷ
γαστρῶς, ἢ οἴνου, ἢ ἀφροδισίων, ἢ πόνου, ἢ ὕπνου, ταῦτον αἰ- ²⁰
ροίμεθα; καὶ πῶς ἂν οἰθηθῆμεν τὸν τοιοῦτον, ἢ ἡμᾶς σῶσαι,
ἢ τοὺς πολεμίους κρατῆσαι; εἰ δὲ ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου
γενόμενοι, βουλοίμεθά τῳ ἐπιτρέψαι, ἢ παῖδας ἄρρενας
παιδεῦσαι, ἢ θυγατέρας παρθέλους διαφυλάξαι, ἢ χρήματα
διασῶσαι, ἄρ' ἀξιοπίστον εἰς ταῦτα ἡγησαίμεθ' ἂν τὸν

29.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Et pertinere ad n. seq. docet Pe-
rizonius Fragm. p. 1054=370.

30.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Exstat locus apud Ælianium Var.
Hist. IV. 13.

^b κέκραγε] ἐκέκραγε A. B. m.
sec. Mox τοῦτό γε Trinc.

^c τὸ δὴ—δεῖ ἀγωνίζεσθαι] τοδὶ—

διαγωνίζεσθαι Gesneri margo. τῷ
Διὶ ἀγωνίζεσθαι Menagius ad La-
ërt. X. 131. ex Æliani V. H. IV.
13. ubi tamen legitur διαγωνίζεσθαι.

31.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος A. ubi ἔφη
ponitur ante εἰ τῶν.

32.

^a Sic A. Scil. I. 5.

^b πη] τι Gesneri margo.

ἀκρατῆ; δούλω δ' ἀκρατεῖ ἐπιτρέψαιμεν ἂν, ἢ βοσκήματα, ἢ ^c ταμειῖα, ἢ ἔργων ἐπιστάσιαν; διάκονον δὲ καὶ ^d ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον ^e ἐβελήσαιμεν ἂν προῖκα λαβεῖν; ³⁰ Ἀλλὰ μὴν εἴ γε μὴδὲ δούλον ἀκρατῆ ^f δεξαίμεθ' ἂν, πῶς οὐκ ἄξιον αὐτὸν γε φυλάσσειν τοιοῦτον γενέσθαι; καὶ γὰρ ^g οὐχ ὥσπερ οἱ πλεονέκται τῶν ἄλλων ἀφαιρούμενοι χρήματα ἑαυτοῦς δοκοῦσι πλουτίζειν, οὕτως ὁ ἀκρατῆς τοῖς μὲν ἄλλοις βλαβερὸς ^h αὐτῷ δ' ἀφέλιμος, ἀλλὰ κακοῦργος μὲν τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ δὲ πολὺ κακοῦργότερος, εἴ γε ⁱ κακοῦργότερόν ἐστι μὴ μόνον τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ φθεῖρειν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. Ἐν συνουσίᾳ ⁴⁰ δὲ τίς ἂν ἠσθεῖη τῷ τοιοῦτῷ ὀνειδέει, ἢ τῷ ἄψῳ καὶ τῷ οἴνῳ χαίροντα μᾶλλον ἢ τοῖς φίλοις; καὶ τὰς πόρναις ἀγαπῶντα μᾶλλον, ἢ τοὺς ἐταίρους; Ἄρα γε οὐ χρὴ πάντα ἄνδρα ἠγασάμενον τὴν ἐγκράτειαν ἀρετῆς εἶναι κρηπίδα, ταύτην πρώτην ἐν τῇ ψυχῇ κατασκευάσασθαι; ^k Τίς γὰρ ἄνευ ταύτης ἢ μάθοι ^l τι ἀγαθόν, ἢ μελετήσειεν ἀξιολόγως; ἢ τίς οὐκ ἂν ταῖς ἡδοναῖς δουλεύων αἰσχροῦς διατεθείη καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, νῆ τὴν Ἥραν, ἐλευθέρῳ μὲν ⁵⁰ ἀνδρὶ εὐκτὸν εἶναι μὴ τυχεῖν δούλου τοιοῦτου, δουλεύοντι δὲ ταῖς τοιαύταις ἡδοναῖς ἰκετευτέον τοὺς θεοὺς δεσποτῶν ἀγαθῶν τυχεῖν· οὕτω γὰρ ἂν μόνος ὁ τοιοῦτος σωθείη.

33 ^a Ξενοφῶντος ἐν τῷ α' Ἀπομνημονευμάτων.

Οὐκ οἶσθ' ὅτι ὁ μὲν ἡδίστα ἐσθίων, ἡκίστα ὄψου δεῖται· ὁ δὲ ἡδίστα πίνων, ἡκίστα τοῦ μὴ παρόντος ἐπιθυμεῖ ποτοῦ; Τά γε μὴν ἰμάτια οἶσθ' ὅτι οἱ μεταβαλλόμενοι, ψύχους

^c ταμειῖα] ταμεία A. B. m. sec.
ταμίαν Trinc.

^d ἀγοραστὴν] ἀκροατὴν A. p. m.

^e ἐβελήσαιμεν] ἐβελήσαμεν A.

^f δεξαίμεθ'] δεξάμεθ' Trinc.

^g ὥσπερ] οὐχ ὥσπερ A. Trinc.

^h αὐτῷ] ἑαυτῷ A. B. m. s.

ⁱ κακοῦργότατον] κακοῦργότερον A. B.

^k τί] τις A.

^l τίς ἀγαθόν] τί ἀγαθόν Trinc.

^a Sic A. Scil. I. 6, 5.

καὶ θάλπους ἕνεκα μεταβάλλονται· καὶ ὑποδήματα ὑπο-
δοῦνται, ὅπως μὴ διὰ τὰ λυποῦντα τοὺς πόδας κωλύωνται
πορεύεσθαι· [^b ἤδη οὖν πότε ἦσθου ἐμέ, ἢ διὰ ψύχος μᾶλλον
του ἔνδον μένοντα, ἢ διὰ θάλπος μαχόμενόν τω περι σκιᾶς·
ἢ διὰ τὸ ἀλγεῖν τοὺς πόδας οὐ βαδίζοντα ὅπου ἂν βούλω-
μαι;] οὐκ οἶσθ' ὅτι οἱ φύσει ἀσθενέστατοι, τῷ σώματι μελε-
τήσαντες, τῶν ἰσχυροτάτων ἀμελησάντων κρείττους ^c τε γί-
νονται πρὸς ἂν μελετήσωσι, καὶ ῥᾶον αὐτὰ φέρουσιν;¹⁰
—^d ἂν δὲ ^e δὴ φίλους, ἢ πόλιν ὠφελεῖν δεῖ, ποτέρω πλέον
σχολή τούτων ἐπιμελεῖσθαι, τῷ ὡς ἐγὼ νῦν, ἢ τῷ ὡς σὺ
μακαρίζεις διαιτωμένω; στρατεύοιτο δὲ πότερος ἂν ῥᾶον, ὁ
μὴ δυνάμενος ἄνευ πολυτελοῦς διαίτης ζῆν, ἢ ^f ὡ τὸ παρὸν
ἀρκοίη; ἐκπολιορκηθεῖη δὲ πότερος ἂν θᾶπτον, ὁ τῶν χαλε-
πωτάτων εὐρεῖν δεόμενος, ἢ ὁ τοῖς ^g ῥάστοις ἐντυγχά-
νειν ἀρκούντως χρώμενος; Ἐοικας, ὦ Ἀντιφῶν, τὴν εὐδαι-
μονίαν οἰομένω τρυφήν καὶ πολυτέλειαν εἶναι· ἐγὼ δὲ νο-²⁰
μίζω, τὸ μὲν μηδενὸς δεέσθαι, θεῖον εἶναι· τὸ δὲ ὡς ἐλαχί-
στων, ἐγγυτάτω τοῦ θείου. Καὶ τὸ μὲν θεῖον κράτιστον·
τὸ δ' ἐγγυτάτω τοῦ θείου, ἐγγυτάτω τοῦ κραστίτου.

^a Ἐπικούρου.

34 Βρυάζω τῷ κατὰ τὸ σωματίον ἡδεῖ, ὕδατι καὶ ἄρτω
χρώμενος. Καὶ προσπτύω ταῖς ἐκ πολυτελείας ἡδο-
ναῖς, οὐ δι' αὐτάς, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐξακολουθοῦντα αὐταῖς
δυσχερῆ.

^a Τοῦ αὐτοῦ.

35 Τότε χρεῖαν ἔχομεν τῆς ἡδονῆς, ὅτ' ἂν ἐκ τοῦ μὴ παρεῖναι

^b ἤδη—ὅπου ἂν βούλωμαι om. A.
Trinc.

^c τε om. A.

^d ἂν] Hic circiter 15 versus
interjacent in Halensi. GESNER.

^e δὴ] μὴ A. m. p.

^f ὡς] ῥ A. ὡς Trinc.

^g ῥάστοις ῥάστω] ῥάστω om. A.
N. Trinc.

34-

^a Sic A. Trinc. v. Menag. ad
Diog. Laert. X. 131.

35-

^a Sic A. Trinc.

αὐτὴν ἀλγῶμεν. Ὅτ' ἂν δὲ τοῦτο μὴ πάσχωμεν, ἐν αἰσθήσει καθεστῶτες, τότε οὐδεμία χρεία τῆς ἡδονῆς. Οὐ γὰρ ἡ τῆς φύσεως ἡδονὴ τὴν ἀδικίαν ποιεῖ ἕξωθεν, ἀλλ' ἡ περὶ τὰς κενὰς δόξας ὀρεξίς.

36 ^a Πλάτωνος.

Πλάτων πολλάκις διψῶν ἐκ τοῦ φρέατος ἀνιμᾶτο τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξέχει, κολάζων τὴν ἐπιθυμίαν.

37 ^a Ἐπικούρου.

Ἐπίκουρος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις πλουτήσειεν; ^b Οὐ τοῖς οὔσι προστιθεὶς, ἔφη, τῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ περιτέμνων.

38 ^a Δημοκρίτου.

Τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα ^b γιγνόμενα, μάλιστα τέρπει. 40

39 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν ^b γίγνοιτο.

40 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνδρείος οὐχ ὁ τῶν πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡδονῶν ^b κρέσσων.

41 ^a Εὐσεβίου.

Γνώμης ἀνδρὸς ἀρίστου ^b ἀπόδειξις ἦδ' ἢ μὴ ἐπὶ τῷ σιτέσθαι ἐωυτὸν νομίζειν γεγονέναι, μηδὲ ἐν τούτῳ τὴν ζωὴν ἠγέεσθαι, μόνου δὲ αὐτοῦ τοῦ ζῶειν ἕνεκα ἀνθρώποις τροφήν νομίζειν εὐρῆσθαι.

50

36.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
τὸ ante ὕδωρ om. Trinc.

37.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b αὐ] ἐν Trinc. cf. Menag. Diog.
Laert. X. 120. 143.

38.

^a Sic A. Trinc.
^b γενόμενα] γιγνόμενα A. B. m. s.

39.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b γίγνοιτο] γένοιτο B.

VOL. I.

40.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b κρέσσων] κρείσσων A. κρατῶν
Gesneri margo et codd. quidam
Schowii.

41.

^a Sic A. Εὐσεβίου Trinc.
^b ἀπόδειξις] ἀπόδειξις A. v. Koen.
ad Gregor. de Dial. Ion. §.
XXXVI. Mox τοῦ ζῶειν forte
sunt e glossa. Vide supra 16,
24.

Z

42 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐγκράτεια καὶ σώματι ἀγαθόν. Πρὸς γὰρ ὑγείην αὐτῶ
 ζυμμάχεται, καὶ σωφροσύνη ἐν ^b ψυχῇ τίκτει. Σωφροσύνη
 δὲ ἀστασίαστον, καὶ εὐδίων, καὶ βίον εἰρηναῖον ψυχῇ παρα-
 σκευάζει.

43 ^a Μουσωνίου ἐκ τοῦ Περί Τροφῆς.

Περί δὲ τροφῆς ^b εἰώθει μὲν πολλάκις λέγειν, καὶ πάνυ
 ἐντεταμένως, ὡς οὐ περὶ μικροῦ πράγματος, οὐδ' εἰς μι-
 κρὰ διαφέροντος· ᾤετο γὰρ ἀρχὴν καὶ ὑποβολὴν τοῦ
 σωφρονεῖν εἶναι τὴν ἐν σιτίοις καὶ ποτοῖς ἐγκράτειαν. Ἄ-
 παξ δὲ ποτε τῶν ἄλλων ἀφέμενος λόγων, οὓς ἐκάστοτε δι-
 εἴξει, τοιάδε τινὰ εἶπεν· ὡς χρὴ καθάπερ τὴν εὐτελεῖ τῆς
 πολυτελοῦς τροφῆν προτιμᾶν, καὶ τὴν εὐπόριστον τῆς δυσ-
 πορίστου, οὕτω καὶ τὴν σύμφυλον ἀνθρώπῳ· ^c τοιαύτην δὲ
 εἶναι σύμφυλον ἡμῖν, τὴν ἐκ τῶν φυομένων ἐκ γῆς, ὅσα τε
 σιτώδη ὄντα, καὶ ὅσα μὴ τοιαῦτα ὄντα δύναται τρέφειν
^d οὐ κακῶς τὸν ἀνθρώπον· καὶ ^e τὴν ἀπὸ τῶν ζώων οὐκ ἀναί-
 10 ρουμένων, ἄλλως δὲ χρησιμευόντων. Τούτων δὲ τῶν βρω-
 μάτων ἐπιτηδεύματα μὲν, οἷς αὐτόθεν χρῆσθαι ^f ὑπάρχει,
 δίχα πυρὸς, ἐπεὶ καὶ ἐτοιμώτατα· οἷα δὴ τὰ τε ὠραῖα, καὶ
 τῶν λαχάνων ἕνια, καὶ γάλα, καὶ ^g τυρὸς, καὶ κηρία· καὶ
 ὅσα μέντοι δεῖται πυρὸς, ἢ σιτώδη ἢ λαχανώδη ὄντα, καὶ
 ταῦτ' οὐκ ἀνεπιτήδεια, ἀλλὰ σύμφυλα ἀνθρώπῳ πάντα.
 Τὴν μέντοι κρεώδη τροφὴν θηριωδέστεραν ἀπέφηνε, καὶ τοῖς
 ἀγρίοις ζώοις προσφορωτέραν. Εἶναι δὲ ταύτην ἔλεγε καὶ ²⁰

42.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ψυχῇ] τῇ ψυχῇ B.

43.

^a Sic A. Trinc.

^b εἰώθει] εἰώθη B.

^c τοιαύτην δὲ εἶναι] τῆς τοιαύτης
 εἶναι A. N. Trinc. Legendum sus-
 picor, οὕτω καὶ τὴν σύμφυλον ἀνθρώ-

πῶ τῆς μὴ τοιαύτης· εἶναι δὲ vel καὶ
 εἶναι σ. ἢ.

^d καλῶς] οὐ κακῶς A. B. m. see.
 Gesneri margo. οὐ καλῶς Trinc.
 N. B. p. m.

^e τῶν] τὴν A. B. m. s.

^f ὑπάρχει] ὑπάρχει A. B.

^g τυρὸν] πυρὸς A. p. m. Gesneri
 margo. τυρὸς B. m. s.

βαρυτέραν, καὶ τῷ νοεῖν τι καὶ φρονεῖν ἐμπόδιον· τὴν γὰρ ἀναθυμιάσιν τὴν ἀπ' αὐτῆς θολωδεστέραν οὔσαν, ἐπισκοτεῖν τῇ ψυχῇ· παρὸ καὶ βραδυτέρους φαίνεσθαι τὴν διάνοιαν τοὺς πλείονι ταύτῃ χρωμένους. Δεῖν δὲ τὸν ἄνθρωπον, ὡς περ συγγενέστατον ^h τοῖς θεοῖς τῶν ἐπιγείων ἐστίν, οὕτω καὶ ὁμοιότατα τρέφεσθαι τοῖς θεοῖς. Ἐκείνοις μὲν οὖν ἀρκεῖν τοὺς ἀπὸ γῆς καὶ ὕδατος ἀναφερομένους ἀτμούς· ἡμᾶς δ' ὁμοιοτάτην ταύτη προσφέρεισθαι τροφήν ἂν εἴη, ⁱ εἰ τὴν κουφοτάτην καὶ καθαρωτάτην ^k προσφεροίμεθα· οὕτω δ' ἂν ³⁰ καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν ὑπάρχειν καθαρὰν τε καὶ ξηρὰν, ὅποια οὔσα ἀρίστη καὶ σοφωτάτη ^l εἴη ἂν, καθάπερ Ἡρακλείτῳ δοκεῖ, λέγοντι οὕτως, Αὕη ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη· νῦν δὲ, ἔφη, πολὺ χεῖρον ἡμεῖς τῶν ἀλόγων ζώων τρέφομεθα. Τὰ μὲν γὰρ, εἰ καὶ ^m σφόδρα τῇ ἐπιθυμίᾳ ὡς περ μάστιγι τινι ἐλαυνόμενα φέρεται πρὸς τὴν τροφήν, ὅμως τοῦ γε πανουργεῖν περὶ τὰ βρώματα καὶ τοῦ ⁿ τεχνιτεῦν ἀπήλλακται, ἀρκούμενα τοῖς παραπесοῦσι, καὶ πλη- ⁴⁰ σμονὴν θηρώμενα μόνον, προσωτέρω δ' οὐδέν. Ἡμεῖς δὲ τέχνας καὶ μηχανὰς ποικίλας ἐπινοοῦμεν, ὥστε τὴν ἡδονὴν τῆς τροφῆς ^o ἐφηδύνειν, καὶ τὴν κατάποσιν κολακεύειν ^p μειζόνως. Εἰς τοῦτο δὲ προεληλύθαμεν λιχνείας καὶ ὀψοφα-

^h τοῖς om. A. Trinc.

ⁱ εἰ om. Trinc.

^k προσφεροίμεθα om. B. Trinc.
προσφέροντας B. m. sec.

^l εἰς πᾶν] ^{πᾶν} εἰ καθάπερ (sic) A. εἰ πᾶν κ. Trinc. et codd. quidam Schowii. ὡς πᾶν dedit Schowius e 2 MSS. εἴην (εἴη) ἂν Gatakerus in Adv. Misc. Posth. c. XIV. p. 555. ubi multa de Heracliti dicto congescit. Mox vulgo αὖ γῆ ξηρὴ ψυχὴ σ. A. a p. m. habet αὖ γῆ ξηρὴ, sed γ delevit manus sec. αὖ

γῆ B. p. m. αὖη m. s. ξηρὴ proculdubio est glossema, quod plures extrudendum monuerunt. Vid. Wesseling. in Obs. Misc. V. iii. p. 42. Heynii Opusc. Acad. III. p. 96. Wyttenbach. Plutarch. II. p. 566. A. Mox B. πολλὰ χεῖρον.

^m σφόδρα] σφοδρᾶ B. m. sec.

ⁿ τεχνιτεῦν] τεχνίτου ἴν' A. B. m. p. Trinc.

^o ἐφηδύνειν] ἔφη δύνειν Trinc. B. m. p.

^p μειζόνως] μειζονος Trinc.

γίας, ὥστε καθάπερ μουσικὰ καὶ ἰατρικὰ, οὕτω καὶ μαγειρικὰ πεποιήνται τινὲς συγγράμματα, ἃ τὴν μὲν ἡδονὴν καὶ πάνυ αὖξει τὴν ἐν τῷ φάρυγγι, τὴν δ' ὑγίειαν διαφθείρει. Πολὺ γοῦν κάκιον διακειμένους ὁρᾶν ἔστι τὰ σώματα τοὺς⁵⁰ περὶ τὰ βρώματα τρυφῶντας, ὧν εἰσιν ἔνιοι παραπλήσιοι ταῖς κιττώσαις γυναιξί· καὶ γὰρ οὗτοι, καθάπερ ἐκεῖνοι, τὰ συνηθέστατα τῶν βρωμάτων δυσχεραίνουσι, καὶ τοὺς στομάχους διεφθαρμένους ἔχουσιν. Ὅθεν ὥσπερ ὁ ἀχρεῖος σίδηρος συνεχῶς δεῖται στομάσεως, οὕτω καὶ οἱ ἐκείνων στόμαχοι ἐν τῷ ἐσθίειν συνεχῆς στομοῦσθαι θέλουσιν, ἢ ὑπὸ ἀκράτου, ἢ ὑπὸ ὄξους, ἢ ὑπὸ βρώματός τινος στρυφνῷ. Ἄλλ' οὐχὶ ὁ Λάκων τοιοῦτος, ὃς ἰδὼν τινα, παρακειμένου αὐτῷ ὀρνιθίου τῶν πλιόνων καὶ πολυτελῶν, ὑπὸ τρυφῆς ἀναινόμενον φαγεῖν αὐτὸ, καὶ φάσκοντα μὴ δύνασθαι ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, καὶ γυπὸς δύναμαι καὶ τράγου. Ζήνων δέ⁸ γε ὁ Κιτιεὺς, οὐδὲ νοσῶν ἄετο δεῖν τροφήν προσφέρεισθαι τρυφερωτέραν, ἀλλ' ἐπεὶ ὁ θεραπεύων ἰατρὸς ἐκέλευεν⁹ αὐτὸν φαγεῖν νεοττὸν περιστερᾶς, οὐκ ἀνασχόμενος, ὡς Μάνην, ἔφη, με θεράπευε. Ἡξίου γὰρ, οἶμαι, μὴδὲν μαλακώτερον ἐν τῇ θεραπείᾳ γίνεσθαι αὐτῷ, ἢ τῶν δούλων τινὶ νοσῶντι.¹⁰ καὶ γὰρ εἰ ἐκεῖνοι θεραπεύεσθαι δύνανται δίχα τοῦ τροφήν λαμβάνειν πολυτελεστέραν, δύνασθαι ἂν καὶ ἡμᾶς.¹¹ Δεῖ δὲ μηδαμῶς τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα δούλου μηδεὶς εἶναι μαλακώτερον. Διόπερ ὁ Ζήνων εἰκότως ἡξίου εὐλαβεῖσθαι τὴν πολυτέλειαν ἐν τῇ τροφῇ, καὶ μὴδ' ἐπ' ὀλίγον ἐνδιδόναι πρὸς τὸ τοιοῦτον· ἐπεὶ περ ὁ ἐνδοὺς ἅπαξ προέλθοι ἂν ἐπιπλεῖστον, ἄτε τῆς ἡδονῆς πολλὴν ἐχούσης αὖξῃσιν ἐν τε πό-²⁰

⁹ ὀρνιθείου] ὀρνιθίου A. Trinc.

¹⁰ πλειόνων] πλειόνων A. B. superscripto in utroque πλιόνων. Jacobsius conjecit λιπόντων. Valckenægius: "Leg. puto, πλειόνων καὶ μὴ πολυτελῶν, vel καὶ εὐτελῶν."

⁸ γε om. A.

¹¹ ἐπεὶ] ἐπειδὴ B.

¹² αὐτὸν] αὐτῷ A.

¹³ καὶ γὰρ] καὶ γὰρ εἰ A. B. m. sec. εἰ γὰρ Gesneri margo.

¹⁴ δεῖ δὲ] δεῖ γὰρ Trinc.

μασι καὶ βρώμασι. Ταῦτα μὲν τότε καινότερα ἔδοξεν ἡμῖν εἰπεῖν περὶ τροφῆς, ὧν εἰώθει λέγειν ἐκάστοτε.

44 ^a Ξενοφάντος ἐν τῷ ᾱ Ἀπομνημονευμάτων.

Διαίτη δὲ τὴν τε ψυχὴν ἐπαίδευσεν καὶ τὸ σῶμα, ἢ χρώμενος ἂν τις, εἰ μὴ ^b τι δαιμόνιον εἴη, θαρραλέως καὶ ἀσφαλῶς διάγοι, καὶ οὐκ ἂν ἀπορήσειε τοσαύτης δαπάνης. Οὕτω γὰρ εὐτελής ἦν, ὥστ' οὐκ οἶδ' εἴ τις οὕτως ἂν ὀλίγα ἐργάζοιτο, ὥστε μὴ λαμβάνειν τὰ Σωκράτει ἀρκούντα. Σίτω μὲν γὰρ ^c τοσοῦτω ἐχρήτο, ὅσον ἠδέως ἤσθιε, καὶ ἐπὶ ³⁰ τούτῳ οὕτω παρεσκευασμένος ^d ἦει, ὥστε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ σίτου ὄψον αὐτῷ εἶναι· ποτὸν δὲ πᾶν ἠδύ ἦν αὐτῷ, διὰ τὸ μὴ πίνειν, εἰ μὴ διψῶη. Εἰ δὲ ποτε κληθεὶς ἐβελήσειεν ἔλθειν ἐπὶ δεῖπνον, ὃ τοῖς πλείστοις ἐργωδέστατόν ἐστιν, ὥστε φυλάξασθαι τὸ ὑπὲρ τὸν ^e καιρὸν ^f ἐμπίπλασθαι, τούτο ῥαδίως πάνυ ἐφυλάττετο· τοῖς δὲ μὴ δυναμένοις τούτο ποιεῖν συνεβούλευε φυλάττεσθαι τὰ ^g ἀναπειθόντα μὴ πεινῶντας ἐσθίειν, μηδὲ διψῶντας πίνειν· καὶ γὰρ τὰ λυμαινόμενα γαστέρας καὶ κεφαλὰς καὶ ψυχὰς, ταῦτα ἔφη ⁴⁰ εἶναι. ^h Οὐκ οἶεσθε δ', ἔφη ἐπισκάπτων, καὶ τὴν Κίρκην ὅς ποιεῖν τοιούτοις πολλοῖς δειπνίζουσαν· τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα Ἐρμού τε ὑποθημοσύνη, καὶ αὐτὸν ἐγκρατῆ ὄντα, καὶ ἀποσχόμενον ⁱ τοῦ ὑπὲρ τὸν καιρὸν τῶν τοιούτων ἀπτεσθαι, διὰ ταῦτα οὐ γενέσθαι ὑν; Τοιαῦτα μὲν περὶ τούτων ἐπαιζεν, ἅμα σπουδάζων ἀφροδισίων δὲ παρήνει τῶν καλῶν ἰσχυρῶς ἀπέ-

44.

^a Sic A. Scil. I. 3, 5.

^b τι δαιμόνιον] τις δαιμόνιος Trinc.

^c τοσοῦτω] τοσοῦτον B.m.p.Trinc.

^d ἦει] εἴη B. m. p. Trinc.

^e καιρὸν] κόρον A. B. m. s.

^f ἐμπιπλάσθαι] ἐμπίπλασθαι B. m. s.

^g πειθόντα] ἀναπειθόντα A. B. m.

s. φυλάττεσθαι, μὴ πεινῶντα ἐσθίειν

Trinc. et mox διψῶντα—γαστέρα.

^h οὐκ οἶεσθε A. et B. sed uter-

que a m. s. Vulgo om. οὐκ.

ⁱ τὸ] τοῦ A. B. uterque m. s.

^k καιρὸν] κόρον A. ex em. B.

m. s.

Z 3

χεσθαι· οὐ γὰρ, ἔφη, ῥάδιον εἶναι ¹ τῶν τοιούτων ἀπτόμενον σωφρονεῖν.

45 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων.

Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἄρα καλὸν καὶ μεγαλεῖον ⁵⁰ νομίζεις εἶναι καὶ ἀνδρὶ καὶ ^b πόλει κτῆμα, ^c ἐλευθερίαν; Ὡς οἷόν τέ γε μάλιστα, ἔφη; Ὅστις οὖν ἀρχεται ὑπὸ τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, καὶ διὰ ταύτας μὴ δύναται πράττειν τὰ βέλτιστα, ^d νομίζεις τοῦτον ἐλεύθερον εἶναι; Ἠκιστα, ἔφη. Ἴσως γὰρ ἐλεύθερον φαίνεται σοι τὸ πράττειν τὰ βέλτιστα· εἶτα τὸ ἔχειν τοὺς κωλύοντας τὸ ταῦτα ποιεῖν ἀνελεύθερον νομίζεις; Παντάπασι, ἔφη. ^e Παντάπασι ἄρά σοι δοκοῦσιν οἱ ἀκρατεῖς ἀνελεύθεροι εἶναι; Νῆ τὸν Δί' εἰκότως. Πότερα δέ σοι δοκοῦσιν οἱ ἀκρατεῖς κωλύεσθαι μόνον τὰ κάλλιστα πράττειν, ἢ καὶ ἀναγκάζεσθαι τὰ αἰσχίστα ποιεῖν; Οὐδὲν ἦττον ἔμοιγ', ἔφη, δοκοῦσι ταῦτα ἀναγκάζεσθαι, ἢ ἐκεῖνα κωλύεσθαι. Ποίους δέ τινες δεσπότας ἡγῆ τοὺς τὰ μὲν ἄριστα κωλύοντας, τὰ δὲ κάκιστα ἀναγκάζοντας; Ὡς δυνατὸν νῆ Δί', ἔφη, κακίστους. Δουλείαν ^f δὲ ποίαν κακίστην νομίζεις εἶναι; Ἐγὼ μὲν, ἔφη, τὴν ^g παρὰ τοῖς κακίστοις ¹⁰ δεσπότηαις. Τὴν κακίστην ἄρα δουλείαν οἱ ἀκρατεῖς δουλεύουσιν; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Σοφίαν δὲ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν οὐ δοκεῖ σοι ἀπείργουσα τῶν ἀνθρώπων ἢ ἀκρασία εἰς τοῦναντίον αὐτοὺς ἐμβάλλειν; ἢ οὐ δοκεῖ σοι προσέχειν τε τοῖς ὠφελούσι καὶ καταμανθάνειν αὐτὰ κωλύειν, ἀφέλκουσα ἐπὶ τὰ ἡδέα; καὶ πολλάκις αἰσθανομένους τῶν ἀγαθῶν τε καὶ τῶν κακῶν ἐκπλήξασα ποιεῖν τὸ χεῖρον ἀντὶ τοῦ βελτίονος αἰρεῖσθαι; Γίνεται ταῦτο, ἔφη. Σωφρο- ²⁰

¹ τῶν] τὸν Trinc.

45.

^a Sic A. Scil. IV. 5, 2.

^b πόλει om. A. πόλει καὶ κτῆμα Trinc. B. m. p.

^c ἐλευθερίαν] ἐλευθέριον A.

^d νομίζεις usque ad ἔχειν habet B. in marg. νομίζεις — βέλτιστα om. Trinc.

^e παντάπασι] παντάπασί γ' A.

^f δὲ om. A. Trinc.

^g παρὰ κ.] παρὰ τοῖς κ. A.

σύνην δὲ, ὧ Εὐθύδημε, τίνι ἂν φαίημεν ἥττον ἢ τῷ ἀκρατεῖ προσήκει; αὐτὰ γὰρ δήπου τὰ ἐναντία σωφροσύνης καὶ ἀκρασίας ἔργα ἐστίν. Ὁμολογῶ καὶ τοῦτο, ἔφη. Τοῦ δ' ἐπιμελεῖσθαι ὧν προσήκει, οἶει τι ^h κωλυτικώτερον ἀκρασίας εἶναι; Οὐκ οὖν ἔγωγε, ⁱ ἔφη. Τοῦ δὲ ἀντὶ τῶν ἀφελούντων τὰ βλάπτοντα προαιρεῖσθαι ποιούντος, καὶ τούτων μὲν ἐπιμελεῖσθαι ἐκείνων δὲ ἀμελεῖν πείθοντος, καὶ τοῖς σωφρονούσι τὰ ἐναντία ποιεῖν ἀναγκάζοντος, οἶει τί ἀνθρώπῳ κάκιον ³⁰ εἶναι; Οὐδὲν, ἔφη. Οὐκ οὖν τὴν ἐγκράτειαν τῶν ἐναντίων ἢ τὴν ἀκρασίαν εἰκὸς τοῖς ἀνθρώποις αἰτίαν εἶναι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκ οὖν καὶ τὸ τῶν ἐναντίων τὸ αἴτιον εἰκὸς ἄριστον εἶναι; Εἰκὸς γὰρ, ἔφη. Ἐοικεν ἄρα, ἔφη, ὧ Εὐθύδημε, ἄριστον ^k ἀνθρώπῳ ἐγκράτειαν εἶναι; Εἰκότως γὰρ, ἔφη, ὧ Σώκρατες. Ἐκεῖνο δ', ἔφη, ὧ Εὐθύδημε, ἤδη πῶποτε ἐνεθυμήθης; Ποῖον; ἔφη. Ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἡδέα, ἐφ' ἅπερ μόνα δοκεῖ ἡ ἀκρασία τοὺς ἀνθρώπους ἄγειν, αὐτὴ μὲν οὐ δύναται ἄγειν, ἢ δ' ἐγκράτεια πάντων μάλιστα ἡδεσθαι ποιεῖ. ⁴⁰ Πῶς; ἔφη. Ὡςπερ ἢ μὲν ἀκρασία οὐκ ἐῷσα καρτερεῖν, οὔτε λιμὸν, οὔτε δίψος, οὔτ' ἀφροδισίων ἐπιθυμίαν, οὔτε ἀγρυπνίαν, (δι' ὧν μόνον ἔστιν ἡδέως μὲν φαγεῖν τε καὶ πιεῖν καὶ ἀφροδισιάσαι, ἡδέως δ' ἀναπαύσασθαι τε καὶ κοιμηθῆναι, ^m καὶ περιμείναντας καὶ ἀνασχομένους ἕως ἂν ταῦτα ὡς ἐνὶ ἡδιστα γένηται,) κωλύει τοῖς ἀναγκαιοτάτοις τε καὶ συνεχεστάτοις ⁿ ἀξιολόγως ἡδεσθαι. Ἡ δ' ἐγκράτεια μόνη ποιοῦσα καρτερεῖν τὰ εἰρημένα, μόνη καὶ ἡδεσθαι ποιεῖ ⁵⁰ ἀξίως μνήμης ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις. Παντάπασιν, ἔφη, ἀληθῆ λέγεις. Ἀλλὰ μὴν τοῦ μαθεῖν τί καλὸν καὶ ἀγαθὸν, καὶ τοῦ ἐπιμεληθῆναι καὶ τῶν τοιούτων τινὸς, δι' ὧν ἂν τις καὶ

^h κωλυτικώτερον] λυτικώτερον Gesneri margo.

ⁱ ἔφη] φημι Trinc.

^k ἀνθρώπῳ] ἀνθρώπων Trinc.

^l ὡςπερ] om. A. Trinc.

^m καὶ περιμείναντας] καὶ om. Trinc.

ⁿ ἀξιολόγως] ἀξιολόγως A. Trinc.

τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καλῶς διοικήσειε, καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς οἰκονομήσειε, καὶ φίλοις καὶ πόλει ὠφέλιμος γένοιτο, καὶ ἐχθροὺς κρατήσειεν, ἀφ' ὧν οὐ μόνον ὠφέλεια, ἀλλὰ καὶ ἡδοναὶ μέγιστα γίγνονται, οἱ ὁ μὲν ἐγκρατεῖς ἀπολαύουσι πράττοντες αὐτὰ, οἱ δὲ ἀκρατεῖς οὐδενὸς μετέχουσι τῶ¹ γὰρ ἂν ῥῆττον φήσαιμεν τῶν τοιούτων προσήκειν, ἢ ὃ ἥκιστα ἔξεστι ταῦτα πράττειν, κατεχομένῳ ἑπὶ τῷ σπουδάζειν περὶ τὰς ἐγγυτάτω ἡδονάς; Καὶ ὁ Εὐθύδημος, Δοκεῖς μοι, ἔφη, ὃ Σώκратες, λέγειν, ἵως ἀνδρὶ ἥττονι τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν πάμπαν οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἢ προσήκει. Τί γὰρ διαφέρει, ὃ Εὐθύδημε, ἄνθρωπος ἀκρατῆς θηρίου τοῦ ἀκρα-¹⁰ τεστάτου; ὅστις γὰρ τὰ μὲν κράτιστα μὴ σκοπεῖ, τὰ ἥδιστα δ' ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖ ποιεῖν, τί ἂν ὡ διαφέρει τῶν ἀφρονεστάτων βοσκημάτων; ἀλλὰ ἄ τοῖς ἐγκρατεῖσι μόνοις ἔξεστι σκοπεῖν τὰ κράτιστα τῶν πραγμάτων, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, ἢ καὶ διαλέγοντας ἢ κατὰ γένη τὰ μὲν ἀγαθὰ προαιρεῖσθαι, τῶν δὲ κακῶν ἀπέχεσθαι, καὶ οὕτως, ἔφη, ἀρίστους τε καὶ εὐδαιμονεστάτους ἀνδρας γίγνεσθαι, καὶ διαλέγεσθαι δυνατωτάτους. Ἐφη δὲ καὶ τὸ διαλέγεσθαι ὀνομασθῆναι ἐκ τοῦ συνιόντας κοινῇ βουλευέσθαι διαλέγοντας κατὰ γένη τὰ πράγματα.

ΠΕΡΙ ΑΚΡΑΣΙΑΣ. ΙΗ.

¹ Ἄ Σοφοκλέους.

Τί ταῦτ' ἐπαινεῖς; πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ ἥσσω μὲν ὀργῆς ἐστὶ, τοῦ δὲ νοῦ κενός.

30

^ο μὲν γὰρ] γὰρ om. A. Trinc.

^ρ ἥττον] A. m. p. ponit ante προσήκειν.

^ι ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ Trinc.

^ι ὡς om. A.

^ς προσήκει] προσήκειν A.

^τ ἀκρατεστάτου] ἀμαθεστάτου Gesneri margo.

^υ ὅστις] οὗτος A.

^ω διαφέρει] διαφέρει A.

^χ τοῖς] τοι B. m. p. Trinc.

^ψ διαλέγοντας] καὶ διαλέγοντας A. Trinc.

^ζ καὶ τὰ] κατὰ A. Trinc.

I.

^α Sic A. Trinc. Fragm. inc. 14.

^b φιλεί δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην,
ἄκων ἀκούειν, οὐς ἐκὼν εἶπεν κακῶς.

2 ^a Σκληρίου.

Ὡς οὐκ ἀνεκτὸς, ὅστις ἢ πάροις ὦν,
ἢ καὶ μεμηνῶς, εἰς μὲν αὐτὸν ἀσφαλῆς
αἰεὶ ποτ' ἐστίν, εἰς δὲ τοὺς ^b πέλας νοσεῖ.

3 ^a Ἐρατοσθένους.

Οἴνος ^b τοι πυρὶ ἴσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρα
ἔλθῃ, κυμαίνει δ' οἷα Λίβυσσαν ἄλα
βορρῆς ἢ νότος, ^c τὰ δὲ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν, ^d ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

40

4 ^a Μενάνδρου.

Ὁ πολὺς ἀκρατος, ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν.

5^a Οὐ γὰρ τὸ πλῆθος, ἂν σκοπῇ τις, τοῦ ποτοῦ
ποιεῖ παροινεῖν, τοῦ ^b πίοντος δ' ἡ φύσις.

6 ^a Φιλήμονος.

^b Τί (δὴ) ζῆν ὄφελος ὧ μὴ ἔστι τὸ ζῆν εἰδέναι;

7^a Ἄλλ' οἶνος ἦν· οὐδεὶς δὲ μεθύων, ἂν σκοπῆς.

ὅς οὐχὶ δοῦλός ἐστι τοῦ πεπωκέναι.

ὅσα μὲν οὗτος ἠνάγκαζεν, ἐποίουν ταῦτ' ἐγώ.

ὁ πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, Νικοφῶν.

^b Clemens Alex. Præd. II. 113.
GROTIUS annot. MSS. ἐπανεῖς—
ἦσσαν Trinc.

Ib. κακῶς] λόγους B. m. s.

2.

^a Sic A. Trinc.

^b πέλας] πολλούς A.

3.

^a Sic A. Trinc.

^b τῆ πυρὶ] Ita citat Hesychius
in voce καρθηκιῶντες. Vulgo heic
editur οἴνος τε. At apud Athenæum
II. [p. 36 F.] οἴνος τοι. GROTIUS.

^c τὰ δὲ καὶ] Apud Athenæum

τὰ δὲ τοι. GROTIUS.

^d ἐκ δ'] ἐπὶ δ' B. m. p. Trinc.

4.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 210.

5.

^a Cum præced. jungit Trinc.

^b πίοντος vulgo.

6.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 344.

^b τὶ δὴ ζῆν] Induxi δὴ quod in
vulgatis supererat. GROTIUS.

7.

^a Cum præced. jungit Trinc.

- 8 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Ἄπας πονηρὸς οἶνος ὁ πολὺς ἐστὶ αἰεί.
- 9 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 ἐμεθύον· ἰκανὴ πρόφασις εἰς θ' ἀμαρτάνειν. 50
- 10 ^a Θεόγνιδος.
 Πολλῶ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
 ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῦν' ἐθέλουσιν ἔχειν.
- 11 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
^b Αἰσχροὺ τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι ^c νήφουσιν εἶναι,
 αἰσχροὺν ^d δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει.
- 12 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Οἶνος πινόμενος πολὺς, κακός· ἦν δέ τις αὐτὸν
 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.
- 13 ^a Αἰσχύλου.
 Κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νῦν.
- 14 ^a Θεόγνιδος.
 Ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι ἐκεῖνος
 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς, οὐδὲ νόου.
 μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ ^b νήφουσι γίνεται αἰσχροῦ,
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδὲν, ὅτ' ἂν μεθύῃ,
 τὸ πρὶν εἰς σῶφρων, τότε νήπιος. Ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γιγνώσκων, μὴ πίν' οἶνον ὑπερβολάδην. 10

8.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

9.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

10.

^a Sic A. Trinc. Sc. v. 605.

11.

^a Sic A. Sc. v. 627. Deest lemma Trinc.^b αἰσχροὺν] ἐχθρὸν in utroque versu Gesneri margo, A. Arsen. Voss. τι pro τοι Trinc.^c νήφουσιν] νήφουσιν Gesneri margo A. Voss.^d δ' om. Voss. μένει A. pro μένη.

12.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Scil. v. 509.

13.

^a Sic A. Trinc. Sc. Fr. 13.

14.

^a Sic A. Trinc. Sc. v. 479.^b νήφουσι γίνεται Voss. νήφουσι γίνεται A. B. m. sec.

- ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο, μὴ ὄσέ βιάσθῃ
 γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον.
- 15 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
^b Ἄφρονος ἀνδρὸς ἄγαν καὶ σώφρονος οἶνος, ὅτ' ἂν δὴ
 πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.
- 16 Ἐν πυρὶ μὲν χρυσοῦν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
 γιγνώσκουσ'· ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον,
 καὶ μάλα περ πιυτοῦ κακότητα δὲ πᾶσαν ἐλέγχει,
 ὥστε καταισχύνειν καὶ τὸν ἔοντα σοφόν. 20
- 17 Οἰνοβαρέω κεφαλὴν, Ὀνομάκριτε, καὶ με βιάται
 οἶνος· ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ^b ταμίης
 ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστὰς
 πειρήσω, μὴ πως καὶ πόδας οἶνος ἔχη,
 καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μὴ τι μάταιον
 ἔρξω θωρηχθεῖς, καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.
- 18 ^a Ὀμήρου.
 Οἶνος δὲ πολύφρονά περ μάλ' αἰῆσαι, 30
 καί θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκε,
 καὶ τι ἔπος ^b προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
- 19 ^a Μενάνδρου.
 Χαλεπὸν ὅτ' ἂν τις ὦν ^b πῖν πλέον λαλή,
 μηδὲν κατειδῶς, ἀλλὰ προσποιούμενος.
- 20 ^a Εὐριπίδου Αὐγῆς.
 Νῦν δ' οἶνος ἐξέστησέ μ'· ὁμολογῶ δέ σε
 ἀδικεῖν, ^b τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐχ ἑκούσιον.

^c σε] δὲ A. Trinc. Paullo ante
 l. μεθύειν, pro μεθύων.

^b προέηκεν] προέειπεν B. m. p.
 προέοικεν Trinc.

15.

^a Sic A. v. 497. Deest lem. Tr.19.
^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 210.

17.

^a ταμίης ἡμετέρης] ταμῖν ὁ μετέρης
Trinc.^b πῖν] πίνῃ Trinc. Gesn. MSS.

20.

18.

^a Sic A. Trinc. Od. Ξ. 463.^a Sic A. Fr. 8. Simpl. Εὐριπίδου Tr.
^b τὸ δ'] Ita MS. A. vulgo male
abest δ'. GROTIUS. Sic Trinc.

21 ^a Φιλιππίδου.

Οὐκ ἔστιν, ἐμεθύσθην πάτερ, λέγοντα [^b νῦν,]
 ἡμαρτον, ὥστε ^c πρὸς σέ με συγγνώμης τυχεῖν.
 ὁ γὰρ εἰς τὸν ἀσθενῆ βία τί, Πάμφιλε,
 ποιῶν, ὑβρίζειν, οὐχ ἀμαρτάνειν δοκεῖ.

40

22 ^a Πανυάσιδος.

Ξεῖν ἄγε δὴ καὶ πῖν', ἀρετῆ ^b νύ τις ἔστι καὶ αὐτῆ,
 ὅς κ' ἀνδρῶν πολὺ πλεῖστον ἐν εἰλαπίνῃ μεθῦ πίνῃ
 εὔ καὶ ἐπισταμένως, ἅμα τ' ἄλλον φῶτα ^c κελεύῃ.
 ἴσον θ' ^d ὅστ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ ^e θοὸς ἀνὴρ
 ὑσμίνας διέπων ταλαπενθείας, ^f ἔνθα δὲ παῦροι
 θαρσαλέοι τελεθουσι, μένουσί τε θοῦρον Ἄρηα.
 τοῦ μὲν ἐγὼ θείμην ἴσον κλέος, ὅστ' ἐνὶ δαιτὶ
 τέρπηται παρεῶν, ἅμα τ' ἄλλον λαὸν ^g ἀνάγῃ.
 οὐ γὰρ μοι ζῶειν γε δοκεῖ βροτὸς, οὐδὲ βιῶναι
 ἀνθρώποιο βίον ταλασίφρονος, ὅστις ἀπ' οἴνου
 θυμὸν ἐρητύσας πίνει ποτὸν ^h ἄλλο νεόφρων.
 οἶνος γὰρ πυρὶ ἴσον ἐπιχθόνοισιν ὄνειαρ
 ἐσθλὸν, ἀλεξίκακον, ⁱ πάσης συνοπηθῶν ἀοιδῆς.

50

21.

^a Sic A. Trinc.^b νῦν om. A. Trinc. Addidit Gesnerus in ed. prima 1543.

^c πρὸς ἐμέ] Ita recte MS. A. non ut vulgo πρὸς σέ με. GROTIUS. Pro πρὸς σέ με Grotius posuit πρὸς ἐμέ, quod hac in structura mihi Græcum non videtur. πρὸς mutetur in πατρός, λέγοντα νῦν cum cl. Ruhnkenio in οὐ δέον τὰ νῦν, sententia inerit commoda sic scriptis: Ἐμεθύσθην, πάτερ, οὐ δέον τὰ νῦν ἡμαρτον, ὥστε πατρός ἐμέ συγγνώμης τυχεῖν. Γ. οὐκ ἔστιν . . . Ὁ γὰρ εἰς τὸν ἀσθενῆ κ. τ. λ. VALCKEN. Eurip. Hippol. 1326. Paulo aliter idem in notis MSS. " Π. οὐκ ἔστιν" ε. π. ἀέκων τὰ νῦν (vel οὐχ

ἐκὼν τὰ νῦν) ἤ. ὅστε πατρός ἐμέ σ. τ. (hoc quidem excusari non potest: omisit Stobæus, ut sæpe, intermedia: vid. Menandrea, quæ proxime præcedunt) Γ. ὁ γὰρ etc."

22.

^a Sic Froben. Πανυασσίδου Trinc. Deest locus A.^b δέ τις] νύ τις Voss. Arsen. B. m. sec. τις Trinc.^c κελεύῃ] κελεύει Voss. Trinc.^d ὅστ'] ὅς Voss. N. Trinc.^e θοὸς] θεός B. m. p. Trinc.^f ἔνθα δὲ] ἔνθα τε Trinc.^g ἀνάγῃ] ἀνάγει Voss.^h ἄλλο νεόφρων] ἄλλ' ἐνεόφρων VALCKEN.ⁱ πάσης—ἀοιδῆς.] Rectius hoc

^k ἐν μὲν γὰρ θαλίης ἱερὸν μέρος, ἀγλαίης τε,
 ἐν δὲ χοροϊτυπίης, ἐν δ' ἰμερτῆς φιλότητος.
 (^l ἐν δὲ τε μὲν θήρης, καὶ δυσφροσύνης ἀλεγεινῆς.)
 τῷ σε χρὴ παρὰ δαιτὶ ^m δεδεγμένον εὐφρονι θυμῷ
 πίνειν, μηδὲ βορῆ κεκακωμένον ἥτε γῦπα
 ἦσθαι πλημμύροντα, λελασμένον εὐφροσυνάων.

23 ^a Πυθάγορου.

Ἐλεύθερον ἀδύνατον εἶναι τὸν ^b πάθει δουλεύοντα καὶ ὑπὸ
 παθῶν κρατούμενον.

24 ^a Χρυσίππου.

Μικρὰν φασὶ μανίαν εἶναι τὴν μέθην.

25 ^a Πυθαγόρας ἔλεγε, τὴν μέθην μανίας εἶναι μελέτην. 10

26 ^a Ἀναχάρσιδος.

Ἀνάχαρσις ἔφη, κίρναμένου κρατῆρος ἐφεστίου, τὸν μὲν
 πρῶτον ^b ὑγείας πίνεισθαι· τὸν δὲ δεύτερον, ἡδονῆς· τὸν δὲ τρί-
 τον, ὕβρεως· τὸν δὲ τελευταῖον, μανίας.

27 ^a Ἀντισθένης.

Τὰς μὴ κατὰ θύρας, φησὶν ὁ Ἀντισθένης, εἰσιούσας ἀπο-
 λαύσεις δέησει ἢ ^b σχασθῆναι, ἢ ἐλλεβορισθῆναι, ἢ πάντως
 λιμαυχονηθῆναι, κακὰς ἀμοιβὰς ^c ἐκτίνοντα τῆς προγεγενη-

quam quod apud Athenæum legi-
 tur lib. II. [p. 37. A.] πάση—άνη.

GROTIUS.

Ib. πάσης σ. αἰδῆς] πάση σ. αἰδῆ
 VALCKEN.

^k ἐν μὲν] ἐκ μὲν B.

^l Parenthesi inclusa, non bene
 huc quadrare videntur. GESNER.
 Qui heic in vulgatis sequitur ver-
 sus, Ἐν δὲ τε μὲν θ. κ. δ. α. aut
 aliunde infartus est aut a sciolo
 adscriptus. Neque apud Athe-
 næum ubi idem hic locus citatur
 quicquam ejus apparet. GROTIUS.

^m δεδεγμένον] Lege ex Athenæo
 δεδευμένον. Mox rectius Athenæus
 βορῆς κεκορημένον. VALCKEN.

23.

^a Sic A. Deest Trinc.

^b πάθει δουλεύοντα] τὸν πάθει δου-
 λείοντα καὶ ὑπὸ παθῶν κρατούμενον A.

24.

^a Sic A. Deest Trinc.

25.

^a Deest A. cf. Menag. Diog.
 Laert. VIII. 9.

26.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ὑγείας] ὑγιείας A. et mox ὕβρεως.
 cf. Menag. Diog. Laert. I. 103.

27.

^a Sic A. Trinc.

^b σχασθῆναι] χασθῆναι margo
 Gesneri. Mox ἢ ἐλλεβορισθῆναι ha-
 bet A. in marg. Vide supra VI. 2.

^c ἐκτίνοντα] ἐκτείνοντα A. ἐκτί-
 νοντα B. m. sec.

μένης ἀπληστίας ἕνεκα μικρᾶς καὶ ὀλιγοχρονίου ἡδονῆς. 20
28 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναῖκα παιδευτέον.

Τῷ ^b Διονύσῳ νάρθηκα καὶ λήθην συγκαθιερούσιν, ὡς μὴ
δέον μνημονεύειν τῶν ἐν οἴνῳ πλημμεληθέντων, ἀλλὰ νοθε-
σίας παιδικῆς δεομένων. ^c Ὡς συνάδει καὶ τὸ,

Μισῶ μνήμονα συμπόταν.

Ὁ δ' Εὐριπίδης τῶν ἀτόπων τὴν λήθην σοφὴν εἶρηκε.

29 ^a Πλάτωνος.

Μεθύων κυβερνήτης καὶ πᾶς παντὸς ἄρχων ἀνατρέπει πάν-
τα, εἴτε πλοῖον, εἴτε ἄρμα, εἴτε στρατόπεδον, εἴτε ὅ τι ποτὲ
εἴη τὸ κυβερνώμενον ὑπ' αὐτοῦ.

30 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ μόνον, ὡς εἴκεν, ὁ γέρον δὲ παῖς γίνοιτ' ἂν, ἀλλὰ καὶ 30
ὁ μεθυσθεῖς.

31 ^a Δημοκρίτου.

^b Ὑγιεῖν εὐχαῖς παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι, τὴν δὲ
ταύτης δύνάμιν ^c παρ' ἑαυτοῖς ἔχοντες οὐκ ἴσασιν· ἀκρασίῃ
δὲ τὰναντία πρήσσοντες, αὐτὰι προδύται τῆς ὑγείης τῆσιν
ἐπιθυμίῃσι γίγονται.

32 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναῖκα παιδευτέον.

^b Ἀμαθίην, ὡς φησιν Ἡράκλειτος, καὶ ἄλλως κρύπτειν
ἔργον ἐστίν, ἐν οἴνῳ δὲ χαλεπώτερον· καὶ Πλάτων δὲ φη-
σιν ἐν οἴνῳ τὰ ἤθη φανερὰ γίγνεσθαι. ^c Ὡσπερ καὶ Ὀμηρος,

28.

^a Sic Trinc. Deest locus A.
Vide Sympos. I. 1. p. 612. D.
Fragm. XXI. 4.

^b Διονυσίῳ] Διονύσῳ A. B. Voss.
^c ὡς — μνημοσύναν ποτάν. Trinc.
Euripidis locus est Orest. 213.

29.

^a Sic A. Trinc. Legg. I. p. 646.

30.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Locus est Platonis Comici, apud
Scholiastam Aristoph. Nub. 1419.
citati, iudice Fischero ad Æschi-

nis Socrat. Dial. 3. p. 113.

31.

^a Sic A. Trinc.

^b Ὑγιεῖν εὐχαῖς] Ὑγιεῖν εὐχὴν A.
B. Ὑγιεῖν εὐχὴν N. Trinc. Voss.
Arsen.

^c παρ'] ἐν Voss. παρ' ἑαυτῆς Trinc.

32.

^a Sic A. Simpl. Πλουτάρχου
Trinc. Vide Fr. XXII.

^b ἀμαθίαν] ἀμαθίην Voss.

^c Ὡσπερ — ἀλλοδαπῇ om. Trinc.
et credo N.

οὐδὲ τραπέζῃ

^d γνώτην ἀλλήλων.

40

33 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Σοφοκλῆς ἐμέμφετο Αἰσχύλῳ, ὅτι μεθύων ἔγραφε· καὶ γὰρ εἰ τὰ δέοντα ποιεῖ, φησὶν, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε.

34 ^a Πυθαγόρου.

Πυθαγόρας ^b ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν οἰνόφλυξ τοῦ μεθύειν παύσαιτο· εἰ συνεχῶς, ἔφη, θεωροίη τὰ ὑπ' ^c αὐτοῦ πρασσόμενα.

35 Ἀνάχαρσις ^a ἔφη, ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν τις μὴ μεθύσκοιτο·

^b εἰ, φησὶν, ὁρώη τοὺς μεθύοντας ὅσα ποιοῦσιν.

36 ^a Δημοκρίτου.

Ἵσσοι ἀπὸ γαστρὸς τὰς ἡδονὰς ποιοῦνται, ὑπερβεβληκότες ⁵⁰ τὸν καιρὸν, ἐπὶ βρώσεσιν ἢ πόσεσιν ἢ ἀφροδισίοις, ἐν τοῖσι πᾶσιν αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται, ὀκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν, αἱ δὲ λύπαι πολλαί. Τοῦτο μὲν γὰρ τὸ ἐπιθυμεῖν αἰεὶ τῶν αὐτῶν πάρεστι, καὶ ὀκότ' ἂν γένηται, ὀκοῖαν ἐπιθυμέουσι, διὰ ταχέος τε ἢ ἡδονῆ παροίχεται, καὶ οὐδὲν ἐν ^b αὐτοῖσι χρηστόν ἐστίν, ἀλλ' ἢ τέρψις βραχεῖα, καὶ αὐθις τῶν αὐτῶν δεῖ.

37 ^a Πλάτωνος.

Ἵσστις σῶμα θεραπεύει, τὸ ἑαυτοῦ οὐχ ἑαυτὸν θεραπεύει·

^d γνώτην ἀλλοδαπῇ] γνώτην ἀλλ' ἢ δῶν A. Emendavit ex Odys. φ.
35. Wytttenbachius.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Plutarecho tribuit Wytttenbach.

^b ἐρωτηθεὶς π. α. ο.] ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος οἰνόφλυγος πῶς ἂν τ. μ. A. B. m. s.

^c αὐτοῦ] αὐτῶν A.

35.
^a ἔφη om. A. v. Menag. ad Diog. Laert. I. 103.

^b εἴ φησιν] ἔφη εἰ Voss. ἔφησεν A. φησιν om. Trinc.

36.
^a Sic Trinc. Deest locus A.
^b αὐτοῖσι] αὐταῖσι B. et mox ἢ τέρψις pro ἢ τ.

37.
^a Sic A. Deest lemma Trinc.

ὅστις δὲ χρήματα, οὐθ' ἑαυτὸν, οὔτε τὰ ἑαυτοῦ, ^b ἀλλ' ἐτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτοῦ.

38 ^a Μουσωνίου ἐκ τοῦ Περί Τροφῆς.

Αἰσχιστον, ἔφη, γαστριμαργία καὶ ὀψοφαγία ἐστίν, οὐκ ἀντερῆι οὐδεῖς. Σκοποῦντας δὲ ὅπως διαφεύζονται ταῦτα, πάντῳ ὀλίγους ἤσθημαι ἐγώ· τοὺς δὲ πολλοὺς ὀρῶ καὶ ^b ἀπόντων ὀρεγομένους τῶν τοιοῦτων βρωμάτων, καὶ παρόντων ^c ἀπέχεσθαι μὴ δυναμένους, καὶ χρωμένους αὐτοῖς, ὅτ' ἂν χρῶνται, ἀφειδῶς, ¹⁰ ὡς καὶ πρὸς βλάβην χρῆσθαι τὴν τοῦ σώματος. Καίτοι γαστριμαργία τί ἂν εἴη ἄλλο, ἢ ἀκρασία περὶ τροφήν, δι' ἣν ἄνθρωποι τὸ ἡδὺ τὸ ἐν σίτῳ τοῦ ὠφελίμου προτιμῶσι; καὶ ὀψοφαγία δὲ, οὐδὲν ἕτερον ἐστίν, ἢ ἀμετρία περὶ χρῆσιν ^d ὄψου. Πανταχοῦ δὲ κακὸν οὔσα ἢ ἀμετρία, ἐν τοῖς μάλιστα τῆδε τὴν ἑαυτῆς ἐπιδείκνυται φύσιν, παρεχομένη τοὺς ὀψοφάγους ἀντὶ ἀνθρώπων ὑσὶν ἢ κυσὶν ὁμοιομένους τὴν λαβρότητα, καὶ εὐσχημονεῖν μὴ δυναμένους, ^e οὐ ταῖς χερ- ²⁰ σιν, οὐ τοῖς ὄμμασιν, οὐ τῇ καταπόσει· οὕτως ἄρα αὐτοὺς ἐξίστησιν ἢ ἐπιθυμία τῆς ἐν ὄψῳ ἡδονῆς. Ὅτι μὲν δὴ οὕτως ἔχειν πρὸς τροφήν αἰσχιστόν ἐστι, γινώριμον, ἐν ᾧ γε ζώοις ἄφροσι μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φρονίμοις ὁμοιούμεθα. Αἰσχιστου δὲ τούτου ὄντος, κάλλιστον ἂν εἴη τὸναντίον, τάξει καὶ κοσμίως ἐσθίειν, καὶ τὴν σωφροσύνην ἐνταῦθα ἐπιδείκνυσθαι πρῶτον, ^f οὐκ ὄν ῥάδιον, ἀλλὰ δεόμενον πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ^g ἀσκήσεως [καθόλου ^h μὲν ἴσως τὸ σωφρονεῖν.] ³⁰

^b ἀλλ' ἐ. π. τ. ε. habet A. inter lineas. ἐτι τὰ π. B.

38.

^a Sic A. ἐκ τῶν π. τ. Trinc.

^b ἀπόντων] ἀπάντων B.

^c ἀπέχεσθαι] ἐπέχεσθαι A.

^d ὄψου] ὄψου ἐστίν A. ubi post δυναμένους male repetuntur quædam e superioribus.

^e οὐ ταῖς] ἐν ταῖς B.

^f οὐκ ὄν] οὐκ ἂν A.

^g In solo B. abest καθόλου μὲν ἴσως τὸ σωφρονεῖν, quod, cum glossema sit ex margine ad οὐκ ὄν ῥάδιον (cui subjectum esse videatur) uncis inclusi. Eadem suspicatus est Jacobs. p. 240. Schow.

^h καὶ καθόλου Gesneri margo.

ⁱ Διὰ τί δὴ τοῦτο; ὅτι πολλῶν ἡδονῶν οὐσῶν, αἱ τὸν ἄνθρωπον ἀναπειθουσιν ἀμαρτάνειν καὶ ἐνδιδόναι αὐταῖς βιάζονται παρὰ τὸ συμφέρον, δυσμαχωτάτη εἶναι κινδυνεύει πασῶν ἢ περὶ τροφήν ἡδονή. Ταῖς μὲν γὰρ ἄλλαις ἡδοναῖς σπανιώτερον ὀμιλοῦμεν, καὶ ἐνίων γε μῆνας καὶ ἐνιαυτοὺς ὅλους ἀπέχεσθαι δυνάμεθα· ταύτης δὲ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν πάντως πειρᾶσθαι ἀνάγκη, καὶ τὰ γε πολλὰ, δις ἐκάστης ἡμέρας· 40 οὐ γὰρ ἐνὶ ζῆν ἄλλως τὸν ἄνθρωπον. Ὡσθ' ὅσω πλεονάκις τῆς ἐν βρώσει ἡδονῆς πειρώμεθα, τοσούτω πλείους οἱ ἐνταῦθα κίνδυνοι. Καὶ μὴν καθ' ἐκάστην προσφορὰν τροφῆς, οὐχ εἰς κίνδυνος ἀμαρτήματος, ἀλλὰ πλείονες. Καὶ γὰρ ὁ ^k παραπλείων ἢ δεῖ ἐσθίειν, ἀμαρτάνει· καὶ ὁ κατασπεύδων ἐν τῷ ἐσθίειν, οὐδὲν ἤττον· καὶ ὁ μολυνόμενος ὑπὸ τοῦ ὄψου μᾶλλον ἢ χρῆ, καὶ ὁ τὰ ἡδία τῶν ὑγιεινοτέρων βρώματα προτιμῶν, καὶ ὁ μὴ νέμων τὰ ἴσα τοῖς συνεσθίουσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη τις ἀμαρτία περὶ τροφήν, ὅτ' ἂν παρὰ καιρὸν προσ- 50 φερώμεθα αὐτήν, καὶ δεόν ἄλλο τι πράττειν, ἀφέμενοι τούτου, ἐσθίωμεν. Τοσούτων δὴ καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀμαρτιῶν οὐσῶν περὶ τροφήν, δεῖ μὲν ἀπασῶν καθαρεύειν αὐτῶν, καὶ μηδεμιᾶ ἔνοχον εἶναι τὸν μέλλοντα σωφρονήσειν. Καθαρεύοι δ' ἂν τις καὶ ἀναμάρτητος εἴη, ἀσκῶν καὶ ἐθίζων αὐτὸν αἰρεῖσθαι σίτον, οὐχ ἵνα ἡδῆται, ἀλλ' ἵνα τρέφῃται, οὐδ' ἵνα λεαίνῃται τὴν κατάποσιν, ἀλλ' ἵνα ῥωννύῃται τὸ σῶμα. Καὶ γὰρ γέγονεν ἢ μὲν κατάποσις, δίοδος εἶναι τροφῆς, οὐχ ἡδονῆς ὄργανον· ἢ δὲ γαστήρ, τοῦ αὐτοῦ χάριν οὐπὲρ ἕνεκα καὶ φυτῶν παντὶ ρίζα γέγονε. Καθάπερ γὰρ ἐκεῖ τρέφει τὸ φυτὸν ἢ ρίζα, ἀπὸ τῶν ἐκτὸς τὴν τροφήν λαμβάνουσα· οὕτω τρέφει τὸ ζῶον ἢ γαστήρ, ἀπὸ τῶν εἰσφερομένων ^l σίτων καὶ ποτῶν.

ⁱ διὰ τί] Addo οὐχ ἥκιστα δὲ περὶ τὴν τροφήν. GESN. in marg.

^k παραπλείων ἤθη.] παρὰ πλείων ἤθη Arsen. Usitatus ἐπιπλείων. ἢ δεῖ

pro ἤθη conj. Gesner. et sic B. ex Gesneri, ut puto, libro. ἢ χρὴ Scho-wius e duobus MSS.

^l σίτων] σιτίων A. B. m. s.

Ὡς περ τε αὖ τούτοις διαμονῆς ἕνεκα συμβαίνει τρέφεσθαι, καὶ οὐχ ἡδονῆς· παραπλησίως καὶ ἡμῖν ζωῆς καὶ ^m φάρμακον ¹⁰ ἢ τροφή τῷ ἀνθρώπῳ ἐστί. Διὸ καὶ προσήκει ἐσθίειν ἡμῖν ἵνα ζῶμεν, οὐχ ἵνα ἡδόμεθα, εἴ γε μέλλομεν ὁ συστοιχεῖν ἀρίστῳ ὄντι τῷ λόγῳ Σωκράτους, ὃς ἔφη τοὺς μὲν πολλοὺς ἀνθρώπους ζῆν ἵνα ἐσθίωσιν, ^p αὐτὸς δὲ ἐσθίειν ἵνα ζῆ. ^q Οὐ γὰρ δὴ ἐπιεικῆς τις βουλόμενος εἶναι ἀνθρώπος, ἀξιώσει παραπλησίος τις εἶναι τοῖς πολλοῖς, καὶ ζῆν ^r ἐπὶ τῷ ἐσθίειν ὥσπερ ἐκεῖνοι θηρώμενοι ἐξ ἅπαντος τὴν ἀπὸ τῆς τροφῆς ἡδονήν.

Ὅτι δὲ καὶ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν ἀνθρώπον, τοῦ σώζεσθαι χάριν, οὐχὶ τοῦ ἡδεσθαι, σῖτα καὶ ποτὰ παρεσκεύασεν αὐ- ²⁰ τοῖς, μάθοι τις ἂν ἐκεῖθεν μάλιστα. ^s Ἡ γὰρ δὴ τροφή ὅτε ἐργάζεται μάλιστα τὸ ἐαυτῆς ἔργον, τότε οὐδαμῶς ^t ἡδεῖ τὸν ἀνθρώπον κατὰ τε τὴν πέψιν καὶ τὴν ἀνάδοσιν, ἀλλὰ τρέφόμεθα μὲν τότε ὑπ' αὐτῆς καὶ ῥωννύμεθα· ἡδόμεθα δὲ ^u τότε οὐδεμίαν ἡδονήν, καίτοι πλείων ὁ χρόνος οὗτός ἐστιν, ἢ ^w ἐν ᾧ ἐσθίομεν. Ἐδει δέ γε, εἴπερ ὁ θεὸς ἡδονῆς χάριν τὴν τροφήν ἐμηχανήσατο ἡμῖν, τὸν πλείω τοῦτον χρόνον ἡδεσθαι ἡμᾶς ὑπ' αὐτῆς, καὶ οὐ τὸν ἐλάχιστον ἐκεῖνον ἐν ᾧ κα- ³⁰ ταπίνομεν. Ἄλλ' ὅμως ^x χάριν ἐκείνου τοῦ ἐλαχίστου χρό-

^m φάρμακον] καὶ φάρμακον Trinc. ζωῆς καὶ φάρμακον A. Arsen. Gesneri margo. Wytttenbachius ad Plutarch. II. p. 159. F. restituendum putat, λιμοῦ φάρμακον ἢ τροφή τῷ ἀνθρώπῳ ἐστί. Gesner. in marg. ed. primæ addo ζωῆς καὶ διαμονῆς.

ⁿ Ib. B. C. W. παραπλησίως καὶ ζωῆς φάρμακον. A. παραπλησίως καὶ ἡμῖν ζωῆς καὶ φ. unitis duabus lectionibus, altera, παραπλησίως καὶ ἡμῖν ζωῆς φάρμακον ἢ τροφή ἐστί: altera, παραπλησίως καὶ ζωῆς φάρμακον ἢ τροφή τῷ ἀνθρώπῳ ἐστί. Antea, παραπλησίως καὶ ἡμῖν φάρμακον ἢ τροφή τῷ ἀνθρώπῳ ἐστί. SCHOW.

^o συστοιχεῖν] στοιχεῖν A. Ars.

Trinc.

^p αὐτὸς] αὐτὸν omnes mss. apud Schowium, quomodo legendum præcepit J. Potterus ad Clement. Alexandr. Pæd. II. p. 162. De sententia Socratis vide Diogen. Laërt. II. 34. ibique Menagium.

^q οὐ γὰρ usque ad ἡδονήν om. A.

^r τῷ] ἐπὶ τῷ Trinc.

^s ἢ γὰρ] καὶ γὰρ B. et mox ἐτι.

^t ἡδεῖ] ἡδύνει Arsen.

^u τότε οὐδεμίαν] οὐδεμίαν τότε A.

^w ἐν ᾧ habet A. in marg. om. in textu, sed ibi suprasc. ἔν.

^x τὸ χαίρειν] χάριν A. B. m. s. τὸ om. Ars. Trinc. B. N.

νου, ὃν ἠδόμεθα, παρασκευὴ ὕμην ὄψων γίνεται μυρίων·
 πλεῖται δ' ἡ θάλαττα μέχρι περάτων· μάγειροι δὲ γεωργῶν
 περισπουδαστότεροί εἰσι· δεῖπνα δὲ παρατίθενται τινες, ἀγρῶν
 ἀναλίσκοντες τιμὰς, καὶ ταῦτ' οὐδαμῶς ὠφελουμένων τῶν
 σαμάτων ἐκ τῆς πολυτελείας τῶν βρωμάτων. Πᾶν γὰρ
 τούναντίον, οἱ ταῖς εὐτελεστάταις χρώμενοι τροφαῖς ἰσχυ-
 ρότατοί εἰσι. Τοὺς γοῦν οἰκέτας τῶν δεσποτῶν, καὶ τοὺς 40
 χωρίτας τῶν ἀστικῶν, καὶ τοὺς πένητας τῶν πλουσίων, ἴδοις
 ἂν ὡς ἐπὶ τὸ ² πλεῖστον ῥωμαλεωτέρους ὄντας, καὶ μᾶλλον
 μὲν πονεῖν δυναμένους, ἤττον δὲ κάμνοντας ἐν τοῖς ἔργοις,
 νοσῶντας δὲ σπανιώτερον, ἀνεχομένους δὲ εὐκολώτερον κρύος,
 θάλπος, ἀγρυπνίαν, πᾶν εἴ τι ³ τοιοῦτον. Καίτοι κἂν ἐπίσον
 ἢ τε πολυτελῆς καὶ ἢ ⁴ εὐτελῆς τροφή ῥωννύη τὸ σῶμα,
 ὅμως αἰρετέον ἐστὶ τὴν εὐτελεῖ, ὅτι αὕτη ⁵ σωφρονικωτέρα,
 καὶ πρέπει ἀνδρὶ ἀγαθῷ μᾶλλον, ⁶ ἢ καὶ τὸ εὐπόριστον τοῦ
 δυσπόριστου, καὶ τὸ ἀπραγμάτευτον τοῦ μετὰ πραγμάτων, 50
 καὶ τὸ ἔτοιμον τοῦ ἀνετοίμου ⁷ πρὸς τροφήν προπεθέστερον
 τοῖς ἐπεικεῖσιν. Ἴνα δὲ συνελὼν εἴπω περὶ τροφῆς τὸ πᾶν,
 φημὶ ⁸ δεῖν σκοπὸν μὲν αὐτῆς ποιεῖσθαι ⁹ ὑγιείαν τε καὶ ἰσ-
 χύν, ὡς τούτων μόνον ἕνεκα βρωτέον, ἀ δὴ δεῖται πολυτε-
 λείας οὐδεμιᾶς· ἐσθίοντα δ' ἐπιμελεῖσθαι κόσμου τε καὶ
 μέτρου τοῦ προσήκοντος, καὶ ταῦ διαφέρειν πλεῖστον τῷ τε
 ἀμολύντῳ καὶ τῷ σχολαίῳ.

¹ μὲν] δὲ Arsen.

² πλεῖστον] πλεῖστον A. marg. B. m. s. Gesneri marg.

³ τοιοῦτον] τοιοῦτο Trinc.

⁴ εὐτελής] λυσιτελής A. N. Trinc. vid. Schneideri Index Xenoph. Mem. in v. εὐτελής.

⁵ σωφρονικωτέρα] σωφρονικωτέρα A.

Arsen. B. m. s. Vide Schneide- rum ad Xenoph. Mem. III. 10, 5.

⁶ ὡς] ἢ Gesneri margo. ἢ A. Ars. Trinc.

⁷ πρὸς] περὶ A. Gesneri margo. duo mss. Schowii.

⁸ δεῖν] δὴ A.

⁹ ὑγιείαν] ὑγιείαν A.

ΠΕΡΙ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΣ. ΙΘ.

1. ^a Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης.
 Σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ^b ἀνθρώποις μέγα
 γλῶσσ' ἐκπαρίζει. Τοῦτο δ' οἱ σοφαὶ βροτῶν
 ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. 20
2. ^a Φιλήμονος Ἐπιδικαζομένου.
 Ἦδιον οὐδέν, οὐδὲ μουσικώτερον
^b ἔστ', ἢ δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν.
 ὁ λοιδορῶν γὰρ, ἂν ὁ λοιδορούμενος
 μὴ προσποιῆται, λοιδορεῖται ^c λοιδορῶν.
3. ^a Εὐριπίδου ἐκ Πρωτεσιλάου.
 Δυσὸν λεγόντων θατέρου θυμουμένου,
 ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις, σφώτερος.
4. ^a Δημοσθένους.
 Δημοσθένης λοιδορουμένου τινὸς αὐτῶ, Οὐ συγκαταβαίνω,
 εἶπεν, εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἠττώμενος τοῦ νικῶντός ἐστι κρείτ-
 των.
5. ^a Πλάτωνος.
 Πλάτων λοιδορούμενος ὑπό τινος, Λέγε, ἔφη, κακῶς, ἐπεὶ ³⁰
 καλῶς ^b οὐ μεμάθηκας.

1.

^a Sic A. Sc. v. 643. Simpl.
 Εὐριπίδου Trinc.

^b ἀνθρώπου] ἀνθρώποις Voss. B.
 m. s. plures Schowii.

2.

^a Ita Grotius et Clericus p.
 302. ut supra XIII. 11. Φ. ἐκ τοῦ
 δικαζομένου A. ἐκ δικαζομένων Voss.
 in Ecdicazomeno Gesn. Simpl.
 Φιλήμονος Trinc. Plutarch. II. p.
 35. D.

^b ἔστ' ἢ] ἐστι Trinc.

^c λοιδορῶν] Ita nos cum MS. A.

Vulgo male ὁ λοιδορῶν, quod indi-
 cant præcedentia. GROTIUS. ὁ le-
 gitur in A. pr. m.

3.

^a Sic A. nisi quod compendiose
 πρωτεσί. Fr. 2. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

4.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

5.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b οὐ μεμάθηκας] οὐκ ἔμαθες A.
 Voss.

6 ^a Ἀριστίππου.

Ἄριστιππος, λοιδοροῦντος ^b αὐτὸν τινός, ἔφη· Τοῦ μὲν λέγειν κακῶς σὺ κύριος εἶ, τοῦ δὲ δικαίως ἀκούειν ἐγώ.

7 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Πῶς ἐστὶν ἀπ' ἐχθρῶν ὠφελήθηται.

^b Λόγων δὲ, κουφοτάτου πράγματος, βαρυτάτη ζημία κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα, καὶ παρὰ θεῶν ἔπεται καὶ παρ' ἀνθρώπων. Ἡ δὲ σιγή, πανταχοῦ μὲν ἀνυπεύθυνον, (οὐ μόνον ἄδιψον, ὡς φησὶν Ἰπποκράτης) ἐν δὲ λοιδορίαις, σεμνὸν καὶ Σωκρατικὸν, μᾶλλον δὲ Ἡράκλειον· ^c εἴ γε κάκεινος, ⁴⁰

^d οὐδ' ὅσων μίας στυγερῶν ἐμπάζετο μύθων.

8 ^a Πυθαγόρου.

Μεγάλην παιδείαν νόμιζε, δι' ἧς δυνήσῃ φέρειν ἀπαιδευσίαν.

9 ^a Εὐσεβίου.

Ὁργῆς κρατέειν ἄριστον ἐθίζειν ἑαυτὸν, μάλιστα μὲν καὶ πρὸς τὸ μὴ ^b εὐπετέως πρὸς αὐτῆς ζυγκινέεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ^c ἀλλ' ὥστε γε πάντως μὴ τὸ καταναγκαζόμενον ὑπ' αὐτῆς αὐτίκα ^d καὶ ἐν τῷ ἀλογίστῳ ἀποπιμπλάναι.

10 ^a Σοφοκλέους Αἴαντι.

Νικᾷ γὰρ ἡ ἀρετὴ με τῆς ἐχθρας πολύ.

6.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b αὐτὸν] αὐτῷ Gesn. marg. Voss. Ars.

7.

^a Sic A. Scil. p. 90. C. Simpl. Πλουτάρχου Trinc.

^b λόγων] λόγων A. Veram scripturam esse λόγων testantur loca Platonis Wyttenbachio excitata. Λόγου Plutarchi edd. et MSS. Mirum sane hanc ex Stobæo varietatem prætermisissæ doctissimum Plutarchi editorem.

^c εἴγε κάκεινος om. A. Trinc.

^d οὐδ' ὅσων usque ad fin. om. B.

8.

^a Sic A. Trinc.

9.

^a Sic A. Εὐσεβίου Trinc.

^b εὐπετέως πρὸς αὐτῆς] εὐπετέως . . π' αὐτῆς συγ. Voss. Voluit forte ὑπ' αὐτῆς.

^c ἀλλ' ὥστε γε] ἄλλως τε γε A.

^d σε καὶ] σε al. non legitur. GESNER. Deest σε A. Voss. et 4 codd. Schowii. δὲ καὶ Trinc. σε καὶ habet Gesneri ed. prima.

10.

^a Sic A. Scil. 1357. Lemma Σοφοκλέους sequenti sententiæ male præfixum Trinc.

11 ^a Θεόγνιδος.

Οὐ δύναμαί σοι, θυμέ, ^b παρασχεῖν ἄρμενα πάντα, 50
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὐχὶ σὺ ^c μῶνος ἐράῃς.

12 ^a Θεοφράστου.

Οὐ μὴν οὐδὲ μετ' ὀργῆς πρακτέον τοῖς φρονίμοις οὐδέν.
^b Ἀλόγιστον γὰρ θυμὸς, καὶ μετὰ προνοίας οὐδὲν ἂν ποτε
ποιήσειεν· ἀλλὰ μεθύων ταῖς φιλονεικίαις, ὡς ἔτυχε, χρη-
ται ταῖς ὀρμαῖς. Ὡστε δεῖ μῆτε ἐξ ^c ὑπογούου τῶν ἀμαρ-
τημάτων τὰς τιμωρίας, μῆτε παρὰ τῶν οἰκετῶν, μῆτε παρὰ
τῶν ἄλλων λαμβάνειν, ἵνα ^d τὸ τῷ λογισμῷ κράτιστον, μὴ ^e τὸ
τῷ θυμῷ φίλον, ἀεὶ πράττης· καὶ ^f δίκην παρὰ τῶν ἐχθρῶν
λαμβάνης, ἐξ ἧς μέλλεις ^g σαυτὸν μὴ αὐτοὺς ἐκείνους βλά-
ψειν. Τὸ γὰρ τιμωρεῖσθαι τινα κακῶς ἑαυτὸν ποιοῦντα,
δίκην δίδοναι οὐχ ἥττον ἢ λαμβάνειν ἐστίν. Ὡστε δεῖ σχο-
λῆ μᾶλλον ἀμύνεσθαι ζητεῖν, ἢ ταχέως ἀλυσιτελῶς ^h ἑαυτῷ
κολάσαι τὸν ἐχθρόν.

13 ^a Ἐπικτήτου περὶ Φιλίας.

Τὸ δὲ Λυκούργου τοῦ Λακεδαιμονίου τίς ὑμῶν οὐ ^b θαυμά-
ζει; πηρωθεῖς γὰρ ὑπό τινος τῶν πολιτῶν τῶν ^c ὀφθαλμῶν τὸν 10

11.

^a Sic A. Scil. v. 695.

^b παρέχειν] παρασχεῖν A. et B. uterque ex em. Gesnerus in marg.

^c μῶνος] μόνον Voss.

12.

^a Sic A. Trinc.

^b ἀλόγιστος] ἀλόγιστον A.

^c ὑπογούου] ὑπογούου Trinc. Hæc forma, non ὑπογούου, in optimis codd. satis constanter obvia est.

^d τὸ λογισμῷ] τὸ τῷ λ. A. Trinc. et codd. Schowii.

^e τὸ τῷ θ.] τὸ supr. in A. m. s.

^f δίκην] Addo μὴ GESNER. Supervacuum est (μὴ sc.) referendum καὶ δίκην π. ad proxime præcedens ἵνα μὴ τὸ τῷ θυμῷ φ. π. SCHOW.

^g σαυτὸν—βλάπτειν] σαυτὸν μὴ λυπῶν ἐκείνους βλάψειν Gesn. marg. βλάψειν A. B. et sic codd. quidam Schowii, qui præterea dant μέλλης. βλάψειν usque ad δίδοναι habet A. in marg.

^h ἑαυτῷ] αὐτῷ A. Deest Trinc.

13.

^a Sic A. Ρούφου Trinc. Rufi ex dictis Epicteti de Amicitia Gesner. Videatur Schweighæuserus ad Epicteti fr. LXVII. Adde Wyttenbach. Philomath. II. p. 22.

^b θαυμάζει] θαυμάσει Voss. τις ἡμῶν Trinc.

^c ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον] τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν A. τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕ. B.

ἕτερον, καὶ παραλαβὼν τὸν νεανίσκον παρὰ τοῦ δήμου, ἵνα^d τιμωρήσαιο ὅπως αὐτὸς βούληται· τούτου μὲν ἀπέσχετο, παιδεύσας δὲ αὐτὸν, καὶ ἀποφήνας ἄνδρα ἀγαθόν, ^e παρήγαγεν εἰς τὸ θέατρον. Θαυμαζόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, τοῦτον μέντοι λαβὼν, ἔφη, παρ' ὑμῶν ὑβριστὴν καὶ βίαιον, ἀποδίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῆ καὶ δημοτικόν.

14 ^a Πιττακοῦ.

Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπὸ τινος, καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ^b ἀφῆκεν εἰπῶν, Συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων· τὸ ²⁰ μὲν γὰρ ἡμέρου φύσεώς ἐστι, τὸ δὲ θηριώδους.

15 ^a Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου.

Ἄρξαι οὖν ἀπὸ ^b τῶν μικρῶν. Ἐκχεῖται τὸ ἔλαιον; κλέπεται τὸ οἰνάριον; Λέγε, ὅτι ^c τοσοῦδε πωλεῖται ἀπάθεια, τοσοῦτου ^d ἀταραξία, προῖκα ^e οὐδὲν γίνεται. Ὅτ' ἂν δὲ καλῆς τὸν παῖδα, ^f προεπινόει, ὅτι δύναται καὶ μὴ ὑπακοῦσαι, καὶ μηδὲν ποιῆσαι ἧν θέλεις. Ἄλλ' οὐχ ^g οὕτως ἐστὶν ^h αὐτῷ, ἵνα ⁱ ἐν ἐκείνῳ ἢ τὸ ἐμὲ παραχθῆναι.

16 ^a Μουσωνίου ἐκ τοῦ Εἰς γραφὴν ὑβρεως γράφεται τινὰ ὁ φιλόσοφος.

Ἐβρεως δὲ γραφὴν οὗτ' ἂν ^b αὐτὸς, ἔφη, ^c γράψασθαι ³⁰ τινὰ ποτὲ, οὗτ' ἂν ἐτέρῳ συμβουλευῆσαι ^d οὐδενὶ τῶν φιλοσοφεῖν ἀξιούντων. Ἄ γὰρ πάσχοντές τινες ὑβρίζεσθαι δοκαῦ-

^d τιμωρήσαιο] τιμωρήσεται codd. Schowii.

^e παρήγαγεν] ἤγαγεν A.

14.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἀφῆκεν] ἔφηκεν Trinc.

15.

^a Sic A. conf. Enchir. c. 12.

Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου Trinc.

^b τῶν μικρῶν] οὐ μικρῶν Trinc.

^c τοσοῦδε] τοσοῦτου Arsen.

^d ἀταραξία] ἀταξία B.

^e οὐδὲν] οὐθέν A.

^f προεπινόει] προσεπινόει A.

^g οὕτως] οὕτως Voss. N. Trinc.

A. m. sec.

^h αὐτῷ] Lego αὐτὸς GESNER.

ⁱ ἐν ἐκείνῳ] ἐν om. Arsen. Legendum cum Epicteto οὐχ οὕτως ἐστὶν αὐτῷ καλῶς, ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ—.

16.

^a Sic A. Simpl. Μουσωνίου Trinc.

^b αὐτὸς] αὐτὸν codd. Schowii.

^c γράψασθαι] γράψασθαι A.

^d οὐδενὶ] οὐδὲν Trinc. B. m. pr.

σιν, τούτων οὐδὲν εἶναι ὑβριν ἢ αἰσχύνῃ τοῖς πάσχουσιν· οἷον λοιδορηθῆναι, ἢ πληγῆναι, ἢ ἐμπτυσθῆναι, ὧν τὸ χαλεπώτατον πληγή. Ὡς δὲ οὔτε αἰσχρὸν, οὔτε ὑβριστικὸν ἔχουσιν οὐδὲν, δηλοῦν Λακεδαιμονίων ἑταῖρας δημοσία μαστιγουμένους, καὶ ἐπ' αὐτῶ τούτῳ ἀγαλλομένους. Ὁ δὲ φιλόσοφος εἰ μὴ δύναίτο καταφρονεῖν πληγῶν ἢ λοιδορίας, τί ἂν ὄφελος αὐτοῦ εἴη, ὅν γε φαίνεσθαι δεῖ καὶ θανάτου ἢ καταφρονούντα; νῆ Δία, ἀλλ' ἢ διάνοια τοῦ δρώντος αὐτὰ δεινῆ, τὸ ἐπεγγελῶντα¹ καὶ ὑβρίζειν νομίζοντα, ραπίσαι, ἢ λοιδορῆσαι, ἢ τι^k τοιοῦτον ποιῆσαι. ¹ Δημοσθένης γοῦν καὶ ^m τῷ βλέμματι ὑβρίζειν τινὰς, καὶ ἀφόρητα εἶναι τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐξίστασθαι τοὺς ἀνθρώπους ὑπ' αὐτῶν. ⁿ Ταῦτα δὲ οἱ μὲν τὸ καλὸν καὶ τὸ αἰσχρὸν ὅ τι τῇ ἀληθείᾳ ἐστὶν ἀγνοοῦντες, καὶ πρὸς τὴν δόξαν κεχηνότες, [^o ταύτη ἢ ἐκείνη οἶονται, καὶ αὐτοὶ] ὑβρίζεσθαι νομίζουσιν, ^p εἴ τις ἢ προσβλέ-⁵⁰ ποι αὐτοὺς πικρότερον, ἢ καταγελάῃ αὐτῶν, ἢ πλήττοι, ἢ ^a λοιδοροίη. Ἄνῃρ δὲ εὖ φρονῶν καὶ νοῦν ἔχων, οἷον εἶναι δεῖ τὸν φιλόσοφον, ὑπὸ οὐδενὸς τούτων ταραττεται, οὐδ' οἴεται τὸ πάσχειν αὐτὰ αἰσχρὸν, ἀλλὰ τὸ ποιεῖν μᾶλλον· ^r ἐπειδὴ

^c ἐμπτυσθῆναι] ἢ ἐμπτ. B.

^f παῖδας] παῖδες A.

^e εἰ μὴ] ἢν εἰ μὴ Trinc. ἢν μὴ Can.

^h καταφρονούντα; νῆ Δία τοῦ δρώντος αὐτὰ δεῖ ἢ τὸ ἐ.] καταφρονούντα νῆ Δία, ἀλλ' ἢ διάνοια τοῦ δρώντος αὐτὰ δεινῆ τὸ ἐπ. A. B. Gesneri marg. codd. Schow. δεῖν non δεῖ habet Trinc.

ⁱ ὑβρίζειν] καὶ ὑβ. A. Trinc.

^k τοιοῦτο] τοιοῦτον A.

¹ Δημοσθένης] Or. adv. Midiam p. 537, 25. Πολλὰ γὰρ ἂν ποιήσειεν ὁ τύπτων, ὃν ὁ παθὼν ἔνια οὐδ' ἂν ἀπαγγεῖλαι δύναιθ' ἑτέρῳ, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ—ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους αὐτῶν ἀήθεις ὄντας τοῦ προσηλακίζεσθαι.

^m τῷ βλ.] τὸ βλ. Trinc.

ⁿ ταῦτα δὲ] ταῦτα ἂν A. B. m. s.

^o ταύτη ἢ ἐκείνη οἴεται καὶ αὐτοὶ]

Hæc punctis damnantur A. B. οἶονται quinque codd. Schowii.

^p εἴ τις ἢ] εἴ τις εἰ Trinc.

^q λοιδοροίη] λοιδορεῖ A.

^r ἐπειδὴ ὁ μὲν ἀμαρτάνων εὐθὺς καὶ ἐν αἰσχύνῃ ἐστίν, ὁ δὲ πάσχων ὡσπερ οὐχ] ἐπέεται καὶ ὁ πάσχων ἀμαρτάνει

* καθόσον πάσχει οὕτως οὐδὲν A. text. in * ὁ δὲ ἀμαρτάνων εὐθὺς καὶ ἐν αἰσχύνῃ ἐστίν ὁ δὲ πάσχων ὡσπερ οὐχ ἀμαρτάνει id. marg. ἐπεὶ τι B. m. p. ἐπεὶ τοι B. m. s. ἐπέεται καὶ ὁ πάσχων ἀμαρτάνει, ὁ δὲ ἀμαρτάνων, εὐθὺς καὶ ἐν αἰσχύνῃ ἐστίν. ὁ μὲν τοι

ὁ μὲν ἀμαρτάνων εὐθὺς καὶ ἐν αἰσχύνη ἐστίν, ὁ δὲ πάσχων ὡσπερ οὐχ ἀμαρτάνει καθόσον πάσχει, οὕτως οὐδὲ ἐν αἰσχυρῷ οὐδενὶ γίνεται. Ὅθεν οὐδ' ἐπὶ δίκας, οὐδ' ἐπ' ἐγκλήματα ³ προσέλθοι ἂν ὁ νοῦν ἔχων· ἐπεὶ περ οὐδ' ὑβρίσθαι ¹ ἂν δόξειεν· καὶ γὰρ μικρόψυχον τὸ ἀγανακτεῖν, ἢ ἐπιτείνεσθαι περὶ τῶν τοιούτων· πράως δὲ καὶ ἡσύχως οἶσει τὸ συμβᾶν, ἐπεὶ καὶ πρέπον ταῦτο τῷ βουλομένῳ εἶναι μεγαλόφρονι. Σωκράτης γοῦν αὐτῷ διακείμενος φανερός ἦν, ⁴ ὅς γε δημοσία λοιδορηθεὶς ὑπ' Ἀριστοφάνους, οὐχ ὅπως ἠγανάκτησεν, ² ἀλλὰ καὶ ἐντυχῶν ἡξίου αὐτὸν εἰ καὶ πρὸς ἄλλο τι τοιοῦτον βούλοιο χρῆσθαι ⁵ αὐτῷ. Ὑταχύ γ' ἂν ¹⁰ ἐκεῖνος ἐν ὀλίγοις λοιδορούμενος ἐχαλέπηεν, ὅς οὐδὲ ἐν θεάτρῳ λοιδορηθεὶς ² ἠγανάκτει. Φωκίων δὲ ὁ χρηστός, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ προπηλακισθείσης πρὸς τινος, τοσοῦτον ἐδέησεν ἐγκαλεῖν τῷ προπηλακίσαντι, ὥστε ³ ἐπεὶ δείσας ἐκεῖνος προσῆλθέ τε καὶ συγγνώμην ἔχειν ἡξίου τὸν Φωκίωνα, φάσκων ἠγνοηκέναι ὅτι ἦν ἐκείνου γυνή, εἰς ἣν ἐπλημμέλει· Ἀλλὰ ἢ γε ἐμὴ γυνὴ οὐδὲν, ἔφη, ὑπὸ σοῦ πέπονθεν, ἑτέρα δὲ τις ἴσως· ὥστε οὐδὲ χρὴ ⁴ ἐμοί γε ἀπολογεῖσθαι. ²⁰ Καὶ ἄλλους δὲ παλαιούς ἀνδρας ἔχοιμ' ἂν λέγειν ⁵ πειραθέντας ὑβρεως, τοὺς μὲν ⁶ ἐκ τινῶν γλώσση ⁷ πλημμεληθέντας, τοὺς δὲ χερσὶν ὥστε αἰκισθῆναι τὸ σῶμα· καὶ οὔτε

πάσχων ὅσον οὐχ ἀμαρτάνει καθόσον πάσχει. Trinc. ὁ δὲ ἀμαρτάνων — ὅσον οὐχ ἀμαρτάνει om. B. et in marg. additur a m. sec. λείπει.

³ εἰσέλθοι] προσέλθοι A. B. m. s. et 4 Codd. Schowii.

¹ ὅς] ὅς γε A. m. s. B. m. s.

⁴ ὅπως] οὕτως B.

² ἀλλὰ καὶ] καὶ om. A.

⁵ αὐτῷ.] Post h. v. inserit A. ἐν ᾗθει ἀναγνωστέον, sed punctis statim damnat, utpote scholion.

¹⁰ οὐ ταχύ] οὐ om. Trinc. A.

² ἠγανάκτει] ἠγανάκτησε A. ex em. et sic B.

³ ἐπεὶ δείσας] ἐπιδείσας Trinc. B. m. p.

⁴ ἐμοί γε] ἐμοὶ σὲ A. B. m. s. Gesn. marg.

⁵ παραθέντας] πειραθέντας A. B. m. s. πειρασθέντας Trinc. B. m. p.

⁶ ἐκ τινῶν] ἐν τ. A. ex em.

⁷ πλημμεληθέντας] πλημμελήσαντας Trinc. ubi desunt τοὺς δὲ usque ad πλημμελήσαντας, et sic B. in textu.

^f ἀμυνάμενοι φαίνονται τοὺς πλημμελήσαντας, οὔτε ἄλλον τρόπον ^ε ἐπεξεληθόντες, ἀλλὰ πάνυ πρᾶως ἐνεγκόντες τὴν ἀδικίαν αὐτῶν. Καὶ γὰρ δὴ τὸ μὲν σκοπεῖν, ὅπως ^h ἀντιδῆξται τις τὸν δάκνοντα, καὶ ἀντιποίησι κακῶς τὸν ἰπάρξαντα, ^k θηρίου τινὸς οὐκ ἀνθρώπου ἐστίν, ὃς οὐδὲ τοῦτο λογίσασθαι δύναται, ὅτι τὰ πολλὰ τῶν ἀμαρτανομένων ὑπ' ἀγνοίας τε καὶ ἀμαθίας τοῖς ἀνθρώποις ἀμαρτάνεται, ὧν ὁ ³⁰ μεταδίδαχθεὶς εὐθὺς παύεται· τὸ δὲ δέχεσθαι τὰς ἀμαρτίας μὴ ἀγρίως, μηδὲ ^l ἀνήκεστον εἶναι τοῖς ^m πλημμελήσασιν, ἀλλὰ τι μὲν εἶναι αὐτοῖς ἐλπίδος χρηστῆς, ἡμέρου τρόπου καὶ φιλανθρώπου ἐστί. ⁿ Πόσω δὲ κρεῖττον οὕτως ἔχοντα φαίνεσθαι τὸν φιλόσοφον, ὥστε συγγνώμης ἀξιοῦν εἴ τις πλημμελήσειεν εἰς αὐτὸν, ἢ ^o δοκεῖν μὲν ἀμύνειν ἑαυτῷ δικαζόμενον καὶ ἐγκαλοῦντα, τῇ δὲ ^p ἀληθείᾳ ἀσχημονεῖν, ἀνακόλουθα τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις πράττοντα; εἴ γε λέγει μὲν, ὡς οὐκ ἂν ἀδικηθεῖη ποτὲ ^q ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ ὑπὸ κακοῦ ἀνδρός· ⁴⁰ ἐγκαλεῖ δ' ὡς ἀδικούμενος ὑπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ^r αὐτὸς ἀξίων ἀγαθὸς εἶναι.

17 ^a Δίωνος.

Δίωني τῷ ^b Ἀκαδημαϊκῷ ἀπὸ συμποσίου ἀναστρέφοντι

^f ἀμυναμένους φανῆσαι] ἀμυνάμενοι φαίνονται A. B. φαίνεσθαι codd. Schowii. E cod. A. ἀμυναμένους male citavit Grotius. Vide Wyttenbach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 88.

^ε ἐξεληθόντας] ἐπεξεληθόντες A. B. ἐξεληθόντες—ἐνεγκόντες Trinc. Verba καὶ οὔτε—πλημμελήσαντας exciderunt ex ed. novissima pessimaque Aurel. Allob. 1609.

^h ἀντιδῆξται] ἀντιδῆξεται A. ex em.

ⁱ ἰπάρξαντα] ἰπάρξοντα Trinc. B. p. m.

^k θηρίων] θηρίου A. B.

^l ἀνήμερον] ἀνήκεστον A. B. Gesn.

marg. codd. Schowii. ἀνήμεστον Trinc.

^m πλημμελήσασιν] πλημμελήμασιν A. Mox ἀλλά τι δεικνύει αὐτοῖς ε. χ. Jacobs. τι μετεῖναι Wakefield.

ⁿ πόσω δὲ] π. δὴ A.

^o δοκεῖν μὲν] δ. μὴ A.

^p ἀληθείᾳ] ἀληθείᾳ B. m. s.

^q ἀγαθὸς] ὁ ἀγαθὸς A. Trinc.

^r αὐτὸς om. Trinc. B. p. m.

17.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. v. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 15. F.

^b Ἀκαδημαϊκῷ] Ἀκαδημαϊκῷ A. Voss. Trinc. In seqq. leviter reposui ἡσυχος pro ἡσύχως.

παρεπόμμενος κακῶς τις ἔλεγε, καὶ βλασφημίας οὐδὲν ἀπελίμπανεν· ὁ δ' ἥσυχος εἶχεν. Ὡς δὲ καὶ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἦλθε, μέλλοντι αὐτῷ εἰσιέναι ὁ λοιδορῶν, Τί δαί; ἔφη· πρὸς ὃν εἶπεν ὁ Δίῳ οὐδὲ γρῦ.

18 ^a Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Συμποσίου.

Ὁ δ' αὖ Σωκράτης εἶπεν· Ἄλλὰ πίνειν μὲν, ^b ὧ ἄνδρες, καμμοὶ πάνυ δοκεῖ· τῷ γὰρ ὄντι ὁ οἶνος ἄρδων τὰς ψυχὰς, ⁵⁰ τὰς μὲν λύπας, ὥσπερ ὁ μανδραγόρας ^c τοὺς ἀνθρώπους, κοιμίζει, τὰς δὲ φιλοφροσύνας, ὥσπερ ἔλαιον φλόγα, ἐγείρει. Δοκεῖ γε μέντοι μοι καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν συμπόσια ταῦτα πάσχειν, ἅπερ καὶ τὰ τῶν ἐν τῇ γῆ φυομένων. Καὶ γὰρ ἐκεῖνα, ὅτ' ἂν μὲν αὐτὰ ὁ θεὸς ^d ἄγαν ἀθρόως ποτίζη, οὐ δύναται ὀρθοῦσθαι, οὐδὲ ταῖς αὔραις διαπνεῖσθαι· ὅτ' ἂν δέ, ^e ὅσω ἤδεταί, τοσοῦτον πίνῃ, καὶ μάλα ὀρθά τε αὔξεται, καὶ θάλλοντα ἀφικνεῖται εἰς τὴν καρπογονίαν· οὕτω ^e δὲ καὶ ἡμεῖς, ἣν μὲν ἀθρόον τὸ ποτὸν ἐγχεώμεθα, ^f ταχὺ ἡμῶν καὶ τὰ σώματα καὶ αἱ γνῶμαι ^g σφάλονται, καὶ οὐδὲ ἀναπνεῖν, μὴ ὅτι λέγειν τι δυνησόμεθα· ἣν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς κύλιξι πυκνὰ ^h ἐπιψακάζωσιν, ἵνα καὶ ἐγὼ ἐν ⁱ Γοργείοις ῥήμασιν εἶπω, οὕτως οὐ βιαζόμενοι μεθύειν ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἀλλ' ἀναπειθόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον ἀφιζόμεθα. ¹⁰

19 ^a Ἡροδότου.

Ξεῖνε ^b Σπαρτιῆτα, οὐεῖδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπα-

18.

^a Sic A. Trinc. Scil. 2, 24.

^b ὧδε] ὧ ἄνδρες A. B. m. s. cum libris Xenophontis.

^c τοὺς ἀνθρώπους] τοῖς ἀνθρώποις A. B. m. s.

^d ἀθρόως] ἄγαν ἀθ. A. B. m. s. et sic Xenoph. Mox τοσοῦτω A.

^e δὲ καὶ] δὲ om. A.

^f ταχὺ] ταχὰ B. m. s.

^g σφάλονται] σφαλοῦνται Gesneri margo, credo ex libris Xe-

nophontis. Sic tamen 5 Codd. Schowii.

^h ἐπιψακάζωσιν] ἐπιψακάζωσιν A. Aristophani Pac. 1140. reddendum ἐπιψακάζειν e ms. Rav.

ⁱ γοργείοις] γοργίους A. Trinc.

19.

^a Scil. VII. 160. Deest lemma Trinc. qui cum superioribus conjungit. Locum om. A.

^b σπαρτιάτα] σπαρτιῆτα Arsen. Mox ἀπανάγειν Trinc.

νάγειν τὸν θυμόν. Σὺ μέντοι ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, οὐ μὲν ἔπεισας ἀσχήμονα ἐν τῇ ἀμοιβῇ γενέσθαι.

ΠΕΡΙ ΟΡΓΗΣ. Κ.

1 ^a Θεόγνιδος.

Οὐδὲν, Κύρην, ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
πημαίνει, θυμῷ δειλῶ χαριζομένη.

30

2 ^a Εὐήνου.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε
κρυπτόμενον, μανίας ^b πολὺ χερείοτερον.

3 ^a Μενάνδρου.

Ὀργῇ παραλογισμός ποτ' ^b οὐδ' εἰς φύεται.
αὕτη κρατεῖ νῦν, ἀν δὲ μικρὸν παρακμάσῃ,
^c κατόψεταιί τι μᾶλλον εἰς τὸ συμφέρον.

4 ^a Φιλήμονος.

Μαινόμεθα πάντες, ὅποτ' ἀν ὀργιζόμεθα.
τὸ γὰρ κατασχεῖν ἐστὶ ^b τὴν ὀργὴν πόνος.

5 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄπανθ' ὅσ' ὀργιζόμενος ἀνθρώπος ποιεῖ,
ταῦθ' ὕστερον λάβοις ἀν ἡμαρτημένα.

40

6^a Ἐπίσχος ὀργιζόμενος. Ἄλλὰ βούλομαι.

οὐδεὶς γὰρ ὀργῆς χάριν ἀπέιληφεν, πάτερ.

1.

^a Sic A. Trinc. Sc. v.

ἴνεται. GROTIUS. Vulgatum tueretur Bentleius n. CLXX.

2.

^a Sic A. Trinc.

^b πολὺ χερείοτερον] Ita nos. Vulgo πολὺ χειρότερον. GROTIUS. πολὺ χερείοτερον habet B. m. sec.

4.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 344.

^b τῆς ὀργῆς] Lego τὴν ὀργὴν. GESNERUS.

3.

^a Sic Trinc. Cleric. p. 210. Deest locus A.

^b οὐδεὶς φαίνεται] Ita restituimus, cum scriberetur οὐδὲ εἰς φύεται. GROTIUS.

^c κατόψεται] Ita nos : vulgo κατ-

5. ^a Sic A. Cleric. p. 210. Μενάνδρου Trinc. Incertus Grotius. Tanquam Philemonis Froben. p. 177.

6.

^a Deest lemma Trinc. locus A. Inter Menandrea Cleric. p. 210.

- 7 ^a Εὐριπίδου Αἰόλω.
 Ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται,
 κακῶς τελευτᾷ· πλείστα γὰρ σφάλλει βροτούς.
- 8 ^a Ἐπιχάρμου.
 Μὴ πὶ μικροῖς αὐτὸς αὐτὸν ὀξύθυμον δείκνυε.
- 9 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Ἐπιπολάζειν οὔ τι χρὴ τὸν θυμὸν, ἀλλὰ τὸν νόμον.
- 10 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
^b Οὐδὲ εἰς οὐδὲν μετ' ὀργῆς κατὰ τρόπον βουλευέται. 50
- 11 ^a Εὐριπίδου Ἀρχελάω.
^b Πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν, βροτῶν,
 ἢ τ' ἀσυνεσία, ^c δύο κακῶ τοῖς χρωμένοις.
- 12 ^a Εὐριπίδου Ἀρχελάω.
 Ὀργῇ δὲ φαύλη πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα.
 ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ ^b σοφώτερος.
 πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά.
- 13 ^a Αἰσχύλου.
 Ὀργῆς ματαίαια εἰσὶν αἴτιοι λόγοι.
- 14 ^a Σοφοκλέους.
^b Αἰθαδία τοι σκαίοτητ' ὀφλισκάνει.

7.
^a Sic A. Scil. Fr. 3. Simpl.
 Εὐριπίδου Trinc.

8.
^a Sic A. Trinc.

9.
^a Sic A. Deest lemma Trinc.

10.
^a Εὐριπίδου Trinc. Τοῦ αὐτοῦ i. e.
 Ἐπιχάρμου A.

^b οὐδὲ εἰς οὐδὲν μετ' ὀργῆς κατὰ
 τρόπον βουλευέται] Ita in MS. A.
 nisi quod οὐδεὶς ibi pro οὐδὲ εἰς
 scriptum. Est enim tetrameter
 ut qui præcedunt. At vulgo Οὐ-
 δεὶς μετ' ὀργῆς οὐδὲν εὔ βουλευέται.
 GROTIUS. MS. A. habet οὐδεὶς οὐ-
 θέν μ. ο. κ. τ. β. Trincavellus, οὐ-
 θεὶς οὐδὲν μετ' ὀργῆς βουλευέται.

11.
^a Sic Voss. B. Deest lemma
 Trinc. Locum om. A. v. Fr. inc. 23.

^b πολλοὺς θ' Voss.
^c δύο] Ita Grotius pro δύο. Idem
 ἀξυνεσία pro ἀσυνεσία.

12.
^a Sic A. Fr. 6. Deest lemma
 Trinc. Tria videntur fragmenta.

^b σοφώτατος] σοφώτερος A. et sic
 Grotius. v. infra 31.

13.

^a Sic A. Trinc. v. Prom. 378.

14.

^a Sic A. Trinc. Scil. Antig.
 1028.

^b αἰθαδεία τοι] ἢ δ' αἰθαδεία Gro-
 tius, pessime.

- 15 ^a Χαιρήμονος.
^b Ἡγοῦ δ' ἐν ὀργῇ πάντα γίνεσθαι κακά.
- 16 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Ὀργὴ δὲ πολλοὺς δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
- 17 ^a Εὐριπίδου Φιλοκτήτου.
 Ὡσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφου,
 οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν
 ἀθάνατον, ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
- 18 ^a Σωσιφάνους.
 Νῦν σοι πρὸς ὄψιν θυμὸς ἠβάτω γέρον,
^b νυνὶ δὲ ὀργὴν ἠνίκ' ἐνδικὸν λαβεῖν.
- 19 ^a Μενάνδρου.
 Ὅσος τὸ κατέχειν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πόνος.
- 20 ^a Μενάνδρου.
 Οὐκ ἔστιν ὀργῆς, ὡς εἰκε, φάρμακον
^b ἀλλ' ἢ λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλου.
- 21 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
 Εἰ καὶ σφόδρ' ^b ἀλγεῖς, μηδὲν ἠρεθισμένος

10

15.

^a Sic A. Trinc.

^b ὡς οὐδ'] Probo vulgatam hanc lectionem: quanquam MS. N. favet alteri ἡγοῦ δ'. GROTIUS. ἡγοῦ δ' Gesneri margo, A. B. m. sec. et unus ms. Schowii. Reliqui ἡς οὐδ', et sic Trinc.

16.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

17.

^a Sic A. Fr. 10. Simpliciter Εὐριπίδου Trinc.

18.

^a Σωσιφάνου Trinc. Deest locus A.

^b νῦν δεῖ γὰρ ὀργὴν] Ita rectius constat versus, quam si legas, ut ante, νυνὶ δεῖ ὀργὴν. GROTIUS. νυνὶ δεῖ γ' ὀργὴν ἠνίκ' ἐνδείου λαβεῖν. Trinc.

Ib. ἐνδικὸν] ἐνε δοῖκον B. ἐν δει καὶ Sic Can.

19.

^a Sic Trinc. Cleric. p. 212. Deest locus A.

20.

^a Sic A. Cleric. p. 212. Deest lemma Trinc.^b ἀλλ'] ἀλλό γ' A.

Ib. Ut Menandri Schol. MS. Homeri p. 50, 2. ὡς ἰατρός ἐστιν ὁ λόγος ἀνθρώποις νόσων, ψυχῶν γὰρ οὕτως μόνος ἔχει κουφίσματα. VALCKEN.

21.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Cleric. p. 212.

^b ἀλγεῖς] ἀλγῆς Arsen. et mox πράξεις. Post πράξεις in Trinc. lacuna.

πράξης^c προπετῶς^d ὀργῆς γὰρ ἀλογίστου κρατεῖν
ἐν ταῖς ταραχαῖς μάλιστα τὸν φρονοῦντα δεῖ.

22 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ δ' ὀξύθυμον ταῦτο καὶ λίαν πικρὸν
δεῖγμ' ἐστὶν εὐθύς πᾶσι μικροψυχίας.

23 ^a Θεοκρίτου.

Οὐ θέμις, ὦ ποιμᾶν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμμιν,
συρίσδειν τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται, ^b ἔντι δὲ πικρὸς,
καὶ οἱ αἰεὶ δριμύεια χολὰ ποτὶ ^c ῥῖνι κάθηται.

20.

24 ^a Ὀμήρου.

Ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην.

25 ^a Εὐριπίδου.

Τῷ γὰρ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν
^b εἰς αὐτὸν ἔλθον, τοῦ λίαν παρείλετο.

26 ^a Εὐριπίδου.

Ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὑπο
δεῖναι, πλάνος τε καρδία προσίσταται.

27 ^a Σοφοκλέους Οιδίποδος.

ᾧ μωρὲ, θυμὸς ἐν κακοῖς οὐ σύμφορος.

30

28 ^a Ἀρχιλόχου.

Θυμὲ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,

^c τι προπετῶς.] Sic A. Trinc.
Vulgo deest τι.

^d ὀργῆς γὰρ] γὰρ om. Ars.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Cleric. p. 212.

^a Sic Trinc. Scil. I. 15. Deest
locus A.

^b ἔστι δὲ] ἔντι γε B. m. s.

^c ῥῖνα] ῥῖνι B. m. s.

^a Sic A. Trinc. Scil. II. A. 103.
ἀχνύμενος et μοχ ὅσσε — εἴκτην om.
Trinc.

25.

^a Sic Trinc. Fr. inc. 24. Deest
locus A.

^b εἰς αὐτὸν] εἰς ταυτὸν Grotius et
3 codd. Schowii. Sic B. m. s.

26.

^a Sic B. Deest lemma Trinc.
Incertus Grotius. Fr. Euripid.
falso cit. 39. Deest locus A.

27.

^a Sic Voss. Scil. Col. 592. Simpl.
Σοφοκλέους Trinc. Deest locus A.

28.

^a Sic A. Trinc.

^b ἐνάδευ, δυσμενῶν δ' ἀλέξει προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον, ^c ἐνδόκοισιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς,
ἀσφαλέως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μηδὲ νικηθεῖς ἐν οἴκῳ καταπεσῶν ὀδύρεο,
ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαῖρε, καὶ κακοῖσιν ^d ἀσχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ^e ῥυθμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

29 ^a Σοφοκλέους ἐν Τύρω.

Πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεῖς ὄρα.

30 ^a Εὐριπίδου Μηδείας.

Μεγαλόπλαγχνος δυσκατάπαυστος

ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσι.

31 ^a Εὐριπίδου Ἰψιπύλης.

Ἐξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.

32 ^a Σοφοκλέους Τηρεῖ.

Ἄνους ἐκεῖνος, αἱ δὲ ^b ἀνούστερ' ἔτι

ἐκεῖνον ^c ἡμύναντο καρτερόν.

^b Ἄνεχε] Ita coniecimus, cum
in MS. A. esset ἀνά δὲ εἶ: neque
multo aliter in altero. Versus
autem hos omnes confusos diges-
simus in tetrametros. Ideo et
δοκοῖσιν scripsimus pro δοκοῖς: et
mox ἀσχάλα pro ἀσχαλλε. GRO-
TIUS. Vitium hæret in ἐνάδευ.
Mox scribe ἐνδόκοισιν ἐχθρῶν π. κ.
Hesych. ἐνδοκος· ἐνέδρα. V. ult.
male ῥυθμὸς fuit in ῥυθμὸς mutata.
VALCKEN. De ult. conf. Schæfer.
Melet. Crit. p. 118.

^c δοκοῖς] δοκοῖσιν A. Mox ἐμφά-
δην A. et Gesn. marg.

^d ἀσχάλα] Ita Grotius pro vulg.
ἀσχαλλε in ed. In margine autem
exempl. a. 1609, quo utebatur, in
Bibl. Leid. nunc custoditi, scrip-
serat κακοῖς ἀσχαλλεο.

^e ῥυθμὸς] ῥυθμὸς A. B. m. s. et
quidam codd. Schowii.

29.

^a Sic A. Sed leg. Τυροῖ, v. Fr.

Brunck. 9. Simpl. Σοφοκλέους Tr.
30.

^a Sic A. Scil. v. 109. Deest
locus Trinc.

31.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

32.

^a In Reg. cod. lemma adscrip-
tum 1. versui Σοφ. et 3. Τοῦ αἰτιῶ
Τηρεῖ. Hoc statim 1. versui ap-
positum in Vindobon. continua-
tis una serie quinque versibus.
BRUNCK. ad Fr. Sophocl. Ter. 4.
Lemma deest Trinc. Locum om. A.

^b ἀνούστεραι ἔτι] αἶδε ἀνούστει
ἔτι. Trinc. γ' ἔτι Brunck. me qui-
dem non probante. Reliqui scrip-
turam Trincavellianam, aperte
mendosam, in qua tamen veræ
lectionis vestigia hætere viden-
tur. Donec certius quid reperia-
tur, non plane spreverim, αἱ δ'

ἀνούστεραι πολύ.

^c ἡμύναντο κάρτερον] Grotius de-

33^a Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμῶθεις βροτῶν,
μείζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον,
ιατρός ἐστὶν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν.

50

34^a Νεόφρονος ἐν Μηδείᾳ.

Εἶεν. Τί δράσεις, θυμέ; βούλευσαι καλῶς,
πρὶν^b ἢ ἔαμαρτεῖν, καὶ τὰ προσφιλέστατα
ἐχθίστα θέσθαι. ὦ Ποῖ ποτ' ἐξῆξας, τάλας;
κάτισχε λῆμα καὶ σθένος θεοστυγές.
καὶ πρὸς τί ταῦτ' ὀδύρομαι, ψυχὴν ἐμὴν
ὀρῶσ' ἔρημον, καὶ παρημελημένην
πρὸς ὧν ἐχρῆν ἡκίστα; μαλθακοὶ δὲ δὴ
τοιαῦτα γιγνόμεσθα πάσχοντες κακά;
οὐ μὴ^d προδώσεις, θυμέ, σαυτὸν ἐν κακοῖς.
οἴμοι, δέδοκται· παῖδες, ἐκτὸς ὀμμάτων
ἄπέλθ'· ἤδη γὰρ με φοινία μέγαν
δέδυκε λύσσα θυμόν. ὦ χέρες, χέρες,
πρὸς οἷον ἔργον^e ἐξοπλιζόμεσθα· φεῦ,
τάλαινα τόλμης, ἢ πολὺν πόνον βραχέϊ
^ε διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ.

35^a Εὐριπίδου Μηδείας.

Οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,

dit καρτερώτερον. Porsonus Adv. p.
307. conj. κατὰ τὸ κάρτερον.

33.

^a A. C. ὅστις γὰρ cum præce-
dentibus jungunt: ita et Brunck.
in fragmentis Sophoclis ex sche-
dis meis. Schow.

34.

^a Sic B. Voss. Arsen. Simpl.
Νεόφρονος Trinc. Froben. Deest
locus A. Vide Brunck. ad Eurip.
Med. 1062. Elmsleium ib. 1024.

^b ἢ ἔαμαρτεῖν] ἐξαμαρτεῖν Por-
son. Adv. p. 295.

VOL. I.

^c ποῖ ποτ' ἐξῆξαι] Leg. ποῖ ποτ'
ἐξῆξας. VALCKEN. πῆ—ἐξῆξας B.
m. s. et unus ms. Schowii. ἐξήξεις
Grotius.

^d προδώσης] προδώσεις Voss. Ars.

^e ἀπέλθ'·] ἀπέχετ' Voss. Ars.
ἀπέχετ' B. m. p. Trinc.

^f ἐξοπλιζόμεθα] ἐξοπλιζόμεσθα B.
Voss.

^ε διαφθεροῦσα] διαφέρουσα B. m. p.
Trinc. Mox χρόνον Ars.

35.

^a Sic A. Scil. v. 447. Simpl.
Εὐριπίδου Trinc.

B b

- τραχεΐαν ὄργην ὡς ἀμήχανον ^b κακόν. 10
- 36 ^a Ἐν ταυτῷ.
Δεινὴ τις ὄργη καὶ δυσίατος πέλει,
ὅτ' ἂν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
- 37 ^a Εὐριπίδου Τηλέφου.
ἽΩρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν.
- 38 ^a Θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
^b ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς.
- 39 ^a Ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.
- 40 ^a Ἐν τοῖς ^b κακοῖσι συγγενεῖ' ὅτ' ἂν παρῆ
τραχεῖα καὶ ὀξύθυμος, ἀμαθίαν ἔχει.
- 41 ^a Ὀμήρου.
Ἄλλ' Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τι σὲ χρῆ
νηλεές ἦτορ ἔχειν. Στρεπτοὶ ^b δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. 20
- 42 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
Οὕτω γὰρ ^b δὴ τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε;
ἢ τι μεταστρέφεις; στρεπταὶ ^c δέ τε φρένες ἐσθλῶν.
- 43 ^a Πλάτωνος.
Πλάτων ὀργισθεῖς ποτε τινὶ τῶν δούλων, χάριν ἔχειν τοῖς

^b φέρειν] κακὸν A. Voss. Ars.

36.

^a Sic A. Scil. v. 520.

37.

^a Εὐριπίδου Τηλέφου A. Fr. 17. Deest lemma Trinc.

38.

^a Sine lemmate Trinc. v. Med. 1079. Deest locus A.^b ὅσπερ] ὅστις B.

39.

^a Sine lemmate Trinc. Eurip. Fr. inc. 21. Deest locus A.

40.

^a Sine lemmate Trinc. Fragm. falso cit. 40. Deest locus A.^b κακοῖσι σ.] κακοῖσι γὰρ ἢ Trinc.

41.

^a Sic A. Trinc. Scil. Il. I. 493.^b δέ γε] δέ τε Voss. A.

42.

^a Sic A. Scil. Il. O. 201.^b δὴ] ἂν A. N. Voss. Trinc.^c μέν] δὲ A. Trinc. δὴ N. μεταστρέφεις Trinc.

θεοῖς ^b ἐκέλευεν ^c αὐτὸν ὅτι ὀργίζεται κολασθῆναι γὰρ ἂν πάντως, εἰ μὴ ὀργίζετο. 30

44 ^a Ἀντιφῶντος.

Οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν ὀργιζόμενος ἄνθρωπος εὖ γνοίῃ· αὐτὸ γὰρ ὃ ^b βουλεύεται, τὴν γνώμην διαφθείρει τοῦ ἀνθρώπου.

45 ^a Ἡροδότου.

Τὰ ὀνειδέα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν.

46 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς ἐν τοῖσιν ὡσὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκέει ὁ θυμὸς, χρηστὰ μὲν ἀκούσας, τέρψιος ^b ἐμπίπλη τὸ σῶμα· ὑπεναντία δὲ τρυτέοισιν ἀκούσας, ἀνοιδαίνει.

47 ^a Ἀριστοτέλους.

Ἡ οὐχ ὀραῖς, ὅτι τῶν ἐν ὀργῇ διαπραττομένων ἀπάντων ⁴⁰ ὁ λογισμὸς ἀποδημεῖ, φεύγων τὸν θυμόν, ὡς πικρὸν τύραννον;

48 ^a Ἀρριανῶ.

Μεγαλόθυμοι ^b πρᾶως εἰσὶ τινες, ἡσυχῇ καὶ οἷον ἀοργήτως πράττοντες, ὅσα καὶ οἱ σφόδρα τῷ θυμῷ φερόμενοι. Φυλακτέον οὖν καὶ τὸ τούτων ἀβλέπημα, ὡς πολὺ χεῖρον ὄν τοῦ διατεινόμενον ὀργίζεσθαι. Οὗτοι μὲν γὰρ ταχὺ κόρον τῆς τιμωρίας λαμβάνουσιν· οἱ δὲ εἰς μακρὸν παρατείνουσιν, ὡς οἱ λεπτῶς πυρέττοντες. 50

43.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. v. Wytttenbach. Plut. II. p. 551. A.

^b ἐκέλευεν] ^{πργς} ἐκέλευεν Voss.

^c αὐτὸν om. B. m. p. Trinc.

44.

^a Sic A. Trinc.

^b βούλεται] βουλεύεται Gesneri marg. et 4 Codd. Schowii.

45.

^a Sic A. Scil. VII. 160. v. su-

pra XIX. 19. Deest locus Trinc. 46.

^a Sic A. Ἡροδότου Trinc. Sc. VII. 39.

^b ἐμπίπλησι] ἐμπίπλα A. ἐμπίπλη B. m. p. Trinc.

47.

^a Sic A. Trinc.

48.

^a Sic A. Trinc.

^b εἰσὶ τινες πρᾶως A.

- 49 ^a Ἀπολλώνιος Μακεδόνι.
Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄθος, μανία.
- 50 ^a Ὁ αὐτὸς Ἀριστοκλεῖ.
Τὸ τῆς ὀργῆς πάθος μὴ καθομιλούμενον, μηδὲ θεραπευ-
όμενον, φυσικὴ νόσος γίνεται.
- 51 ^a Ἀπολλώνιος Δημοκράτει.
Ὁ ὑπὲρ μικρῶν ἀμαρτημάτων ἀνυπερβλήτως ὀργιζόμενος
οὐκ ἔα̃ διαγινῶναι τὸν ἀμαρτάνοντα πότε ἔλαττον καὶ πότε
μείζον ἠδίκησεν.
- 52 ^a Διονυσίου Ἀλικαρνασέως.
Ὅτι μεγάλου καὶ δοκοῦντος εἶναι καὶ ὄντος, τοῦ κρατεῖν
ὀργῆς ἢ πρόνοια καὶ ^b ἢ φυλακὴ τοῦ μὴ περιπεσεῖν ^c μείζω.
- 53 ^a Σωτίωνος ἐκ τοῦ Περί Ὀργῆς β.
Τοῖς δὲ σοφοῖς ἀντὶ ὀργῆς, Ἡρακλείτῳ μὲν δάκρυα, Δημο-
κρίτῳ δὲ γέλωσ ἐπήει.
- 54 ^a Ὡσπερ δὲ πλοῖα ^b γενναῖα, οὐχ ὅσα ἐν εὐδία πλεῖ,
ἀλλ' ὅσα πρὸς χειμῶνα ἀντέχει καὶ σώζεται· οὕτω καὶ
ἄνθρωποι ὀργῇ καὶ κινήσει ἀντέχοντες, μεγάλοι καὶ ἀνδρεῖοι.¹⁰
Ἵποκριταῖς μὲν οὖν καὶ μὴ ὀργιζομένοις ^c ὑποκρινομένοις
ὀργὴν ^d συνήνεγκεν· οἱ δὲ σπουδαῖοι ἄνδρες, οὐδ' εἰς ὡς
ἀληθῶς ὀργίζονται, οὕτω χρῶνται τῷ σχήματι.
- 55 ^a Ἀριστοτέλους.
Ὡσπερ ὁ καπνὸς ἐπιδάκνων τὰς ὄψεις, οὐκ ἔα̃ βλέπειν
^c μείζων] μείζω A.
- ^a Sic A. Epist. Apollonii 86. p. 409. Ἀπολλωνίου Μακεδόνοσ Trinc.
- ^a Sic A. Simpl. Σωτίωνοσ Trinc.
- ^a Sic A. Ep. 87. Deest lemma Tr.
- ^a Deest lemma A. Trinc.
- ^a Sic A. Deest lemma Trinc. Plutarcho tribuit Arsen.
- ^a Sic A. Trinc. Locus est Plutarchi II. p. 31. A. ubi v. Wyttenbach.
- ^a Sic A. Trinc. Pro ἄπονον vide an leg. ἄτοπον.
- ^b γενναῖα om. B. m. p. Trinc.
- ^c ὑποκρινομένοις] ὑποκρινομένοις A.
- ^d συνενήνεγκεν] συνήνεγκεν A. B. m. s. Gesneri marg.

τὸ κείμενον ἐν τοῖς ποσίν· οὕτως ὁ θυμὸς ἐπαιρόμενος τῷ λογισμῷ ἐπισκοτεῖ, καὶ τὸ συμβησόμενον ἐξ αὐτοῦ ἄπονον οὐκ ἀφήσῃ τῇ διανοίᾳ προσλαβεῖν.

56 ^a Δημοκρίτου.

Θυμῷ μάχεσθαι μὲν χαλεπὸν· ἀνδρὸς δὲ τὸ κρατέειν εὐ-
λογίστου.

57 ^a Πλάτωνος.

Πλάτων ὀργιζόμενος ποτὲ τῷ οἰκέτῃ, ἐπιστάντος Ξενοκρά-
τους, λαβὼν, ἔφη, τοῦτον μαστίγωσον· ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι.

58 ^a Πλουτάρχου.

Ἄριστοτέλης φησὶ, Σατύρου τοῦ Σαμίου τοὺς φίλους φρά-
ξαι τὰ ἅτα κηρῶ, δίκην ἔχοντος, ὅπως μὴ συγχέῃ τὸ πρᾶγ-
μα διὰ θυμὸν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν λοιδορούμενος.

59 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περί Διαβολῆς.

Οἱ νεώητοι δούλοι οὐ ^b πυνθάνονται εἰ δεισιδαίμων ἢ φθο-
νερός ὁ δεσπότης, ἀλλ' εἰ ὀργίλος.

60 ^a Ρούφου ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Περί φιλίας.

Ἄλλὰ παντὸς μᾶλλον τῆς μὲν φύσεως ἐκείνο τὸ ἔργον,
συνδῆσαι καὶ συναρμόσαι τὴν ὀρμὴν τῆς τοῦ προσήκοντος
καὶ ἀφελίμου φαντασίας.

61 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ δὲ οἶεσθαι εὐκαταφρονήτους τοῖς ἄλλοις ἔσεσθαι, εἴαν
μὴ τοὺς πρῶτους ἐχθροὺς παντὶ τρόπῳ βλάβωμεν, σφόδρα
ἀγεννῶν καὶ ἀνοήτων ἀνθρώπων. Φαμὲν γὰρ τὸν εὐκατα-

56.

^a Sic A. Trinc.

57.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

58.

^a Sic Trinc. Scil. II. p. 458. F.
Deest locus A.

59.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

v. Fragm. p. 563=845. Item
περί ἀοργησίας p. 462. A.

^b πυνθάνονται vulgo legitur post
φθονερός. Ordinem mutavi cum A.
60.

^a Sic A. Trinc. ubi τῶν pro τοῦ.
Vide Fragm. Epictet. 69.

61.

^a Sic A. Fr. 70.

v b 3

φρόνητον νοεῖσθαι μὲν καὶ κατὰ τὸ ^b ἀδύνατον εἶναι βλά-⁴⁰
ψαι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νοεῖται κατὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι
ὠφελεῖν.

62 ^a Δημοκρίτου.

Φιλονεική πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενοῦς ⁵⁴
βλαβερὸν ^b θεωρεῖσα, τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.

63 ^a Ἀριστίππου.

Ἀριστίππος ^b ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος θεασάμενός τινα ὀρ-
γιζόμενον, καὶ διὰ ^c τῶν λόγων χαλεπαίνοντα, ἔφη· Μὴ
τοὺς λόγους δι' ὀργῆς ἄγωμεν, ἀλλὰ τὴν ὀργὴν διὰ τῶν
λόγων καταπαύωμεν.

64 ^a Ναυκράτου.

Ναυκράτης ὁ σοφὸς τοὺς ὀξυθύμους ἔφη παραπλήσιον ταῖς
λύχνους πάσχειν· καὶ γὰρ τούτους πλείονι ἐλαίῳ ἐκκαίεσθαι.

65 ^a Ἀριστοτέλους.

Ὁ θυμὸς ἐστὶ πάθος θηριῶδες ^b μὲν τῇ διαθέσει, συνεχῆς
δὲ τῇ λήψει, σκληρὸν ^c δὲ καὶ βίαιον τῇ δυνάμει, φόνων αἴ-
τιον, συμφορᾶς σύμμαχον, βλάβης συνεργὸν ^d καὶ ἀτιμίας, ¹⁰
^e χρημάτων ἀπώλεια, ἐτι δὲ καὶ φθορᾶς ἀρχηγόν.

66 ^a Ἀντιφῶντος.

Ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς ποιήσων δειμαίνει,
μὴ, ἃ θέλει ποιῆσαι ἀμαρτῶν τούτων, ἃ μὴ θέλει ἀπενέγκη-
ται, σωφρονέστερος. Ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ

^b δυνατὸν bis] ἀδύνατον bis B. lemma Trinc.
m. sec.

62.

^a Sic A. Trinc.

^b θεωρεῖσα] θεωροῦσα A.

63.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ὁ Κυρηναῖος A. B. m. sec. Vul-
go om. articulus.

^c τῶν λόγων] τὸν λόγον A.

64.

^a Sic fere A. ubi Ναυκρά. Deest

65.

^a Sic A. Trinc.

^b μὲν τῇ] μὲν ἐν τῇ B. m. p.
Trinc. συνεχῆς δ. τ. λ. om. Trinc.

^c τε καὶ] Sic A. Vulgo om. τε.
Trinc. δὲ καί.

^d καὶ ἀτιμίας] καὶ om. Trinc.

^e χρημάτων] καὶ χρημάτων A.
Voss. Trinc. Mox καὶ om. Voss.

66.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νόον τῶν θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι, οὐκ ἔνεστιν· ἐν δὲ τῷ μέλλειν, ἐνδέχεται γενέσθαι. Ὅστις δὲ δράσειν μὲν 20 οἶται τοὺς πέλας κακῶς, ^b πείσεσθαι δὲ μὴ, οὐ σωφρονεῖ. Ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφορὰς, ἀ δ' ἐδόκουν τοῖς πέλας ποιήσειν, παθόντες ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί. Σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλος ὀρθότερόν τις κρίνειεν, ἢ ὅστις τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς ^c ἐμφράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν, κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἠδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν. Ὅς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ θυμῷ, παραχρῆμα θέλει τὰ κακίῳ ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων. 30

67 ^a Ἐπικτήτου.

Ὅτῳ μετὰ ^b ἀνατάσεως καὶ ἀπειλῆς ἐπιχειρεῖς, μέμνησο προλέγειν, ὅτι ἡμερος εἶ· καὶ οὐδὲν ἄγριον δράσας, ἀμετανόητος καὶ ἀνεύθυνος διαγενήσῃ.

68 ^a Κάτωνος πρεσβυτέρου.

Τὸν ὀργιζόμενον ^b νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν.

69 ^a Ἀρίστωνος.

Τὴν κακολογίαν ἢ ὀργὴ φαίνεται ἀπογεννώσα, ὥστε ἡ μήτηρ οὐκ ^b ἀστεῖα.

70 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ Ὀργῆς.

Ὅσα δὲ ὀργῇ χρώμενοι πράττουσιν ^b ἄνθρωποι, ταῦτα 40

^b πείσεσθαι δι' ἃ οὐ] πείσεσθαι δὲ μηδὲν, οὐ conj. Gesnerus. πείσεσθαι δὲ οὐ, οὐ Jacobsius in Athen. p. 118. Anthol. XI. p. 156. πείσεται dedit Schowius e MSS. Ipse δὲ μὴ, pro δι' ἃ.

^c ἐμφράσσει] Malim ἀντιφράσσει. GESNER.

67.

^a Sic A. Trinc. Fr. 71.

^b ἀνατάσεως] ἀναστάσεως B. m. p. Trinc.

68.

^a Sic A. Simpl. Πλάτωνος Trinc.
^b νόμιζε] ἐνόμιζε A. p. m. Gesneri margo.

69.

^a Sic A. Trinc.

^b ἀστεῖα] ἀστεία B.

70.

^a Sic A. Simpliciter Πλουτάρχου Trinc. Vide Fragm. p. 572=859.

^b ἄνθρωποι] οἱ ἄνθρωποι A.

ἀνάγκη τυφλὰ εἶναι, καὶ ἀνόητα, καὶ τοῦ παντὸς ἀμαρ-
 τάνειν. Οὐ γὰρ οἷόν τε ὀργῇ χρώμενον λογισμῷ^c χρῆσθαι·
 τὸ δὲ ἄνευ λογισμοῦ ποιούμενον^d πᾶν ἄτεχρόν τε καὶ δι-
 εστραμμένον. Λόγον οὖν ἡγεμόνα χρῆ ποιησάμενον, οὕτως
 ἐπιχειρεῖν τοῖς κατὰ τὸν βίον ἔργοις, τὰς ἐκάστοτε προσ-
 πιπτούσας ὀργὰς διορθούμενον καὶ διανεύοντα, ὥσπερ οἱ
 κυβερνῆται τὰ κύματα^e τὰ προσφερόμενα. ^fἜστι γοῦν
 οὐκ ἔλαττον τὸ δέος, ὀργῆς ἀντιπρώρου^g κυλινδουμένης, αὐτόν
 τε καὶ^h σύμπαντα οἶκον ἄρδην ἀπολέσαι, καὶ ἀνατρέψαι⁵⁰
 μὴ διαπλεύσαντα δεξιῶς. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιμελείας εἰς
 αὐτὰ δεῖ καὶ μελέτης, ἣ καὶ μάλιστα ἀλίσκονται κατ'
 ἄκρας οἱ παραδεξάμενοι τὸν θυμὸν ὡς σύμμαχον ἀρετῆς,
 ἀπολαύοντες ὅσον αὐτοῦ χρησιμὸν ἔστιν, ἐν τε πολέμῳ καὶ
 νῆ Δία ἐν πολιτείαις, τὸ πολὺ δὲ αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπιπόλαιον
 ἐκκρίνειν καὶ ἐκβάλλειν τῆς ψυχῆς, ὅπερ ὀργῇ τε καὶ πι-
 κρία δὲ ὄξυθυμίαν λέγεται, νομίσματα ἠκίστα ταῖς ἀνδρεί-
 αῖς ψυχαῖς πρέποντα. Τίς οὖν ἐνⁱ τῇ ἡλικίᾳ τούτων γίγ-
 νεται μελέτη; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ μάλιστ' ἂν ὧδε γίγνεσθαι,
 πόρρωθεν ἡμῶν προμελετῶντων καὶ προαποπλούντων πλεί-
 στον^o οἷον, ἐν οἰκέταις τε καὶ πρὸς γυναῖκας τὰς γαμετάς.
 Ὁ γὰρ οἶκος πρᾶος, καὶ δημοσία πρᾶος πολὺ μᾶλλον
 ἔσται, τοιοῦτος ἐνδοθεν καὶ ὑπὸ τῶν οἶκοι πεπονημένος αὐτῶ
 τῆς^k αὐτοῦ ψυχῆς εἶναι ἀγαθός.

^c χρῆσθαι] χρήσασθαι A.

^d πᾶν ἄτεχρον] πανάτεχρον B.

^e τὰ προσφερόμενα] τὰ om. A.
Trinc.

^f ἔστι γοῦν] Hinc usque ad fin.
om. A.

^g κυλινδουμένης] κυλινδομένης Trinc.

^h σύμπαν] σύμπαντα B. N. qui
item supplet ἔστιν post οἶκον. Et
sic Trinc. Dedi ἀνατρέψαι pro
ἀναστρέψαι ut conj. Wyttenbach.

ⁱ τῇ ἡλικίᾳ] τῇ om. B. N.

^k αὐτοῦ—ἀγαθός] αὐτοῦ—ἀγα-
θός B.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ. ΚΑ.

- 1 ^a Φιλήμονος.
^γ Ἄνθρωπος ὧν, τοῦτ' ἴσθι, καὶ μέμνησ' αἰεί.
- 2 ^a Μενάνδρου Κοτταβιζούσαις.
 Τὸ γνῶθι ^b σαυτόν ἐστιν, ἂν τὰ πράγματα
 ἴδῃς τὰ ^c σαυτοῦ, καὶ τί σοὶ ποιητέον. 21
- 3 ^a Διφίλου.
^α Ἄν γνῶς τί ἐστ' ἄνθρωπος, ἡδίων ἔση.
- 4 ^a Ἀντιφάνους.
 Εἰ θνητὸς εἶ, βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει.
- 5 ^a Μενάνδρου Θρασυλέοντος.
 Κατὰ πόλλ' ^b ἄρ' ἐστιν οὐ καλῶς εἰρημένον
 τὸ γνῶθι ^c σαυτόν· χρησιμώτερον γὰρ ἦν
 τὸ γνῶθι τοὺς ἄλλους.
- 6 ^a Ἐκ τῆς Αἰλιανῶν Συμμίκτης Ἱστορίας.
^α Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους ἠνίκα ἐνίκησεν ὁ Φίλιππος,
^β ἐπαρθεὶς τῇ εὐπραγίᾳ, ὅμως ^β λογισμοῦ ἐκράτησε, καὶ οὐχ ³⁰
^γ ὕβρισε, καὶ διὰ ταῦτα ὤτεο δεῖν αὐτὸν ὑπομιμνήσκεισθαι
^δ ὑπό τινος τῶν παίδων ἔωθεν, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν.

1. ^a Sic Trinc. φιλήμων A. Cleric. p. 342.

2. ^a Sic fere B. Voss. ubi κοτταβιζούσαις. In A. κοτταβιζούσαις. Menandri in Catazom. Gesner. ἐκ τοῦ καταψευδομένου Cleric. p. 98. Ceterum quod ante h. l. posuit Gesnerus, fragmentum habent A. Trinc. infra XXII. 4. quorum auctoritatem sequutus sum.

^b σαυτόν] σεαυτὸν B. m. p. Trinc.
^c σαυτοῦ] ἐαυτοῦ Voss. B. m. p. Trinc.

3. ^a Sic A. Trinc.

4. ^a Sic A. Voss. Ἀντιφάντος Trinc.

5. ^a Sic fere A. ubi θρασυλεον. Cleric. p. 86. Deest lemma Trinc.

^b ἂν ἐστιν] ἄρ' ἐστιν Porson. Adv. p. 235. πολλά γ' ἐστιν Dobræus Aristoph. p. 110.

^c σεαυτὸν] σαυτὸν A. Mox εἰ B. m. p. Trinc. pro ἦν, et τοῦ γνῶθι pro τὸ γ.

6. ^a Sic A. Deest συμμίκτης Trinc. Videatur Ælian. VIII. 15.

^b λογισμῶ] λογισμοῦ A. Voss. Trinc.

- 7 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.
Ἡράκλειτος νέος ἂν, πάντων γέγονε ^b σοφώτερος, ὅτι ἤδει
ἑαυτὸν μηδὲν εἰδῶτα.
- 8 ^a Δημόνακτος.
Δημόναξ ἐρωτηθεὶς ^b πότε ἤρξατο φιλοσοφεῖν, "Ὅτε κατα-
γιγνώσκειν, ἔφη, ἑμαυτῷ ἤρξάμην.
- 9 ^a Σωκράτους.
Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, διὰ τί οὐ συγγράφει, "Ὅτι, εἶπεν,
ὄρῳ τὰ χαρτία πολὺ τῶν γραφησομένων τιμιώτερα. 40
- 10 ^a Θεοκρίτου.
Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς διὰ τί οὐ ^b συγγράφει, "Ὅτι, εἶπεν, ὡς
μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι· ὡς δὲ δύναμαι, οὐ βούλομαι.
- 11 ^a Βίαντος.
Θεώρει ὡσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαυτοῦ πράξεις, ἵνα τὰς
μὲν καλὰς ἐπικοσμῆς, τὰς δὲ αἰσχρὰς καλύπτῃς.
- 12 ^a Παροιμία.
Γνώθι σαυτὸν, ^b ὡς παροιμία λαμβάνεται, μαρτυρεῖ Θεό-
φραστος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. Οἱ πολλοὶ δὲ Χίλωνος
εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα· Κλέαρχος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ λεχθῆναι 50
Χίλωνι.

7.
^a Sic A. Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος
Trinc. Voss.

^b σοφώτερος] σοφώτατος A. B.
uterque m. s.

8.
^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b πότε] πηνίκα A.

9.
^a Sic A. Deest lemma Trinc.

10.
^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b συγγράφει] συγγράφεις A. Post
ἐρωτηθεὶς "al. additur ἐπὶ ποιημά-
των." Ita Gesnerus in marg.

Verba ἐπὶ ποιημάτων habet quidem
A, sed tanquam delenda.

11.
^a Sic Froben. Bta A. Deest
lemma Trinc.

12.
^a Βίαντος. παροιμία Trinc. Deest
locus A. Conferatur Apostolius
Prov. VI. 36. qui mendo labo-
rare videtur. Verba scil. τὸ μὲν
ἀπόφθεγμα usque ad fin. ponenda
erant post n. 42.

^b ὡς παροιμία λαμβάνεται] ἡ μαρ-
τυρία παραλαμβάνεται Voss.

13 ^a Χείλωνος.

^b Χείλων ἐρωτηθεὶς τί χαλεπώτατον, Τὸ γινώσκειν ἑαυτὸν, ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἑαυτῷ προστιθέναι.

14 ^a Βίαντος.

Τὸ δὲ γινῶθι σαυτὸν χρήσιμον εἰς νουθεσίαν τῶν ἀλαζόνων, οἱ ὑπὲρ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν φλυαροῦσιν.

15 ^a Ἀλεξάνδρου.

Ἀλεξάνδρος νοσήσας μακρὰν νόσον, ὡς ἀνέρωσεν, Οὐδὲν, ἔφη, διατεθῆναι χεῖρον· ὑπέμνησε γὰρ ἡμᾶς ἡ νόσος μὴ μέγα φρονεῖν, ὡς θνητοὺς ὄντας.

16 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ Εὐθυμίας.

Καὶ μὴν οἶνοί τε, καὶ σαρκῶν ἐμφορήσεις, σῶμα μὲν ἰσχυρὸν ποιοῦσι καὶ ῥωμαλέον, ψυχὴν δὲ ἀσθενῆ· καὶ χρημάτων ἐπιμέλεια μὲν συνεχῆς καὶ τήρησις αὖξει πλοῦτον· ἀνυπεροψία δὲ καὶ ^b σωφροσύνη, μέγα ^c πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδιον. ^d Ὅθεν οὐ πάντα πάντων ἐστίν, ἀλλὰ δεῖ τῷ Πυθικῷ γράμματι πειθόμενον αὐτὸν καταμαθεῖν, ^e εἴτα χρῆσθαι πρὸς ἐν ὃ πέφυκε, καὶ μὴ πρὸς ἄλλον ἄλλοτε βίου ζῆλον ἔλκειν, καὶ παραβιάζεσθαι τὴν φύσιν. 10

17 ^a Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου.

Ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῆς ἀλλοτρίῳ προτερήματι. Εἰ ὁ ἵππος ἔλεγεν ἐπαιρόμενος, ὅτι καλὸς εἰμι, ἀνεκτὸν· ^b ἂν ἦν· σὺ δ' ὅτ' ἂν λέγῃς, ^c ὅτι ἵππον καλὸν ἔχω, ἴσθι ὅτι ἐφ' ἵππῳ

13.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b Χίλων] Χείλων A.

14.

^a Locus accessit ex A. ubi lemma βία.

15.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

16.

^a Sic A. Scil. p. 472. B. Simpl.

Πλουτάρχου Trinc.

^b σωφροσύνη] φιλοφροσύνη A. m. p.

^c πρὸς] περὶ Voss.

^d ὅστε] ὅθεν A. Voss.

^e εἴτα] εἰ Voss. Mox βίον Trinc.

17.

^a Sic A. Scil. c. 6. Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου Trinc.

^b ἂν ἦν] ἂν om. A. Voss. Trinc.

^c ὅτι om. Voss.

ἀγαθῶ μέγα φρονεῖς. Τί οὖν ἐστὶ σόν; χρήσις φαντασιῶν, ἢν ὅτ' ἂν κατὰ φύσιν ἔχης, τότε ἐπάρθητι· τότε γὰρ ἐπὶ τῷ σῶ πλεονεκτήματι ἐπάρθησι.

18 ^a Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην.

Καὶ τὰ ἀγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὐχέσθαι δίδοναι· πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι.

19 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἄλλ' οἶμαι τὸ μέλλον ἅπασιν ἀνθρώποις ἄθλον, καὶ μι-²⁰ κροὶ καιροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται· διὸ δεῖ μετριάξεν ἐν ταῖς εὐπραξίαις, καὶ προορωμένους τὸ μέλλον φαίνεσθαι.

20 ^a Πλάτωνος ἐκ τῶν Ἀντεραστῶν.

Τί δ', ἐπεὶδ' ἂν ἄνθρωπος ὧν τις ἀγνοεῖ τοὺς χρηστοὺς καὶ τοὺς μοχθηροὺς ἀνθρώπους, ^b ἄρ' οὐχ ἑαυτὸν ἀγνοεῖ πότερον χρηστός ἐστίν, ἢ μοχθηρὸς, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἀνθρώπος ἐστίν; Συνεχώρει. Τὸ δὲ ^c αὐτὸν ἀγνοεῖν, σωφρονεῖν, ἢ οὐ σωφρονεῖν ἐστίν; Οὐ σωφρονεῖν. Τὸ ἑαυτὸν ἄρα γινώσκειν, ἔστι σωφρο-³⁰ νεῖν; Φημί, ἔφη. Τοῦτο ἄρα, ὡς εἴοικε, καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς γράμμα παρακελεύεται, σωφροσύνην ἀσκεῖν καὶ δικαιοσύνην. Ἐοικε. Τῇ αὐτῇ δὲ ταύτῃ καὶ κολάζειν ὀρθῶς ἐπιστάμεθα; Φημί. Οὐκ οὖν ἢ μὲν κολάζειν ὀρθῶς ἐπιστάμεθα, δικαιοσύνη αὕτη ἐστίν, ἢ δὲ ^d διαγιγνώσκειν καὶ ἑαυτὸν καὶ ἄλλους, σωφροσύνη; Ἐοικεν, ἔφη. Ταυτὸν ἄρα ἐστὶ δικαιοσύνη σωφροσύνη; Φαίνεται. Καὶ μὴν οὕτω γε καὶ αἱ πόλεις εὖ οἰκοῦνται, ὅτ' ἂν οἱ ἀδικούντες δίκην ^e δίδωσιν. Ἀληθῆ λέγεις.

18.

^a Sic A. Scil. p. 506, 14. Simpl. Δημοσθένους Trinc.

19.

^a Sic A. Scil. ibid. 25.

20.

^a Sic Trinc. Scil. p. 137. E.

Deest locus A.

^b ἄρ' οὐχ ἑαυτὸν] ἄρ' οὖν καὶ αὐτὸν N. Trinc.

^c αὐτὸν] ἑαυτὸν N.

^d διαγιγνώσκειν] γιγνώσκειν N. Trinc.

^e δίδωσιν] διδοῦσι B.

21 ^a Ξενοφώντος ἐν δ' Ἀπομνημονευμάτων.

Καὶ ὁ Σωκράτης, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, εἰς ^b Δελ-
 φούς ἤδη πάποτε ἀφίκου; Καὶ δὲ γε, νῆ Δία, ἔφη. Κα-
 τέμαθες οὖν πρὸς τῷ καῶ που γεγραμμένον τὸ ^c Γνωθὶ σαυ-
 τόν; Ἐγώ γε. Πότερον οὖν οὐδὲν σοι τοῦ γράμματος ἐμέλη-
 σεν; ἢ προσέσχες τε καὶ ἐπεχείρησας σεαυτὸν ἐπισκοπεῖν,
 ὅστις εἴης; Μὰ Δί' οὐ δῆτα, ἔφη· καὶ γὰρ δὴ ταῦτο πάνυ
 ὤμην εἰδέναι, σχολῇ γὰρ ἂν ἄλλο τι ἤδειν, εἴ γε μὴδ' ἐμαυ-
 τὸν ἐγίνωσκον. Πότερα δέ σοι δοκεῖ γιγνώσκειν ἑαυτὸν,
^d ὅστις τοῦνομα μόνον τὸ ἑαυτοῦ οἶδεν, ἢ ὅστις, ὥσπερ οἱ τοὺς
 ἵππους ὠνούμενοι, οὐ πρότερον οἶονται γιγνώσκειν, ^e ὃν ἂν ⁵⁰
 βούλωνται γνῶναι, πρὶν ἂν ἐπισκέψωνται, πότερον εὐπειθῆς
 ἐστὶν ἢ ^f δυσπειθῆς, καὶ πότερον ἰσχυρὸς ἢ ἀσθενῆς, καὶ
 πότερον ταχὺς ἢ βραδύς, καὶ τὰλλα τὰ πρὸς τὴν τοῦ ἵπ-
 που χρείαν ἐπιτήδεια τε καὶ ἀνεπιτήδεια, ὅπως ἔχει· ^g οὕ-
 τως ὁ ἑαυτὸν ἐπισκεψάμενος ὁποῖός ἐστι πρὸς τὴν ἀνθρωπί-
 νην χρείαν, ἔγνωκε τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν; Οὕτως ἔμοιγε δοκεῖ,
 ἔφη, ὁ μὴ εἰδὼς τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἀγνοεῖν ἑαυτόν. Ἐκεῖνο
 δὲ οὐ φανερόν, ἔφη, ὅτι διὰ μὲν τὸ εἰδέναι ^h ἑαυτοὺς πλεῖστα
 ἀγαθὰ ἰσχυοσιν ἄνθρωποι, διὰ δὲ τὸ ἐψεῦσθαι ἑαυτῶν
 πλεῖστα κακά; οἱ μὲν γὰρ εἰδότες ἑαυτοὺς, τὰ ἐπιτήδεια
^k ἑαυτοῖς ἴσασι, καὶ διαγιγνώσκουσιν ἅ τε δύνανται, καὶ ἅ
 μὴ. Καὶ ἅ μὲν ἐπίστανται πράττοντες, πορίζονται τε ὧν
 δεόνται, καὶ εὖ πράττουσιν· ὧν δὲ μὴ ἐπίστανται ἀπέχό-

21.

^a Sic A. ubi om. usque ad ὥσ-
 περ οἱ τοὺς. Scil. IV. 2, 24. Sim-
 pliciter Ξενοφώντος Trinc.

^b Δελφούς] δέσμους N. Δελφούς δὲ
 ἤδη Trinc.

^c γνῶσθαι] γνῶσθαι N. B. m. p.
 Trinc. τὸ om. Trinc.

^d ὅστις] ὅς B.

^e ὃν ἂν] οὐ ἂν A. ὃν ἂν Trinc.

^f δυσπειθῆς] ἀπειθῆς A. sed ex
 em. Prius legebatur ἀσθενῆς.

^g οὕτως] οὕτως ὁ A. B. m. s.

^h ἑαυτοὺς] αὐτοὺς A.

ⁱ ἰσχυοσιν] πάσχυοσιν Gesn. marg.

^k ἑαυτοῖς] αὐτοῖς A.

μενοι, ἀναμάρτητοι γίνονται, καὶ διαφεύγουσι τὸ κακῶς¹⁰ πράττειν· διὰ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους δυνάμενοι δοκιμάζειν, καὶ διὰ τῆς τῶν ἄλλων χρείας, τὰ τε ἀγαθὰ πορίζονται, καὶ τὰ κακὰ φυλάττονται. Οἱ δὲ μὴ εἰδότες, ^m ἀλλὰ διεφθυσμένοι τῆς αὐτῶν δυνάμεως, πρὸς τε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τὰλλα ἀνθρώπινα πράγματα ὁμοίως διάκεινται, καὶ οὔτε ὧν δεύονται ἴσασιν, οὔτε ὅ τι πράττουσιν, οὔτε οἷς χρῶνται, ἀλλὰ πάντων τούτων διαμαρτάνοντες, τῶν τε ἀγαθῶν ἀποτυγχάνουσι, καὶ τοῖς κακοῖς²⁰ περιπίπτουσι. Καὶ οἱ μὲν εἰδότες ὅ τι ποιῶσιν, ἐπιτυγχάνοντες ὧν πράττουσιν, ⁿ ἐνδοξοὶ τε καὶ τίμιοι γίνονται· καὶ οἱ τε ὅμοιοι τούτοις ἡδέως χρῶνται, οἱ τε ἀποτυγχάνοντες τῶν πραγμάτων ἐπιθυμοῦσι ^o τούτους ὑπὲρ αὐτῶν βουλεύεσθαι, καὶ προίστασθαι τε ἑαυτῶν τούτους, καὶ ἐλπίδας τῶν ἀγαθῶν ἐν τούτοις ἔχουσι, καὶ διὰ ταῦτα πάντων μάλιστα τούτους ἀγαπῶσιν. Οἱ δὲ μὴ εἰδότες τί ποιῶσι, κακῶς τε αἰρούμενοι, καὶ οἷς ἂν ἐπιχειρήσωσιν ἀποτυγχάνοντες, οὐ μόνον ἐν αὐτοῖς τούτοις ζημιοῦνται τε καὶ κολάζονται, ἀλλὰ³⁰ καὶ ἀδοξοῦσι διὰ ταῦτα καὶ καταγέλαστοι γίνονται, καὶ καταφρονούμενοι καὶ ἀτιμαζόμενοι ζῶσιν· ὁρᾷς δὲ καὶ τῶν πόλεων, ὅτι ὅσαι ἂν ἀγνοήσασαι τὴν ἑαυτῶν δύναμιν κρείττοσι πολεμήσωσιν, ^p αἱ μὲν ἀνάστατοι γίνονται, αἱ δὲ ἐξ ἐλευθέρων ^q δοῦλαι; Καὶ ὁ Εὐθύδημος, ὡς πάνυ μοι ^r δοκοῦν, ὧ Σώκρατες, ἔφη, περὶ πολλοῦ ποιητέον εἶναι, τὸ ἑαυτὸν γιγνώσκειν, ^s οὕτως ἴσθι· ὁπόθεν δὲ χρὴ ἀρξασθαι

¹ ἄλλους] ἄλλους ἀνθρώπους A. B. m. s.

^m ἀλλὰ] ἀλλ' οἱ A. Mox πάντα τούτων Trinc.

ⁿ ἐνδοξοὶ] ἐνδοξοὶ A. B. ὡς πρ. εὐδ. Trinc.

^o τούτους—ταύτους om. A. Trinc.

^p αἱ δὲ] αἱ μὲν A. B. m. s. πολεμήσωσιν, αἱ δὲ Trinc.

^q δοῦλοι] δοῦλαι A. B. m. s.

^r δοκεῖς] δοκοῦν A. Trinc.

^s οὕτως ἴσθι] οὕτως σοι Gesn. marg. Hinc usque ad κακοῦ κακά om. A.

ἐπισκοπεῖν ἑαυτὸν, τοῦτο πρὸς σέ ἀποβλέπω, εἴ μοι ἐβελή- 40
σαις ἂν ἐξηγήσασθαι. Οὐκ οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, τὰ μὲν
ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ὁποῖά ἐστι, πάντως που γινώσκεις;
Νὴ Δί', ἔφη· εἰ γὰρ μηδὲ ταῦτα οἶδα, καὶ τῶν ἀνδραπό-
δων ^u φαυλότερος ἂν εἴην. ^w Ἴθι δὴ, ἔφη, καὶ ἐμοὶ ἐξηγήσαι
ταῦτα. Ἄλλ' οὐ χαλεπὸν, ἔφη· πρῶτον μὲν γὰρ τὸ ὑγιαί-
νειν ἀγαθὸν εἶναι νομίζω· τὸ δὲ νοσεῖν κακόν. Ἐπειτα τὰ
αἷτια ἑκατέρου αὐτῶν, καὶ ποτὰ, καὶ βρωτὰ, καὶ ἐπιτηδεύ-
ματα, τὰ μὲν πρὸς τὸ ὑγιαίνειν φέροντα, ἀγαθὰ· τὰ δὲ
πρὸς τὸ νοσεῖν, κακὰ. Οὐκ οὖν, ἔφη, ^x καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ
τὸ νοσεῖν, ὅτ' ἂν μὲν ἀγαθοῦ τινος αἷτια γίγνηται, ἀγαθὰ ἂν 50
εἴη· ὅτ' ἂν δὲ κακοῦ, κακὰ; Πότε δ' ἂν, ἔφη, τὸ μὲν ὑγιαί-
νειν κακοῦ αἷτιον γένοιτο, τὸ δὲ νοσεῖν ἀγαθοῦ; Ὅτ' ἂν νὴ Δί',
ἔφη, στρατιᾶς τε αἰσχρᾶς, καὶ ναυτιλίας βλαβερᾶς, καὶ
ἄλλων πολλῶν τοιούτων, οἱ μὲν διὰ ῥώμην μετασχόντες ἀπό-
λωνται, οἱ δὲ δι' ἀσθένειαν ἀπολειφθέντες ^y σωθῶσιν. Ἀλη-
θῆ λέγεις. Ἄλλ' ὁρᾶς, ἔφη, ^z ὅτι καὶ τῶν ὠφελίμων οἱ μὲν
διὰ ῥώμην μετέχουσιν, οἱ δὲ δι' ἀσθένειαν ἀπολείπονται. ^a Τὰ
οὖν, ἔφη, ποτὲ μὲν ὠφελοῦντα, ποτὲ δὲ βλάπτοντα, ^b τί μᾶλ-
λον ἀγαθὰ ἢ κακὰ ἐστίν; Οὐδὲν μὰ Δία φαίνεται κατὰ γε
τοῦτον τὸν λόγον. Ἄλλ' ἢ γε τοι σοφία, ὦ Σώκρατες, ἀναμ-
φισβητήτως ἀγαθὸν ἐστίν· ποῖον γὰρ ἂν τις πρᾶγμα οὐ βέλ-
τιον πράττοι σοφὸς ὢν, ἢ ἀμαθής; Τί δαί, τὸν Δαίδαλον,
ἔφη, οὐκ ἀκήκοας, ὅτι ληφθεὶς ὑπὸ Μίνω διὰ τὴν σοφίαν
ἠναγκάζετο ἐκείνῳ δουλεύειν, καὶ τῆς τε πατρίδος ἅμα καὶ 10
τῆς ἐλευθερίας ἐστερήθη, καὶ ἐπιχειρῶν ^c ἀποδιδράσκειν μετὰ
τοῦ υἱοῦ, τὸν τε παῖδα ἀπώλεσε, καὶ αὐτὸς οὐκ ^d ἠδυνήθη σω-

^u φαυλότερος] φλαυλότερος Trinc.

^w ἴθι] ἴσθι B. m. p. Trinc.

^x καὶ τὸ ὑγ.] μὴ τὸ ὑγ. Trinc.

^y σώζονται] σωθῶσιν A.

^z ὅτι] om. A.

^a ταῦτα] τὰ A. Trinc.

^b μᾶλλον] τι μᾶλλον A. Trinc.

^c ἀποδιδράσκειν] ἐπιδιδράσκειν A.

^d ἠδυνήθη] ἐδυνήθη A.

θῆναι, ἀλλ' ἀπενεχθεῖς εἰς τοὺς βαρβάρους, πάλιν ἐκεῖ ἐδούλευε; Λέγεται νῆ Δί', ἔφη, ταῦτα. Τὰ δὲ Παλαμήδους οὐκ ἔακῆκοας πάθη; ταῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν ὡς διὰ σοφίαν φθονηθεῖς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύως ἀπόλλυται. Λέγεται καὶ ταῦτα, ἔφη. Ἄλλους δὲ πόσους οἶε διὰ σοφίαν ἄνασπαστους πρὸς βασιλέα γεγονέναι, καὶ ἐκεῖ δου-²⁰λεύειν; Κινδυνεύει, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἀναμφιλογώτατον ἀγαθὸν ἔστιν εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν. Εἴ γε μὴ τις αὐτὸ, ἔφη, ὦ Εὐθύδημε, ἐξ ἀμφιλόγων ἀγαθῶν ἠ συντεθῆ. Τί δ' ἂν, ἔφη, τῶν εὐδαιμονικῶν ἀμφίλογον εἴη; Οὐδὲν, ἔφη, εἴ γε μὴ προσθήσομεν ἰ αὐτῶ κάλλος, ἢ ἰσχὺν, ἢ πλοῦτον, ἢ δόξαν, ἢ καὶ τί ἄλλο τῶν τοιούτων. Ἄλλα νῆ Δία προσθήσομεν, ἔφη. Πῶς γὰρ ἂν τις ἄνευ τούτων εὐδαίμων εἴη; Νῆ Δί', ἔφη, προσθήσομεν ἄρα ἐξ ὧν πολλὰ καὶ χαλεπὰ συμβαί-³⁰νει τοῖς ἀνθρώποις· πολλοὶ μὲν γὰρ διὰ τὸ κάλλος ὑπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς ὠραίοις παρακεκινημένων διαφθείρονται· πολλοὶ δὲ διὰ τὴν ἰσχὺν μείζουσιν ἔργοις ἐπιχειροῦντες, οὐ μικροῖς κακοῖς περιπίπτουσι, πολλοὶ δὲ διὰ τὸν πλοῦτον ἠ διαβρυστό-⁴⁰μενοί τε καὶ ἐπιβουλεύομενοι, ἀπόλλυνται· πολλοὶ δὲ διὰ δόξαν καὶ πολιτικὴν δύναμιν μεγάλα κακὰ πεπόνθασιν. Ἄλλα μὴν, ἔφη, ἴ εἴ γε μὴδὲ τὸ εὐδαιμονεῖν ἐπαινῶν ὀρθῶς λέγω, ὁμολογῶ μὴδὲ ὅτι πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχεσθαι χρὴ εἰδέναι. Ἄλλα ταῦτα μὲν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἴσως διὰ τὸ⁴⁰ σφόδρα πιστεύειν εἰδέναι ἢ οὐδ' ἔσκεψαι.

^c ἀκήκοας] ἠκήκοας A.

^f ἀνασπαστους] ἀναρπαστους Gesneri marg.

^g εἶναι τὸ] εἶναι καὶ τὸ A.

^h συντεθῆ] συντιθεῖ A. συντιθῆ B.

m. s.

ⁱ αὐτῶ] αὐτὸ Trinc.

^k διαβρυστόμενοι] ^{δια} ἐπιβρυστόμενοι A.

^l εἴγε μὴδὲ] εἴ γε μὴ A. et mox μὴδὲ inter lineas.

^m οὐ δίσκεψαι] οὐδ' ἔσκεψαι A. Gesn. marg.

22 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου.

^b Τῆς δ' αὖ πάσης πονηρίας ἐστὶ τὸναντίον πάθος ἔχον, ἢ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς γραμμάτων. Τὸ Γνωῖναι σαυτὸν λέγεις, ὦ Σώκρατες; Ἔγωγε. Τὸναντίον μὴν ἐκεῖνο δηλονότι, τὸ μηδαμῆ γινώσκειν αὐτὸν, λεγόμενον ὑπὸ τοῦ γράμματος ἂν εἴη. Τί μὴν; Ὡ Πρώταρχε, ^c πειρῶ δὲ αὐτὸ τοῦτο τριχῆ τέμνειν. Πῆ φῆς; οὐ γὰρ μὴ δυνατὸς ὦ. Λέγεις δὴ δεῖν ἐμὲ τοῦτο διελέσθαι τὰ νῦν. Λέγω καὶ ⁵⁰ δέομαι γε πρὸς ^d τῷ λέγειν. Ἄρ' οὖν οὐ τῶν ἀγνοούντων αὐτοὺς κατὰ τρία ἀνάγκη τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν ἕκαστον; Πῶς; Πρῶτον μὲν κατὰ χρήματα δοξάζειν εἶναι πλουσιώτερον, ἢ κατὰ ^e τὴν αὐτῶν οὐσίαν· πολλοὶ γοῦν εἰσι ^f τοιοῦτον πάθος ἔχοντες· πλείους δὲ γε ^g οἱ μείζους καὶ καλλίους αὐτοὺς δοξάζουσι, καὶ πάντα ὅσα κατὰ τὸ σῶμα εἶναι ^h διαφέροντως, τῆς οὐσης αὐτοῖς ἀληθείας. Πάνυ γε. Πολὺ δὲ ⁱ πλεῖστοί γε, οἶμαι, περὶ τὸ τρίτον εἶδος τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς διημαρτήκασιν ἀρετῇ, δοξάζοντες βελτίους ἑαυτοὺς, οὐκ ὄντες. Σφόδρα μὲν οὖν. ⁱ Τῶν ἀρετῶν δ' ἄρα, οὐ σοφίας περὶ τὸ πλήθος πᾶν ^k ἀντεχόμενον, μεστὸν ἐρίδων, καὶ δοξοσοφίας ἐστὶ ^l ψευδοῦς; Πῶς δ' οὐ; Κακὸν μὲν δὴ πᾶν ἂν τις τὸ τοιοῦτον εἰπὼν, ὀρθῶς ἂν εἴποι, πάθος. Σφόδρα γε.

23 ^a Πλάτωνος Ἀλκιβιάδου α.

Φέρε δὴ, τί ἐστὶ τὸ ἑαυτοῦ ἐπιμελεῖσθαι; μὴ πολλάκις

22.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 48.

^b τῆς δ' αὖ usque ad τῷ λέγειν om. A.

^c πειρῶ δὴ] πειρῶ δὲ Trinc.

^d τῷ λέγειν] τὸ λ. Trinc.

^e τὴν αὐτῶν] τὴν αὐτοῦ A. B.

m. s.

^f τοιοῦτο] τοιοῦτον A.

^g ἢ μείζους] οἱ μείζους A.

VOL. I.

^h διαφέροντας B. m. s.

ⁱ τῶν ἀρετῶν usque ad fin. om.

^k ἀντεχόμενον] ἀνεχόμενον B.

^l ψευδοῦς] καὶ ψεύδους Gesneri marg.

23.

^a Sic A. sine α Trinc. Scil. p.

127 E. ἑμαντοῦ Trinc. pro ἑαυτοῦ.

C C

λάβωμεν οὐχ ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμενοι, οἰόμενοι δέ· καὶ
^b πότε ἄρα αὐτὸ ποιεῖ ἄνθρωπος; ἄρ' ὅτ' ἂν τῶν ἑαυτοῦ ἐπι-
 μελῆται, τότε καὶ αὐτοῦ; Ἐμοὶ γ' οὖν δοκεῖ. ^c Τί δαί; πο-
 δῶν ἄνθρωπος πότε ἐπιμελεῖται; ἄρ' ὅτ' ἂν ἐκείνων^d ἐπιμε-
 λῆται ἃ ἔστι τῶν ποδῶν; Οὐ μανθάνω. Καλεῖς ^e δέ τι
 χερός· οἷον δακτύλιον, ἔστιν ὅτου ἂν ἄλλου τῶν τοῦ ἀνθρώ-
 που φαίης, ἢ δακτύλου; Οὐ δῆτα. Οὐκ οὖν καὶ ποδός
^f ὑπόδημα τὸν αὐτὸν τρόπον; Ναί. (^g καὶ ἱμάτια καὶ
 στρώματα ^h τοῦ ἄλλου σώματος ὁμοίως; Ναί.) Ἄρ' οὖν ὅτ' ἂν²⁰
 ὑποδημάτων ἐπιμελώμεθα, τότε ποδῶν ἐπιμελούμεθα; Οὐ
 πάνυ μανθάνω, ὦ Σώκρατες. Τί δαί, ὦ Ἀλκιβιάδη, ὀρθῶς
 ἐπιμελεῖσθαι καλεῖς τὸ ὅτουσιν πράγματος; Ἐγώ γε.
 Ἄρ' οὖν ὅτ' ἂν τις τι βέλτιον ποιῇ, τότε ὀρθῶς λέγεις ἐπι-
 μελείαν; Ναί. Τίς οὖν τέχνη ὑποδήματα βελτίω ποιεῖ;
 Σκυτική. Σκυτικῆ ἄρα ὑποδημάτων ἐπιμελούμεθα; Ναί.
 Ἡ καὶ ποδός σκυτικῆ, ἢ ἐκείνη, ἢ πόδας βελτίους ποιῶ-
 μεν; Ἐκείνη. ⁱ Βελτίους δὲ πόδας οὐχ ἤπερ καὶ τὸ ἄλλο³⁰
 σῶμα; Ἐμοί γε δοκεῖ. Αὕτη δ' οὐ γυμναστική; Μά-
 λιστα. Γυμναστικῆ μὲν ἄρα ποδός ἐπιμελούμεθα, σκυ-
 τικῆ δὲ τῶν τοῦ ποδός. Πάνυ γε. Καὶ γυμναστικῆ μὲν
 χειρῶν, δακτυλιογλυφία δὲ τῶν τῆς χειρός. Ναί. Καὶ
 γυμναστικῆ μὲν, σώματος ὑφαντικῆ^k δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις,
 τῶν τοῦ σώματος. Παντάπασιν. Ἄλλη μὲν ἄρα τέχνη
 αὐτοῦ ἐκάστου ἐπιμελούμεθα, ἄλλη δὲ τῶν ἑαυτοῦ. Φαίνε-
 ται. Οὐκ ἄρα, ὅτ' ἂν τῶν ἑαυτοῦ ἐπιμελῆ, σαυτοῦ ἐπιμε-
 λῆ. Οὐδαμῶς. Οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ τέχνη, ὡς εἴκεν, ἢ τις⁴⁰

^b πότε ἄρα] πότερον N. Trinc.

^c τί δαί;] δὲ B. om. N.

^d ἐπιμελεῖται] ἐπιμελῆται N.
 Trinc. ἄρ'—ἐπιμελεῖται om. B.

^e δῆ τι] δὲ τι Trinc.

^f ὑπόδημα] ὑπόδημα Trinc.

^g (καί—ναί)] Non est in Fro-
 beniano quod includitur paren-

thesi. GESNER. Nec in aliis
 Platonis exemplis.

^h τοῦ ἄλλου] τοῦ om. B. Mox τίς
 βέλτιον Trinc. sine τι.

ⁱ βελτίους δὲ] βελτίους δὲ Trinc.
 et οὐχί περ pro οὐχ ἤπερ.

^k δὲ καί] καὶ om. B.

ἂν αὐτοῦ τε ἐπιμελοῖτο, καὶ τῶν αὐτοῦ. Οὐ φαίνεται. Φέρε δὴ, ποῖα ποτ' ἂν ἡμῶν αὐτῶν ἑπιμεληθῆμεν; Οὐκ ἔχω λέγειν. Ἄλλα τοσόνδε γε ὠμολόγηται, ὅτι οὐχ ἢ ἂν τῶν ἡμετέρων καὶ ὁτιοῦν βέλτιον ποιῶμεν, ^m ἀλλὰ ἢ ἡμᾶς αὐτούς. Ἀληθῆ λέγεις. Ἡ οὖν ἐγνωμεν ἂν ποτε τίς τέχνη ⁿ ὑπόδημα βέλτιον ποιῆ, μὴ εἰδότες ὑπόδημα; Ἀδύνατον. Οὐδέ γε τίς τέχνη ^o δακτυλίου βελτίους ποιῆ, ἀγνοοῦντες δακτύλιον. Ἀληθῆ. ^p Τί δέ; τίς γε τέχνη βελ-⁵⁰ τῶν ποιεῖ αὐτῶν ἄρ' ἂν ποτε γνοίημεν, ἀγνοοῦντες τί ποτ' ἐσμὲν αὐτοί; Ἀδύνατον. Πότερον ^q οὖν ῥάδιον τυγχάνει τὸ γινῶναι ἑαυτὸν, καὶ τίς ἦν φαῦλος ὁ τοῦτο ἀναθεῖς εἰς τὸν ἐν Πυθοῖ νεῶν, ἢ χαλεπὸν τι, καὶ οὐχὶ παντός; Ἐμοὶ μὲν, ὦ Σωκράτες, πολλάκις μὲν ἔδοξε παντὸς εἶναι· πολλάκις δὲ, παύχάλεπον. Ἦ ἄλλ' ὦ Ἀλκιβιάδῃ, εἴτε ῥάδιον, εἴτε μὴ ἐστίν, ὅμως γε ἡμῖν ὦδ' ἔχει· γνόντες μὲν αὐτὸ, τάχ' ἂν γνοίημεν τὴν ἐπιμέλειαν ἡμῶν αὐτῶν· ἀγνοοῦντες ⁱ δὲ, οὐκ ἂν ποτέ. Ἔστι ταῦτα. Φέρε δὴ, τίν' ἂν τρόπον εὐρεθῆι αὐτὸ τοῦτο; οὕτω μὲν γὰρ ἂν τάχ' εὐροίμεν τί ποτ' ἐσμὲν αὐτοί· τούτου δ' ἔτι ὄντες ἐν ἀγνοίᾳ, ἀδύνατόν που. ^t Ὀρθῶς λέγεις. Ἐχε οὖν πρὸς Διὸς, τῷ διαλέγῃ σὺ ^u νῦν, ἄλλω τῷ, ἢ ἐμοί; Ναί. Οὐκ οὖν καὶ ἐγὼ σοί; Ναί. Σωκράτης ἄρ' ἐστίν ὁ διαλεγόμενος; Πάνυ γε. Ἀλκιβιάδης δ' ὁ ἀκούων; Ναί. Οὐκ οὖν λόγῳ διαλέγεται ὁ Σω-¹⁰ κράτης; Τί μὴν; τὸ δὲ διαλέγεσθαι, καὶ τῷ λόγῳ χρῆσθαι, ταυτὸν που καλεῖς; Πάνυ γε. Ὁ δὲ χρώμενος καὶ ὦ χρῆται, οὐκ ἄλλο; Πῶς λέγεις; Ὡσπερ σκυτοτόμος

¹ ἐπιμελετήμεν] ἐπιμελήμεν N.

Trinc. Supra ποῖα Trinc.

^m ἀλλὰ ἢ] καὶ N. Trinc.

ⁿ ὑπόδημα] ὑποδημάτων N. ὑποδήματα Trinc.

^o δακτυλίου βελτίους] δακτύλια βελτίω N.

^p τί δέ;] τί δαί B. Mox γε

om. Trinc.

^q οὖν ἂν] ἂν om. N. Trinc.

^r ἀλλ' ἄρ' N.

^s τοῦτο] τὸ αὐτὸ Gesneri margo.

Mox ὄντες Trinc. pro ὄντος.

^t ὀρθῶς λέγεις] om. N. Trinc.

^u νῦν] om. N. Trinc.

τέμνει που τομῆ καὶ ^w σμίλη καὶ ἄλλοις ^x ὀργάνοις. Ναί.
 Οὐκ οὖν ^y ἄλλο μὲν ὁ τέμνων καὶ χρώμενος, ἄλλο δὲ οἷς ὁ
 τέμνων χρῆται; ^z Πῶς γὰρ οὐ; ³ Ἀρ' ^a οὖν οὕτως καὶ οἷς ὁ κιθα-
 ριστῆς κιθαρίζει, καὶ αὐτὸς ὁ κιθαριστῆς ἄλλο ἀν εἶη; Ναί.
 Τοῦτο τοίνυν ἀρτίως ἠρώτων, εἰ ὁ χρώμενός τε καὶ ὧ χρῆται²⁰
 ἀεὶ δοκεῖ ἕτερον εἶναι. Δοκεῖ. Τί οὖν; φῶμεν τὸν σκυτο-
 τόμον τέμνειν ὀργάνοις μόνον, ^b ἢ καὶ χερσί; Καὶ χερσί.
 Χρῆται ἄρα καὶ ^c ταύταις. Ναί. ³ Ἡ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
 χρώμενος σκυτοτομεῖ; Ναί. Τὸν δὲ χρώμενον, καὶ οἷς
 χρῆται, ἕτερα ὁμολογοῦμεν; ^d Ναί. Ἐτερον ἄρα σκυτοτό-
 μος καὶ κιθαριστῆς χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν οἷς ἐργάζονται.
 Φαίνεται. Οὐκ οὖν καὶ παντὶ τῷ σώματι χρῆται ἄνθρωπος;
 Πάνυ γε. Ἐτερον ^e δ' ἦν τό τε χρώμενον, καὶ ὧ χρῆται;³⁰
 Ναί. Ἐτερον ἄρ' ^f ἄνθρωπός ἐστι τοῦ ἑαυτοῦ σώματος.
³ Ἐοικε. Τί ποτ' οὖν ἐστὶν ἄνθρωπος; Οὐκ ἔχω λέγειν.
³ Ἐχεις μὲν οὖν ὅ τι γε τῷ σώματι χρώμενον; Ναί; ³ Ἡ οὖν
 ἄλλο τι χρῆται αὐτῷ ἢ ψυχῇ; Οὐκ ἄλλο. Οὐκ οὖν ἀρ-
 χουσα; Ναί. Καὶ μὴν τόδε γ' οἶμαι οὐδένα ἀν ἄλλως
 οἰηθῆναι. Τὸ ποῖον; Μὴ οὐ τριῶν ἐν γέ τι εἶναι τὸν ἀν-
 θρωπον. Τίνων; Ψυχῆν, ἢ σῶμα, ³ ἢ συναμφότερον, τὸ
 ὅλον τοῦτο. Τί μὴν; Ἀλλὰ μὴν ^h οὐ τό γε τὸ τοῦ σώματος
 ἄρχον ὁμολογήσαμεν ἄνθρωπον εἶναι; Ὁμολογήσαμεν.
 [ⁱ Τίς οὖν ὁ ἄνθρωπος;] ἄρ' οὖν σῶμα αὐτὸ αὐτοῦ ἄρχει;⁴⁰
 Οὐδαμῶς. Ἀρχεσθαι γὰρ ^k αὐτὸ εἶπομεν; Ναί. Οὐκ

^w σμίλη] σκέλλη B.

^x ὀργάνοις] ἐργαλίαις N. B.

^y ἄλλο] ἄλλως Trinc. et mox
 ἄλλα δὲ οἷς τέμνων.

^z πῶς οὐ] πῶς γὰρ οὐ N. Trinc.

^a οὖν] αὐ Gesneri marg.

^b ἢ καὶ] deest ἢ Trinc.

^c ταύταις] αὐταῖς B.

^d ναὶ om. Trinc.

^e δ' ἦν] δὴ Gesneri marg.

^f ὁ ἄνθρωπος] Deest articulus
 Trinc.

³ ἢ καὶ συν.] καὶ om. Trinc.

^h αὐτό γε τὸ τοῦ] οὐ τό γε τοῦ
 N. Trinc.

ⁱ τίς οὖν ὁ ἀ.] om. B. N. Trinc.

^k αὐτὸ] αὐτὰ N. Trinc. Supra
 αὐτὸ om. B. Mox ναὶ om. Trinc.

ἂν δὴ τοῦτό γε εἴη τὸ ζητούμενον. Οὐκ ἔοικεν. Ἄλλὰ ἴαυρα τὸ συναμφότερον τοῦ σώματος ἄρχει, καὶ ἔστι δὴ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος; Ἴσως δῆτα. Πάντων γε ἥκιστα, μὴ γὰρ ^m συναρχοντος τοῦ ἑτέρου, οὐδεμία που μηχανὴ τὸ συναμφότερον ἄρχειν. Ὁρθῶς. Ἐπειδὴ δὲ οὔτε τὸ σῶμα, οὔτε τὸ συναμφότερόν ἐστιν ἄνθρωπος, λείπεται, οἶμαι, ἢ μηδὲν αὐτὸ εἶναι, ἢ εἴπερ τί ἐστὶ, μηδὲν ἄλλο τὸν ἄνθρωπον συμβαίνειν, ⁵⁰ ἢ ψυχὴν. Κομιδῆ μὲν οὖν. ⁿ Ἐτι οὖν σαφέστερον δεῖ ἀποδειχθῆναί σοι, ὅτι ὁ ἢ ψυχὴ ἐστὶν ἄνθρωπος; Μὰ Δί', ἀλλ' ἱκανῶς μοι δοκεῖ ἔχειν. Εἰ δέ γε μὴ ἀκριβῶς, ἀλλὰ καὶ μετρίως, ἔξαρκεῖ ἡμῖν ἀκριβῶς μὲν γὰρ εἰσόμεθα τότε, ὅτ' ἂν εὐρωμεν ὃ νῦν δὴ παρήλθομεν διὰ τὸ πολλῆς εἶναι σκέψεως. Τί τοῦτο; Ὁ ἄρτι οὕτω πως ἐρρήθη, ὅτι πρῶτον ¹ σκεπτέον εἴη αὐτὸ τὸ αὐτό· νῦν δ' ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, αὐτὸν ἕκαστον ἐσκέμεθα ὅ τι ἐστίν. Καὶ ἴσως ἔξαρκέσει· οὐ γὰρ που κυριώτερόν γε οὐδὲν ἂν ἡμῶν αὐτῶν φήσαιμεν, ἢ τὴν ψυχὴν. Οὐ δῆτα. Οὐκ οὖν καλῶς ἔχει οὕτω νομίζειν, ἐμὲ καὶ σὲ ^p προσομιλεῖν ἀλλήλοις τοῖς λόγοις χρωμένους τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ψυχὴν; Πάνυ μὲν οὖν. Τοῦτο δ' ἄρα ἦν, ^q ὃ καὶ ὀλίγω ἔμπροσθεν εἶπομεν, ὅτι Σωκράτης Ἀλκιβιάδην διαλέγεται λόγῳ χρωμένος, οὐ πρὸς τὸ σὸν πρόσωπον, ¹⁰ ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην ποιούμενος τοὺς λόγους· τοῦτο δ' ἐστὶ ^r ἢ ψυχὴ. Ἐμοι γ' οὖν δοκεῖ. Ψυχὴν ἄρα ἡμᾶς κελεύει γνωρίζειν, ^s ὃ ἐπιτάττων γινῶναι ἑαυτόν. Ἐοικεν. ^t Ὅστις ἄρα τῶν τοῦ σώματος τι γιγνώσκει, τὰ

¹ ἄρα om. N. Trinc.

^m συναρχοντος] οὖν ἀρχοντος Gesn. marg.

ⁿ ἔτι οὖν σαφέστερον] ἐστὶν οὖν συναμφότερον B. Supra τὸν ante ἄνθρωπον om. Trinc.

^o ἢ ψυχὴ] deest articulus Trinc. N. Mox αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ N.

^p προσομιλεῖν] Id est, conversari, colloqui. GESNERUS. προσομιλῶν B.

^q ὃ καὶ] ὃ ἐγὼγε καὶ A. N. Trinc. Mox εἶπον Trinc.

^r ἢ ψυχὴ] deest articulus A. Trinc.

^s ὃ ἐπιτάττων] καὶ ὁ ἐ. A. Trinc.

^t ὅστις ἄρα] ἄρα ὅστις A.

ἡ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ ἑαυτὸν ἐγνώκεν. Οὕτως. Οὐδεὶς ἄρα τῶν ἰατρῶν ἑαυτὸν γινώσκει καθ' ὅσον ἰατρός· οὐδὲ τῶν παιδοτριβῶν, καθ' ὅσον παιδοτρίβης. Οὐκ ἔοικε. Πολλοὶ ἄρα δέουσιν οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοὶ γινώσκουν ἑαυτούς· οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτῶν ἡ οὗτοί γε, ὡς ἔοικε, γινώσκουσιν, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτῶν, κατὰ γε τὰς τέχνας ἄς ἔχουσι· τὰ γὰρ τοῦ σώματος γινώσκουσιν, οἷς τούτο θεραπεύεται. Ἀληθῆ^κ λέγεις. Εἰ ἄρα ὁ σωφροσύνη ἐστὶ τὸ ἑαυτὸν γινώσκειν, οὐδεὶς τούτων σώφρων κατὰ τὴν τέχνην. Οὐ μοι δοκεῖ. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάνουσοι αὐταὶ αἱ τέχναι δοκοῦσιν εἶναι, καὶ οὐκ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μαθήματα. Πάνου μὲν οὖν. Οὐκ οὖν ἡ πάλιν ὅστις αὐτὸ σῶμα θεραπεύει, ἡ τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλ' οὐχ ἑαυτὸν θεραπεύει; Κινδυνεύει. Ὅστις³⁰ δέ γε τὰ χρήματα, οὔτε ἑαυτὸν οὔτε τὰ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτοῦ; Ἐμοιγε δοκεῖ. Ὁὐ τὰ αὐτοῦ ἄρα ἔτι πράττει ὁ χρηματιστής. Ὁρθῶς. Εἰ δ' ἄρα τις γέγονεν ἐραστής τοῦ Ἀλκιβιάδου σώματος, οὐχὶ Ἀλκιβιάδου^ο [ἄρα] ἠράσθη, ἀλλὰ τινος τοῦ Ἀλκιβιάδου. Ἀληθῆ λέγεις. Ὅστις δὲ σοῦ, τῆς ψυχῆς ἐρά. Ἀνάγκη φαίνεται ἐκ τοῦ λόγου. Οὐκ οὖν ὁ ἡ μὲν τοῦ σώματός σου ἐράν, ἐπειδὴ λήγει ἀνθῶν, ἀπιῶν οἴχεται; Φαίνεται. Ὁ δὲ τῆς⁴⁰ ψυχῆς ἐράν, οὐκ ἀπεισιν, ἕως ἂν ἐπὶ τὸ βέλτιον εἴη. Εἰκός γε. Οὐκ οὖν ἐγὼ εἶμι ὁ οὐκ ἀπιῶν, ἀλλὰ ἡ παραμένων, λήγοντος τοῦ σώματος, τῶν ἄλλων ἀπεληλυθότων;

^α αὐτοῦ] αὐτῶν A. ἑαυτοῦ B.

^ω οὗτοί γε ὡς ἔοικε γινῶν.] ὡς ἔοικεν ὡς ἔοικε γίνῶν. (sic)
οὗτοί γε γινώσκ. A. Supra οὔτε Trinc.
pro οὐδὲ, et mox τῶν ἑαυτῶν.

^κ λέγεις] λέγεις A. Trinc.

^γ σωφροσύνη] σωφροσύνης Trinc.

^ζ πάλιν ὅστις αὐτὸ] αὐτὸ ὅστις A.

^α τὸ ἑαυτοῦ] τὰ ἑαυτοῦ B.

^β οὐ τὰ αὐτοῦ ἔτι πράττει] αὐτὰ οὖν ἄρα πράττει ὁ A. ἔτι om. Trinc.
ubi ὁ χρη.

^ο ἄρα om. Trinc. A.

^δ ὅστις] ὅτι B.

^ε μὲν τοῦ] μὲν τῶν A.

^ε περιμένων] παραμένων A. Gesn. marg.

24 ^a Ἐν ταυτῶ.

Εὖ μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ πειρῶ ἐξηγεῖσθαι ὅτινα τρόπον ἐπιμεληθεῖμεν ἡμῶν αὐτῶν. Οὐκ οὖν τοσούτον μὲν ἡμῖν εἰς τὸ πρόσθεν πεπέραται; ὁ γὰρ ἐσμέν, ἐπιεικῶς ἀμολόγηται· ^b ἐφοβούμεθα δὲ μὴ τούτου σφαλέντες λάθωμεν, ἑτέρου τινὸς ἐπιμελόμενοι, ἀλλ' οὐχ ἡμῶν. 50 Ἔστι ταῦτα. Καὶ μετὰ τοῦτο δὴ ὅτι ψυχῆς ἐπιμελητέον, ^c καὶ εἰς τοῦτο βλεπτέον. Δῆλον. Σωμάτων δὲ καὶ χρημάτων τὴν ἐπιμέλειαν ^d ἑτέροις παραδοτέον. Τί μὴν; Τίν' οὖν ἂν τρόπον γνοίημεν αὐτὰ ἐναργέστατα; ἐπειδὴ τοῦτο γνόντες, ὡς εἰσιν, ^e ἡμᾶς αὐτοὺς γνωσόμεθα. Ἐπεὶ πρὸς θεῶν εὖ λέγοντος, ^f οὐ νῦν δὴ ἐμνήσθημεν, τοῦ Δελφικοῦ γράμματος οὐ ^g ξυνίμεν; Τὸ ποῖον; Τί διανοούμενος λέγεις, ὦ Σώκρατες; Ἐγὼ σοι φράσω, ὅ γε ὑποπτέω λέγειν ^h καὶ συμβουλεύειν ἡμῖν τοῦτο τὸ γράμμα· κινδυνεύει γὰρ οὐδὲ πολλαχῶς εἶναι ⁱ παράδειγμα αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὄψιν μόνον. Πῶς τοῦτο λέγεις; Σκόπει καὶ σὺ, εἰ ἡμῶν τῷ ὄμματι ὡσπερ ἀνθρώπῳ συμβουλεύων, εἶπεν, ἴδε ἑαυτὸν, πῶς ἂν ^j ὑπελάβομέν τι παραινεῖν; ἄρ' οὐχὶ εἰς τοῦτο ^k βλέπειν, εἰς ὃ βλέπων ὀφθαλμὸς ἐμελλεν αὐτὸν ἰδεῖν; Δῆλον. Ἐννοῶμεν δὴ εἰς τί ^l βλέποντες τῶν ὄντων, ἐκεῖνό τε ὀρῶμεν ^m ἅμα ἂν, καὶ ⁿ ἡμᾶς αὐτούς. Δῆλον δὴ, ὦ Σώκρατες, ^o ὅτι εἰς κάτοπτρά τε καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὅρθῶς λέγεις. Οὐκ οὖν καὶ τῷ ὀφθαλμῷ, ὦ ὀρῶμεν, ἔνεστι τῶν τοιούτων; Πάνυ γε. Ἐννεόηκας οὖν ὅτι τοῦ ἐμβλέποντος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν

24.

^a Sic A. Trinc. Seil. p. 132. B.
^b ἐφοβούμεθα] ἐβουλόμεθα N. B.
Mox ἐπιμελόμενοι Trinc. pro ἐπιμελούμενοι.

^c καὶ εἰς τοῦτο βλεπτέον om. B.

^d ἑτέροις] ἑτέρως Trinc.

^e καὶ ἡμᾶς] καὶ om. N. Trinc.

^f οὐ δὴ νῦν] σοῦ νῦν δὴ B. N. σοῦ νῦν δὲ Trinc.

^g ξυνίμεν] ξυνίμεν N. Trinc.

^h παράδειγμα] παραδείγματα Tr. et mox εἰπεῖν.

ⁱ ὑπελάβομέν] ὑπέλαβον A.

^k βλέπειν] βλέπη B.

^l βλέποντες—ἐκεῖνο] βλέποντα—ἐκεῖνα A. ἐκεῖνα Trinc.

^m ἡμᾶς] ἡμεῖς B.

ⁿ οἷα εἰς] ὅτι εἰς Trinc. Mox τὸ πρόσωπον om. Trinc.

τὸ πρόσωπον ἐμφαίνεται ἐν τῇ τοῦ καταντικρῦ ὄψει, ὡς περ
ἐν κατοπτρῷ; ὃ δὴ καὶ ὁ κορὴν καλοῦμεν, εἰδῶλον ὄν τοῦ
ῥέμβλεποντος. Ἀληθῆ λέγεις. Ὁφθαλμὸς ἄρ' ὀφθαλμὸν
θεώμενος, καὶ ἐμβλέπων εἰς ταῦτι, ὅπερ βέλτιστον αὐτοῦ,²⁰
καὶ ὡς ὁρᾷ, οὕτως ἂν αὐτὸν ἴδοι. ³Φαίνεται. ¹Εἰ δέ γ' εἰς
ἄλλο τῶν τοῦ ἀνθρώπου βλέπει, ἢ τὶ τῶν ὄντων, πλὴν εἰς
ἐκεῖνο ὡς τοῦτο τυγχάνει ὅμοιον, οὐχὶ ὄψεται ἑαυτὸν.
Ἀληθῆ λέγεις. Ὁφθαλμὸς ἄρα εἰ ⁴μέλλει ἰδεῖν αὐτὸν,
εἰς ὀφθαλμὸν αὐτῷ βλεπτόν, καὶ τοῦ ὄμματος εἰς ἐκεῖνον
τὸν τόπον, ἐν ᾧ τυγχάνει ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀρετὴ ἐγγιγνο-
μένη ἔστι δὲ τοῦτο που ὄψις. Οὕτως. ²Ἀρ' οὖν, ὡς [φίλε]
Ἀλκιβιάδῃ, καὶ ψυχὴ εἰ μέλλει γινώσκειν αὐτήν, εἰς
ψυχὴν αὐτῇ βλεπτόν, καὶ μάλιστα εἰς τοῦτον αὐτῆς τὸν³⁰
τόπον, ἐν ᾧ ἐγγίγνεθ' ἡ ψυχῆς ἀρετὴ, σοφία, καὶ εἰς ἄλλο
ὡς τοῦτο τυγχάνει ὅμοιον ὄν; Ἐμοιγε δοκεῖ, ὡς Σώκρατες.
Ἐχομεν οὖν εἰπεῖν, ὃ τι ἔστι τῆς ψυχῆς θεϊότερον, ἢ τοῦτο
περὶ ὃ τὸ εἰδέναι καὶ φρονεῖν ἔστιν; Οὐκ ἔχομεν. Τῷ θεῷ
ἄρα τοῦτ' εἴοικεν αὐτῆς· καὶ τις εἰς τοῦτο βλέπων καὶ πᾶν
τὸ θεῖον γνοῦς, θεὸν τε καὶ φρόνησιν, οὕτω καὶ ἑαυτὸν ἂν
γνοίῃ μάλιστα. Φαίνεται. Τὸ δὲ γινώσκειν αὐτὸν, ὁμολο-
γοῦμεν σωφροσύνην εἶναι; Πάνυ γε. ²³Ἀρ' ὡς περ κάτοπτρα⁴⁰

^ο κορὴν] κορυφὴν Gesneri margo.

^ρ ἐμβλέποντος] βλέποντος B. et
mox ib. βλέπων pro ἐμβλέπων.

^ι φαίνεται] φαίνεται ὁ ὑποκατιῶν
A. ubi desunt reliqua usque ad
ἄρ' οὖν ὡς Ἀλκ. deest enim φίλε.
φίλε item om. Trinc. N.

¹ εἰ δέ γ'] εἰ δέ τ' Trinc.

² ὡς τοῦτο τυγχάνει] ὅ τυγχάνει Tr.

³ ἑαυτὸν] αὐτῷ Trinc.

⁴ μέλλει] μέλλοι A.

⁵ αὐτήν—αὐτῇ] αὐτοῦ—αὐτῷ A.
αὐτῷ Trinc.

⁶ ἐγγίγνεθ'] ἐγγίνεσθαι B.

⁷ ἂν γνοίῃ] ἂν om. A. Trinc.

Mox ὁμολογοῦμεν Trinc.

² Cohærent hæc cum superio-
ribus in A. Hinc usque ad πανύ
γε uncinis inclusit Schowius cum
hac nota: "Quæ uncinis inclusi,
" spuria et insititia esse arbitror:
" vulgo absunt. In membranibus
" indivise exarantur."

Ib. Si hæc eximas, præceden-
tia et sequentia, ut in impressis
Platonis exemplaribus habent,
cohærebunt. Suspicio vero recte
hic legi, et omnia conjungi de-
bere, in impressis vero culpa li-
brarii ommissa esse quæ sequuntur

σαφέστερά ἐστι τοῦ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἐνόπτρου καὶ καθαρώ-
 τερά τε καὶ λαμπρότερα, οὕτω καὶ ^a ὁ θεὸς τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
 ψυχῇ βελτίστου καθαρώτερόν τε καὶ λαμπρότερον τυγχάνει
 ὄν. Ἐοικέ γε, ὦ Σώκρατες. Εἰς τὸν θεὸν ἄρα βλέποντες,
 ἐκείνῳ καλλίστῳ ἐνόπτρῳ χρώμεθ' ἂν, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων
 εἰς τὴν ^b ψυχῆς ἀρετὴν· καὶ οὕτως ἂν μάλιστα ὀρῶμεν, καὶ
^c γιγνώσκουμεν ἡμᾶς αὐτούς. Ναί. Τὸ δὲ γιγνώσκειν αὐ-
 τὸν, ὁμολογοῦμεν σωφροσύνην εἶναι; Πάνυ γε. Ἄρ' οὖν μὴ
 γιγνώσκοντες ἡμᾶς αὐτούς, μηδὲ ^d σώφρονες ὄντες, δυνάμεθα
 εἰδέναι τὰ ἡμέτερα αὐτῶν κακά τε καὶ ἀγαθὰ; Καὶ πῶς
 ἂν τοῦτο γένοιτο, ὦ Σώκρατες; Ἀδύνατον [^e γὰρ] ἴσως σοι
 φαίνεται μὴ ^f γιγνώσκοντα Ἀλκιβιάδην, τὰ Ἀλκιβιάδου
 γιγνώσκειν, ὅτι Ἀλκιβιάδου ἐστίν. Ἀδύνατον μέντοι νῆ ⁱ
 Δία. Οὐδ' ἄρα τὰ ἡμέτερα, ^g ὅτι ἡμέτερα, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς
 αὐτούς; Πῶς γάρ; ^h Εἰ δ' ἄρα μηδὲ τὰ ἡμέτερα, ⁱ οὐδὲ
 τὰ τῶν ἡμετέρων; Οὐ φαίνεται. Οὐκ ἄρα πάνυ τι ὀρθῶς
^k ὁμολογοῦμεν, ὁμολογοῦντες ἄρτι εἶναι τινὰς, ^l οἱ ἑαυτοὺς
 μὲν οὐ γιγνώσκουσι, τὰ δὲ αὐτῶν ^m ἄλλους δὲ τὰ τῶν ἑαυτῶν
 εἶκε γὰρ πάντα ταῦτ' εἶναι κατιδεῖν ἐνός τε καὶ μίας
 τέχνης, ἑαυτὸν, τὰ αὐτοῦ, τὰ τῶν ἑαυτοῦ. Κινδυνεύει.
 Ὅστις δὲ τὰ αὐτοῦ ἀγνοεῖ, καὶ τὰ τῶν ἄλλων που ἀγνοεῖ
 κατὰ ταῦτα. ⁿ Τί μὴν; Οὐκ οὖν εἰ τὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ¹⁰
 τῶν πόλεων ἀγνοήσῃ; Ἀνάγκη. Οὐκ ἄρα ἂν γένοιτο ὁ

hæc verba τὸ δὲ γιγ. — πανύ γε,
 donec eadem repetantur. Sic e-
 nim sæpe fit error. GESNER. Ha-
 bet hæc et Eusebius P. E. p. 551.
 B. Insititia putat Buttmanñus.
 Vide Platonis Dialogi IV, &c.
 cur. Biester et Buttmanñus Berol.
 1811.

^a ὁ θεός] deest artic. A.

^b ψυχῆς] ψυχικὴν A. ψυχὴν Trinc.

^c γιγνώσκουμεν] γινώσκουμεν B.

^d σώφρονες ὄντες] σωφρονοῦντες A.

^e γὰρ ἴσως] γὰρ om. A. Trinc.

^f γιγνώσκοντα] γινώσκοντες Tr.

^g ὅτι ἡμέτερα om. B.

^h εἰ δ' om. A. εἰ Trinc.

ⁱ οὐδὲ] μηδὲ A.

^k ὁμολογοῦμεν] ὁμολογῶμεν A.

^l οἱ ἑαυτοὺς] δι' ἑαυτοὺς B.

^m ἄλλους δὲ] ἀλλ' οὐδὲ Gesn.
 marg.

ⁿ τί μὴν usque ad fin. om. A.

τοιούτος ἀνὴρ πολιτικός. Οὐ δῆτα. Οὐ μὴν οὐδὲ οἰκονομικός γε. Οὐ δῆτα. Οὐδὲ γ' εἴσεται ὅτι πράττει. Οὐ γὰρ οὖν. Ὁ δὲ μὴ εἰδὼς τί πράττει, οὐχ ἀμαρτήσεται; Πάνυ γε. Ἐξαμαρτάνων δὲ, οὐ κακῶς πράξει ἰδία τε καὶ δημοσία; Πῶς δ' οὐ; Κακῶς δὲ πράττων, οὐκ ἄθλιος; Σφόδρα γε. Τί δ', οἷς οὗτος πράττει; Καὶ οὔτοι. Οὐκ ἄρα οἷόν τε, εἴαν μὴ τις σάφρων καὶ ἀγαθὸς ἢ, εὐδαίμονα²⁰ εἶναι. Οὐχ οἷόν τε. Οἱ ἄρα κακοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄθλιοι. Σφόδρα γε. Οὐκ ἄρα οὐδὲ ὁ πλουτήσας ἀθλιότητος ἀπαλλάττεται γε, ἀλλ' ὁ σωφρονήσας. Φαίνεται.

25 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Χαρμίδου.

Καὶ οὐκ ἂν αἰσχυρθεῖην^b μὴ οὐχὶ ὀρθῶς φάναι^c ποτὲ, ἢ ταῦτο συγχωρήσαιμι^d ἂν ἀγνοοῦντα ἄνθρωπον αὐτὸν ἑαυτὸν σωφρονεῖν. Σχεδὸν γάρ τι ἔγωγε αὐτὸ τοῦτο φημι εἶναι σωφροσύνην, τὸ γιγνώσκειν ἑαυτὸν, καὶ συμφέρομαι τῷ ἐν Δελφοῖς ἀναθέντι τὸ τοιοῦτον γράμμα. Καὶ³⁰ γὰρ ταῦτο οὕτω μοι δοκεῖ τὸ γράμμα ἀνακεῖσθαι, ὡς δὴ^e πρόσρησις οὔσα τοῦ θεοῦ τῶν εἰσιόντων, ἀντὶ τοῦ χαῖρε^f ὡς τούτου μὲν οὐκ ὀρθοῦ ὄντος τοῦ προσρήματος, ἢ τοῦ χαίρειν, οὐδὲ δεῖν τοῦτο παρακελεύεσθαι^g ἀλλήλοις, ἀλλὰ σωφρονεῖν. ἢ Οὕτω μὲν δὴ ὁ θεὸς προσαγορεύει τοὺς εἰσιόντας εἰς τὸ ἱερὸν διαφέρων τι ἢ οἱ ἄνθρωποι, ὡς διανοούμενος ἀνέθηκενⁱ ὁ ἀναθεῖς, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ λέγει πρὸς τὸν αἰεὶ εἰσιόντα, οὐκ ἄλλο τι ἢ^k σωφρόνει φησίν. Αἰνιγματω-⁴⁰

^o τι πράττει] ὅτι πράττει B.

^p ἢ] ἢ N. Trinc. Uterque paullo supra τίς δ'—καὶ οὗτος.

^q εἶναι om. B.

25.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 164.

^b ὅτι μὴ] ὅτι om. A. Trinc.

^c εἰρηκέναι μ. ἢ π. σ.] ἢ ἢ τοῦτο συγχ. A. ποτε ἢ τοῦτο συγχωρήσασαι μ' Trinc.

^d ὡς δὴ] ὡς δὲ B.

^e πρόσρησις] πρόσρησις A.

^f τὸ χαίρειν] τοῦ χ. A. Trinc.

^g ἀλλήλους] ἀλλήλους A. ἀλλόλους (sic) Trinc.

^h οὕτω μὲν δὴ ὁ] ταῦτα δὴ οὖν A. ταύτων οὖν δὴ Trinc. ubi mox διαφέρονται. ταύτως N.

ⁱ ὁ ἀναθεῖς] deest ὁ A. Trinc. εὐθὺς post ἀναθεῖς addit B.

^k σωφρόνει] σωφρονεῖν A. Trinc.

δύστρονον δὲ δὴ, ὡς ¹ μάντις, λέγει. Τὸ γὰρ Γνώθι σαυτὸν, καὶ τὸ Σωφρόνει, ἐστὶ μὲν ταυτὸν, ὡς τὰ γράμματά φησι, καὶ ἐγὼ, τάχα ^m δ' ἂν τις οἴθῃ ἄλλο εἶναι· ὁ δὲ μοι δοκοῦσι παθεῖν, καὶ οἱ τὰ ὕστερα γράμματα ἀναθέντες, τότε “Μηδὲν ἄγαν,” καὶ τὸ, “Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα.” Καὶ γὰρ οὗτοι συμβουλὴν ἀθήσαν εἶναι τὸ Γνώθι σαυτὸν, ἀλλ' οὐ τῶν εἰσιόντων ἕνεκεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρόσρησιν· ^o εἴθ' ἵνα δὴ καὶ ^p αὐτοὶ μηδὲν ἤττον ^q χρησίμους ^r συμβουλάς ^s ἀναθεῖεν, ταῦτα γράψαντες ἀνέθεσαν.

26 ^a Πορφυρίου.

Τί ποτε ἦν ἄρα, καὶ τίνος τὸ ἱερὸν πρόσταγμα τὸ ἐν Πυθῶι, ⁵⁰ ὁ γινῶναι ἑαυτὸν τοῖς τοῦ θεοῦ δεησομένοις προσαγορεύει; μήτε γὰρ τιμῆσαι θεὸν τὰ προσήκοντα, μηδ' αὖ τυχεῖν τοῦ θεοῦ δεθέντα, ^b τὸν ἀγνοία τῆ ἑαυτοῦ ἐνισχόμενον, παραγγέλλειν ἔοικεν. Ἄλλ' ^o εἴτε Φημονόη ἐπὶ πάντα ^d λυσιτελοῦν τὰ ἀνθρώπινα τούτο ἐθέσπισεν, δι' ἧς πρώτης ὁ Πύθιος ⁱ λέγεται τὰς εἰς ἀνθρώπους ^e διαδοῦναι χάριτας· εἴτε Φανοθέα ἢ Δελφοῦ, εἴτε καὶ Βιάντος, ἢ Θαλοῦ, ἢ Χίλωνος ἦν ἀνάθημα, ὀρμηθὲν ἀπὸ τινος θείας ^f ἐπιπνοίας· εἴτε Κλεάρχῳ ^g προσεκτέον μᾶλλον τοῦ μὲν Πυθίου φράζοντι εἶναι παράγγελμα, χρησθῆναι δὲ Χίλωνι, τὸ ἄριστον ἀνθρώποις μαθεῖν πυνθανομένῳ· εἴτε καὶ πρὸ Χίλωνος ἦν ἔτι ἀνάγραπτον ἐν τῷ ἰδρυθέντι νεῶ μετὰ τὸν πέτρινόν τε καὶ χαλκοῦν,

¹ μάντις] μή τις B.

^m δ' ἂν] δ' om. B.

ⁿ δ' ἄτα] δαῖτα A. B. Supra ἐγγύη Trinc.

^o εἴθ' om. A. Trinc.

^p αὐτοὶ] σφεῖς Gesneri marg.

^q χρησίμους] χρησίμως B.

^r συμβουλάς] συμβολὰς A. συμβούλους Trinc.

^s ἀναθεῖεν] ἀναθεῖν B.

26.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

Porphyrii ex Sermone, de hoc dicto Nosce teipsum. GESNER.

^b τὸν ἀγνοία] τὴν ἀγνοίαν N.

^c εἴ τε] ἦτε B.

^d λυσιτελοῦν τὰ om. B. λυσιτελοῦντα Trinc.

^e διαδοῦναι] δοῦναι B. N.

^f ἐπιπνοίας] ἐπινοίας N.

^g προσεκτέον] προσεκτέον Trinc. et mox ἀνθρώπους.

καθάπερ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας εἶρηκε· τὸ 10
μὲν, ^h ὅτου ἂν εἴη, Ἰάμβλιχε, ἀμφισβητήσιμον ἔστω·
πάντως δὲ ὅτι ὑπὸ θεοῦ ἢ οὐκ ἄνευ θεοῦ ἐρρήθη, ἐξ αὐτοῦ
φαίνοιτ' ἂν τοῦ ἐν τοῖς Πυθίοις αὐτὸ κεῖσθαι ^k ἀναμφήρι-
στον. Τί ποτε δ' ἔστιν ὃ φράζει, καὶ πρό γε ^l τῶν περιρραντη-
ρίων προτελεῖσθαι τῷ θεῷ ἐπιτάττει, ἀναγκαῖον ἂν εἴη γνῶναι.

27 ^a Πορφυρίου ἐκ τοῦ ᾱ Περί τοῦ Γνώθι σεαυτόν.

Ἄλλα μήποτε σωφρόνει ἔνεστιν ἀκοῦσαι λέγοντος ἀντι
τοῦ σώζει τὴν φρόνησιν· καὶ γὰρ σωφροσύνη σαοφροσύνη 20
^b τις ἦν· οὕτω δὲ πρὸς ^c τὸ φρονεῖν καὶ τοῦ φρονεῖν αἴτιον
διαλέγοιτ' ἂν, σώζειν ^d ἑαυτὸν παρακελευόμενος· τοῦτο δ'
ἂν εἴη ὁ νοῦς. Ἄλλ' εἰ τοῦτο, δεῖ πάλιν γνῶναι τὴν οὐσίαν
ἡμῶν ἢ τις ἔστιν. Ἄλλοι γε μὴν μικρὸν διάκοσμον καλῶς
εἰρησθαι φάμενοι τὸν ἄνθρωπον, παρακελεύεσθαι μὲν φασὶ
τὸ γράμμα γνῶναι τὸν ἄνθρωπον· ὄντος δὲ μικροῦ διακόσμου
τοῦ ἀνθρώπου, οὐδὲν ἄλλο κελεύειν, ἢ φιλοσοφεῖν. Εἴπερ
οὖν ἀπταιστώως φιλοσοφεῖν σπουδάζομεν, προθυμώμεθα γνῶ- 30
ναι ἑαυτοὺς, καὶ ἔσται ἡμῖν τεύξις ὀρθῆς φιλοσοφίας, ἐκ
τῆς ἡμέτερας κατανοήσεως ἀναβαίνουσα ἐπὶ τὴν τοῦ παντός
θεωρίαν. ^e Ἄλλ' ὅτι μὲν ἀπὸ τῶν ἐν ἡμῖν συλλογιζόμεθα
καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ ὅλῳ, καὶ ἡμᾶς ἐτάζοντες καὶ εὐρίσκον-
τες ῥᾶον μεταβαίνομεν ἐπὶ τὴν τοῦ παντός θεωρίαν, λέγεται
ὀρθῶς· μήποτε δὲ τὴν ἑαυτοῦ θεωρίαν οὐ φιλοσοφίας
ἐνεκα θεὸς ποιεῖσθαι παρακελεύεται, ^f ἄλλου δὲ τινος μείζο-

^h ὅτου ἂν] ὅταν B.

ⁱ ἀμφισβητήσιμον] ἀμφισβήσιμον

B.
^k ἀμφήριστον] Malim ἀναμφήρι-
στον. GESNER. Sic 2 MSS.
Schowii.

^l τῶν περιρραντηρίων] τῶν ρίων
sic B. περὶ ῥαντηρίων Trinc.

27.

^a Sic A. Ἐν ταυτῷ Trinc.

^b τις] τις ἦν A. B. m. s.

^c τὸ φρονεῖν καὶ τὸ φρονεῖν] τὸ φρο-
νεῖν καὶ τοῦ φρ. . A. τὸ φρονεῖν καὶ
τοῦ φρονεῖν B. m. s. τοῦ φρονεῖν Ges-
neri margo.

^d ἑαυτὸν] ἑαυτὸ A. B. m. s.

^e ἀλλ' ὅτι] ἀλλό γε A.

Hinc usque ad ἑαυτοῦ (ἑαυτῶν A.)
θεωρίαν habet A. in marg.

^f ἀλλά τινος] ἀλλ' οὐδέ τινος
Trinc. ἄλλου δὲ τ. A. B.

νος ἕνεκα, δι' ὃ καὶ φιλοσοφία παρελήφθη. Φιλοσοφία μὲν γὰρ ἐπιτηδεύθη ἐκ προσπαθείας ἡμῶν τῆς πρὸς τὸ σο-⁴⁰ φὸν καὶ τῆς πρὸς τὴν θεωρητικὴν σοφίαν ἀγαπήσεως· ἡ δὲ σπουδὴ τῆς πρὸς τὸ γινῶναι ἑαυτὸν παρακελεύσεως εἰς τευ-
ξιν τῆς ἀληθιῆς εὐδαιμονίας ἀποτείνεται, ἢ τις συνίστατο ἐκ τῆς κατὰ σοφίαν διαθέσεως, καὶ ^ε τῆς κατὰ κτήσιν τῆς σο-
φίας θεωρίας τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ τῶν ὄντως ὄντων γνώσεως. Θεωρεῖν οὖν καὶ μαθάνειν ^η παρακελεύεται τοὺς ὄντως ἑαυτοὺς, οὐχ ἵνα φιλοσοφήσωμεν, ἀλλ' ἵνα σοφοὶ γεόμενοι εὐδαιμονήσωμεν. Ἡ γὰρ τευξίς τῆς ὄντως οὐσης οὐσίας ⁵⁰ ἡμῶν, καὶ ἡ ταύτης ἀληθῆς γνώσις, σοφίας ἢ τευξίς· εἴ γε σο-
φίας ἴδιον, ἢ τῆς ὄντως οὐσίας τῶν πραγμάτων ἀληθῆς ἐπιστή-
μη, διὰ σοφίας δὲ ἢ τῆς ^ι τελείας εὐδαιμονίας γίγνεται κτήσις.
28 ^α Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ τετάρτου.

^β Ἐπειδὴ δὲ ἦν τις ^ς κατάβασις ἡμῖν εἰς τὰ τῆδε καὶ τὸν ἐκτὸς περικειμένους ἄνθρωπον, καὶ ἠπατημένοις τε ὅτι τοῦτό ἐσμεν τὸ ὀρώμενον, παραίνεσις οἰκεία εἰς τὴν γινῶσιν τῆς ^ι ἑαυτοῦ δυνάμεως. Ὁ γὰρ δὴ Πλάτων ἐν τῷ Φιλήβῳ μνη-
σθεῖς τοῦ γινῶθι σαυτὸν, τριχῇ διαιρεῖται τὴν ἄγνοιαν. Παν-
ταχοῦ τοῖνυν ἢ ἑαυτοῦ ἄγνοια πονηρὸν, ^δ ἦν τε κατὰ τὸ εἶσω τὸ μέγεθος τῆς ἀξίας ἀγνοήσας τις ταπεινώσῃ τὸ θεῖον, ἂν τε κατὰ τὸ ἔξω ἀγνοήσας τὸ φύσει προσὸν αὐτῷ ταπεινὸν, ἐπαίρηται ἐπ' αὐτῷ. Ἡ οὐ πᾶν γε τὸ θνητὸν ἀντικρυς,

^ς ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἀγχι θαλάσσης,
ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
ἄψ αὐθις συνέχευε ποσὶ καὶ χερσὶν ἀθύρων.

10

^ε τῆς κατὰ] τῆς om. A. Trinc.
Μοχ θεωρία Trinc.

^η παρακελεύεται] παρακελεύεσθαι
A. Trinc.

^ι τελείας] τελείας A. B. m. s.
28.

^α Sic Trinc. Deest locus A.

^β ἐπειδὴ] ἐπεὶ Trinc.

^ς κατάβασις] διάβασις B.

^δ ἦν τε] ἂν τε B.

^ς ὡς ὅτε] Il. O. 365. Gesner.
poëtæ locum ignorans, ψάμαθον
συνάγη παῖς ἀ. θ. Omnes νηπιέησιν.
Antea νηπιέτοισιν. Schow. ποιήσει
B. deinde νηπιέησι m. sec.

Πᾶς οὖν ἀγνοία ἑαυτοῦ τὰ καθ' αὐτὸν ἐπαίρων ἀλίσκεται ὑπὲρ τῆς δημιουργησάσης αὐτὸν φύσεως πλείον, ἢ ἐκείνη βεβούληται, τὰ αὐτῆς ὡς σεμνὰ θαυμάζων παίγνια· ἢ δὲ τηρεῖν ἔοικεν ἐν πᾶσι τῆς ἀξίας τὸ πρέπον, οὐδὲν τοῖς ἐπαίρουσι ^f συνεξαπατωμένη. Τὸ γινῶθι οὖν σαυτὸν διήκει εἰς πᾶσαν ὑπόληψιν τῆς προσούσης δυνάμεως, παραγγέλλον γιγνώσκειν ²⁰ τὰ μέτρα ἐπὶ πάντων. Τὸ μὲν οὖν γιγνώσκειν ἑαυτὸν, τὴν ἀναφορὰν ἔοικεν ἔχειν ἐπὶ τὸ γιγνώσκειν δεῖν τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, ὡς ἐν τούτῳ ἡμῶν οὐσιωμένων· τὸ δὲ πάντα γιγνώσκειν ἑαυτὸν, συμπεριλαμβάνειν ἔοικεν ἡμᾶς καὶ τὰ ἡμέτερα καὶ τὰ τῶν ἡμετέρων. Τοιαύτη μὲν καὶ ἡ ^β ἐν τούτοις τοῦ Πλάτωνος ἀκρίβεια φιλοτιμηθέντος ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ δίχα τῶν περὶ ἡμᾶς ἀπάντων γινῶναι ἑαυτὸν· ^h καὶ πᾶ- ³⁰ λιν πάντα γινῶναι ἑαυτὸν, ἵνα καὶ ὁ ἐντὸς ἀθάνατος ⁱ γνωσθῆ ^k ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἐκτὸς εἰκονικὸς μὴ ἀγνοηθῆ, καὶ τὰ τούτοις διαφέροντα γνώριμα γένηται. Διαφέρει μὲν γὰρ τῶ ἐντὸς παντέλειος νοῦς, ἐν ᾧ αὐτὸς ἄνθρωπος, οὗ εἰκὼν ἕκαστος ἡμῶν· διαφέρει δὲ τῶ ἐκτὸς εἰδῶλω τὰ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὰς κτήσεις. ^l Ὡν δεῖ καὶ τὰς δυνάμεις γιγνώσκειν, καὶ τὸ ἄχρι τινὸς τούτων φροντιστέον, ἵνα μήτε τὴν ^m τοῦ ἀθανάτου ἀξίαν περιτιθέντες τῶ φθαρτῶ καὶ γηϊνῶ, καταγέλαστον ⁿ αὐτὸ ποιῶμεν, καὶ πάλιν ἄξιον δακρύων ἐν ⁴⁰ τῇ ^o κωμωδοτραγωδίᾳ τῇ τῶν ἀνοήτων βίων ^p ἐνεχόμενον· μήτε τὴν τοῦ θνητοῦ ταπεινότητα τῶ ἀθανάτῳ προσάπτοντες, ἐλεεινοὶ ὦμεν καὶ διὰ πάντων ἀδικοὶ τῇ τοῦ κατ' ἀξίαν ἀγνοία.

^f συνεξαπατωμένη] συνεξαπατω-
μένη B.

^β ἐν τούτοις] ἐν om. N.

^h καὶ πάλιν π. γ. ε.] om. B. ἑαυ-
τὴν Trinc.

ⁱ γνωσθῆ] γνώθη N.

^k ἄνθρωπος] ὁ ἀνθ. B.

^l ὦν δεῖ γὰρ] ὦν δεῖ καὶ Trinc.

^m τοῦ ἀθ. ἀξίαν] τῆς ἀθ. ἀξίας N.
τῆς Trinc.

ⁿ αὐτὸ] αὐτὸν N. Trinc.

^o κωμωδοτραγωδία] κωμωδοτραγωδία
B.

^p ἐνεχόμενον] ἀνεχόμενον B.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΟΨΙΑΣ. ΚΒ.

- 1^a Εὐριπίδου Γλαύκῳ.
 Βαρὺ τὸ ^b φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ.
- 2^a Ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ,
 φίλοις τ' ^b ἄμικτός ἐστι, καὶ πάσῃ πάλει.
- 3^a Σωσιφάνους.
^b ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλὰ, παῦρα δ' ὄλβιοι
 βροτοὶ, ^c τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις,
 ἃς ἔν τ' ἔδωκε φέγγος, ἔν τ' ἀφείλετο;
 ἂν δ' ^d εὐτυχῆτε μηδὲν ὄντες, εὐθέως
 ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε, τὸν δὲ κύριον
^e ἄδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον.
- 4^a Φιλήμονος.
 Τὸ γινῶθι σαυτὸν, οὐ μάτην εὖ ἴσθ' ὅτι
 τὸ ῥῆμα ταῦτο δόξαν ἐν Δελφοῖς ἔχει.
- 5^a Εὐριπίδου.
 Ὅτ' ἂν ἴδῃς πρὸς ἕψος ἡρμένον τινὰ
^b λαμπρῶ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον,

1.

^a Sic A. Fr. 1. Simpliciter Εὐριπίδου Trinc.

^b φόρημ'] Ita pro φρόνημα emendabat Salmasius. Optime. Sic supra habuimus ex Chæremone, Ἡ βαρὺ φόρημ' ἀνθρώπος εὐτυχῶν ἀφρων. Est autem οἴησις *fastus*, ut apud Timonem, Ὀϊήσεος ἔμπλεος ἄσκοί. GROTIUS.

2.

^a Cum priore conjungit A. Deest lemma Trinc. Tanquam ex Ixione dedit Stobæus supra X. 7.

^b ἄμικτός] ἀμικήτός Trinc.

3.

^a Sic A. Trinc.

^b ὡς δυστυχεῖς Trinc.

^c τί σεμνύνεσθε] τι σφίδρα inserit

B. m. s.

^d εὐτυχεῖτε] εὐτυχῆτε A. Trinc.

^e ἄδην] Ἄ δὴ A. m. p. καὶ δὴ Trinc. N. B. p. m. ἄδην B. m. sec. ἄ δὴ Voss. Ars. πλαύσιον pro πλησίον Voss. A. m. p. B. m. p. N. Trinc.

4.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 344.

5.

^a Sic A. Trinc. Froben. Fragm. inc. 26. Menandro post Grotium tribuit Clericus p. 212. Philistioni præter Antonium Melissa Menandri et Philistionis Σύγκρισις apud Rutgersium Var. Lectt. IV. p. 360.

^b λαμπρῶς] λαμπρῶ A. B. m. s. Voss. Ars. Gesn. marg. Sic 6 codd. Schowii. Versu pr. ἕψον A.

ὄφρυν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα,
τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα^c.

20

6 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Κρίνει τίς αὐτὸν ^b πώποτ' ἄνθρωπον μέγαν,
ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἢ τυχαῖσ' ὄλον;

7^a Ποῖ; πῶς δὲ λήσει; τίς δὲ ^b νῶν πιστὸς φίλος;
ζητῶμεν. Ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν,
καὶ τοῦπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ.

8^a Βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους.
θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν.

30

9 ^a Μενάνδρου Τιτθή.

Οἱ τὰς ὄφρῦς αἶροντες ὡς ἀβέλτεροι,
καὶ “σκέφομαι” λέγοντες· ἄνθρωπος γὰρ ὢν
σκέψη σὺ ^b περὶ του, δυστυχῆς ^c ὅτ' ἂν τύχη;

^c ἐπαίρεται γὰρ μᾶλλον ἵνα μείζον πέση] Ex Antonio hunc versum superioribus coherentem addidimus. GROTIUS. Hanc ῥῆσιν Gesnerus tribuit Euripidi: Menandro dedit Grotius p. 110. codicis auctoritate Paris. motus: mihi quoque videntur Menandrea, sententiam complectentia, quam egregie tractavit Claudianus: *toluntur in altum Ut lapsu graviore ruant*. Quem Grotius adjecit reliquis, apud Antonium Melissam p. 141. legitur ut Philistionis versus. VALCKENÆR. Diatr. Eurip. p. 223. Non MSS. Paris. auctoritate Menandro hoc fragmentum tribuit Grotius, qui diserte Euripidi assignant.

6.

^a Sic A. Fr. 7. Deest lemma Tr.

^b ἄνθρωπον πώποτε] πώποτ' ἄνθρωπον A. B. m. s. et Gesnerus in marg. ἀνθρώπων præfert Valckenærius Diatr. p. 223. et mox οὐ τυχαῖσ'.

7.

^a Sine lemmate Trinc. Deest locus A. Fragm. Eurip. inc. 28.

^b νῶν] νῦν B.

8.

^a Sine lemmate Trinc. Deest locus A. Fragm. Eurip. inc. 29. νόσος Trinc.

9.

^a Ita B. Arsen. Simpliciter Μενάνδρου Trinc. Froben. Cleric. p. 212. Deest locus A.

^b περὶ του] π. τούτου Ars. περιττου N. περιττου ἢ περὶ του B. m. s. δυστυχεῖς N. p. m.

^c κἂν εὖ τύχη] A nobis est. Nam legebatur ἔταν τύχη. Miserum ait etiamsi res bene cadat, quia interim se excruciat. At Salmasius malebat περὶ τοῦ δυστυχῆς κἂν εὖ τύχη; hoc sensu: sive felix sis sive infelix, qua de re deliberabis, cum prospera et adversa sponte sua accidant te dormiente, fortunaque suum cursum peragat? GRO-

αὐτόματα γὰρ τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον
ρεῖ, ^d κὰν καθεύδῃς, ἢ πάλιν ^e τάναντία.

10 ^a Χαιρήμονος.

^b Ὀλωσ τὸ κρεῖσσον οὐκ ἔα φρονεῖν μέγα.

11 ^a Μενάνδρου Κυβερνήταις.

^γ Ω τρισάθλιοι,

ἅπαντες οἱ φυσῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα.

αὐτοὶ γὰρ οὐκ ἴσασιν ἀνθρώπου φύσιν.

12 ^a Τοῦ αὐταῦ.

Πᾶς ὁ μὴ φρονῶν

ἀλαζονεία καὶ ψόφοις ἀλίσκεται.

13 ^a Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνος.

Ὅρατε τὸν τύραννον, ὡς ἄπαις γέρων
φεύγει. Φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα.

14 ^a Εὐριπίδου Αἰόλου.

Σιγαῖν φρονοῦντα κρεῖσσον, ^b ἢ εἰς ὀμιλίαν
^c πεσόντα. Τούτῳ δ' ἀνδρὶ μῆτ' εἶην φίλος,
μῆτε ξυνεῖην, ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν
πέποιθε, δούλους τοὺς φίλους ἠγούμενος.

TIUS. Videatur Bentleius Em. ma Trinc.
Menandr. p. 79. n. CLXXII.

^d κὰν om. N. B. m. p. Trinc.
ubi καθεύδηση.

^e τάναντία] τάναντίον B. m. sec.

10.

^a Sic A. Trinc.

^b Ὀλωσ τὸ κρεῖσσον. Ita Græci
Deum vocant. GROTIUS. Est au-
tem sensus ex illo Herodoti Po-
lymnia: οὐ γὰρ ἔα φρονεῖν ἄλλον
μέγα ἢ ἑωυτόν. IDEM annott. MSS.

11. ,,

^a Sic A. ubi κυβερνή. Simpliciter
Μενάνδρου Trinc. Cleric. p. 110.

12.

^a Sic A. Froben. Deest lem-
VOL. I.

13.

^a Sic A. Scil. Fr. 6. Simpl.
Εὐριπίδου Trinc.

14.

^a Sic A. ubi Αἰό. Scil. fr. 4. De-
est lemma Trinc.

^b ἢ εἰς ὀμι.] ἢ al. abest. GESNE-
RUS in marg. Deest uno MS.
Schowii. Valckenærius: An εἰς
ἀτολίαν πεσόντα? Sic Eurip. p.
199, 18. (XXIX, 22.)

^c φέρειν τι] A conjectura nostra
est; nam legebatur ante πεσόντα,
non video quo sensu. GROTIUS.

- 15 ^a Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης.
Οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα ^b τοὺς κρείσσους λόγους
πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὑπο.
- 16 ^a Δημόνακτος.
Θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς.
- 17 ^a Εὐριπίδου.
Τὸ σοφὸν ^b δ' οὐ σοφία,
τό τε μὴ θνητὰ φρονεῖν.
βραχὺς αἰὼν' ἐπὶ τούτῳ
δέ τις ἂν μεγάλα διώκων,
τὰ παρόντ' οὐχὶ φέρει.
μαινομένων ^c οἶδε τρόποι,
καὶ κακοβούλων παρ' ἔμοιγε φωτῶν.
- 18 ^a Εὐριπίδου Ἡρακλεΐδαι.
Ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.
- 19 ^a Μενάνδρου.
Τὰργύριον εἶναι, μειράκιόν, σοι φαίνεται
οὐ τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνον
τιμὴν παρασχεῖν δυνατὸν, ἄρτων, ἀλφίτων,
ὄξους, ἐλαίου, μείζονος ^b δ' ἄλλου τινός.
ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν συναγάγῃς
^c τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα.

15.

^a Sic A. Scil. v. 189. Deest lemma Trinc.^b τοὺς κρείσσους λόγους] ταῖς κρείσσοσι λόγοις B. p. m. Trinc.

16.

^a Sic A. Δημόνακτος Trinc.

17.

^a Sic Trinc. Scil. Bacch. 393. Deest locus A.^b δ' οὐ] δ' om. Trinc. Sed mox habet post μαινομένων.^b οἶδε] οἶτε Trinc.

18.

^a Sic Voss. Scil. v. 389. Deest lemma Trinc. locus A.

19.

^a Sic Trinc. Voss. Cleric. p. 214. Deest locus A.^b δ' ἄλλου] δ' om. Voss. N. B. p. m. Trinc. τ' habet B. m. sec.^c τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα] Illa quæ dicuntur Tantalii talenta. Ita optime Salmasius

ἀλλ' ἂν ἀποθάνῃς, ταῦτα καταλείψεις τισίν.
τί οὖν λέγω; μηδ' αὐτὸς, ^d εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς,
πίστευε τούτῳ, μήτε τῶν πτωχῶν πάλιν
ἡμῶν καταφρόνει, ^e τοῦ δέ γ' εὐτυχεῖν αἰεὶ
^f παρέχε σεαυτὸν τοῖς ὀρώσιν ἄξιον.

20 ^a Σοφοκλέους Αἴαντι.

Ὀρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
εἶδωλ', ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.
τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν, ^b ὑπέρογκον
μηδέν ποτ' εἶπης αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
μηδ' ὄγκον ^c ἄρης μηδέν, εἴ τινος πλεόν
ἢ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακροῦ πλούτου βάθει.

20

21 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραγαίαις
ἔφασχ' ὁ μάντις, ^b ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
βλαστῶν, ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπον φρονεῖ.

22 ^a Σοφοκλέους Τηρεῖ.

^b Θνητὰ φρονεῖν χρὴ τὴν θνητὴν φύσιν,
τοῦτο κατειδόμενος, ὡς οὐκ ἔστιν
πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων
ταμίας ὅ τι χρὴ τετελεῖσθαι.

30

emendabat, cum antea esset τά-
λανθ' ἰκανὰ λ. GROTIUS.

^d εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς] ἂν σ. εὐπορῆς
codd. quidam Schowii.

^e τοῦ δέ γ' εὐτυχεῖν] τοῦδ' εὐτυχεῖν
δ' Voss. Ars. τοῦδ' εὐτυχεῖν Trinc.
B. m. p. τοῦδε ε. m. s.

^f παρέχε σεαυτὸν] παρέσχε σαυτὸν
N. παρέσχε B. m. p. παράσχε m.
sec. σαυτὸν Voss. παρέχε σαυτὸν
Trinc.

20.

^a Sic A. Scil. v. 125. Simpl.
Σοφοκλέους Trinc.

^b ὑπέρογκον] ὑπέρογκον A. et sic
apud Sophoclem. Monuit Gro-
tius.

^c ἄρης] ἄρη Trinc.

21.

^a Scil. v. 758. Deest lemma
Trinc. locus A.

^b οἷος] ὅστις B. m. sec.

22.

^a Sic B. τοῦ αὐτοῦ ἀγγίρει A. v.
Tereus Fr. 5. Deest lemma Tr.

^b Θνητὴν δὲ φύσιν χρὴ θνητὰ φρο-
νεῖν] Ita nos mutavimus, cum ex-
staret θνητὰ φρονεῖν χρὴ τὴν θνητὴν

23 ^a Σοφοκλέους Κολχίδες.

Καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα.

24 ^a Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνι.

Ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας
λέγειν, ἐς ὄγκον ^b δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

25 ^a Ἴπποθόωντος.

Ἄνθρωπος ἂν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.

26 ^a Σωτάδου.

Εἰ καὶ βασιλεὺς πέφυκας, ὡς θνητὸς ἄκουσον. 40

ἂν μακρὰ πτύης, φλεγματίω ^b κρατεῖ περισσῶ.

^c ἂν δ' εὐματῆς, ταῦτα πρὸ σοῦ προβάτιον εἶχεν.

ἂν χρυσοφορῆς, τοῦτο τύχης ἐστὶν ἔπαρμα.

ἂν πλούσιος ἦς, τοῦτο ^d χρόνων ἀδῆλος ἰσχύς.

ἂν ἀλαζονῆς, τοῦτ' ἀνοίας ἐστὶ φρύαγμα.

ἂν δὲ σωφρονῆς, τοῦτο θεῶν δῶρον ὑπάρχει.

ἢ σωφροσύνη πάρεστιν, εἰ μὲν μετρήσῃ σεαυτόν. 50

27 ^a Ἰσιδώρου.

Θνητὸς πεφυκῶς, τὰ ὀπίσω πειρῶ βλέπειν.

28 ^a Μενάνδρου Ἐμπιπραμένη.

Ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον, ἀπολεῖ τοῦτό σε,

φύσιν. Sequentia evincunt ana-
pæstos esse, quomodo nos diges-
simus. GROTIUS. τὴν om. A.

23.

^a Sic A. Scil. fr. 1. Deest
lemma Trinc.

24.

^a Sic A. Scil. fr. 2. Simpliciter
Εὐριπίδου Trinc.

^b δ' οὐκ] δ' B. m. p. Trinc.

25.

^a Sic B. m. sec. Ἴπποθόωντος A.
Ἴπποσθέ. Trinc. Hippotheses in
Hippochoonte Gesner.

26.

Sic A. Σωτάτου Trinc.

^b κρατεῖ] κρατῆ B. m. s. et qui-
dam mss. Schowii. φλέγματι φ
Trinc.

^c ἂν εὐματῆς] ἂν δ' A. εὐματῆς
A. B. uterque a m. s.

^d χρόνου] χρόνων Voss. Hanc lec-
tionem reperi item in Gnomolog.
MS. vetust. Paris. n. 1168. χρόνων
A. ἄδημος Trinc.

27.

^a Sic Trinc. Ἰσιδώρου A.

28.

^a Sic fere A. ubi τοῦ αὐτοῦ ἐμπ.
et legitur post n. seq. Simpl. Με-
νάνδρου Trinc. Cleric. p. 62. cum
Grotio male Sponsoribus tribuit.

τὸ δοκεῖν ^b τίν' εἶναι, καὶ γὰρ ἄλλους μυρίους.

29 ^a Μενάνδρου Ἐπαγγελόμενος.

Τὸ σὸν ταπεινὸν, ^b ἂν σὺ σεμνύνη, καλὸν
ἔξω φανεῖται, φίλ' ἄνερ· ἂν δ' αὐτὸς ποιῆς
ταπεινὸν, αὐτὸ καὶ ^c τιθῆς ἐν μηδενί,
^d οἰκείος οὗτος κατάγελως νομίζεται.

30 ^a Τοῦ αὐτοῦ Κανηφόρος.

Τὸ γὰρ προθύμως μὴ ^b πονῆσαν ^c εὐτύχησεν.

31 ^a Εὐριπίδου.

Εὐδαιμονία εἶωθεν ὑπερηφανίας ποιεῖν.

32 ^a Εὐριπίδου Τηλέφω.

Σὺ δ' εἶκ' ἀνάγκη, καὶ θεοῖσι μὴ μάχου.
τόλμα δὲ προσβλέπειν με, καὶ φρονήματος
χάλα. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς
ταπεῖν' ἔθηκε, καὶ συνέστειλεν πάλιν.

33 ^a Αἰλιανῶ ἱστοριῶν.

Ὀρῶν ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐπὶ τῷ¹⁰
πλούτῳ, καὶ μέγα φρονῶντα ἐπὶ τῇ περιουσίᾳ ^b καὶ τοῖς
^b τίν'] τι Β.

Cleric. p. 94.

29.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Ἐισαγγελόμενος Voss. Arsen. In-
censæ tribuit Clericus p. 60. post
Grotium.

^b ἂν οὐ] ἂν σὺ reposuit Scho-
wius ex uno MS. Dudum ita
ediderat Grotius e conjectura. ἂν
om. A. γε pro οὐ malit Gesnerus
in marg.

^c τιθῆς] τιθεῖς A.

^d οἰκείος οὗτος κατάγελως νομίζε-
ται] Quod hic in Stobæi codici-
bus sequitur, τὸ γὰρ προθύμως μὴ
πονῆσαν εὐτύχησεν, neque heic quid
faciat video, neque aut sensus sa-
tis aut versus constat. Itaque
omisimus. GROTIUS.

30.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b πονῆσαν] πονήσαντες A.
^c εὐτύχησεν] εὐτυχῆς N.

31.

^a Sic Trinc. et B. m. p. Sed
Εὐριπίδου expunctum a m. s. Ges-
ner: Non videtur huc quadrare
hic senariolus. Nihil enotavi ex
A. Nescio quis in exemplo Gro-
tiano penes me anapæsticum nu-
merum restituit, δ' post εὐδαιμονία
inserta.

32.

^a Sic B. Deest lemma Trinc.
locus A. v. Fr. inc. 30.

33.

^a Sic A. Αἰλιανῶ ἐξ ἱστορίας
Trinc. v. lib. III. 28.

^b καὶ τοῖς] καὶ ἔτι πλέον ἐπὶ τοῖς
A.

ἀγροῖς, ἥγαγεν αὐτὸν εἰς τινα τῆς πόλεως τόπον, ἔνθα ἀνέκειτο πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον, καὶ προσέταξε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθ' ἀναζητεῖν. Ὡς δ' εὔρε, προσέταξε^d καὶ τοὺς ἰδίους ἀγροὺς αὐτοῦ διαθρῆσαι· τῷ δὲ εἰπόντος, Ἄλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσίν· Ἐπὶ τούτοις οὖν, εἶπε, μέγα φρονεῖς, οἱ περὶ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσίν; ²⁰

34 ^a Δημοσθένους.

Παιδείας τῶν μὲν ἀληθῶς τετυχηκότων οὐδ' ἂν εἰς^b εἶποι μέγα οὐδὲ περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἑτέρου λέγοντος ἐρυθρίασειεν ἂν· τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν, προσποιουμένοις δὲ, ὑπὸ ἀναισθησίας τοὺς ἀκούοντας ἀλγεῖν ποιεῖ.

35 ^a Σωκράτης.

Παρά τῷ τύφῳ, καθάπερ παρὰ κακῷ πλάστῃ, διεστραμμένας τὰς τῶν πραγμάτων εἰκόνας ἰδεῖν ἔστιν.

36 ^a Σωκράτους.

Ἡ δεισιδαιμονία, καθάπερ πατρὶ, τῷ τύφῳ^b πείθεται. ³⁰

37 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς μὲν κενοὺς ἀσκούς τὸ πνεῦμα διίστησι, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀνθρώπους τὸ οἶμα.

38 ^a Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τίνες βάνασοι; Οἱ τῶν ὁμοίων, ἔφη, καταφρονούντες.

39 ^a Φαβωρίνου.

^b Φρονήσης μὲν οὖν μηδέποτε ἐπὶ σεαυτῷ μέγα· ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσης σεαυτοῦ.

^c ἥγαγεν] κατήγαγεν B.

^d καὶ τοὺς ἰδίους ἀγροὺς αὐτοῦ] αὐτῷ τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους A.

34.

^a Sic A. v. Περὶ στεφάνου p. 269, pen. Reisk. Deest locus Trinc.

^b εἶποι] εἶπη A.

35.

^a Sic A. Deest Trinc.

36.

^a Sic Trinc. Τοῦ αὐτοῦ A.

^b πείθεται] πύθεται Trinc.

37.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

38.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

39.

^a Sic Trinc. Φαβουρίνου A.

^b φρονήσης—μηδέποτε] φρονήσεις--

40 ^a Διογένους.

Τῆς ἀλαζονείας, καθάπερ τῶν κεχρυσωμένων ὄπλων, οὐχ ὁμοιά ἐστὶ τὰ ἐντὸς τοῖς ἐκτός.

41 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ τύφος, ὥσπερ ποιμῆν, οὗ θέλει τοὺς πολλοὺς ἄγει. ⁴⁰

42 ^a Δημοκρίτου.

Τελευτᾶ γὰρ εἰς κακοδοξίην κακὴν ὁ παρεκτεινόμενος τῷ κρείσσονι.

43 ^a Δημοκράτους.

Δημοκράτης ἀναβαίνων εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐν γῆρα, καὶ πνευστιῶν, ποιεῖν ἔφη ὅπερ καὶ ζύμπασα ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλις· πνεῖν μὲν γὰρ μέγα, ἰσχύειν δὲ μικρόν.

44 ^a Ξενοφώντος.

Ὁ μὲν γὰρ ἀλαζῶν ἔμοιγε δοκεῖ ὄνομα κείσθαι ἐπὶ τοῖς προσποιουμένοις καὶ πλουσιωτέροις εἶναι ἢ εἰσὶ, καὶ ἀνδρειο-⁵⁰τέροις, καὶ ποιήσῃν ἂ μὴ ἱκανοὶ εἰσὶν ὑπισχυομένοις, καὶ ταῦτα φανεροῖς γιγνομένοις, ὅτι τοῦ λαβεῖν τι ἔνεκα καὶ κερδάναι ποιῶσιν· οἱ δὲ μηχανώμενοι γέλωτα τοῖς συναῶσι, μήτε ἐπὶ τῶ αὐτῶν κέρδει, μήτε ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀκουόντων, μήτ' ἐπὶ βλάβῃ μηδεμιᾶ, πῶς οὐχ οὔτοι ἀστεῖοι ἀν καὶ εὐχάριστοι ὀνομάζοιντο δικαιοῦτερον, ἢ ἀλαζόνες;

45 ^a Ξενοφώντος ἐν τῷ ἢ τῆς Κύρου Παιδείας.

Δοκεῖ δέ μοι, ὦ ^b Κύρε, χαλεπώτερον εἶναι εὐρεῖν ἄνδρα ¹ τὰγαθὰ καλῶς, ἢ τὰ κακὰ φέροντα. Τὰ μὲν γὰρ ὕβριν τοῖς πολλοῖς, τὰ δὲ σωφροσύνην τοῖς πᾶσιν ἐμποιεῖ.

οὐδέποτε Α.

^{40.}
^a Sic A. Trinc.

^{41.}
^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^{42.}
^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^{43.}
^a Sic A. Deest lemma Trinc.

44.

^a Sic Trinc. Deest locus A. Exstat Pæd. II. 2, 12.

45.

^a Sic A. Scil. VIII. 4, 14. Deest lemma Trinc.

^b κύριε] λύρε A. B.
Ib. ἐμποιεῖ] ποιεῖ A.

D d 4

46 ^a Ἡροδότου.

Ὅρας τὰ ὑπερέχοντα ζῶα ^b ὡς κεραυνοὶ ὁ θεὸς, οὐδ' εἶ
φαντάζεσθαι, τὰ δὲ σμικρὰ οὐδὲν μιν κνίξει· ὄρας δὲ ὡς ἐς
οικήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ καὶ δένδρεα τὰ τοιαῦτα ἀπο-
σκήπτει βέλεα· φιλέει γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα
κολούειν. Οὕτω δὲ καὶ στρατὸς πολὺς ^c ὑπ' ὀλίγου δια-
φθείρεται κατὰ τοίονδε, ^d ἐπειδ' ἂν σφιν ὁ θεὸς φθονήσας φό-
βον ἐμβάλῃ, ἢ βροντὴν, δι' ὧν ἐφθάρησαν ^e ἀξίως ἑωυτῶν.
Οὐ γὰρ εἶ φρονέειν ὁ θεὸς μέγα ἄλλον, ἢ ἑωυτόν.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΑΥΤΙΑΣ. ΚΓ.

1 ^a Κριτίου.

Δεινὸν δ', ὅτ' ἂν τις μὴ φρονῶν ^b δοκῇ φρονεῖν.

2 ^a Σωσικράτους.

Ἄγαθοὶ δὲ τὸ κακὸν ἐσμὲν ἐφ' ^b ἑτέρων ἰδεῖν·
αὐτοὶ δ' ὅτ' ἂν ποιῶμεν, οὐ γιγνώσκουμεν.

20

3 ^a Μενάνδρου.

^b Οὐθεις ἐπ' αὐτοῦ τὰ κακὰ συνοραῖ, Πάμφιλε,
σαφῶς ἑτέρου δ' ἀσχημοναῦτος ὄψεται.

4 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἀσπίδος.

Ὁ βούλεται γὰρ μόνον ὀρῶν καὶ προσδοκῶν,

46.

^a Sic A. Trinc. Scil. VII. 10,

4.

^b ὡς κεραυνεῖ] πῶς κεραυνοὶ A.

^c ἀπ' ὀλίγου] ὑπ' ὀλίγου A. B.

^d ἐπειδὴν σφιν ὁ θεὸς φθονήσας] ε.

φησὶν ὁ θς σφισ φθονήσας A. ἐπει δ'
ἂν σφιν B. m. p. ἐπειδὴν φησὶν m. s.
ὁ θεὸς φθονήσας B. m. p. ὁ θ. σφισι
φθ. m. sec.

^e ἀξίως ἑωυτῶν] ἀξίας ὑπ' αὐτῶν
A. et mox φρονέειν μέγα ὁ θ. pro
φρονέειν ὁ θ. μ. A. Deinde ἐξ om.
Trinc.

1.

^a Sic A. Voss. Arsen. Euripidou
Trinc. Fr. inc. 31.

^b δοκεῖ] δοκῇ A.

2.

^a Compendiose Σωσικρα A. Σω-
σικρα. Trinc.

^b ἑτέρων] ἑτέρους Trinc.

3.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 214.

^b οὐθεις] οὐδεις A.

4.

^a Sic A. Cleric. p. 24. Deest
lemma Trinc. Euripidi tribuit ed.
Gesn. 1.

ἀλόγιστός ^b ἔστι τῆς ἀληθείας κριτής.

5 ^a Εὐριπίδου.

Ἄπαντες ἔσμεν εἰς τὸ νοθετεῖν σοφοί·

αὐτοὶ δ' ^b ὅτ' ἂν σφάλωμεν, οὐ γινώσκομεν.

6 ^a Αἰσώπου.

Αἰσώπος ἔφη δύο πήρας ἕκαστον ἡμῶν φέρειν, τὴν μὲν ³⁰ ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπίσθεν· καὶ εἰς μὲν τὴν ἔμπροσθεν, ἀποτιθέναι τὰ τῶν ἄλλων ἀμαρτήματα· εἰς δὲ τὴν ὀπίσθεν, τὰ ἑαυτῶν, διὸ ^b οὐδὲ καθορῶμεν αὐτά.

7 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.

Οὕτως ἐνίοι ^b αὐτοῖς δοκοῦσι φιλοσοφεῖν, ὡς καὶ νήφειν οἱ μεθύοντες.

8 ^a Σωκράτους.

Σωκράτης ἔλεγεν, εἴ τις ἐν θεάτρῳ ^b ὑποκηρύττοι ἀνίστασθαι τοὺς σκυτοτόμους, ἐκείνους μόνους ἀναστήσεσθαι· ὁμοίως εἰ τοὺς χαλκοτύπους, τοὺς ὑφάντας, ἢ τοὺς ἄλλους κατὰ γένος· εἰ δὲ τοὺς φρονίμους ἢ δικαίους, πάντας ἀνα- ⁴⁰ στήσεσθαι. Καὶ ἔστιν ἐν βίῳ βλάπτων μάλιστα, τὸ ἀνοήτους ὄντας τοὺς πολλοὺς οἶεσθαι φρονίμους εἶναι.

9 ^a Δημοσθένους.

Διόπερ ^b ῥᾶστόν ἐστιν ἀπάντων, ἑαυτὸν ἐξαπατᾶν· ὁ γὰρ βούλεται, τοῦθ' ἕκαστος καὶ οἶεται· τὰ δὲ πράγματα πολ- λάκις οὐχ οὕτω πέφυκε.

^b ἔστι] ἔσται A. B. m. s. Videatur Wytttenbachius ad Plutarch. p. 49. A.

5.
^a Sic A. Trinc. Fr. inc. 32.
^b ὅταν σφάλωμεν] ἀμαρτάνοντες B. m. s. ὅταν ποιῶμεν A. Gesneri marg. Vide supra n. 2.

6.
^a Sic A. Deest lemma Trinc. v. Phædrus IV. 9. Suidas v. Δύη.
^b οὐδὲ] οὔτε Voss.

7.
^a Sic A. Τομαρίων deest Trinc.
^b αὐτοῖς om. Voss.

8.
^a Sic A. Deest lemma Trinc. Vid. Wytttenb. Plut. II. p. 213. F.
^b ὑποκηρύττοι] ὑποκηρύττει A. Mox ἢ om. Trinc.

9.
^a Sic A. Trinc. Scil. Olynth. 3. p. 33, ult.
^b ῥᾶστων] ῥᾶον A.

10 ^a Διογένης.

Διογένης ἔφη, τῶν ἀνθρώπων ἐνίους τὰ δέοντα λέγοντας ἑαυτῶν οὐκ ἀκούειν, ὥσπερ καὶ τὰς λύρας καλὸν φθεγγόμενας οὐκ αἰσθάνεσθαι.

11 ^a Ἡροδότου.

Εἰ γὰρ τις ^b προθείη πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκλέξασθαι κελεύ-⁵⁰ων νόμους τοὺς καλλίστους ἐκ τῶν πάντων νόμων, διασκεψάμενοι ἀνελοίατο ἕκαστος τοὺς ἑαυτῶν· οὕτω νομίζουσι πολὺ τι καλλίστους τοὺς ἑαυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι.

12 ^a ^b Ἡ φιλοτιμῆ κτῆμα σκαιόν. Μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ. Πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι. Πολλοὶ δὲ ἤδη τὰ μητρῶα διζήμενοι, τὰ πατρῶα ἀπέβαλον.

13 ^a Πλάτωνος.

Πλάτων συνεβούλευεν, ὅτε ^b καταγελάσωμεν τινῶν, ἐπι-¹στρέφειν ^c ἐφ' ἑαυτοὺς, καὶ σκοπεῖν, μὴ καὶ αὐτοὶ τοῖς αὐτοῖς ἐσμὲν ἔνοχοι. Πολλὰ γὰρ τὸ φίλαυτον ἐπικρύπτει, καὶ περιβάλλει παρὰ τῷ ^d μᾶλλον καταγελῶντι.

14 ^a Ἀπολλώνιος Σατύρων.

Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν μὲν ἰδίων ἀμαρτημάτων συνήγοροι γίνονται, τῶν δὲ ἀλλοτρίων κατήγοροι.

15 ^a Εὐσεβίου.

Πολλοὶ δοκέοντες ἑωυτοὺς φιλέειν, οὐ φιλέουσιν ἀληθῶς·¹⁰

10.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Cleanthi tribuit Diog. Laert. VII. 173.

11.

^a Sic Trinc. Scil. III. 38. Deest locus A.

^b προθείη] Sic Gesneri ed. 1. 2. προσθείη ed. 3. cum Trinc.

12.

^a Desunt hæc A. Habet Trinc. sine lemmate. Sunt ex Herodot. III. 53. ubi vide Valckenær.

^b φιλοτιμία] φιλοτιμῆ Trinc.

13.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b καταγελάσωμεν] καταγελάσωμεν A.

^c ἐφ' ἑαυτοὺς] πρὸς ἑαυτοὺς A.

^d μᾶλλον] ἄλλων corrigit Wyttenbachius Plutarch. p. 40. D.

14.

^a Sic A. Ἀπολωνίου Trinc.

15.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

πάντα γοῦν αὐτοῦ τούτου ἕνεκα εἰκόντες ἑωυτοῖς, καὶ παρὰ τὸ ἀτρεκές χαριζόμενοι αὐτοῖς, τοῖς ἐναντιωτάτοις περιπίπτουσι.

16 ^a Εὐσεβίου.

Πολλοὶ βουλόμενοι δοκέειν εἶναι εὐβουλότατοι, πρὸς τῶν οἰκειοτάτων καὶ ^b εὖ φρονούντων ἀναποδιζόμενοι, οὐκ ^c ἀξιεῦσιν ἀπὸ τῶν δοξάντων ἀπαξ ἀναχωρεῖν· ἀλλ' ^d ὅπως μὴ ἐλεγχόιατο, ὡς ἀπὸ ἡμαρτημένης ἀφιστάμενοι, ἐμμένουσι τῇ ^e γνώμῃ, ἐς ὃ δὴ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτῆς κακοῖς ἐγκυρήσασσι.

17 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κρατύλου.

^b Τὸ γὰρ ἐξαπατᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' αὐτοῦ, πάντων χαλε- 20
πώτατον. "Ὅτ' ἂν γὰρ μηδὲ σμικρὸν ἀποστατῆ, ἀλλ' αἰ
παρῆ ὁ ἐξαπατήσων, πῶς οὐ δεινόν;

18 ^a Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ἔ.

Πάντων δὲ μέγιστον κακὸν ἀνθρώποις τοῖς πολλοῖς ἐμφυ-
τον ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐστίν, οὗ πᾶς αὐτῷ ξυγγνώμην ἔχων,
ἀποφυγὴν οὐδεμίαν μηχανᾶται. Τοῦτο δ' ἐστίν ὃ λέγου-
σιν, ὡς φίλος αὐτῷ πᾶς ἄνθρωπος φύσει τέ ἐστι, καὶ ὀρθῶς
^b ἔχει τὸ δεῖν εἶναι τοιοῦτον. Τὸ δὲ ἀληθεῖα γε πάντων 30
ἀμαρτημάτων διὰ τὴν σφόδρα ἑαυτοῦ φιλίαν αἴτιον ἐκάστῳ
γίγνεται ἐκάστοτε. Τυφλοῦται γὰρ ^c περὶ τὸ φιλούμενον
ὁ φιλῶν ὥστε τὰ δίκαια, καὶ τὰ ἀγαθὰ, καὶ τὰ καλὰ
^d κακῶς κρίνει, τὸ αὐτοῦ πρὸ τοῦ ἀληθοῦς αἰεὶ τιμᾶν δεῖν
ἠγούμενος. Οὔτε γὰρ ἑαυτὸν, οὔτε τὰ ἑαυτοῦ χρῆ ^e τόν γε
μέγαν ἄνδρα ἐσόμενον στέργειν· ἀλλὰ τὰ δίκαια, εἴαν τε

16.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.^b εὖ φρονούντων] εὐφροούντων A.^c ἀξιεῦσιν] ἀξιούσιν A. B.^d ὅπως] ὅμως N.^e γνώμῃ] ἀνάγκη Trinc.

17.

^a Sic A. Scil. p. 428. D.
Simpl. Πλάτωνος Trinc.^b τὸ γὰρ] γὰρ om. A. Trinc.

18.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 731.
κακῶν Trinc. pro κακόν.^b ἔχη] ἔχει A. Trinc.^c περὶ τὸ] παρὰ τὸ B. m. p. Trinc.^d κακῶς] δικαίως A. p. m.^e τόν γε] γε om. A. Trinc.

10 ^a Διογένους.

Διογένης ἔφη, τῶν
ἑαυτῶν οὐκ ἀκούειν
μένας οὐκ αἰσθάνε.

11 ^a Ἡροδότου.

Εἰ γάρ τις ^b πρὸ
ων νόμους τοὺς
ψάμενοι ἀνελε
πολύ τι καλλ.

12 ^a ^b Ἡ φίλος:

κὸν ἰῶ. Π.
Πολλοὶ δὲ
βαλον.

13 ^a Πλάτ:

Πλάτων
στρέφειν
τοῖς ἔσμι
περιβα

14 ^a :

Οἱ
συνγ

15 ^a :

Ι

(

Ι

1. 2. ... δα δειν̄ ειργασμενος.

3. 4. ... ηνικ̄ αν̄ τις εσθλος̄ ων

15 5. 6. ...

7. 8. ... μιν̄ γαρ̄ αῡτω̄ τω̄ βιω̄
9. 10. ... εν̄, η̄δονην̄ πολλην̄ ε̄χει.

10

11. 12. ... σου.
13. 14. ... πασχεῑ διᾱ τοῡ συνειδο̄τος ο̄ αδικων̄ βατανι-
15. 16. ... τω̄ σω̄ματῑ καῑ τᾱις πληγᾱις μαστιγοῡμενος.
17. 18. ... τους̄ προς̄ Δημονικον̄.

19. 20. ... μηδεν̄ αισχρο̄ν ποιη̄σας̄ ε̄λπιζε̄ λη̄σειν̄· καῑ γαρ̄
21. 22. ... λλους̄ ^b λη̄σης, ^c σαῡτω̄ συνειδη̄σεις.

13 23. 24. ... ρᾱτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι.

25. 26. ... αποκρυπτεσθε, μηθ̄ ω̄ν̄ κεκτησθε, μηθ̄ ω̄ν̄ ποιεῑτε,
27. 28. ... μελλετε̄ πρᾱττειν̄, ειδο̄τες̄ ο̄τῑ περῑ τᾱ κεκρυμμε̄να τω̄ν
29. 30. ... ᾱτων̄ αναγκᾱιόν̄ ε̄στῑ πολλους̄ φο̄βους̄ γῑγνεσθαι. ²⁰
31. 32. ... αν̄τος.

33. 34. ... ερω̄τηθεις̄, τῑ αν̄ εῑη̄ τω̄ν̄ κατᾱ ^b τον̄ βιον̄ ᾱφοβον̄, εῑ-
35. 36. ... Ορθη̄ συνειδη̄σις.

Περιάνδρου.

Περιάνδρος ερω̄τηθεις̄, τῑ ε̄στιν̄ ε̄λευθεριᾱ, εῑπεν, Ἄγαθη̄
νε̄ιδη̄σις.

Euripidis libris hic versus est qui-
dem ad Oresten, sed sic habet:
Τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν
νόσος; GROTIUS.

6.

^a Sic Trinc. Scil. fr. inc. 15.
Deest locus A.

7.

^a Sic A. Ἀντιφῶν Trinc.

8.

^a Sic A. Trinc.

9.

^a Sic A. Simpl. Ἰσοκράτους Tr.

^b λήσης] λάθης A. B. m. sec.

^c σαῡτω̄] ε̄αῡτω̄ B. m. p. Trinc.

10.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

11.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b τον̄ βιον̄] deest τον̄ A. B. m. s.

12.

^a Μενάνδρου A. et in marg. Πε-
ριάνδρος.

παρ' αὐτῶ, ἐάν τε παρ' ἄλλῳ μᾶλλον [†]πραττόμενα τυ-
 γχάνη. Ἐκ ταύτου δὲ ἀμαρτήματος τούτου, καὶ τὸ τὴν
 ἀμαθίαν τὴν παρ' αὐτῶ δοκεῖν σοφίαν εἶναι, ^εγέγονε πᾶσιν ⁴⁰
 ὅθεν οὐκ εἰδότες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐδὲν, οἰόμεθα τὰ πάντα
 εἰδέναι, οὐκ ἐπιτρέποντες δὲ ἄλλοις ^βἢ μὴ ἐπιστάμεθα
 πράττειν, ἀναγκαζόμεθα ἀμαρτάνειν αὐτοὶ πράττοντες.
 Διὸ πάντα ἄνθρωπον χρῆ φεύγειν τὸ σφόδρα φιλεῖν αὐτὸν,
^ι τὸν δὲ αὐτοῦ βελτίῳ διώκειν δεῖ, μηδεμίαν αἰσχύνην ἐπὶ τῷ
 τοιούτῳ πρόσθεν ποιούμενον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΗΝΕΙΔΟΤΟΣ. ΚΔ.

1 ^α Διφίλου.

Ὅστις γὰρ αὐτὸς αὐτὸν οὐκ αἰσχύνεται,
 συνειδὸθ' αὐτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ,
 πῶς ^βτόν γε μηδὲν εἰδὸτ' αἰσχυθήσεται;

51

2 ^α Πυθαγόρου.

Πάντων δὲ μάλιστα αἰσχύneo σαυτόν.

3 ^α Μενάνδρου.

Ὁ συνιστορῶν αὐτῷ τι, καὶ ἢ θρασύτατος,
 ἢ σύνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ.

1

4 ^α Σοφοκλέους.

Κλέπτων δ' ὅτ' ἂν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῆ,
 σιγᾶν ἀνάγκη, καὶ καλὸν φέρη στόμα.

5 ^α Εὐριπίδου Ὀρέστη.

Ὅρεστα τλῆμον, ^βτίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος;

[†]τυγχάνη πραττόμενα] πραττόμενα
 τυγχάνη A. τ. πραττόμενον Trinc.

^εγέγονε] γεγονέναι A. δοκεῖ—γε-
 γονέναι Trinc.

^β ἢ μὴ] μὴ suprasc. A.

^ι τὸν—βελτίῳ] τὸ—βέλτιον Trinc.

1.

^α Sic A. Trinc.

^β τὸν γε] τὸν δὲ A.

2.

Sic A. Trinc.

3.
^α Sic A. Cleric. p. 216. Deest
 lemma Trinc.

4.
^α Sic A. Trinc. Scil. Fr. inc.

15.

5.
^α Sic A. Scil. v. 395. Simpl.
 Εὐριπίδου Trinc.

^β τίς σ'] Vulgo τί σ'. At in

ἡ σύνεσις, ὅτι σύνοιδα δεῖν εἰργασμένος.

6 ^a Σοφοκλέους.

Ἡ δεινὸν ἄρ' ἦν, ἠνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὦν
αὐτῷ συνείδη.

7 ^a Ἀντιφάνους.

Τὸ μὴ συνειδέναι γὰρ αὐτοῦ τῷ βίῳ
ἀδίκημα μηδὲν, ἡδονὴν πολλὴν ἔχει.

10

8 ^a Πυθαγόρου.

Κακὰ μείζω πάσχει διὰ τοῦ συνειδότος ὁ ἀδικῶν βατα-
ζόμενος, ἢ ὁ τῷ σώματι καὶ ταῖς πληγαῖς μαστιγούμενος.

9 ^a Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον.

Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν· καὶ γὰρ
ἂν τοὺς ἄλλους ^b λήσης, ^c σαυτῷ συνειδήσεις.

10 ^a Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι.

Μηδὲν ἀποκρύπτεσθε, μήθ' ὦν κέκτησθε, μήθ' ὦν ποιεῖτε,
μήθ' ὦν μέλλετε πράττειν, εἰδότες ὅτι περὶ τὰ κεκρυμμένα τῶν
πραγμάτων ἀναγκαῖόν ἐστι πολλοὺς φόβους γίγνεσθαι.

20

11 ^a Βίαντος.

Βίας ἐρωτηθεῖς, τί ἂν εἴη τῶν κατὰ ^b τὸν βίον ἄφοβον, εἶ-
πεν, Ὁρθὴ συνείδησις.

12 ^a Περιάνδρου.

Περιάνδρος ἐρωτηθεῖς, τί ἐστὶν ἐλευθερία, εἶπεν, Ἀγαθὴ
συνείδησις.

Euripidis libris hic versus est qui-
dem ad Oresten, sed sic habet:
Τί χρεῖμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν
νόσος; GROTIUS.

6.

^a Sic Trinc. Scil. fr. inc. 15.
Deest locus A.

7.

^a Sic A. Ἀντιφῶν Trinc.

8.

^a Sic A. Trinc.

9.

^a Sic A. Simpl. Ἰσοκράτους Tr.

^b λήσης] λάθης A. B. m. sec.

^c σαυτῷ] εαυτῷ B. m. p. Trinc.

10.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

11.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b τὸν βίον] deest τὸν A. B. m. s.

12.

^a Μενάνδρου A. et in marg. Πε-
ριάνδρος.

- 13 ^a Σωκράτους.
^b Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τίνες ἀταράχως ζῶσιν, εἶπεν, Οἱ μὴδὲν ἑαυτοῖς ἄτοπον συνειδότες.
- 14 ^a Διογένους.
 Τίς γὰρ ἂν ἦττον φοβεῖτό τι, ἢ θαρσοίη μάλιστα, ἢ ὅστις αὐτῷ μὴδὲν συνειδέη κακόν;
- 15 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ περὶ Εὐθυμίας.
 Τὸ γὰρ συνειδὸς, οἷον ἔλκος ἐν σαρκί, τῆς ψυχῆς τὴν³⁰ μεταμέλειαν αἰμάσσουν αἰεὶ καὶ νύσσουν ἐναπολείπει. Τὰς μὲν γὰρ ἄλλας ἀναιρεῖ λύπας ὁ λόγος· τὴν δὲ μετανοίαν αὐτὸς ^b ἐνεργάζεται δακνομένην σὺν αἰσχύνη, καὶ κολαζομένην ὑφ' αὐτῆς. Ὡς γὰρ οἱ ῥιγοῦντες καὶ πυρετοῖς ^c διακναιόμενοι τῶν ταυτὰ πασχόντων ἔξωθεν ὑπὸ καύματος ^d ἢ κρύους μᾶλλον ^e ἐνοχλοῦνται καὶ κάκιον ἔχουσιν· οὕτως ἐλαφροτέρας ἔχει τὰ τυχηρὰ τὰς λύπας, ὥσπερ ἔξωθεν ἐπιφερομένας. Τὸ δὲ,
 οὐ τις ἐμοὶ τῶν ἄλλων ἐπαίτιος, ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς,
 ἐπιθρηνοῦμενον τοῖς ἀμαρτανομένοις ἐνδοθεν ἐξ αὐτοῦ, βαρύτε-⁴⁰
 ρον ποιεῖ τῷ αἰσχυρῷ τὸ ἀλγεινόν.
- 16 ^a Ἴσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι.
 Ζηλοῦτε μὴ τοὺς ^b πλεῖστα κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς μὴδὲν κακὸν σφίσιν αὐτοῖς συνειδόμενους. Μετὰ γὰρ τῆς τοιαύτης τύχης ἡδίστα ἂν τις δύναίτο τὸν βίον διαγαγεῖν.

13.
^a Ξενοκρά A. ubi in marg. γρ. σω .
^b Σωκράτης] Ξενοκράτης A. p. m.
 14.
^a Sic A. Trinc.
 15.
^a Sic A. scil. p. 476. F. Simpl. Πλουτάρχου Trinc.
^b ἐργάζεται] ἐνεργάζεται A. B. m. s.
^c δακναιόμενοι Gesneri editiones sec. et seqq. Recte prima cum

Trincavello διακναιόμενοι. Idem in marg. δικαιόμενοι. Voluit proculdubio διακναιόμενοι ut A. B. et codd. Schowii. Vide Gataker. ad Marc. Anton. VIII, 10. p. 241.
^d ἢ κρύους] καὶ κρύους A. p. m.
^e ἐνοχλοῦνται] ἐνοχλοῦντι Trinc.
 ἄλλων] ἄλλος B.
 16.
^a Sic A. Sc. p. 39. A. Deest lemma Trinc.
^b πλεῖστα] πλείον A. p. m.

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΗΣ. ΚΕ.

1 ^a Πορφυρίου Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων.

Ὡσπερ γὰρ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τὰς ἄλλας κατελαβόμεθα· οὕτως ^b ἀναθεωροῦντες κατὰ συναναφορὰν γιγνομένην καὶ μνήμην, τῶν ἢ δι' ^c αἰσθήσεως καταληφθέντων ἢ διὰ λόγου, ἐθέμεθα καὶ ^d ταύτην ψυχῆς δύναμιν, ἢ τῇ συναναφορᾷ καλεῖται μνήμη, ἣν ἀφορίζεται Ἀριστοτέλης κατοχὴν φαντάσματος, ὡς ^e εἰκόνας, οὗ φαντάσματα εἰκῶν· οἷον ὅτ' ἂν γένηται ἢ αἴσθησις ^f ἀνελθοῦσα ἐπὶ τὴν ^g φανταστικὴν κατασκευὴν, τὸ γενόμενον ἐν τῇ φανταστικῇ τὸ πάθος ὃ τι δὴ ποτε ὄν, καλεῖται φάντασμα. Ἐτι οὖν καὶ ἀρθέντος τοῦ αἰσθητικοῦ ἐκ τῆς αἰσθήσεως, τὸ προσπίπτον ἐν τῇ εἰκόνι τοῦ αἰσθητοῦ, ἀφ' οὗ συνέστηκε τὸ φάντασμα, εἰκόνας λόγον ^h ἔχον πρὸς τὸ φανταστόν· οἷον γὰρ εἰκῶν τις ἐγένετο ἐν τῇ ¹⁰ φανταστικῇ τοῦ ὑποπεσόντος ὑπὸ τὴν αἴσθησιν. Ὅτ' ἂν οὖν γένηται κατοχὴ ⁱ περὶ τὴν φανταστικὴν τοῦ φαντάσματος, καλεῖται μνήμη. Τοῦτο μὲν οὖν κοινὸν καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις· ἢ δὲ διηρθρωμένη, καθ' ἣν καὶ ἀναμιμνησκόμεθα, ἐν μόνοις ἐστὶ τοῖς λογικοῖς· ἴδιον γὰρ λογισμοῦ, τὸ διηρθρωμένον. Διὸ καὶ φασὶν οἱ περὶ τὸν Ἀριστοτέλην τὰ ἄλογα ζῶα μεμνήσθαι μὲν, ἀναμιμνήσκεσθαι δὲ μή· ^k μόνον δὲ τὸν ἄνθρωπον καὶ μνημονεύειν καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι.

1.

^a Sic A. Ἐκ τοῦ Πορφυρίου περὶ ψυχῆς Trinc.

^b ἀναθεωροῦντες] θεωροῦντες A. Gesn. marg. et quatuor codd. Schowii. Mox A. συναφορὰν.

Ib. Ad τὰς ἄλλας κατελαβόμεθα subaudiendum, τῆς ψυχῆς δυνάμεις. Solus C. οὕτως, ἀναθεωροῦντες τὴν κατὰ συναναφορὰν γιγνομένην ἀνάμνησιν τῶν — ἐθέμεθα καὶ ταύτην τῆς ψυχῆς δύναμιν, ἢ τῇ συναναφορᾷ γίνεσθαι, καλεῖσθαι μνήμην, ἣν ἄ. SCHOW.

^c αἰσθήσεως] αἰσθήσεων B.

^d ταύτην ψυχῆς] ταύτης A. N. ψυχῆς A. ταύτης ψυχῆς Trinc.

^e εἰκόνας] εἰκόνως A. et mox φάντασμα. Hoc habet Gesneri margo.

^f ἀνελθοῦσα] ἀνεδόθη A. B. m. sec. Mox ἐν ἡ φ. Trinc.

^g φανταστικὴν κατασκευὴν] κατασκευὴν φανταστικὴν A.

^h ἔχον] Malim ἔχει. GESNER.

ⁱ περὶ] πρὸς A.

^k μόνον δὲ τὸν] τὸν δὲ μόνον Trinc.

2 ^a Πλάτωνος ἐκ Κρατύλου.

Ἡ μνήμη παντί που μνηύει, ὅτι μονή ἐστίν ἐν τῇ ψυχῇ,²⁰
ἀλλ' οὐ φορά.

3 ^a Ἀριστοτέλους περὶ Μνήμης.

Τὴν δὲ κατοχὴν τῶν φαντασμάτων, μνήμην ἐπονομάζεσθαι·
τὴν δ' ἀναπόλησιν τούτων, ἀνάμνησιν· οὐ τοὺς αὐτοὺς δ'
εἶναι μνημονικούς τε καὶ ἀναμνηστικούς, ἀλλ' ὡς ἐπιπολὺ
μνημονικωτέρους μὲν ὑπάρχειν τοὺς βραδεῖς, ἀναμνηστικω-
τέρους δὲ τοὺς ταχεῖς καὶ εὐμαθεῖς. Διαφέρειν δὲ τῆς φαν-
τασίας τὴν μνήμην, ὅτι ἢ μὲν κίνησις ἐστίν αἰσθήσεως ἐνερ-³⁰
γούσης, ἢ διανοίας· φαντάσματα γὰρ ἄμφω ^b λέγειν ὁμοίως
ἡμᾶς· ἢ δ' οἷον ζωγράφημά τι τῆς ψυχῆς· τὴν γὰρ γιγνο-
μένην κίνησιν τῆς αἰσθήσεως σημαίνεισθαι τινα τρόπον ἐν αὐτῇ
παραπλησίως τοῖς σφραγιζομένοις διὰ τῶν δακτυλίων. Διὸ
καὶ τοῖς μὲν ἐν κινήσει πολλῇ διὰ πάθος ἢ δι' ἡλικίαν οὐ-
σιν οὐ γίγνεσθαι, καθάπερ εἰς ὕδωρ ῥέον ἐμπιπτούσης τῆς
κινήσεως καὶ τῆς σφραγίδος· τοῖς δὲ ^c διὰ τὸ ψύχεσθαι,
καθάπερ καὶ τὰ παλαιὰ τῶν οἰκοδομημάτων· καὶ διὰ ⁴⁰
σκληρότητα δὲ τοῦ δεχομένου τὸ πάθος ^d οὐκ ἐγγίνεσθαι τοὺς
τύπους. Διόπερ τοὺς τε νέους ^e σφόδρα καὶ τοὺς γέρον-
τας ἀμνήμονας εἶναι· ὑπορρεῖν γὰρ, τῶν μὲν διὰ τὴν αὐξή-
σιν, τῶν δὲ διὰ τὴν φθίσιν. Ὅμοίως δὲ καὶ ^f τοὺς λίαν τα-
χεῖς, ἢ βραδεῖς· οὐδετέρους γὰρ τούτων φαίνεσθαι μνημονεύ-

2.

^a Sic A. Scil. p. 437. B. Simpl.
Πλάτωνος Trinc.

3.

^a Sic A. Simpl. Ἀριστοτέλους Trinc.
ed. Francof.: *Hæc omnino etiam
Porphyrii verba sunt, et superi-
oribus Porphyrii jungenda. Plato-
nis autem et Aristotelis ab aliquo
margini adscripta sunt, Porphy-
rii notante sententias horum au-*

thorum usurpare.

^b λέγειν ὁμοίως] λέγειν ὁμοίως λέ-
γειν A.

^c διὰ τὸ ψύχεσθαι] διαψύχεσθαι
B. m. p. Trinc.

^d οὐκ ἐγγίνεσθαι] οὐ γίγνεσθαι A.
Trinc.

^e σφόδρα καὶ τοὺς γέροντας] καὶ
τοὺς γέροντας σφόδρα A.

^f τοὺς λίαν] διὰ τοὺς λίαν Trinc.

οντας· τοὺς μὲν ἔγὰρ ὑγροτέρους εἶναι τοῦ δέοντος, τοὺς δὲ σκληροτέρους, παρ' ὃ καὶ τῶν μὲν οὐ μένειν ἐν τῇ ψυχῇ τὸ φάντασμα, τῶν δ' οὐχ ἄπτεσθαι τὸ παράπαν.

4 ^a Ἐκ τῆς Πλάτωνος πρὸς Διονύσιον ἐπιστολῆς.

Μεγίστη δὲ φυλακὴ, τὸ μὴ γράφειν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν· οὐ γὰρ ἔστι τὰ γραφέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. Διὰ ταῦτ' οὐδὲν πάποτ' ἐγὼ περὶ τούτων γέγραφα, οὐδ' ἔστι Πλάτωνος σύγγραμμα οὐδὲν, οὐδ' ἔσται· τὰ δὲ νῦν λεγόμενα Σωκράτους ἔστι καλοῦ καὶ νέου γεγονότος.

5 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου.

Τὸ δ' ἐν ἐνὶ πάθει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα κοινῇ γιγνόμενον κοινῇ καὶ κινεῖσθαι, ταύτην δὴ τὴν κίνησιν ὀνομάζων αἰσθησιν, οὐκ ἀπὸ τρόπου φθέγγοι ἄν. Ἀληθέστατα λέγεις. Οὐκ οὖν ἤδη μανθάνομεν, ὃ βουλόμεθα καλεῖν τὴν αἰσθησιν; Τί μὴν; Σωτηρίαν τοίνυν αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων ὀρθῶς ἄν τις λέγοι, κατὰ γε τὴν ἐμὴν γνώμην. Ὀρθῶς γὰρ οὖν. Μνήμης δὲ ἀνάμνησιν ἄρ' οὐ διαφέρουσιν ἔγνωμεν; Ἴσως. Ἄρ' οὐ τόδε; Τὸ ποῖον; Ὅτ' ἂν ἅ μετὰ τοῦ σώματος ἔπασχε πάθη ψυχῇ, ταῦτα ἄνευ σώματος αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ ὅτι μάλιστα ἀναλαμβάνη, τότε ἀναμιμνήσκεσθαι που λέγομεν. Ἡ γὰρ; Πάνου μὲν οὖν. Καὶ μὴν καὶ ὅτ' ἂν ἀπολέσασα μνήμην, εἴτ' αἰσθήσεως, εἴτ' αὖ μαθήματος, αὐτὴ ταύτην ἀναπολήσῃ πάλιν αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ καὶ ταῦτα ζύμπαντα, ἀναμνήσεις καὶ μνήμας που λέγομεν. Ὀρθῶς λέγεις.

^ε γὰρ om. B. Infr. ἄπτεται
Trinc.

4.

^a Sic A. Sc. Ep. 2. p. 314. C.
Deest lemma Trinc.

5.

^a Sic A. Scil. p. 34. Simpl. Πλά-

VOL. I.

τωνος Trinc. ubi in pr. τῆς ψυχῆς.

^b ἄν τις] τις om. B. m. p. Trinc.

^c ἔγνωμεν] λέγομεν A. Gesn.

marg.

^d ἔπασχε πάθη ψυχῇ] ἔπασχε ποθ'

ἢ ψυχῇ Gesneri marg. τῇ ψυχῇ A.

^e ὅτε] ὅτι A. B. Trinc.

E e

- 6 ^a Ἰαμβλίχου ἐκ τοῦ Περί Ψυχῆς.
^b Τούτων οὐσῶν τῶν κοινοτάτων δυνάμεων, εἰσὶ καὶ ἄλλαι²⁰
 τῆς ψυχῆς δυνάμεις, ^c κατ' αὐτὴν μὲν, οὐ μὴν συμπληρωτι-
 καὶ αὐτῆς, ὡς ἡ μνήμη, κατοχὴ οὔσα φαντάσματος.

ΠΕΡΙ ΛΗΘΗΣ. Κ5.

- 1 ^a Σοφοκλέους ἐκ Συνδείπνου.
 Λάθα Πιερίδων στυγερά καὶ ^b ἀνάρετος
 ὠδυνάσεις θανάτοις εὐποτμότατε,
^c μελέων ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἰσθμόν.
 2 ^a Εὐριπίδου Ὀρέστου.
^γ Ω πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφῆ,
 καὶ τοῖσι δυστυχῶσιν εὐκταία θεός.
 3 ^a Σοφοκλέους Ἰβρεως Σατύρου.
 Λήθην τε ^b καὶ τὴν πάντ' ἀπεστερημένην,
 κωφὴν, ἀναυδον.
 4 ^a Τοῦ αὐτοῦ Μυσῶν.
^δ Ως τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ καὶ βραχὺν
^b χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν.

6.

^a Sic A. Simpliciter Ἰαμβλίχου Trinc.

^b τούτων οὐσῶν τῶν] τούτων οὐσῶν τῶν
 A. B. m. s. τούτων οὐσῶν κ. Gesneri
 margo, et sic codd. tres Schowii.

^c κατ' αὐτὴν] κατὰ ταύτην unus
 ms. Schowii.

1.

^a Sic A. Scil. Fr. 1. Simpl. Σο-
 φοκλέους Trinc.

^b ἀνάρετος] ἀνάρεστος Voss. Ars.
 ἀνδρατος ex A. enotavit Grotius.
 Perperam eum legisse arguit ac-
 centus super tertiam literam po-
 situs. Credo scribam voluisse ἀνέ-
 ρατος vel ἀνάρατος. Gesneri margo

ἀνέραστος. Grotius: Λήθα Πιερίσι
 στυγέρα κ' ἀνέραστος' Ἄ δὲ μᾶσις
 Θνατοῖς εὐποτμότατος, μεγίστου Ἀνέ-
 χουσα β. β. i.

^c μελέου] μελέων A. N. Voss.
 Arsen. Trinc.

2.

^a Sic A. Scil. v. 213. Simpl.
 Εὐριπίδους Trinc.

3.

^a Sic A. Simpl. Σοφοκλέους Trinc.
 Σοφοκλέους Ἰβρεως Voss. Fr. 1.

^b καὶ τὴν] καὶ om. A. Trinc. τὴν
 om. Voss.

4.

^a Sic A. Fr. 1. Deest lemma Tr.

^b χρόνον] χρόνων A.

- 5 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου.
 Ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἕξοδος.
- 6 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου.
 Ὁ γὰρ καλεῖται μελετᾶν, ὡς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης·
 λήθη γὰρ ἐπιστήμης ^b ἕξοδος. 40

ΠΕΡΙ ΟΡΚΟΥ. ΚΖ.

- 1 ^a Χοιρίλου Περσηΐδος.
 Ὅρκον δ' οὐτ' ἄδικον χρεῶν ἔμμεναι, οὔτε δίκαιον.
- 2 ^a Αἰσχύλου.
 Οὐκ ἀνδρὸς ὄρκοι ^b πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνὴρ.
- 3 ^a Ἀλέξιδος ἐκ Θητευόντων.
 Ὅρκος βέβαιός ἐστιν, ἂν νεύσω μόνον. 50
- 4 ^a Ἀμφιδος.
 Ὅστις γὰρ ὀμνύοντι μηδὲν ^b πείθεται,
 αὐτὸς ἐπιорκεῖν ῥαδίως ἐπίσταται.
- 5 ^a Ἀντιφάνους.
 Δέσποιν', ὅτ' ἂν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ,
 ᾧ μὴ σύνοιδε πρότερον ^b ἐπιωρκηκότι,
 οὗτος καταφρονεῖν τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκεῖ,
 καὶ πρότερον ὁμόσας αὐτὸς ἐπιωρκηκένας.

^{5.}
^a Sic A. Scil. p. 33. Deest
 lemma Trinc.

^{6.}
^a Sic A. Scil. p. 208. Simpl.
 Πλάτωνος Trinc.

^b ἐστὶν in fine addit A.

^{1.}
^a Sic fere A. ubi Χοιρίλλου. Simpl.
 Χοιρίλου Trinc.

^{2.}
^a Sic A. Ἀλέξιδος Trinc.

^b πίστις] ἀνδρῶν—πίστεις Trinc.

^{3.}

^a Sic A. Gesn. Deest lemma
 Trinc.

^{4.}

^a Sic A. Trinc.

^b πείθεται] πείθηται B.

^{5.}

^a Sic A. Trinc.

^b ἐπιωρκηκότι] ἐπιωρκηκότι B. Dedi
 item ἐπιωρκηκένας in extr.

- 6 ^a Σοφοκλέους Ἴπποδαμείας.
 Ὁρκου δὲ ^b προστεθέντος ἐπιμελεστέρα
 ψυχὴ κατέστη. Δισσὰ γὰρ φυλάσσεται,
 φίλων τε μέμψιν, κείς θεοὺς ἀμαρτάνειν.
- 7 ^a Ἀπολλοδώρου.
 Μάστιγος αὐσης, ὄρκον ^b οἰκέτη δίδως ;
- 8 ^a Ἀντιφάνους.
 Ὁ δίδους τὸν ὄρκον τῷ πονηρῷ, μαίνεται
 τὸναντίον γὰρ νῦν ποιῶσιν οἱ θεοί.
 εἰν ἐπιорκήσῃ τις, ^b αὐτὸς εὐθέως
^c ὁ δίδους τὸν ὄρκον, ἐγένετ' ἐμβρόντητος, ὡς
 οἶμαι δικαίως, ὅτι πεπίστευκέν τινι.
- 9 ^a Ἀλέξιδος Ὀλυθίων.
^b Οὐ τοῖς γὰρ ὀμνύουσι τὸν φρονούντα δεῖ,
 τοῖς πράγμασιν δ' αὐτοῖσι πιστεύειν αἰεί.
- 10 ^a Λυκούργου.
 Δεῖ φίλοις καὶ τοῖς οἰκείοις βοηθεῖν, ^b ἄχρι τοῦ μὴ ἐπιор-¹⁰
 κεῖν.
- 11 ^a Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον.
 Ὁρκον ἐπακτὸν προσδέχου διὰ δύο προφάσεις, ἢ σαυτὸν
6.
^a Sic A. Fr. Oenomai 1. Simpl.
 Σοφοκλέους Trinc.
^b προστεθέντος] προτεθέντος A.
 Trinc.
7.
^a Sic A. Trinc.
^b οἰκέτι] οἰκέτη A. B. m. s.
 Damasc. Gesn. marg. Grot. In-
 terrogationem in fine dedit Gro-
 tius.
8.
^a Sic A. Ἀντιφάντος Trinc.
^b αὐτὸς] αὐτὸς A.
^c ὁ δίδως] ὁ δίδους A. In fine ver-
 sus puto excidisse particulam ὡς,
 cum οἶμαι in seq. v. construen-
- dam. Pessime correxit Grotius.
 Ib. ὁ δίδους τὸν ὄρκον ἐμβρόντητος
 ἐγένετο. Ita restituimus numeris
 versum hunc comicum, qui vulgo
 mutilus sic legebatur, ἐγένετ' ἐμ-
 βρόντητος. Salmasius ἐγένετ' ἐμ-
 βροντήσιμος. GROTIUS.
9.
^a Sic A. Simpl. Ἀλέξιδος Trinc.
^b Οὐ] ἐν A. Vers. seq. αἰταῖς
 Trinc.
10.
^a Sic A. Trinc.
^b ἄχρι τοῦ] ἄνευ τοῦ Voss.
11.
^a Sic A. Simpl. Ἰσοκράτους Trinc.

αίτιας αἰσχροῦς ἀπολύων, ἢ φίλους ἐκ μεγάλων κινδύνων διασωζών. Ἐνεκα δὲ χρημάτων μηδένα^b θεῶν ὁμότης, μηδ' ἂν εὐορκεῖν μέλλης· δόξεις γὰρ τοῖς μὲν ἐπιορκεῖν, τοῖς δὲ φιλοχρημάτως ἔχειν.

12 ^a Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου.

Ἵρκον παραίτησαι, εἰ μὲν οἶόν τε, εἰς ἅπαν· εἰ δὲ μὴ, ἐκ τῶν ἐνότων.

13 ^a Εὐσεβίου.

Οἱ πολλοὶ^b τοῖς ἀνθρώποις, τὸ εὐορκεῖν εἶναι, αὐτοῖς πα-²⁰ ραινεύουσιν· ἐγὼ δὲ, καὶ τὸ ἀρχὴν μηδ' εὐπετέως ὁμνύειν, ὅσιον ἀποφαίνομαι.

14 ^a Ἡροδότου.

^b Ἐλεξέ^c σφιν Λευτυχίδας τάδε· ᾧ Ἀθηναῖοι, ποιέετε μὲν ὀκότερα βούλεσθε αὐτοί· καὶ γὰρ ἀποδιδόντες, ποιέετε ὅσια, καὶ μὴ ἀποδιδόντες, τὰ ἐναντία τούτων. Ὅποῖον μέντοι^d τι ἐν τῇ Σπάρτῃ συνηνέχθη γενέσθαι περὶ^e παραθήκης, βουλομαι ὑμῖν εἰπεῖν. Λέγομεν ἡμεῖς οἱ Σπαρτιῆται^f γενέσθαι ἐν Λακεδαίμονι κατὰ τρίτην γενεὴν τὴν ἀπ' ἐμέο, Γλαῦκον^g Ἐπικυδέος παῖδα· τούτον τὸν ἄνδρα φαμὲν τά³⁰ τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ^h καὶ ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης περὶ πάντων ὅσοιⁱ παρὰ Λακεδαίμονας τούτον τὸν χρόνον οἴκεον· συνενεχθῆναι δὲ οἱ^k ἐν χρόνῳ ἰκνευμένῳ τάδε λέγομεν· ἄνδρα Μιλήσιον ἀπικόμενον ἐς

^b θεῶν] θεῶν A.

12.

^a Sic A. Scil. c. 33. Εὐσεβίου Trinc.

13.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b τοῖς ἀνθρώποις] τοῖς ἀνθρώποις Voss. B. m. p. Trinc. τῶν ἀνθρώπων B. m. s.

14.

^a Sic Trinc. Scil. VI. 86.

^b Seqq. non hic, sed in tit. seq.

exhibit A.

^c σφιν] σφι B.

^d τι om. B. m. s.

^e παραθήκης] παρακαταθήκης B. m. s.

^f γενέσθαι] μὴ γενέσθαι A. B. m.

p. Trinc.

^g ἐπικυδέος] ἐπικυδέος A. Trinc.

^h καὶ ἀκούειν] καὶ om. Trinc.

ⁱ παρὰ λακεδαίμονας] περὶ λακεδαίμονα B. m. s.

^k ἐν χρόνῳ] χρόνῳ Trinc.

Σπάρτην βούλεσθαι οἱ ἐλθεῖν ἐς λόγους προῖσχύμενον τοιάδε·
 Εἰμί μὲν Μιλήσιος· ἦκω δὲ τῆς σῆς, Γλαῦκε, δικαιοσύνης
 βουλόμενος ἀπολαῦσαι· ¹ ἔδοξέ μοι οὖν τὰ ἡμίσεια τῆς οὐ-
 σίας ἐξαργυρώσαντα θέσθαι παρὰ σέ· χρόνου δὲ διελθόντος, ⁴⁰
 ἦλθον ἐς Σπάρτην τοῦ ^m παραθεμένου τὰ χρήματα οἱ παῖδες·
 ἐλθόντες δὲ ἐς λόγους τῷ Γλαύκῳ, ἀπήτεον τὰ χρήματα·
 ὁ δὲ διωθέτο· οἱ ⁿ μὲν δὴ Μιλήσιοι συμφορὴν ποιούμενοι,
 ἀπηλλάσσοντο, Γλαῦκος δ' ἐπορεύετο ἐς Δελφοὺς, χρησό-
 μενος τῷ χρηστηρίῳ· ἐπερωτῶντα δὲ αὐτὸν, εἰ ὄρκῳ τὰ χρή-
 ματα λήσεται, ἢ Πυθίῃ μετέρχεται τοῖσδε τοῖς ἔπεσι·

Γλαῦκ' ὦ Ἐπικυδεῖδη, τὸ μὲν αὐτίκα κέρδιον εὗτω
 ὄρκῳ νικῆσαι, καὶ χρήματα λήσασθαι. 50
 ὄμνυ', ἐπεὶ θανατός γε καὶ εὖορκον μένει ἄνδρα.
 ἀλλ' ὄρκου παῖς ἐστὶν ἀνώνυμος, οὐδ' ἐπὶ χεῖρες,
 οὐδὲ πόδες, κραιπνῶς δὲ μετέρχεται, εἰσόκε πᾶσαν
 συμμάρφας ὀλέσῃ γενεὴν καὶ οἶκον ἅπαντα.
 ἀνδρὸς δ' εὖορκου γενεὴ ^p κατόπισθεν ἀμείνων.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος, συγγνώμην τὸν θεὸν παραι-
 τέετο αὐτῷ ἴσχειν τῶν ῥηθέντων· ἢ δὲ Πυθίῃ ἔφη τὸ πει-
 ρηθῆναι τοῦ θεοῦ, καὶ ^q τὸ ποιῆσαι, ἴσον ^r δύναται. Γλαῦ-
 κος μὲν δὴ μεταπεμφάμενος τοὺς Μιλησίους ξένους, ἀποδί-
 δωσί σφιν τὰ χρήματα. Τοῦ δὲ εἵνεκα ὁ λόγος ὅδε, ὃ Ἀθη-
 ναῖοι, ὠρμήθη λέγεσθαι ἐς ὑμέας, εἰρήσεται. Γλαύκου ἦν
 οὐκέτι ἀπόγονόν ἐστιν αὐδὲν, οὔτε ἰστίη αὐδεμία νομιζομένη
 εἶναι Γλαύκου· ἐκτέτριπταί τε πρόρριζος ἐκ Σπάρτης. Οὐ-
 τως ἀγαθὸν μηδὲ διανοέεσθαι περὶ ^s παραθήκης ἄλλο γε ἢ ¹⁰
 ἀπαιτέοντων ἀποδιδόναι.

¹ ἔδοξε] Hic apud Herodotum
 quaedam interseruntur, et in se-
 quentibus etiam. GESNER.

^m παραθεμένου] παρακαταθεμένου
 B.

ⁿ μὲν δὴ] δὴ om. Trinc.

^o ἐπικυδεῖδη] ἐπιτυδεῖδη A. ἐπικυ-

δεῖδη Trinc. ubi mox κάρδιον.

^p κατόπισθεν] μετόπισθεν B. m. s.

^q τὸ ποιῆσαι] τὸ om. Trinc.

^r δύναται] δύνηται B.

^s παραθήκης] παρακαταθήκης B.

m. s.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΟΡΚΙΑΣ. ΚΗ.

1 ^a Σοφοκλέους.

"Ορκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν

^b ὠδῖνα παίδων, ἀλλ' ἐπ' ἂν λήξῃ κακοῦ,

ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἀλίσκεται,

πρὸς τοῦ παρόντος ἡμέρου νικωμένη.

20

2^a ^b Ἀφροδίσιος (γὰρ) ὄρκος οὐκ ^c ἐμποίνιμος.3 ^a Καλλιμάχου."Ωμοσεν, ἀλλὰ λέγουσιν ^b ἀλαθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι

ὄρκους μὴ δύνειν οὐατ' ἐς ἀθανάτων.

4 ^a Διφίλου.^b Ὀρκος ἑταίρας ταυτὸ καὶ δημηγόρου.

ἐκάτερος αὐτῶν ὁμνύει πρὸς ὃν λαλεῖ.

5 ^a Σοφοκλέους."Ορκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ ^b φηλήτη βαρὺς.6 ^a Εὐριπίδου.

Ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

1.

^a Sic A. Trinc. Fr. inc. 16.^b ὠδῖνα] ὠδύναν B. m. p. ὠδύνα Trinc.

2.

^a Καλλιμάχου Trinc. Froben. Incerto tribuit Grotius. Ad lemma ex A. nihil enotavi, quod credo igitur omisum. Certe est omisum in B. Versus est proverbialis memoratus Diogeniano III. 37. Suida vv. Ἀφροδίσιος. Ταχυβάμονας. Scholiaste Platonis Symp. 183. B. p. 45. ed. Ruhnken.^b Ἀφροδίσιος γὰρ] Illud γὰρ ob versum addidimus. GROTIUS.^c ἐμποίνιμος] ἐπάνιμος A. m. p.

3.

^a Sic A. Scil. Ep. 26.^a^b ἀλλὰ θεάσαι] ἀλλ' θεὰ (sic) A.

ἀληθέα B. m. s. λέγουσι θεὰ Voss. Ars. ἀλλ' ἀθεάτους Gesneri marg.

Ib. ἀλαθέα] Certissima hæc viri summi Scaligeri emendatio: nam vulgo edebatur ἀλλὰ θεάσαι. GROTIUS.

4.

^a Sic A. Trinc.^b ὄρκος δ'] Illud δ' a nobis additum versus causa. GROTIUS.

5.

^a Sic A. Trinc. Scil. Fr. inc.

16.

^b φηλήτη] φηλήτη B. m. s.

6.

^a Sic A. Trinc. Scil. Hippol. 612.

- 7 ^a Μενάνδρου.
 Συγκέχυκε ^b νῦν τὴν πίστιν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος. 30
- 8 ^a Ἡσιόδου Θεογονίας.
 Ὁρκον θ', ὅς δ' ἡ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση.
- 9 ^a Δημοκρίτου.
 Ὁρκους οὓς ποιέονται ἐν ἀνάγκαισιν εἶντες, οὐ τηρέουσιν αἱ
^b φλαῦροι, ἐπ' ἣν διαφύγωσιν.
- 10 ^a Εὐριπίδου.
 Οὐ γὰρ ἀσύνετον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι
 τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους, καὶ κατηναγκασμένους.
- 11 ^a Εὐφρονος Θεῶν ἀγορᾶς.
 Καινοὺς πορίζου ^b πρὸς με πρὸς θεῶν θεοὺς,
 ἵνα τοὺς παλαιοὺς μὴ ἐπιορκῆς πολλάκις. 40
- 12 ^a Εὐριπίδου.
 Συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι ^b δοκεῖς
 εἴαν τις ὅρκους θάνατον ἐκφεύγειν θέλη,
 ἢ δεσμὸν, ἢ βίαια πολεμίων κακά.
- 13 ^a Εὐσεβίου.
^b Φημι πάντα τὸν προαίρεσιν τοῦ ἐπιορκῆσαι ^c ἀναδειξά-

7.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 216.^b νῦν] δὴ Voss.

8.

^a Sic A. Scil. v. 231. Simpl.
 Ἡσιόδου Trinc.

9.

^a Sic A. Trinc.^b φλαῦροι] φαῦλοι B.

10.

^a Sic A. Trinc. Scil. Iph. Aul.
 395.

11.

^a Sic A. Simpl. Εὐφρονος Trinc.^b πρὸς με πρὸς θεῶν] Vulgo cumdetrimento versus et sensus πρὸς
 με θεῶν. GROTIUS.

12.

^a Sic A. Trinc. Fr. inc. 3.^b δοκεῖ] δοκεῖς A. v. Ecl. Phys.
 p. 125. Grot.

13.

^a Sic A. Trinc.^b Al. hic inseritur Glauci ora-
 culum quod in superiore sermone
 ex Herodoto allatum est. GES-
 NER. Sic A.^c ἀναδειξάμενον] ἀναδειξάμενον Da-
 masc. Et sic A. B. sed uterque a
 correctore. ἀναδειξαμένου Trinc.

μενον, καὶ ^d ὀρμήσαντα ^c ἐπὶ τὸν ὄρκον, εἰ καὶ μὴ ^e πέλας ἢ τὸ ἔργον τῆς ἐπιορκίης τύχη τινί, ἢ καὶ ^ε τῶ μὴ βουλευθῆναι τὸν ^h ἀπαιτέοντα, ὅμως αὐτὸν ἔχειν γνώμην τὴν τοῦ ⁱ ψευδορκου, καὶ εἶναι ^k τῆς ἐπὶ τῇ ἐπιορκίᾳ ἀμαρτάδος τῆς ὀφειλουμένης ^l κατὰ τῶν καὶ ἔργω ^m ἐπιορκησάντων ἔνοχον τιμω-⁵⁰ ρίης.

14 ^a Κλεάνθους.

Κλεάνθης ἔφη τὸν ὀμνύοντα ἤτοι εὐορκεῖν ^b ἢ ἐπιορκεῖν καθ' ὃν ὀμνυσι χρόνον. Ἐὰν μὲν γὰρ οὕτως ὀμνύῃ ὡς ἐπιτελεσῶν, τὰ κατὰ τὸν ὄρκον εὐορκεῖν· ἐὰν δὲ ^c πρόθεσιν ἔχων μὴ ἐπιτελεῖν, ἐπιορκεῖν.

15 ^a Χρυσίππου.

Χρυσίππος διαφέρειν ἔφη τὸ ἀληθορκεῖν τοῦ εὐορκεῖν· καὶ τὸ ἐπιορκεῖν, τοῦ ψευδορκεῖν. Τὸν μὲν ^b γὰρ ὀμνύοντα καθ' ὃν ὀμνύει καιρὸν πάντως ἢ ἀληθορκεῖν, ἢ ψευδορκεῖν· τὸ γὰρ ὀμνύμενον ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ἀληθές εἶναι, ἢ ψεῦδος, ἐπειδὴ ἀξίωμα τυγχάνει ὄν· τὸν δὲ ὀμνύοντα μὴ πάντως καθ' ὃν ὀμνύει χρόνον ἢ εὐορκεῖν, ἢ ἐπιορκεῖν, ὅτε μὴ πάρεστιν ὁ χρόνος, εἰς ὃν ἡ ἀναφορὰ τῶν ὄρκων ἐγίγνετο. Ὅν τρόπον γὰρ ^c λέγεσθαί τινα εὐσυνθετεῖν, ἢ ἀσυνθετεῖν, οὐχ ὅτε συντίθεται, ἀλλ' ὅτε οἱ χρόνοι ἐνίστανται τῶν κατὰ τὰς ὁμολο-

^d ἐπιορκήσαντα] ὀρμήσαντα A. B. m. s. ἐφορμήσαντες Damasc.

^e ἐπὶ τὸν ὄρκον] Voces ἐπὶ τὸν ὄρκον tollendas censeo ad seq. explananda positas: εἰ καὶ μὴ πελάσει τὸ (an ἐς τὸ) ἔργον τῆς ἐπιορκίης. hic tamen scribi malim τελέσει. VALCKEN.

^f πελάσει] πέλας ἢ A. Damasc. B. m. s.

^g τῶ μὴ] τὸ μὴ A. Trinc.

^h ἀπαιτέοντα] ἀπατέοντα Dam.

ⁱ ψευδορκου] ψευδοόρκου Trinc.

^k τῆς suprascriptum in A.

^l κατὰ τὸν] κατὰ τῶν A. Damasc.

^m ἐπιορκήσαντα] ἐπιορκησάντων A. Damasc. Trinc.

14.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b ἢ] ἤτοι A.

^c πρόθεσιν] πρόφασιν D.

15.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b γὰρ] om. A. Trinc. Mox ἐστίν pro εἶναι Trinc.

^c λέγεται] λέγεσθαι A. Damasc. Tr. ἢ ἀσυνθετεῖν A. habet in marg.

γίας· οὕτω καὶ εὐορκεῖν τις καὶ ἐπιορκεῖν ῥηθήσεται, ὅτι ἂν οἱ καιροὶ παραστῶσι, καθ' οὓς ὠμολόγησεν ἐπιτελέσειν τὰ¹⁰ κατὰ τοὺς ὅρκους.

16 ^a Ξενοφάντος ἐν τῇ Κύρου Ἀναβάσει βιβλίον β.

Πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μέγιστον οἱ θεῶν ὅρκοι ^b κωλύουσιν ἡμᾶς πολεμίους εἶναι ἀλλήλοις· ὅστις δὲ τούτων σύνοιδεν ^c ἑαυτῷ ^d παρημεληκῶς, τοῦτον οὐ ποτ' ^e ἂν ἐγὼ εὐδαιμονίσαιμι. Τὸν γὰρ θεῶν πόλεμον οὐκ οἶδα ὅτε ἀπὸ ποίου ἂν τάχους φεύγων τις ἀποφεύγοι, ὅτε εἰς ὅποιον ἂν σκότος ^f ἀποδραίη, ὅτε ὅπως ἂν εἰς ὄχυρον χωρίον ^g ἀποσταίη. Πάν-²⁰ τη γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὑποχα, καὶ πάντη πάντων ἴσον οἱ θεοὶ κρατοῦσιν.

17 ^a Ἡροδότου ἱστορίας ᾱ.

Ἄνευ γὰρ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς πίστεως ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι ^b συμμένειν.

18 ^a Χρυσὸν μὲν ἄνθρωποι ^b βαναύσῳ τέχνῃ προσθάψαντες, ἐγνώσαν τὸ κρήγυον· ἄνδρα δὲ οὐκ ἔστι δεξιὸν γνώμῃ σταθμισάμενον ἀθρῆσαι. ^c Τοίηδ' εἰς τὸ παλαιὸν ἡμέας ἐκ θεῶν συνέστησε μοῖρα. Χρῆ δὲ πίστιν ἐν φιλή τιθεσθαι κραδίῃ μὴ διπλῇ πεφυρμένους, μηδ' ^d ὅρκον ἐπιορκίης προσφιλέ-³⁰

16.

^a Sic A. Scil. II. 5, 7. Simpl. Ξενοφάντος Trinc.

^b κωλύουσιν ἡμᾶς] ἡμᾶς κωλύουσι A.

^c ἑαυτῷ om. B. m. p. Trinc.

^d παρημεληκῶς Damasc.

^e ἂν] ὅν A. et mox εὐδαιμονήσαιμι. Hoc item Trinc.

^f ἀποδύη] ἀποδραίη A. Damasc. Trinc. Gesn. marg.

^g ἀποσταίη] ὑποσταίη A. ὑποσταίη B. m. sec.

17.

^a Sic A. Scil. c. 74. Simpl. Ἡροδότου Trinc.

^b συμμένειν] συμβαίνειν Damasc.

18.

^a Τοῦ αὐτοῦ Trinc. Cum praecedentibus cohaerent A. B. Damasc. v. Larcheri Herodote T. IV. p. 432.

^b βαναύσῳ] βαναύσῳ A. Gesn. marg. ἴσως βαναύσῳ προσάψαντες vel πελάσαντες B. in marg.

^c τοίηδε τις] τῷ δὲ τ A.

^d ὅρκον ἐπιορκίης] Malim ὅρκου ἐπι-

στερον ἡγεομένους· ^c ὁ γὰρ τοιοῦσδε τῶν ἀνδρῶν τὴν μὲν ἐκ θεῶν ἀναβάλλεται τιμωρίην, ἐπὶ δὲ τοῦ ^f καθεστῶτος πικρὴν ψυχαγωγίην ἔχων, τέρπεται μῶρος ἐών. Τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὡς μένει ^β τὸν κακὸν δίκη; εἰ δ' οὐ παρὰ πόδα τιμωρίας ἔτυχεν, ἀλλ' ἐν χρόνῳ κέρδος ^h ἡγείσθω τοὺς διεστῶτας ἡλίους, οὓς περσῶν ἐκτὸς ἀμηρύτους ⁱ ὁ θεὸς παρεπίδημῆεν εἶχεν ἐν ζώοις. Ὡς δ' οὐ νωθρὴν ἔχει τὸ δαιμόνιον ἀνθρώπων ^k ἐπίσκεψιν, ἐξ ἔργων ἀληθείης εὐορητόν ἐστι. Λέγεται ⁴⁰ γὰρ ἐν Τενέδῳ παρεπίδημίαν ποιησάμενον Ἀρχέτιμον ἐξ Ἐρυθραίας τῆς ^l Ἰώνων πόλεως ^m ἐπιξένωσιν θέσθαι Κυδίη, χρυσοῦ δ' ἡλισμένην οὐκ ὀλίγην ἐμπολὴν ἔχοντα· ταύτην δὲ παραθέσθαι Κυδίη οὕτως ἔχοντα, ὡς οὐδὲν ἂν βίαιον ἐξ ἀνδρῶν πάθοι, δοκέοντός γε δὴ ὡς τὰ πρὸς ἑαυτὸν ἀρτίως ἐν φιλίῃ συγκεκρῆσθαι. Ἐνθα Κυδίη κακὴν βουλήν ἐς φρένας ⁿ ἐμβάλλει φιλοκερδίη. Ἀπαιτούμενος γὰρ τὸν δοθέντα χρυσὸν ἐν παραθέσει, σκληρὴν ^o ἄρνησιν ἐπιήσατο, τῶν δ' εἰς ⁵⁰ ἀμφιβολίην πιπτόντων, τέλος ἔδοξεν ὄρκῳ κυρῶσαι. Κυδίης ^p μὲν οὖν ἐς τρίτην ἡμέρην ^q βουλόμενος κυρῶσειν πίστιν τοῖς θεοῖς ^r ἐπιτρεφθεῖσαν, ἀπελθὼν εἰς οἶκον, μηχανὴν τοιήνδε ἔθετο. Νάρθηκα γὰρ κοιλήνας, παντὸς χρυσοῦ φόρτον εἰς αὐτὸν ἤρεισε· πρὸς δὲ χερὸς ἀντίληψιν ^s εἴλημα μίτρης ἐδέσμευε πάντοθεν, ὡς ἂν ^t κρύπτοι τὴν κατεσκευασμένην

ορκίην. GESNER.

^c ὁ γὰρ] γὰρ om. A. Trinc.

^f καθεστῶτος] Lege παρεστῶτος, in praesentia, pro καθεστῶτος. VALCK.

^β τὸν κακὸν] τὸ κακὸν Trinc.

^h ἡγείσθαι] ἡγείσθω A. B. m. s. Damasc. Gesn. marg.

ⁱ ὁ θεὸς] ἀθεός A. ἄθεος Damasc. Gesn. marg.

^k ἐπίσκεψιν] ἐπίσκεψις Damasc. Mox εὐορητόν Trinc.

^l Ἰώνων] ἰώνων A. Trinc. τῶν pro τῆς Trinc.

^m ἐπὶ ξένῳ] ἐπιξένωσιν Damasc.

B. m. s. ξένωσιν A.

ⁿ ἐμβαλε] ἐμβάλλει A. B. m. s. ἐμβάλη Trinc. Mox ἀπαιτούμενος Trinc. et ἐς pro εἰς.

^o ἄρνησιν] ἂν ὄνησιν A. p. m.

^p μὲν] μὲν A.

^q βουλόμενος] βαλλόμενος Damasc. βαλόμενος A.

^r ἐπιτρεφθεῖσαν] ἐπιτερφθεῖσαν A. m. p.

^s εἴληκα] εἴλημαι Damasc. εἴλημα B. m. sec. Mox ἐδέσμευσε Tr.

^t κρύπτοι] κρύπτοιτο A.

πρόφασιν· ^u ἐπειδὴ δὲ ἡ τεταγμένη παρῆν ἡμέρη, ^w νωθρὴν ἰπορείης ἔκλυσιν ποιούμενος, ^x διήρει δὲ τὸν νάρθηκα νοσευτίνην ἐπιφέρων σώματι· καταστάς δὲ ἐναντίον τοῦ νεώ, ὃν περ ἔμελλε συνίστορα ποιῆσθαι, δίδωσι Κυδίης Ἀρχετίμου νάρθηκα, τὸν ἐντὸς ἀδικίην πᾶσαν κεύθοντα, μέχρι περ τελευτήσῃ τὸν τεταγμένον ὄρκον· ἀνατείνας ^y δὲ τῶν ἑῶν χερῶν ^z φορὴν εἶπεν, ὡς λάβοι μὲν παρ' Ἀρχετίμου παραθήκη, ἀποδοίη δὲ ταύτην· ὅπερ ἦν ἐκ τέχνης πεπλασμένον ψεύδος.¹⁰ Βαρυθεῖς ἐπὶ ^a τοῖς λελεγμένοις Ἀρχετίμος, ῥήσσει πρὸς ἔδαφος νάρθηκα πληγῆ βαρείη· τοῦ δὲ ἀραχθέντος, ἐκτὸς ἔρου ^b παρακαταθήκης ὄγκος. Ἀρχετίμος μὲν οὖν ἐκ θεῶν προνοίης τοιῆσδε ἔτυχε, Κυδίη δὲ λέγεται κακὴν βίου καταστροφὴν γενέσθαι. Εἰς ^c αὖ ^c δεῖ βλέποντας μὴ καταφρόνησιν ^d ποιέεσθαι πρὸς πίστιν ὄρκων ^e ἔόντας ἀνθρώπους, οἷς ἐπισφαλῆς ὅπη δὴ ^f παντοίη τύχη φορὴ πνεύματος ^g αἰωρουμένη.

^u ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ B. m. s. δὲ om. Trinc.

^w νωθρὴν] νωθρείην B.

^x διήρει δὲ—σώματι] Ἀν διήρειδε τὸν ναρθ. αἰτίην ἐπιφέρων σώματι VALCKEN.

^y δὲ τῶν ἑῶν] δ' ἐν τῷ νεῷ Damasc.

^z φορὴν] φορεῖν A.

^a τοῖς λελεγμένοις] τῶν λελεγμένων B. m. s. Trinc.

^b παραθήκης] παρακαταθήκης B. Pro ἔρου f. l. ἔρρει.

^c δεῖ] δὴ Trinc.

^d ποιῆσθαι] ποιέεσθαι A. Trinc.

^e ἔόντας] ἔόντας Damasc. Gesn. marg.

^f παντοίη τύχη] τύχη παντοῖα A.

^g αἰωρουμένη] ἀνωρουμένη Damasc. An leg. οἷς ἐ. ὅπηδεῖ π. τ. φορῆ π. ἀ. ?

